20 Ἰουλίου

Ἠλιοὺ προφήτου τοῦ Θεσβίτου (940 π.Χ.)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ΄ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἔτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.
καὶ πάλιν
Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικά

Ἦχος λ ϡ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

NH
ν
υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
6
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
ΔΙ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
6
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
ν
υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
NH
ν
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
6
υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
υ ρι ε ε λε η σον

ἕτερα

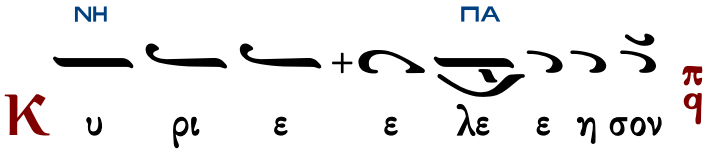

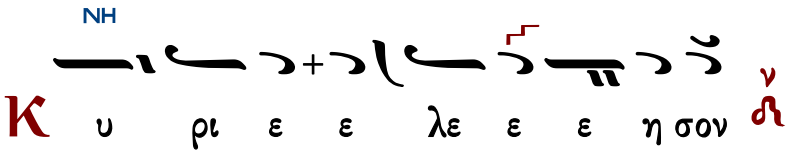

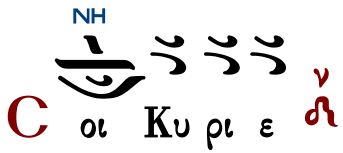

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

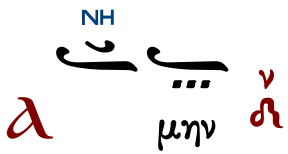

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97#

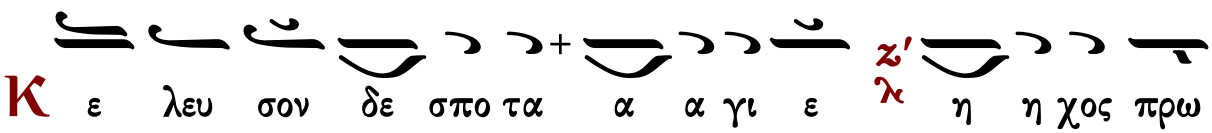

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοὶ

ἦχος α΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Πέτρου Βυζαντίου | Μανουὴλ Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ προσόμοια

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων — ἦχος α΄

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.
Ὁ τὸν Θεσβίτην Ἠλίαν, πυρίνῳ ἅρματι, ἀπὸ τῆς γῆς οἰκτίρμον, μεταθέμενος Λόγε, ταῖς τούτου ἱκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντας χαρμονικῶς, θείαν μνήμην καὶ σεβάσμιον.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Οὐ συσσεισμῷ ἀλλ᾽ ἐν αὔρᾳ, λεπτῇ τεθέασαι, Θεοῦ τὴν παρουσίαν, Ἠλιοὺ θεομάκαρ, φωτίζουσάν σε πάλαι, ἅρματι δέ, ἐποχούμενος τέθριππος, τὸν οὐρανὸν διϊππεύεις ξενοπρεπῶς, θαυμαζόμενος θεόπνευστε.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ, λύτρωσις
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ξίφει κατέσφαξας, τὸν οὐρανὸν τῇ γλώττῃ, ἐπὶ γῆς τοῦ μὴ βρέχειν, ἐπέσχες ζήλῳ θείῳ πυρποληθείς, Ἐλισαῖον δὲ ἔπλησας, τῆς μηλωτῆς ἐπιδόσει διπλῆς σοφέ, Ἠλιοὺ ἐνθέου χάριτος.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Δεῦτε τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, συναθροισθέντες σήμερον, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν θεηγόρων προφητῶν, ψαλμικῶς ᾄσωμεν, ἐναρμόνιον μέλος, τῷ τούτους δοξάσαντι, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει ἀναβοήσωμεν· Χαίροις ἐπίγειε ἄγγελε, καὶ οὐράνιε ἄνθρωπε, Ἠλία μεγαλώνυμε. Χαίροις ὁ διπλῆν τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ κομισάμενος, Ἐλισσαῖε πανσεβάσμιε. Χαίρετε ἀντιλήπτορες θερμοί, καὶ προστάται καὶ ἰατροί, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ. Ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας καὶ περιστάσεως, καὶ παντοίων κινδύνων λυτρώσασθε, τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας, τὴν πανέορτον μνήμην ὑμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου		Πέτρου Φιλανθίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας, ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἀργοσύντομον		σύντομον
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Γαβριὴλ Κουντιάδου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου	

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη		

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Μέλος Ἀρχαῖον	Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἑσπέρας προκείμενον

Κυριακὴ	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευὴ

Κυριακῇ ἑσπέρας
ψαλμός 133:1

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

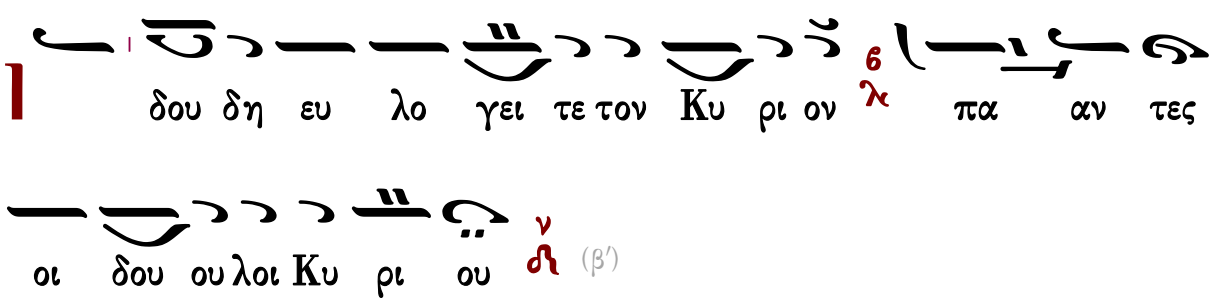

∴ Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

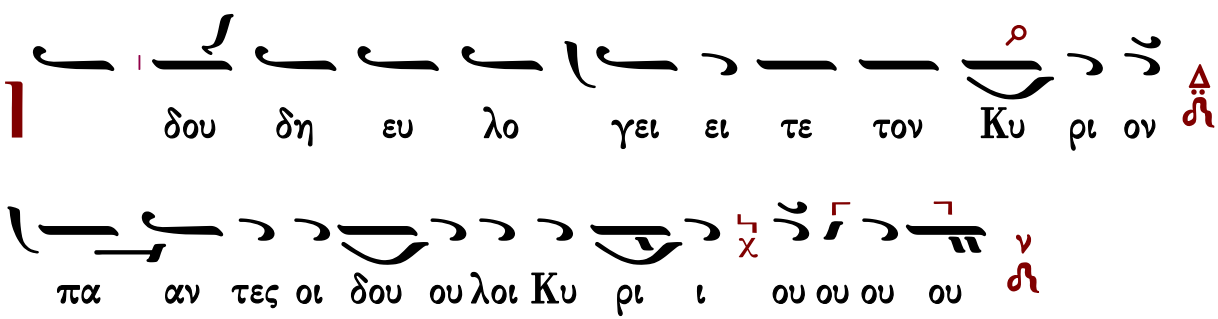

Ἀναγνώσματα

Δευτέρα ἑσπέρας
ψαλμός 4

Ἦχος Γ'τος λ Βϩ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

Κ υ υ ρι ος εισ α χου σε ται αι μου εν τω

χε χρα γε ε ναι με προς αυ τον (β')

∴ Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Κ υ ρι ος εισ α χου σε ται αι μου εν τω

χε χρα γε ναι με προς αυ το ο ο ο ον

Ἀναγνώσματα

Τρίτη ἑσπέρας
ψαλμός 22

Ἦχος ϥ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

Τ ο ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σας τας η με ρας της ζω ης μου (β')

∴ Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

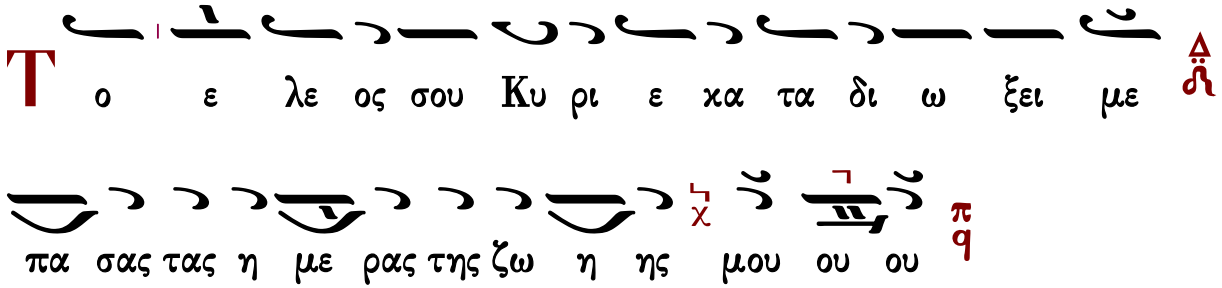

Ἀναγνώσματα

Τετάρτη ἑσπέρας
ψαλμός 53

Ἦχος λ π ϊ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

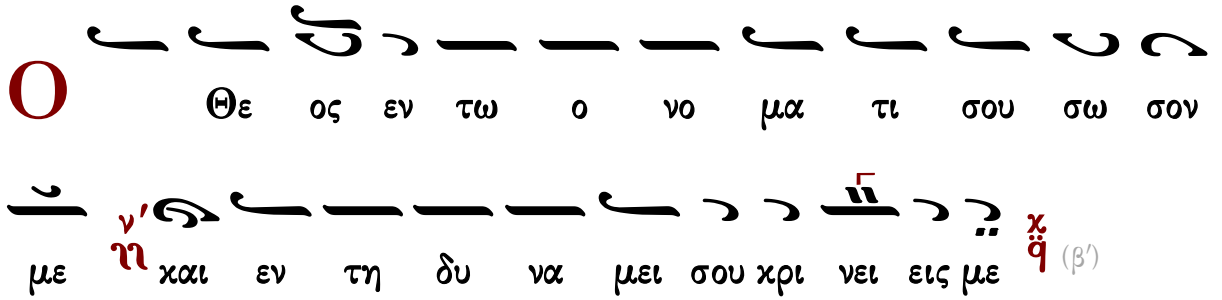

∴ Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

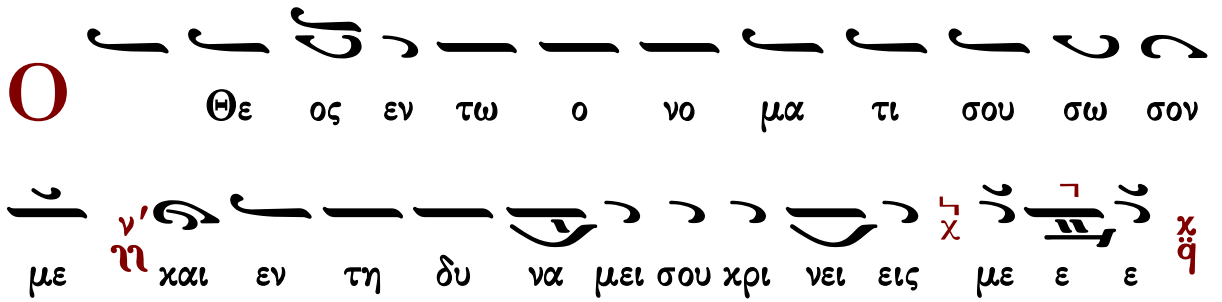

Ἀναγνώσματα

Πέμπτη ἑσπέρας
ψαλμός 120

Ἦχος λ π ϩ Βϩ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

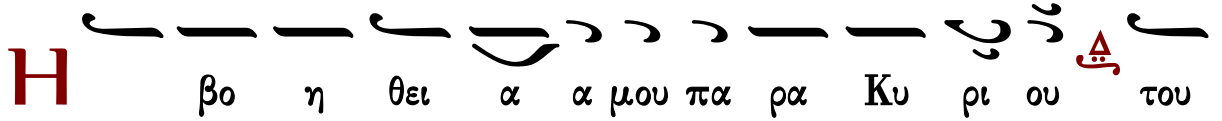

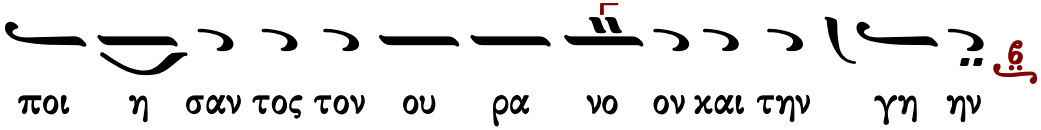

(β′)

∴ Ἦρα τους ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

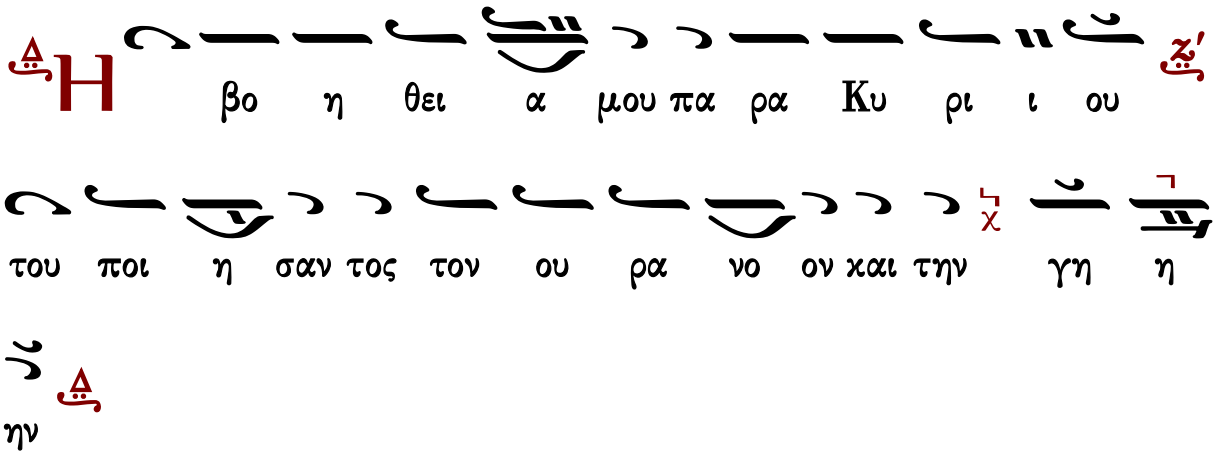

Ἀναγνώσματα

Παρασκευῇ ἑσπέρας
ψαλμός 58

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

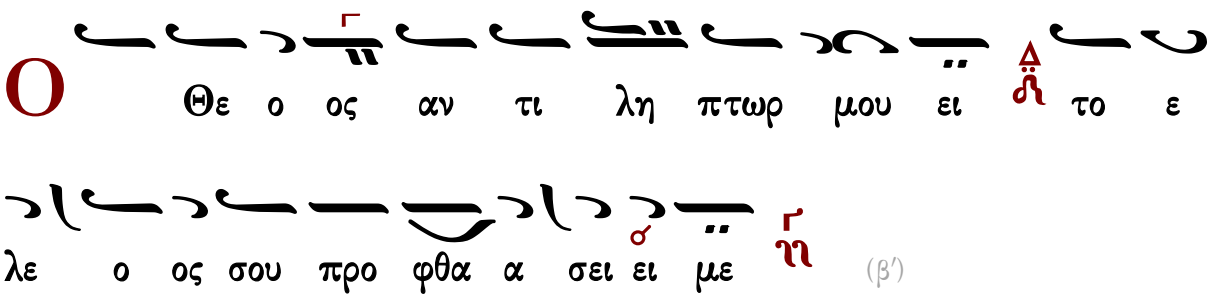

(β′)

∴ Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽ ἐμὲ λύτρωσαί με.

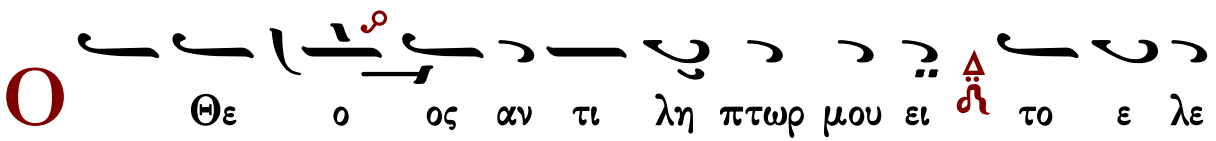

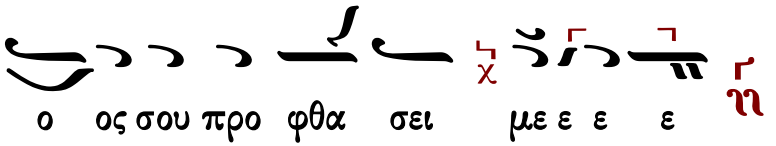

Ἀναγνώσματα

Βασιλειῶν γ΄ τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ιζ΄, 1

Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἠλιοὺ τὸν Προφήτην, καὶ εἶπε πρὸς Ἀχαάβ· Ζῇ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον, εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ ὑετός, εἰ μὴ διὰ στόματός μου. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιού, λέγων· Πορεύου ἐντεῦθεν κατὰ ἀνατολάς, καὶ κρύβηθι ἐν τῷ χειμαῤῥῳ Χοῤῥάθ, τῷ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμαῤῥου πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι τοῦ διατρέφειν σε ἐκεῖ. Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐποίησεν Ἠλιού, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμαῤῥῳ Χοῤῥάθ, ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου· καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τὸ πρωΐ, καὶ κρέας τὸ δείλης, καὶ ἐκ τοῦ χειμαῤῥου ἔπινεν ὕδωρ. Καὶ ἐγένετο μεθ᾽ ἡμέρας, καὶ ἐξηράνθη ὁ χείμαῤῥος, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιού, λέγων· Ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι εἰς Σαρεφθὰ τῆς Σιδωνίας, καὶ καθίσῃ ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ἐντελοῦμαι γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεφθά, εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως. Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα· καὶ ἐβόησεν Ἠλιοὺ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Λάβε δή μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος, καὶ πίομαι. Καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν. Καὶ ἐβόησεν Ἠλιοὺ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπε· Λήψῃ δή μοι καὶ ψωμὸν ἄρτου ἐν τῇ χειρί σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνή· Ζῇ Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἔστι μοι ἐγκρυφίας ἀλλ᾽ ἢ ὅσον δρὰξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καμψάκῃ· καὶ ἰδοὺ συλλέγω δύο ξυλάρια, καὶ εἰσελεύσομαι, καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα, καὶ ἀποθανούμεθα. Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς αὐτὴν· Θάρσει· εἴσελθε, καὶ ποίησον κατὰ τὸ ῥῆμά σου· ἀλλὰ ποίησόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὸν ἐν πρώτοις, καὶ ἐξοίσεις μοι· σεαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ᾽ ἐσχάτῳν· ὅτι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· Ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσει, ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι Κύριον τὸν Θεὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνή, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἠλιού· καὶ ἤσθιεν αὐτός, καὶ αὐτή, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήθη, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἠλιού. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠῤῥώστησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς, τῆς κυρίας τοῦ οἴκου, καὶ ἡ ἀῤῥωστία αὐτοῦ κραταιὰ σφόδρα, ἕως οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἠλιού· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ; εἰσῆλθες πρός με τοῦ

ἀναμνῆσαι τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ θανατῶσαι τὸν υἱόν μου; Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς αὐτήν· Δός μοι τὸν υἱόν σου. Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸ ὑπερῷον, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. Καὶ ἀνεβόησεν Ἠλιού, καὶ εἶπεν· Οἴμοι! Κύριε, ὁ μάρτυς τῆς χήρας, μεθ᾽ ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ᾽ αὐτῆς, σὺ ἐκάκωκας τοῦ θανατῶσαι τὸν υἱὸν αὐτῆς. Καὶ ἐνεφύσησε τῷ παιδαρίῳ τρίς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτό. Καὶ ἐγένετο οὕτω, καὶ ἀνεβόησε· καὶ ἤκουσε Κύριος ἐν φωνῇ Ἠλιού, καὶ ἐπεστράφη ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου πρὸς ἔγκατον αὐτοῦ, καὶ ἔζησε. Καὶ ἔλαβεν Ἠλίας τὸ παιδάριον, καὶ κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερῴου εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἠλιού· Βλέπε, ζῇ ὁ υἱός σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἠλιού· Ἰδοὺ τοῦτο ἔγνωκα, ὅτι σὺ ἄνθρωπος εἶ τοῦ Θεοῦ, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν.

Βασιλειῶν γ΄ τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ιη΄, 1

Ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιοὺ τὸν Θεσβίτην, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ, λέγων· Πορεύθητι, καὶ ὄφθητι τῷ Ἀχαάβ· καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο, ὡς εἶδεν Ἀχαὰβ τὸν Ἠλιού, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραήλ; Καὶ εἶπεν Ἠλιού· Οὐ διαστρέφω ἐγὼ τὸν Ἰσραήλ, ἀλλ᾽ ἢ σύ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου, ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐπορεύθητε ὀπίσω τοῦ Βάαλ. Καὶ νῦν ἀπόστειλον, καὶ συνάθροισον πρός με πάντα Ἰσραὴλ εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον, καὶ τοὺς προφήτας τοῦ Βάαλ, τετρακοσίους καὶ πεντήκοντα, καὶ τοὺς προφήτας τῶν ἀλσῶν τετρακοσίους, ἐσθίοντας τράπεζαν Ἰεζάβελ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαὰβ εἰς πάντα Ἰσραήλ, καὶ ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς προφήτας εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἠλιού· Ἕως πότε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ᾽ ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις ὑμῶν; Εἰ ἔστι Κύριος ὁ Θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ· εἰ δὲ ὁ Βάαλ αὐτός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὸν λαόν· Ἐγὼ ὑπολέλειμμαι προφήτης τοῦ Κυρίου μονώτατος· καὶ οἱ προφῆται τοῦ ἄλσους σφόδρα πολλοί. Δότωσαν οὖν ἡμῖν δύο βόας· καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα, καὶ μελισάτωσαν, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν. Καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βοῦν τὸν ἄλλον, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῶ. Καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου. Καὶ ἔσται ὁ Θεός, ὃς ἂν ἀκούσῃ ἐν πυρί, οὗτος Θεός. Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπε· Καλὸν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησας σήμερον. Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνης· Ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα, καὶ ποιήσατε πρῶτοι, καὶ ἐπικαλεῖσθε ἐν ὀνόματι Θεοῦ ὑμῶν, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε. Καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον, καὶ ἐποίησαν οὕτω, καὶ ἐπεκάλουν τὸ ὄνομα τοῦ Βάαλ ἐκ πρωΐας ἕως μεσημβρίας, λέγοντες· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Βάαλ, ἐπάκουσον ἡμῶν· καὶ οὐκ ἦν φωνή, καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, οὗ ἐποίησαν. Καὶ ἐγένετο

μεσημβρία, καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτούς Ἠλιοὺ ὁ Θεσβίτης, καὶ εἶπεν· Ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλῃ, ὅτι ἀδολεσχία ἐστὶ τῷ Θεῷ ὑμῶν. Καὶ ἐγένετο, ὡς ὁ καιρὸς ἔστη τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν, καὶ οὐκ ἦν, ἐλάλησεν Ἠλιοὺ ὁ Θεσβίτης πρὸς τοὺς προφήτας τῶν προσοχθισμάτων, λέγων· Μετάστητε ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὁλοκαύτωμά μου. Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὸν λαόν· Προσαγάγετε πρὸς με· καὶ προσήγαγε πρὸς αὐτὸν πᾶς ὁ λαός. Καὶ ἔλαβεν Ἠλιοὺ δώδεκα λίθους, κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν Κύριος, λέγων· Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. Καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς λίθους, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τὸ κατεσκαμμένον, καὶ ἐποίησε θαλαά, χωροῦσαν δύο μετρητὰς σπέρματος κύκλωθεν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε· καὶ ἐμέλισε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν εἰς τὰς σχίδακας, καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Καὶ εἶπεν Ἠλιού· Λάβετέ μοι δύο ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχεέτωσαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. Καὶ εἶπε· Δευτερώσατε· καὶ ἐδευτέρωσαν. Τρισσεύσατε· καὶ ἐτρίσευσαν. Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θαλαὰ ἔπλησεν ὕδατος· καὶ ἀνεβόησεν Ἠλιοὺ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρί. Καὶ γνώτωσαν ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ μόνος Κύριος, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, καὶ ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ διὰ σὲ πεποίηκα ταῦτα πάντα· καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ τὰς σχίδακας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλαᾷ, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ. Καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός, αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεός. Καὶ εἶπε Ἠλιοὺ πρὸς τὸν λαόν· Συλλάβετε τοὺς προφήτας τοῦ Βάαλ, μηδεὶς σωθήτω ἐξ αὐτῶν. Καὶ συνέλαβον αὐτούς, καὶ κατήγαγεν αὐτοὺς Ἠλιοὺ εἰς τὸν χειμάῤῥουν Κισσών, καὶ ἐκεῖ αὐτοὺς ἀπέκτεινε. Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ μετὰ ταῦτα τῷ Ἀχαάβ. Φωνὴ ποδῶν τοῦ ὑετοῦ· ζεῦξον τὸ ἅρμα σου καὶ κατάβηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός. Καὶ Ἠλιοὺ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναμέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ ηὔξατο πρὸς Κύριον. Καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασεν ἐν νεφέλαις, καὶ πνεύματι, καὶ ἐγένετο ὑετὸς μέγας. Καὶ ἐπορεύετο Ἀχαὰβ ἕως Ἰεσράελ. Καὶ ἀνήγγειλεν Ἀχαὰβ Ἰεζάβελ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα, ὅσα ἐποίησεν Ἠλιού· καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ πρὸς Ἠλιού, καὶ εἶπεν· Αὔριον θύσομαι τὴν ψυχήν σου ὡς ἕνα ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἤκουσεν Ἠλιοὺ καὶ ἐφοβήθη. Καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεὲ γῆν Ἰούδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε, καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὕπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν· καὶ ἰδού τις ἥψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἠλιού, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, καὶ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψε ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἥψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ ἐπορεύθη, ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας,

καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ, καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ. Καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπε· Τί σὺ ἐνταῦθα; Καὶ εἶπεν Ἠλιού· Ζηλῶν ἐζήλωσα τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου λαβεῖν αὐτήν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· Πορεύου, καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδόν σου, καὶ ἥξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ, καὶ χρίσεις τὸν Ἐλισσαιὲ υἱὸν Σαφάτ, ἀντὶ σοῦ, εἰς προφήτην.

Βασιλειῶν δ΄ τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

β΄, 1

Ἐγένετο ἡμέρα, καὶ εὑρίσκει Ἠλιοὺ τὸν Ἐλισσαιὲ υἱὸν Σαφάτ, καὶ αὐτὸς ἠροτρία ἐν βουσί. Καὶ ἀπῆλθεν Ἠλιοὺ ἐπ᾽ αὐτόν, καὶ ἐπέῤῥιψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτόν. Καὶ κατέλιπεν Ἐλισσαιὲ τοὺς βόας, καὶ ἔδραμεν ὀπίσω Ἠλιού, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ ἀνάγειν τὸν Κύριον Ἠλιοὺ ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐπορεύθη Ἠλιοὺ καὶ Ἐλισσαιὲ ἐν Γαλγάλοις. Καὶ εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιὲ· Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με, ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιὲ· Ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχή μου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι· καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν· ἀμφότεροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. Καὶ ἔλαβεν Ἠλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἵλησεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διῃρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο, ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιὲ· Αἴτησόν με τί ποιήσω σοι, πρὶν ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιὲ· Γενηθήτω δὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοὶ διπλῶς ἐπ᾽ ἐμέ. Καὶ εἶπεν Ἠλίας· ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι. Πλὴν ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἅρμα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἠλίας ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιὲ ἑώρα, καὶ αὐτὸς ἔβόα· Πάτερ, Πάτερ, ἅρμα Ἰσραήλ, καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι· καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιὲ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέῤῥηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἠλιοὺ Ἐλισσαιὲ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισαιέ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιὲ τὴν μηλωτὴν Ἠλιού, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διῃρέθη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιὲ· Ποῦ δή ἐστιν ὁ Θεὸς Ἠλιοὺ Ἀπφώ; Καὶ οὕτως ἐπάταξε τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, **καὶ διῃρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.**

Δεήσεις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοί, Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀρτοκλασίας μὴ οὔσης Ἀπόστιχα

Εἰς τὴν Λιτὴν

ἦχος α΄

Ἠλίας ὁ ζηλωτής, καὶ τῶν παθῶν αὐτοκράτωρ, ἀεροβάτης ἐδέρκετο σήμερον, τῆς παγκοσμίου μυητὴς σωτηρίας προχειριζόμενος. Ὦ δόξης ἀκραιφνοῦς, ἧς ἠξίωται ὁ ὑψιπέτης προφήτης, καὶ προφητῶν ἐξαίρετον ἐγκαλλώπισμα! οὗτος γὰρ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ ἄσαρκος ἄνθρωπος, δέδεικται τοῖς κατορθώμασιν. Ὃν ἐπαινοῦντες εἴπωμεν· Ἀντιλαβοῦ ἡμῶν σοφέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου | Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀρτοκλασία

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου καὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν ταύτην καὶ προσφερόντων τὰ δῶρα ταῦτα.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (χώραν ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσει πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον. μ΄ (τετράκις ἀνὰ ι΄ καὶ αὖθις ἐκ τρίτου).
Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ

ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ᾽ ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Δ.Π.*

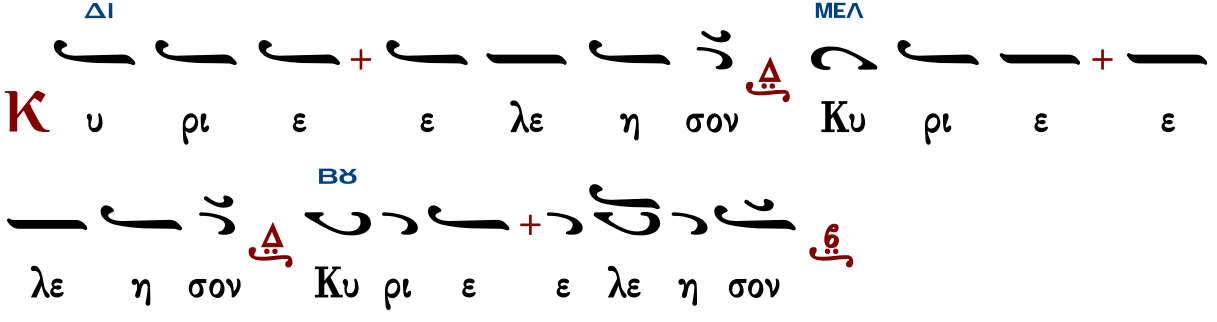

ἁγιορείτικα

Ἦχος λ ϟ Πα

ὑπό Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου*

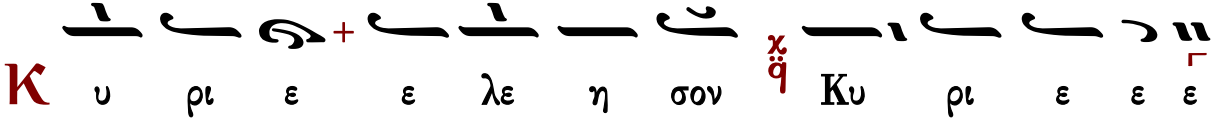

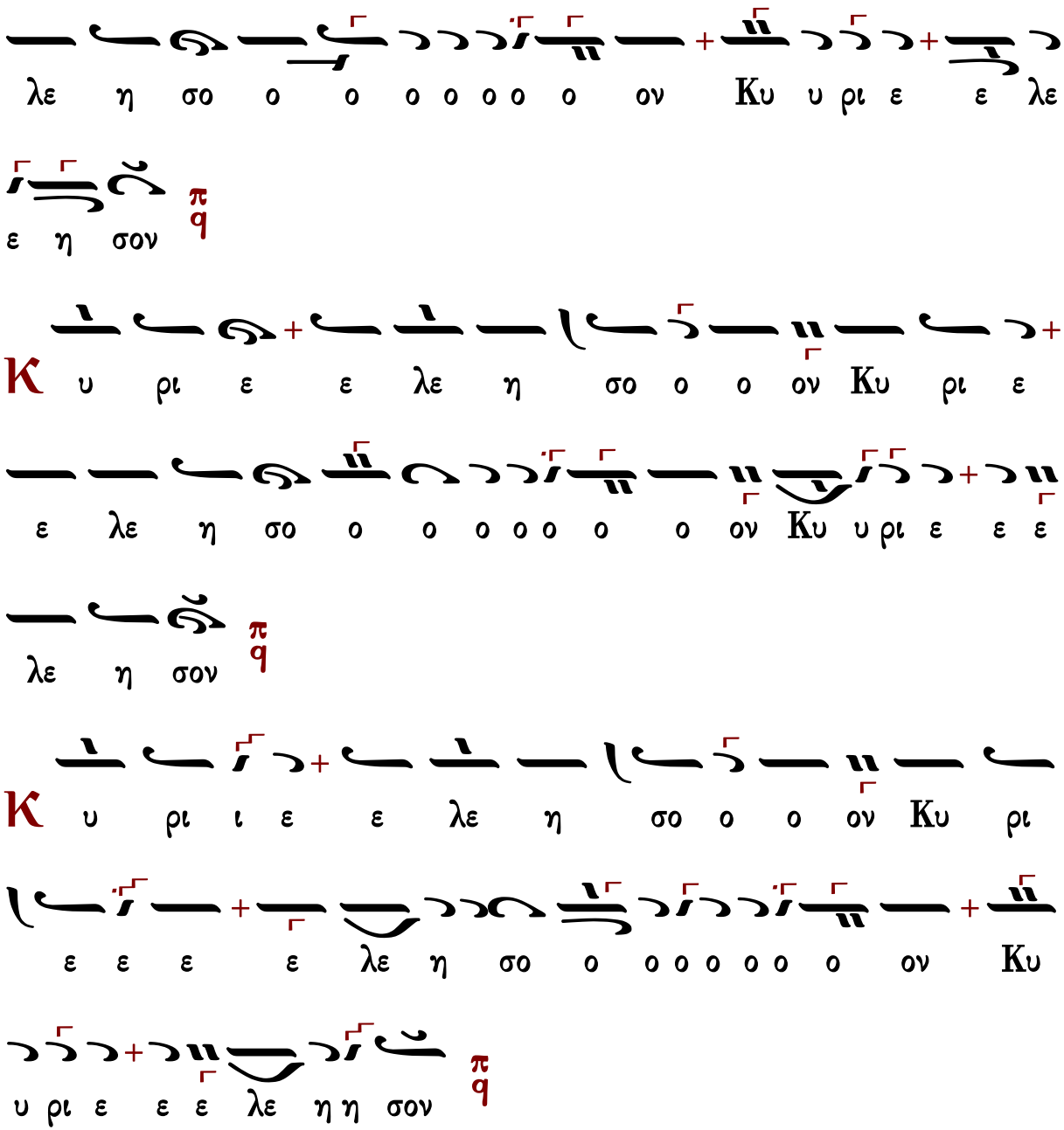

ἦχος πλ.α΄

Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πολίτικον	Γεωργίου Πρωγάκη	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου
Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη		Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ πόλει (χώρᾳ ἢ νήσῳ) ταύτῃ καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἁγίασον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος βαρὺς

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Γεωργίου Πρωγάκη — Ἱεροθέου Ἱερομονάχου

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ προσόμοια

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς — ἦχος δ΄

Ὁ πρὸ συλλήψεως ὢν ἡγιασμένος, ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, ὁ νοῦς ὁ πύρινος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ τῆς δευτέρας, Χριστοῦ ἐλεύσεως θεῖος πρόδρομος, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, τῶν προφητῶν ἡ κρηπίς, πνευματικῶς συνεκάλεσε, τοὺς φιλέορτους, πανηγυρίσαι τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ. Οὗ ταῖς πρέσβείαις διαφύλαξον, τὸν λαόν σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀπὸ βλάβης παντοίας, τοῦ δολίου ἀνενόχλητον.

Μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

Ὁ οὐρανόφρων Ἠλίας ὁ προφήτης, θεώμενος ἅπαντα ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ, τὸν Ἰσραὴλ ἐκπορνεύσαντα, καὶ τοῖς εἰδώλοις, προστετηκότα ζήλῳ πυρούμενος, νεφέλας συνέστειλε, καὶ γῆν ἐξήρανε, καὶ οὐρανοὺς λόγῳ ἔκλεισεν, εἰπών, οὐκ ἔσται, σταγὼν ἐν γῇ, εἰ μὴ ἐμοῦ διὰ στόματος. Αὐτὸς ὑπάρχει ἑστιάτωρ νῦν, ὡς ἀφθόνως ἡμῖν παρεχόμενος, ἀνεκλάλητον χάριν, τοῖς πιστῶς αὐτὸν γεραίρουσι.

Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ὁ τῶν ἀρρήτων ἐπόπτης μυστηρίων, σὺ τὰ Ἰορδάνια ῥεῖθρα διέρρηξας, σὺ τὴν ἀπάτην ἐτέφρωσας, τὴν τῶν εἰδώλων, τῇ ἀστραπῇ τῶν θείων ῥημάτων σου, σὺ παρανομήσαντα ἤλεγξας ἄνακτα, καὶ ἱερεῖς ἐθανάτωσας, τῆς ἀνομίας, καὶ τὴν θυσίαν εὐχῇ ἐνέπρησας, καὶ τοὺς φλογώδεις, τοῦ λαοῦ σου νῦν, τῶν παθημάτων καὶ θλίψεων ἄνθρακας, Ἠλιοὺ σῆς πρεσβείας τῷ πυρὶ ἐναπομάρανον.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικόν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προφῆτα κήρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης οὐδέποτε χωρίζῃ, καὶ ἑκάστῳ ἀσθενοῦντι ἀεὶ παρίστασαι, ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος. Αἴτησαι ἱλασμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη		Κωνσταντίνου Λάμπρου

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ προφήτου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοσιθέου Κατουνακιώτου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ΄

Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
	Χρυσοστόμου μοναχοῦ	
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον· διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Γαβριὴλ Κουντιάδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος…

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας

χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ′)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β′)

ψαλμὸς γ′

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽ ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ′ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ΄ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμέ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ᾽ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾤκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β′)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος δ΄

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου — Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ΄

Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
	Χρυσοστόμου μοναχοῦ	
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον· διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Γαβριὴλ Κουντιάδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…	Ἀμήν.

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

ἦχος α΄

Φωστῆρα παμφαῆ, διφρηλάτην πυρφόρον, καὶ ἄγγελον σαρκί, ζήλου πνέοντα θείου, δυσσέβειαν τρέποντα, παρανόμους ἐλέγχοντα, κορυφαῖόν τε, τῶν προφητῶν σε συμφώνως καταγγέλλομεν, μάκαρ θεόπτα Ἠλία· διὸ ἡμᾶς φρούρησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῴζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ — Ἦχος α΄

Θεῷ δι᾽ ἀρετῆς, ἀκραιφνοῦς ᾠκειώθης, οὐράνιον ζωήν, ἐπὶ γῆς βιωτεύσας, ζωὴν δὲ τῆς χάριτος, κεκτημένος μακάριε, σοῖς φυσήμασι, παῖδα θανόντα ἐγείρεις, μένεις δ᾽ ἄφθαρτος, κρείττων εἰσέτι θανάτου, Ἠλία θεόπνευστε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ν΄ Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου ᾠδὴ α΄

ἦχος πλ.δ΄

«Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.» (β΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν, εἰρήνευσον, κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, πανάμωμε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν α΄ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ α΄

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἀδειν προῃρημένοι, τῶν Ἡλιοὺ θαυμάτων, τὴν πυρίπνοον δύναμιν, τῆς πυρομόρφου καὶ σεπτῆς, γλώσσης τῆς τοῦ Πνεύματος, τὸ σθένος ἐπαξίως ἐπικεκλήμεθα.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἵλαθι θεοφόρε, καὶ τῆς ἀπόρου γλώσσης, τὸ στενόν τε καὶ δύσηχον, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν σοί, Πνεύματος διάνοιξον, καὶ τράνωσον, πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Νέμεις τὰ ὑπὲρ φύσιν, τοῖς πειθαρχοῦσι Λόγε, τοῖς σεπτοῖς σου προστάγμασι, καὶ ὑποτάττεις ὑετοῦ, πύλας διὰ Πνεύματος, σθενούμενον τὸν λόγον ἀπεργαζόμενος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μόνη εὐλογημένη, τὸ καθαρὸν καὶ θεῖον, τῆς ἁγνείας κειμήλιον, τῆς ἀκαθάρτου τῶν παθῶν, κάθαρον ἱλύος με, αἰτοῦσα συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μου.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν β' τοῦ προφήτου, ᾠδὴ α'

Ἁρματηλάτην Φαραὼ

ἦχος πλ.δ'

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Νενεκρωμένην τὴν ψυχήν μου ζώωσον, ὡς τὸν τῆς χήρας υἱόν, καὶ ἀρεταῖς θείαις, μάκαρ καταλάμπρυνον, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, τρυφῆς ἀνάδειξον μέτοχον, σοῦ κατατρυφᾶν ἐφιέμενον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἐν τῷ σὲ τίκτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται, γεννήτωρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα· πῦρ γὰρ σιτιζόμενον, φλογί τε σπαργανούμενον, σὲ τεθέαται μάκαρ· διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ῥῦσαί με πυρὸς αἰωνίζοντος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεγαλυνθεὶς ταῖς πρὸς Θεόν σου νεύσεσι, ζηλῶν ἐζήλωσας, ὡς ἀληθῶς μάκαρ, τῷ Κυρίῳ πάντοτε· διὸ με ἐνδυνάμωσον, ζήλου θείου πλησθέντα, τὸ ἔνθεον πράττειν βούλημα, ἵνα σε γεραίρω σῳζόμενος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ ὑπερούσιος Θεὸς Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, καὶ δι᾽ ἡμᾶς ὤφθη, καθ᾽ ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος, ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με πάναγνε, σῶσαι καὶ κολάσεως ῥύσασθαι.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Οὐρανίας ἀψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.» (β΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, θεομακάριστε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν α΄ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ γ΄

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἄριστος προφῆτα ὁ ἑστιάτωρ, ὁ κόραξι τελῶν σοι τὴν πανδαισίαν, ὁ μόνος ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας, ᾧ πάντες κράζομεν· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χάρις τῷ εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι, τῷ χήραν καὶ προφήτην ἀλληλοτρόφους, ἀρρήτῳ ἐκτελέσαντι προμηθείᾳ, ᾧ πάντες κράζομεν· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ κλείσας ὀμβροτόκους νεφέλας ὕειν, τροφῆς ἠπορημένῃ τῇ Σαραφθίᾳ, τὰ λείψανα τῆς βρώσεως ἀνενδότως, ψεκάζειν ἔδρασας· διὸ καὶ ἔκραζες· ὡς οὐκ ἔστιν, ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη παρὰ πάντας τοὺς ἀπ᾽ αἰῶνος, μεγάλων ἠξιώθης καὶ ὑπὲρ φύσιν· Θεὸν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάσῃ κτίσει, ἐν μήτρᾳ ἤνεγκας, καὶ ἐσωμάτωσας· ὅθεν Θεοτόκον σε πίστει σέβομεν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν β᾽ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ γ᾽

Οὐρανίας ἀψῖδος — ἦχος πλ.δ᾽

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσμενεῖς ἔκτεινας, ἔνδοξε προφῆτα, ζήλῳ Θεοῦ πυρπολούμενος· ὅθεν κραυγάζω σοι· τῶν τῆς αἰσχύνης με ἔργων, καὶ διαιωνίζοντος πυρός ἐξάρπασον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ προβάλλομαι πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν μέγιστον, σῴζειν με δυνάμενον, πάσης μάκαρ κακώσεως, προσεπικάμφθητι, τῇ ταπεινῇ μου δεήσει, καὶ μὴ ὑπερίδῃς με, παρακαλοῦντά σε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεγαλύνει Θεὸς σε, ὁ παντουργὸς ἔνδοξε, πάλαι Ἠλιού, δι᾽ ὀρνέου τρέφων προφῆτά σε, ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς αἰωνίου τρυφῆς με, καὶ φωτὸς τοῦ μέλλοντος, ποιῆσαι μέτοχον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀδιόδευτε πύλη, ἡ πρὸς Θεὸν φέρουσα, πύλας μετανοίας μοι κόρη, ἄνοιξον δέομαι, ἀποκαθαίρουσα, ἁμαρτιῶν μου τὸν ῥύπον, ὄμβροις τοῦ ἐλέους σου, θεοχαρίτωτε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...	Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἦχος πλ.δ΄

Ὡς προφήτης τοῦ ὄντως θείου φωτός, τοὺς προφήτας τοῦ ψεύδους καταβαλών, ἐν τούτῳ διήλεγξας, Ἀχαὰβ ἀνομήσαντα, μὴ προσκυνεῖν διδάξας, τῷ Βάαλ πανένδοξε, καὶ εὐχῇ αἰτήσας, ἐξ ὕψους τὰ νάματα· ὅθεν καὶ πυρίνῳ, ἀνελήφθης Ἠλία, ὀχήματι μετάρσιος, διφρηλάτης πρὸς Κύριον· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ δ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τῶν ὑμνούντων σε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπολαύοντες, πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε, πανύμνητε, δυσχερείας πάσης, ἐκλυτρούμεθα.

Κανὼν α΄ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ δ΄

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοὴν

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥιζοτόμος μὲν ὤφθης, κακίας σαφῶς προφῆτα, ἀρετῆς δὲ φυτοκόμος· διὸ τιμῶμέν σε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐλοιδορεῖτο λόγοις σε, χήρα τροφός, τὸν θάνατον προφῆτα, τοῦ παιδὸς τὴν ἔγερσιν ἐπισπεύδουσα.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπεσημήνω δόξαν Τριάδος σαφῶς, ἐμπνεύσει τρισαρίθμῳ τῇ μητρὶ τὸν παῖδα ζῶντα δωρούμενος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, βότρυν ἁγνή, τῆς σωτηρίας οἶνον, πᾶσιν ἀναβλύζειν ἐκυοφόρησας.

Κανὼν β΄ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ δ΄

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κάμπει τὸν σόν, ζῆλον Θεὸς πυρακτούμενον, καὶ πρὸς χήραν, πέμπει διατρέφεσθαι, τὸν γυναικός, πάλαι ἀπειλῇ, Ἠλιοὺ φυγάδα, γεγενημένον θεσπέσιε· διὸ σε ἱκετεύω, τὴν ψυχήν μου πεινῶσαν, διαθρέψαι ἐνθέοις χαρίσμασιν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἁμαρτιῶν, νέφη δεινὰ συγκαλύπτει με, τρικυμίαι, βίου με χειμάζουσι, καὶ ἐπιπνέουσι χαλεπῶς, κατὰ τῆς ψυχῆς μου, τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα, προφῆτα θεηγόρε, κυβερνήτης γενοῦ μοι, σωτηρίας πρὸς ὅρμον ἰθύνων με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν παράσχου μοι σώματος, τὸν τὰς νόσους, πάντων ἀφαιρούμενον, ἐκδυσωπῶν, μάκαρ Ἠλιού, Κύριον τῆς δόξης, καὶ ἀβλαβῶς διατρέχειν με, τὰ σκάνδαλα τοῦ βίου, κατευόδωσον· σὲ γάρ, ἀγαθόν μου προστάτην προβάλλομαι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μετὰ πασῶν, τῶν οὐρανίων δυνάμεων, μετὰ πάντων, Δέσποινα πανάμωμε, τῶν προφητῶν, καὶ τῶν ἀθλητῶν, καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ὁσίων ἱκέτευε, τυχεῖν με σωτηρίας, τὸν πολλὰ ἁμαρτόντα, καὶ ῥυσθῆναι μελλούσης κολάσεως.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ε΄

ἦχος πλ.δ΄

«Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν, φιλάνθρωπε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔμπλησον, ἁγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε ἁγνή, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴασαι ἁγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγιείαν, τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Κανὼν α΄ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ ε΄

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμος πατρῷός σε, ὡς πρεσβευτὴν παναληθῆ ἔδειξε, τερατουργόν, ἐκτρέποντα φύσεις, στοιχείων Ἡλιού, καὶ ὅσιον θῦμα, φλογίζοντα νάμασιν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡσχυνας ἄριστα, ὡς ἀληθείας λατρευτὴς ὅσιε, τῆς ἐναγοῦς προφήτας αἰσχύνης, παμμάκαρ Ἡλιού, σαφῶς ὑπογράψας, Τριάδος τὴν δύναμιν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λόγῳ τῆς χάριτος, ἱερατεύων Ἡλιοὺ τέθυκας, τοὺς ἱερεῖς, τῶν προσοχθισμάτων, ἀθώοις σου χερσί, καθάπερ ποδήρει, τῷ ζήλῳ κοσμούμενος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστόν, τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε ἁγνή, χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν, χαῖρε ἡ χωρήσασα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Κανὼν β΄ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ ε΄

Ἵνα τὶ με ἀπώσω

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὀμβροτόκους νεφέλας, εἴργεις πυρακτούμενος ζήλῳ τῆς πίστεως, ἀλλὰ δέομαί σου· Ἡλιοὺ ἱεραῖς μεσιτείαις σου, τὴν φλογμῷ τακεῖσαν τῶν ἡδονῶν ψυχήν μου θείαις, ἐπομβρίαις ἀρδεῦσαι καὶ σῶσαί με.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερεὺς δεδειγμένος τέθυκας, ἀθώοις σου χερσὶ πανόλβιε, τῶν προσοχθισμάτων, ἱερεῖς ἐνεργοῦντας τὰ ἄτοπα, ἀλλὰ δέομαί σου, πάσης ἀτόπου ἁμαρτίας ἀβλαβῆ με προφῆτα συντήρησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Θαυμαστοῦσαι προφῆτα, θείαις ἐπικλήσεσι φλέγων τὰ θύματα, ἐκτελέσας πίστει· διὰ τοῦτο ἀπαύστως σου δέομαι, τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, τὸν ἱερὸν ἀνάψαι πόθον, τὰ ὑλώδη μου πάθη συμφλέγοντα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐπὶ σὲ ὥσπερ ὄμβρος, Λόγος καταβέβηκεν ὁ ὑπερούσιος, ὃν δυσώπει Κόρη, ἐπομβρίσαι μοι νῦν κατανύξεως, καθαρὰς σταγόνας, ἀποπλυνούσας πάντα ρύπον, τῶν ἀμέτρων κακῶν μου πανάμωμε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ς΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδη προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν, Παρθένε, δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὦ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου, ἀλλ᾽ ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Κανὼν α΄ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ ς΄

Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων — ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴνδαλμα θεοσεβείας, καὶ βίου ἀκραιφνεστάτου, φυτουργὸς ἁγνείας ἐγένου, ἀγγέλων τε μίμημα θεσπέσιε, Ἠλιοὺ θεοφόρε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἶστρός σε προφητοκτόνου, γυναίου ἐκδειματώσας, τὸν δεσμεῖν καὶ λύειν λαχόντα, ὄμβρων ἐπίβλυσιν θεσπέσιε, Ἠλιοὺ φυγαδεύει.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑψωσας γονυπετήσας, νοὸς μετάρσιον ὄμμα, δι᾽ ἱκετηρίας ἱεράς, λύσιν ποιούμενος, καὶ αὔλακας, γῆς ἐμέθυσας ὄμβρῳ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀφλέκτως προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προγράφει μητέρα, τὴν ἀειπάρθενον, ἀνύμφευτε Θεοτόκε Μαρία.

Κανὼν β΄ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ ς΄

Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ — ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ σοι ἀφρόνως πταίσαντι, καὶ τῆς μενούσης ἐκεῖ, κολάσεως λύτρωσαι, ἔχων δυσωποῦντά σε, Ἠλιοὺ τὸν μέγαν, καὶ τὴν ἄχραντον Μητέρα σου.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἁγνείας ὡς φυτουργός, ἁγνὸν ψυχῇ με συντήρησον, ὡς ζηλωτὴς Ἠλιού, ζήλου θείου πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὅπως τῆς κακίας, τὰς ἐφόδους ἀποκρούσωμαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νηστεύεις βρώσει μιᾷ, ὁδὸν τεσσαρακονθήμερον, ἀνύων θείᾳ ῥοπῇ· διὸ ἱκετεύω σε, πάσης παραβάσεως, ἐγκρατεῦσθαί με, θεοφόρε ἐνδυνάμωσον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ πύλη ἡ τοῦ Θεοῦ, εἰσόδους θείας ὑπάνοιξον, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἐν αἷς εἰσελεύσομαι, ἐξομολογούμενος, καὶ κακῶν τὴν λύσιν, Θεοτόκε ἀπολήψομαι.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... — Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς... Ἀμήν.

Κοντάκιον

ἦχος β΄

Προφῆτα καὶ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἠλία μεγαλώνυμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας τὰ ὑδατόρρυτα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Οἶκος

Τὴν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνομίαν, Θεοῦ δὲ τὴν ἄμετρον φιλανθρωπίαν, θεασάμενος ὁ προφήτης Ἠλίας, ἐταράπτετο θυμούμενος, καὶ λόγους ἀσπλαγχνίας πρὸς τὸν εὔσπλαγχνον ἐκίνησεν. Ὀργίσθητι βοήσας, ἐπὶ τοὺς ἀθετήσαντάς σε, Κριτὰ δικαιότατε. Ἀλλὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀγαθοῦ, οὐδόλως παρεκίνησε πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι τοὺς αὐτὸν ἀθετήσαντας· ἀεὶ γὰρ τὴν μετάνοιαν πάντων ἀναμένει, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Συναξάριον

Τῇ κ΄ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, μνήμη τῆς εἰς οὐρανοὺς πυρφόρου ἀναβάσεως τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου Ἠλιοὺ τοῦ Θεσβίτου.

Ἐπέσχεν ὄμβρον, πῦρ τρίτον φέρων κάτω,
Σχίζει δὲ ῥεῖθρον Ἠλίας τρέχων ἄνω.
Δίφρῳ ἀνηρπάγης περὶ εἰκάδα, Ἠλία ἱππεῦ.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ζ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ, οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας, Μῆτερ ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Κανὼν α΄ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ ζ΄

Βάτος ἐν ὄρει πυρὶ

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν παραδόξως θεόθεν σοι, σχεδιασθεῖσαν δυναμιν ἐνδεδυκώς, τροφῇ μιᾷ τεσσαρακονθήμερον, Ἡλιοὺ θεσπέσιε, τὴν δολιχὴν καταλέλυκας ὁδόν· διὸ ἐν Χωρὴβ χορεύων ἔψαλλες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αὔρα πραεῖα ὑπέδειξε, καὶ λεπτοτάτη Κύριον σοι Ἡλιού, Θεῷ ζηλοῦντι παντοκράτορι, οὐχὶ πνεῦμα βίαιον, οὐ συσσεισμός, οὐδὲ πῦρ ἐκδειματοῦν· διὸ Ἰησοῦ τῷ πράῳ ψάλλομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοφανείας ἠξίωσαι, καὶ προφητείας ὥσπερ ὁ μέγας Μωσῆς, προφήτας χρίων διὰ Πνεύματος, Ἡλιοὺ θεσπέσιε καὶ βασιλεῖς, καὶ τῆς δόξης ἐν Θαβώρ, Χριστοῦ θεατής γενόμενος βοᾷς· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μήτραν τὴν σὴν ὁ πανάγαθος, Λόγος οἰκήσας ἄχραντε ὑπερφυῶς, Θεοῦ Πατρός, ἡμᾶς ἀνέπλασε, καὶ ζωῆς ἠξίωσε τῆς ἐν Ἐδέμ· διὸ Θεοτόκον σε πάντες πιστοί, προσκυνοῦντες ἀναμέλπομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν β΄ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ ζ΄

Θεοῦ συγκατάβασιν

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαὸν ἀπολλύμενον, κατοικτιρήσας, ζήλῳ τῆς πίστεως, ἐπικλήσεσι θείαις, πῦρ κατηγάγου φλογίζον ἔνδοξε, ὅσιον θῦμα· διὸ ἱκετεύω σε· τῆς αἰωνίου φλογός, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, Θαβὼρ ἐν ὄρει, Θεοῦ τὸ πρόσωπον, ὃν δυσώπει προφῆτα, τοῦ παραβλέψαι τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης θεάσασθαι, ἀκαταγνώστῳ ψυχῇ, αὐτοῦ τὸ πρόσωπον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁδὸν πορευόμενος, τοῦ βίου πλάνας πολλὰς ὑφίσταμαι, ἀγαθέ μου προστάτα, κυβέρνησόν με τῇ προστασίᾳ σου, ἐπιστηρίζων γνώμῃ σαλευόμενον, καὶ πρὸς σαρκὸς ἡδονάς Ἡλιοὺ νεύοντα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑμνῶ σὲ πανύμνητε, καὶ μεγαλύνω θεοχαρίτωτε, τὴν ἁγνήν σου λοχείαν, βοήθησόν μοι βίου τοῖς κύμασι, χειμαζομένῳ, καὶ δίδου κατάνυξιν, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, καθαρτικὴν μολυσμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ η΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, κόρη, εἰς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλές, ἐπιχέεις τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας, Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν α΄ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ η΄

Ἔφριξε Παίδων εὐαγῶν

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄριστα εὗρεν Ἀχαάβ, τὴν τοῦ γένους εὐπρεπῆ πανωλεθρίαν, προφήτου ἐλεγμῷ, μιαιφόνου μύσους ἀντέκτισιν· ὁ Θεσβίτης δὲ ἐκ πυριπνόου φρενός, τῷ ζωοδότῃ ὕμνον ἀνεμέλπετο· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὕει σοι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, καταφλέγον Ἡλιοὺ ἐπιθεμένους, πεντήκοντα δισσούς, ὡς Θεοῦ ἀρίστῳ θεράποντι· τῷ κρατοῦντι γάρ της ἀειζώου ζωῆς, θεοπρεπῶς τὸν ὕμνον ἀνεκραύγαζες· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μύστην σε ἔδειξε Χριστός, ὡς ἁγνείας φυτουργὸν ὁ τῆς Παρθένου, ὑπέρθεος βλαστός, ἐν Θαβὼρ τῆς θείας σαρκώσεως, τῆς Θεότητος τὸ ἀκατάληπτον φῶς, ἐν τῇ αὐτοῦ σαρκὶ δεικνὺς σοι κράζοντι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν β' τοῦ προφήτου, ᾠδὴ η'

Ἑπταπλασίως κάμινον

ἦχος πλ.δ'

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χωρητικὸν δοχεῖόν σε, θείου Πνεύματος ἔγνωμεν, ἄγγελον ἐν γῇ, πῦρ ζήλου θείου πνέοντα, δυσσέβειαν τρέποντα, καὶ βασιλεῖς ἐλέγχοντα, χρίοντα προφήτας, Ἡλιοὺ καὶ αἰσχύνης, συγκόπτοντα μαχαίρᾳ ἱερεῖς· διὰ τοῦτο, βοῶμέν σοι· μελλούσης ἡμᾶς αἰσχύνης ῥῦσαι.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἅρμα πυρὸς σε ἔλαβεν, ἀπὸ γῆς πυρακτούμενον, ζήλῳ Ἡλιού, τῷ θεϊκῷ θεόπνευστε· διὸ ἱκετεύω σε, τῶν ἐν τῇ γῇ με πάντων κακῶν τῶν σῶν ἀρετῶν, ἐπικουφίζειν τὸν νοῦν μου, τεθρίππῳ, καὶ πρὸς νύσσαν, οὐρανίαν με φθάσαι, τὸν πάντων ἐκδυσώπει, Θεὸν καὶ βασιλέα.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥήματι ζῶντι ἔκλεισας, οὐρανὸν ὑετίζοντα, ῥήματί σου νῦν, πνευματικῷ διάνοιξον, τὰς πύλας μοι δέομαι, τῆς μετανοίας ἅγιε, πέμπων τῇ ψυχῇ μου, κατανύξεως ὄμβρους, καὶ σῶσόν με βοῶντα· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰσοσθενῆ ὁμότιμον, ὁμοούσιον, σύνθρονον, σέβοντες Τριάδα, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα δοξάζομεν, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα, ἅγιον, ἄδυτον αὐγήν, ὁμοβασίλειον κράτος, καὶ μέλπομεν συμφώνως· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νομοθετῶν εὐσέβειαν, καὶ διδάσκων μετάνοιαν, ὁ Ἐμμανουήλ, ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἐπέφανεν, ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, ὑπεραγία Δέσποινα, τῆς δικαιοσύνης, ὑπανοῖξαί μοι πύλας, καὶ σῶσαί με βοῶντα· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ θ'

ἦχος πλ.δ'

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, Παρθένε ἁγνή, σὺν ἀσωμάτων χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥοήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα Παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον, Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην, ἐξαφανίσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη, καὶ ἀγαλλίαμα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον, Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλοντας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα, Παρθένε, θεράπευσον, ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥῶσιν, μετασκευάζουσα.

Κανὼν α΄ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ θ΄

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄτρεπτον ἀνθρώποις πορείαν ἐπὶ γῆς πολιτευσάμενος, τῇ μηλωτῇ τὸν ῥοῦν τὸν Ἰορδάνιον, ὁ Θεσβίτης περαιωθείς, διφρηλάτης αἰθέριος, οὐρανοδρόμον ἤνυσε, ξένην πορείαν διὰ Πνεύματος.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς θεοσεβείας τῷ ζήλῳ, ὁ Θεσβίτης πυρπολούμενος, ἐν πυριμόρφῳ ἅρματι ἐπαίρεται, μηλωτὴν δὲ ἐπιβαλών, ὃν λαθεῖν οὐ δεδύνηται, Ἐλισαιὲ δισσούμενον, καταλιμπάνει θείᾳ χάριτι.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀποδεδειγμένος θεόπτης, ὁ Θεσβίτης σὺν Μωσῇ καθορᾷ, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὗς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἀνθρώπων τῶν γηγενῶν, καρδία οὐ λελόγισται, σεσαρκωμένον Κύριον, ἐν τῷ Θαβὼρ τὸν παντοκράτορα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τῆς ἀποτόμου ἀρχαίας, ἀναιρέτιν ἀποφάσεως, καὶ τῆς προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν κτίστην γέφυραν, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Κανὼν β΄ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ θ΄

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδεῖν ἐν λεπτοτάτῃ αὔρᾳ Θεόν, ὡς ἰδεῖν δυνατὸν κατηξίωσαι, ἀσκητικαῖς, πρότερον τὸ σῶμα διαγωγαῖς, καταλεπτύνας Ἔνδοξε· ὅθεν δυσωπῶ σε σαῖς προσευχαῖς, τὸ πάχος τοῦ νοός μου, λεπτύνας μετανοίας, μαρμαρυγαῖς θείαις καταύγασον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς πάλαι Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ, διαρρήξας διέβης πανόλβιε· οὕτω κἀμοῦ, τῶν ἁμαρτημάτων τῶν χαλεπῶν, τὰς διεκχύσεις ξήρανον, ὄμβρους ἐπιπέμπων μου τῇ ψυχῇ, δακρύων καθ᾽ ἑκάστην, προφῆτα θεηγόρε, τρυφῆς χειμάρρουν προξενοῦντάς μοι.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σκανδάλων τῶν ἐν βίῳ πολυειδῶν, ἀνομούντων ἐχθρῶν πάσης θλίψεως, σωματικῆς, νόσου ψυχικῆς τε παρατροπῆς, ταῖς προσευχαῖς σου ῥῦσαί με, ἔνδοξε προφῆτα ὡς ἀγαθός, προστάτης μου βοῶ σοι, καὶ τῆς ἐν τῇ γεέννῃ, αἰωνιζούσης κατακρίσεως.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡρπάγης πρὸς τὸ ὕψος Ἐλισαιέ, δισσουμένην τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, καταλιπών, ἔνδοξε αἰτήσαντι Ἠλιού, μεθ᾽ οὗ ἀπαύστως αἴτησαι, νίκην οὐρανόθεν τῷ βασιλεῖ, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, προστάτην σε πλουτοῦντι, πρὸς τὸν Δεσπότην ἀκαταίσχυντον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου ὡς ἀγαθή, μὴ παρίδῃς πανάμωμε Δέσποινα, ἀλλ᾽ ἐκτενῶς, αἴτησαι τὸν πάντων δημιουργόν, τῷ βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ τὴν εὐρωστίαν τὴν ψυχικήν, δωρήσασθαι Παρθένε, καὶ θείας βασιλείας, τὴν μετουσίαν καὶ λαμπρότητα.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

22/9-7/11
10/2 – μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριῳδίου
Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πατέρων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου

ἦχος δ΄

α Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

γ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

δ Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ς Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ζ Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν· ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀργαὶ	Σύντομοι
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ' ᾠδῆς

ἦχος δ'

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων νόων, φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή, ἀειπάρθενε.

Ἀργὴ	Σύντομος
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)	
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...	Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε	ἦχος γ'

Φῶς ἐν πυρίνῳ τεθρίππῳ, οὐρανοδρόμον σε δεῖξαν, ἁρματηλάτην Ἠλία, οὐ κατηνάλωσεν ὅλως· πῦρ γὰρ ἐν γλώσσῃ πηλίνῃ, εἵλκυσας κάτω, καὶ ἀνεξήρανας ὄμβρους.

Θεοτοκίον

Φῶς ἡ τεκοῦσα Παρθένε, δυσώπησον σαῖς πρεσβείαις, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τοῦ οἰκτιρῆσαι καὶ σῶσαι, τοῦ αἰωνίου με σκότους, τὸν πεποιθότα, τῇ σῇ σεπτῇ ἀντιλήψει.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ΄ ἀ Νη

π. Ἱεροθέου ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

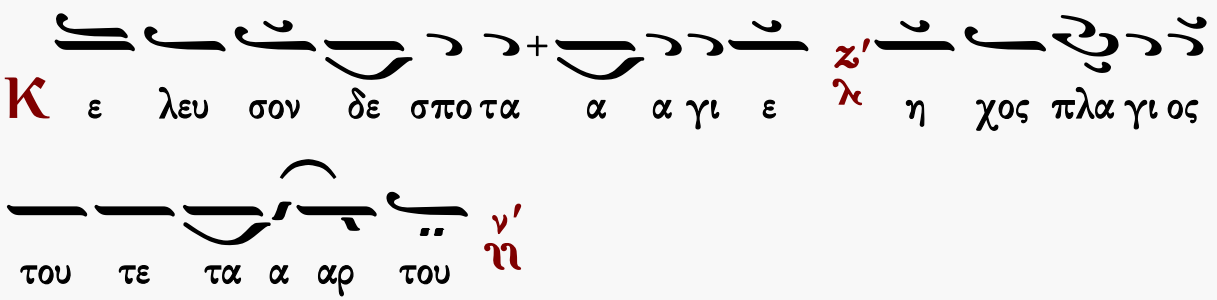

Αἶνοι

ἦχος πλ.δ΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου Κωνσταντίνου Πρίγγου Ἀθανασίου Καραμάνη	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου Γαβριὴλ Κουντιάδου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Γεωργίου Πρωγάκη	Τὸν δεσπότην...	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Ἄνωθεν οἱ προφῆται		

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ΄ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν΄ 150

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προσόμοια

Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι ἦχος πλ.δ΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὅτε σὺ προφῆτα θεσπέσιε, τῷ Θεῷ δι᾽ ἀρετῆς, καὶ πολιτείας ἀκραιφνοῦς, συνεκράθης παρ᾽ αὐτοῦ, τὴν ἐξουσίαν εἰληφώς, τὴν κτίσιν, κατὰ γνώμην μετερρύθμισας, καὶ πύλας, ὑετοῦ θέλων ἀπέκλεισας, καὶ ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες, καὶ δυσσεβεῖς κατηνάλωσας, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ζήλῳ τοῦ Κυρίου πυρούμενος, παρανόμους βασιλεῖς σὺ διεξήλεγξας σφοδρῶς, τῆς αἰσχύνης ἱερεῖς, σὺ ἐθανάτωσας θερμῶς· ἀνῆψας, πῦρ ἐν ὕδατι παράδοξον, τροφὴν δέ, ἀγεώργητον ἐπήγασας, καὶ νάματα Ἰορδάνια, τῇ μηλωτῇ σου διέτεμες· ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὅτε σὺ προφῆτα κατέδειξας, ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὴν ἐπουράνιον ζωήν, τὴν ζωὴν ἐν σεαυτῷ, τὴν ἐνυπόστατον πλουτῶν, θανόντα, σοῖς φυσήμασιν ἀνέστησας, θανάτου, κρείττων ἔτι σὺ διέμεινας, ἅρμα πυρὸς ἐπιβέβηκας, αἰθέριος ἀνυψούμενος, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῶν προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, Ἠλίαν καὶ Ἐλισσαῖον καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν χαρμονικῶς· εὔσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις τῶν προφητῶν σου, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ΄)

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός.

Ἅγιος ἰσχυρός.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύντομοι		Ἀργαὶ
Πέτρου Λαμπαδαρίου	ἦχος πλ.δ	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου		Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		
Γαβριὴλ Κουντιάδου		

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ΄

Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
	Χρυσοστόμου μοναχοῦ	
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Λάμπρου

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
Ἀμήν.

Ἦχος λ π ἠ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

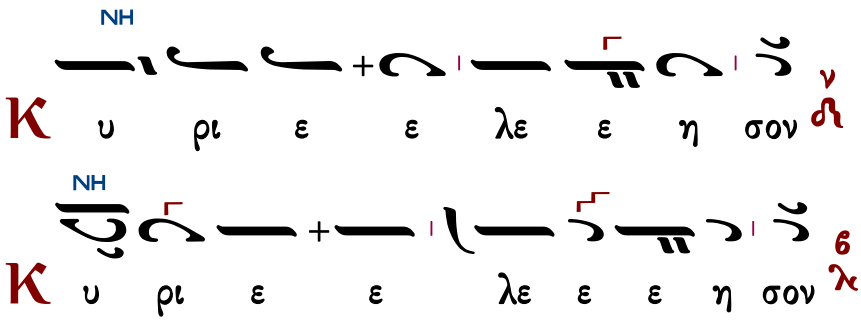

NH
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε η σον
NH
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

ἕτερα

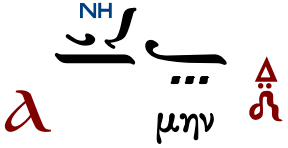

Τυπικὰ

Ἀγιορείτικης Παραδόσεως ὑπό Λυκούργου Ἀγγελοπούλου	Πατριαρχικῆς Παραδόσεως ὑπό Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

∴ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. 102:1

∴ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. 102:2

∴ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. 102:19

∴ Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. 102:22

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
1851 σ.26#

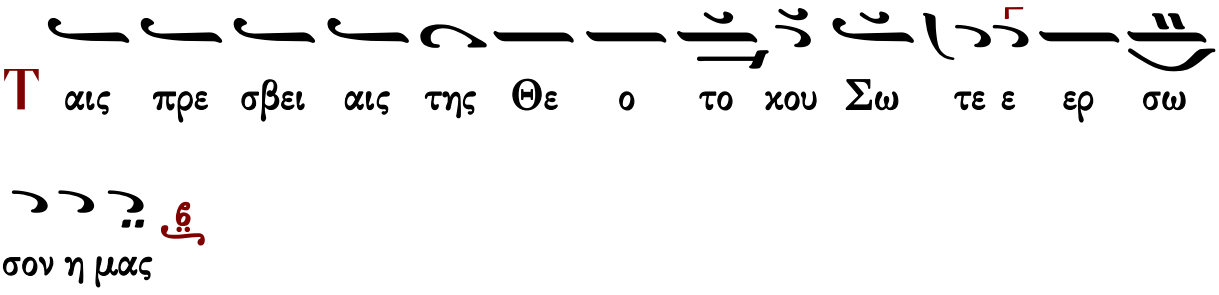

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

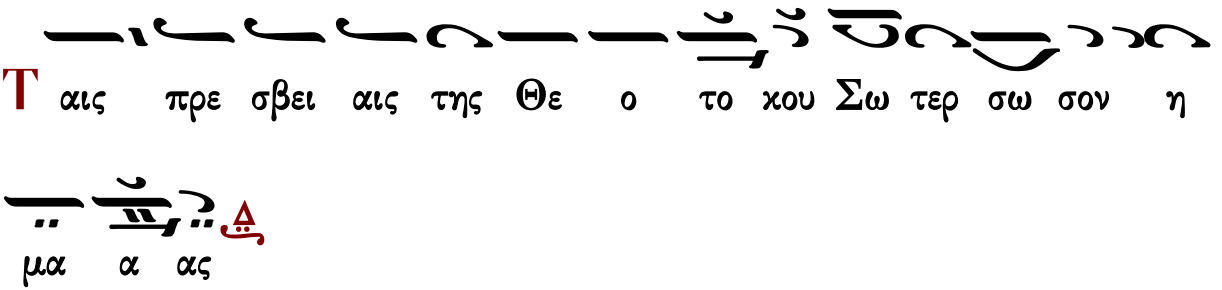

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…	Ἀμήν.

ἀντίφωνον β′

Ἦχος Δι

∴ Αἴνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. 145:1-2

∴ Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. 145:5

∴ Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. 145:6

∴ Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. 145:10

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.26#

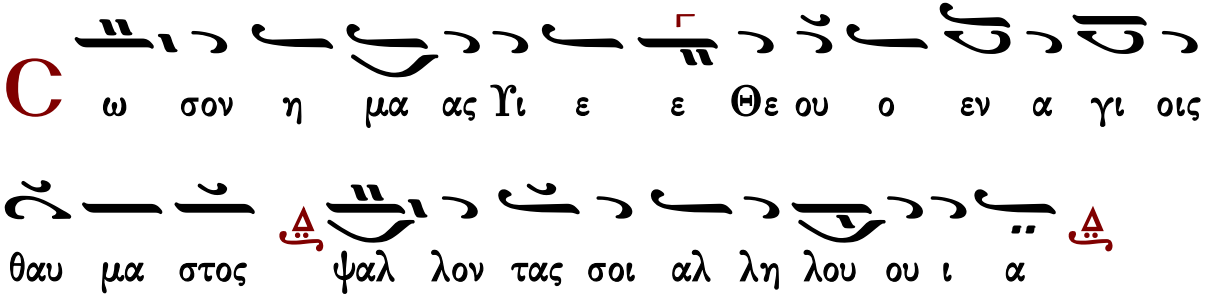

Πανδέκτη, 1851 σ.11#↴

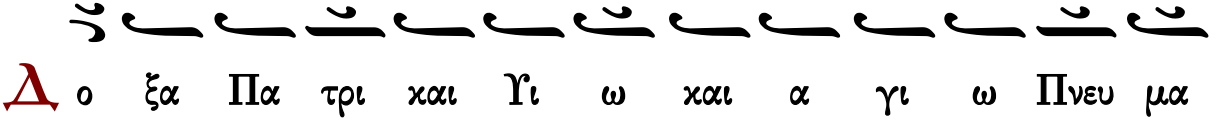

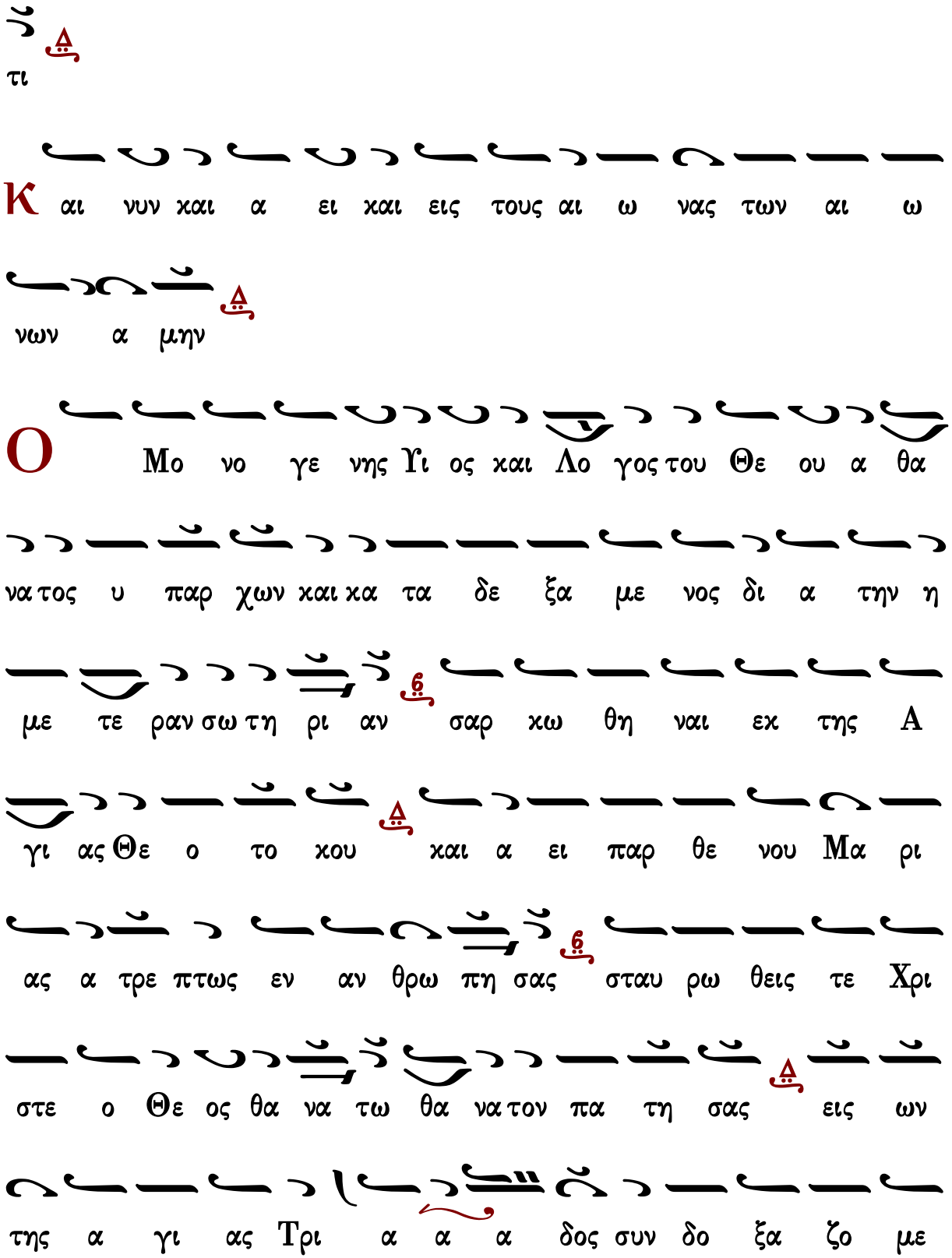
τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα
να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της Α
γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι
ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι
στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη σας εις ων
της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο με

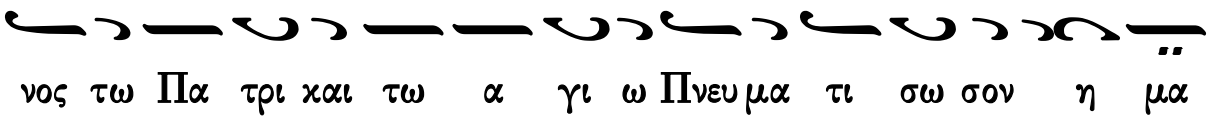

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος…	Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ′ — ἦχος δ′ — πρω.Κων.Παπαγιάννη Αντιφωνάριον 2009 σ.385

∴ Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. 109:4

∴ Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. 109:1

∴ Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. 109:2

Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
	Χρυσοστόμου μοναχοῦ	
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Εἰσοδικὸν

ἦχος β′

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σύντομον	Ἀγαθονίκου Λαζόγλου

Ἀπολυτίκια

ἦχος δ΄		
Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα.		
Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
	Χρυσοστόμου μοναχοῦ	
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Λάμπρου

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον

ἦχος β΄	
Προστασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.	
Γεωργίου Πρωγάκη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

ἦχος β΄	
Γεωργίου Πρωγάκη Ι	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Γεωργίου Πρωγάκη ΙΙ	Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.	

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος α΄.

Πρόσχωμεν

∴ Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. 109:4

∴ Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. 109:1

Σοφία

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ ἀνάγνωσμα. 5:10-20

Πρόσχωμεν

Ἀδελφοί, 10 ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς προφήτας, οἳ
ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου. 11 Ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ
ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἴδετε, ὅτι πολυεύσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων.
12 Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον
τινὰ ὅρκον· ἤτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ ναὶ, καὶ τὸ οὔ οὔ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. 13 Κακοπαθεῖ
τις ἐν ὑμῖν; Προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; Ψαλλέτω· 14 ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσκαλεσάσθω
τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ᾽ αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν
ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. 15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ
αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας ᾖ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. 16 Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις
τὰ παραπτώματα, καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου
ἐνεργουμένη. 17 Ἠλίας, ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ
βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ· 18 καὶ πάλιν προσηύξατο,
καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. 19 Ἀδελφοί, ἐάν τις ἐν
ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, 20 γινωσκέτω, ὅτι ὁ ἐπιστρέψας
ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ, σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.80#

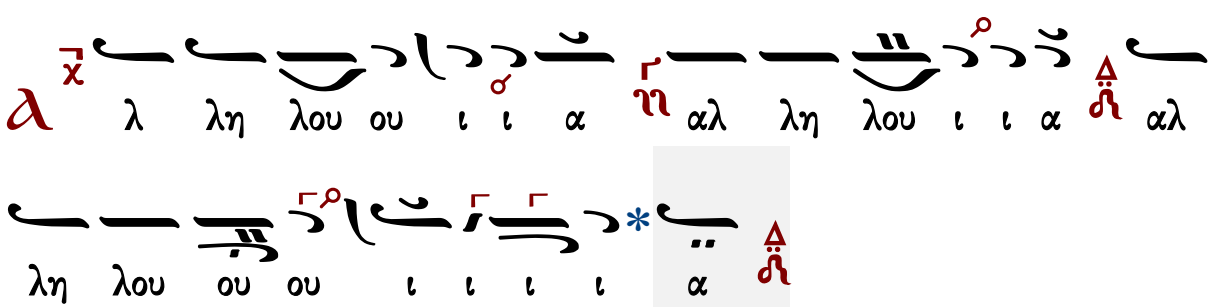

τὸ τέλος

∴ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ. 98:6

∴ Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν. 33:18

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 4:22-30
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, [22] ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις
ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ; [23] Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς· Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰατρέ, θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα
ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ Καπερναούμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου. [24] Εἶπε δέ·
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. [25] Ἐπ᾽ ἀληθείας
δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἠλιοῦ ἐν τῷ Ἰσραήλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ
οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. [26] Καὶ πρὸς
οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἠλίας, εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδωνίας, πρὸς γυναῖκα χήραν. [27]
Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ οὐδεὶς αὐτῶν
ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος. [28] Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ,
ἀκούοντες ταῦτα. [29] Καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως
τῆς ὀφρύος τοῦ ὄρους, ἐφ᾽ οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ᾠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. [30]
Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος 𝄽 𝄞 **Δι**

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

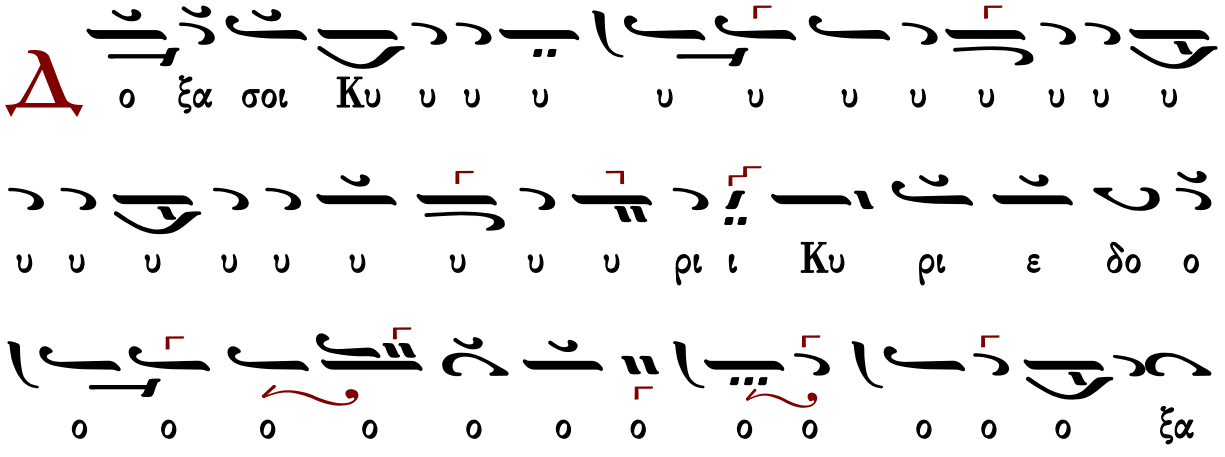

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Ἡ λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος β΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

433	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	279	Θρασυβούλου Στανίτσα
526	Πέτρου Ἐφεσίου	265	Γεωργίου Καρακάση
440	Θεοδώρου Φωκαέως	303	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
379	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	269	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
329	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	255	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
373	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	288	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
295	Ἐμμανουήλ Φαρλέκα	343	Κωνσταντίνου Λάμπρου
425	Γαβριήλ Κουντιάδου		

Λειτουργικὰ

Βασιλείου Νικολαΐδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Στανίτσα δευτερόπρωτος
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου	Γεωργίου Καρακάση	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
	τὰ κατὰ παράδοσιν	

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν

σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν ἦχος β΄

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλούια.

119	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	356	Κωνσταντίνου Λάμπρου
284	Ἀστερίου Δεβρελῆ		

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β′ — ἦχος πλ.α′

Ι. Μ. Βατοπαιδίου — Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι — Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θείᾳ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος β′

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β′)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου — Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

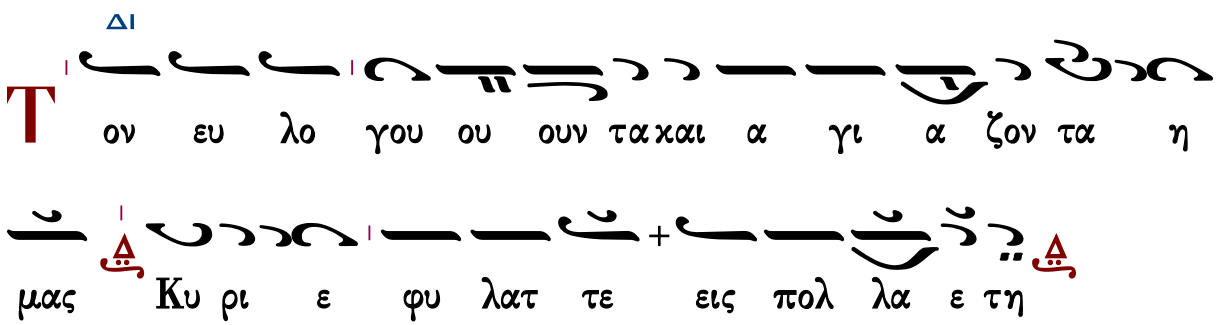

εἰς ἀρχιερατικὴν Θείαν Λειτουργίαν

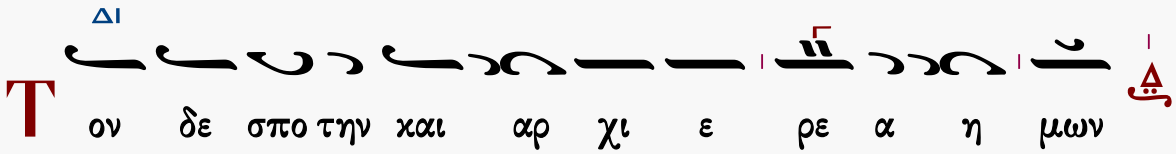

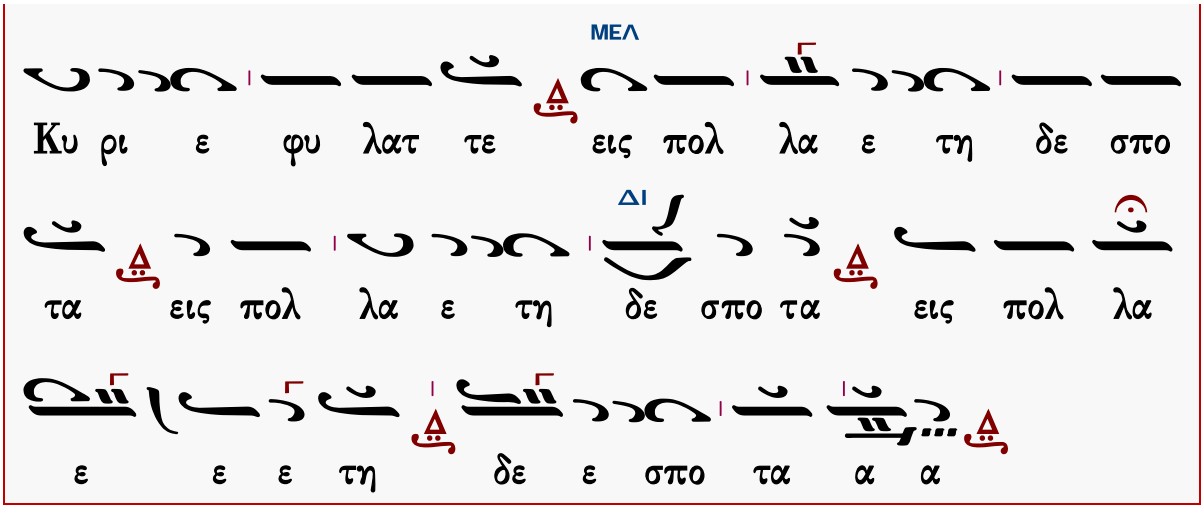

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Ἦχος λ π ἡ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.2#

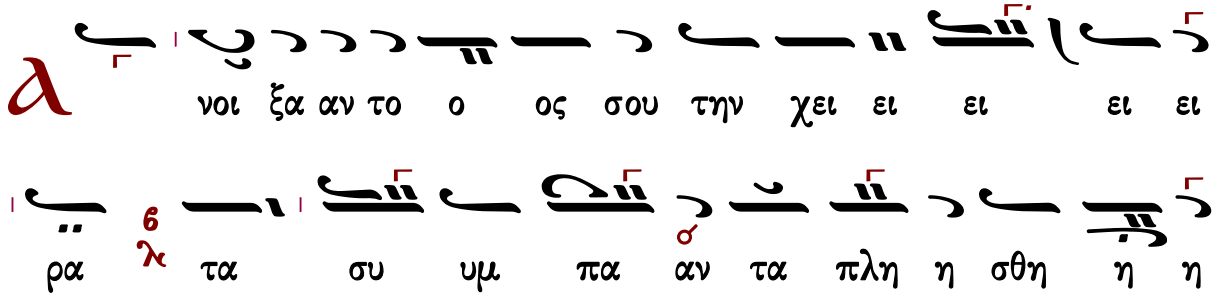

σο ο ο ον ται χρη η στο ο ο τη η η η τος
α πο στρε ε ε ψαν τος δε σου το ο ο προ σω ω
πο ον τα ρα χθη η η σο ο ο ο ον ται δο
ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ος αλ λη λου ου ου
ι ι ι ι α
ν τα νε λει εις το Πνε ε ευ μα α α αυ
τω ω ων και εκ λει ει ει ψου ου ου ου σι
και εις τον χου ου ουν α α αυ τω ων ε πι
στρε ε ε ψου ου ου ου σιν δο ξα α σοι οι ο Θε
ο ο ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Θ

ξα πο στε λεις το ο Πνε ε ευ μα α α α

σου χαι χτι σθη η σο ον ται αι χαι α να χαι

νι ι ι ει ει εις το προ ο σω ω πον τη η ης γη

ης Δο ξα σοι Πα α α τερ δο ο ξα α σοι οι

Υι ι ε ε ε ε ε δο ξα α σοι το Πνε ε ευ

μα α το ο ο Α α γι ι ι ον δο ξα α

σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

Η

η τω η δο ξα α Κυ υ ρι ι ι ου

ου εις τους αι ω ω να α ας ευ φραν θη η σε

ται αι αι Κυ ρι ι ο ος λ ε πι τοις ε ε ερ

γοι οις α α αυ του ν δο ξα σοι οι οι Α γι ι ε

δο ο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

δο ξα α σοι οι Βα σι λευ ου ου ρα α α α

νι ι ι ε ε ε ν δο ξα α σοι οι ο Θε ο

ο ο ος α α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α ν

Ο ε πι βλε ε ε ε ε πων ε ε πι ι ι τη η

η ην γην χαι ποι ων α α αυ την τρε ε ε ε

ε ε ε μειν ν ο α πτο με ε νος των ο ρε

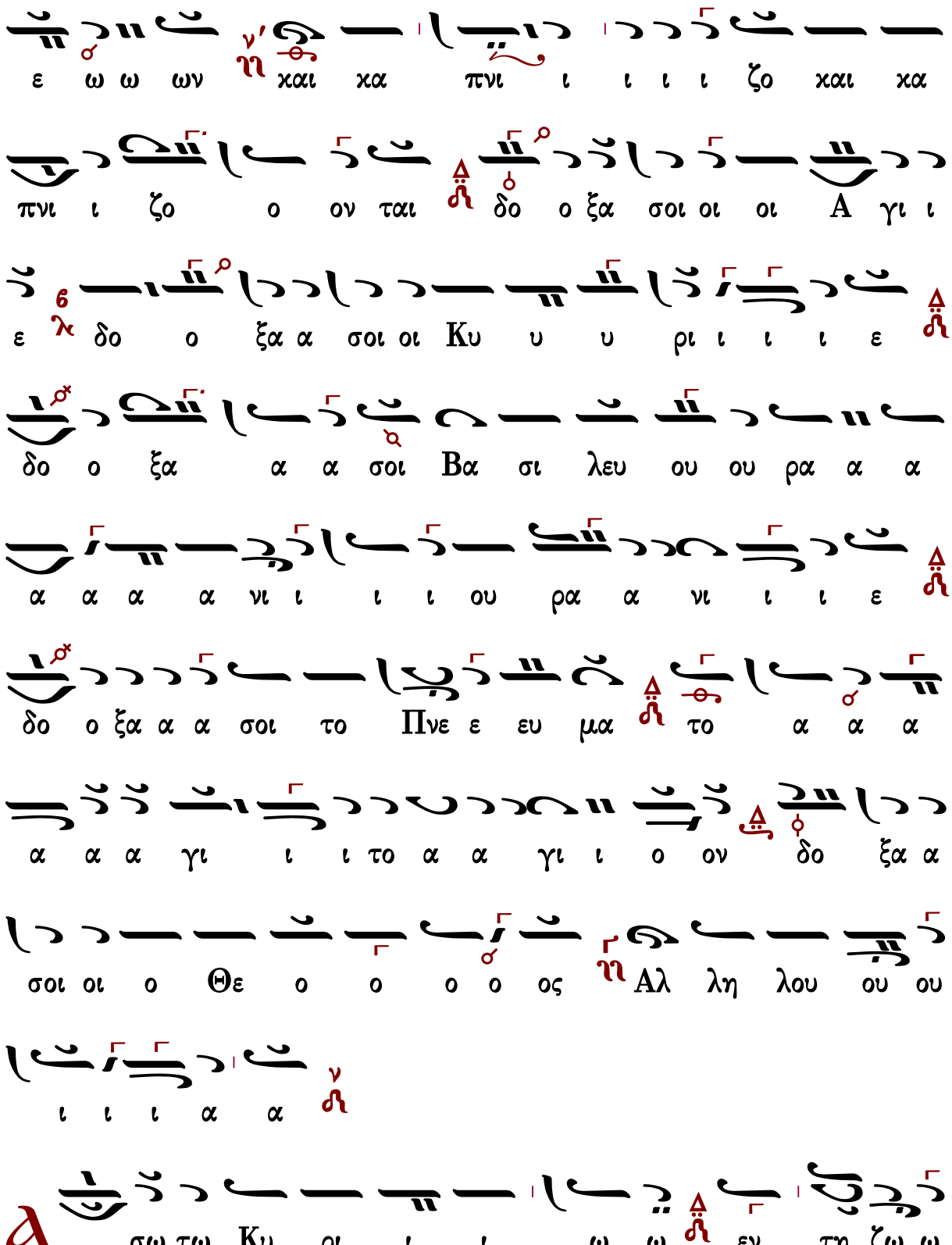
ε ω ω ων χαι χα πνι ι ι ι ι ζο χαι χα
πνι ι ζο ο ον ται δο ο ξα σοι οι οι Α γι ι
ε δο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
δο ο ξα α α σοι Βα σι λευ ου ου ρα α α
α α α α νι ι ι ι ου ρα α νι ι ι ε
δο ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ μα το α α α
α α α γι ι ι το α α γι ι ο ον δο ξα α
σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου
ι ι ι α α
σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν τη ζω ω

η η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω ω ω μου ε

ως υ υ πα α αρ χω ω δο ξα α σοι οι τρι συ

πο ο στα α τε Θε ε ο ο ο τη ης Πα α α

α α τερ Υι υι ε και Πνε ε ευ μα α σε ε προσ

χυ υ νου ου ου ου με ε εν και δο ο ξα α α ζο ο

ο ο μεν δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Η δυν θει ει ει η α αυ τω η δι α λο ο

γη η η η μου ε γω ω δε ε ευ φραν θη η

σο ο ο μαι ε πι τω Κυ υ ρι ι ι ω ω

δο ξα α σοι οι Πα α τε ερ α α α να α α αρ

χε δο ξα α σοι Υι ε συ υ υ να να αρ χε δο ξα α

σοι το Πνε ε ευ μα α το ο ο α α γι ι ι

ον το ο μο ου ου σι ι ι ον και ο μο

ο ο ο ο ο θρο ο και ο μο ο θρο ο νο ον

Τρι α ας α γι α δο ο ο ο ξα α α α

σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος

Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α

χ λει ποι εν α μαρ τω ω ω λοι α πο ο

ο ο τη η η η ης γη ης και α α α νο ο ο

μοι οι οι ω στε ε μη η υ υ πα α αρ χει

ειν α α αυ τους δο ξα σοι οι οι Πα α α τερ δο ξα α

σοι Υι υι ε ε ε ε δο ο ξα α α σοι το Πνε ε

ευ μα α α το α α α α α α γι ι ι το α α

γι ι ο ον Τρι α ας α γι α δο ο ο ξα α α

α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

υ λο ο ο ο γει η ψυ χη η η η

μου το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ο Η λι

ο ος ε ε ε γνω τη ην δυ υ υ σι ιν α α αυ

του ε ε ε ε ε θου σκο ο ο τος και ε γε ε

ε νε ε το ο ο νυ υξ δο ο ξα α σοι οι

Βα σι λε ε ε ευ ε που ου ρα α α α α α

α νι ι ε ε που ρα α νι ι ι ε δο ο

ξα α α σοι Παν το κρα α α το ο ορ συ υ

υν Υι υι ω ω και Πνε ευ μα α α τι Δο ο

ξα σοι οι ο Θε ε ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

Ω ς ε με γα λυ υ υν θη η η τα ε ερ γα

σου ου Κυ ρι ι ε πα α α α αν τα εν σο

α ξα δο σας η η η η οι οι οι ποι ε α ι ι φι

σοι Πα α τε ερ α α γε ε εν νη η η η τε

δο ξα α σοι οι Υι ε ε ε ε ε γεν νη η τε

δο ο ξα α α α σοι το Πνε ευ μα το ο

ο α γι ι ο ον το εκ του Πα α τρο ος ε εκ

πο ρε ευ ο ο ο με ε ε ε νον και εν Υι

ω α να παυ ο ο ο με ε ε ε νον Τρι α ας

α γι α δο ο ο ξα α α α σοι δο ο ξα α σοι

οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

ι ι ι ι α

Δ

ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω

και αι α α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Κ

αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω ω να α ας των αι ω ω ω νω ων α α

α μην

Ⲁ

λ λη λου ι ι α α λη λου ι ι α αλ

λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου

ου ου ι ι ι ι α

Ⲁ

λ λη λου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ

λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου

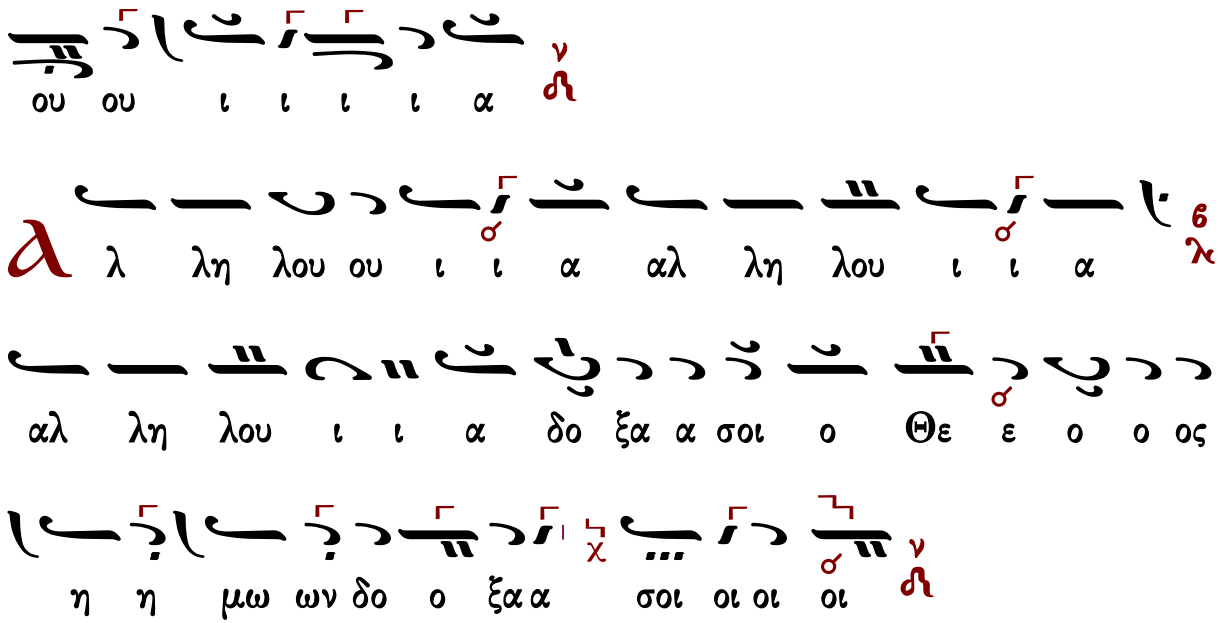

τὰ εἰρηνικὰ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ⸗ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.183*

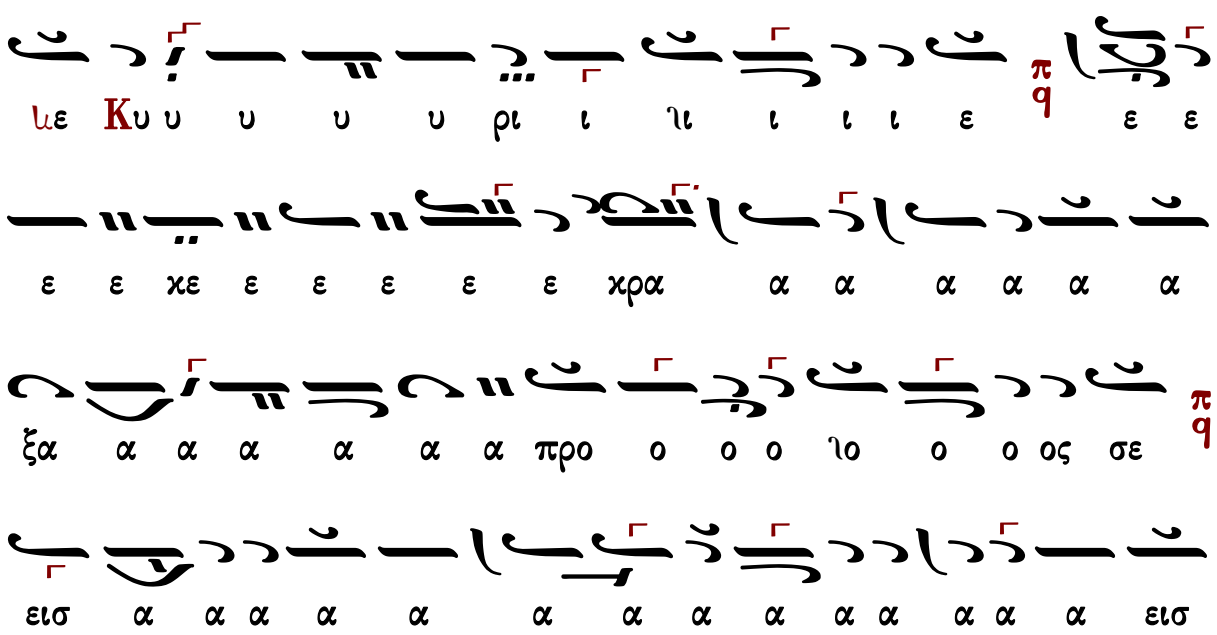

σχε ε ε ε ε ε ες τη φω ω ω ω ω ω

ο προ ο ο ο ο ο προ ο ο ου μου ου ου ου ο ο ον

ο ο ιο ο ο ος σο ν κου α α α α εισ α α α α α

α α α α εισ α α α α α α α α ος σε ιο ο ο ο

ο προ α α α α α α ξα α α α α α προ ο χρα

ε ε ε εχε ε ε ε ε ε ε ε ιι ι ι ι ιι ι ιδ ι υ ρι υ

υ υ υ Κυ ε ε ε ε ε ε ειι ε ε ε ε ε

ι ιδ ρι υ Κυ ου μον ο ο ο ο ο ο ο ο ο σο ο ο κου

ο ον ο ο ιο ο ο ος σο ν κου α α α α α α α

α α α α εισ α α α α α α α α ος σο ο ο ιο ο ο

ο προ ο ο ο ο ο προ ο ο ου μου ου ου ου ο ο ον

ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ι ρι Κυ ι ε ε ε ε ε ε ε ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ρι υ υ υ υ υ Κυ

ο ο ο ο ον μου ου ου ου ιου ου ου ου ου ου ου ου ου

ε ει σα α α α ια α α ειο α α χου ου σο

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε προ ο ο ος σε ε ε ε ε ε ε

ε χρα α γε ε ε ε ε ναι αι αι αι αι αι αι αι με

ε ε ω ω ω

K
α τευ θυ υ υν θη η η τω ω ω ω ω ω η
η η η η η προσ ευ χη η μου ου ου ου ου ου ου ου
ω ω ω ω ω ρω ιδ ιε χει ρω ω ω ω ιω ω τω ων ω ιω ιε χει
ε πα αρ ιω ιι ι ι ι ι ιι ιο ιι ιι ιι ιι ιι ιι ιι των
ε ε ε

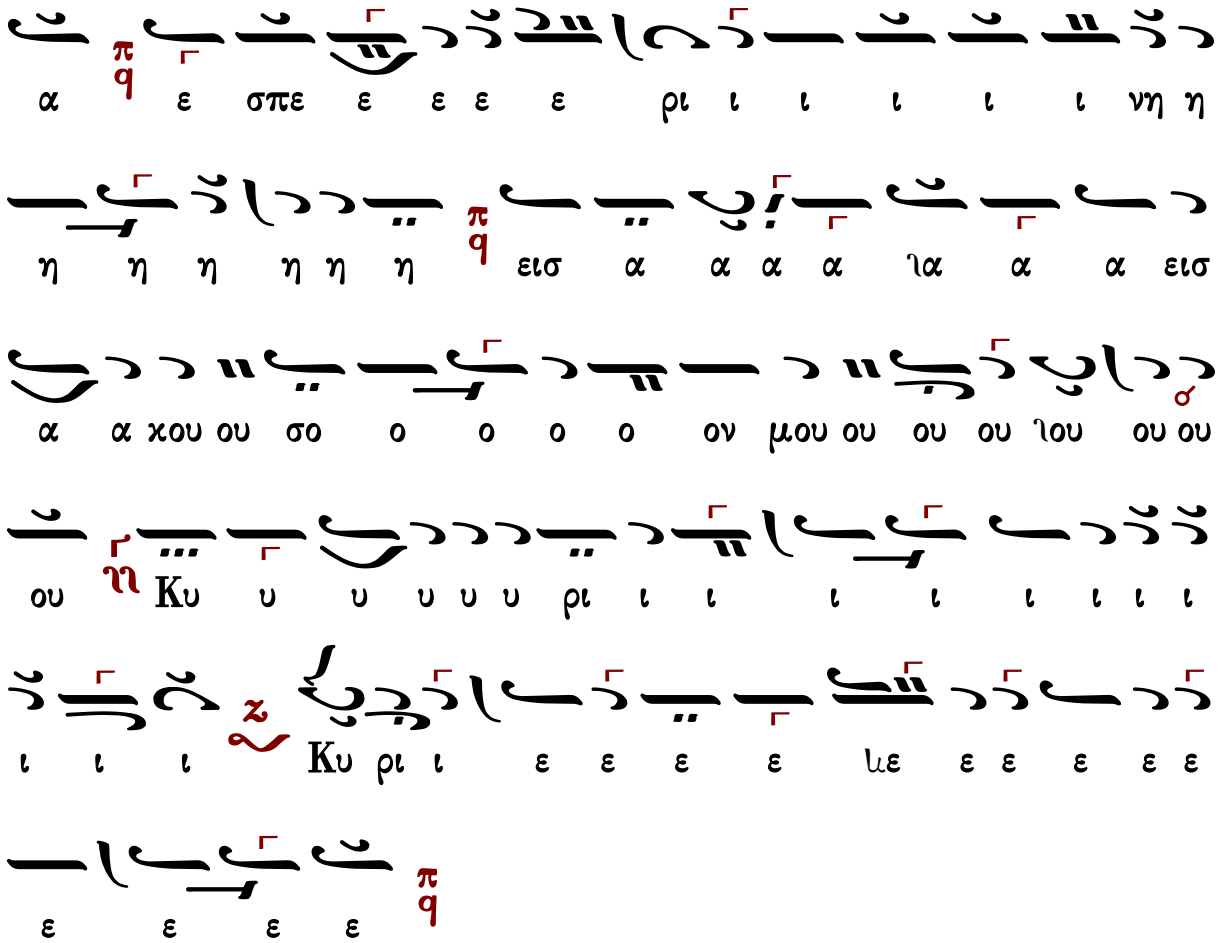

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος ⸗/q Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.1*

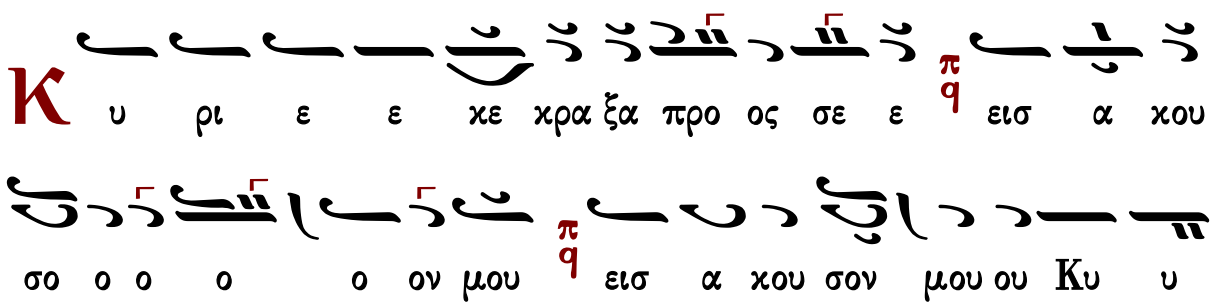

υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε ε κρα ξα προ ος

σε ε εισ α κου σο ο ον μου ου προ ο σχες τη

φω νη η η η τη η ης δε η η σε ω ω ω ως μου

εν τω κε κρα γε ε ναι με προ ος σε ε ε εισ α

κου σο ον μου ου ου Κυ υ υ ρι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η

η η μου ως θυ μι ι α α μα α α ε εν ω

πι ο ο ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ων χει ει

ρω ων μου θυ σι α ε σπε ρι ι νη η εισ α κου

σο ο ον μου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε

ψαλμὸς ρμ' (140)

Ἦχος ⸗ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.1#

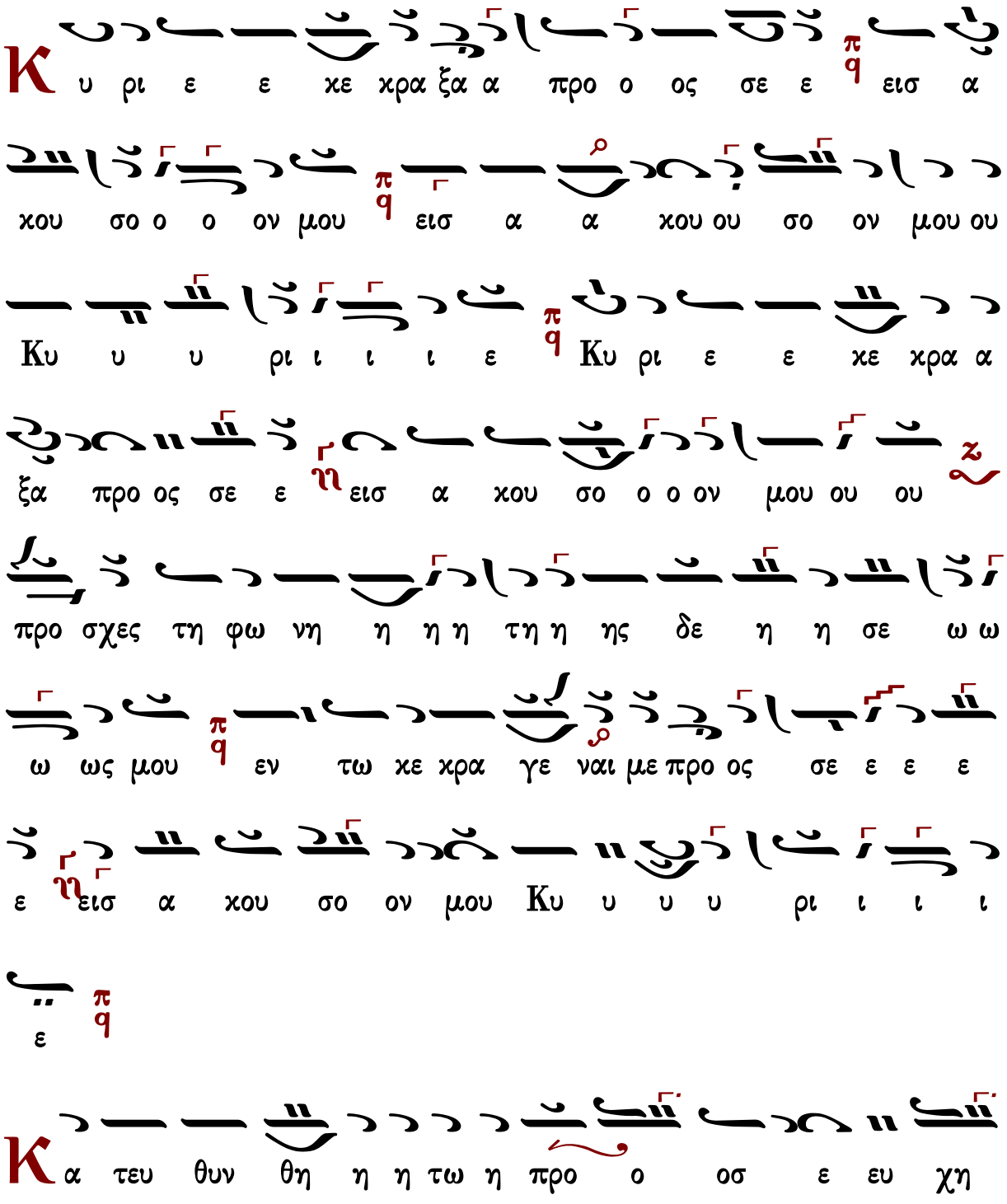

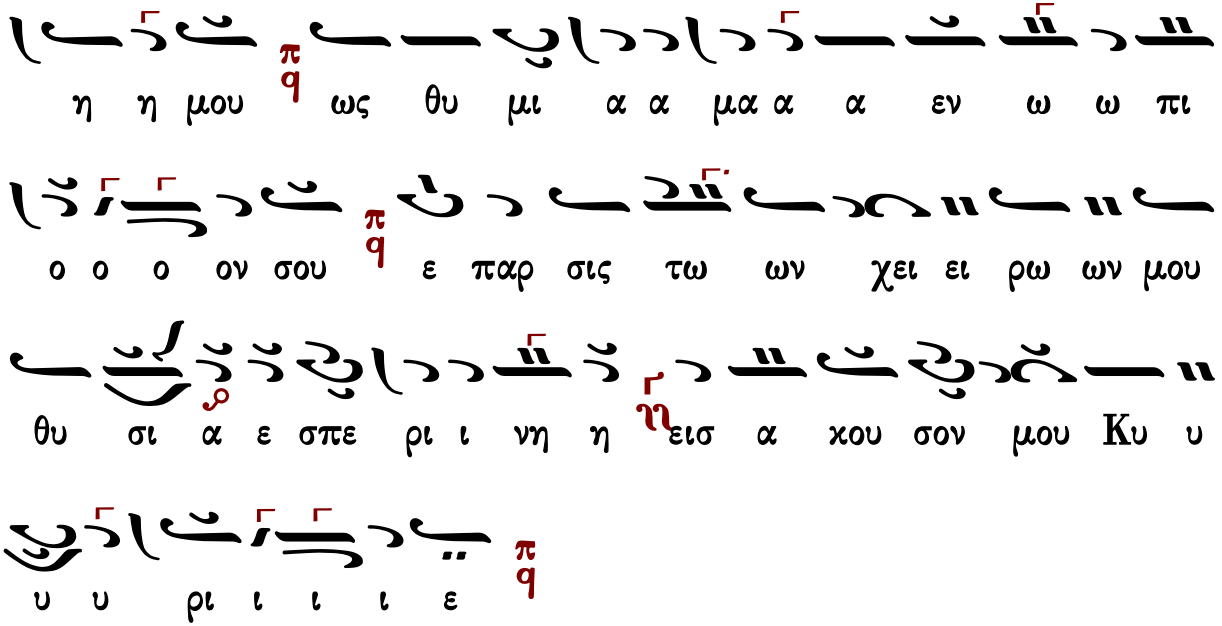

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ⸗ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.5*

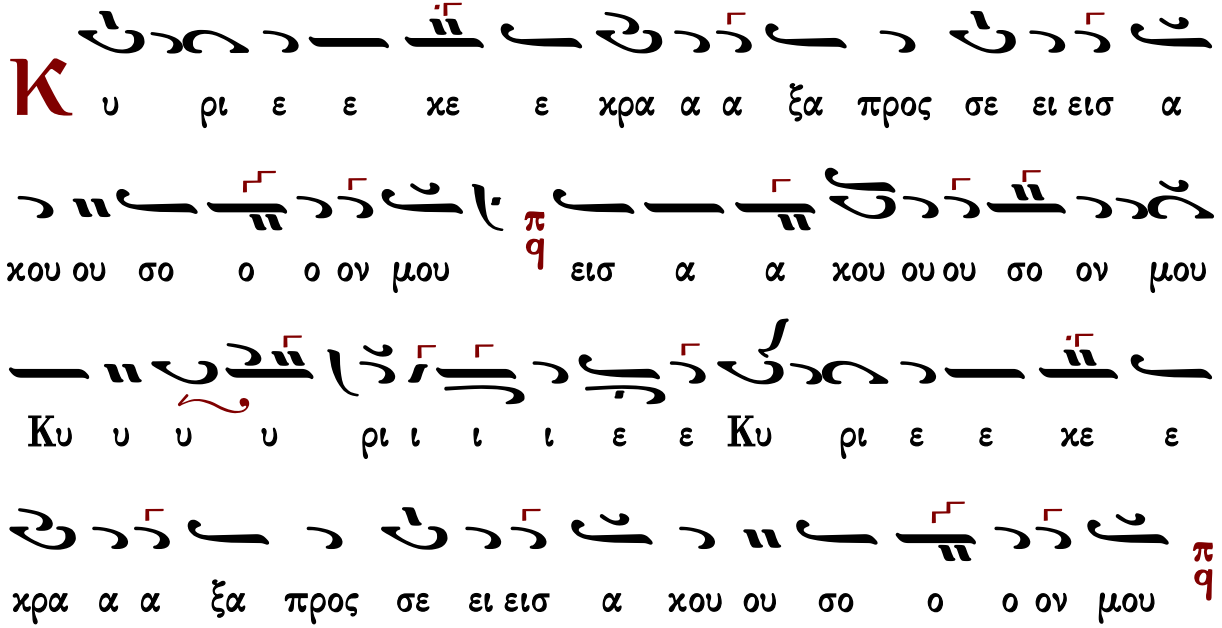

προ ο σχες τη φω νη η η η η τη η η ης δε η

η η σε ε ε ω ω ω ως μου π/q εν τω κε κρα

γε ε ναι αι με ε προ ος σε ε ε εισ α α κου ου ου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π/q

Κα τευ θυν θη η η η η τω η προσ ε ευ χη η η η

μου π/q ως θυ μι ι ι α α μα α α α εν ω

ω ω πι ι ι ο ο ο ον σου π/q ε παρ σις τω ω

ων χει ει ρω ων μου θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η

η εισ α α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι

ι ι ε π/q

Ἦχος ⸗ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.122*

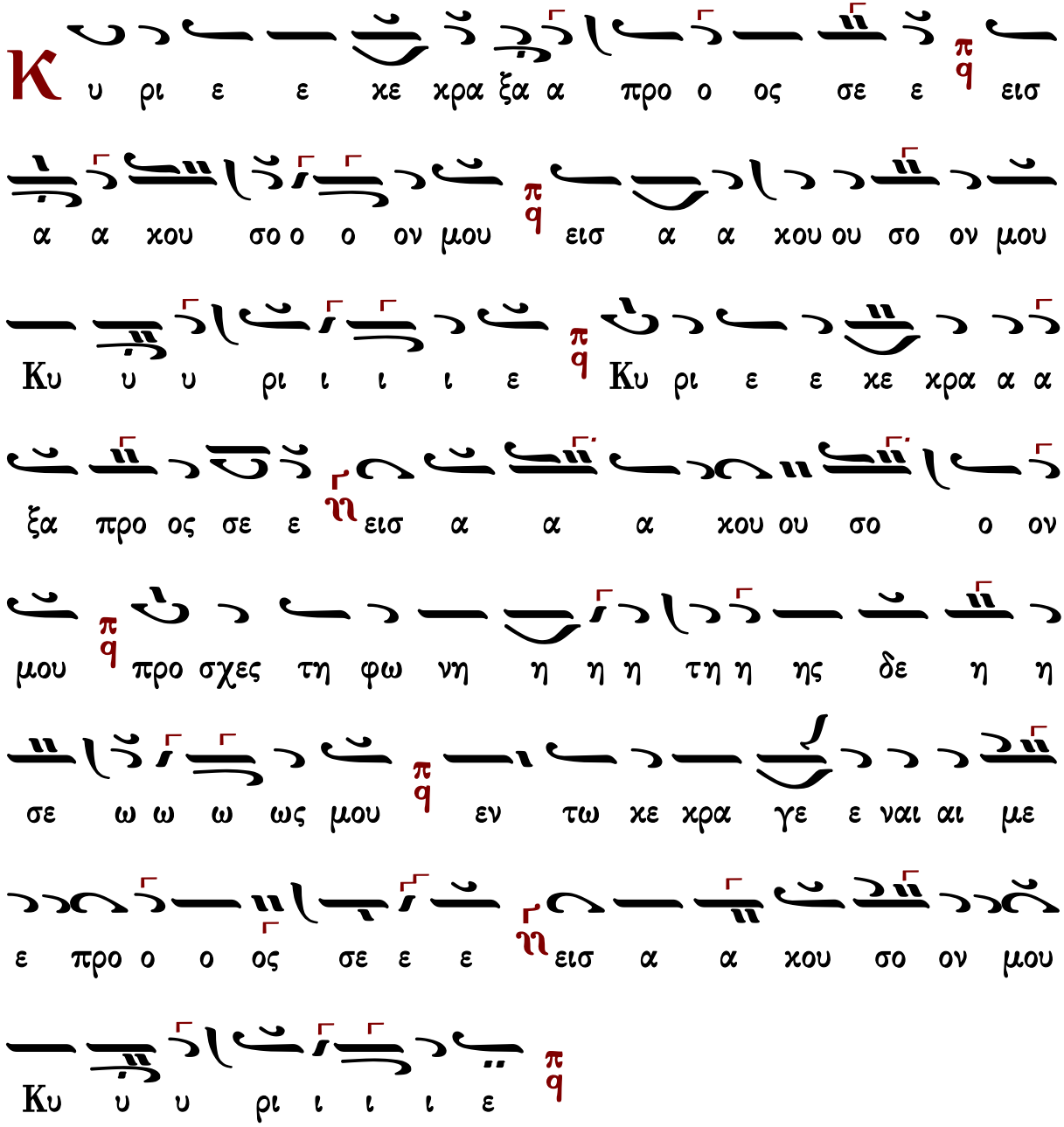

η η μου ως θυ μι ι α α μα α α εν ω ω

πι ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων

μου θυ σι α ε σπε ε ρι ι νη η εισ α α χου

σο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος ἐ πλ. Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.88*

ΜΕΛ ΠΑ ΝΗ

α μην Κ υ ρι ε ε κε ε ε κρα α α ξα προς

ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ

σε ει εισ α α χου ου σο ο ο ον μου εισ α α

ΝΗ ΠΑ

χου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε

ΝΗ

Κυ ρι ι ε ε κε ε ε κρα α α ξα προς

ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ

σε ει εισ α α χου ου σο ο ο ον μου π/q προ ο ο

ΜΕΛ ΠΑ

σχες τη φω νη η η η η τη η ης δε η η η

σε ε ε ω ω ω ως μου π/q εν τω κε κρα γε ε

ναι αι με ε προ ο ο ος σε ε ε εισ α α χου ου ου

ΝΗ ΠΑ

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π/q

ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ

Κα τευ θυν θη η η η η η τω π/q η προ ο ο

ΝΗ ΠΑ

οσ ε ευ χη η η η μου π/q ως θυ μι ι ι α α

ΜΕΛ ΠΑ

μα α α εν ω ω ω πι ι ι ο ο ο ον

σου π/q ε παρ σις τω ω ων χει ει ρω ων μου η θυ σι ι

α ε σπε ε ε ρι ι ι ι νη η η εισ α α χου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α5*

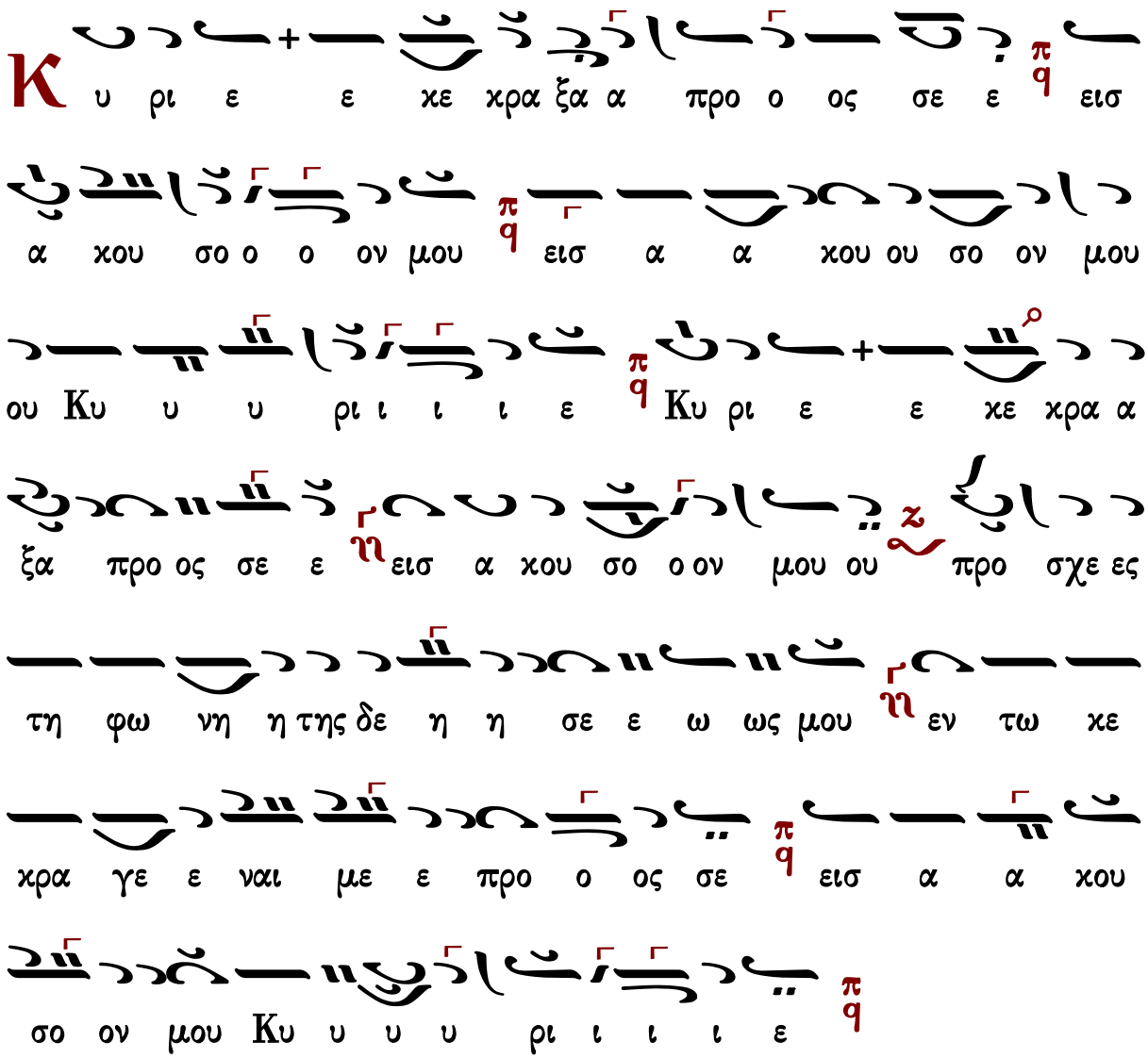

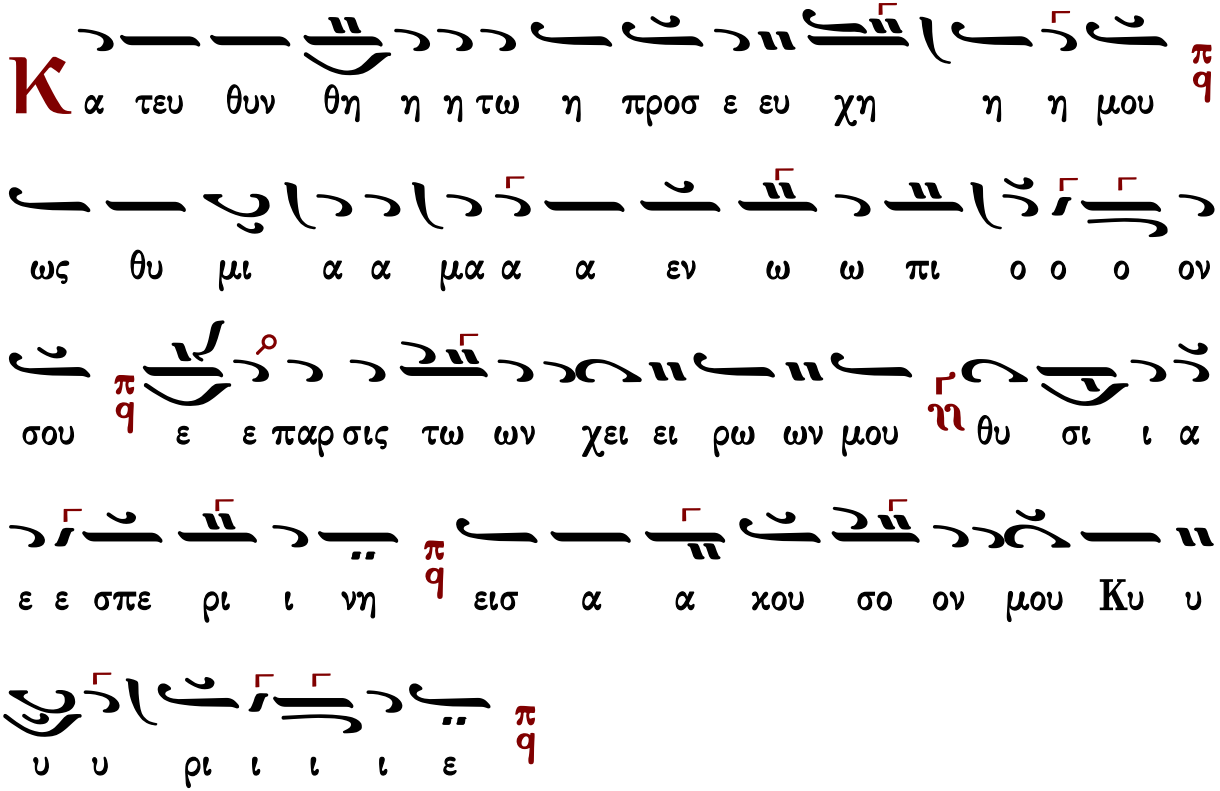

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II

ἀργὸν εἱρμολογικὸν

Ἦχος ἡ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2003 σ.114/1462*

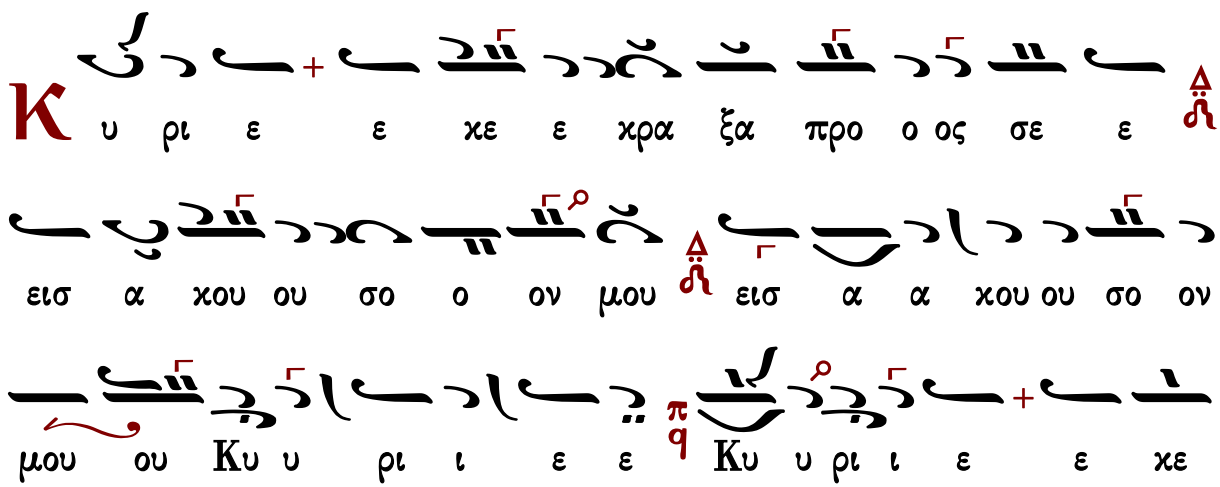

ε ε χρα α ξα προ ος σε ε εισ α α α α α χου
σο ον μου προ ο σχες τη φω ω νη της δε η η
σε ε ω ω ω ω ω ως μου εν τω χε χρα γε ε
ναι αι με ε προ ο ος σε εισ α α χου σο
ον μου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
Κ α τευ θυν θη τω η προ οσ ευ χη η η μου
ως θυ μι ι α α μα εν ω ω πι ι ι ο ο ο ο
ον σου ε ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω
ω ω ω ων μου θυ σι ι ι α ε σπε ρι ι νη η
εισ α α χου σο ον μου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

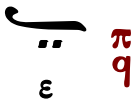

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Νέον Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.2*

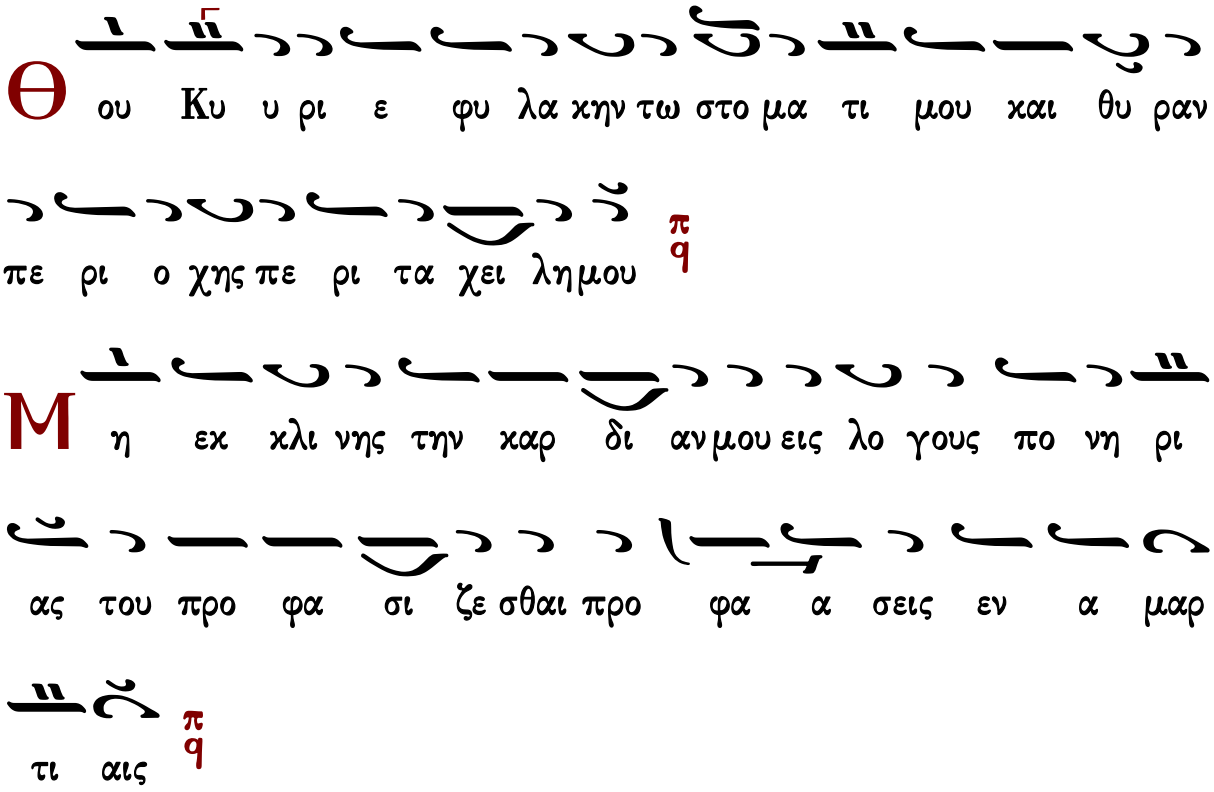

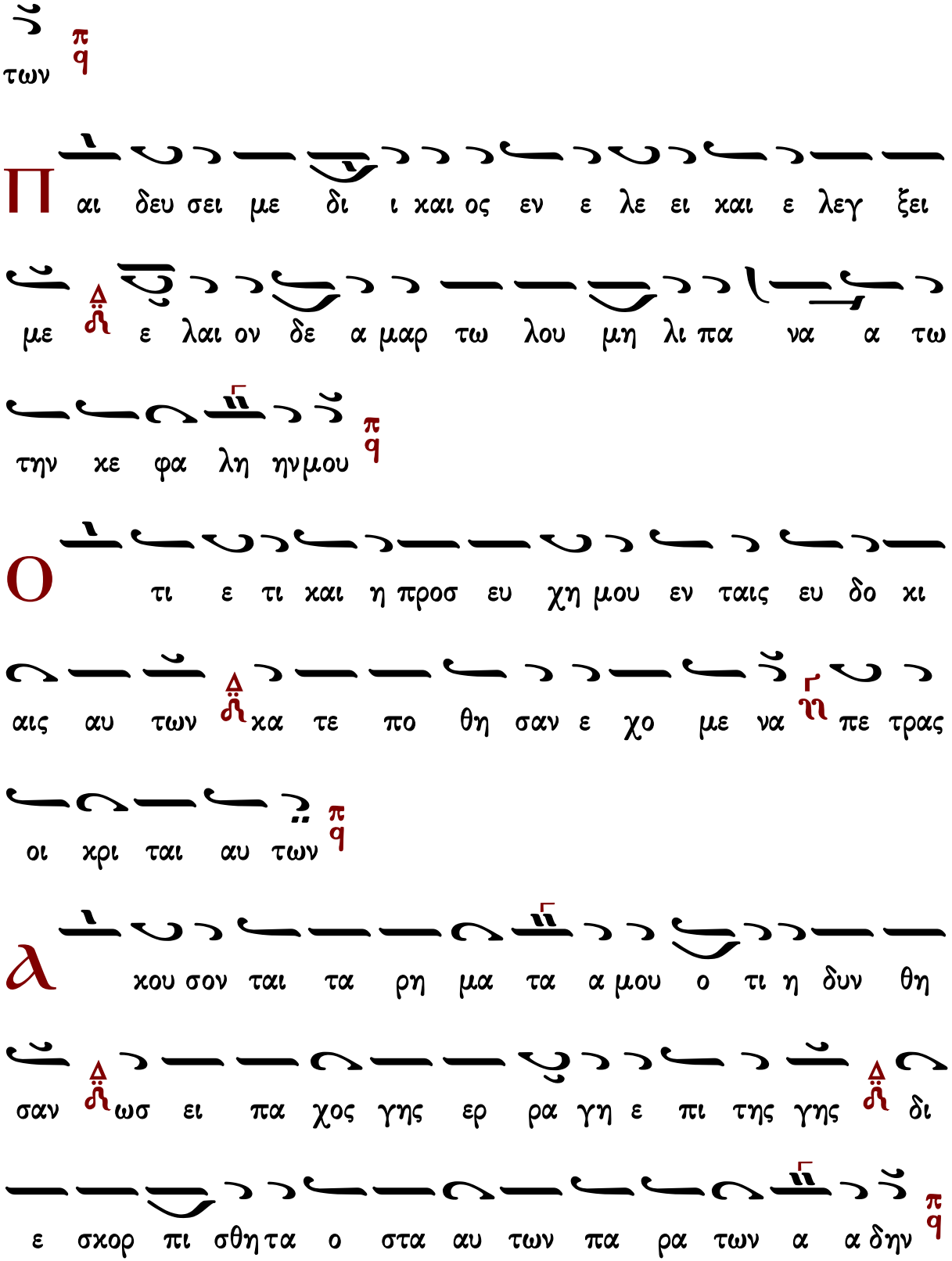
των
Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λη ηνμου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι χρι ται αυ των
λ κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα των α α δην

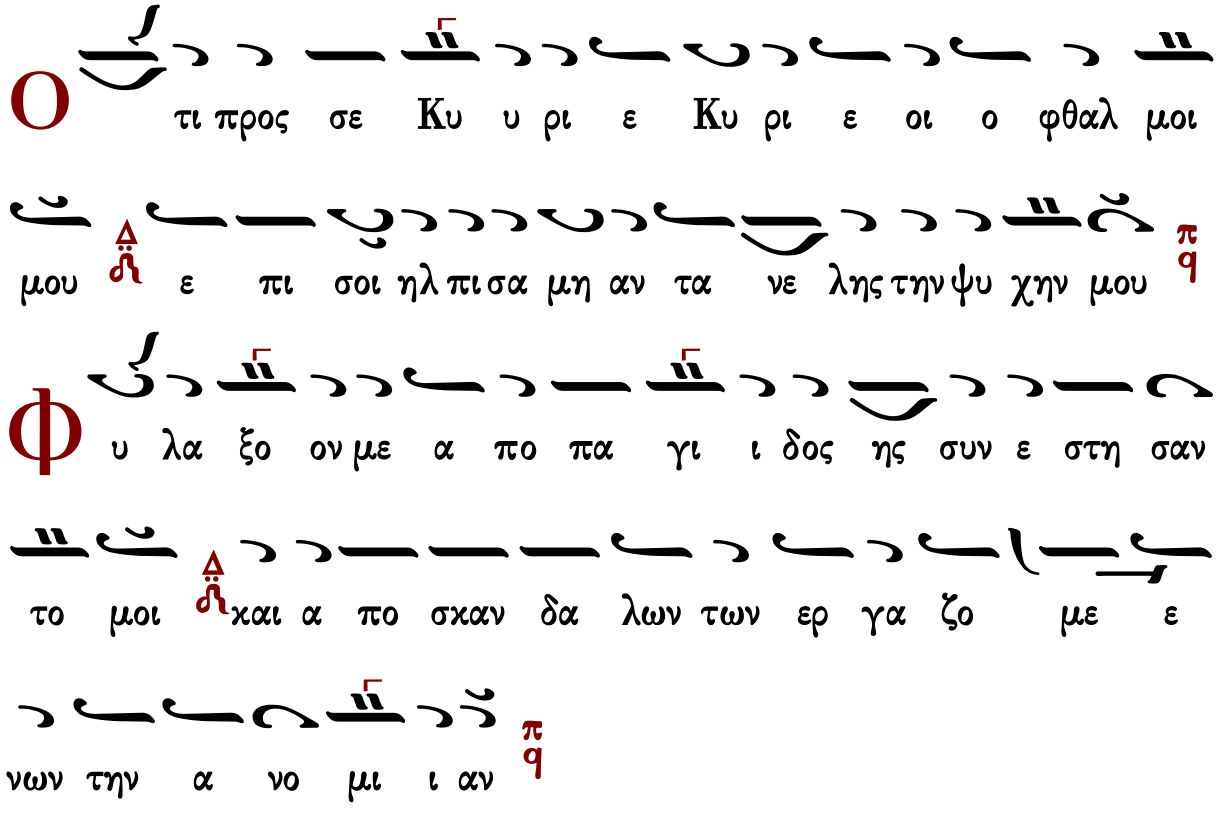
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου
Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε
νων την α νο μι ι αν
Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελθω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην
Є κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την

θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω ω

Є ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ ε γνως τας τρι βους μου

Є ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην

ε κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πον

και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

Λ πω λε το φυ γη α πε μου και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου

Є κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει η ελ

πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των

Π ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε

τα πει νω θην σφο ο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε

Є ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε

ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου

Є με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου

αν τα πο δω ως μοι

Є κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι κυ ρι ε κυ ρι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.2#

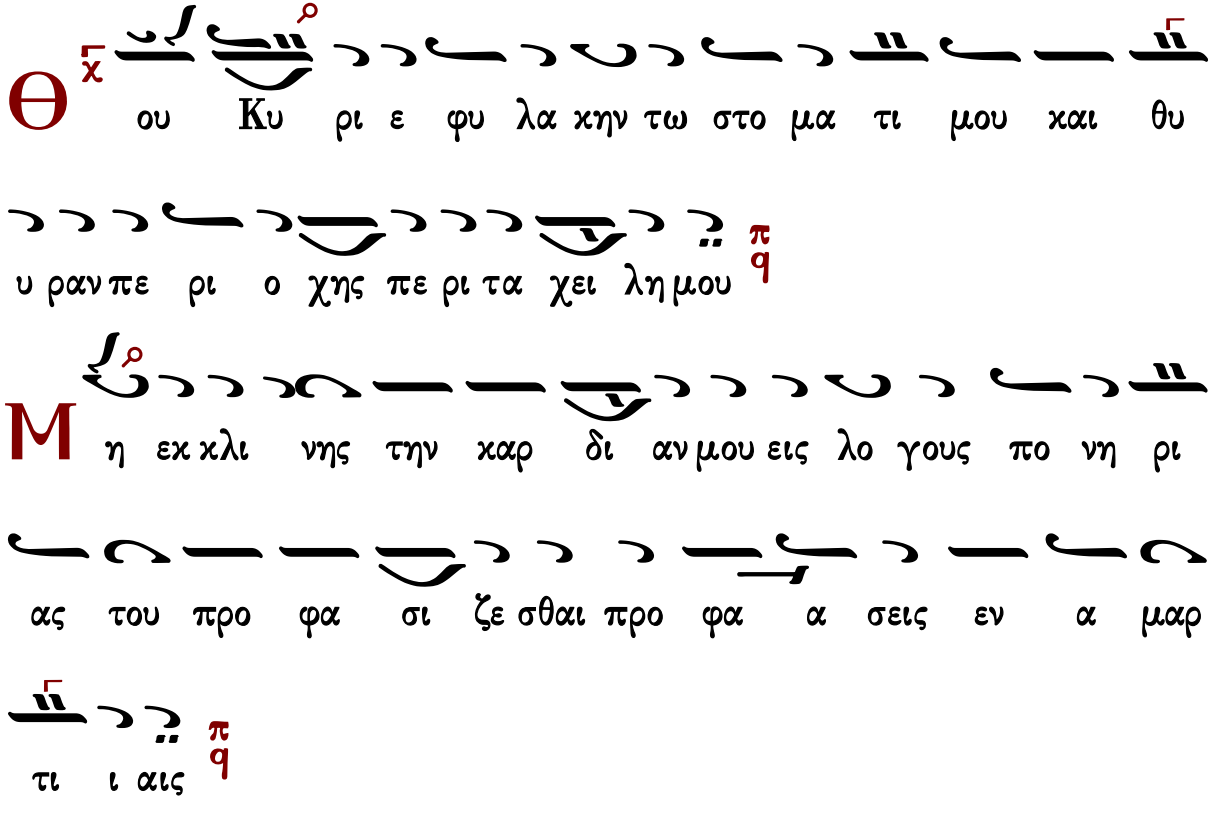

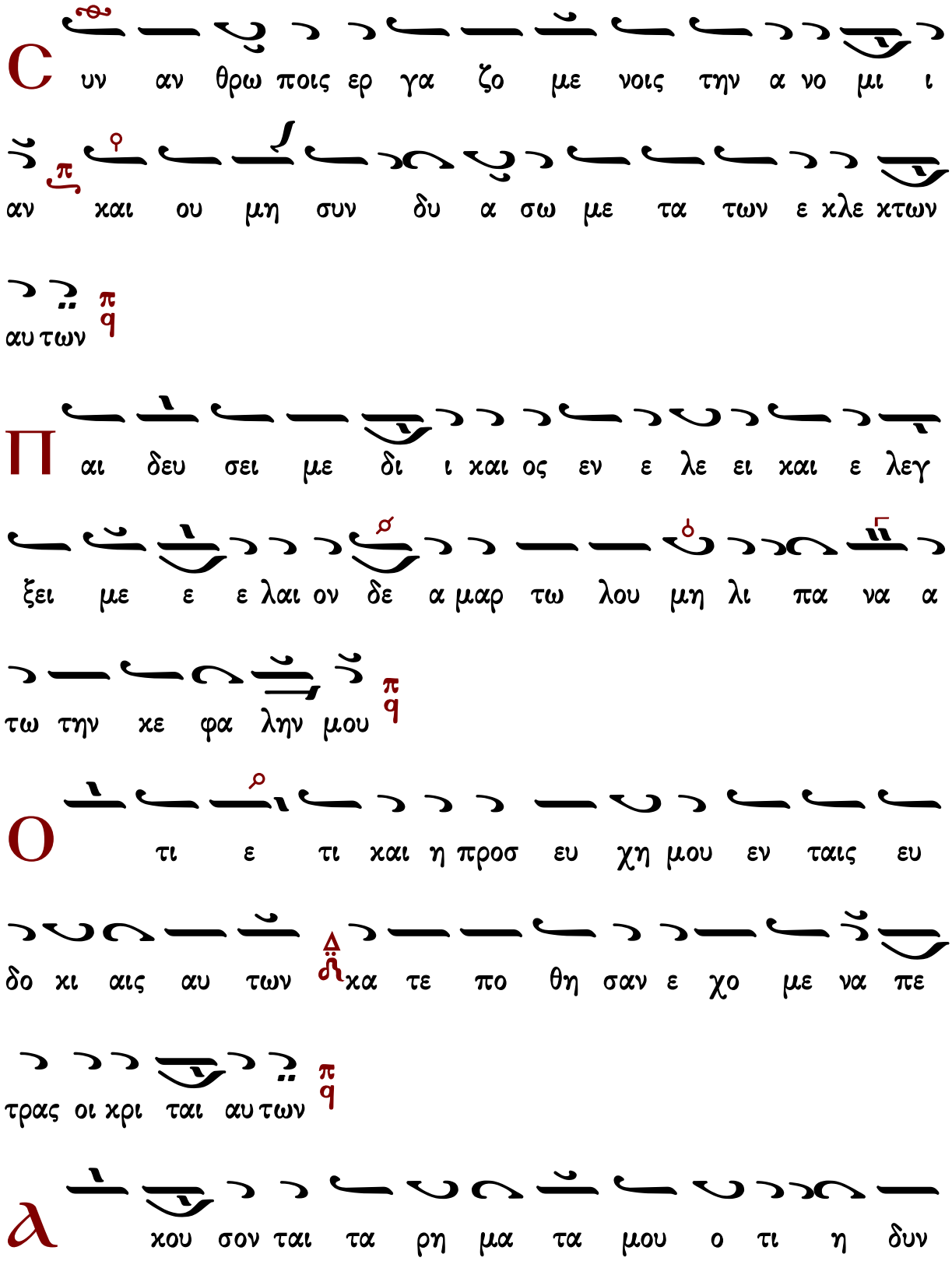
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων
αυ των
Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α
τω την κε φα λην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ
δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης

δι ε σχορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α

δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν

Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

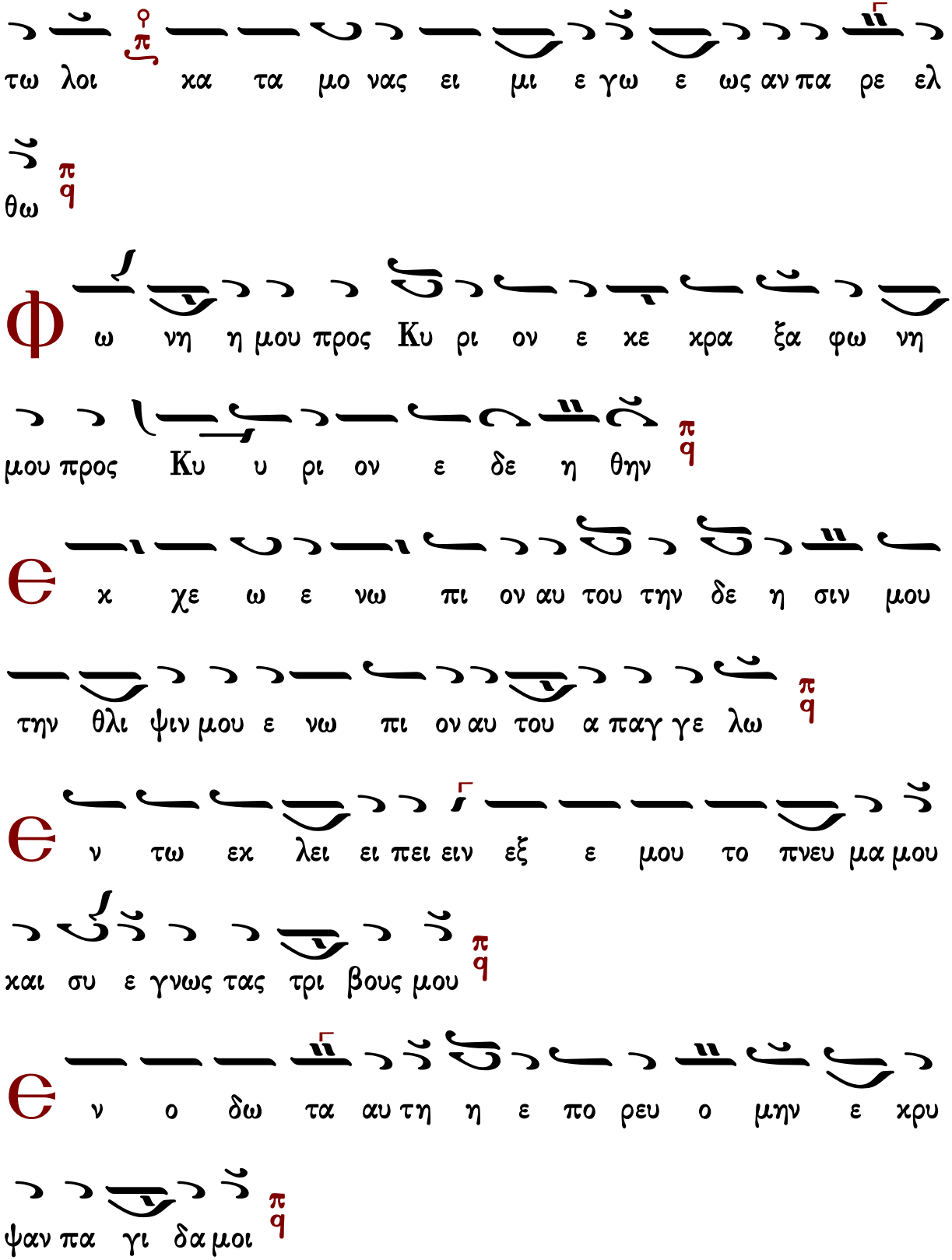
τω λοι χα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην
Є κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω
Є ν τω εκ λει ει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε γνως τας τρι βους μου
Є ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι

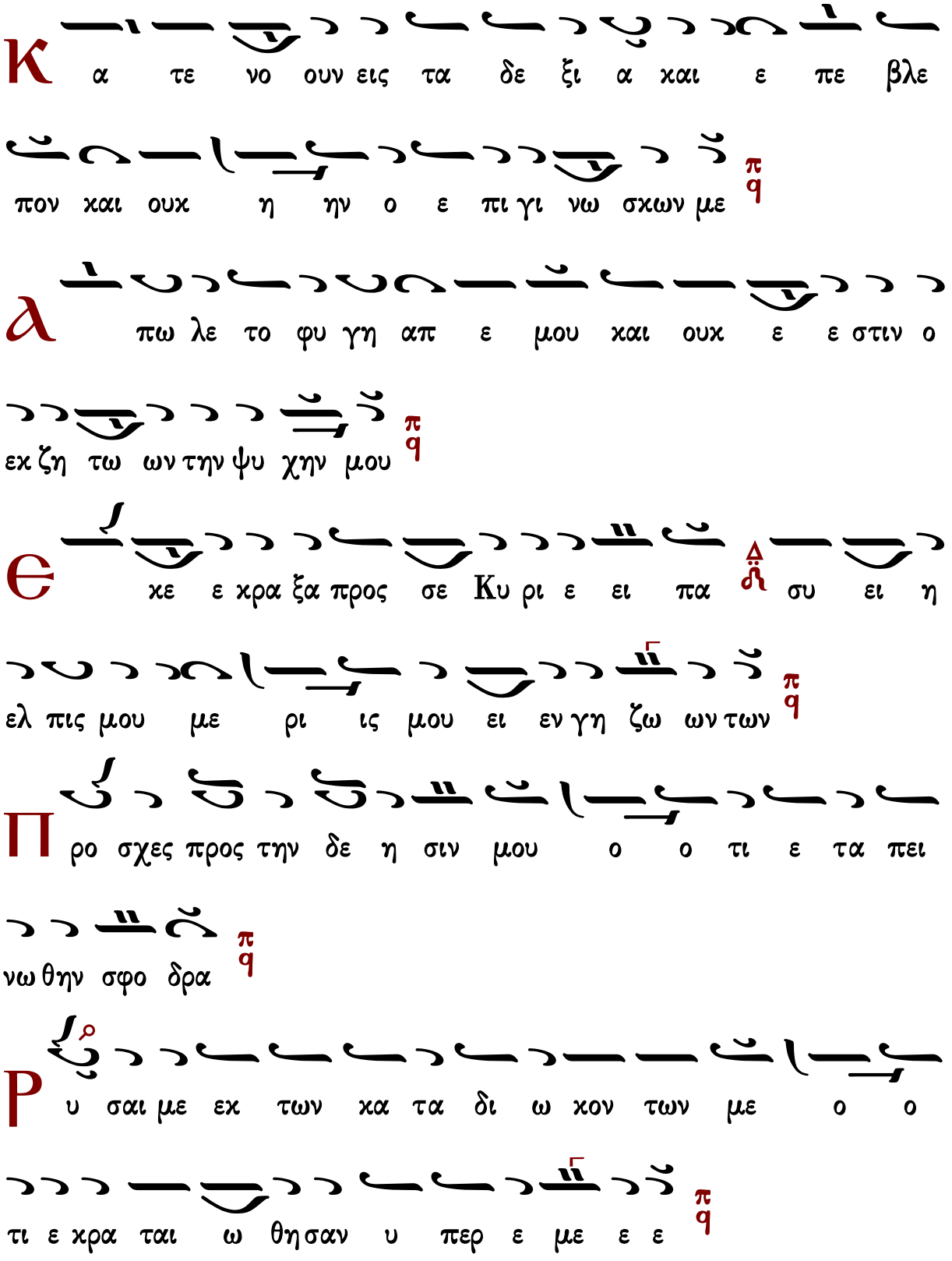
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με
π q
Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χην μου
π q
Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει η
ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των
π q
Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει
νω θην σφο δρα
π q
Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο
τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με ε ε
π q

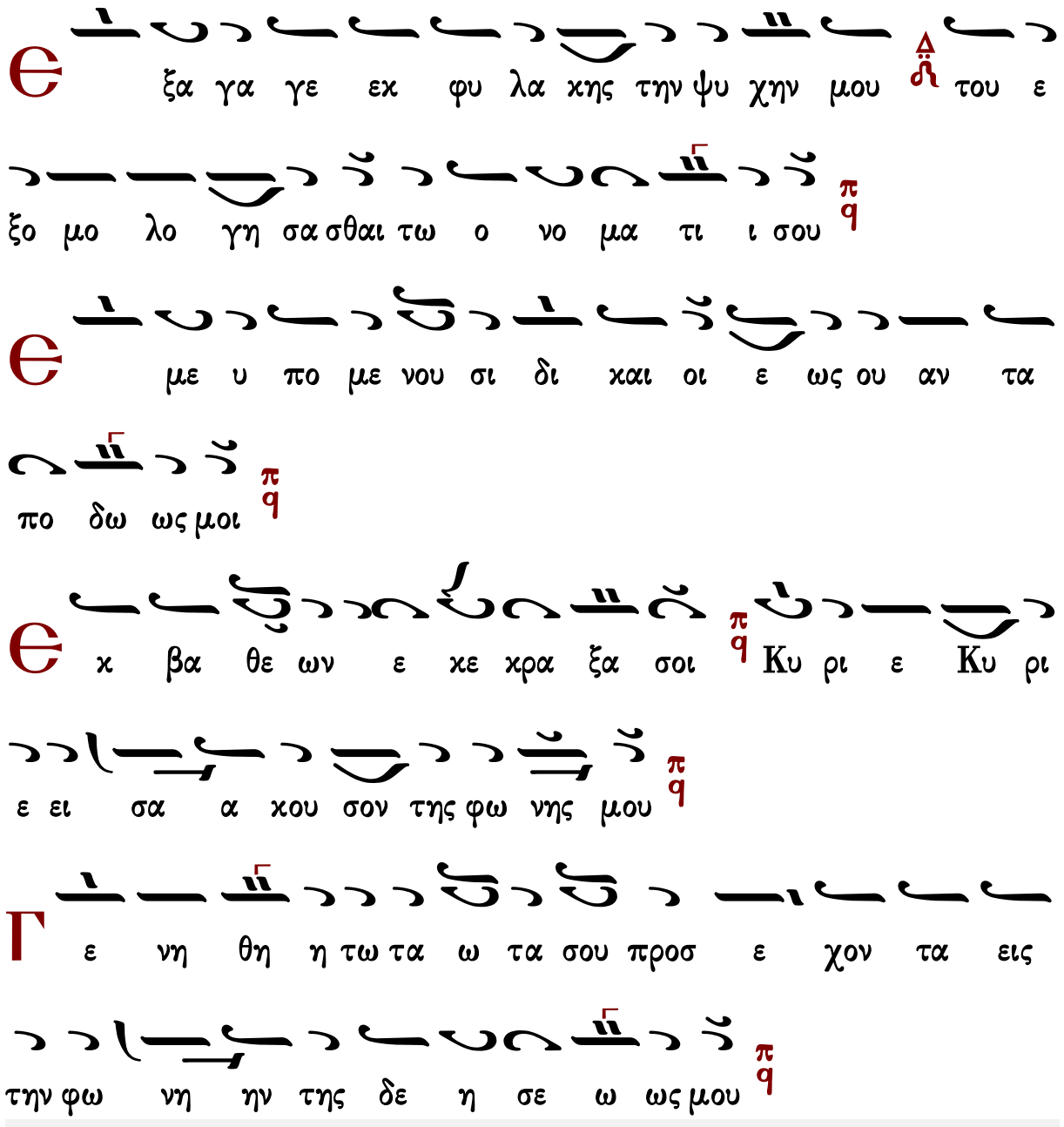

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.6/17*

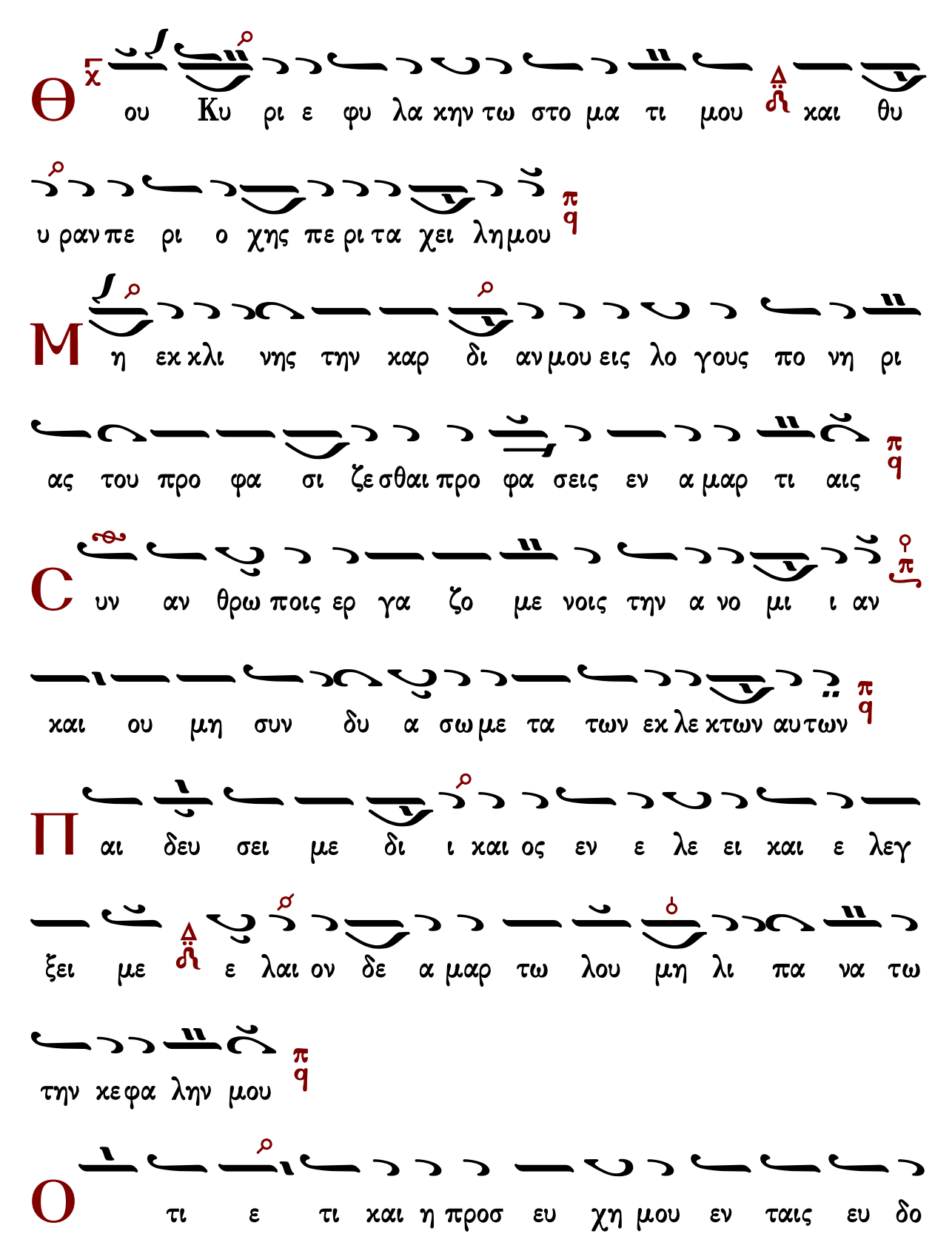
Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ
υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι
ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι αις
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των
Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
την κε φα λην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

χι αις αυ των χα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι χρι ται αυ των
α χου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν θη
σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην
ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην
μου
φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν το
μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

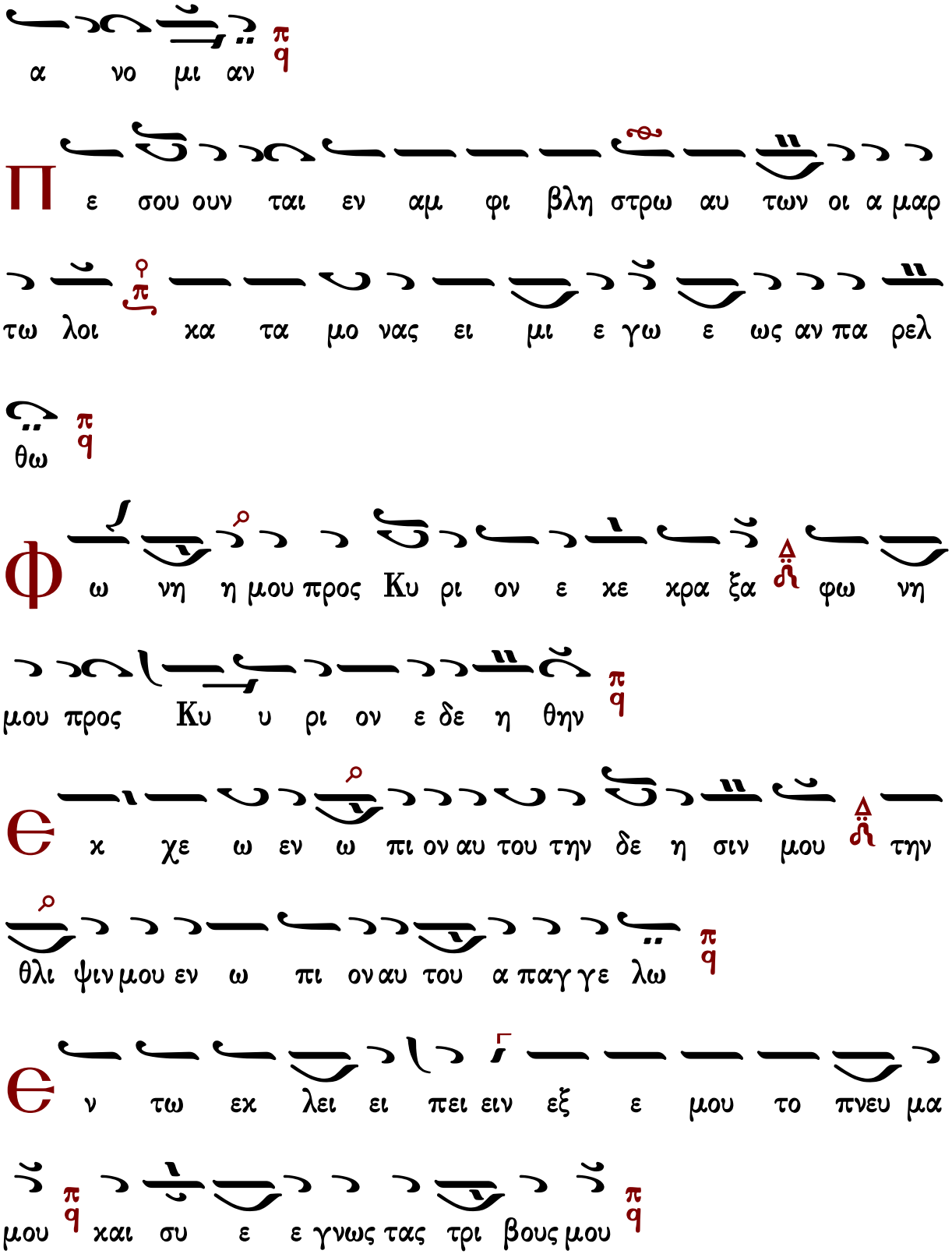
α νο μι αν
Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ
θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην
Є κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την
θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω
Є ν τω εκ λει ει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα
μου και συ ε ε γνως τας τρι βους μου

Θ ν ο δω τα αυ τη η ε ο ρευ ο μην ε χρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Δ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο

εκ ζη τω ων τη ν ψυ χη η ν μου

Θ κε κρα ξα προς σε ε Κυ ρι ε ει πα συ ει η

ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων των

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα

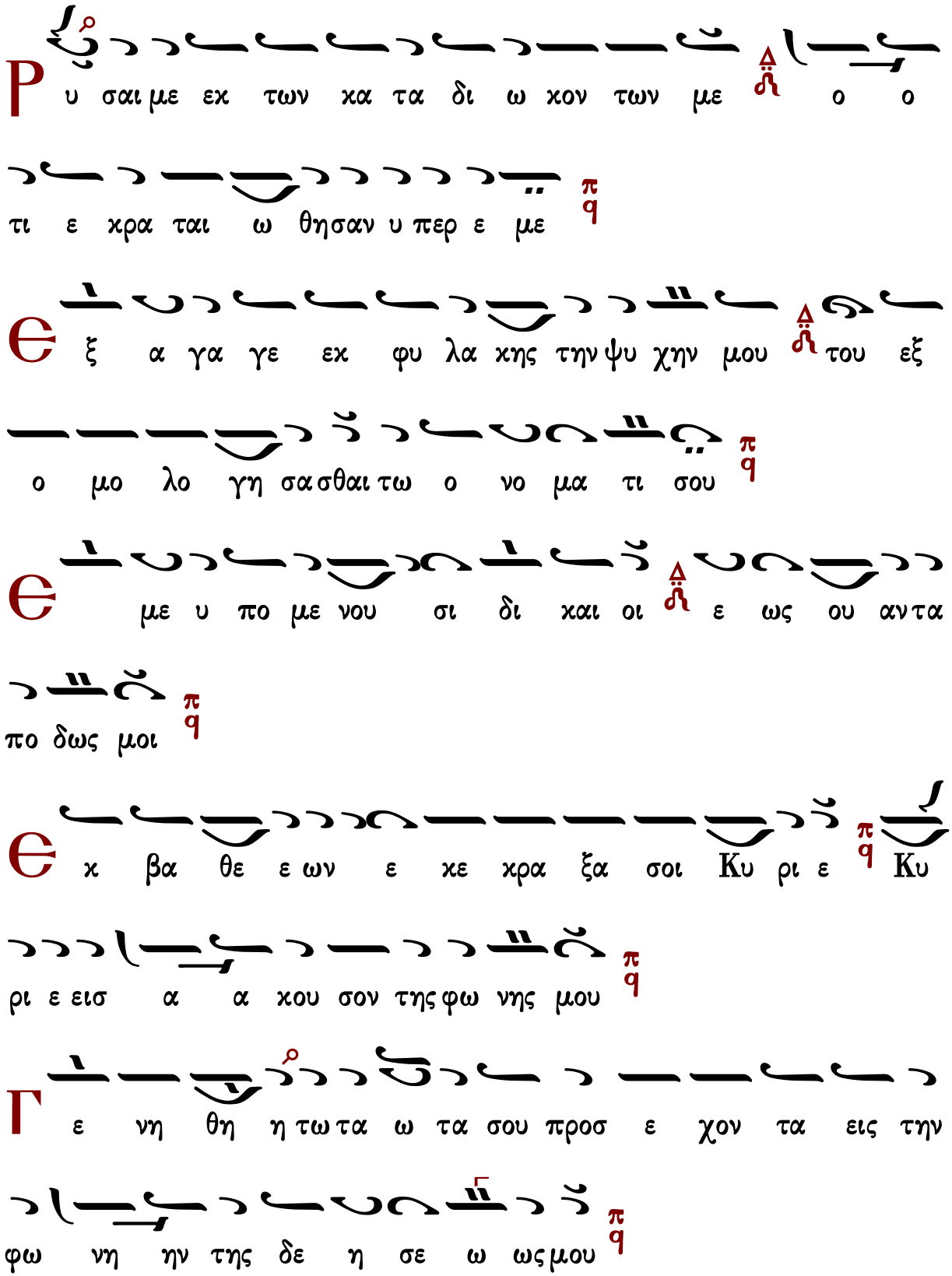
Ρ υ σαι με εχ των κα τα δι ω κον των με ο ο
τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με
Θ ξ α γα γε εχ φυ λα κης την ψυ χην μου του εξ
ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου
Θ με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα
πο δως μοι
Θ κ βα θε ε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε εισ α α κου σον της φω νης μου
Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις την
φω νη ην της δε η σε ω ως μου

Στιχηρὰ Προσόμοια

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἦχος ⸗ **Πα**

Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.303*
(διασκευὴ Γερασίμου μοναχοῦ)

Θ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα
ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Ο το ον Θε σβι ι τη ην Η η λι ι ι α α αν
πυ ρι ι νω ω α α αρ μα α α τι ι α πο
της γη η η ης οι οι κτι ιρ μο ο ον με ε τα
θε ε με ε νο ος Λο ο γε ταις του ου ου ου του
ου ι ι κε ε σι αι αις σω ω ω σον η η μας

τους πι στω ω ως σε ε δο ξα α ζο ο ον τας

και την αυ του ου ε κτε λου ου ου ουν τα ας χαρ μο

ο νι ι κως θει αν μνη μην και σε ε βα α α α

α σμι ι ι ι ον

νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη

ου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε

πι τον Κυ ρι ον

τὸ ἴδιο

πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Ο υ συ υσ σει σμω ω α αλλ ε εν α α αυ ρα

α α λε πτη η τε ε θε ε ε α α α σαι αι Θε

ου την πα α α α ρου ου σι ι α α αν Η η

λι ου ου θε ε ο ο μα α χαρ φω τι ι ι

ι ζου ου σα αν σε ε πα λαι αι α α αρ μα τι ι

δε ε πο χου ου ου με ε νος τε ε θρι ι ιπ

πος τον ου ρα νο ον δι ι πε ε ε ευ ει

εις ξε νο ο πρε ε πως θαυ μα ζο με νος θε ε ο

ο ο ο ο πνε ε ε ευ στε

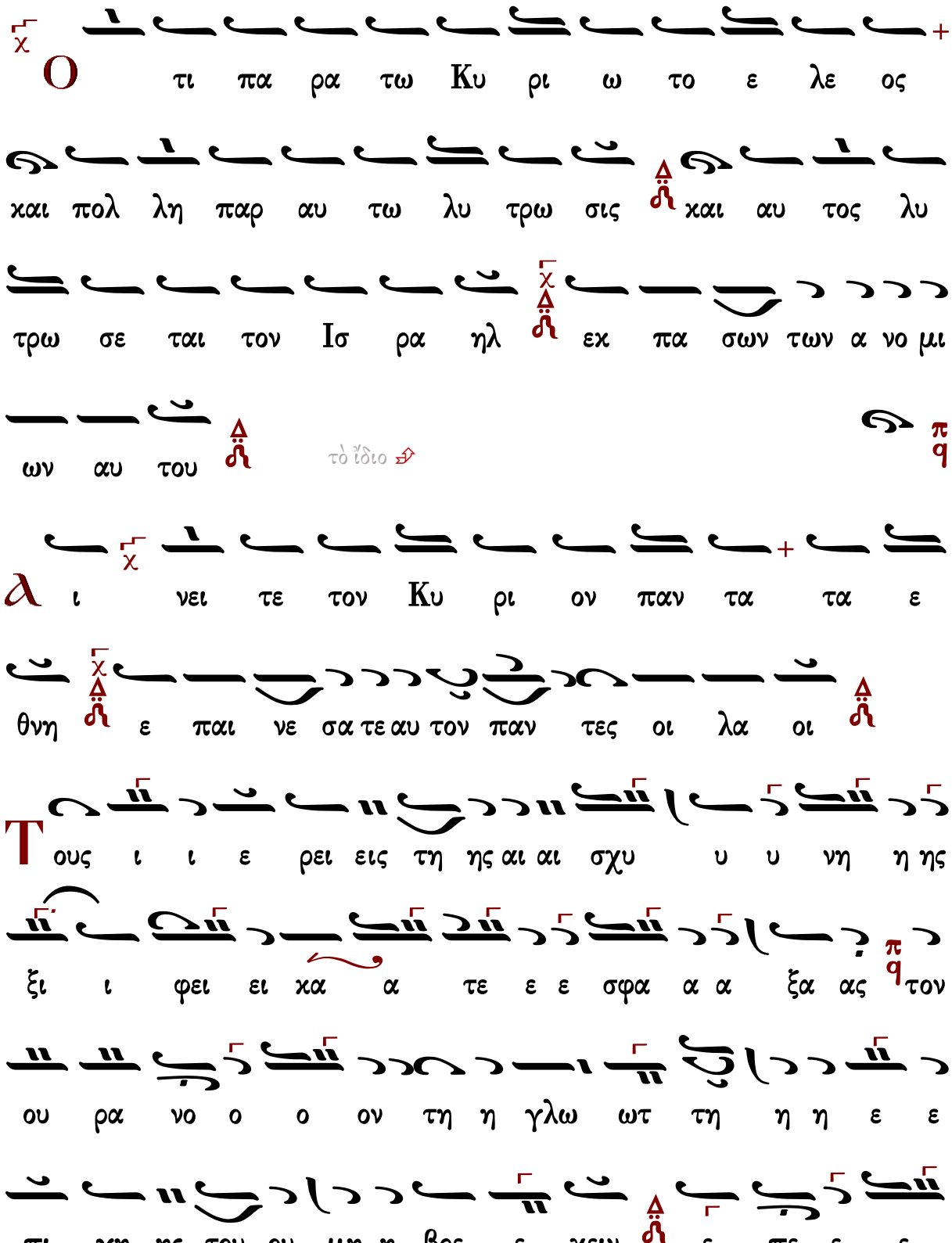
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ων αυ του
τὸ ἴδιο
ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε
θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι
Τ ους ι ι ε ρει εις τη ης αι αι σχυ υ υ νη η ης
ξι ι φει ει κα α τε ε ε σφα α α ξα ας τον
ου ρα νο ο ο ον τη η γλω ωτ τη η η ε ε
πι γη ης του ου μη η βρε ε χειν ε πε ε ε

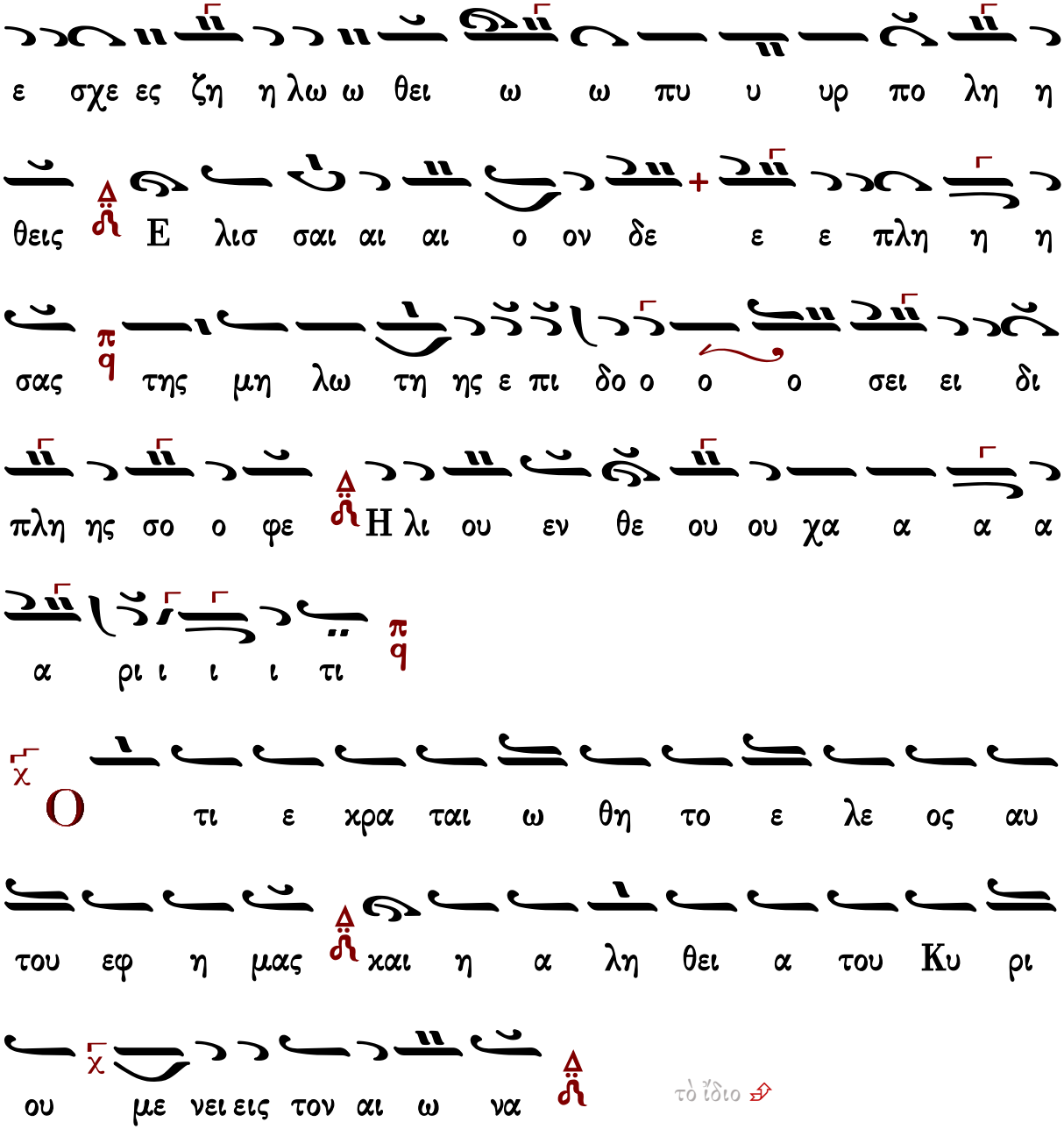

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἦχος δ' Πα

πρωτ.κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.189/1229#

Є αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Ο τον Θε σβι την Η λι ι αν πυ ρι νω α αρ

μα α τι α πο της γης οι κτιρ μον με τα θε με

νος Λο γε ταις του του ι κε σι αις σω σον η μας τους

πι στω ως σε δο ξα ζον τας και την αυ του εκ τε λου ουν

τας χαρ μο νι κως θει αν μνη μην και σε βα α σμι ι

ον

Є νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

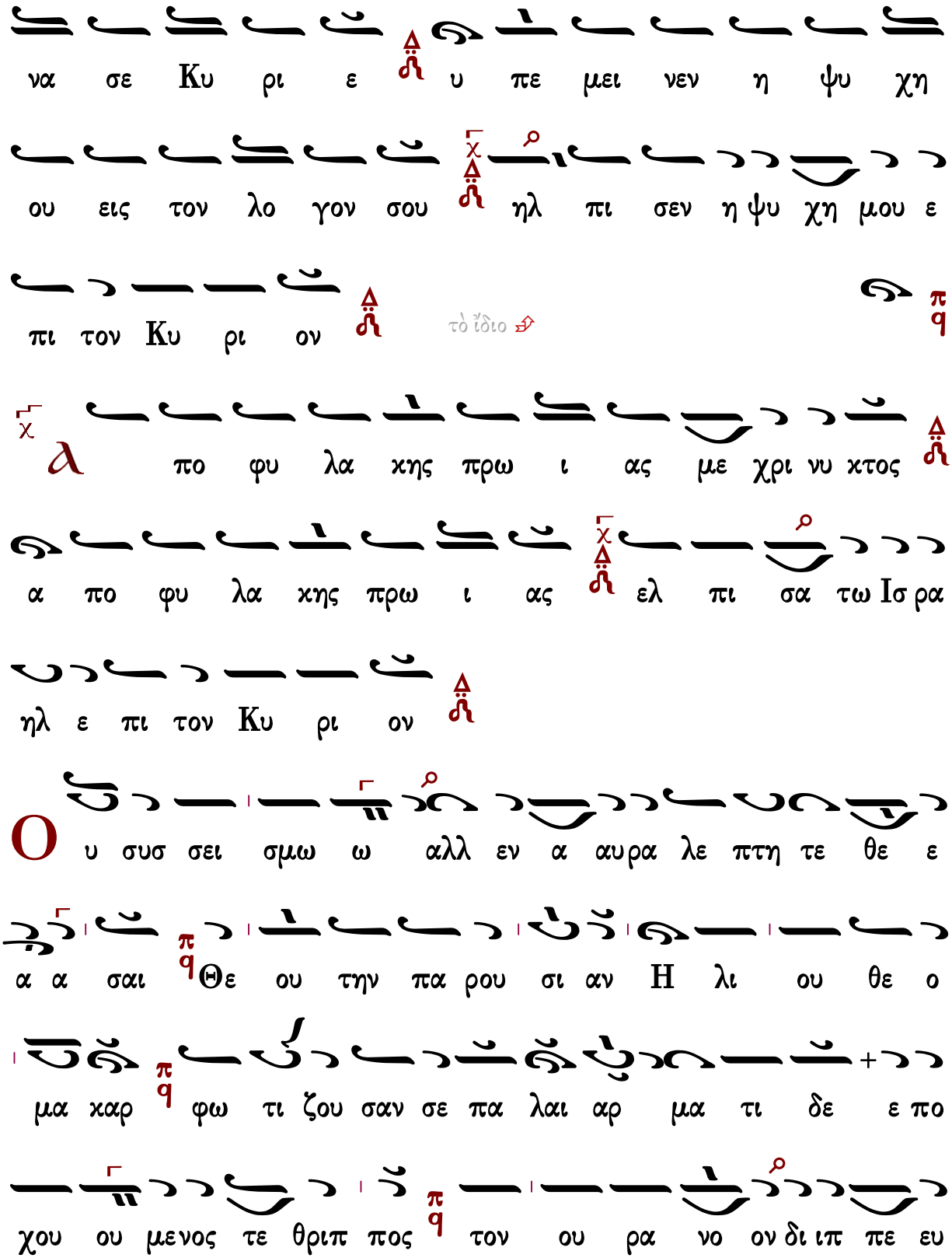
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη
ου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε
πι τον Κυ ρι ον
τὸ ἴδιο
πο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ κτος
α πο φυ λα χης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα
ηλ ε πι τον Κυ ρι ον
Ο υ συσ σει σμω ω αλλ εν α αυρα λε πτη τε θε ε
α α σαι Θε ου την πα ρου σι αν Η λι ου θε ο
μα καρ φω τι ζου σαν σε πα λαι αρ μα τι δε ε πο
χου ου μενος τε θριπ πος τον ου ρα νο ον δι ιπ πε ευ

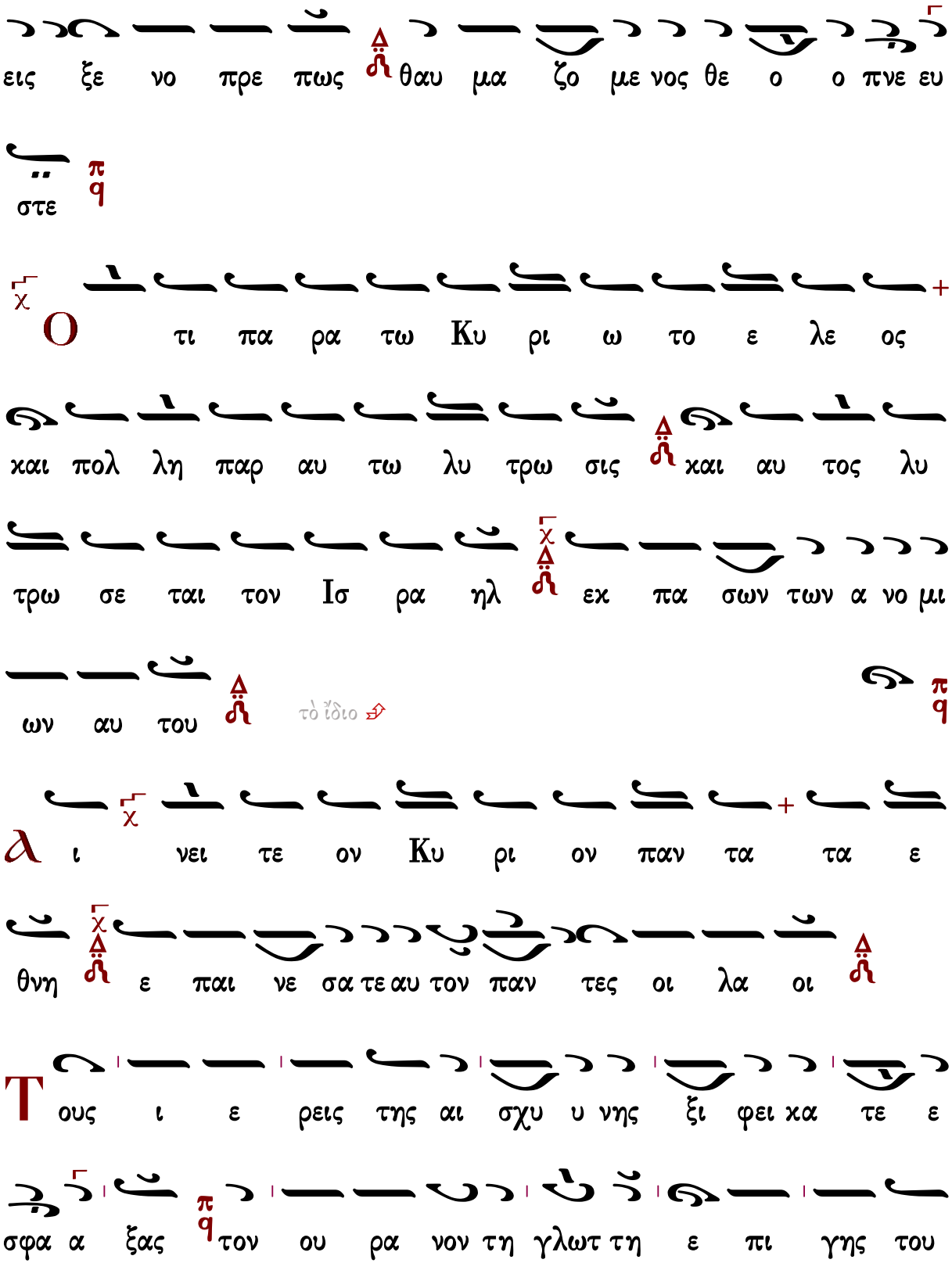
εις ξε νο πρε πως θαυ μα ζο με νος θε ο ο πνε ευ
στε
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ων αυ του
τὸ ἴδιο
λ ι νει τε ον Κυ ρι ον παν τα τα ε
θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι
Τ ους ι ε ρεις της αι σχυ υ νης ξι φει κα τε ε
σφα α ξας τον ου ρα νον τη γλωτ τη ε πι γης του

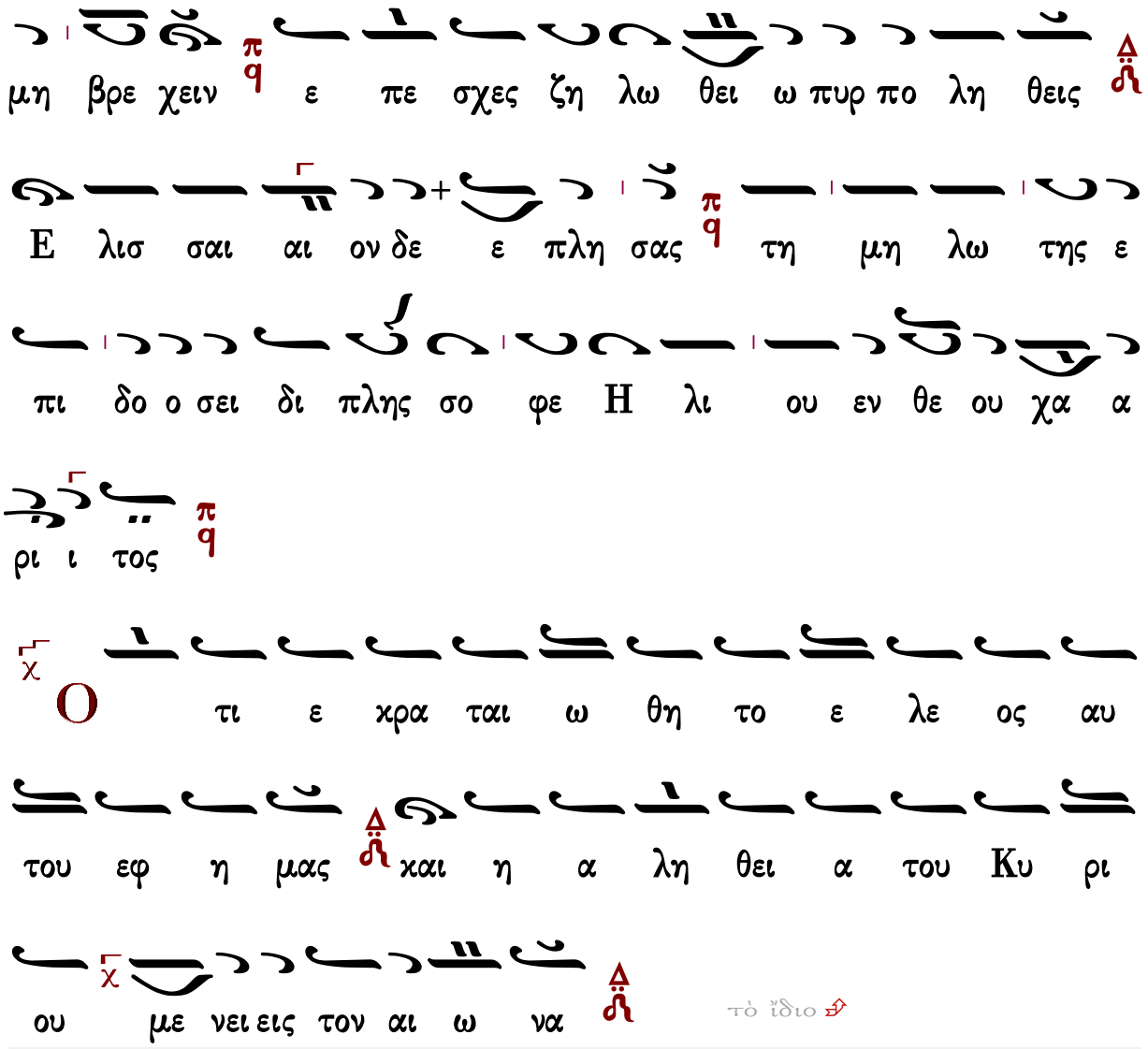

τὸ ἴδιο

Δοξαστικὸν ἑσπερίων

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.205#

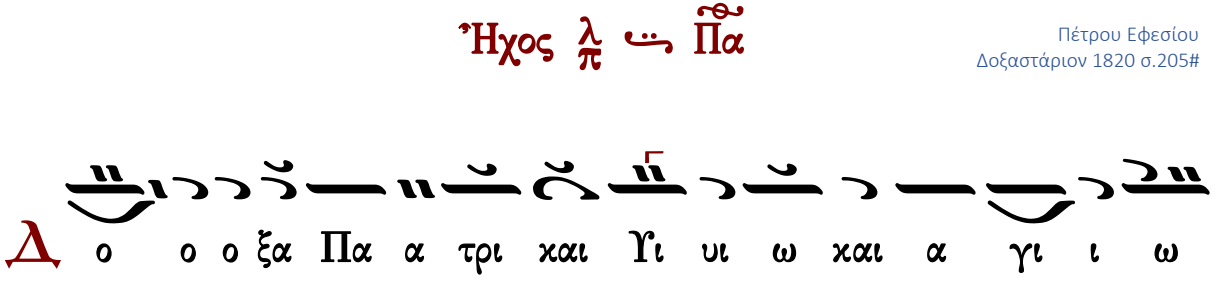

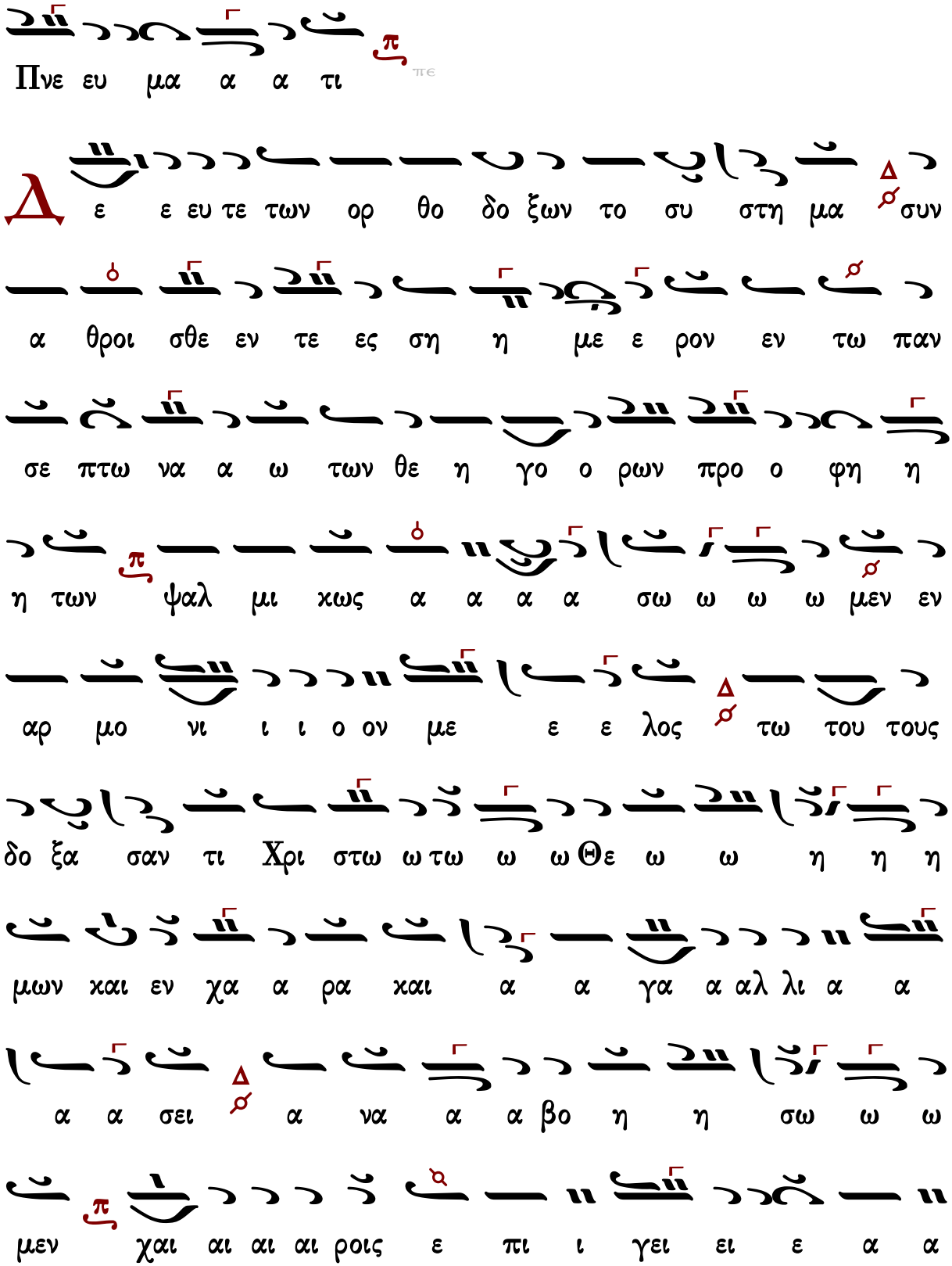
Πνε ευ μα α α τι
Δ ε ε ευ τε των ορ θο δο ξων το συ στη μα συν
α θροι σθε εν τε ες ση η με ε ρον εν τω παν
σε πτω να α ω των θε η γο ο ρων προ ο φη η
η των ψαλ μι κως α α α α σω ω ω ω μεν εν
αρ μο νι ι ι ο ον με ε ε λος τω του τους
δο ξα σαν τι Χρι στω ω τω ω ω Θε ω ω η η η
μων και εν χα α ρα και α α γα α αλ λι α α
α α σει α να α α βο η η σω ω ω
μεν χαι αι αι αι ροις ε πι ι γει ει ε α α

α αγ γε ε ε ε λε χαι ου ρα νι ι ε α

α α αν θρω ω ω ω πε Η λι ι α με ε ε γα λω

ω νυ υ υ με χαι αι αι αι αι ροις ο δι

πλην την χα ριν πα ρα Θε ου ου ου ου κο μι σα α

με ε ε ε νος Ε λισ σαι αι ε πα α αν σε βα α σμι

ι ι ε χαι ρε τε αν τι λη πτο ρε ες θε ερ

μοι και προσ τα α α ται και ι α τροι των ψυ χων

και αι αι τω ω ων σω ω μα α α των του φι λο

χρι ι στου λα α α ου α πο πα σης προσ βο

λης ε ε εν αν τι ι ι ι ας και πε ε ε ρι

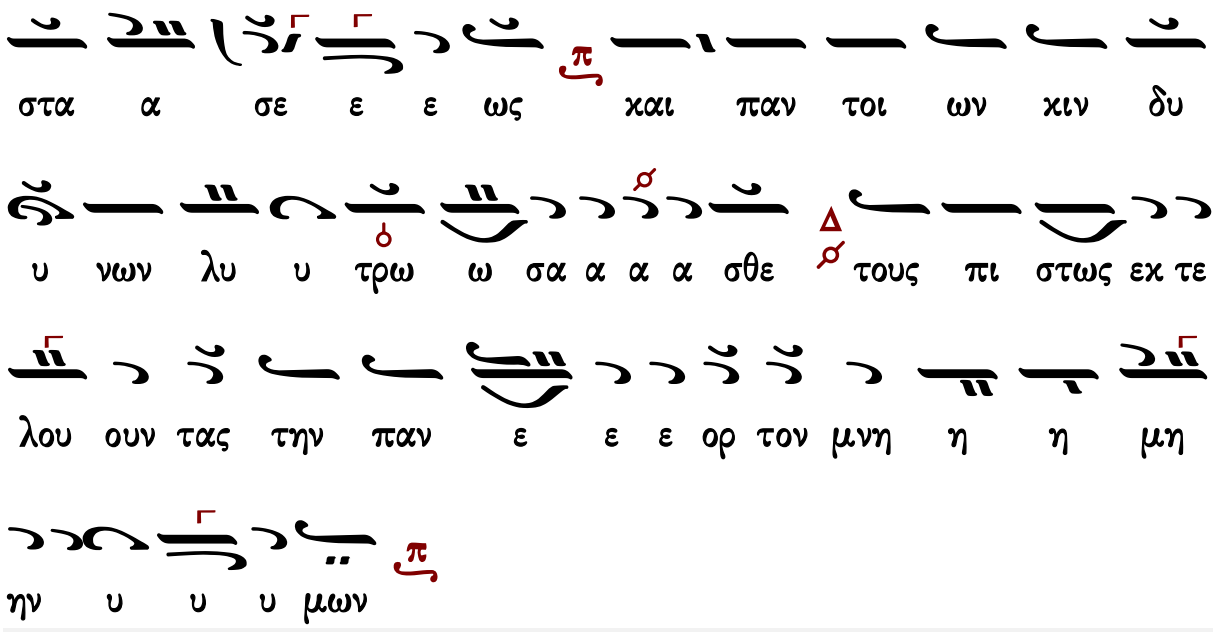

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π ... Πα

Μουσική Κυψέλη
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι,Μ,Γρηγορίου 2007 σ.319/675#

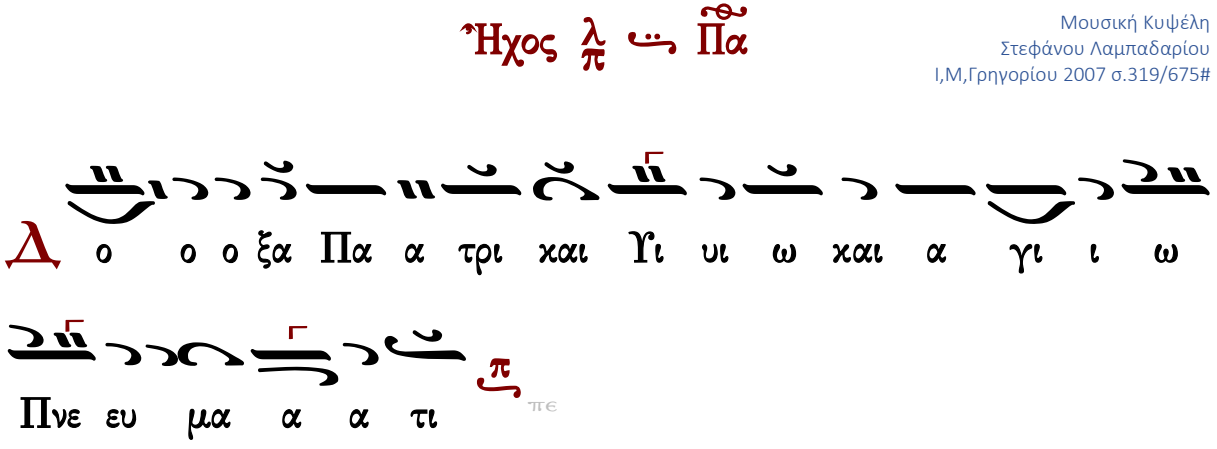

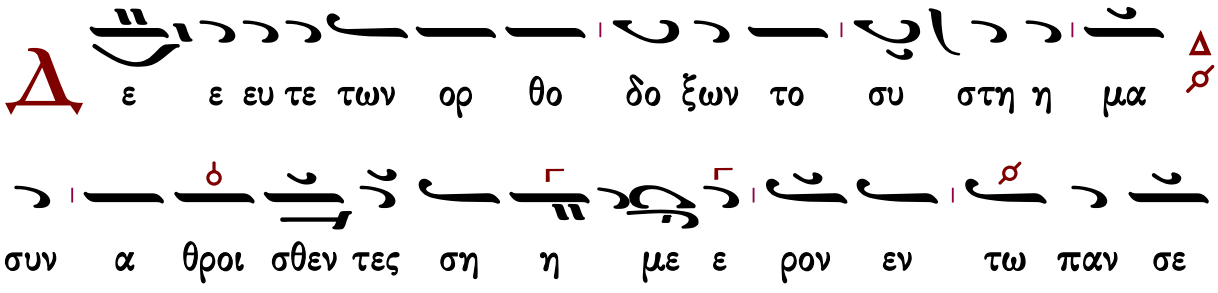

πτω να α ω των θε η γο ο ρων προ ο φη η η

των ψαλ μι κως α α α σω ω ω ω μεν εν αρ

μο νι ι ι ο ον με λος τω του τους δο ξα σα αν τι

Χρι στω τω ω ω Θε ω ω η η η η μων και εν

χα α ρα και αι α α α γα α αλ λι ι α σει α

να α α βο η η σω ω ω ω μεν χαι αι αι αι ροις

ε πι ι γει ε α α αγ γε ε ε ε λε και

ου ρα νι ε α α αν θρω ω ω ω πε Η

λι α με ε ε γα λω ω νυ υ υ υ με χαι αι

αι αι αι ροις ο δι πλην την χα ριν πα ρα Θε ου

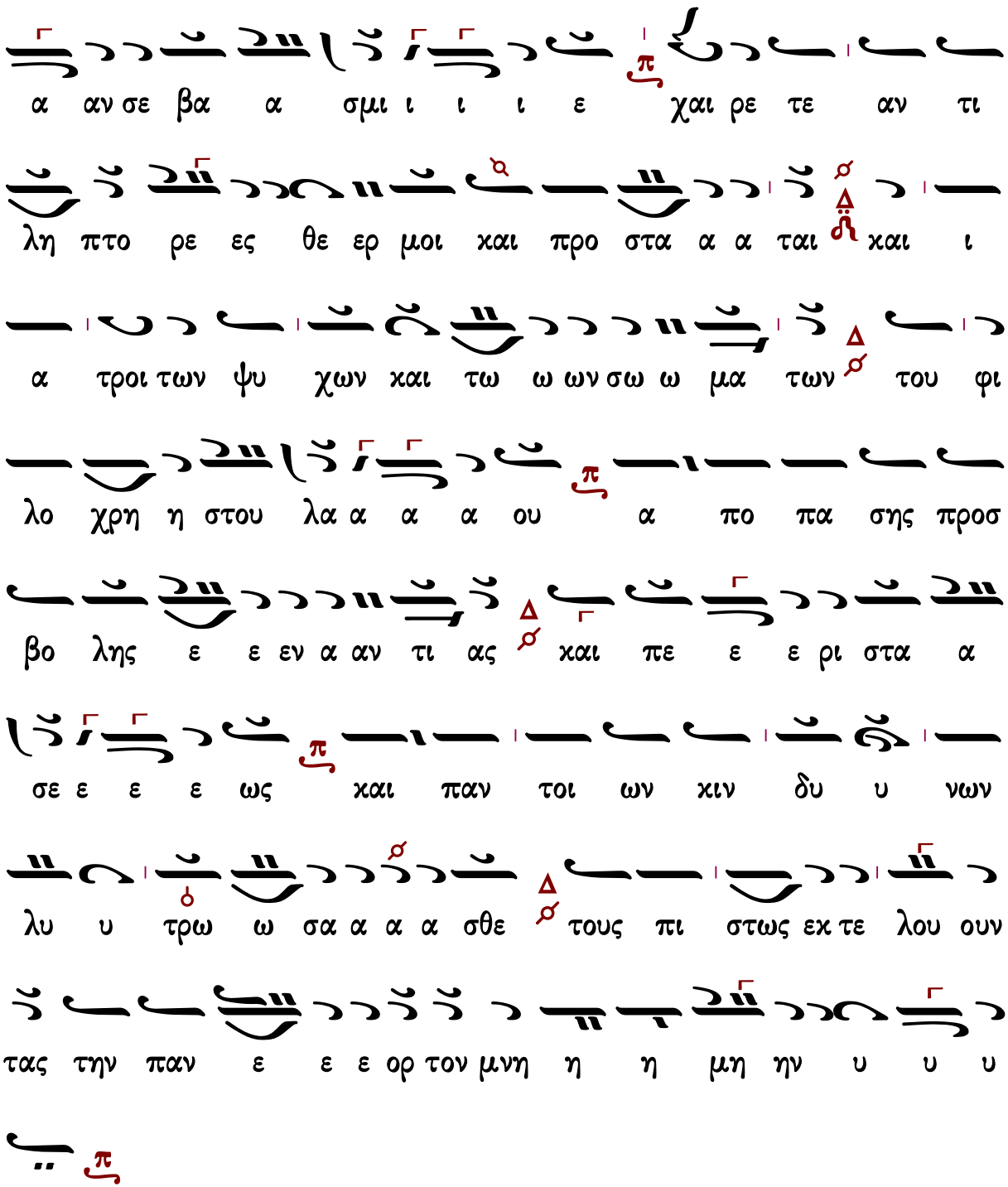
ου ου ου κο μι σα α με ε ε ε νος Ε λισ σαι ε πα
α αν σε βα α σμι ι ι ι ε χαι ρε τε αν τι
λη πτο ρε ες θε ερ μοι και προ στα α α ται και ι
α τροι των ψυ χων και τω ω ων σω ω μα των του φι
λο χρη η στου λα α α α ου α πο πα σης προσ
βο λης ε ε εν α αν τι ας και πε ε ε ρι στα α
σε ε ε ε ως και παν τοι ων κιν δυ υ νων
λυ υ τρω ω σα α α α σθε τους πι στως εκ τε λου ουν
τας την παν ε ε ε ορ τον μνη η η μη ην υ υ υ
μων

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
Δοξαστάριον Α 1841 σ.261*

Χρι τι αν α α σα α α α α α α ξα δο τους

η η η η ω ω η η η ω ω Θε ω ω ω τω ω ω στω

α α α α αι λι γαλ α αι χα ρα αι εν χαι μων

ω ω η η η ναβο α σει α α α

α α ε ε α α ροις αι αι χαι μεν ω ω

α α α ου ρα και α ε ε ε λε γε αγ α α α

Η λι πε ω ω θρω αν α ε ε ε ι νι α

υ υ υ νυ ω ω γα λω με α α ι ι ι ι ι ι

τη ην η η πλη δι ο οις οι ρα α Θε α α ρι χαι με

μι ου χο ε Θε α ρα α α ρι πα ρι χα ην

σα α α α α α με ε ε ε νος E λι

σαι ε παν σε βα α α σμι ι ι ι ι ε

χαι αι ρε ε τε ε αν τι λη η πτο ρε ες

θε ερ μοι και προ στα α α α α ται αι και αι ι

ι α α τροι των ψυ χω ων και αι των σω ω μα α α

τω ων του φι λο χρι ι ι ι ι ι στου ου λα

α α ου α πο πα ση ης προσ βο ο λη η η ης

εν αν τι ι ι ι ι ι ι ας και πε ρι στα α

α σε ε ε ε ως και παν τοι οι οι ω ων

χιν δυ υ υ υ νω ων λυ τρω ω ω

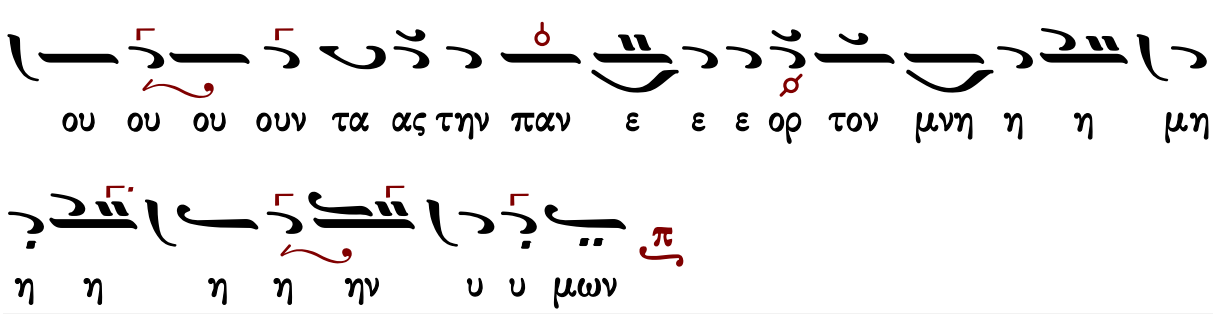

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ/π ⸒ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.630#

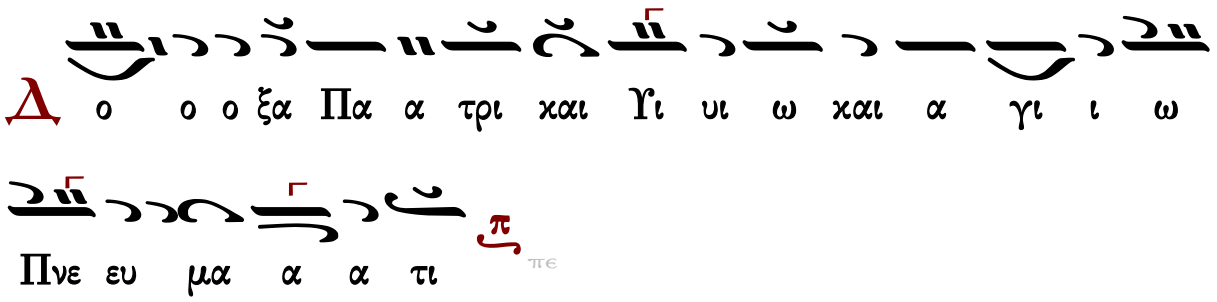

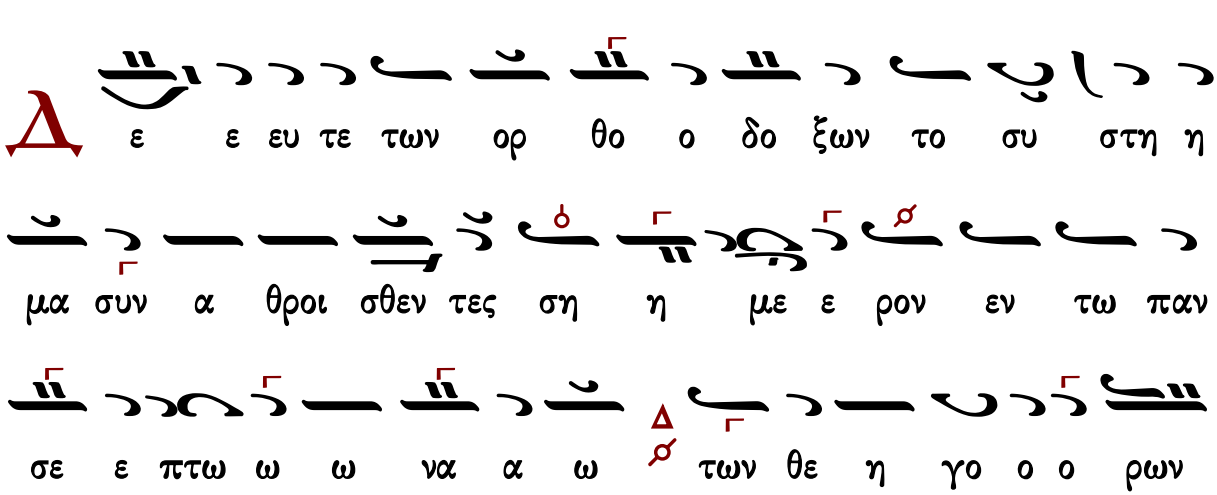

προ ο φη η η των ψαλ μι ι κως α α α α σω

ω ω ω μεν εν αρ μο νι ι ι ο ον με ε ε λος

τω του τους δο ξα σα αν τι Χρι στω τω ω ω Θε ω ω ω

η η η η μων και εν χα α ρα α και αι α α α γα

α αλ λι ι α α α σει α να α α βο η η η

σω ω ω ω μεν χαι αι αι αι ροις ε πι γει ει ε

α α α αγ γε ε ε ε λε και ου ρα νι

ι ε α α α αν θρω ω ω ω πε Η λι ι α

με ε ε γα λω ω ω νυ υ υ υ με χαι αι

αι αι αι ροι οις ο δι πλην την χα ριν πα ρα Θε ου

ου ου ου χο μι σα α α α με ε ε ε νος Ε λισ

σαι αι ε πα α αν σε βα α α σμι ι ι ι ε χαι ρε

τε αν τι λη η πτο ρες θε ερ μοι και προ στα α α

ται αι και ι α τροι των ψυ χων και αι αι τω ω ων σω

ω μα α α των του φι λο χρι ι ι στου ου λα

α α ου α πο πα α σης προσ βο λης ε ε ε να αν

τι ι ι ας και πε ε ε ρι στα α α σε ε ε ε

ως και παν τοι οι ων κιν δυ υ νων λυ υ

τρω ω ω ω ω σα α α α σθε τους πι στως ε ε ε

κτε ε λου ου ουν τας την παν ε ε ε ε ε ορ τον

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ ⸓ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.375*

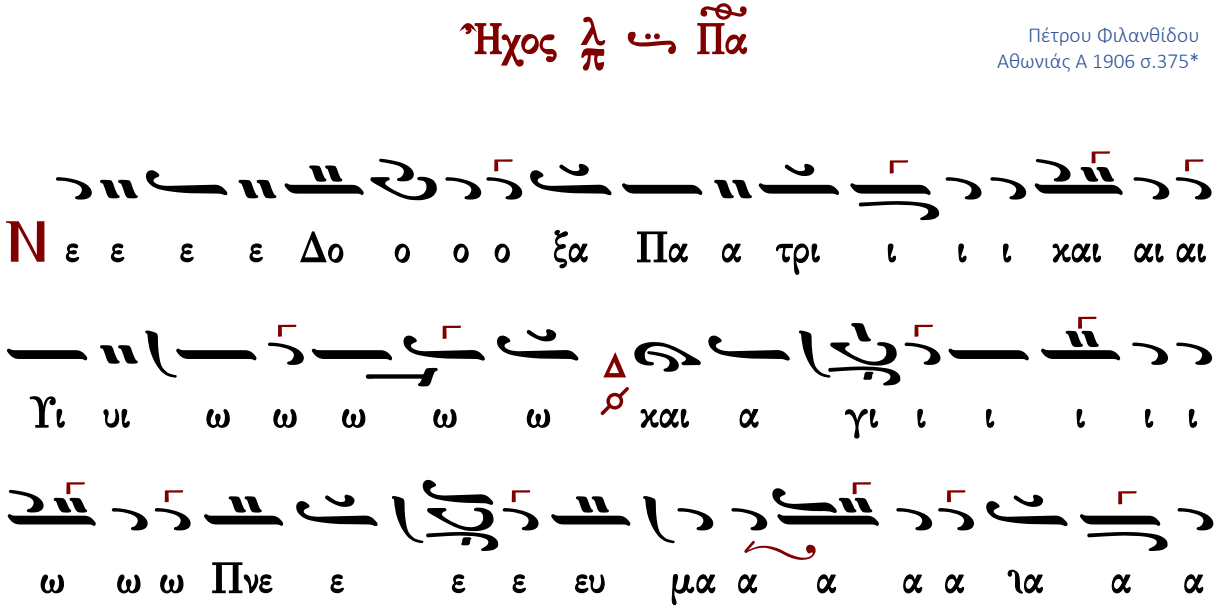

ση η η με ρο ο ο ο ο ο ο ον ε̅ν τω πα αν

σε ε ε ε ε πτω ω να α α ω ω ω ω ω

των θε ε η γο ο ο ο ρω ω ω ων προ ο ο

φη η η η προ ο ο φη η των ψα α

αλ μι ι ι ι χω ω ως α α α α σω ω ω α

α σω ω με ε ε ε εν εν αρ μο ο ο ο νι

ο ον με ε ε ε λο ος το ον του ου ου ου ου ου του ου

ους δο ο ξα α α α α α δο ο ξα α α α α α α

σα αν τα Χρι ι ι στον το ο ον Κυ υ ρι ι

ον χαι ε εν χα α ρα α α α α α χαι

λισ Ε ος ο νο ε με α σα ι μι ο χο ου ου ου

Θε ρα πα ριν α α α α α χα ην τη ην πλη δι ο

ρος ι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι με

ι ι υ υ υ

σαι αι ε ε ε ε ε ε ε πα α α αν σε ε ε βα α

α σμι ι παν σε βα α α σμι ι ε χαι αι

αι ρε ε ε ε χαι αι ρε ε ε τε αν τι λη

πτο ο ρε ες θερ μοι οι οι οι οι οι οι οι και προ στα α α

α ται αι και ι ι ι α α τροι των ψυ χω ω

ων και αι αι τω ω ωνσω ω μα α α των του φι

λο χρι ι ι ι στου ου ου ου ου ου λα α ου

α πο πα α ση η ης προσ βο ο λη η η ης εν α

αν τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α ας και πε

ρι στα α α α α α α α σε ως και παν

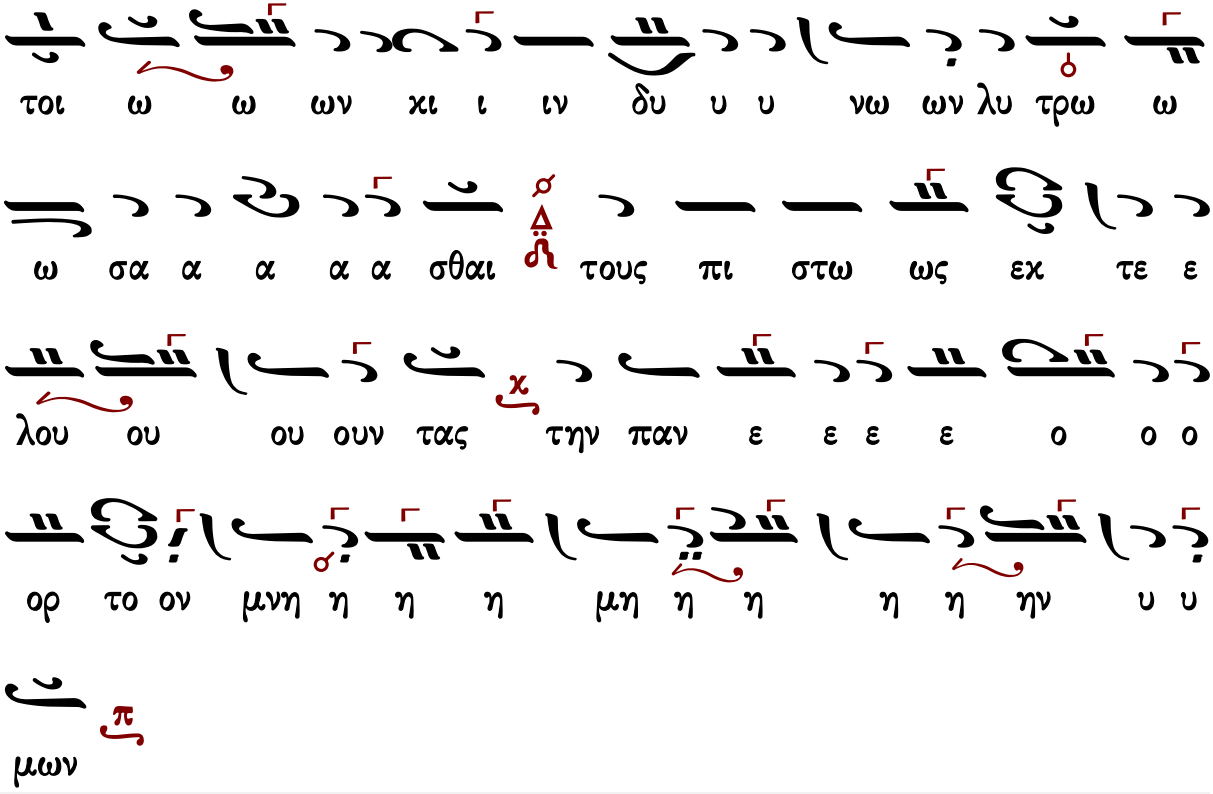

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.133*

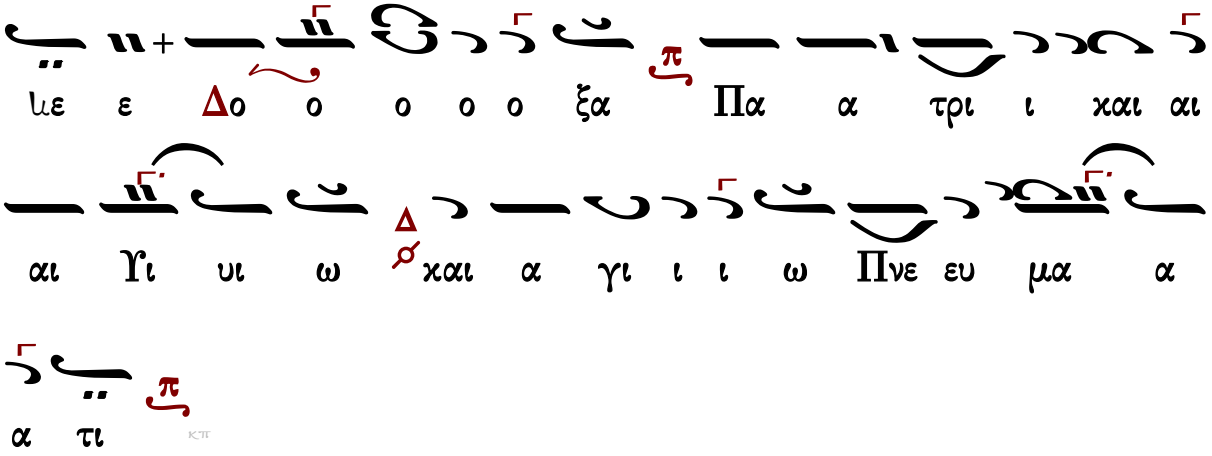

Δ

ε ε ε ε ευ τε των ορ θο δο ξων το συ

υ στη μα συν α θροι σθε εν τες ση η με ε ε ρον

εν τω παν σε ε πτω ω ω να ω Δ των θε η γο

ο ο ρων προ ο φη η η των ψαλ μι χω ως

α α σω ω ω μεν εν αρ μο νι ι ον με ε

ε λο ος Δ τω του τους δο ξα α σα α αν τι Χρι

στω ω τω ω ω Θε ω ω ω ω η η η η

μων χαι αι εν χα α ρα α χαι α γαλ λι α α

α α α α α α α α α α σει α να α

α βο η η η η η σω ω ω ω μεν χαι αι

ροις ε πι ι γει ει ε α α α αγ γε ε ε ε

λε Δ χαι ου ρα α α α νι ε α α α αν θρω ω ω

πε Δ Η λι α με ε ε γα λω ω ω ω ω νυ υ

υ υ με χαι αι αι αι αι αι ροι οι οις ο δι πλην

τη ην χα α α ριν πα ρα Θε ου ου ου ου κο μι σα α

α α με ε ε νος Δ Ε λισ σαι ε πα α αν σε βα α α

α α σμι ι ι ι ε χαι ρε τε αν τι λη η

πτο ο ρε ε ες θερ μοι Δ χαι προ στα α α ται αι χαι

ι α τροι των ψυ χω ων χαι αι αι τω ω ων σω

μα α α α των του φι λο χρι ι ι στου λα α α

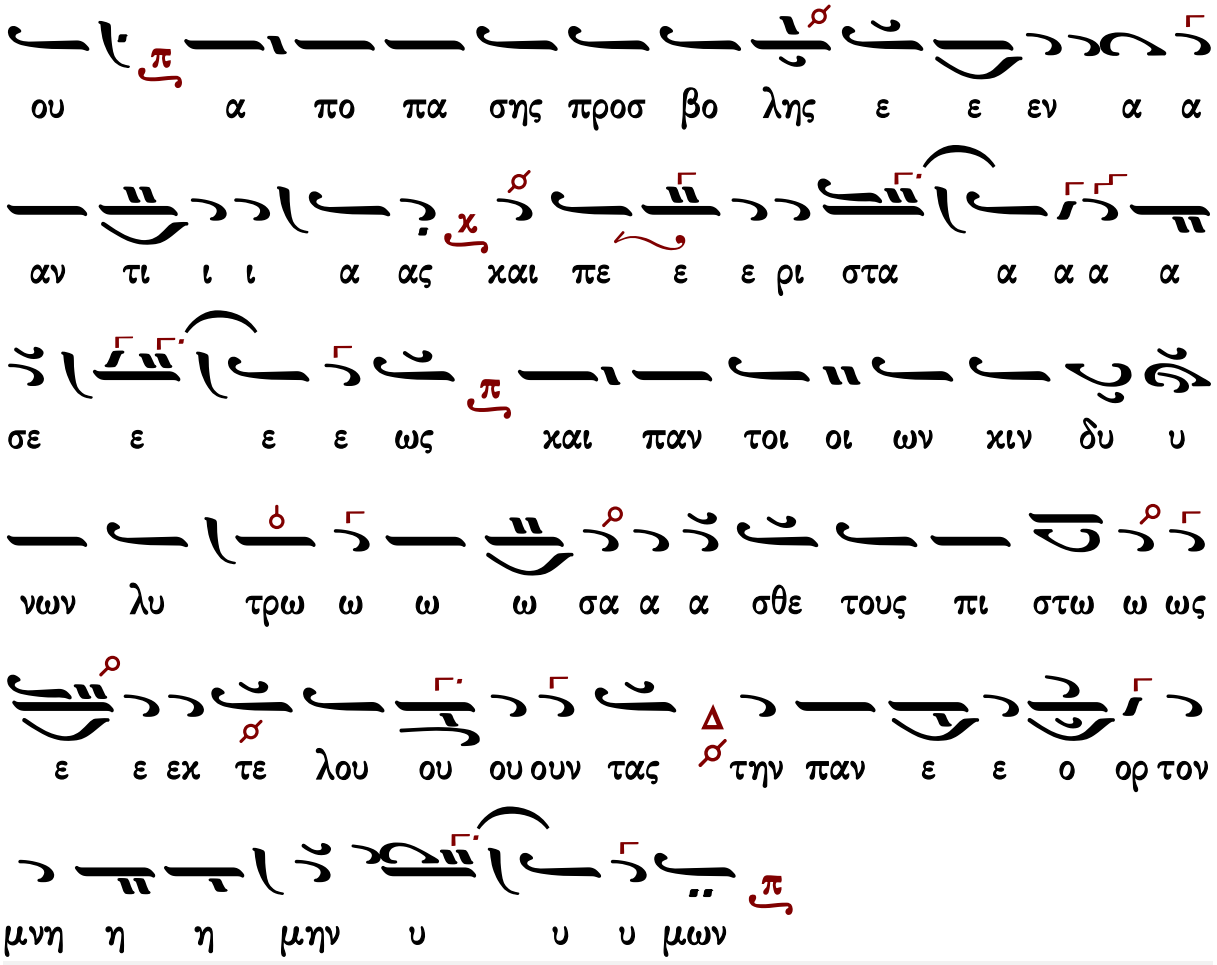

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.190/1230*

ΠΚΠ

Δ ε ε ευ τε των ορ θο δο ξων το συ στη η μα συν

α θροι σθε εν τες ση η με ε ρον εν τω παν

σε πτω ω ω να α ω των θε η γο ο ρω ων προ φη η

τω ων ψαλ μι χω ως α α σω ω μεν εν αρ μο

ο ο ο νι ον με ε ε ε λο ος τω του τους δο

ξα σα αν τι Χρι στω τω ω ω Θε ω ω η η η η

μων και εν χα α ρα και α γαλ λι α α α σει

ει α να βο η η η σω ω ω ω μεν χαι αι αι αι ροις

ε πι ι ι γει ε αγ γε ε λε και ου ρα α α

α νι ε α α α αν θρω ω ω ω πε Η λι α με γα

λω ω ω νυ υ υ υ με χαι αι αι αι αι ροι οις

ο δι πληνη τη ην χα α α α α ριν πα ρα Θε

ου χο ο μι σα α α με ε ε ε νος Ε λισ σαι ε

πα α αν σε βα α σμι ι ι ι ε χαι αι ρε

ε ε τε αν τι λη πτο ο ρες θε ερ μοι και προ στα

α α ται και ι α α τροι των ψυ χων και αι αι τω

ω ων σω ω μα α α των του φι λο χρι ι ι στου

ου λα α α ου α πο πα ση ης προσ βο ο λης εν

αν τι ι ι ας και πε ρι στα α σε ε ως και παν

τοι ων χιν δυ υ νων λυ τρω ω ω ω σα α α α σθε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ π ... Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Ιούνιος 2020*

νι ι ι ο ο ον με ε ε λος τω του τους δο ξα

α σα α αν τι Χρι στω ω τω ω ω Θε ω ω ω η η

η η μων και εν χα ρα α και αι α α α γα α

αλ λι ι ι α α α σει α να βο η η η σω ω

ω ω μεν χαι αι αι ροις ε πι ι γει ει ει ε α

α αγ γε ε ε ε λε και ου ρα α α α α νι ε

α α α αν θρω ω ω πε Η λι α με ε ε γα λω

ω ω νυ υ υ υ με χαι αι αι αι αι ροι οις ο

δι πληνν τη ην χα α α α ριν πα ρα Θε ου κο ο

ο μι σα α α με ε ε ε νος Ε λισ σαι ε

πα α αν σε βα α α σμι ι ι ι ε χαι ρε τε αν τι
λη η πτο ο ρε ε ες θερ μοι και προ στα α α ται
αι και ι α τροι των ψυ χων και αι αι τω ω ων σω ω
ω μα α α των του φι λο χρι ι ι στου λα α α
ου α πο πα α σης προσ βο λης ε να α αν
τι ι ι α ας και πε ρι ι στα α σε ε ε ως
και παν τοι ων κιν δυ υ υ νων λυ τρω ω ω ω ω
ω σα α α σθε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε τους πι στω ως ε ε εκ τε ε λου ου ουουν τας την
παν ε ε ο ορ τον μνη η η μην η η η μων

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.41*

Ἦχος Δι

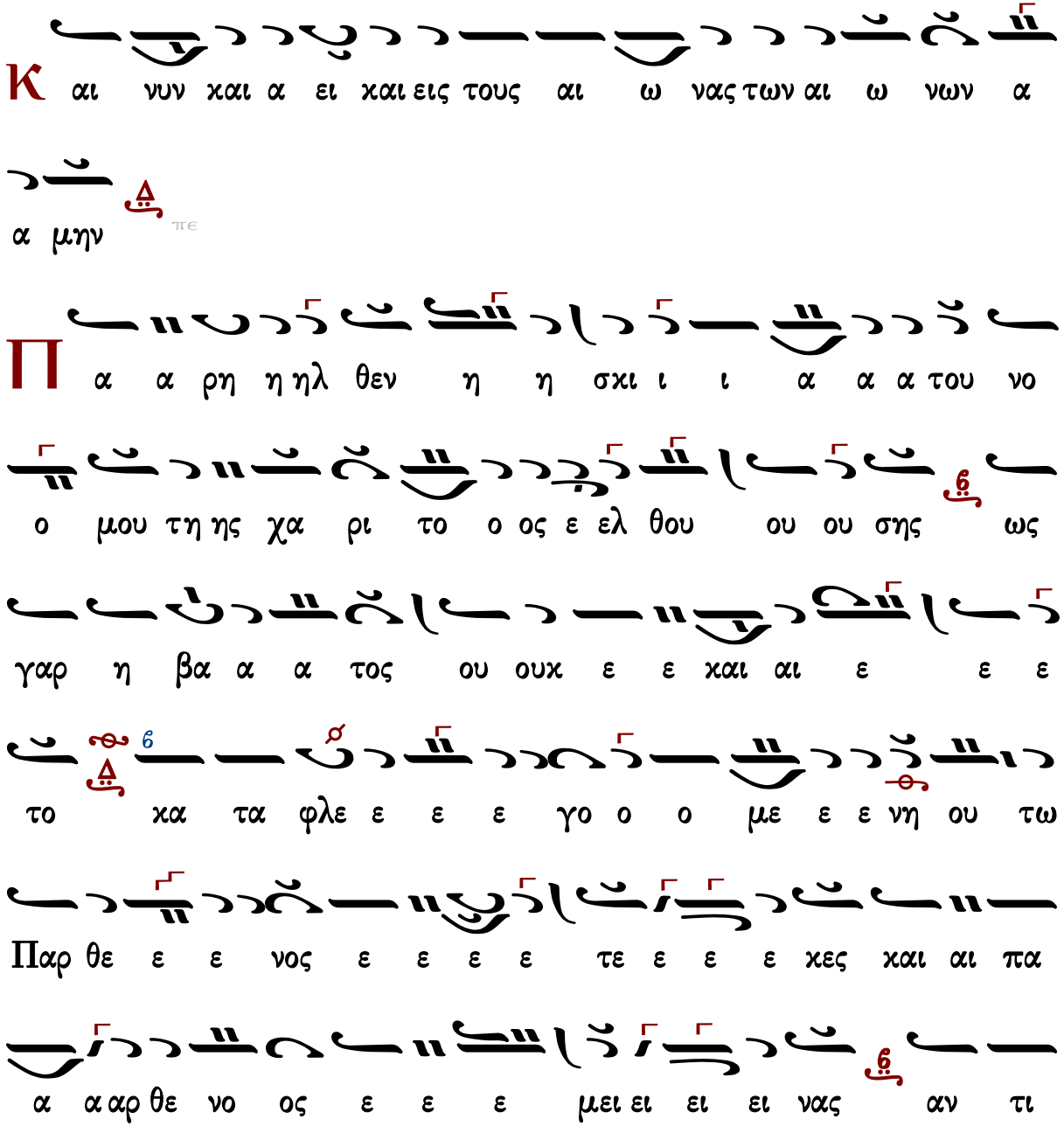

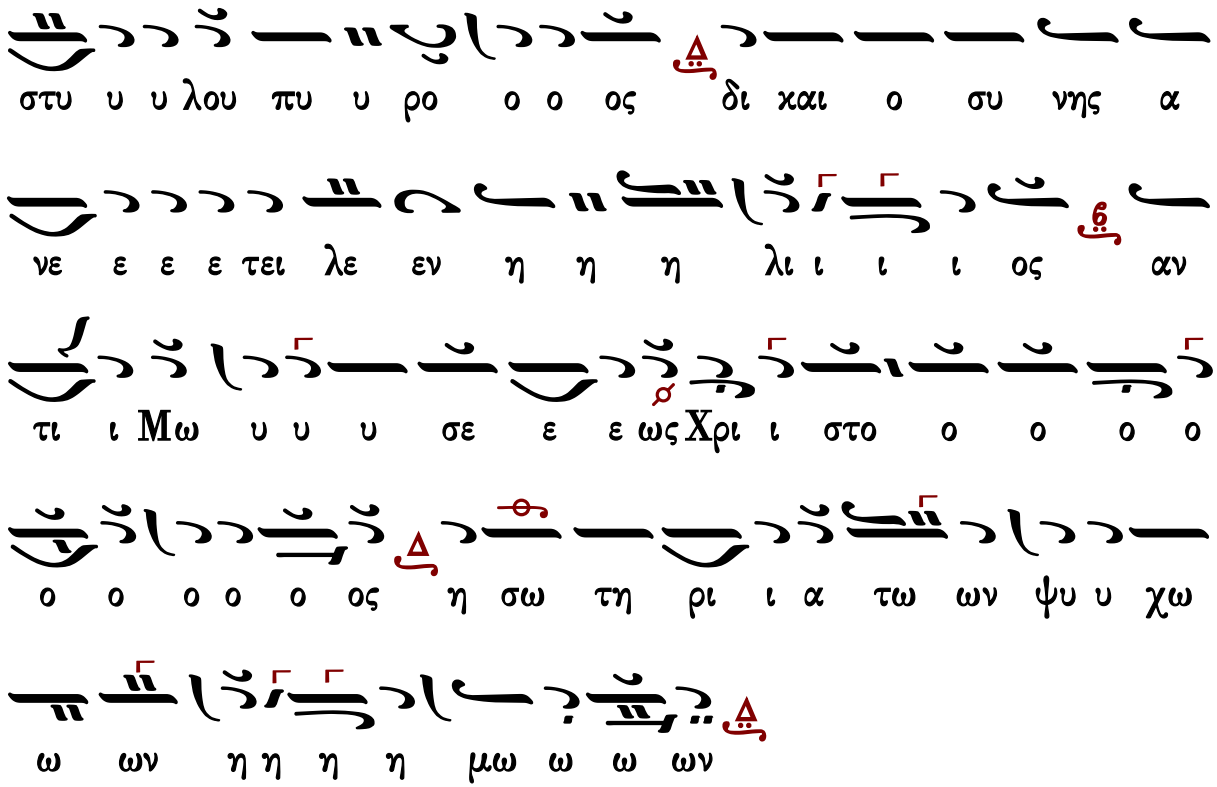

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύντομον

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.61#

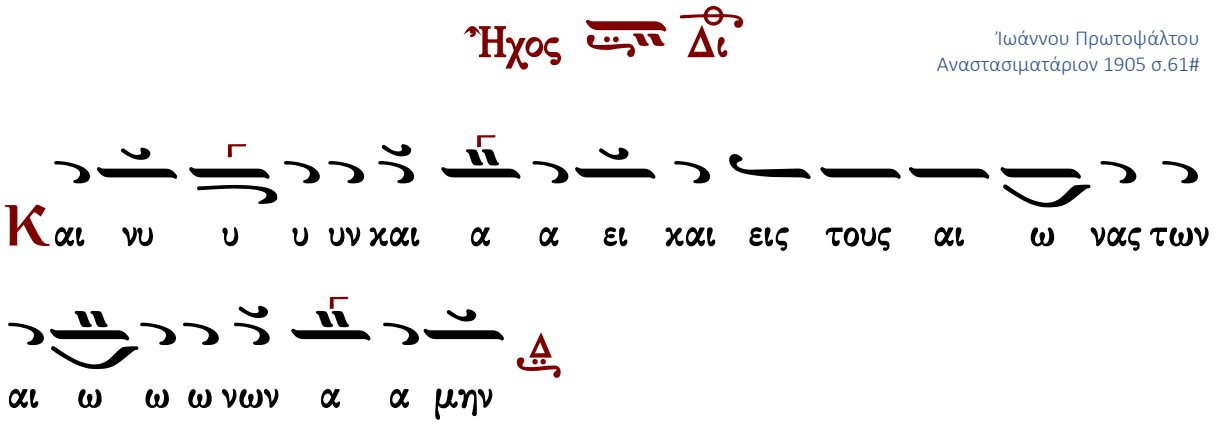

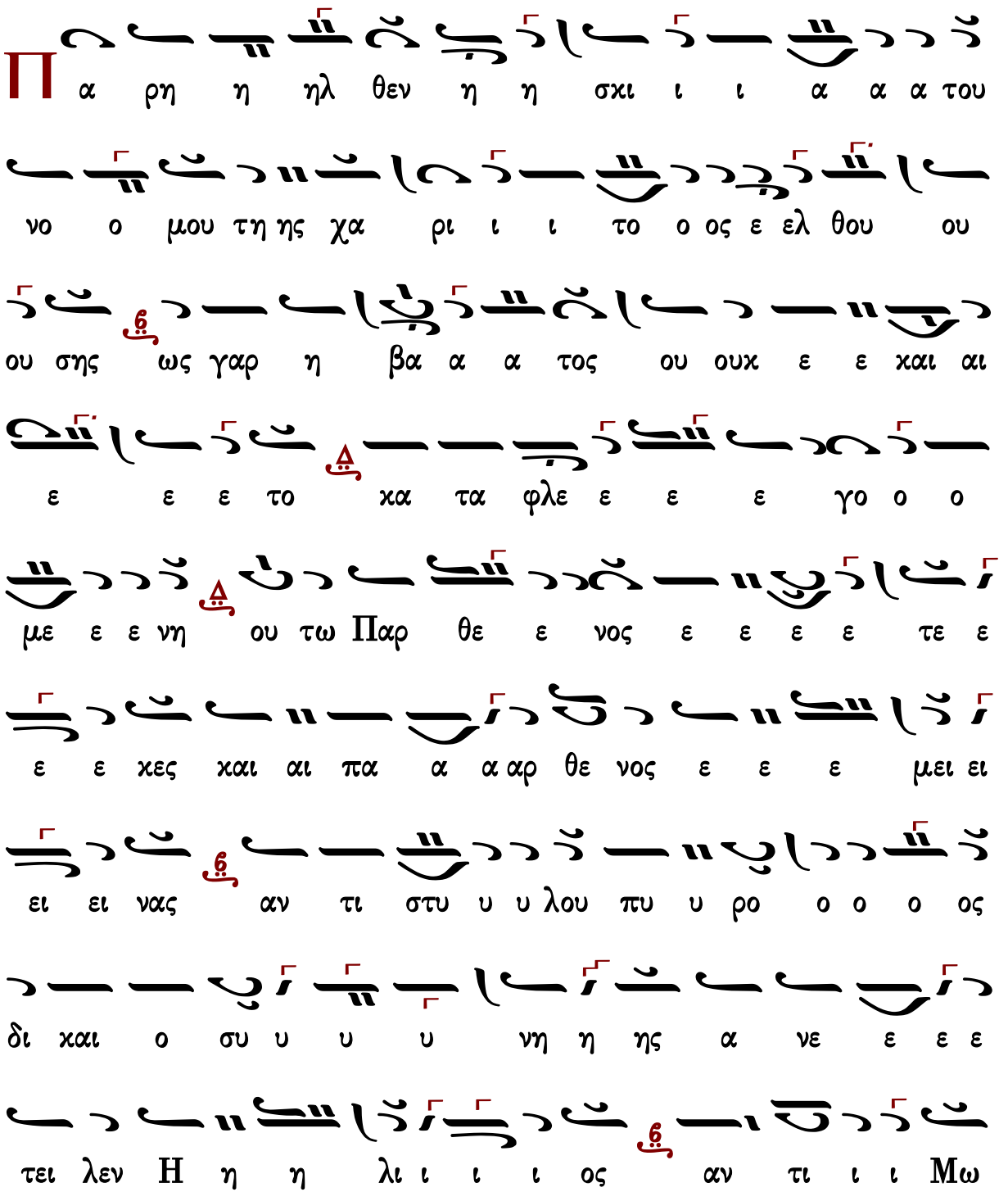
Π α ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α α του
νο ο μου τη ης χα ρι ι ι το ο ος ε ελ θου ου
ου σης ως γαρ η βα α α τος ου ουκ ε ε και αι
ε ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο ο
με ε ε νη ου τω Παρ θε ε νος ε ε ε ε τε ε
ε ε κες και αι πα α α αρ θε νος ε ε ε μει ει
ει ει νας αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ος
δι και ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε ε
τει λεν Η η η λι ι ι ι ος αν τι ι ι Μω

υ υ υ σε ε ε ως Χρι ι στος η σω τη ρι ι ι α των

ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω ων

σύντομον

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.456*

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Π α ρηλ θεν η σκι α του νο μου της χα ρι τος

ελ θου σης ως γαρ η βα τος ουκ ε και ε το κα τα φλε

ε γο με νη ου τω παρ θε νος ε τε κες και παρ θε

νος ε μει νας αν τι στυ υ λου πυ ρος δι και ο

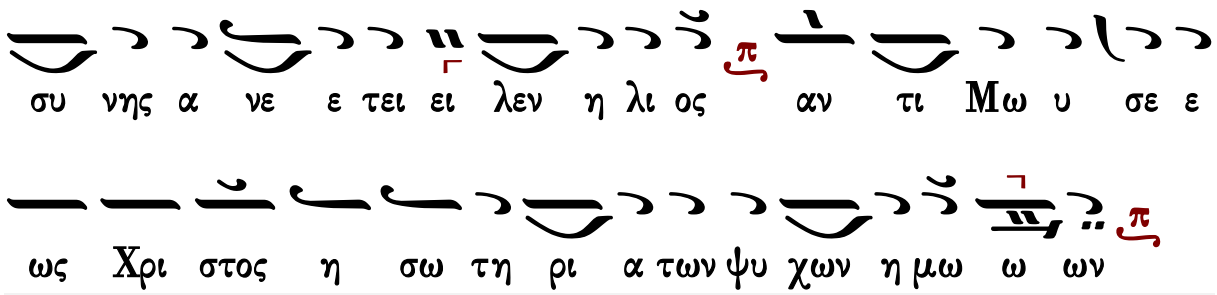

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον ἀργοσύντομο

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α175*

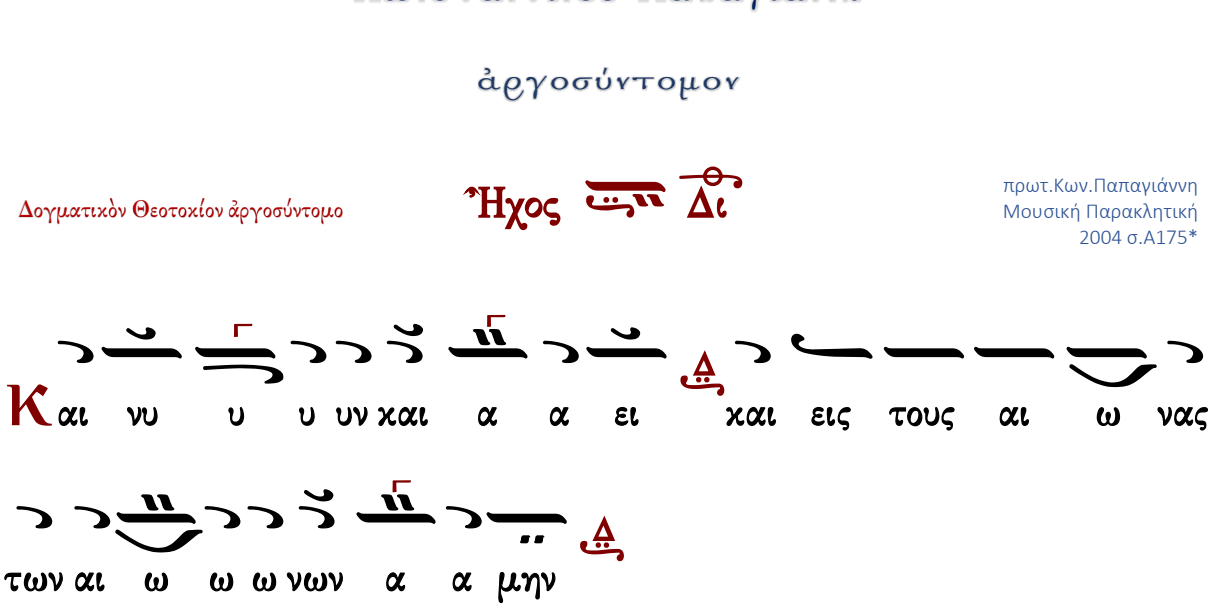

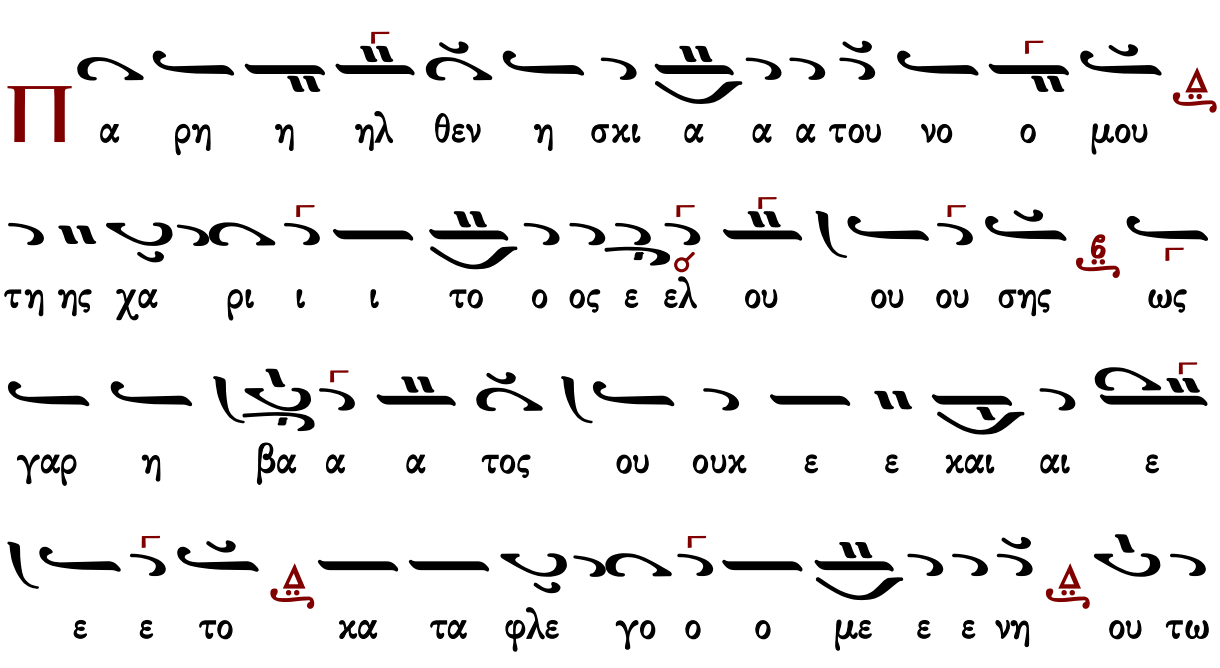

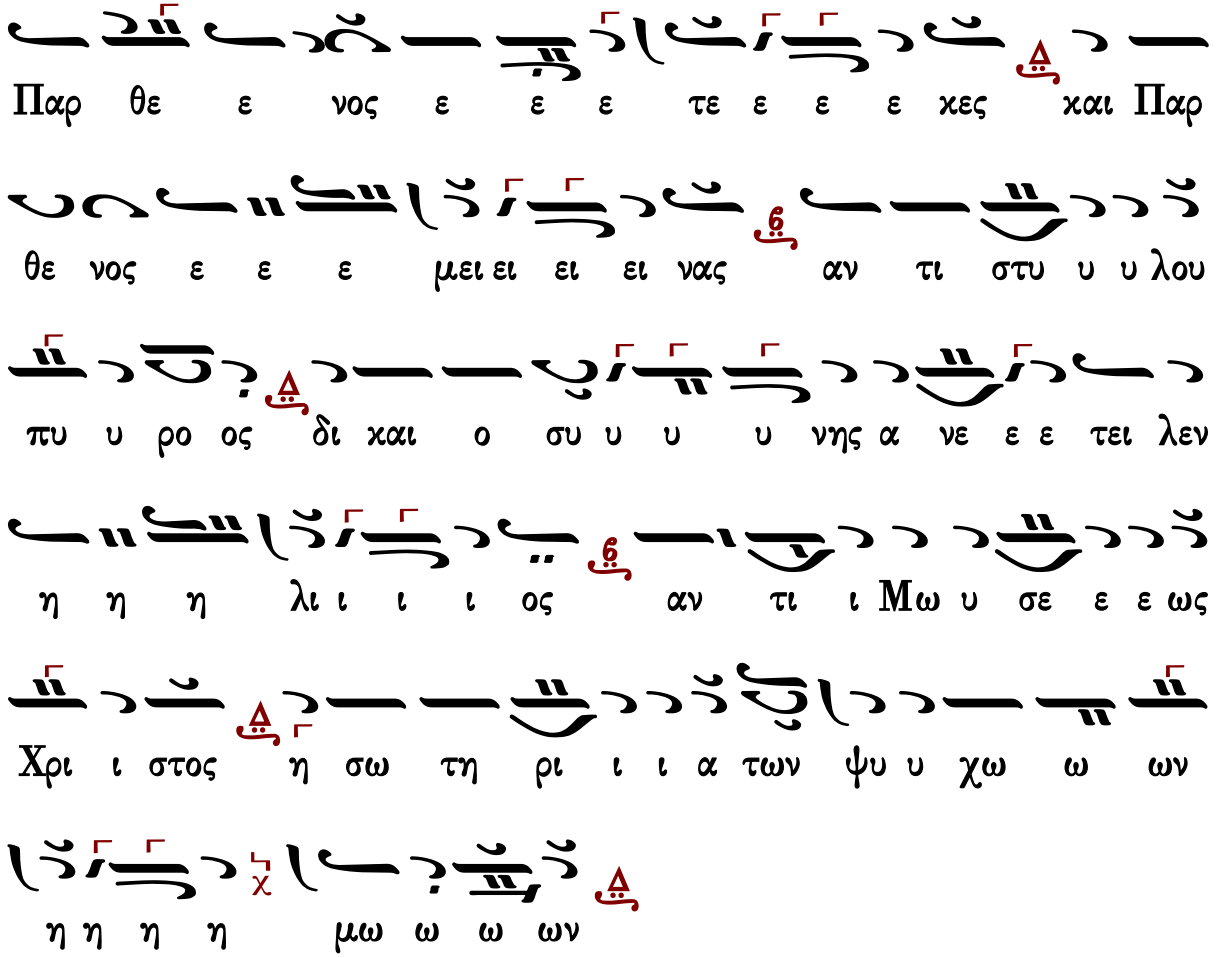

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Εἴσοδος | Λουκᾶς Λουκᾶ

σύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α280*

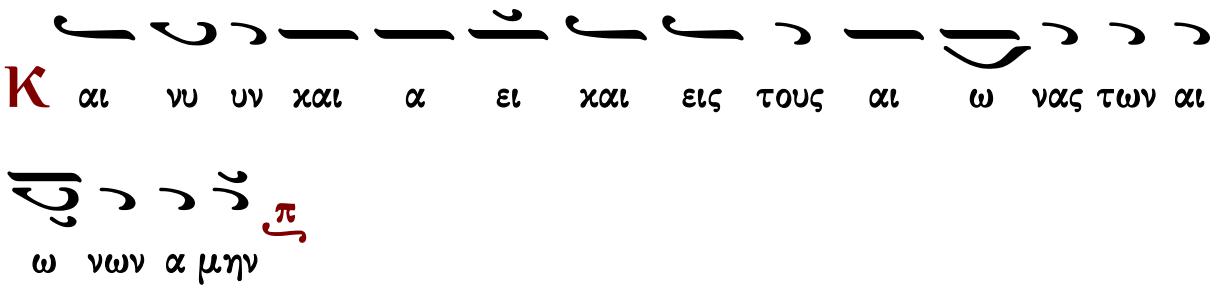

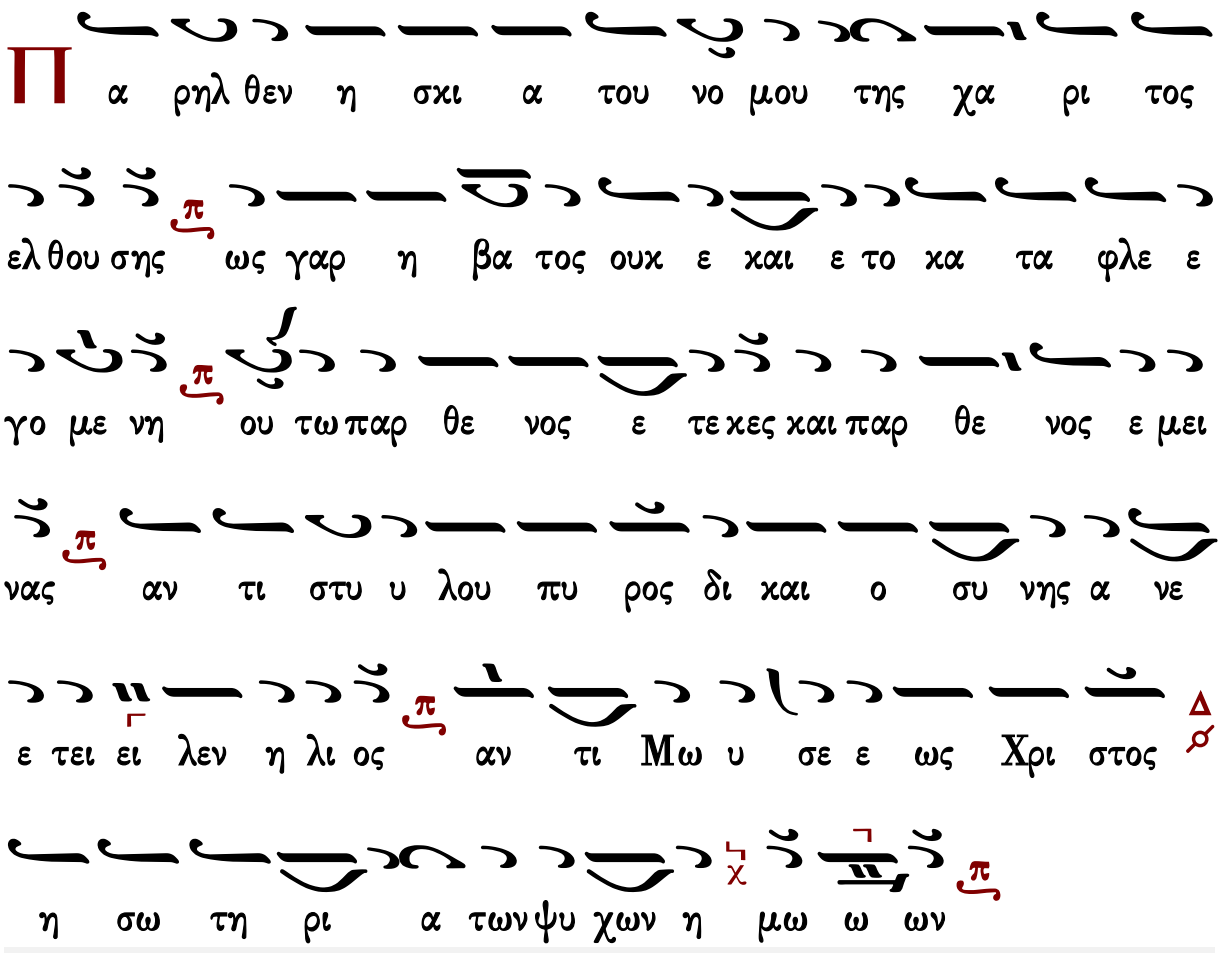

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἴσοδος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.3*

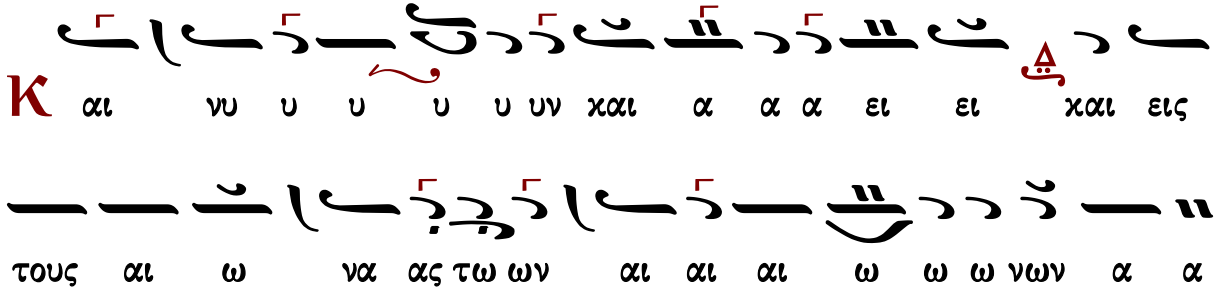

μη η η η

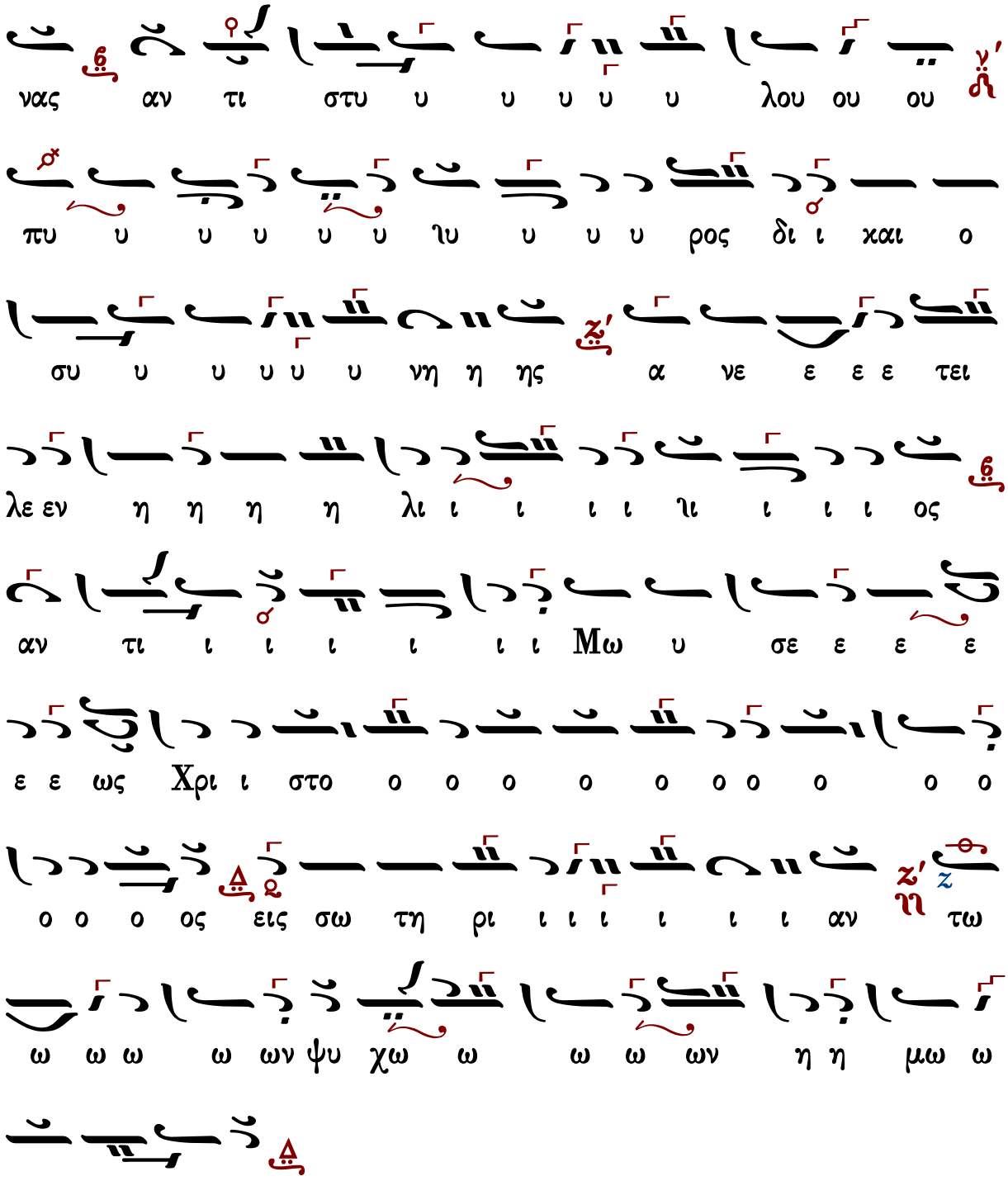
ου ου λου υ υ υ υ στυ αν τι νας
ο χαι ι δι ρος υ υ υ υ υ υ πυ
τει ε ε ε νε α ης η η νη υ υ υ υ υ υ συ
ος ι ι ι ι ιι ι ι ι ι λι η η η η λε εν
ε ε ε σε υ Μω ι ι ι ι ι ι τι αν
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο στο ι Χρι ως ε ε
τω ι ι ι ι ι ι ι ι ι αν ι ι ι ρι τη σω εις ος ο ο ο
μω η η ων ω ω ω ω ω ω ψυ ων ω ω ω
ων ω ω ω

ἀργοσύντομον

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.28*

Και νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω ω ω νων α α μην

ΚΛ

Πα ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α α του νο

ο μου τη ης χα α ρι ι ι το ο ος ε ελ θου

ου ου σης ως γαρ η βα α α τος ου ουκ ε ε

και αι ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο ο με

ε ε νη η ου ου τω παρ θε ε νος ε ε ε

τε ε ε κες και παρ θε ε νο ος ε ε ε ε ε

μει ει ει νας αν τι στυ λου πυ ρο ο ος δι

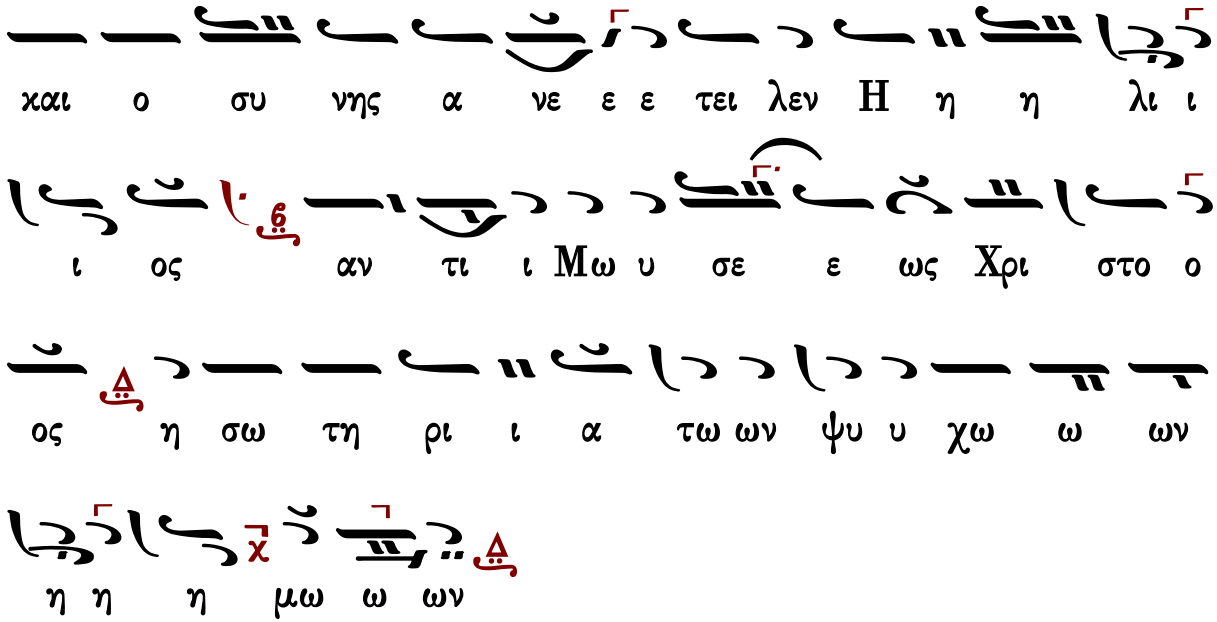

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ἀργοσύντομον

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.58*

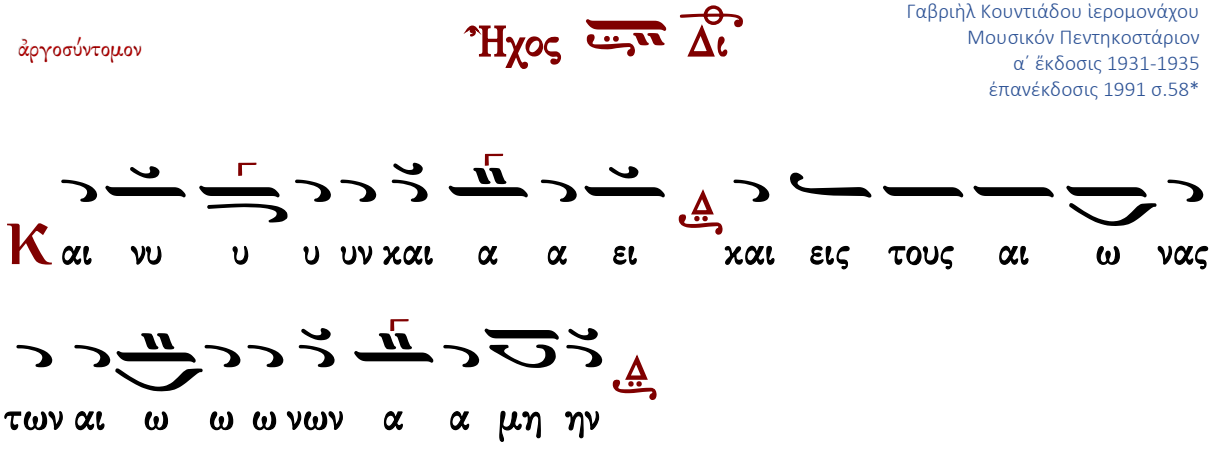

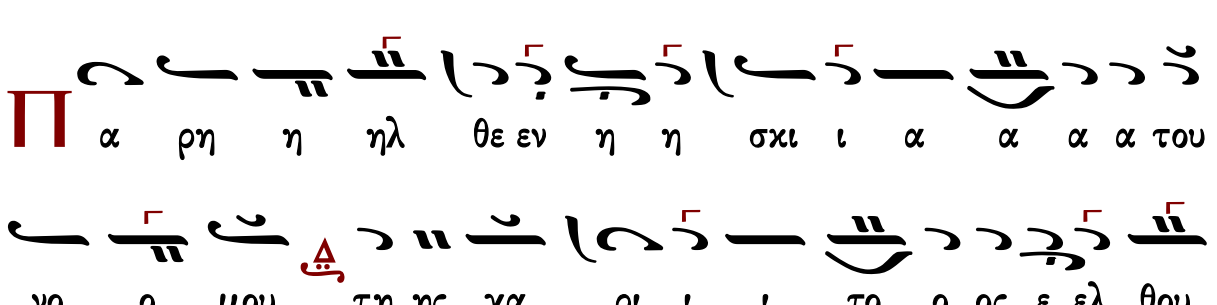

ου ου σης ως γαρ η βα α α τος ου ουκ ε ε

χαι αι ε ε ε το χα τα φλε ε ε ε γο ο

ο με ε ε νη η ου τω παρ θε ε νος ε

ε ε τε ε ε ε χες χαι αι πα α α αρ θε νος

ε ε ε ε μει ει ει ει ναις αν τι στυ υ υ λου

πυ υ ρο ο ο ο ος δι χαι ο συ υ υ υ νη η

ης α νε ε ε ε τει λεν η η η η λι ι ι ι

ος αν τι ι ι Μω υ σε ε ε ε ε ωςΧρι ι στο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος η σω τη ρι ι

α των ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

ἀργοσύντομον

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.53*

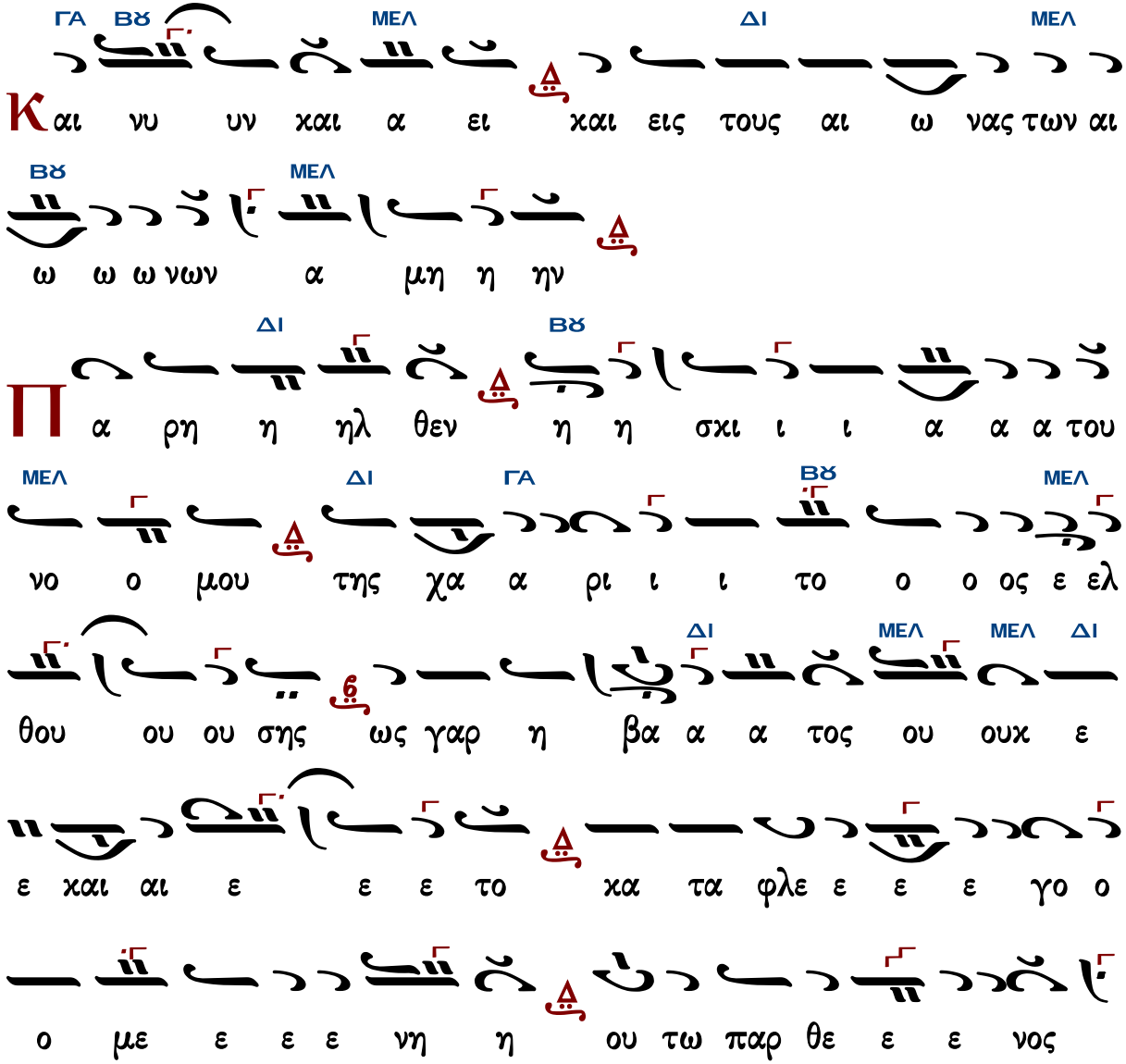

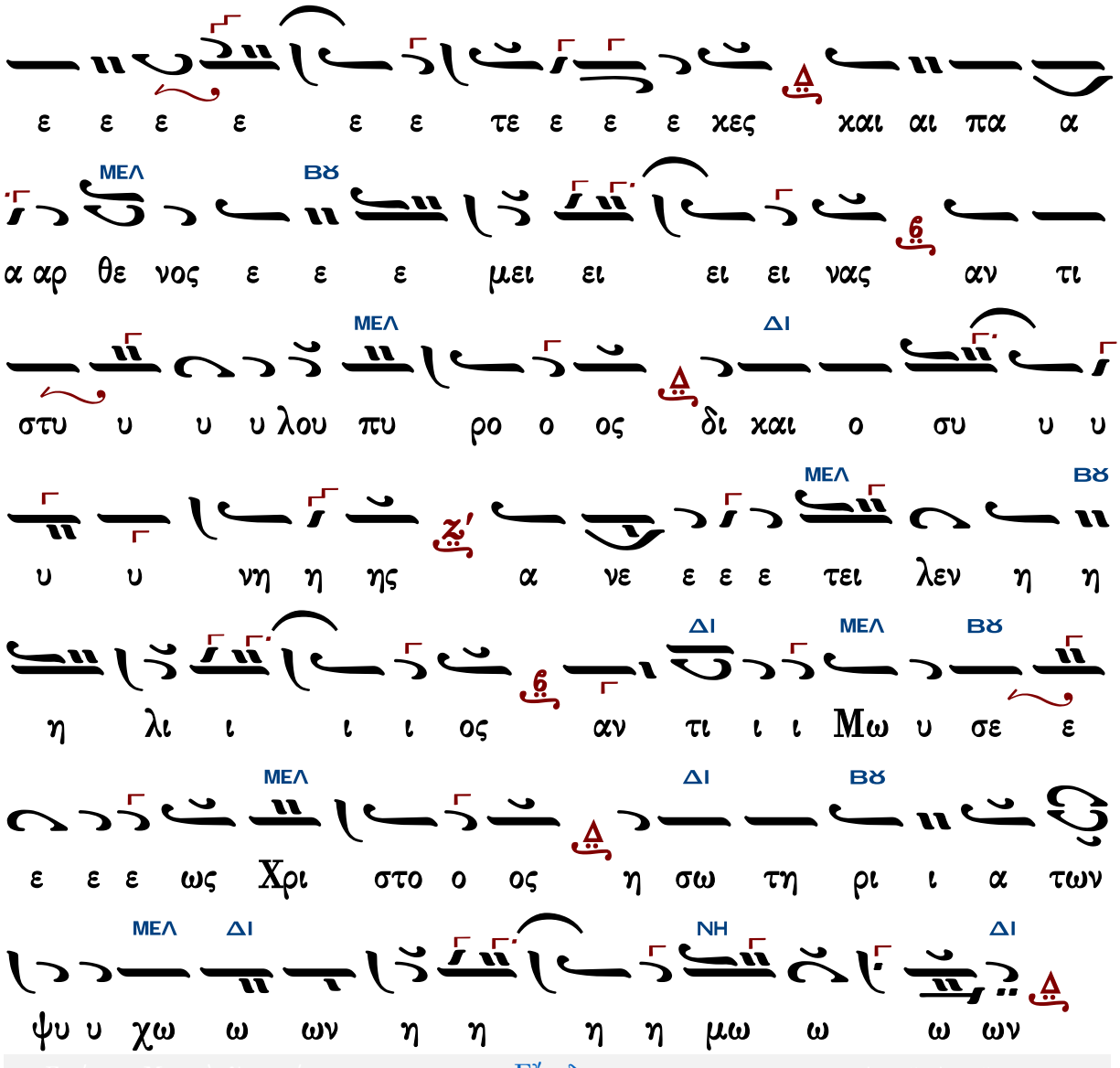

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Εἴσοδος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

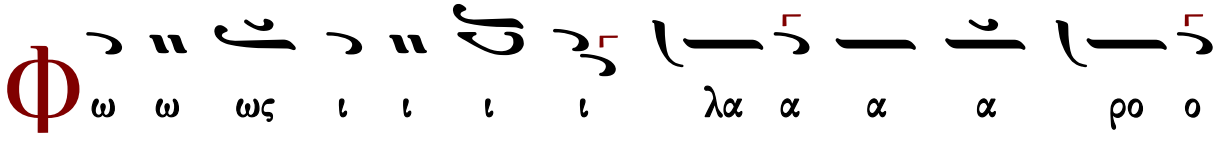

ας α α α ι ι ι ι γι α α α ον ο ο

ι α α α α θα α α ης η ξη ο ο ο ο δο

ου ου ος ο τρο α Πα ου ου του α α α α ναι α

ου ου ου ου ι ι ι ι νι α α α ρα ου

ι ι ι ι ου ου μα α α κα γι ι ι ι ι ου ου

ου ου ου η η η η ι ι ι Ι ος ο ο ρο α

ο ο ελ θο ε ε ε στε ι ι ι Χρι ου ου ου

ι ι λι η η η η ην η η η τη πι ε ε τες ον

ο ο δο ιν ι ι ι σι υ υ υ ου ου ι ι ι

ε ε σπε ως ω ω ω φω ες ε ε τε ον ο

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον χαι αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α

α α α σι ι ι ι ι χαι αι αι αι ρο ι ο ι

ο ι ο ι ο ι ς υ υ υ υ μνει ει ει σθαι αι αι αι φω ω

ω ω ναι αι αι αι αι αι ς αι αι σι ι ι αι αι ς

Υι υι ε ε ε ε Θε ε ε ε ου ου ου ου

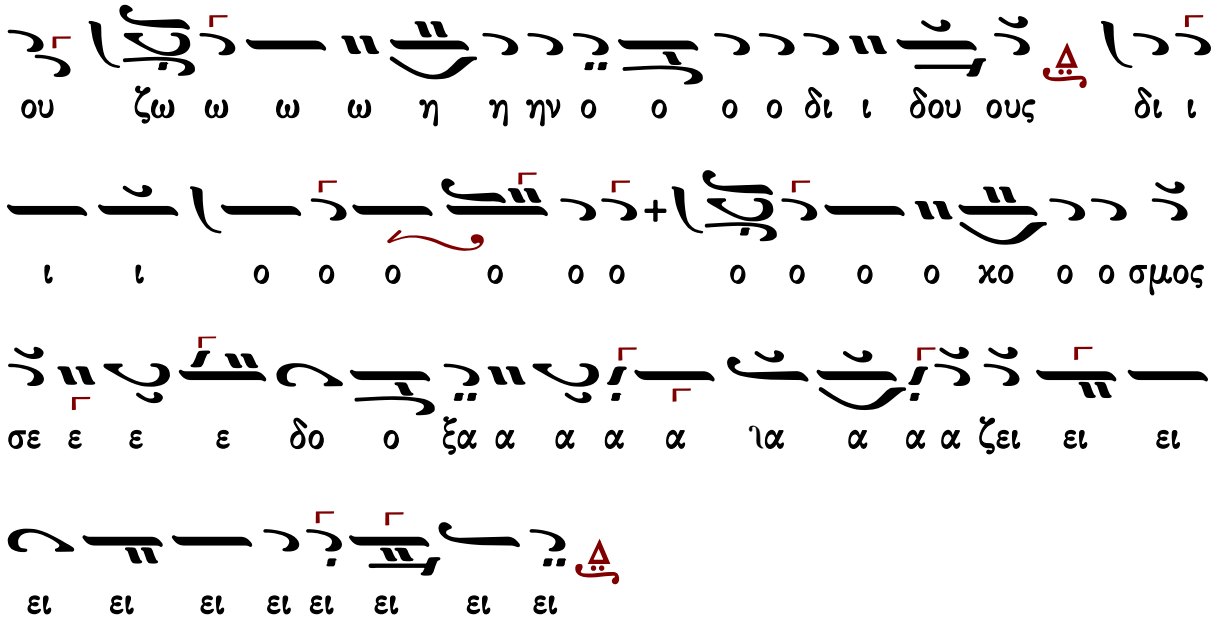

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

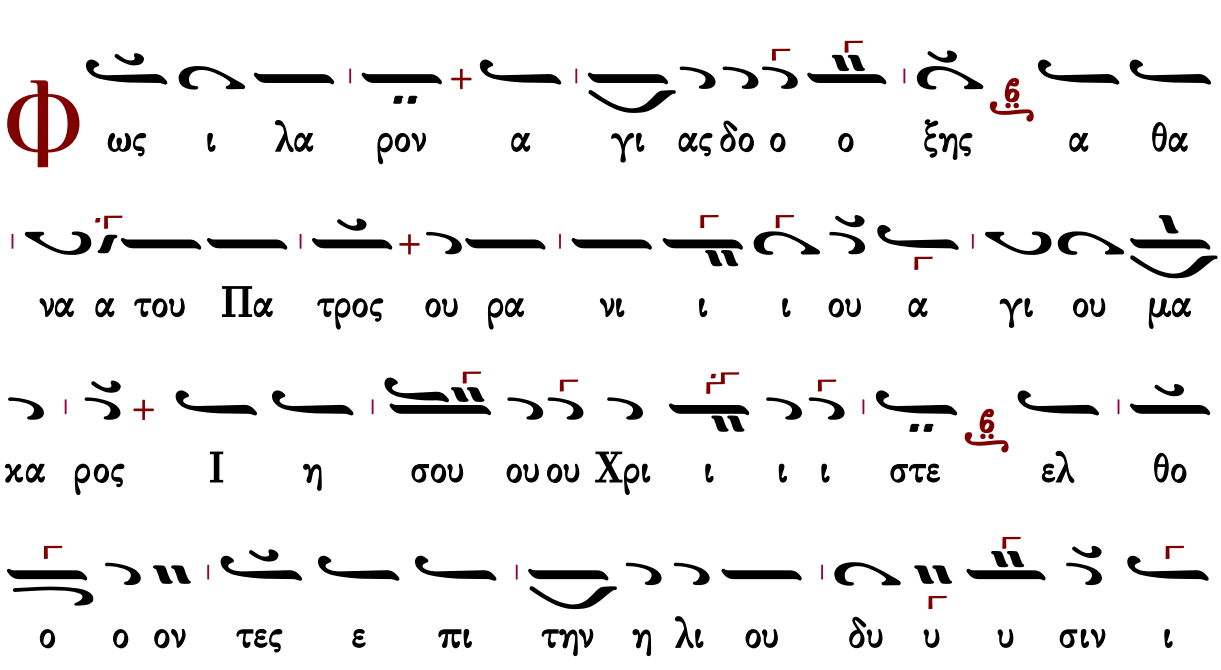

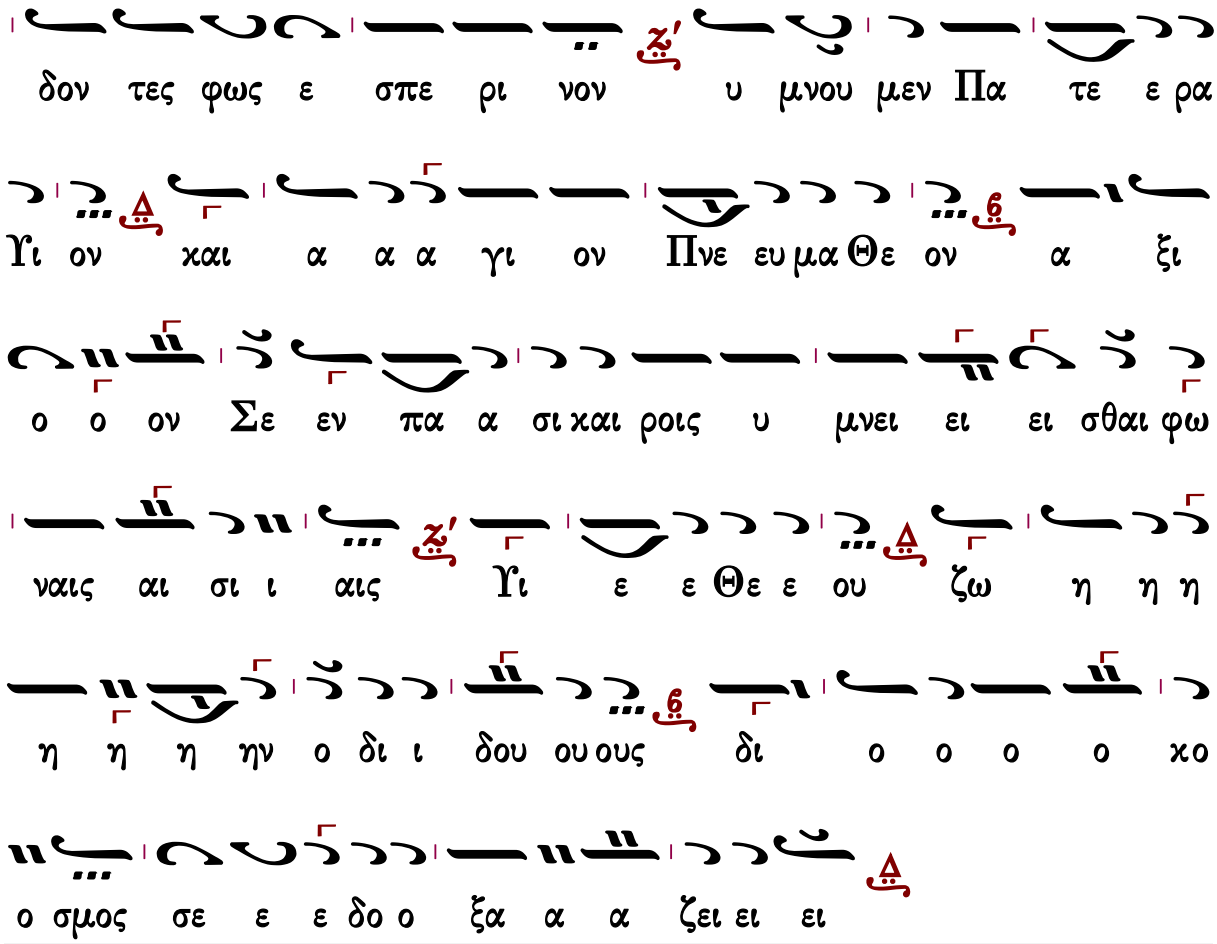

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θὶς τὴν Λιτὴν

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος ἡ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.153*

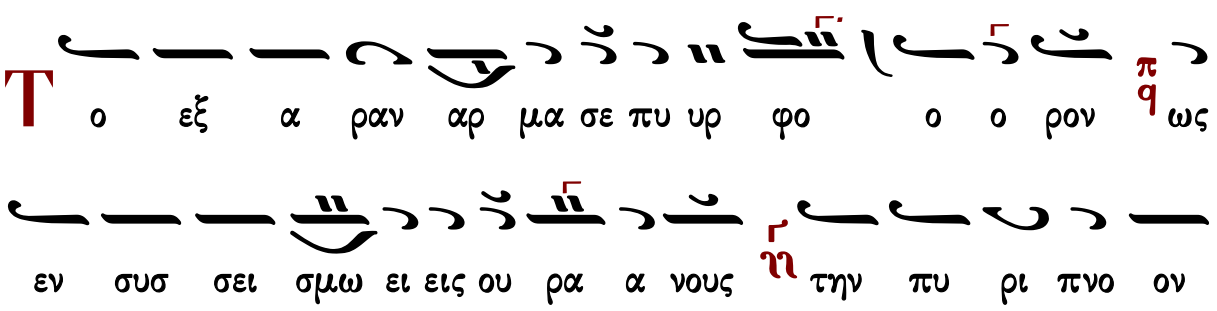

χα ριν σοι πα ρε σχε ε το Η λι ι ι ι α α Θε

σβι ι ι ι ι τα π/q του μη ι δειν θα να α τον π/q ε

ως α αν χη η ρυ υ ξης ῆ την των παν τω ων συν τε ε

ε ε λει ει ει ει αν π/q δι ο πα ρε σο δι

δους η η μιν ῆ των σων κα τορ θω μα τω ων την μυ υ

υ υ η η η η σιν π/q * * χ σι ι ι ιν π/q

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⸗/q Πα♀

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη
Ι,Μ,Γρηγορίου 2007 σ.321/677*

Η λι ας ο ζη λω της και των πα θω ων αυ το ο

χρα α α τωρ π/q α ε ρο βα της ε δερ κε το

σω η η της η παγ χο σμι ου ου μυ η η της η ρον ε με ση

ε ε ε με ο ο ζο ο ο χει ει ρι προ ας ρι τη

ω ω ξι η ης φνους ης α χραι ξης δο ω νος

προ και της η φη ο προ ης τη πε ψι υ ο ται

ω ω λω χαλ ε εγ ρε τον αι εξ των φη

ε ε γε αγ τι μα σω ν εν γαρ ος το ου σμα ι ι ι πι

δει δε η πος ω ω θρω ν αν χος σαρ α χαι λος

ε παι ον ε η α α α σιν η μα ω ω θω θω τορ α χα

η βου λα τι αν η ε εν ει ει ει πω ω ω τες ουν νου

σε ε ι ι ι χρι η ας η η με ρα α η φε ο σο η μων

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.632#

Η λι ας ο ζη λω της και των πα θω ων αυ το ο χρα

α α τωρ α ε ρο βα α της ε δερ κε το ση με ε

ρον της παγ κο σμι ου ουμυ η η της σω τη ρι ας προ ο

ο χει ει ρι ζο ο ο ο με ε ε ε νος ω δο ξης

α κραι φνους ης η ξι ω ω ται ο υ ψι πε τη ης προ ο

φη η της και προ φη των εξ αι ρε τον ε εγ καλ λω ω

ω ω πι ι ι ι σμα ου το ος γαρ εν σω μα τι αγ γε

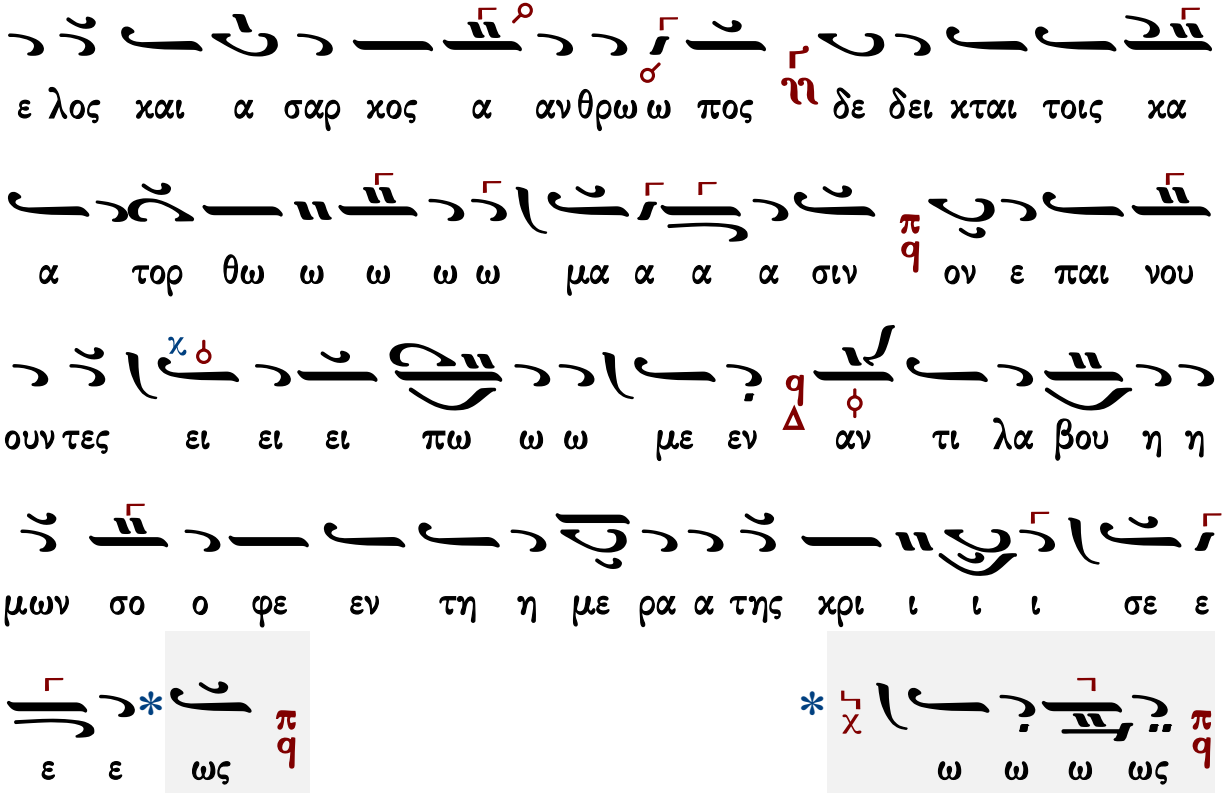

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.191/1231*

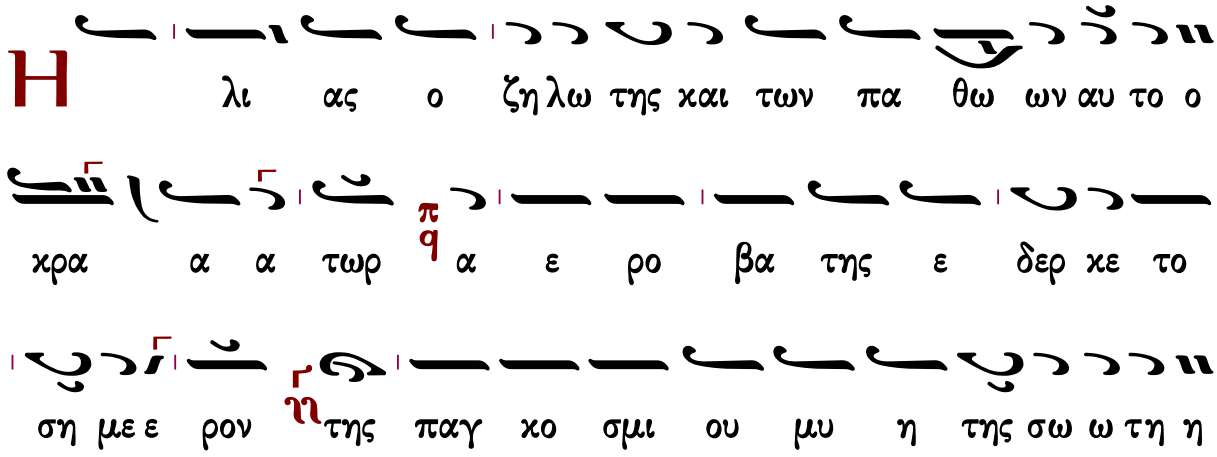

φε εν τη η με ρα α της χρι ι ι ι σε ε ε ε
ει πω ω ω ω μεν αν τι λα βου η η μων σο ο
ω ω μα α α α σιν ον ε παι νου ουν τε ες ει ει
α αν θρω ω πος δε δει ει κται τοις κα τορ θω
το ος γαρ ε πι γει ος αγ γε ε λος και α σαρ κος
αι ρε τον ε εγ καλ λω ω ω πι ι ι ι σμα ου ου
ο υ ψι πε τη ης προ ο φη η της και προ φη των εξ
ω ω δο ο ξη ης α κραι αι φνους ης η ξι ι ω ω ται
ρι ι ας προ χει ρι ζο ο ο με ε ε ε νος
ω ω ω ως

Ἀρτοκλασία

Θεοτόκε Παρθένε

πολίτικον

Ἦχος λ π ϟ Κε

Πανδέκτη Εκκλ. Μουσικής
Δημοσθένους Παϊκόπουλου#

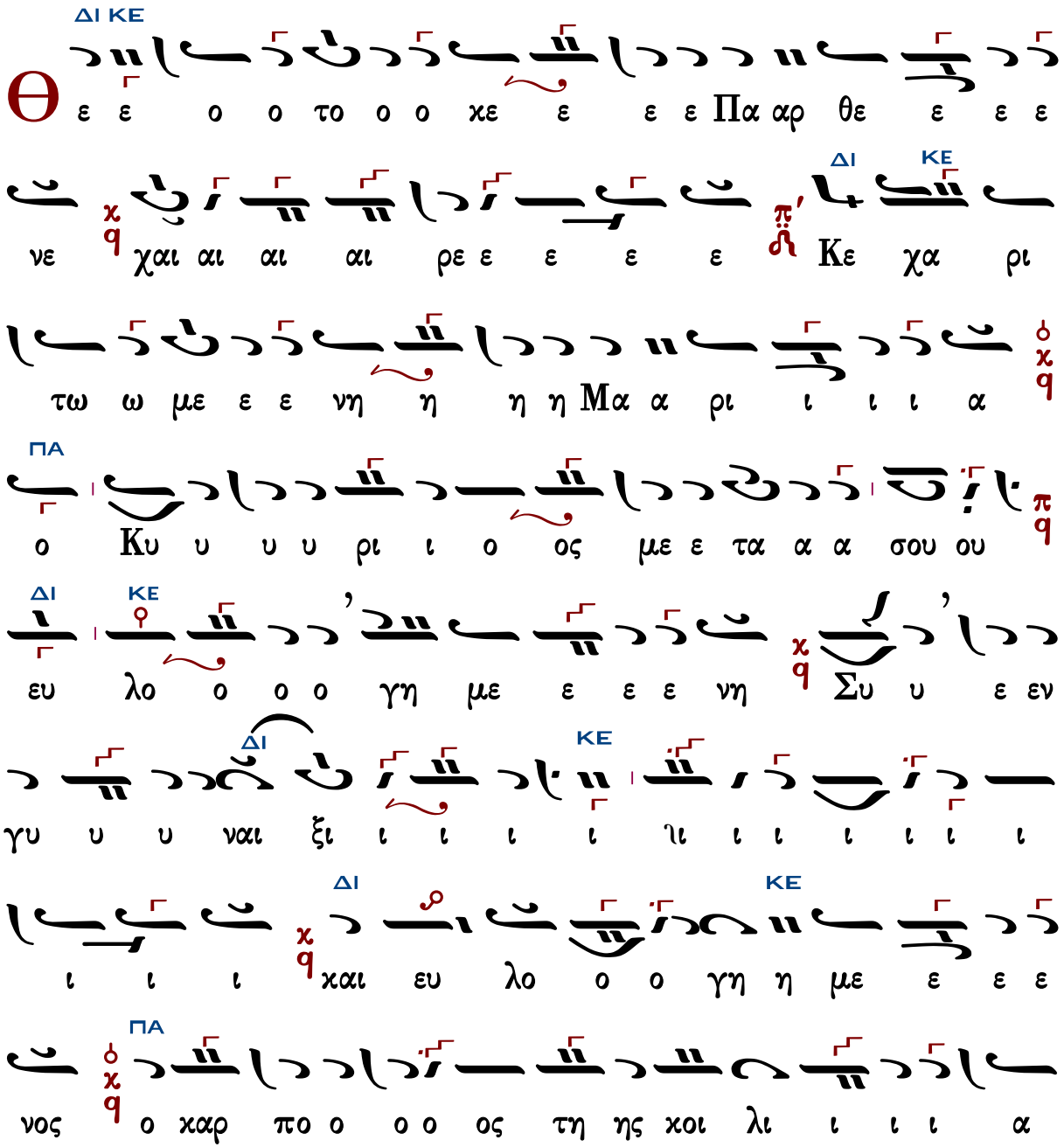

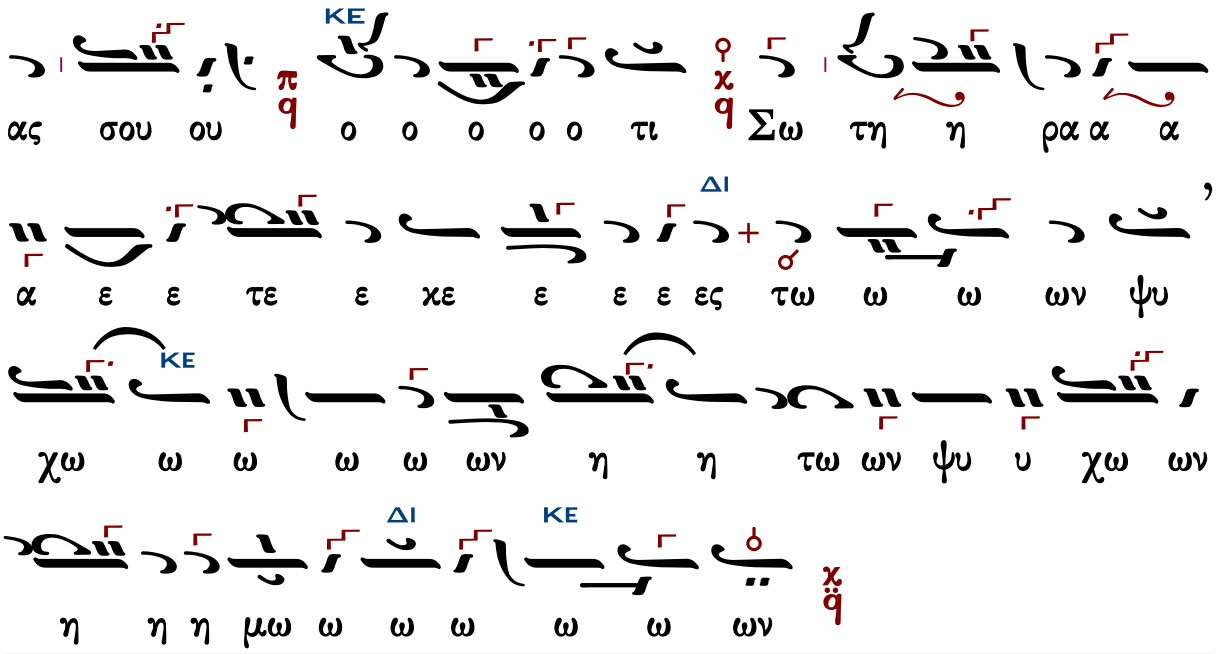

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἡ συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Πρωγάκη

Μέλος στιχηραρικόν

Ἦχος λ ϋ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
τ.Α' Εσπερινός 1909 σ.130*

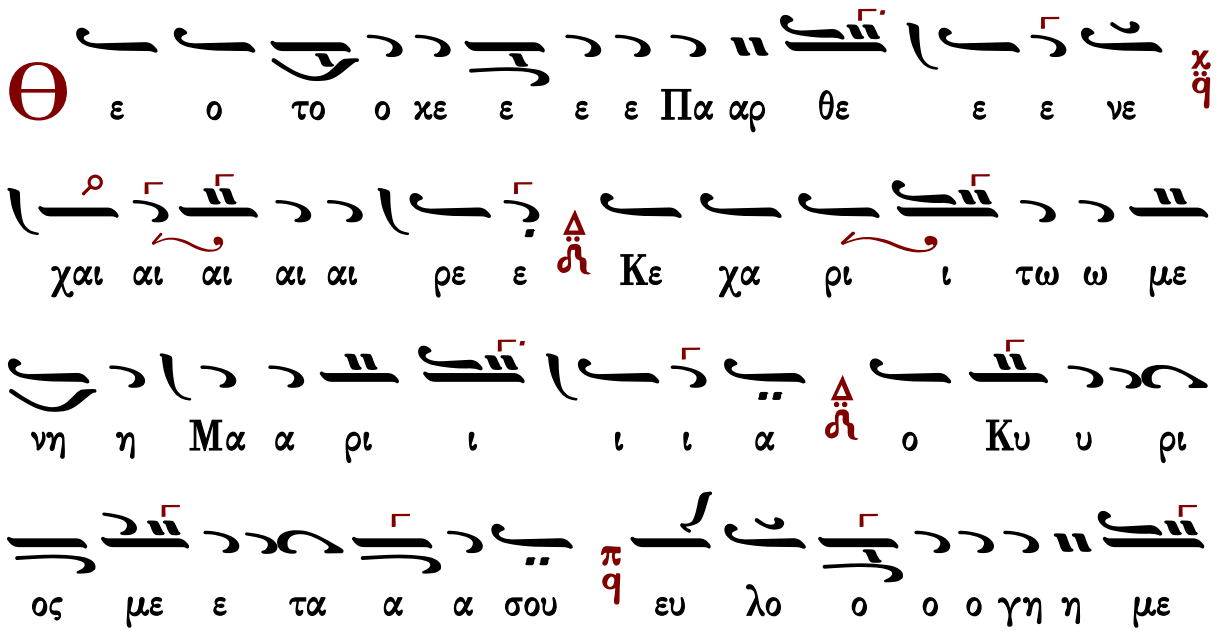

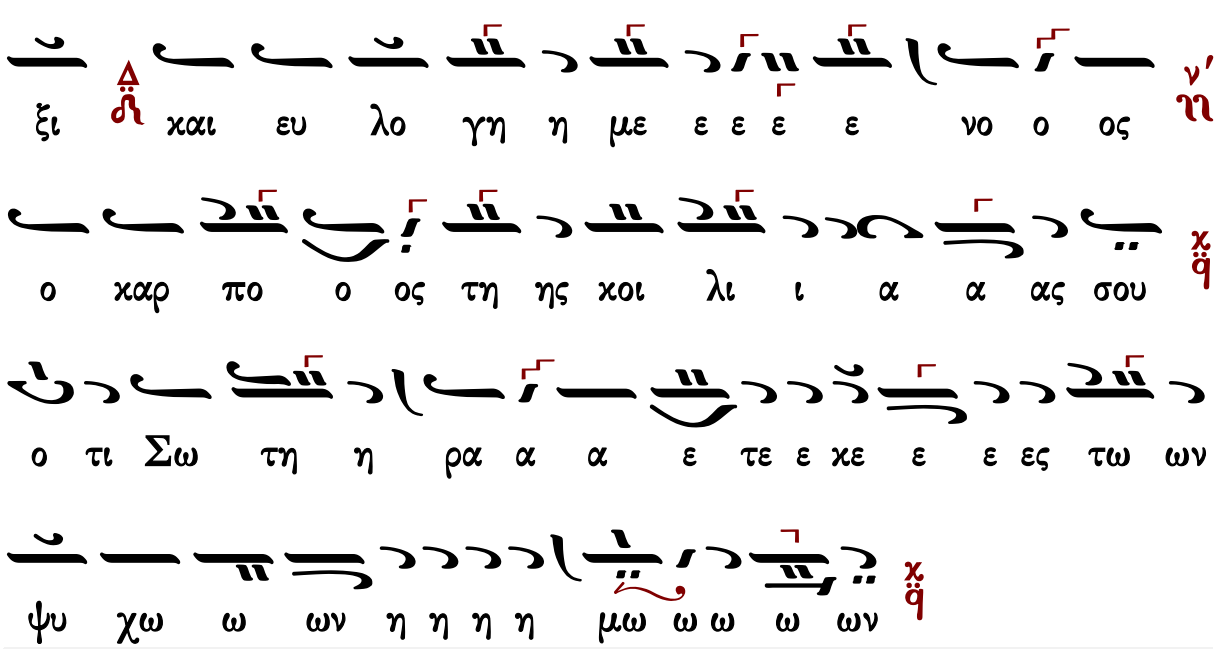

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἡ συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου

Ἦχος λ ἀ Κε

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.362*

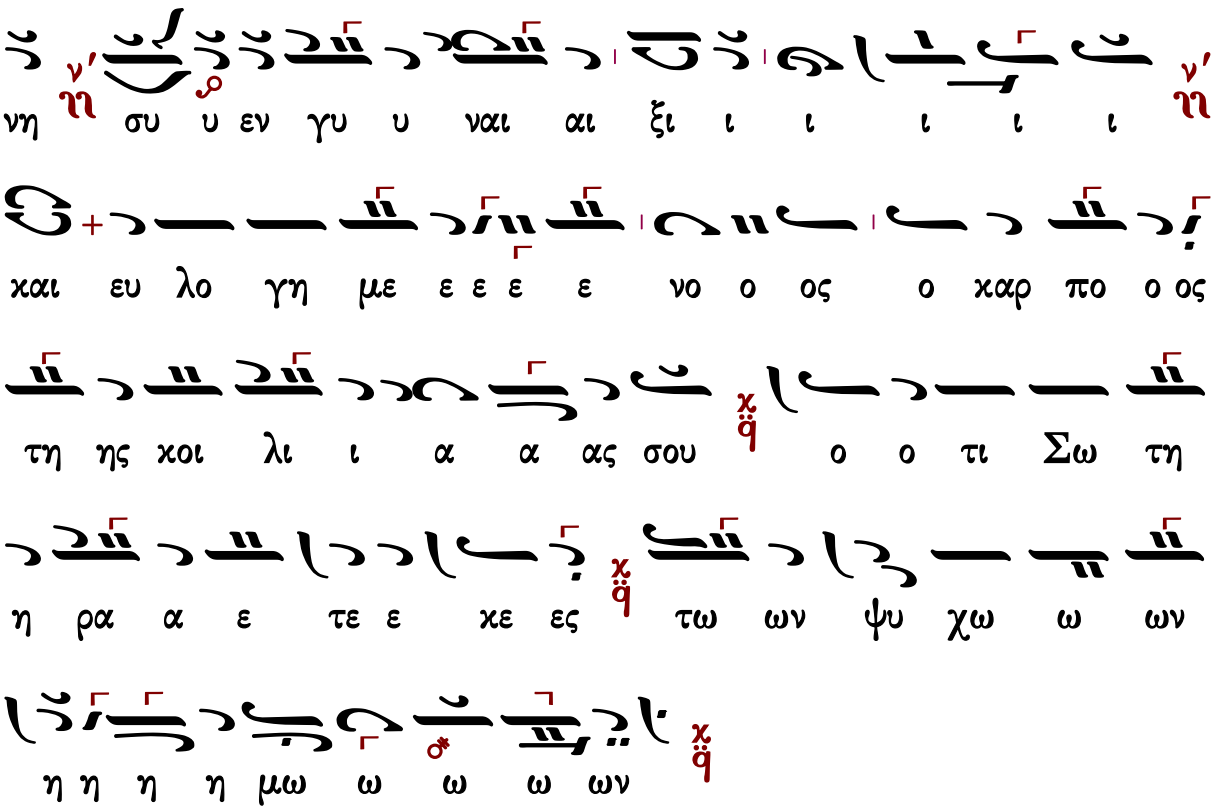

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη

Ὀκτάηχον

Ἦχος δ Πα

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη *

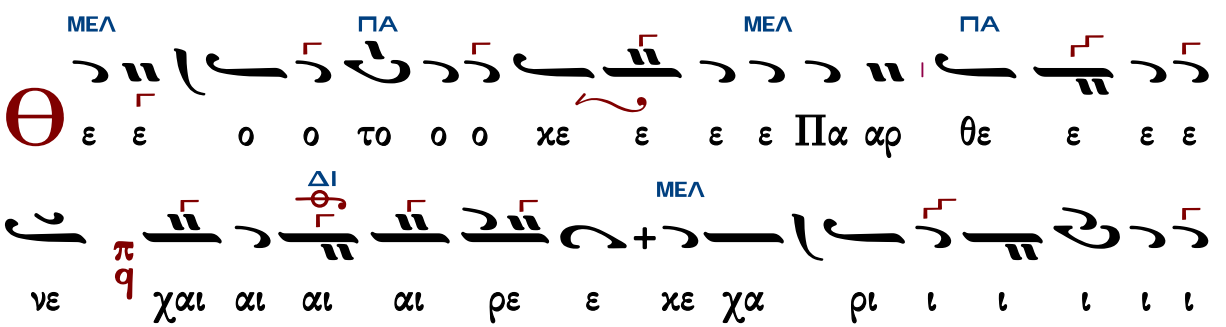

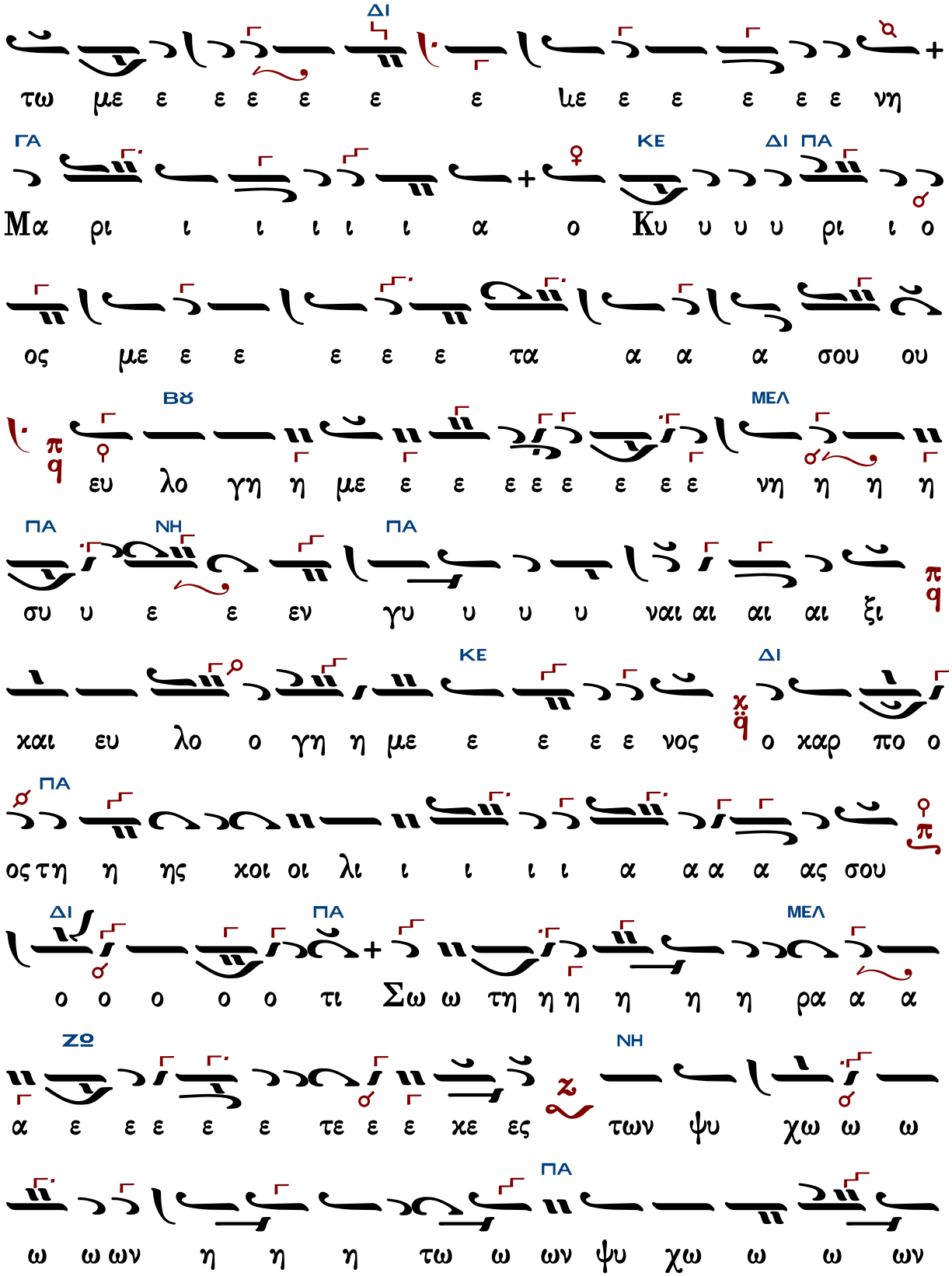
ΔΙ
τω με ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε νη
ΓΑ
ΚΕ
ΔΙ ΠΑ
Μα ρι ι ι ι ι ι α ο Κυ υ υ υ ρι ι ο
ος με ε ε ε ε ε τα α α α σου ου
ΒΘ
ΜΕΛ
ευ λο γη η με ε ε ε ε ε ε ε ε νη η η η
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
συ υ ε ε εν γυ υ υ υ ναι αι αι αι ξι
ΚΕ
ΔΙ
χαι ευ λο ο γη η με ε ε ε ε νος ο χαρ πο ο
ΠΑ
ος τη η ης χοι οι λι ι ι ι ι α α α α ας σου
ΔΙ
ΠΑ
ΜΕΛ
ο ο ο ο ο τι Σω ω τη η η η η η ρα α α
ΖΘ
ΝΗ
α ε ε ε ε ε τε ε ε χε ες των ψυ χω ω ω
ΠΑ
ω ω ων η η η τω ω ων ψυ χω ω ω ων

Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδη

Ὀκτάηχον

Ἦχος δ̈ Πα

Ἐλευθέριου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Α
1986 σ.345*

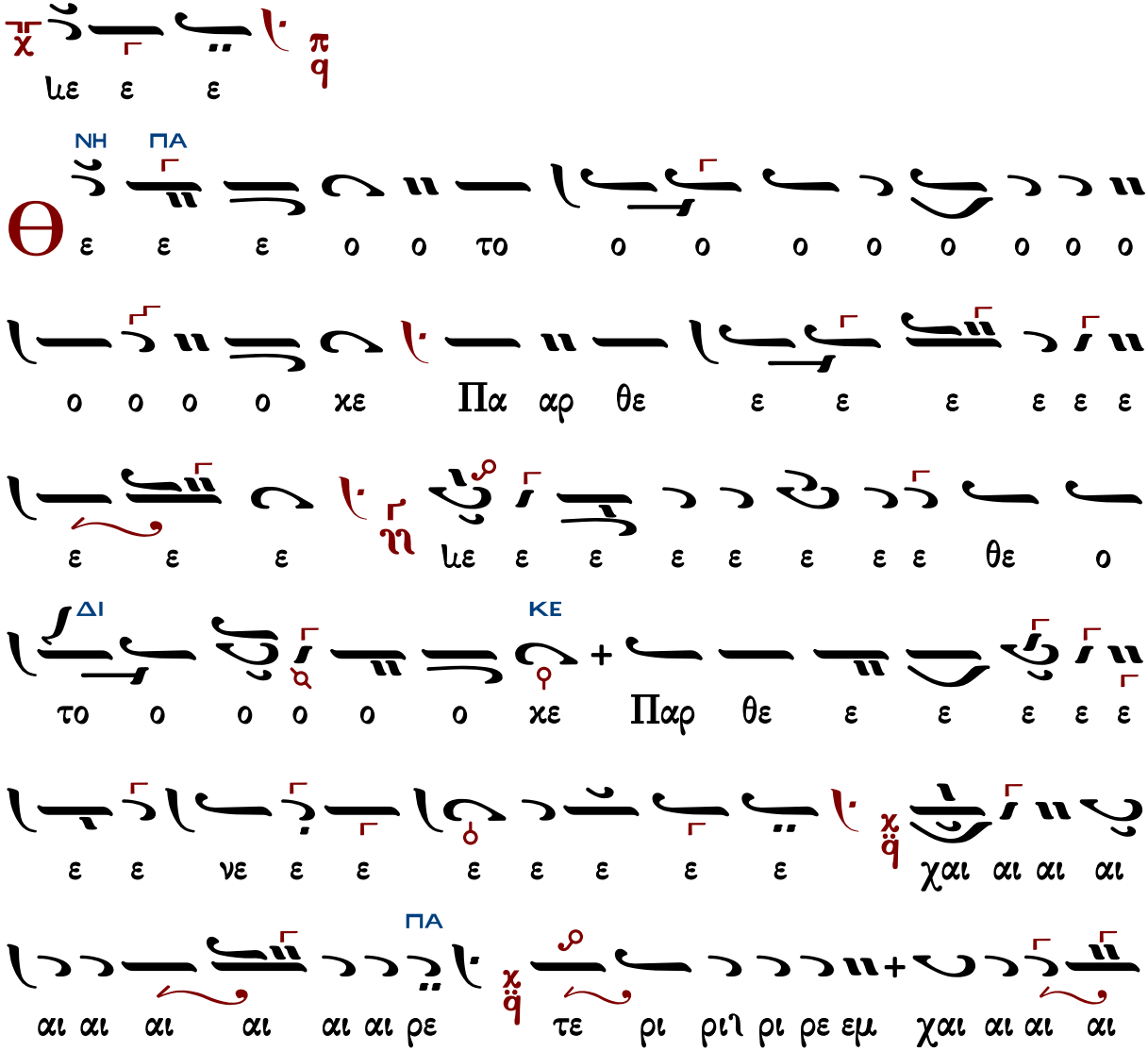

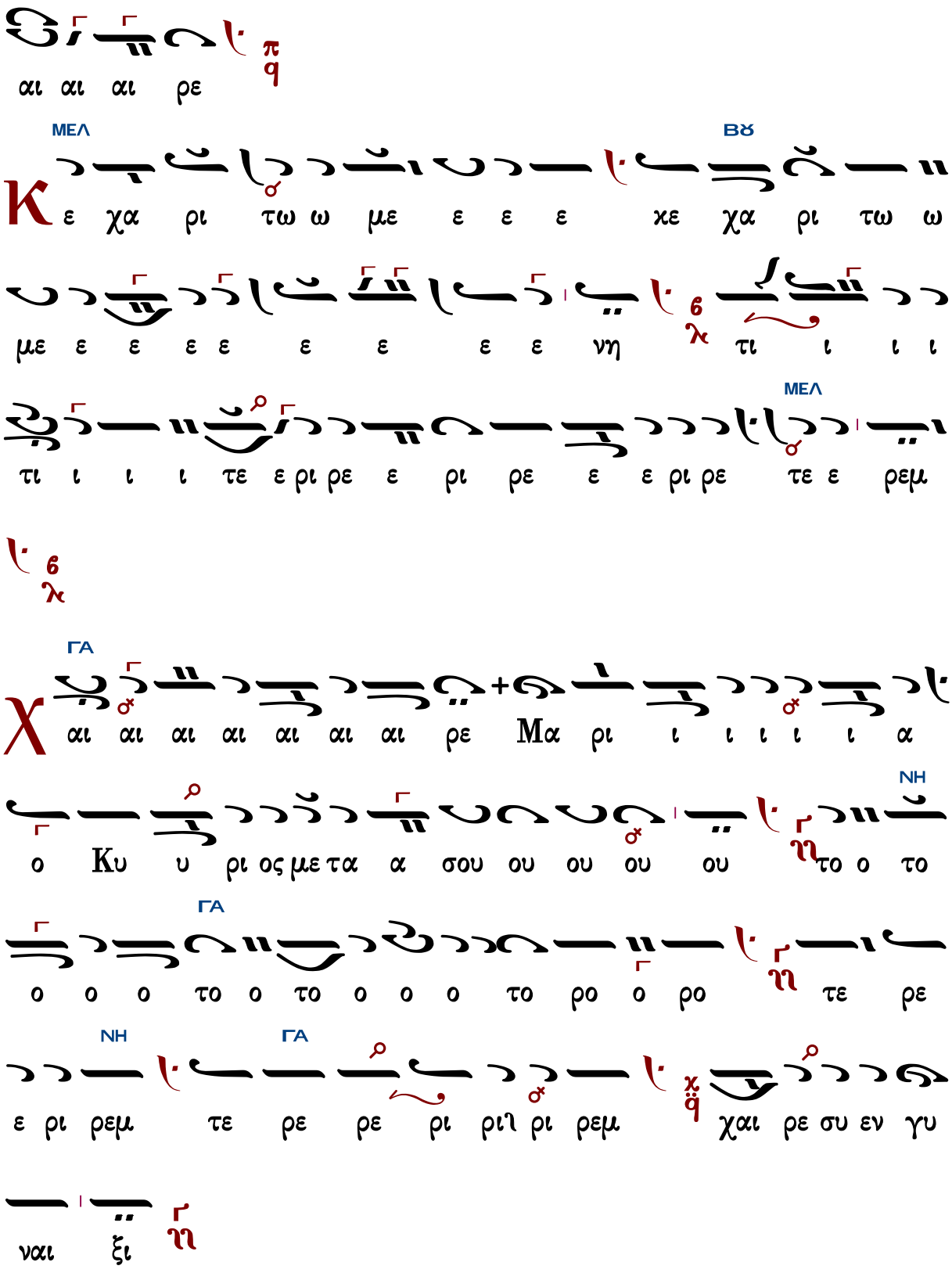
αι αι αι ρε
ΜΕΛ
ΒΫ
Κ ε χα ρι τω ω με ε ε ε κε χα ρι τω ω
με ε ε ε ε ε ε ε ε νη τι ι ι ι
τι ι ι ι τε ε ρι ρε ε ρι ρε ε ε ρι ρε τε ε ρεμ
ΜΕΛ
ΓΑ
Χ αι αι αι αι αι αι αι ρε Μα ρι ι ι ι ι ι α
ΝΗ
ο Κυ υ ρι ος με τα α σου ου ου ου ου το ο το
ΓΑ
ο ο ο το ο το ο ο ο το ρο ο ρο τε ρε
ΝΗ
ΓΑ
ε ρι ρεμ τε ρε ρε ρι ρι ρι ρεμ χαι ρε συ εν γυ
ναι ξι

ΝΗ
ΔΙ
υ λο ο γη η με ε ε ε ε ε ε ε νη συ υ
ε ε εν γυ υ ναι ξι ι ι ι ι ι ι ι τι ι
ΝΗ
ι τι ι ι τε ρι ρε ρου τεμ τε ρι ρε ρι ριι ρι ρε
ΔΙ
ε ρι ρεμ τε ρι ρε ρε ε ρεμ
ΠΑ
αι αι αι ευ λο ο ο γη η με ε ε ε ε ε ε ε
ιε ε χαι ε ευ λο ο γη η με ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΝΗ ΠΑ
ε ε νο ο ο ο ος το ο ο ο ο ο ο ο το ο
ΚΕ
το ο ο ο ο το ο ο τε ε ρι ρε ρι ρε ε ρε
ΠΑ
ρε ρι ρε ρι ριι ρι ρε ρι ρεμ

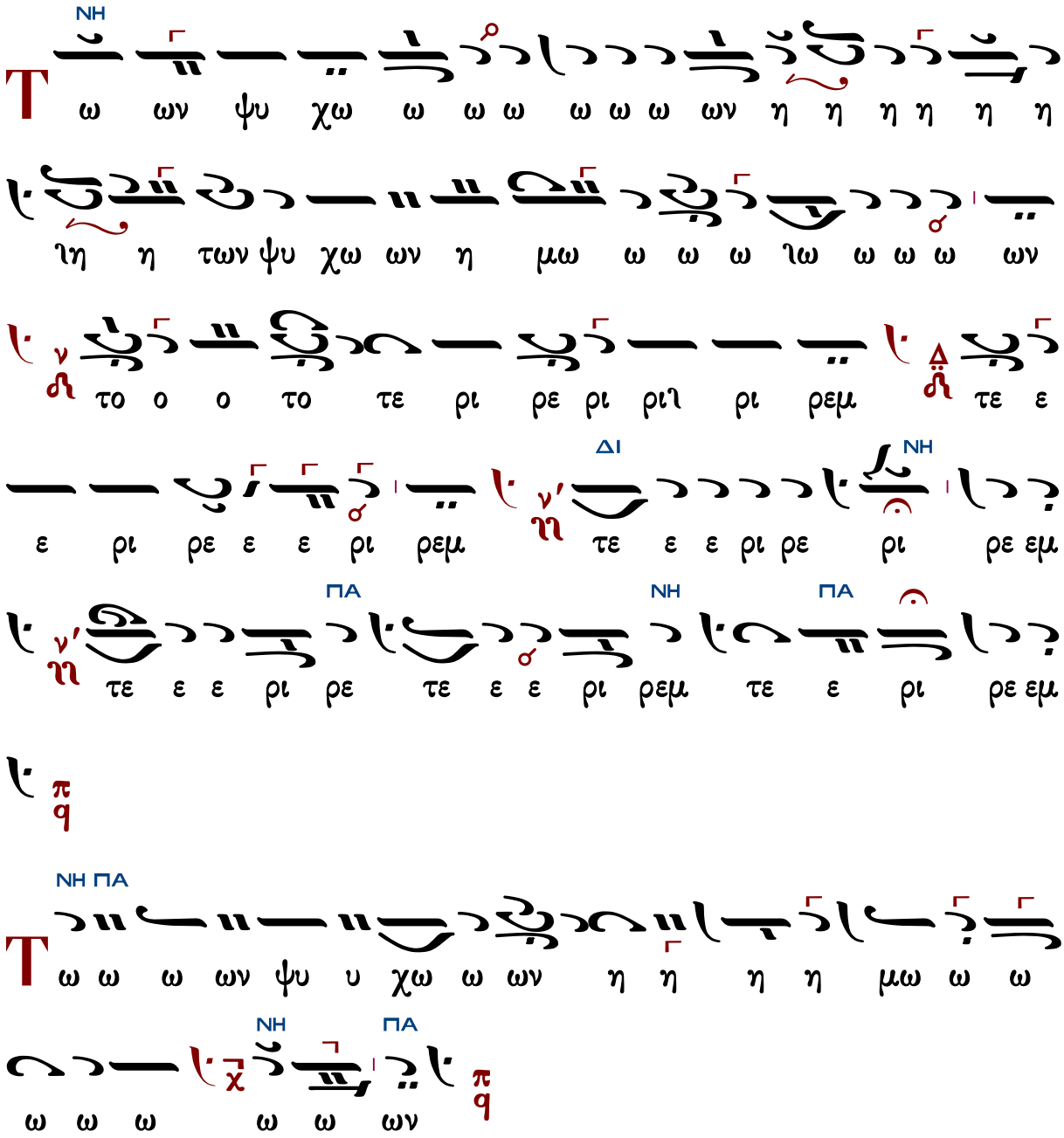

Πλούσιοι

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Γα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.131#

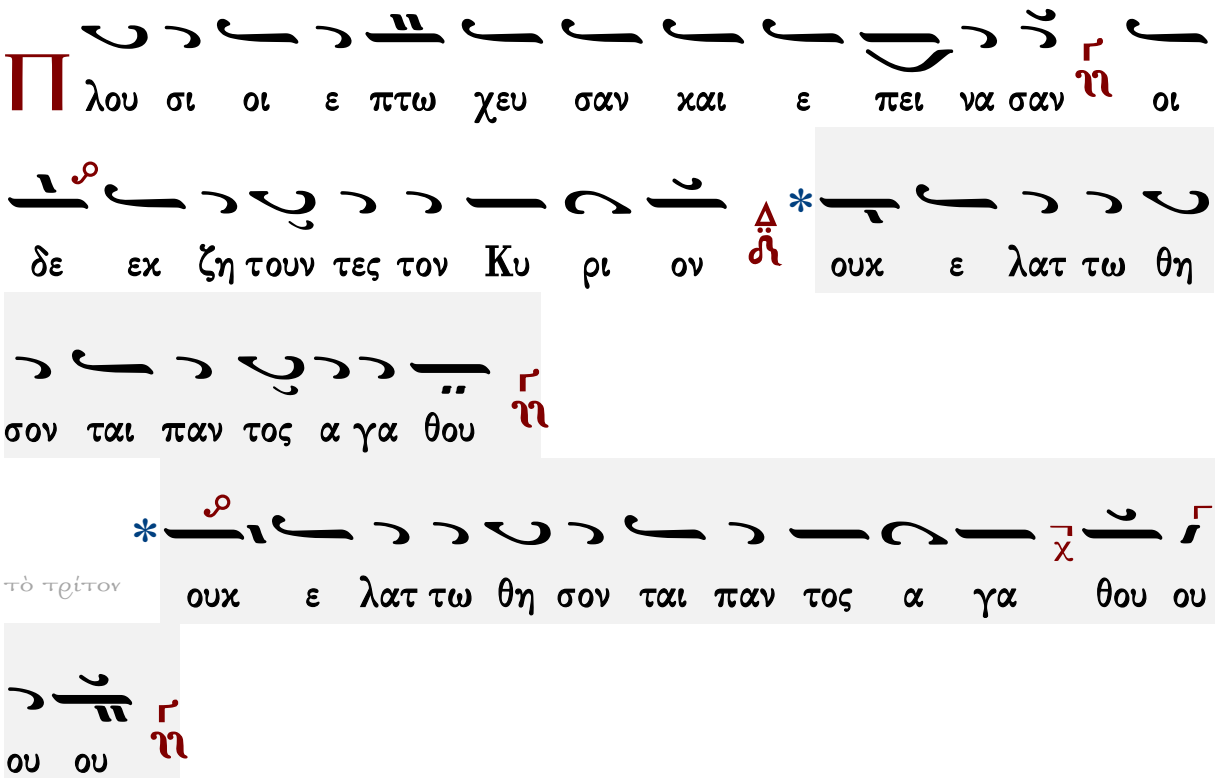

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἰς τὸν Στίχον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἱεροθέου ἱερομονάχου Φιλοθεΐτου

ἀργόν

Ἦχος Ζω

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.306*

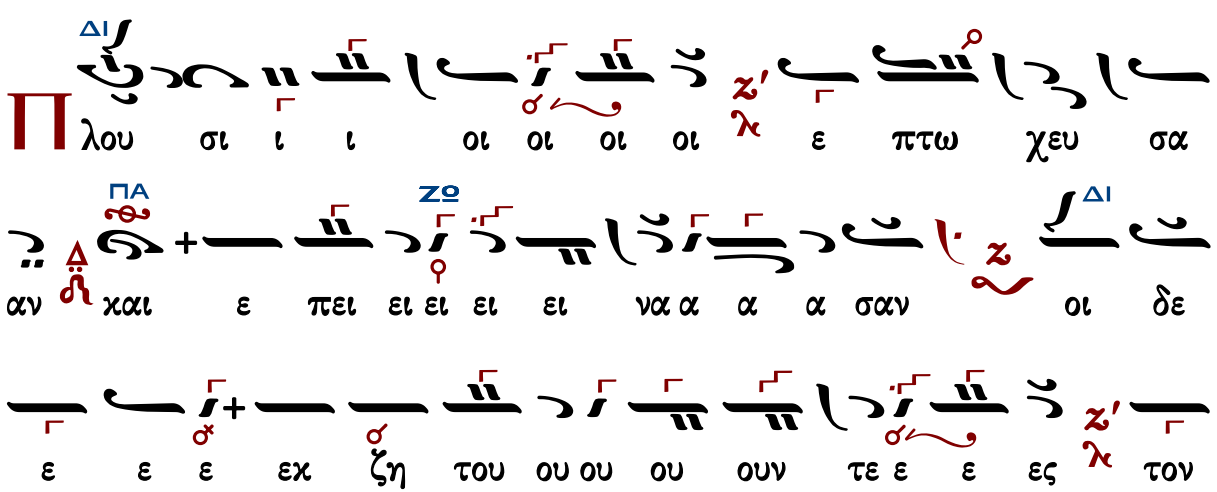

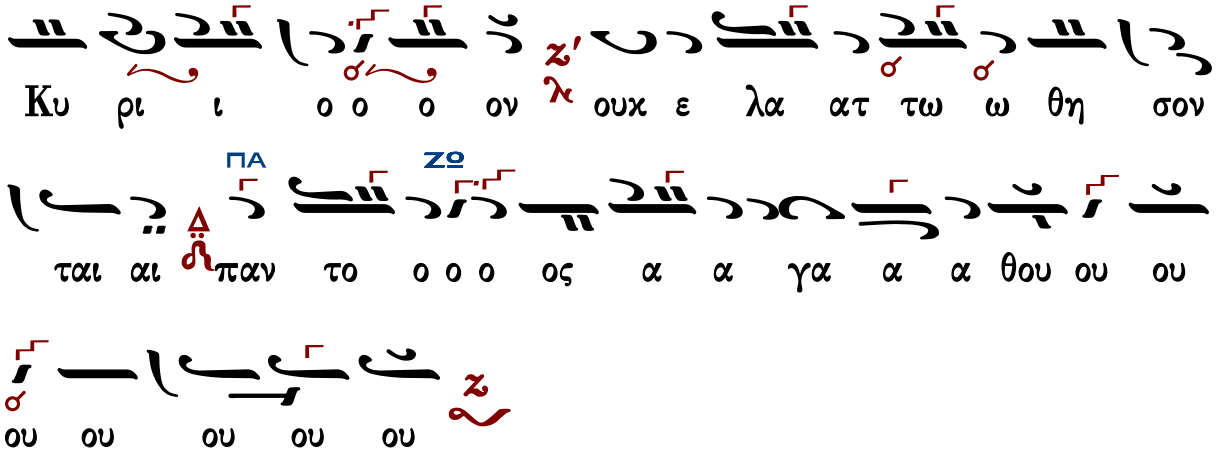

Εἰς τὸν Στίχον

Προσόμοια

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

Ἦχος Βγ

Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.305*
(διασκευὴ Γερασίμου μοναχοῦ)

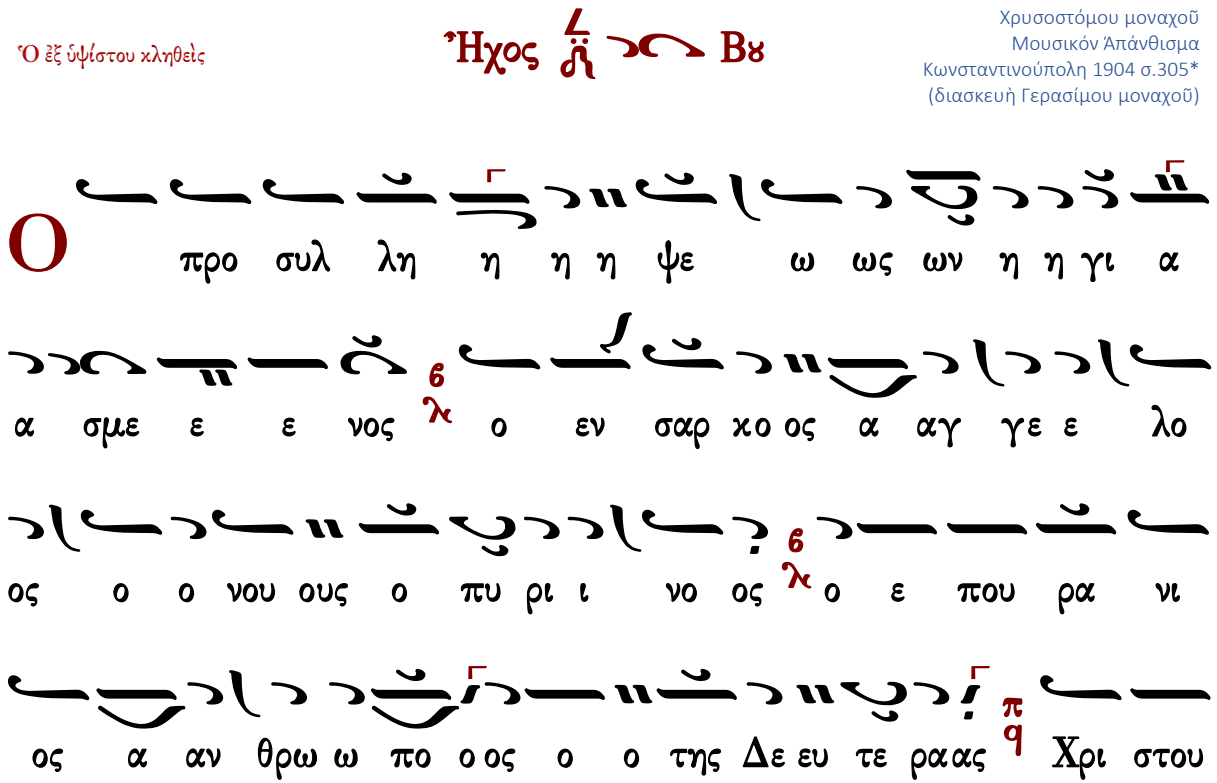

ε λε ευ σε ε ω ως θει ο ος προ δρο ο μο ος

Η λι ας ο ο ε εν δο ο ξο ος των προ ο φη των

η χρη πι ις πνευ μα τι χως συν ε κα λε σε ε ε

του ους φι λε ε ορ του ους παν η γυ ρι ι σαι αι

τη ην θει α αν μνη μην αυ του ου ου ταις πρε σβει ει ει

αι αις δι α α φυ υ λα α ξον τον λα ον σου

Χρι ι ι στε ο ο Θε ος η η μω ω ων α α πο

βλα α βη ης πα αν τοι οι οι α α ας του δο λι ι ι

ου α α νε νο χλη η το ον

Μη α πτε σθε των χρι στων μου και εν τοις προ φη

ταις μου μη η πο νη ρευ ε σθε

Ο ου ρα νο ο ο ο φρων Η η λι α ας ο προ

ο φη η η της θε ω με νο ος α α πα αν τα

α α α πο ο Κυ ρι ου Θε ου ου τον Ισ ρα ηλ

εκ πορ νε ευ σα αν τα α α και αι τοις ει ει δω λοι οις προσ

τε τη κο ο τα α ζη η η λω ω πυ υ ρου με ε νο

ος νε φε λας συ υν ε ε στει ει λε ε και γη ην

ε ξη ρα α νε ε και ου ρα νους λο γω ε ε κλει

σε ε εν ει ει πων ου ουκ ε σται αι στα γων εν γη

ει μη ε ε μου ου ου δι ι α στο μα α το ος αυ

τος υ πα α αρ χει ει ε στι ι α α τω ωρ νυν π q ως

α φθο νως η η η μιν πα α ρε χο με ε νο ο ος

α αν ε χλα α λη η το ον χα α α ρι ι ιν τοις

πι στω ω ως αυ το ον γε ραι ρου ου σι ιν 6 λ

χ C υ ι ε ρευς εις τον αι ω να 6 λ χ κα τα την

τα ξιν Μελ χι σε σ δεκ 6 λ

O των αρ ρη η η η των ε ε πο πτη ης μυ στη

η ρι ι ι ων 6 λ συ τα Ι ο ορ δα α νι ι α α

ρει ει θρα α δι ερ ρη η ξα ας 6 λ συ την α πα την

ε τε ε φρω ω σα α ας τη ην των ει ει δω λω ων π q τη

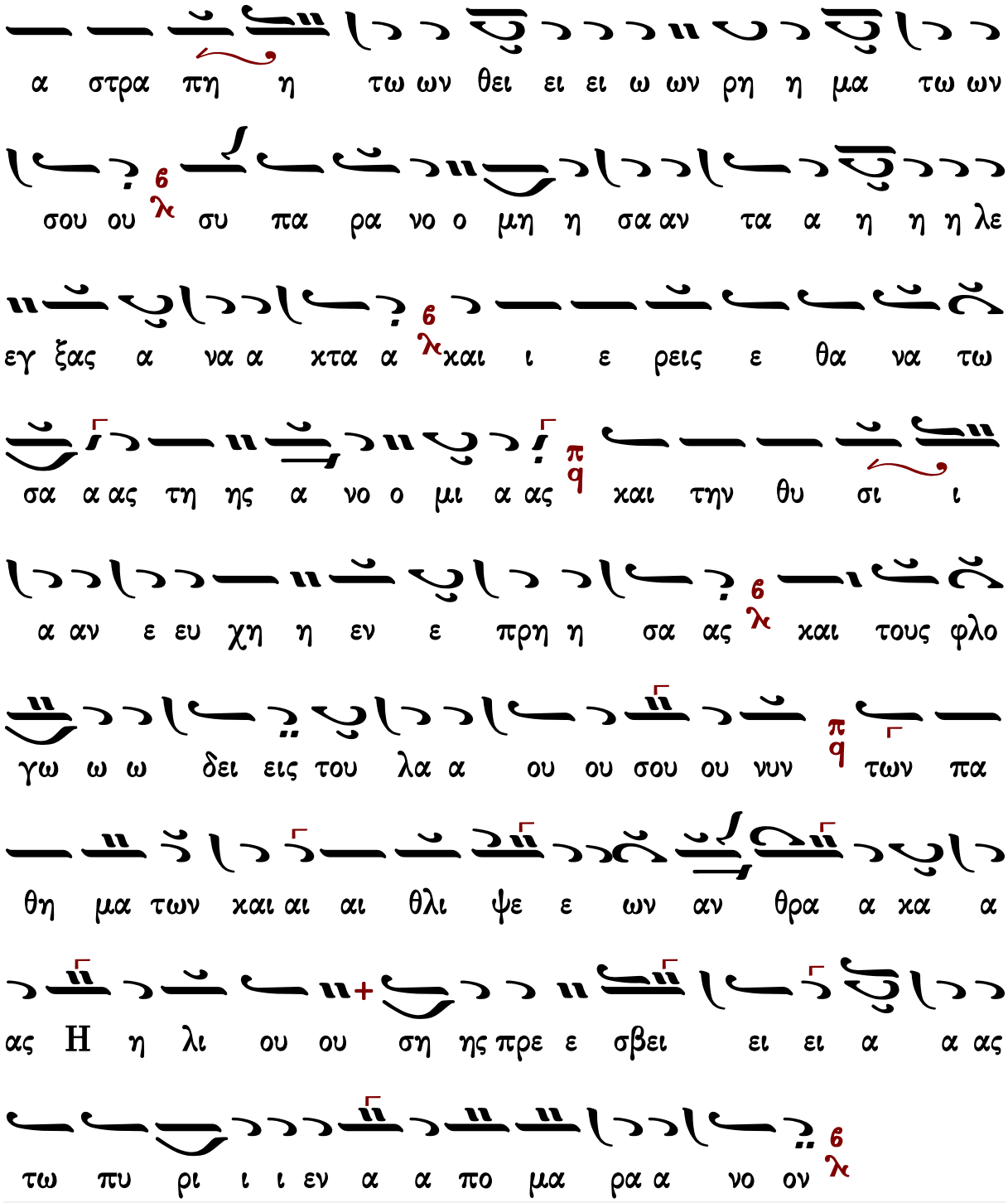

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

Ἦχος Βʏ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.189/1229#

Ο προ συλ λη η ψε ως ων η γι α σμε νος ο

εν σαρ κος αγ γε λος ο νους ο πυ ρι νος ο ε που

ρα νι ος αν θρω πος ο της δευ τε ρας Χρι στου ε

λευ σε ως θει ος προ δρο μος Η λι ας ο εν δο

ξος των προ φη των η κρη πις πνευ μα τι κως συν ε

κα λε σε τους φι λε ορ τους παν η γυ ρι ι

σαι την θει αν μνη μην αυ του ου ταις πρε σβει ει αις

δι α φυ λα ξον τον λα ον σου Χρι στε ο Θε ος η

μων α πο βλα βης παν τοι οι οι ας του δο λι ου α νε

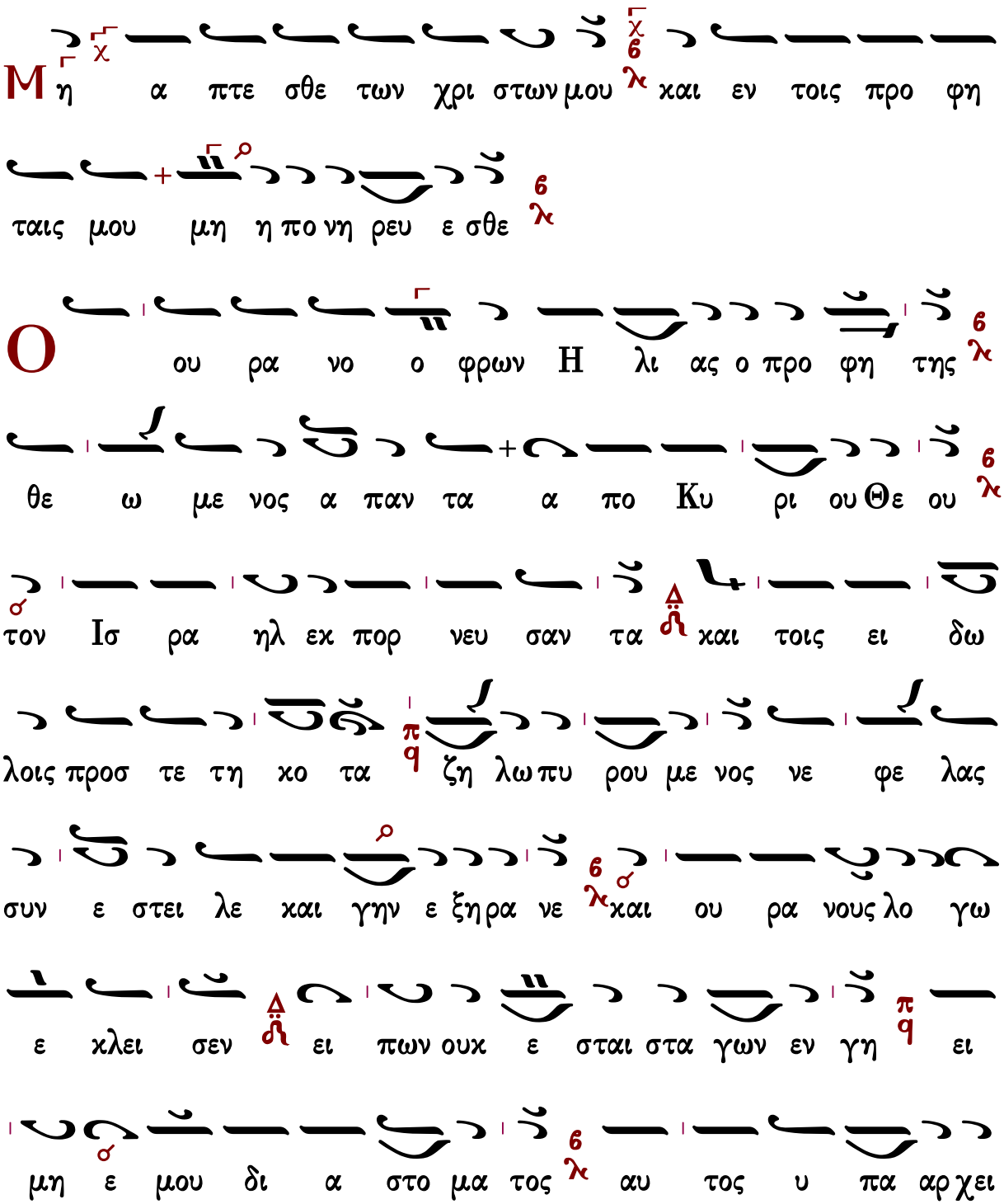
νο χλη τον
Μη α πτε σθε των χρι στων μου και εν τοις προ φη
ταις μου μη η πο νη ρευ ε σθε
Ο ου ρα νο ο φρων Η λι ας ο προ φη της
θε ω με νος α παν τα α πο Κυ ρι ου Θε ου
τον Ισ ρα ηλ εκ πορ νευ σαν τα και τοις ει δω
λοις προσ τε τη κο τα ζη λω πυ ρου με νος νε φε λας
συν ε στει λε και γην ε ξη ρα νε και ου ρα νους λο γω
ε κλει σεν ει πων ουκ ε σται στα γων εν γη ει
μη ε μου δι α στο μα τος αυ τος υ πα αρ χει

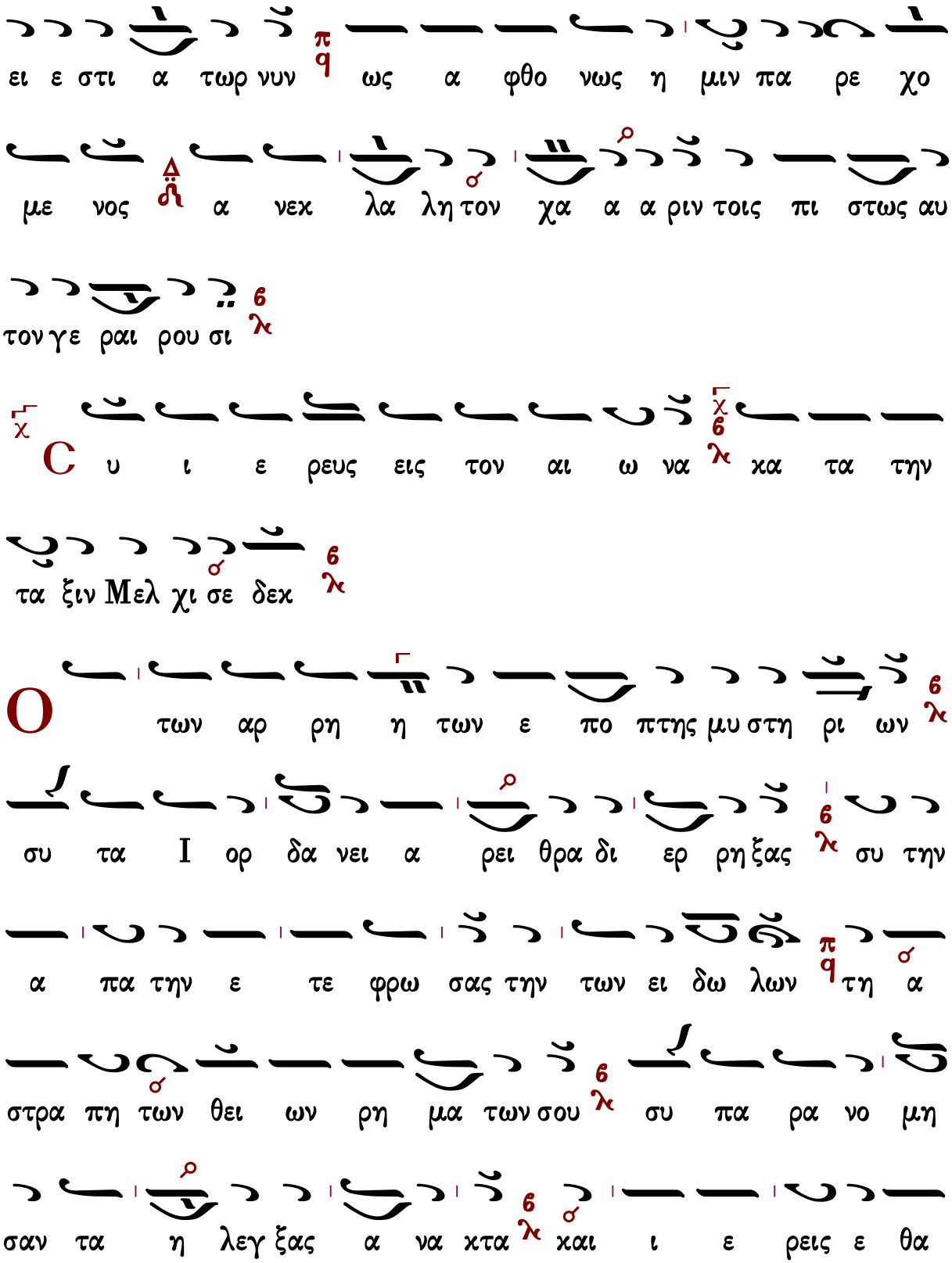
ει ε στι α τωρ νυν ως α φθο νως η μιν πα ρε χο
με νος α νεχ λα λη τον χα α α ριν τοις πι στως αυ
τον γε ραι ρου σι
C υ ι ε ρευς εις τον αι ω να χα τα την
τα ξιν Μελ χι σε δεχ
O των αρ ρη η των ε πο πτης μυ στη ρι ων
συ τα I ορ δα νει α ρει θρα δι ερ ρη ξας συ την
α πα την ε τε φρω σας την των ει δω λων τη α
στρα πη των θει ων ρη μα των σου συ πα ρα νο μη
σαν τα η λεγ ξας α να χτα και ι ε ρεις ε θα

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.207#

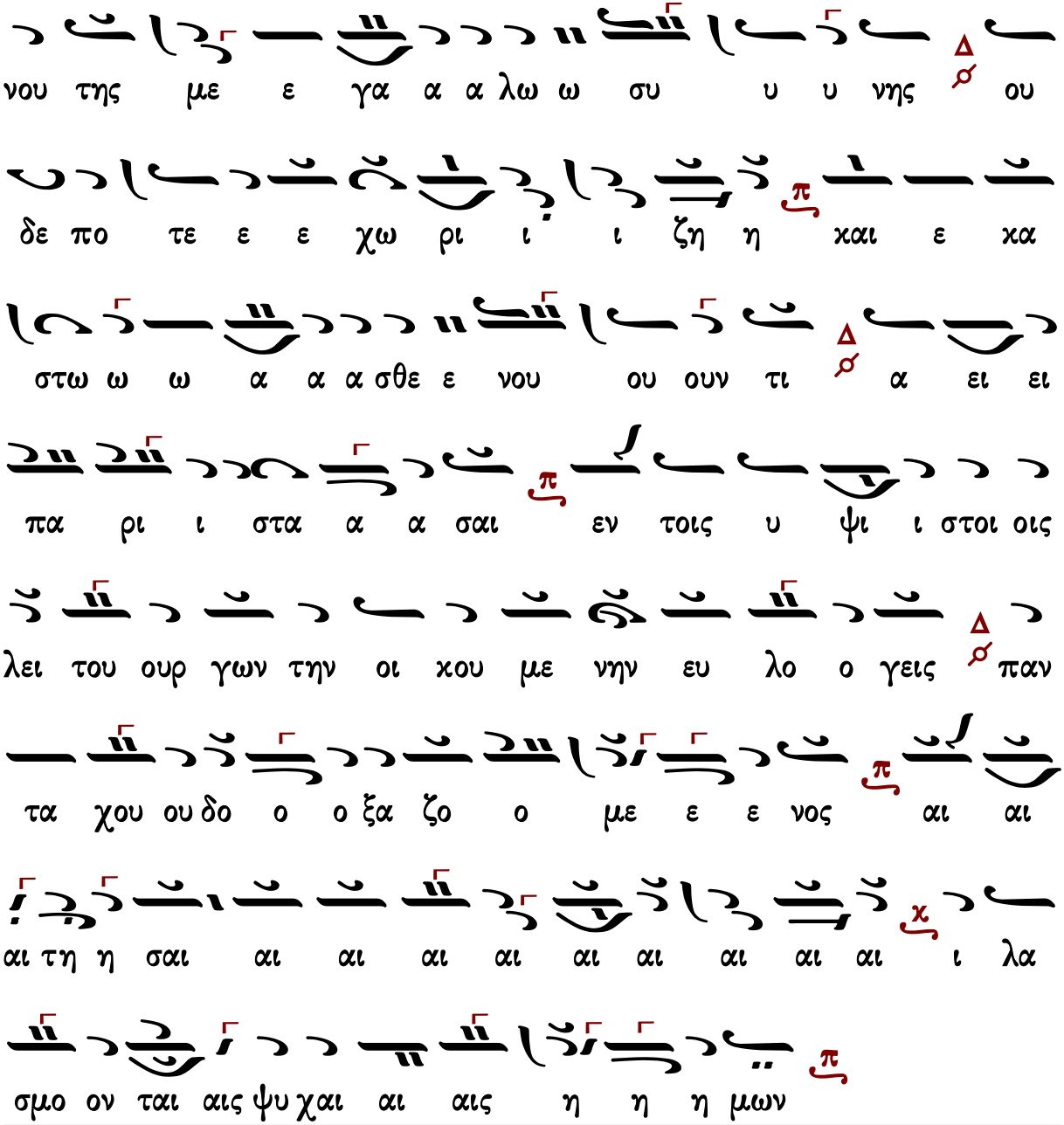

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Μουσική Κυψέλη
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.326#

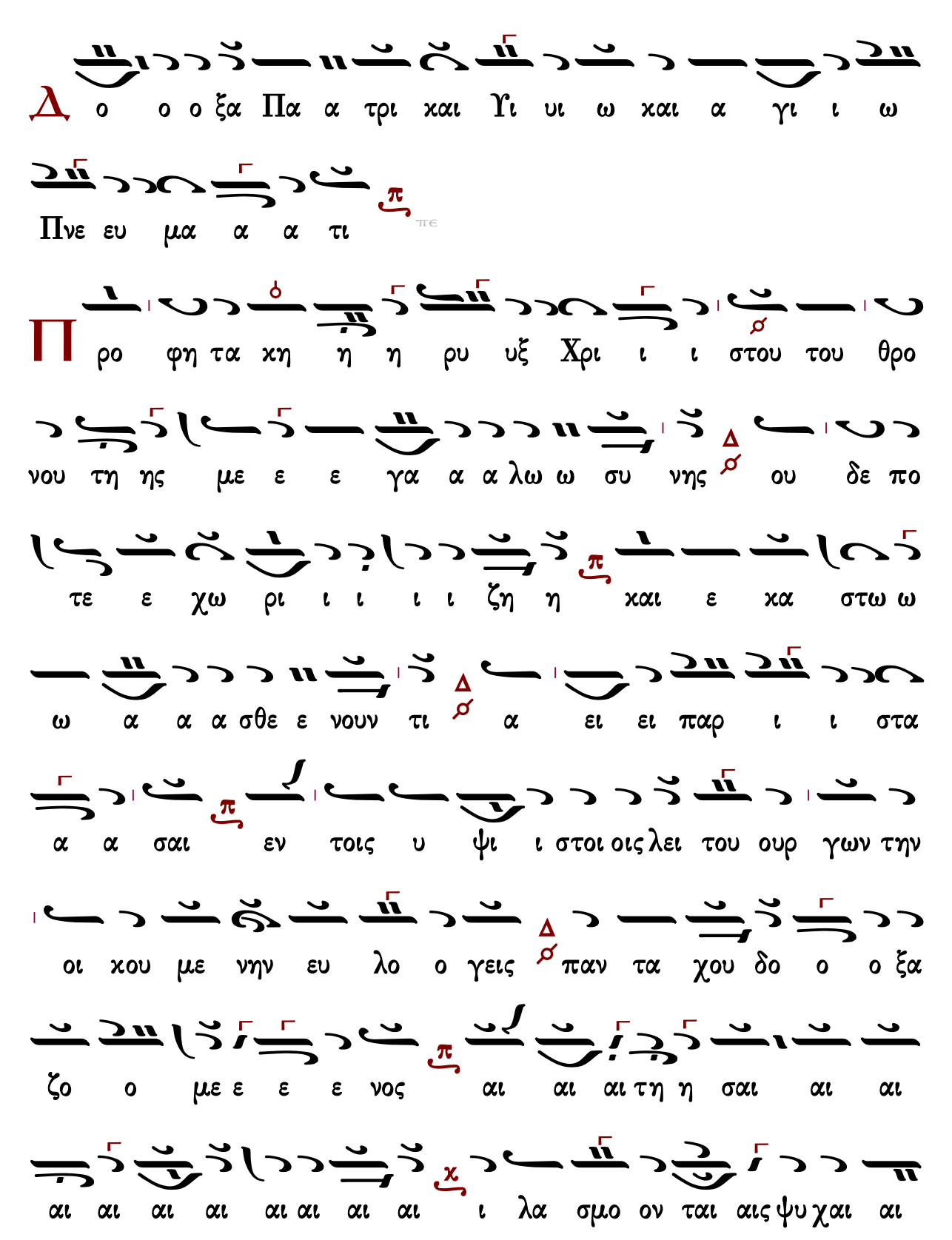
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω
Πνε ευ μα α α τι
Π ρο φη τα κη η η ρυ υξ Χρι ι ι στου του θρο
νου τη ης με ε ε γα α α λω ω συ νης ου δε πο
τε ε χω ρι ι ι ι ι ζη η και ε κα στω ω
ω α α α σθε ε νουν τι α ει ει παρ ι ι στα
α α σαι εν τοις υ ψι ι στοι οις λει του ουρ γων την
οι κου με νην ευ λο ο γεις παν τα χου δο ο ο ξα
ζο ο με ε ε ε νος αι αι αι τη η σαι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι ι λα σμο ον ται αις ψυ χαι αι

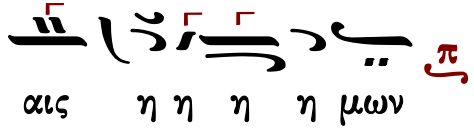

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
Δοξαστάριον Α 1841 σ.263*

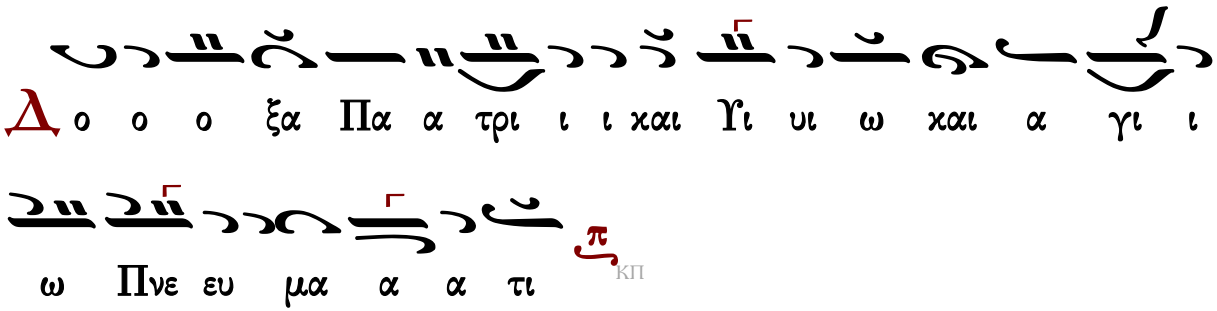

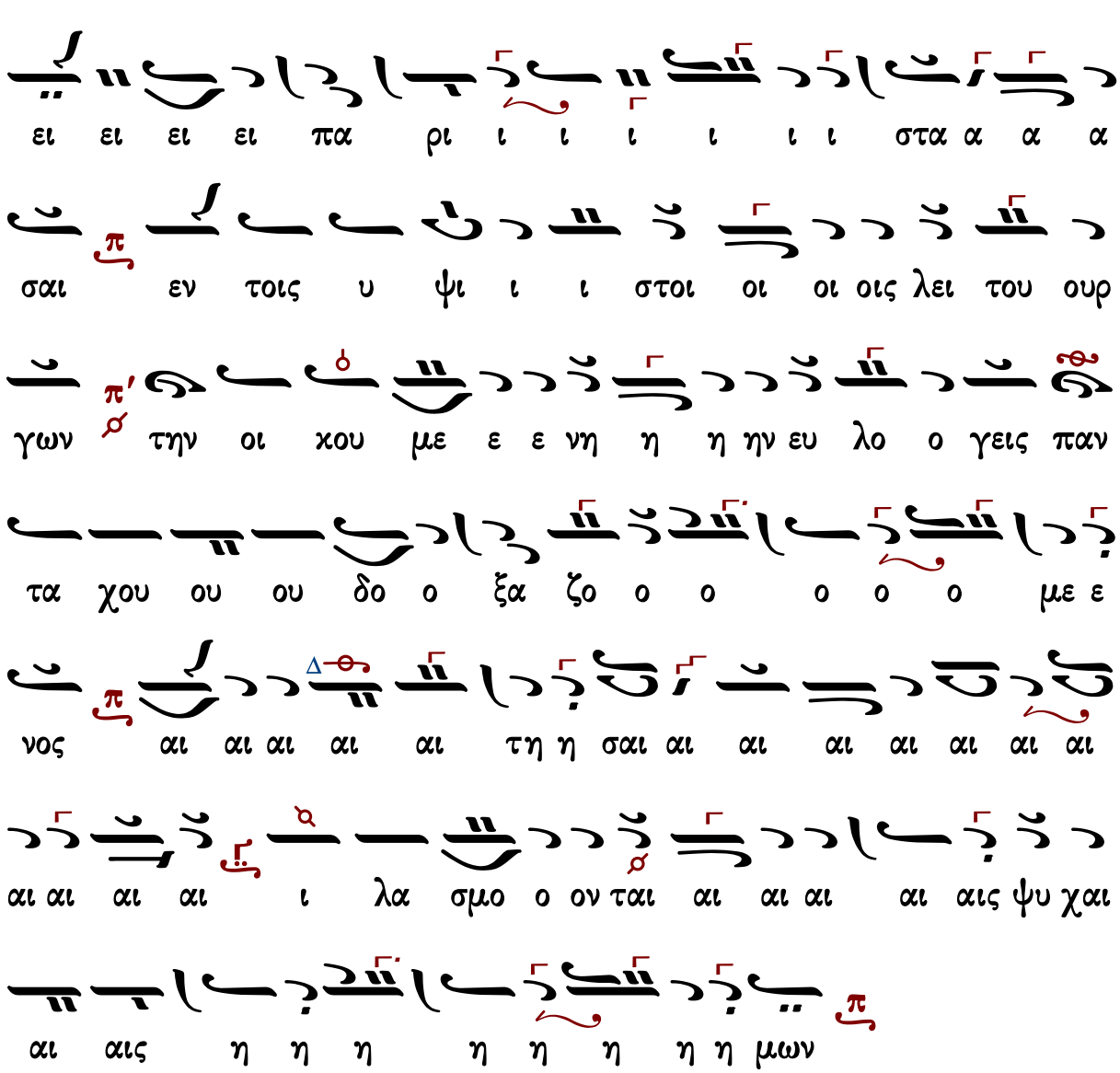

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.638#

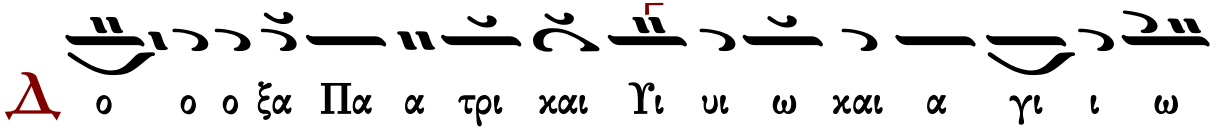

Πνε ευ μα α α τι

Προ φη τα κη η η η ρυ υξ Χρι ι ι στου του ου

θρο ο ο νου τη ης με ε ε γα α α λω ω συ

υ υ νης ου δε πο τε ε ε χω ρι ι ι ι ι ζη

η και ε κα στω ω ω α α α σθε ε νου ου ουν

τι α ει ει πα ρι ι στα α α σαι εν τοις υ

ψι ι στοι οις λει ει του ουρ γων την οι κου με νην ευ

λο ο γεις παν τα χου ου δο ο ο ξα ζο ο ο με ε

ε ε νος αι αι αι αι αι τη η σαι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι ι λα σμον ται αις ψυ χαι αι αις η η

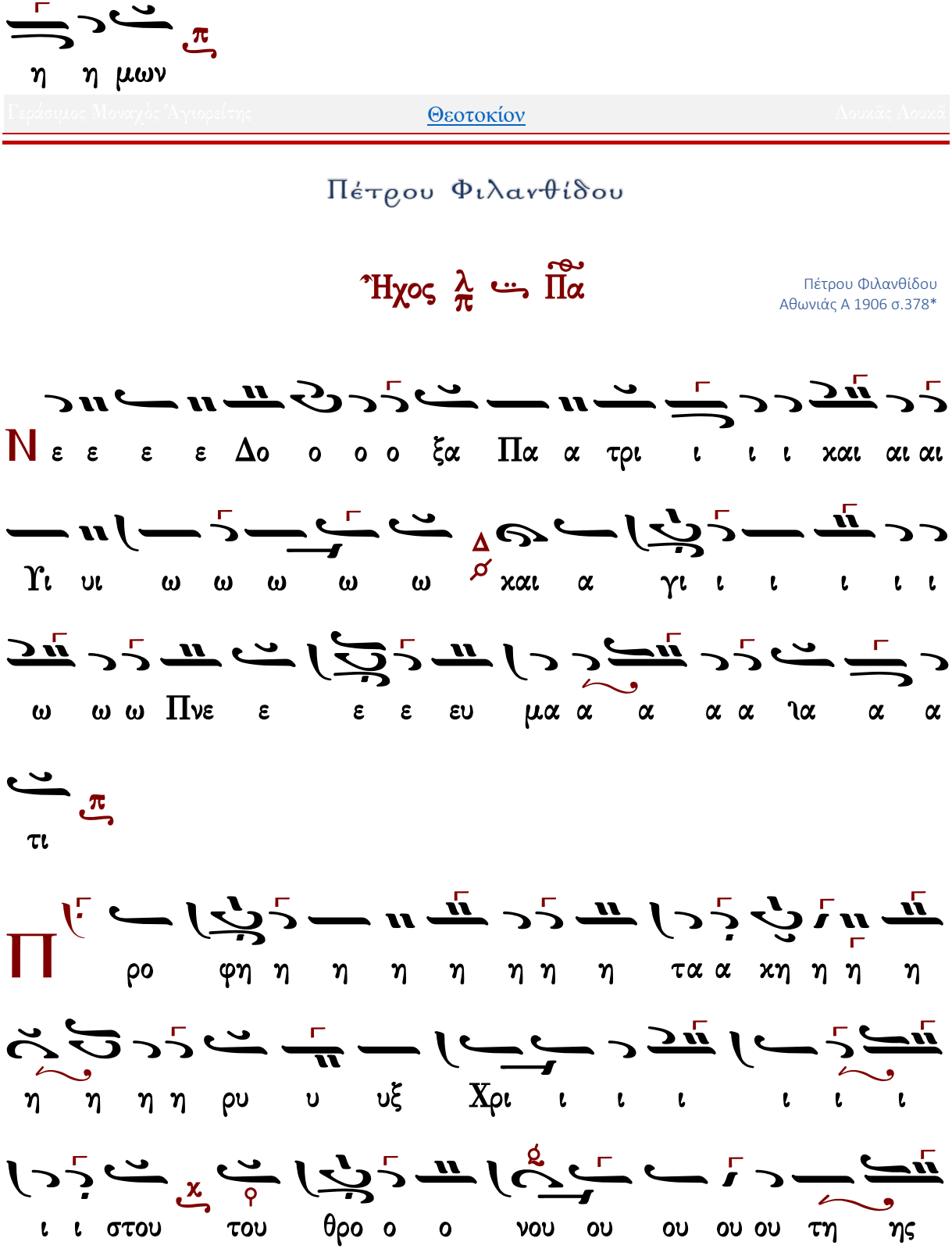
η η μων
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης
Θεοτοκίον
Λουκᾶς Λουκᾶ
Πέτρου Φιλανθίδου
Ἦχος λ πλ. Πα
Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.378*
Νε ε ε ε Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι
Γι υι ω ω ω ω ω και α γι ι ι ι ι ι
ω ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α α λα α α
τι
Προ φη η η η η η η η τα α κη η η η
η η η η ρυ υ υξ Χρι ι ι ι ι ι ι
ι ι στου του θρο ο ο νου ου ου ου ου τη ης

ζο ο ο ο ο ο ο με ε νος αι αι αι αι
ε ε ευ λο ο γεις παν τα χου ου ου δο ο ο ξα
ων την οι χου με ε ε ε ε νη η η ην ε ε ε
εν τοις υ ψι ι ι ι στοις λει ει ει του ουουρ γω
ει ει πα ρι ι ι ι ι ι ι στα α σαι ε
ου ου ουν τι ι ι α ει ει ει ει ει ει ει
χα α στω α σθε νου ου ου ου ου ου ου ου ου
ω ω ω ω ρι ι ι ι ι ι ι ζη χαι ε
νης ου ου δε ε ε ε πο ο ο τε ε ε ε χω
με ε γα λω συ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

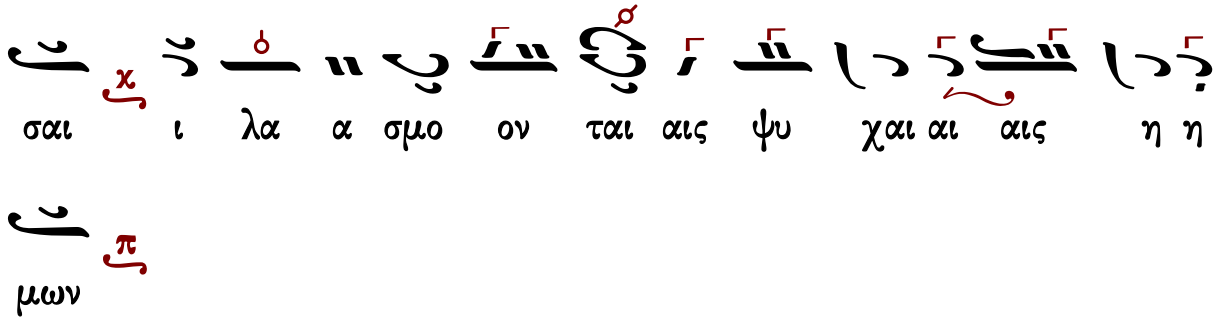

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ⸗ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.135*

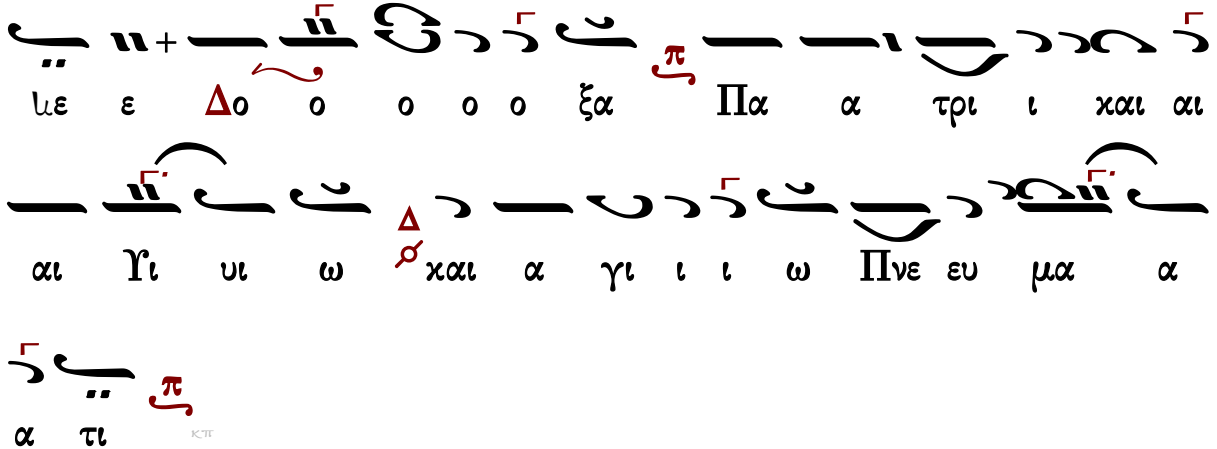

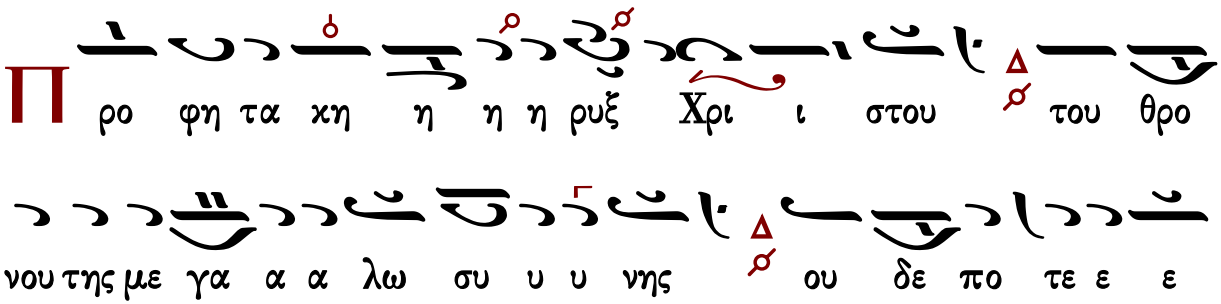

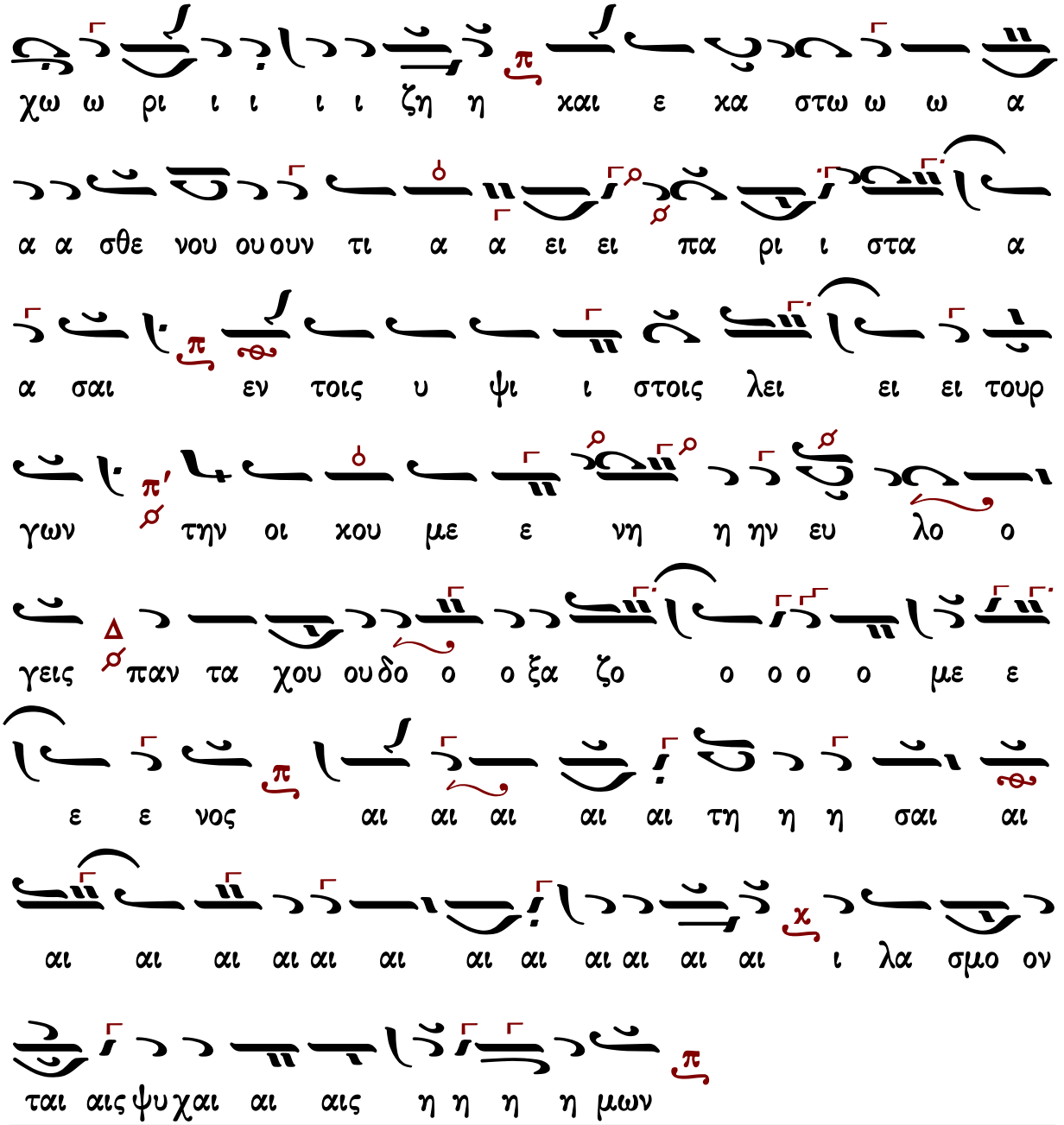

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ⸐ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.198/1238*

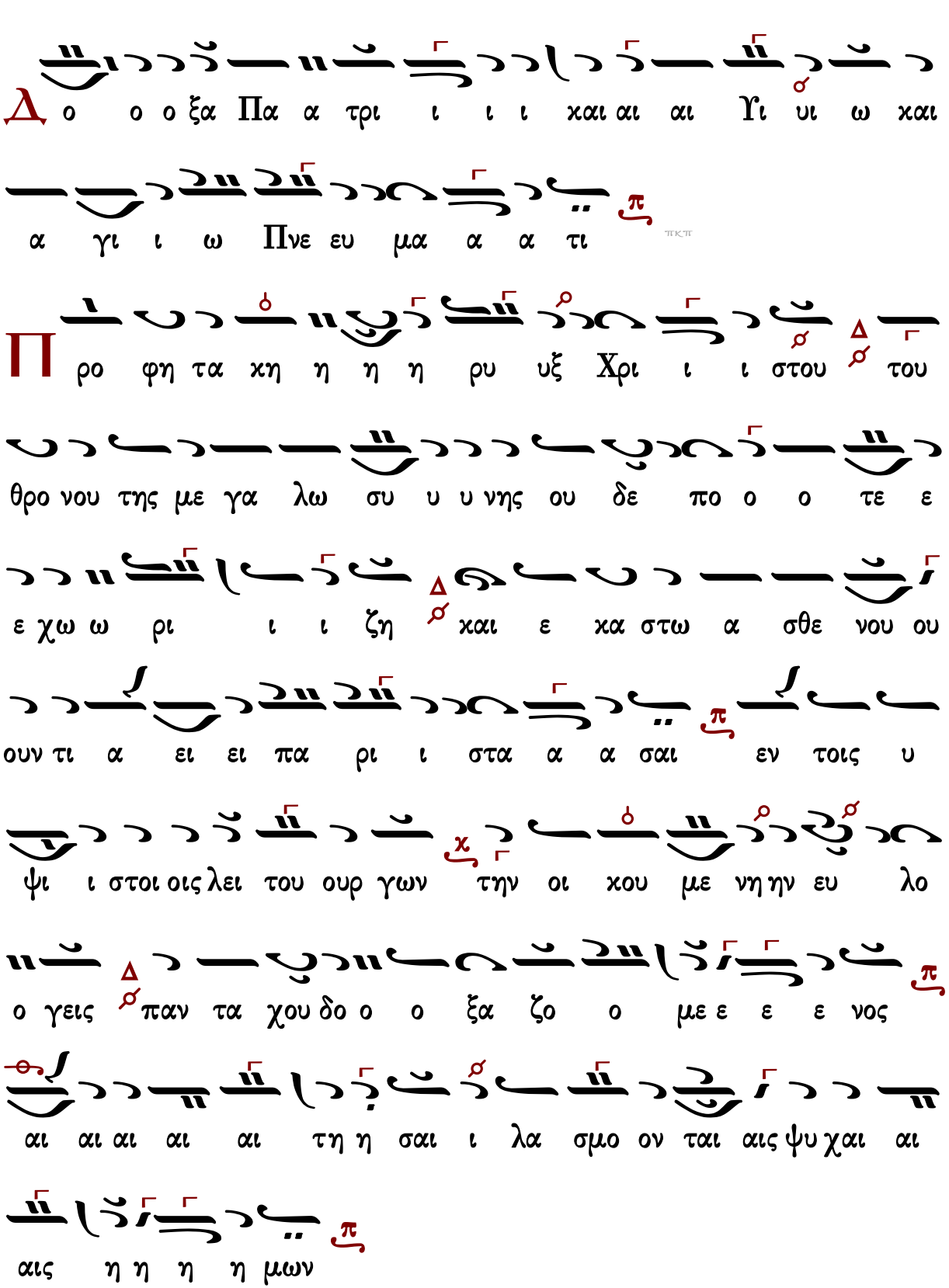
Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και
α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
Προ φη τα κη η η η ρυ υξ Χρι ι ι στου Δ του
θρο νου της με γα λω συ υ υ νης ου δε πο ο ο τε ε
ε χω ω ρι ι ι ζη Δ και ε κα στω α σθε νου ου
ουν τι α ει ει πα ρι ι στα α α σαι εν τοις υ
ψι ι στοι οις λει του ουρ γων την οι κου με νη ην ευ λο
ο γεις Δ παν τα χου δο ο ο ξα ζο ο με ε ε ε νος
αι αι αι αι αι τη η σαι ι λα σμο ον ται αις ψυ χαι αι
αις η η η η μων

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Ιούνιος 2020*

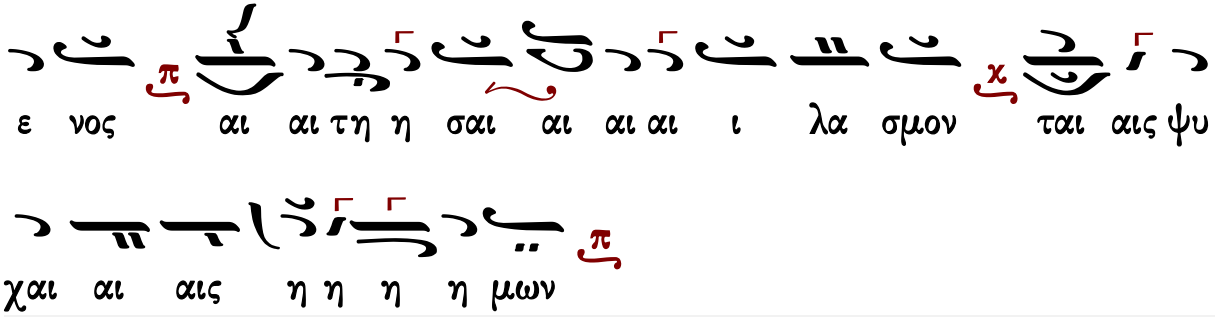

Θεοτοκίον

Δοσιθέου Κατουνακιώτου

Θεοτοκίον

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Δοσίθεου Κατουνακιώτου
Ὀκτάηχον Ἑβδομαδάριον
1995 σ.240*

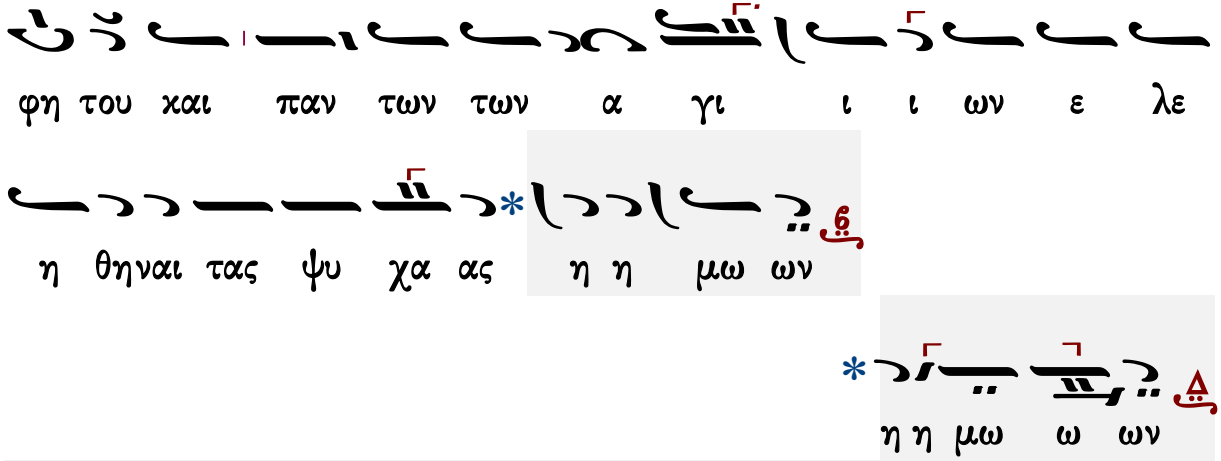

Νῦν ἀπολύεις

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

Ἦχος λ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.15/1055#

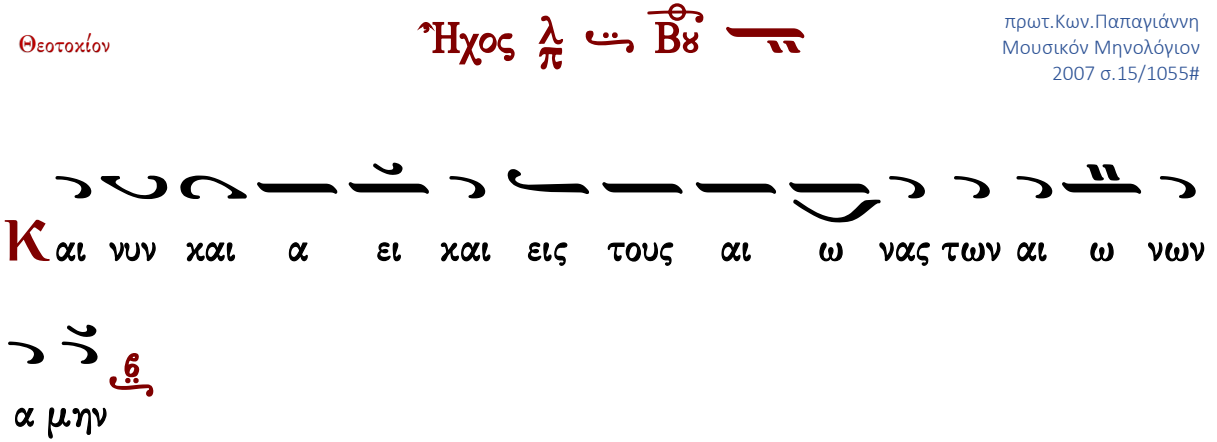

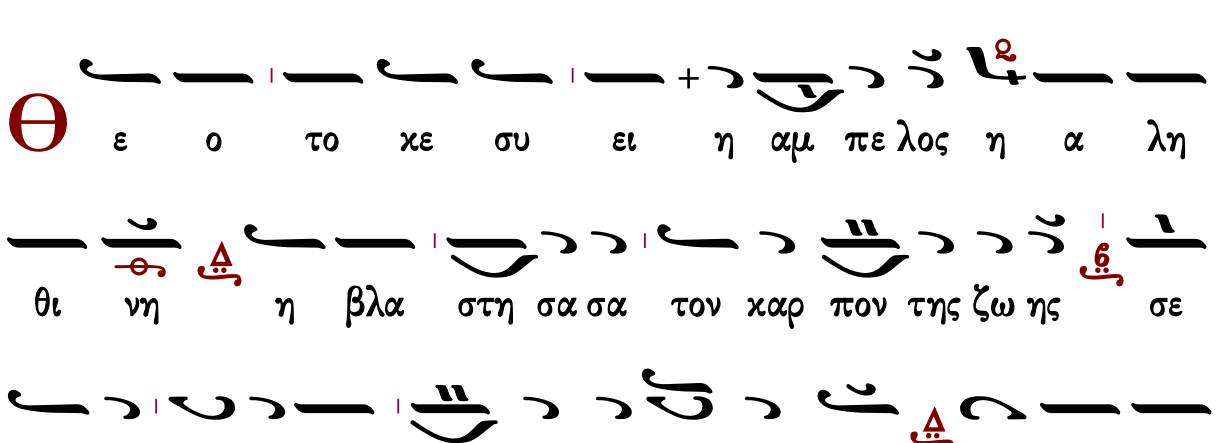

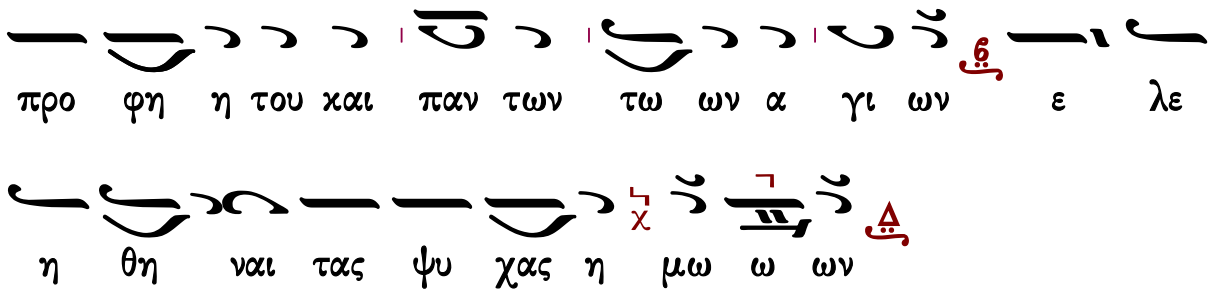

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Θεοτοκίον

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Λάμπρου 2020*

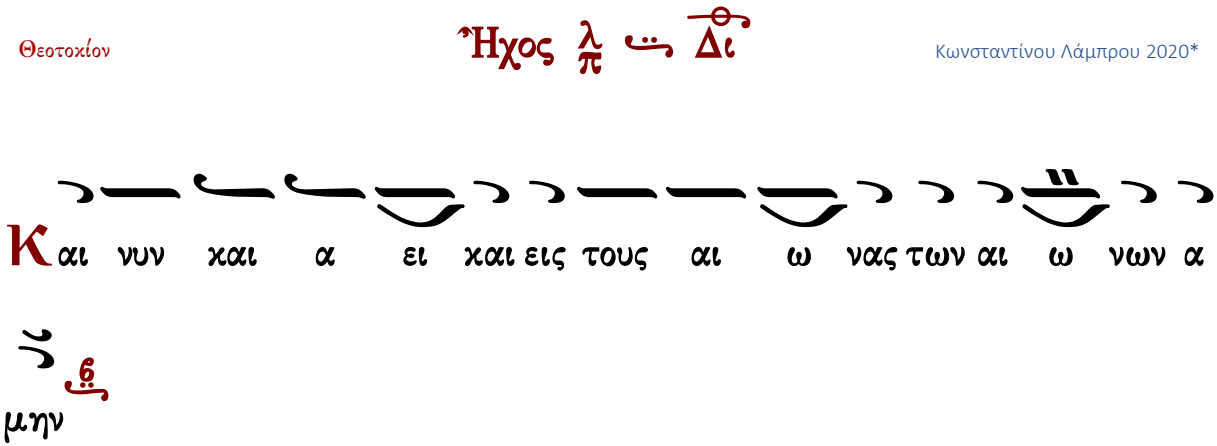

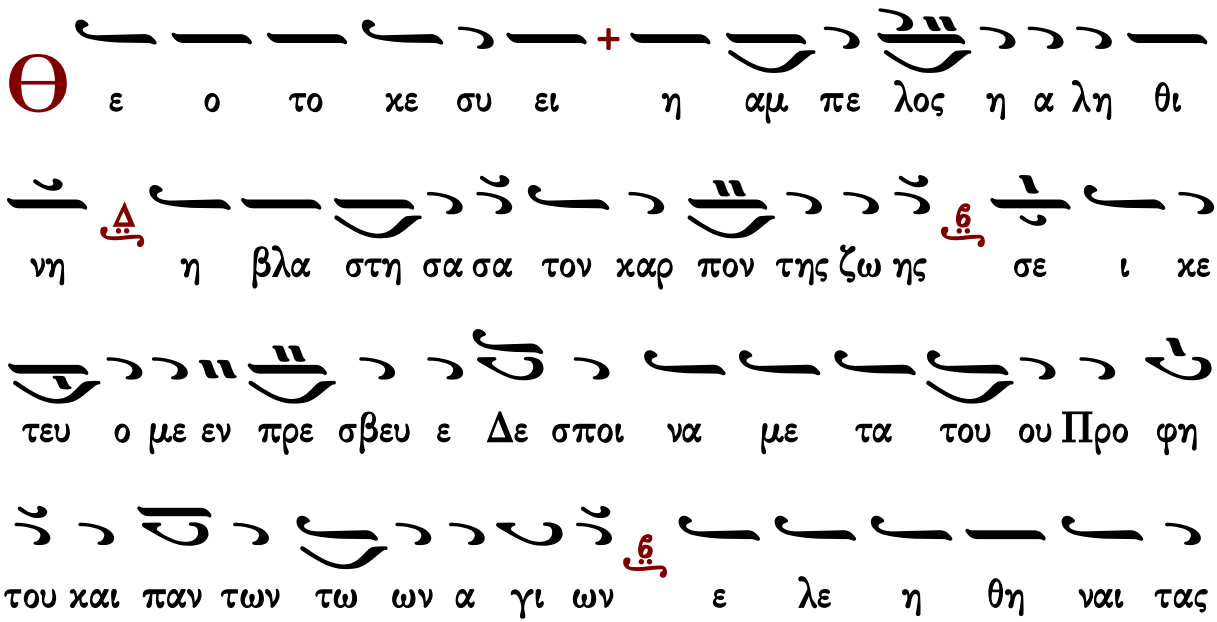

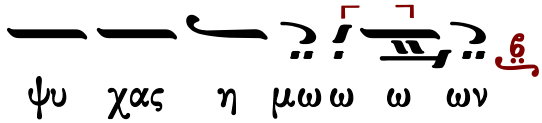

Νῦν ἀπολύεις

Ἀπολυτίκιον

Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.153*

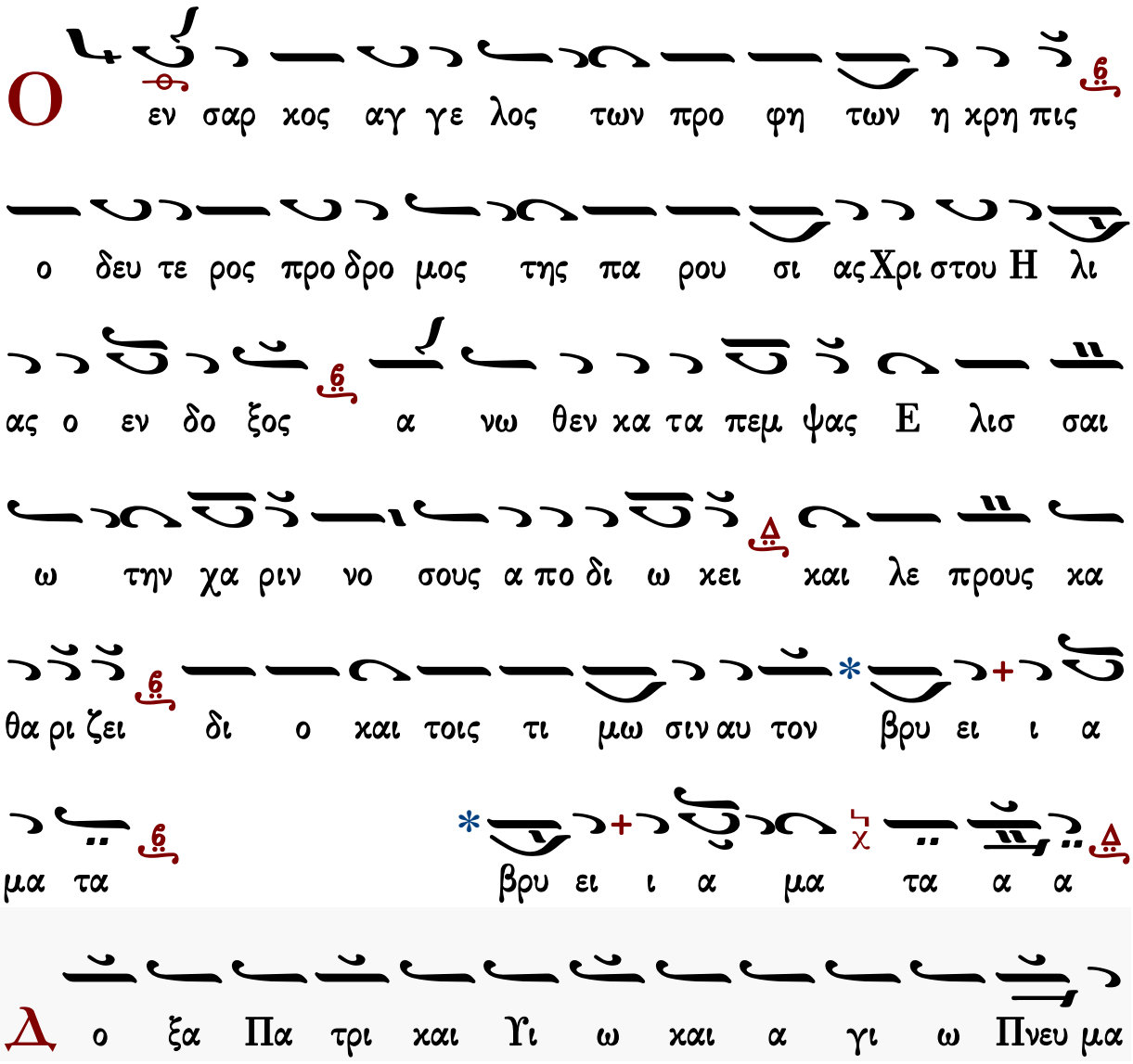

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ταχύ προκατάλαβε

Ἦχος

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.326/682*

Ο εν σαρ κος αγ γε λος των προ φη των η κρη πις ο δευ τε ρος Προ δρο μος της παρ ου σι ας Χρι στου Η λι ας ο εν δο ξος α νω θεν κα τα πεμ ψας Ε λισ σαι ω την χα ριν νο σους α πο δι ω κει και λε πρους κα θα ρι ζει δι ο και τοις τι μω σιν αυ τον *βρυ ει ι α μα τα

*βρυ ει ι α μα τα α α

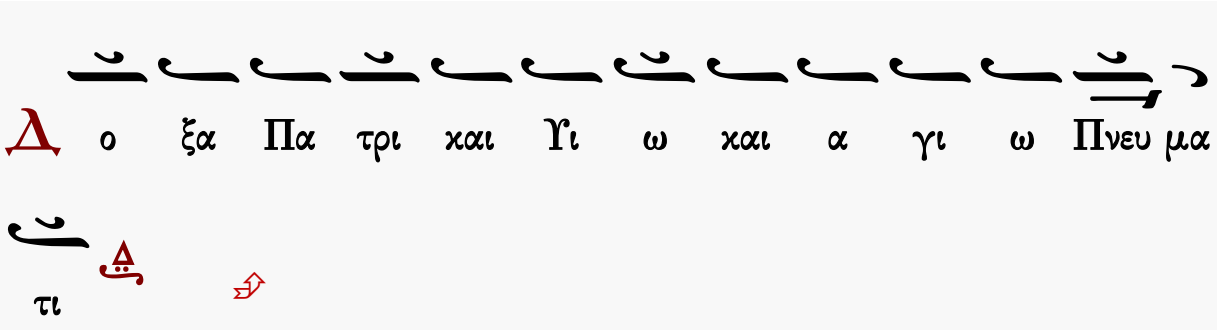

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ταχύ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.639#

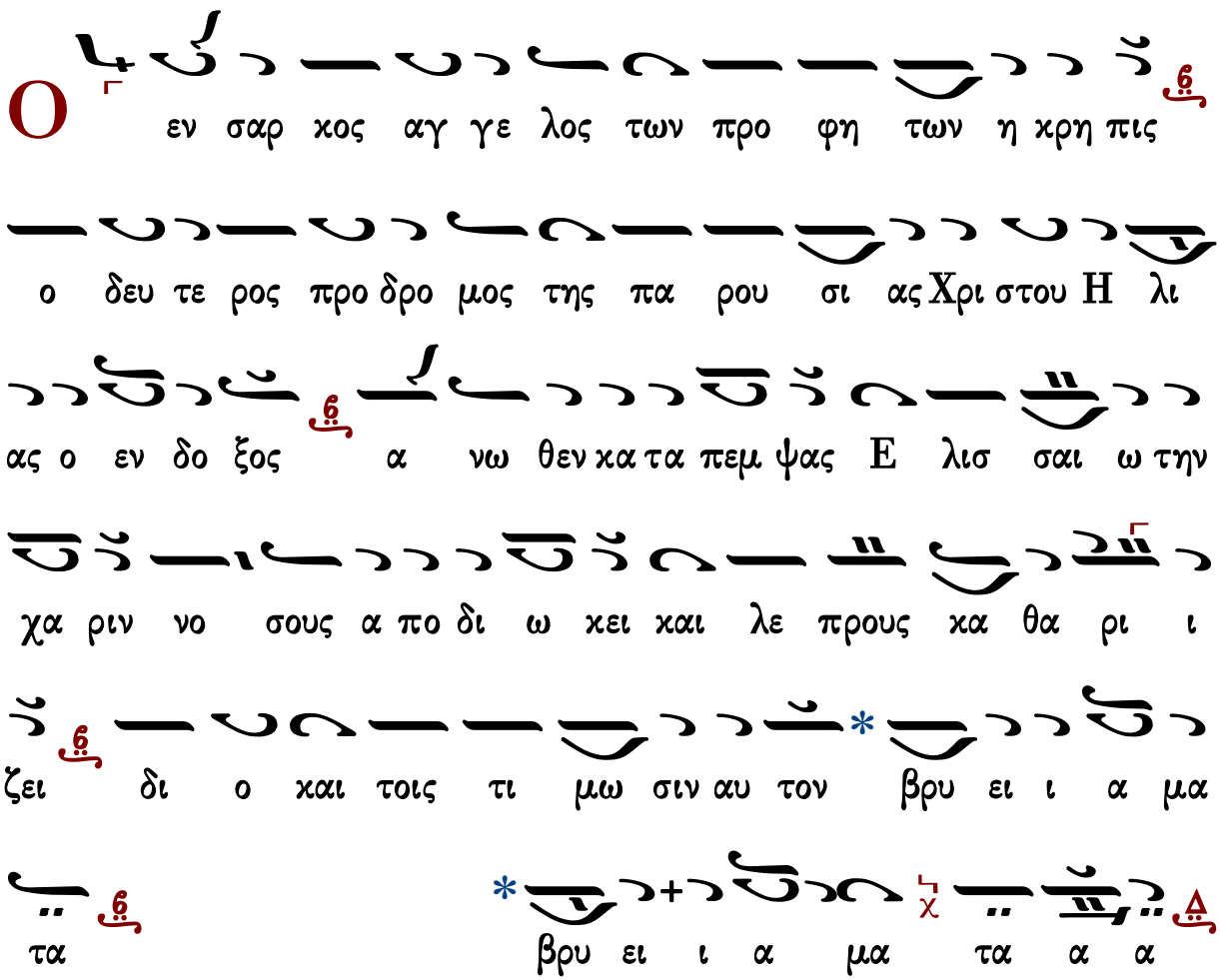

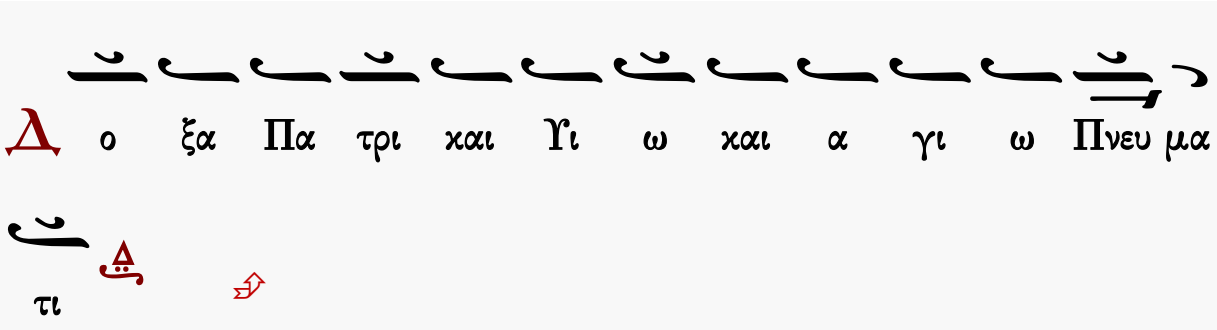

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.467*
(διασκευὴ Γερασίμου μοναχοῦ)

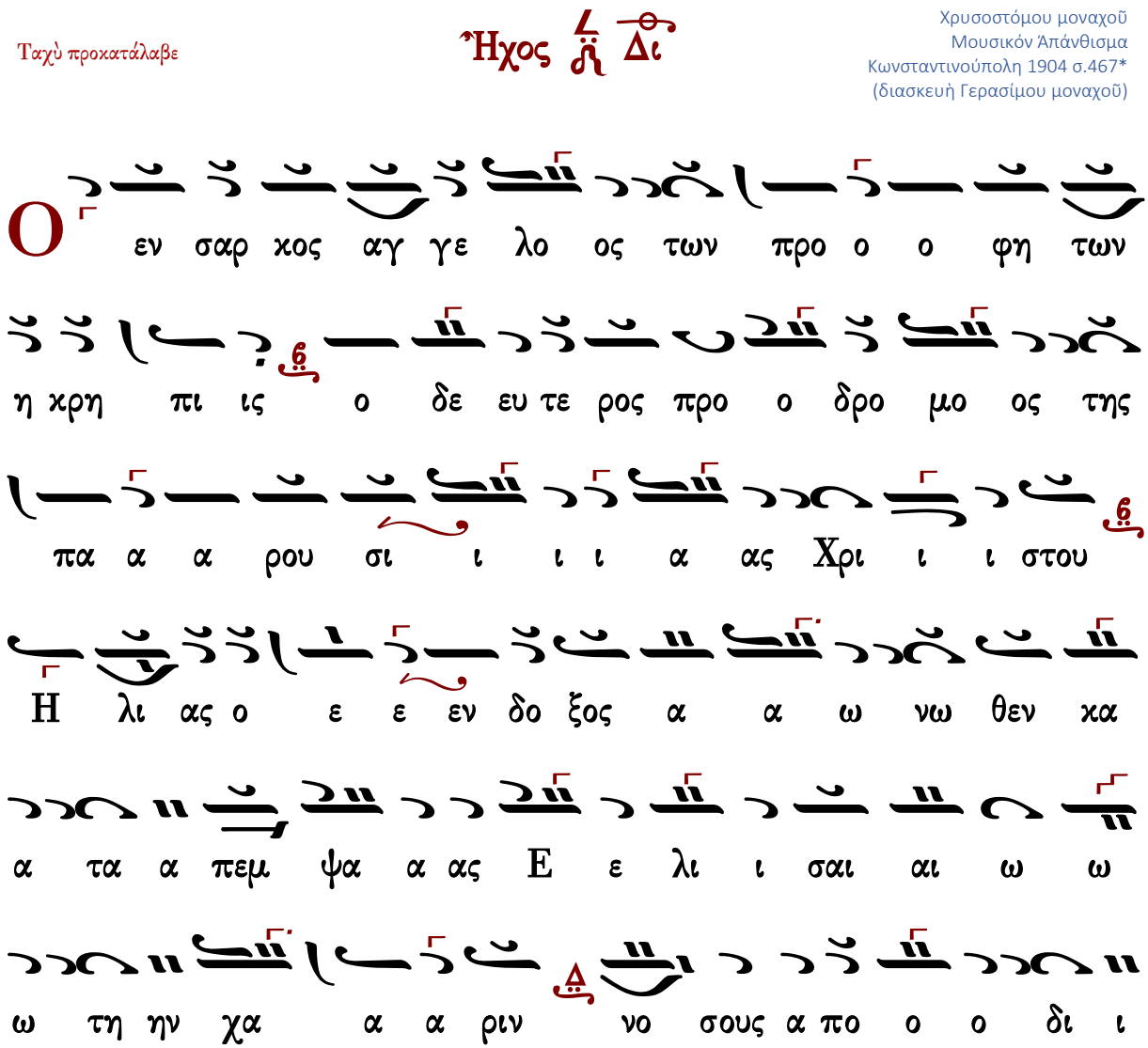

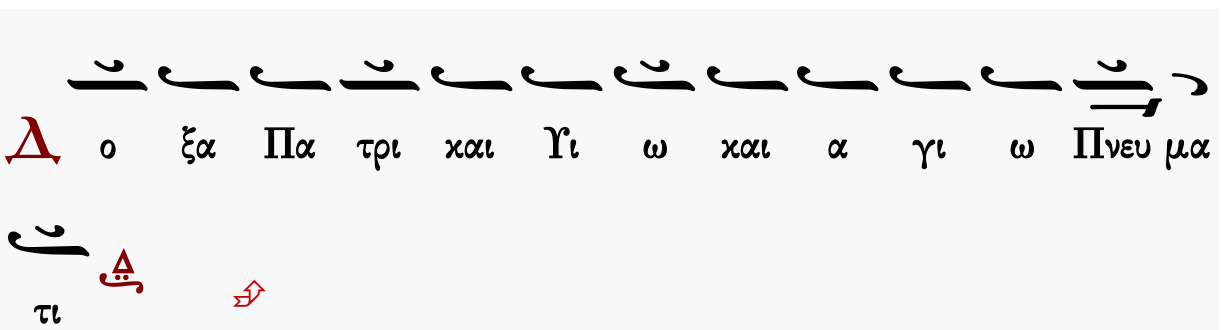

Θεοτοκίον		Θεία Λειτουργία	Εἰς τὴν Λειτουργίαν	
Ἑσπέρας	Ὄρθρος		Εἰσοδικὸν	ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ταχύ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.136#

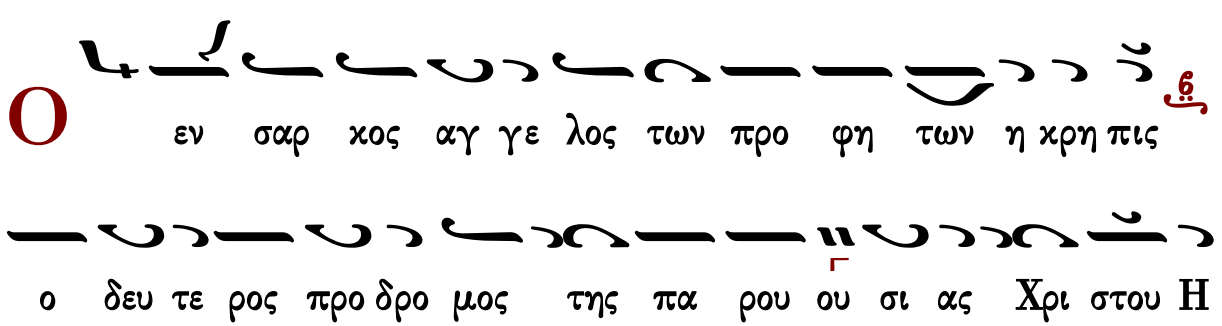

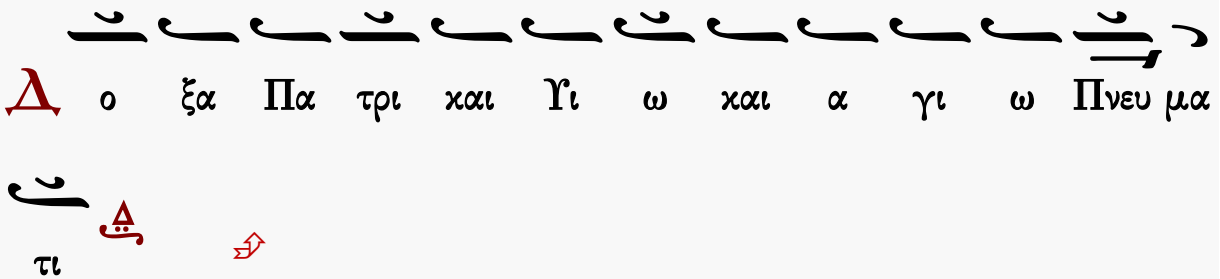

Θεοτοκίον		Θεία Λειτουργία	Εἰς τὴν Λειτουργίαν	
Ἑσπέρας	Ὄρθρος		Εἰσοδικὸν	ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ταχύ προκατάλαβε

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.199/1239*

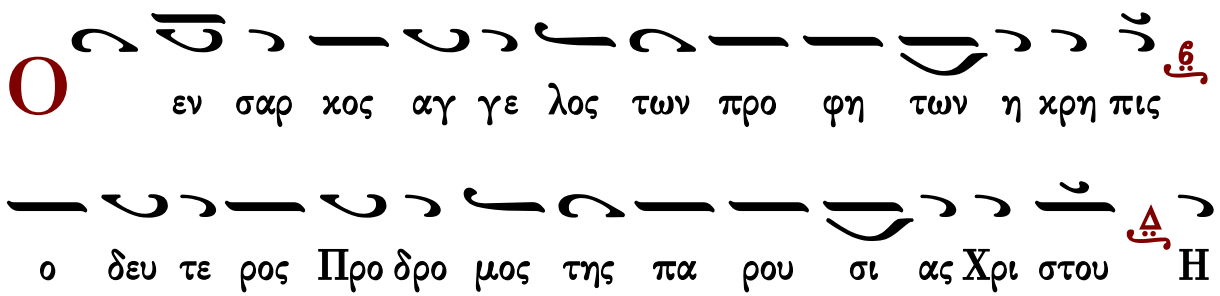

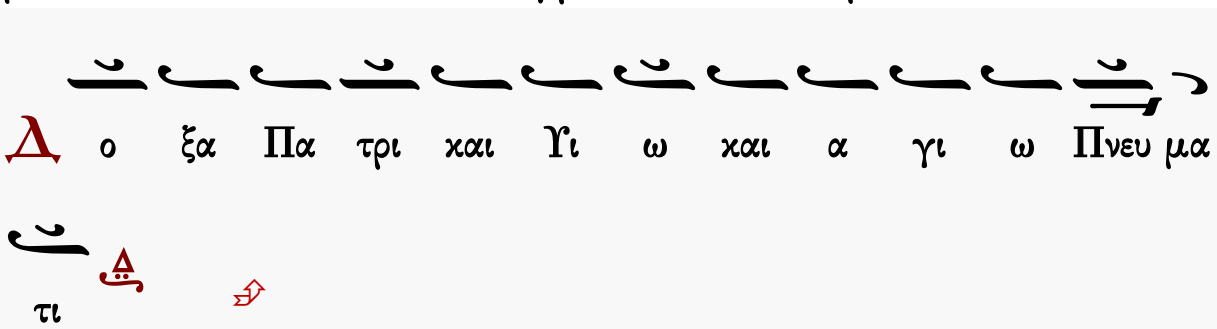

Θεοτοκίον		Θεία Λειτουργία	Εἰς τὴν Λειτουργίαν	
Ἑσπέρας	Ὄρθρος		Εἰσοδικὸν	ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ταχύ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Ιούνιος 2020*

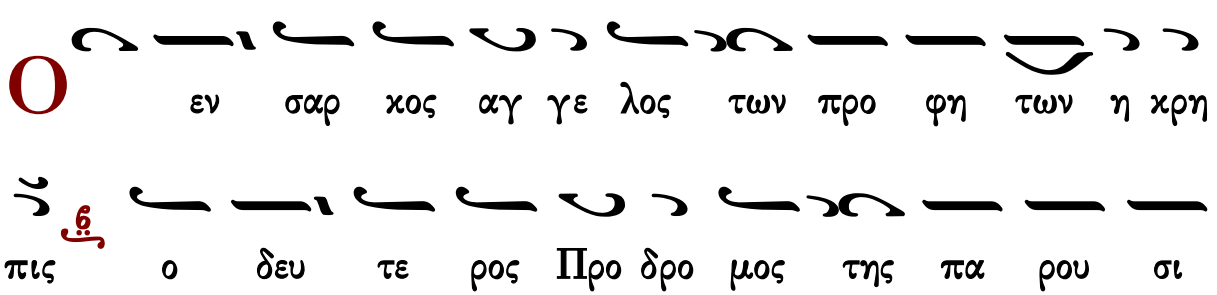

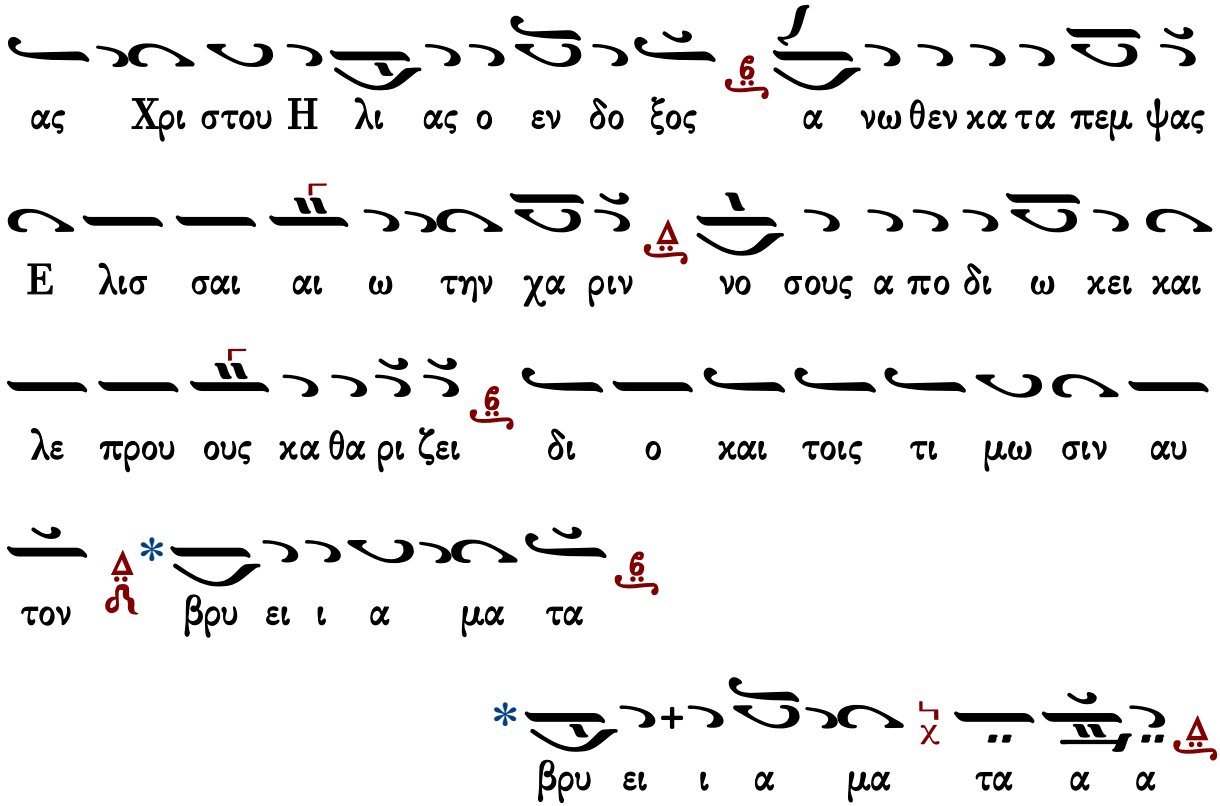

Θεοτοκίον		Θεία Λειτουργία	Εἰς τὴν Λειτουργίαν	
Ἑσπέρας	Ὄρθρος		Εἰσοδικὸν	ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Βγ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.103*

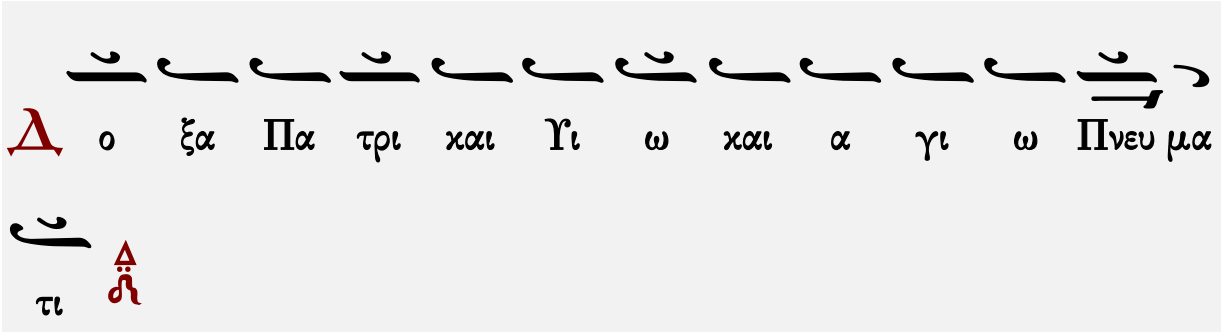
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

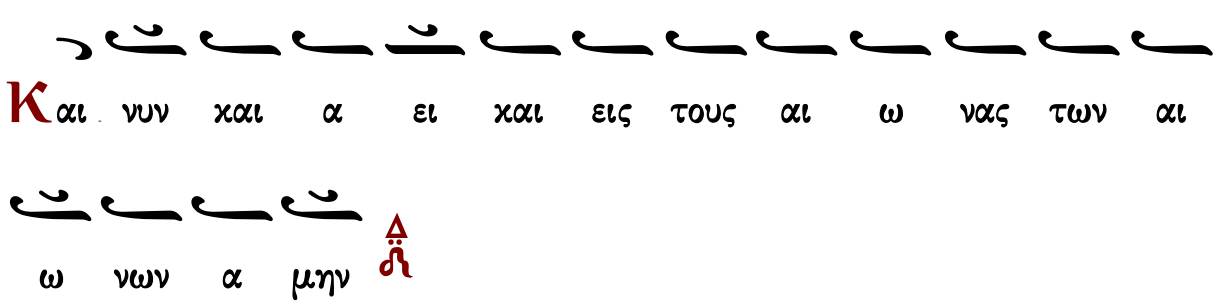
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

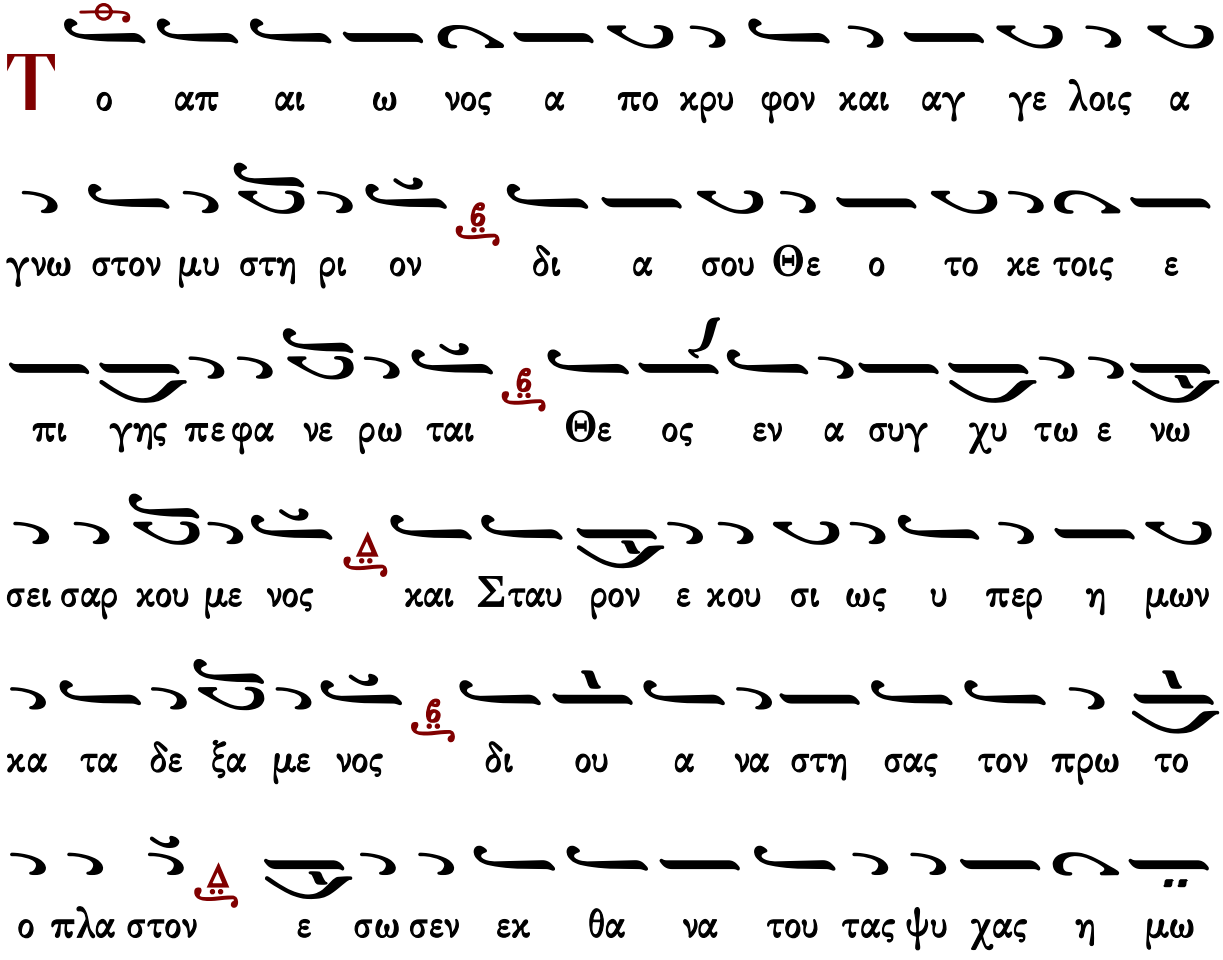
Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και αγ γε λοις α
γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε
πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω
σει σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το
ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω

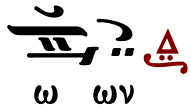

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.172#

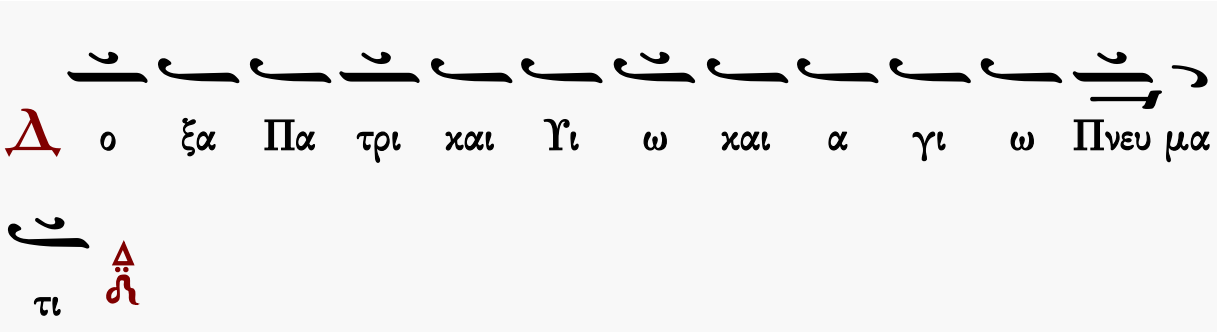

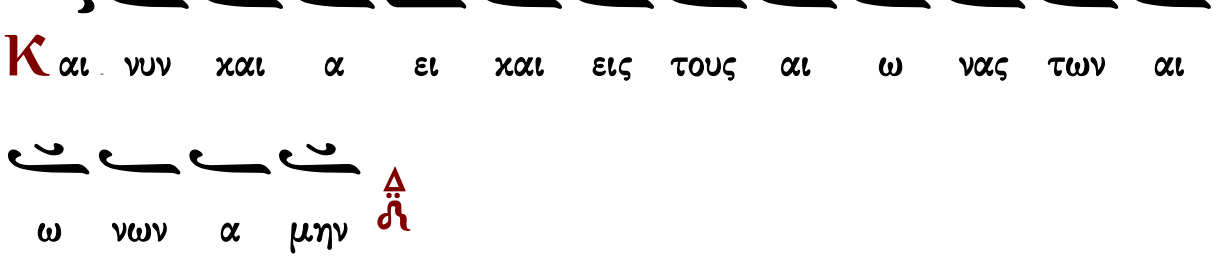

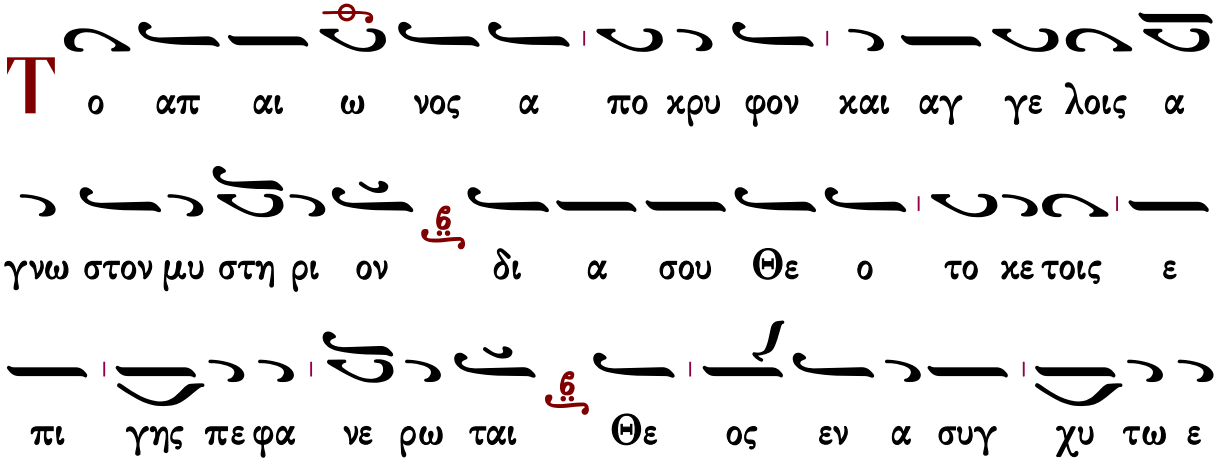

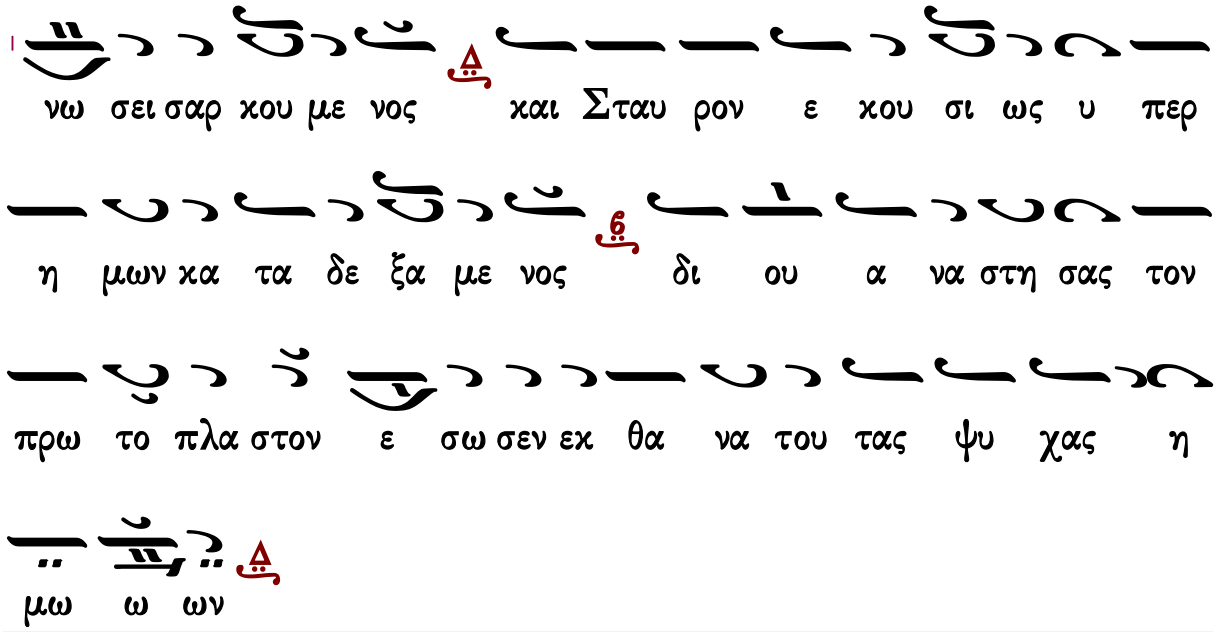

[ἑσπέρας: Ἀπόλυσις](#) [Ὄρθρος: Καθίσματα](#)

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον
1952 σ.70*

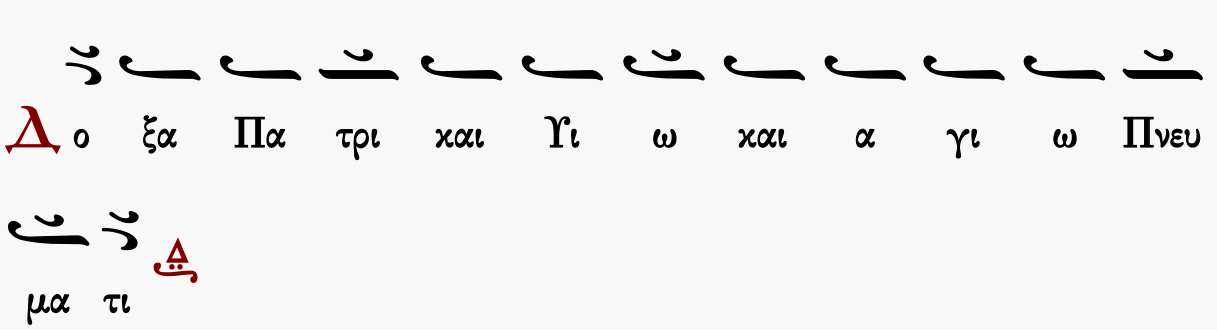

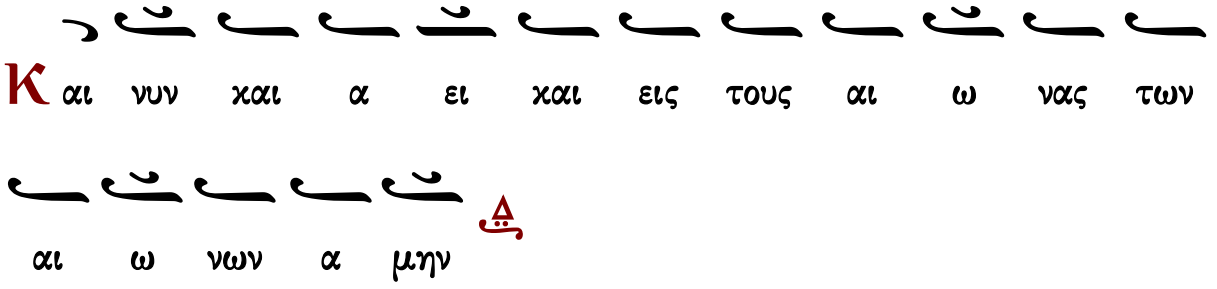

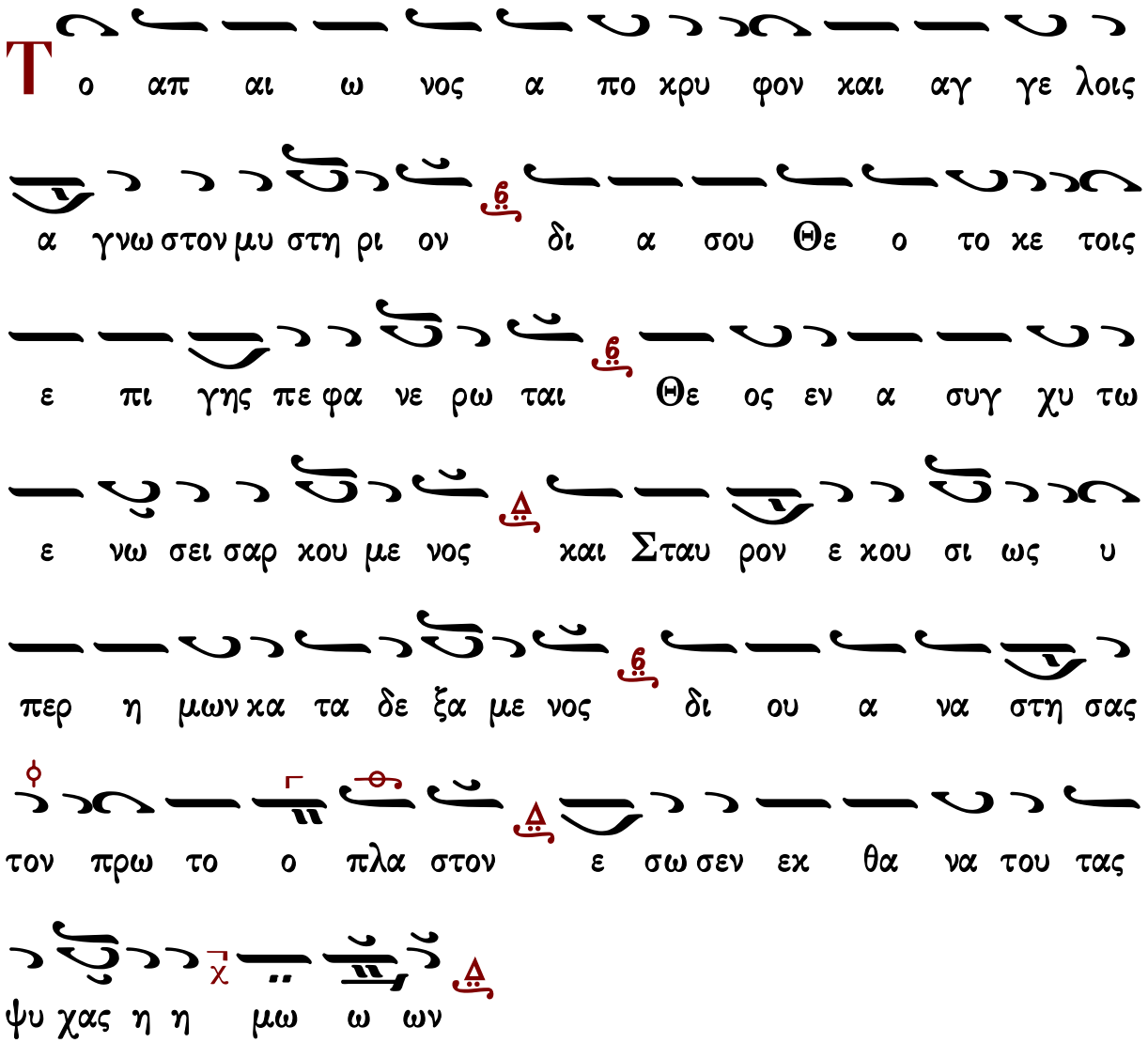

[ἑσπέρας: Ἀπόλυσις](#) [Ὄρθρος: Καθίσματα](#)

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

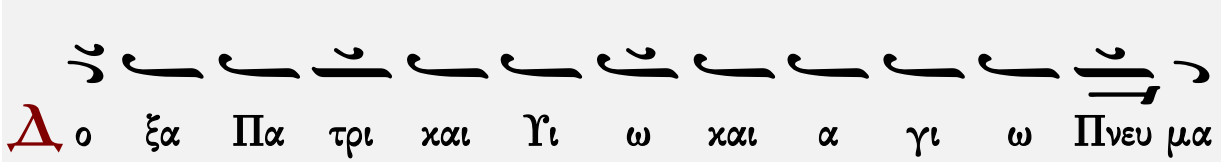

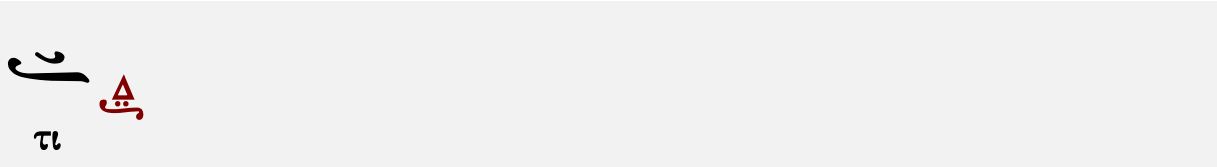

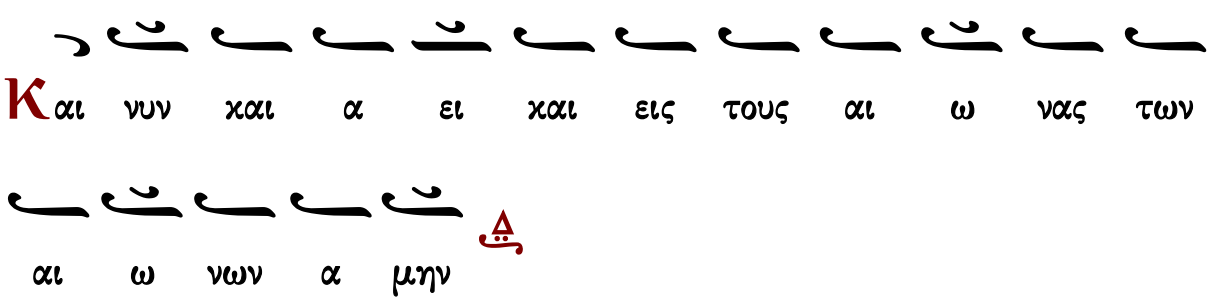

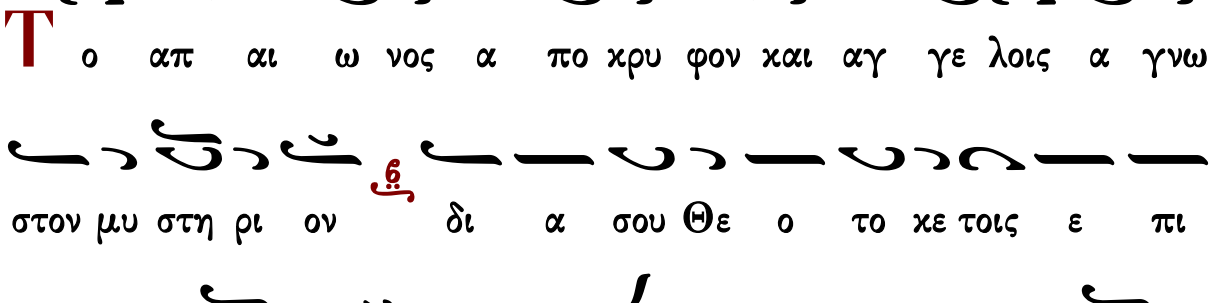

[ἑσπέρας: Ἀπόλυσις](#) [Ὄρθρος: Καθίσματα](#)

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.28/537*

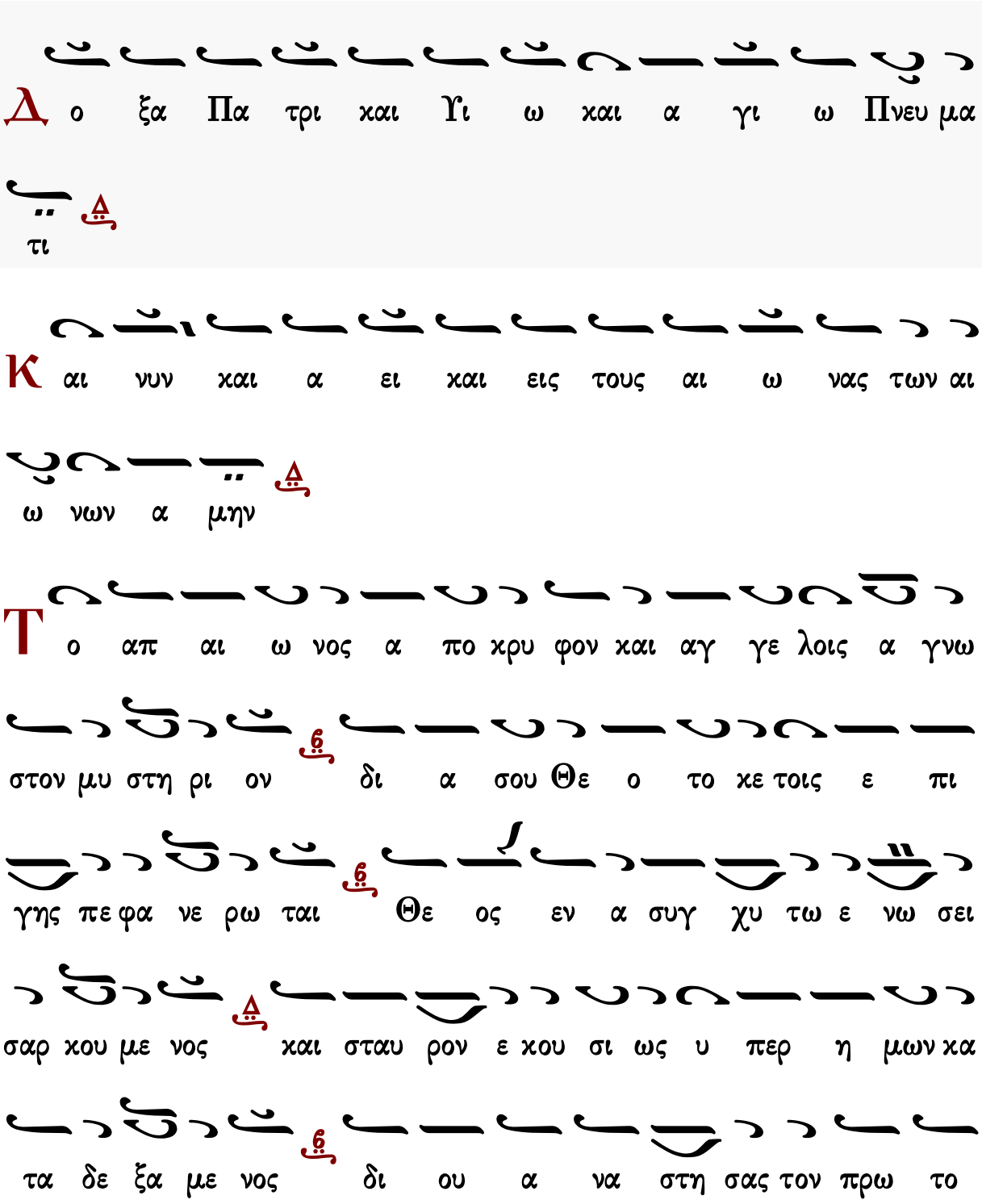

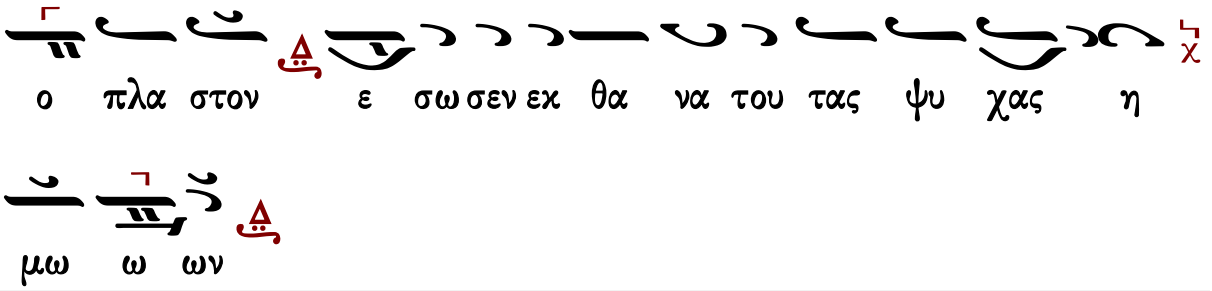

[ἑσπέρας: Ἀπόλυσις](#) [Ὄρθρος: Καθίσματα](#)

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.171#

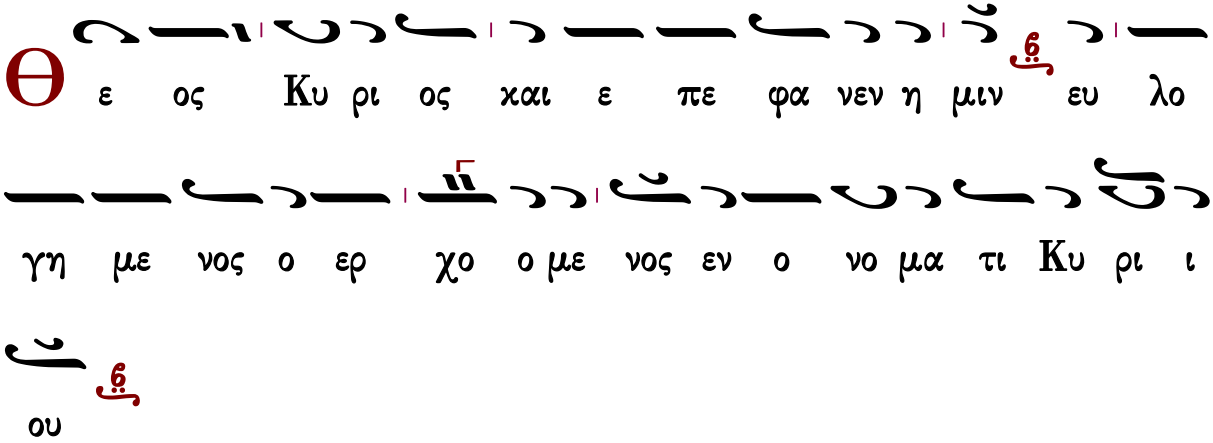

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

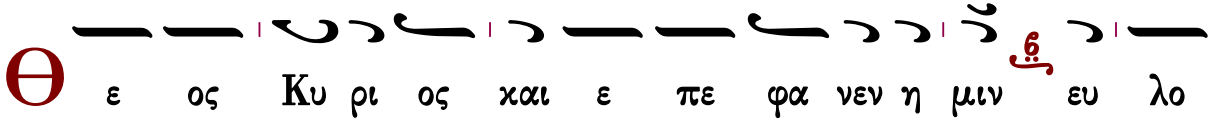

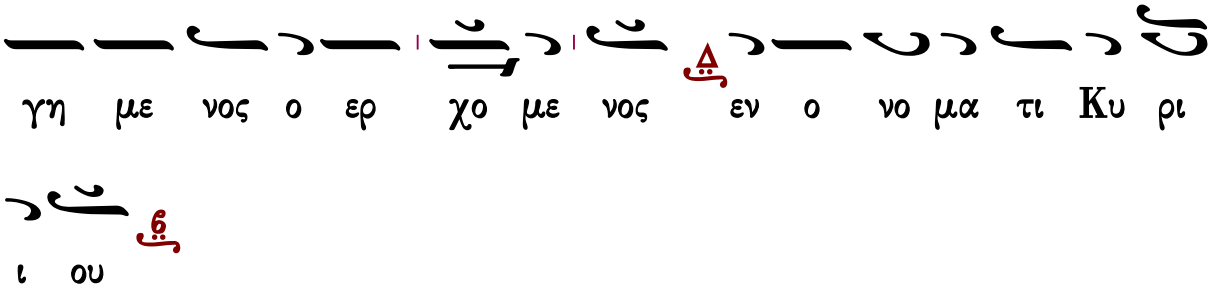

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.429*

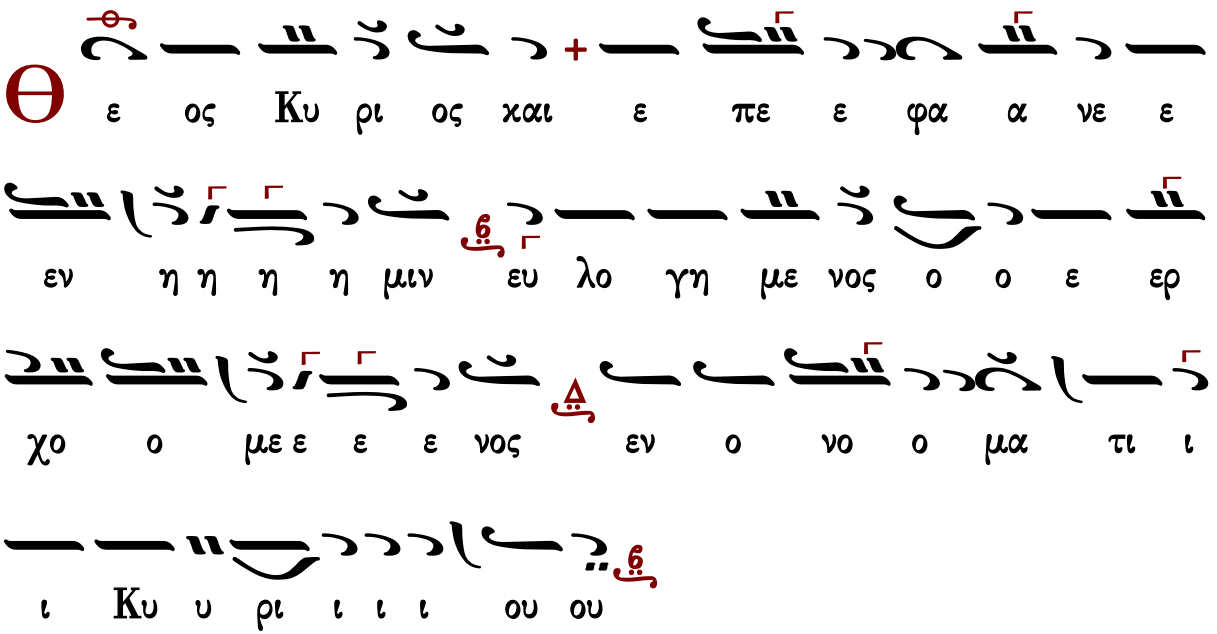

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.69*

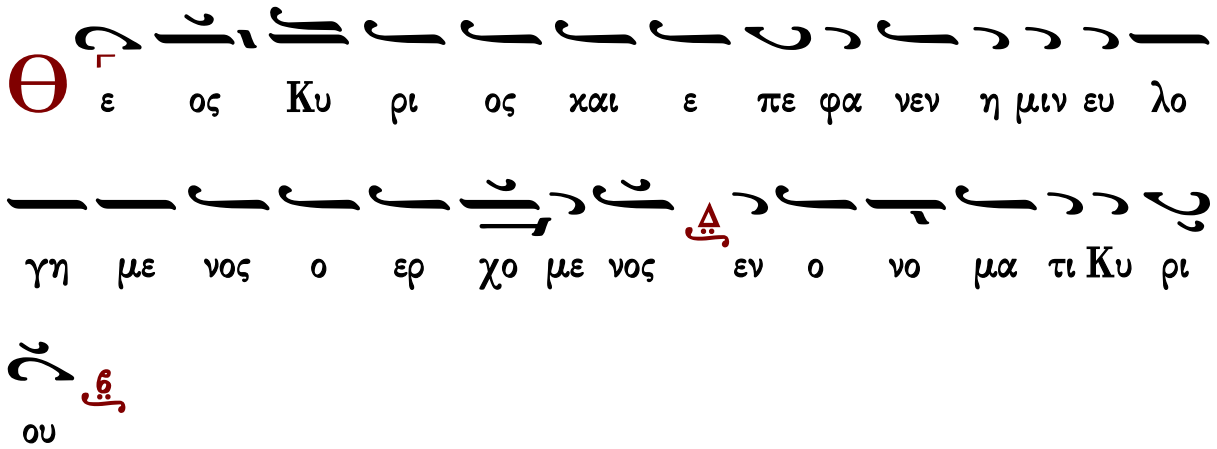

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

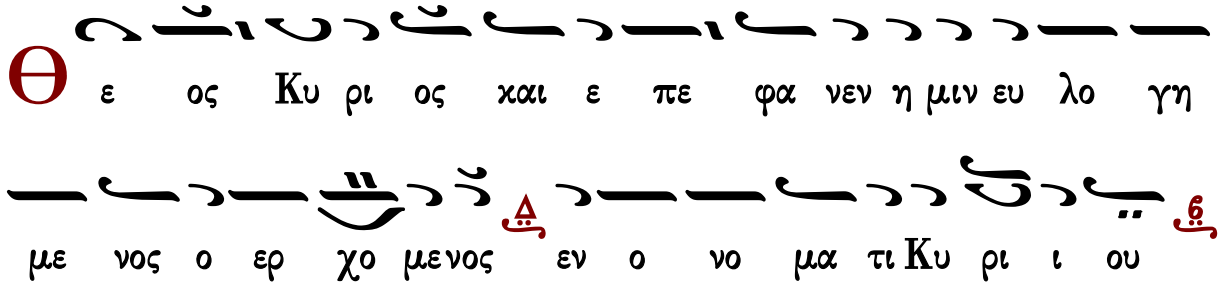

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἦχος ᾳ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.199/1239#

Φω στη ρα παμ φα η δι φρη λα την πυρ φο ρον

και αγ γε λον σαρ κι ζη λου πνε ον τα θει ου δυσ

σε βει αν τρε ε πον τα α πα ρα νο μου ους ε λε εγ χον

τα χο ρυ φαι αι ον τε των προ φη των σε συμ φω νως

κα ταγ γε ελ λο μεν μα καρ θε ο πτα Η λι α δι

ο η μα ας φρου ρη σον

Θεοτοκίον

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α44*

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

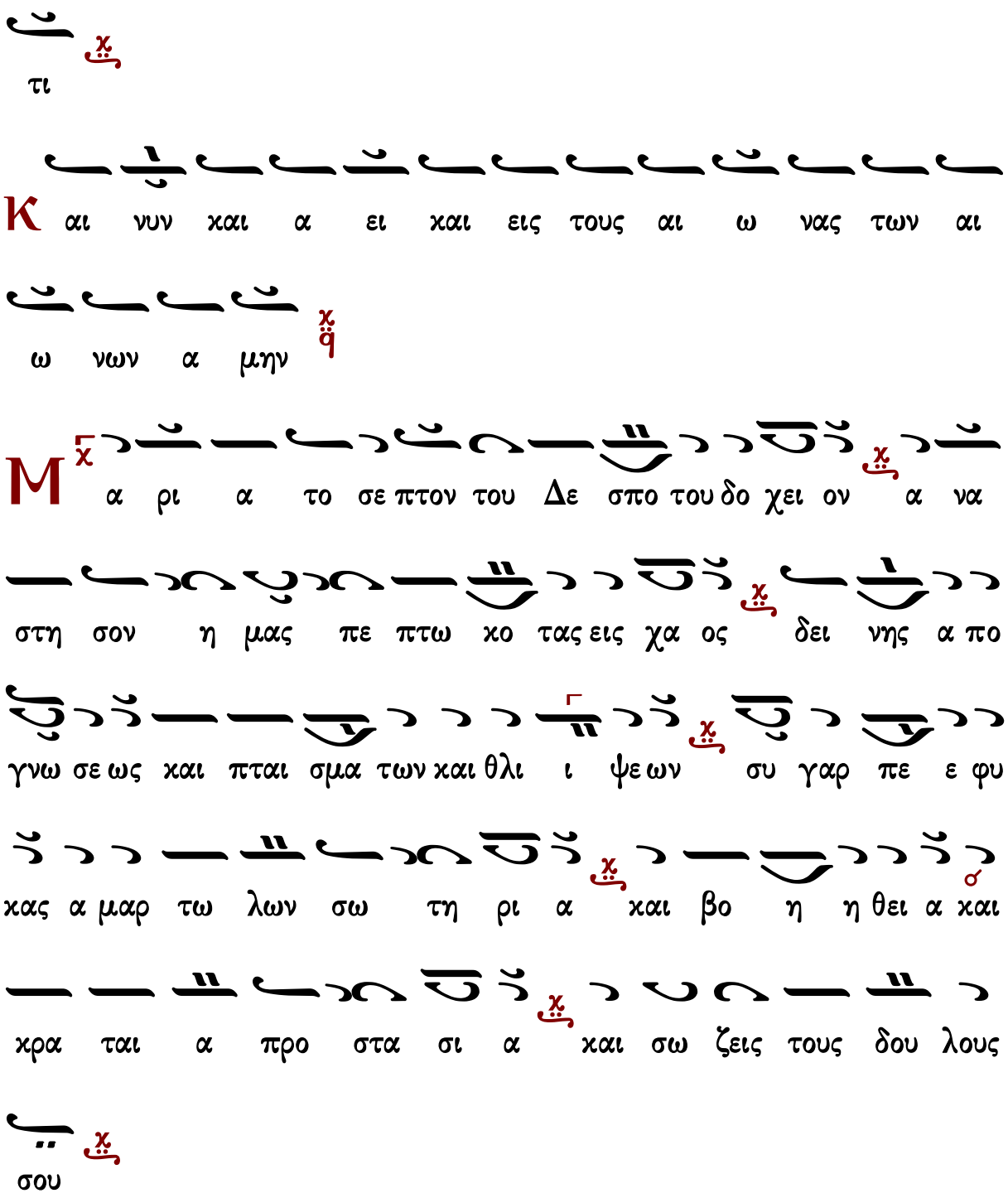

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἦχος δ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.199/1239#

Θε ω δι α ρε τη ης α χραι φνους ω κει ω θης ου

ρα νι ον ζω ην ε πι γης βι ο τευ σας ζω ην

δε ε της χα α ρι το ος κε κτη με νο ος μα κα α ρι ε

σοις φυ ση η μα σι παι δα θα νον τα ε γει ρεις με νεις

δ᾽α α φθαρ τος χρειτ των εισ ε τι θα να του Η λι α

θε ο πνευ στε

Θεοτοκίον

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α42*

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

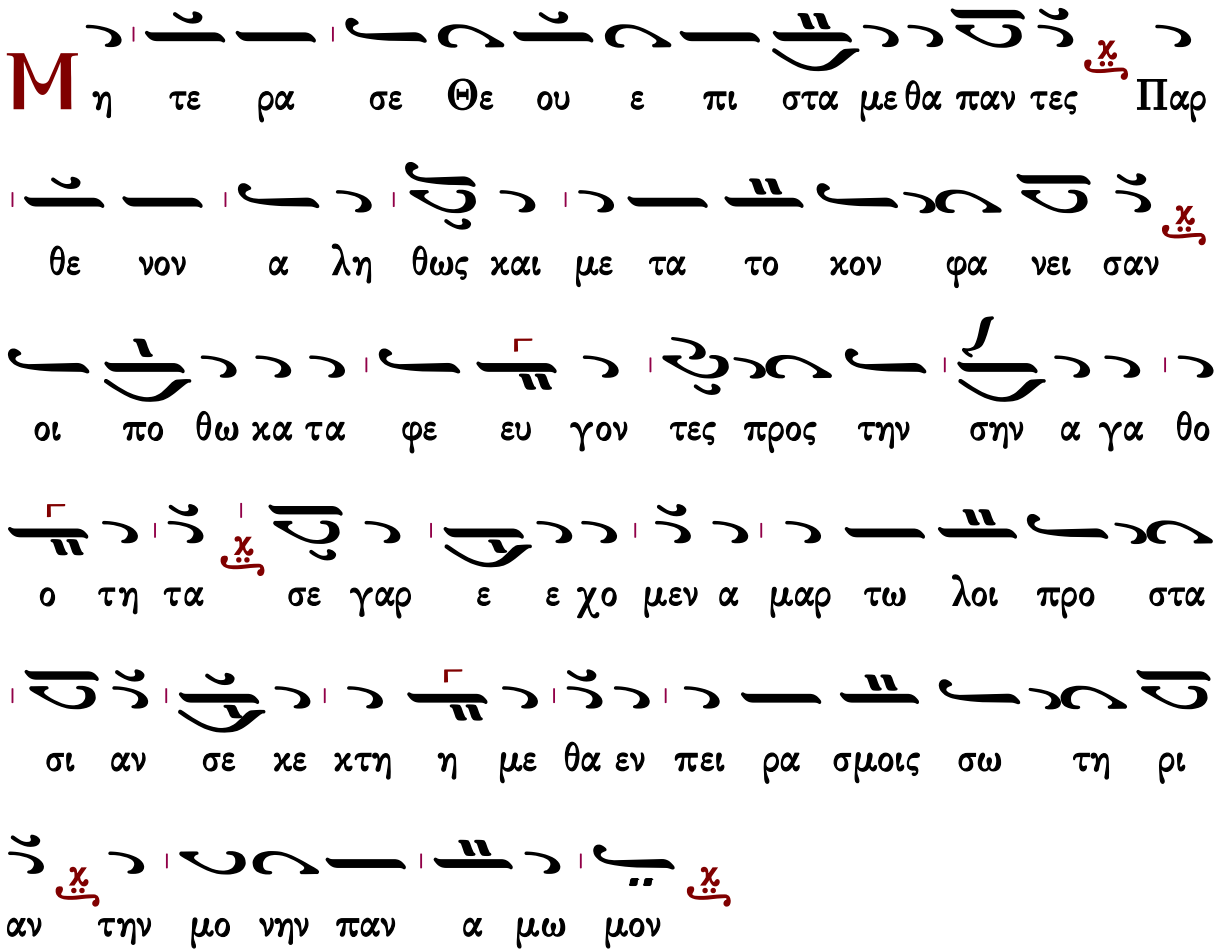

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ν΄ ψαλμὸς — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμός

Ἦχος λ ἡ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.468*

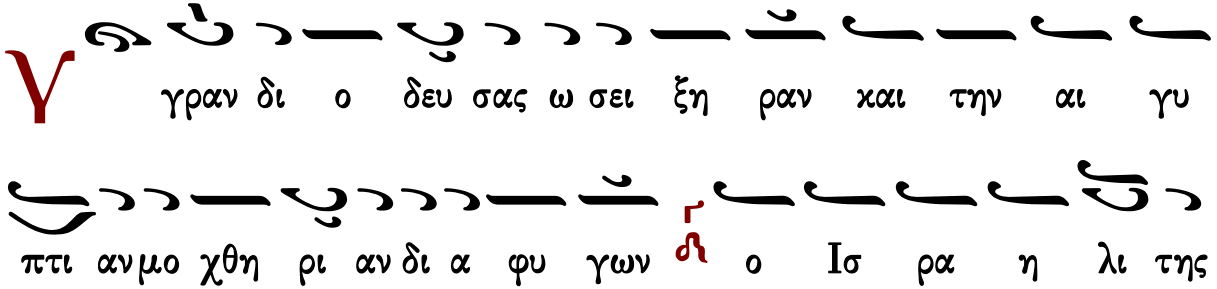

α νε βο ο α τω λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω

μεν (β′)

Ιωάννου Πρωτοψάλτου, Αναστασιματάριον 1905 σ.566*

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Πολ λοις συν ε χο με νος πει ρα σμοις προς σε κα

τα φευ γω σω τη ρι αν ε πι ζη των ω Μη τερ του

Λο γου και Παρ θε ε νε χ λ των δυ σχε ρων και δει νων

με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Πα θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ λης α θυ

μι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ χην ει ρη νευ σον κο

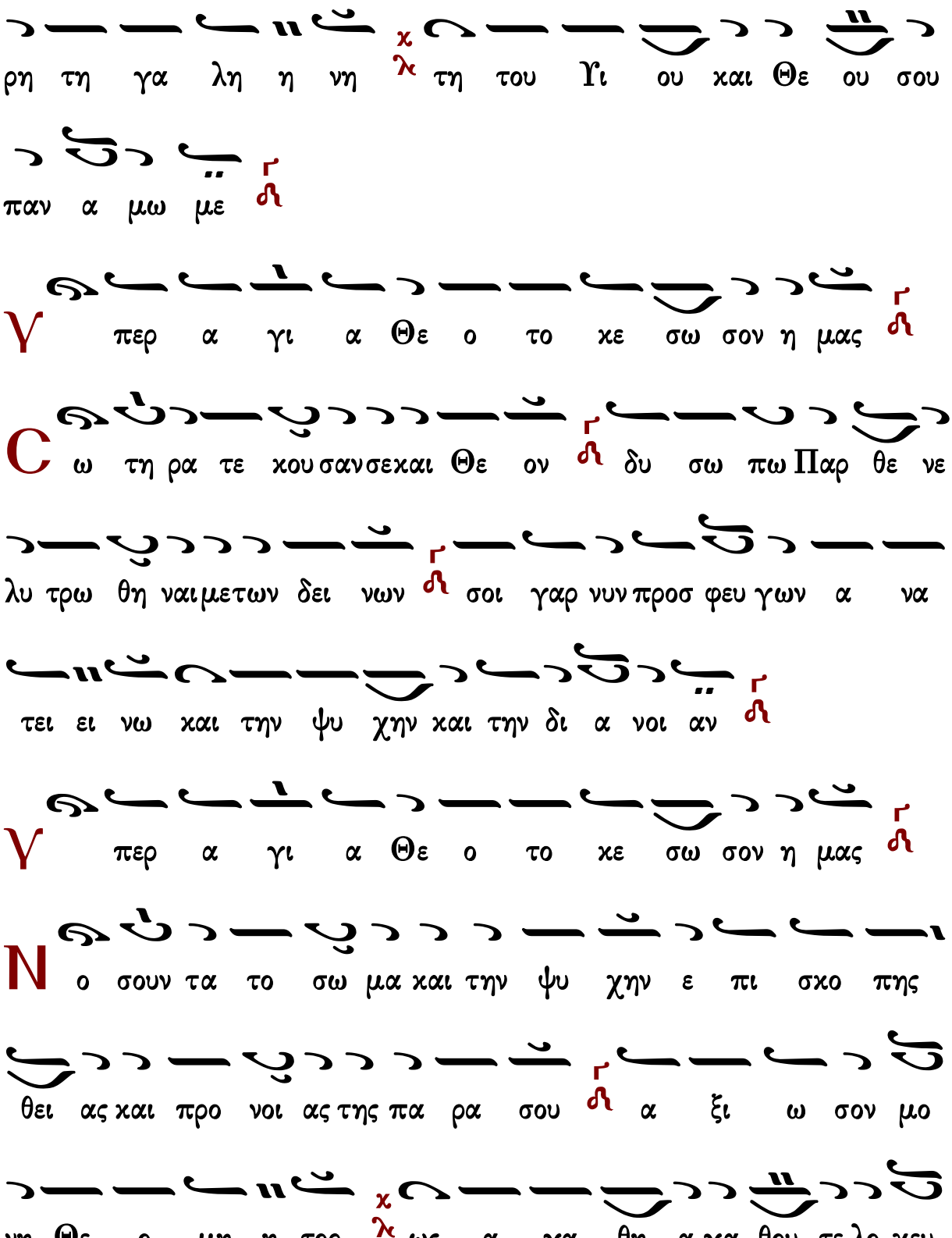
ρη τη γα λη η νη χλ τη του Υι ου και Θε ου σου
παν α μω με
V περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
C ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ σω πω Παρ θε νε
λυ τρω θη ναι μετων δει νων σοι γαρ νυν προσ φευ γων α να
τει ει νω και την ψυ χην και την δι α νοι αν
V περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
N ο σουν τα το σω μα και την ψυ χην ε πι σκο πης
θει ας και προ νοι ας της πα ρα σου α ξι ω σον μο
νη Θε ο μη η τορ χλ ως α γα θη α γα θου τε λο χευ

Κανὼν α΄ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ α΄

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.201/1241#

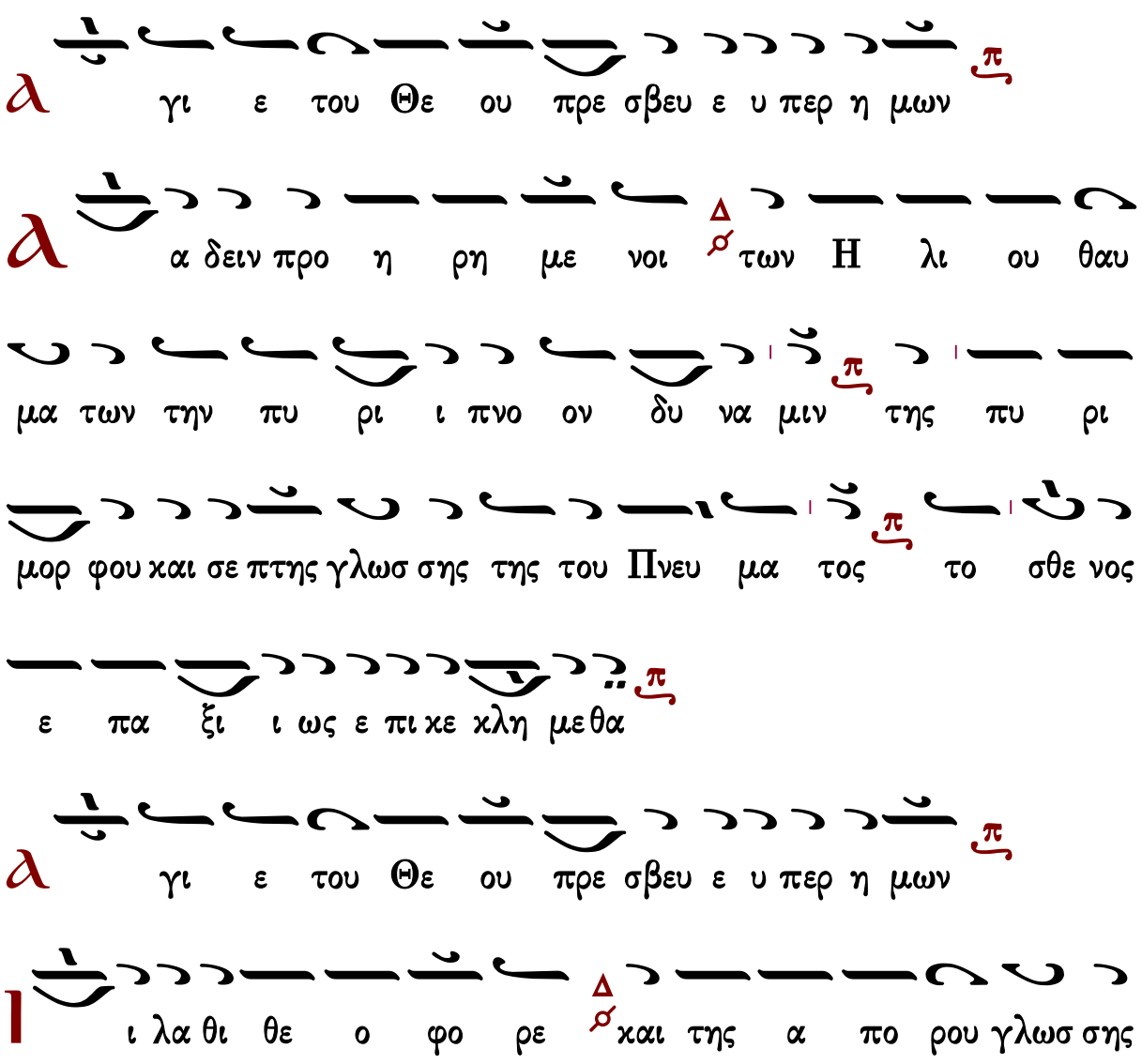

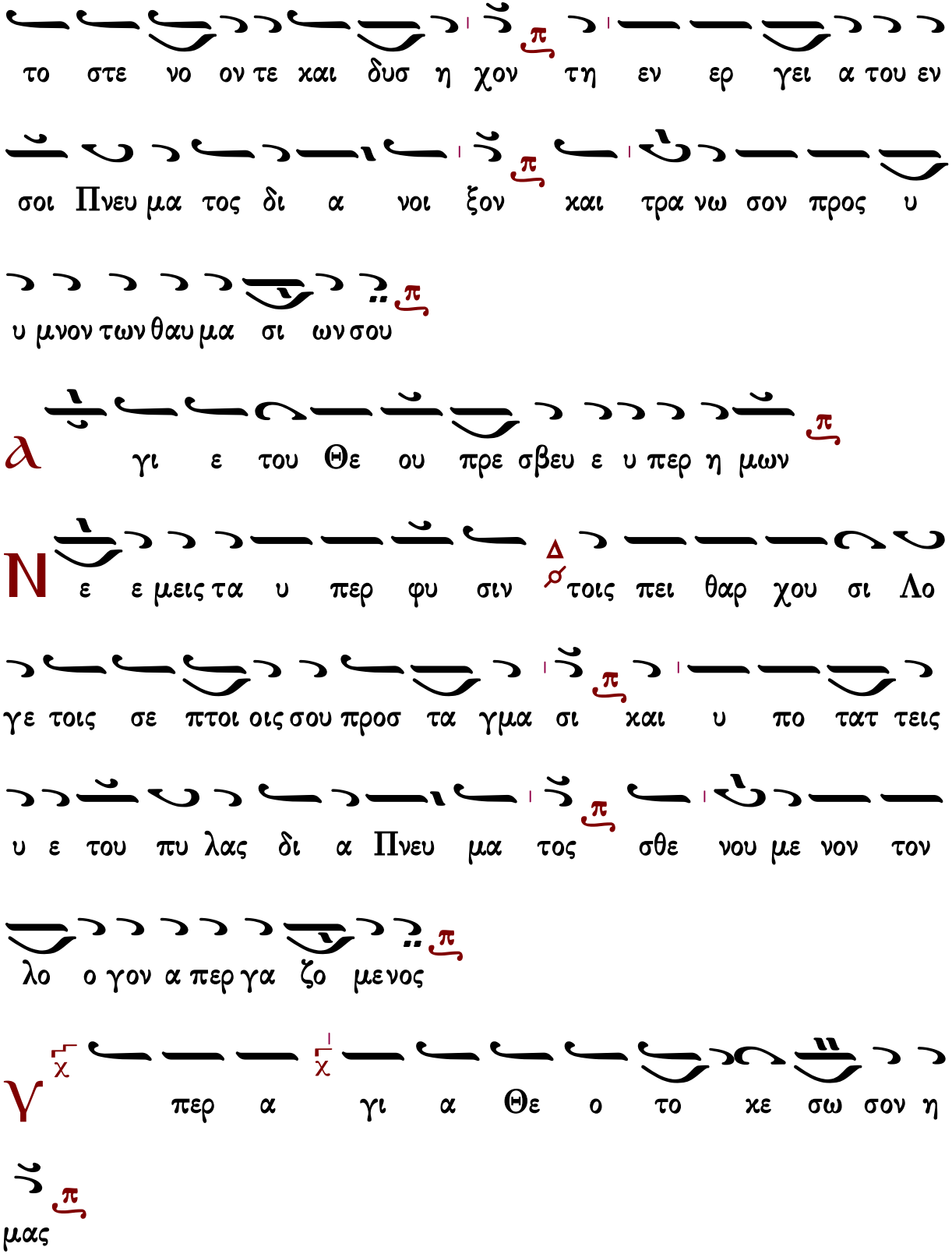
το στε νο ον τε και δυσ η χον τη εν ερ γει α του εν
σοι Πνευ μα τος δι α νοι ξον και τρα νω σον προς υ
υ μνον των θαυ μα σι ων σου
α γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων
Ν ε ε μεις τα υ περ φυ σιν τοις πει θαρ χου σι Λο
γε τοις σε πτοι οις σου προσ τα γμα σι και υ πο τατ τεις
υ ε του πυ λας δι α Πνευ μα τος σθε νου με νον τον
λο ο γον α περ γα ζο μενος
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η
μας

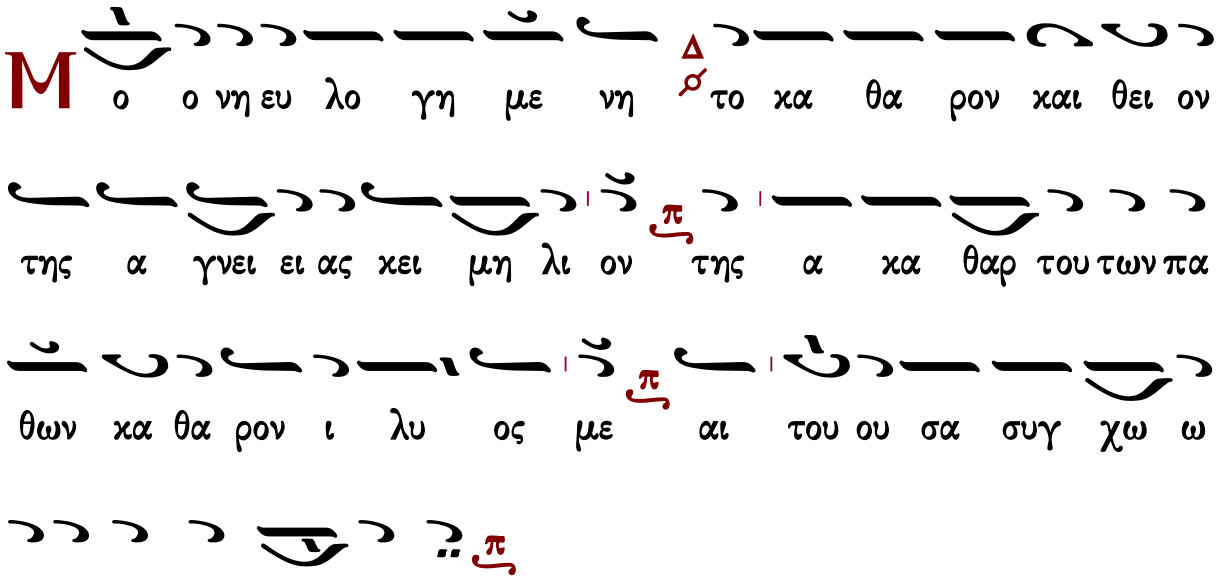

Κανὼν β′ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ α′

Ἁρματηλάτην Φαραώ

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ ν̇

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.202/1242#

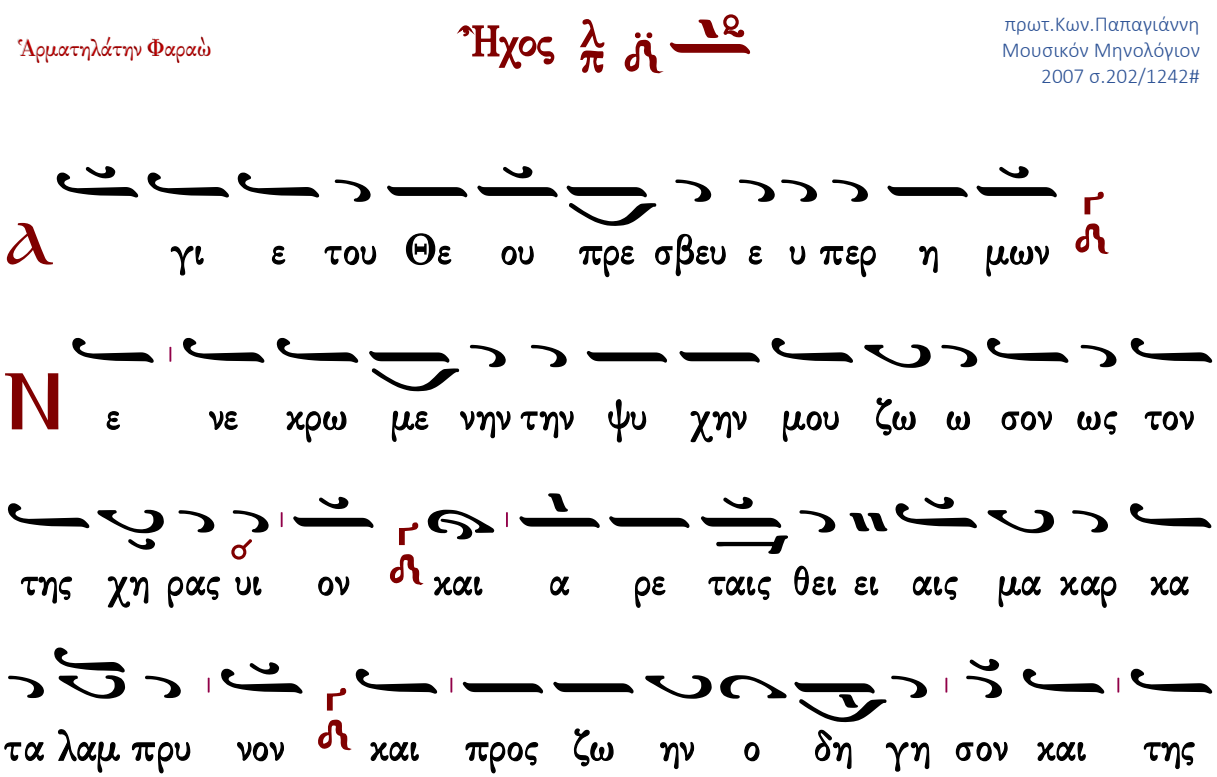

αι ω νι ζου ου σης τρυ φης α να δει ξον με το χον

σου κα τα τρυ φαν ε φι ε με νον

Α γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων

Ε ν τω σε τι κτε σθαι ο σος με μυ η ται γεν νη

τωρ με ε γι ι στον ως α λη θως θα αυ μα πυρ γαρ

σι τι ζο με νον φλο γι τε σπαρ γα νου με νον σε τε

θε α ται μα α καρ δι ο ταις σαις πα ρα κλη σε σι ρυ

σαι με πυ ρος αι ω νι ζον τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

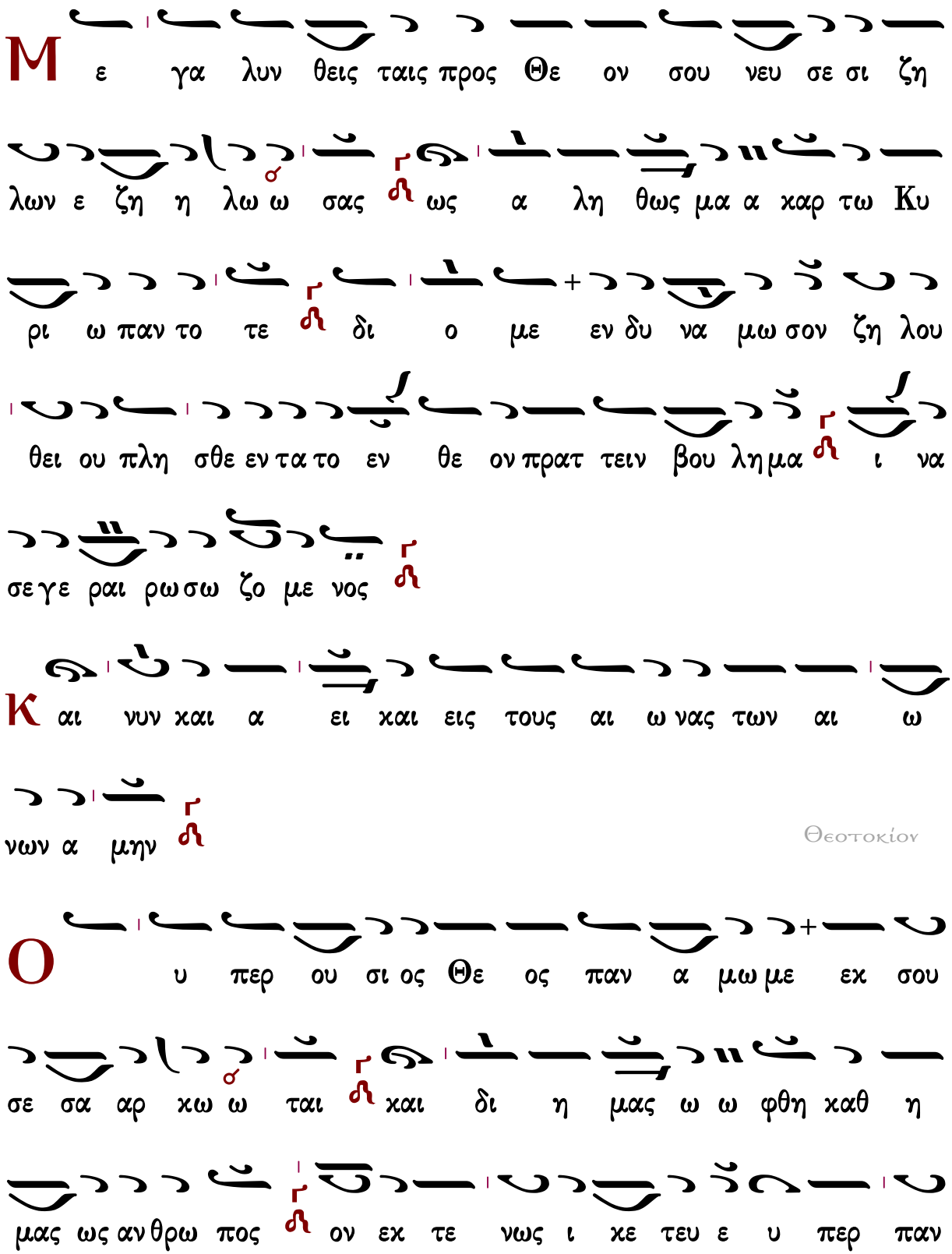
Με γα λυν θεις ταις προς Θε ον σου νευ σε σι ζη
λων ε ζη η λω ω σας ως α λη θως μα α χαρ τω Κυ
ρι ω παν το τε δι ο με εν δυ να μω σον ζη λου
θει ου πλη σθε εν τα το εν θε ον πρατ τειν βου λη μα ι να
σε γε ραι ρω σω ζο με νος
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Θεοτοκίον
Ο υ περ ου σι ος Θε ος παν α μω με εκ σου
σε σα αρ κω ω ται και δι η μας ω ω φθη καθ η
μας ως αν θρω πος ον εκ τε νως ι κε τευ ε υ περ παν

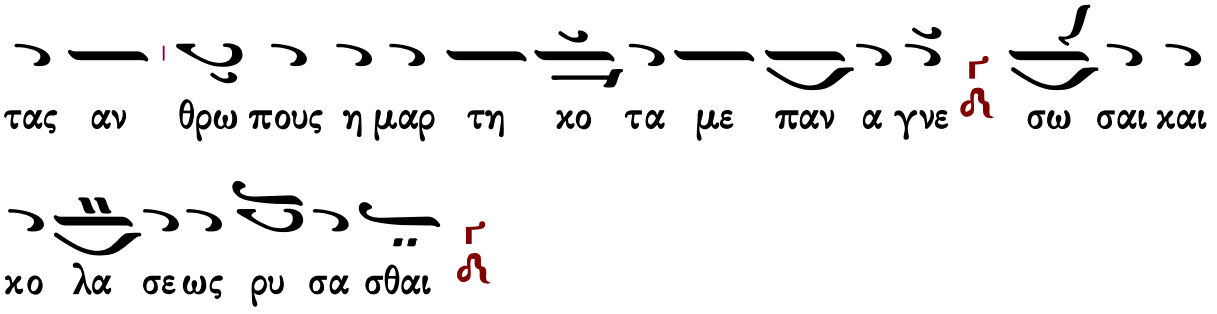

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμός

Ἦχος

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.470*

(β΄)

Ιωάννου Πρωτοψάλτου, Αναστασιματάριον 1905 σ.568*

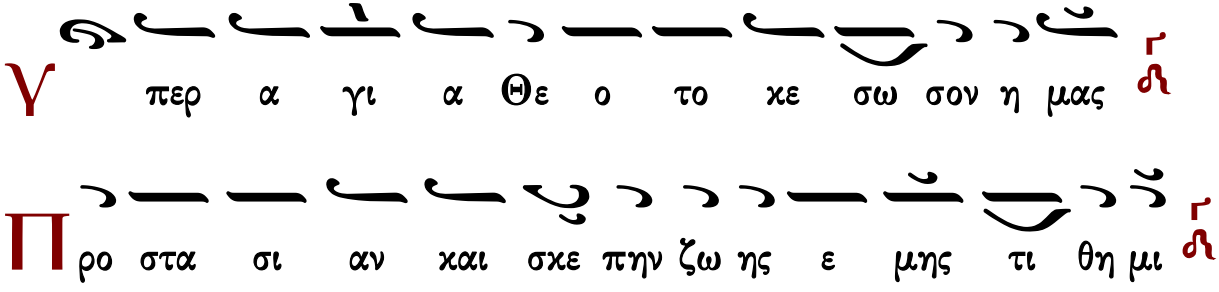

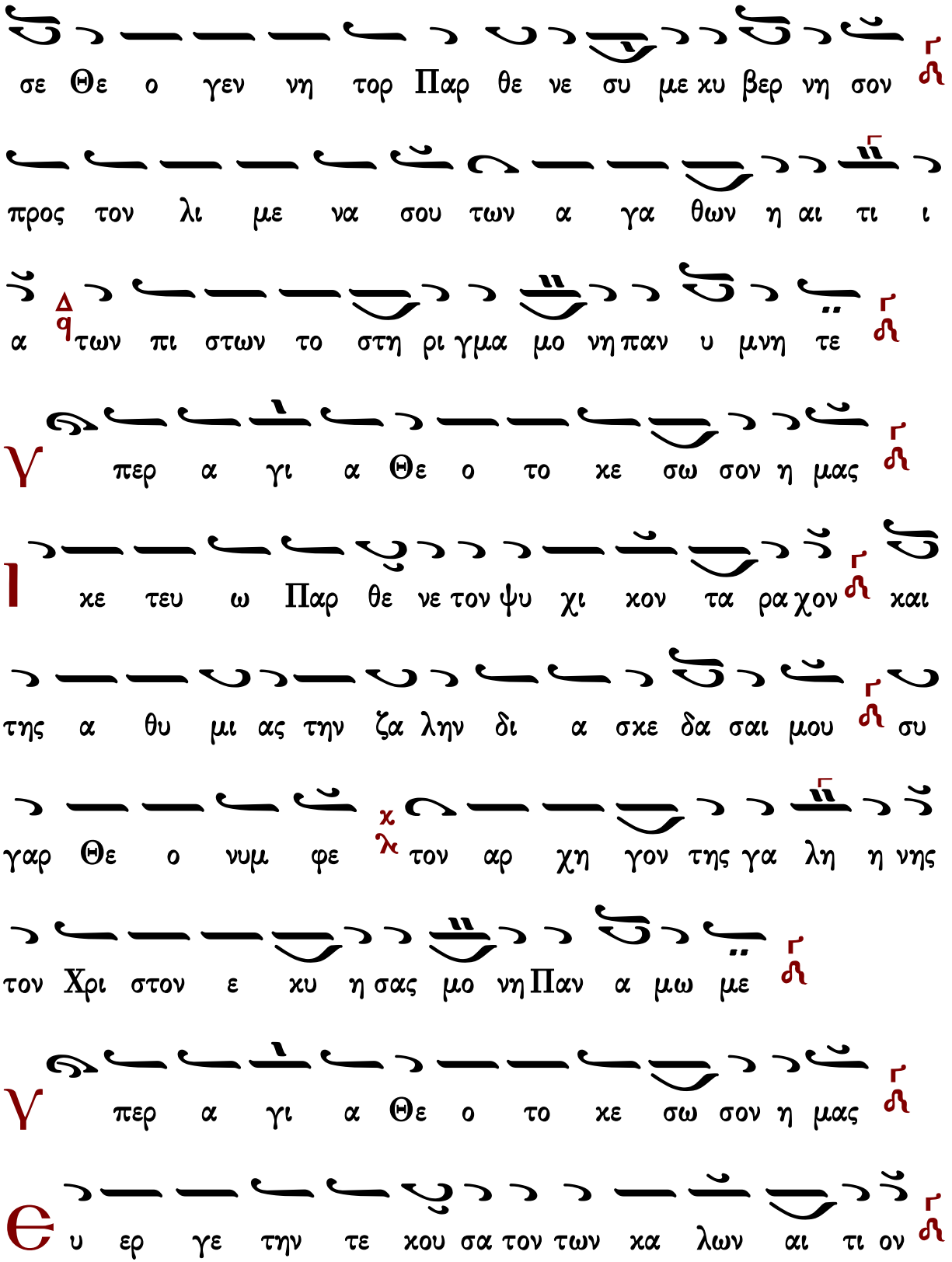
σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε νε συ με χυ βερ νη σον
προς τον λι με να σου των α γα θων η αι τι ι
α των πι στων το στη ρι γμα μο νη παν υ μνη τε
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι χον τα ρα χον και
της α θυ μι ας την ζα λην δι α σκε δα σαι μου συ
γαρ Θε ο νυμ φε τον αρ χη γον της γα λη η νης
τον Χρι στον ε χυ η σας μο νη Παν α μω με
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Θ υ ερ γε την τε χου σα τον των κα λων αι τι ον

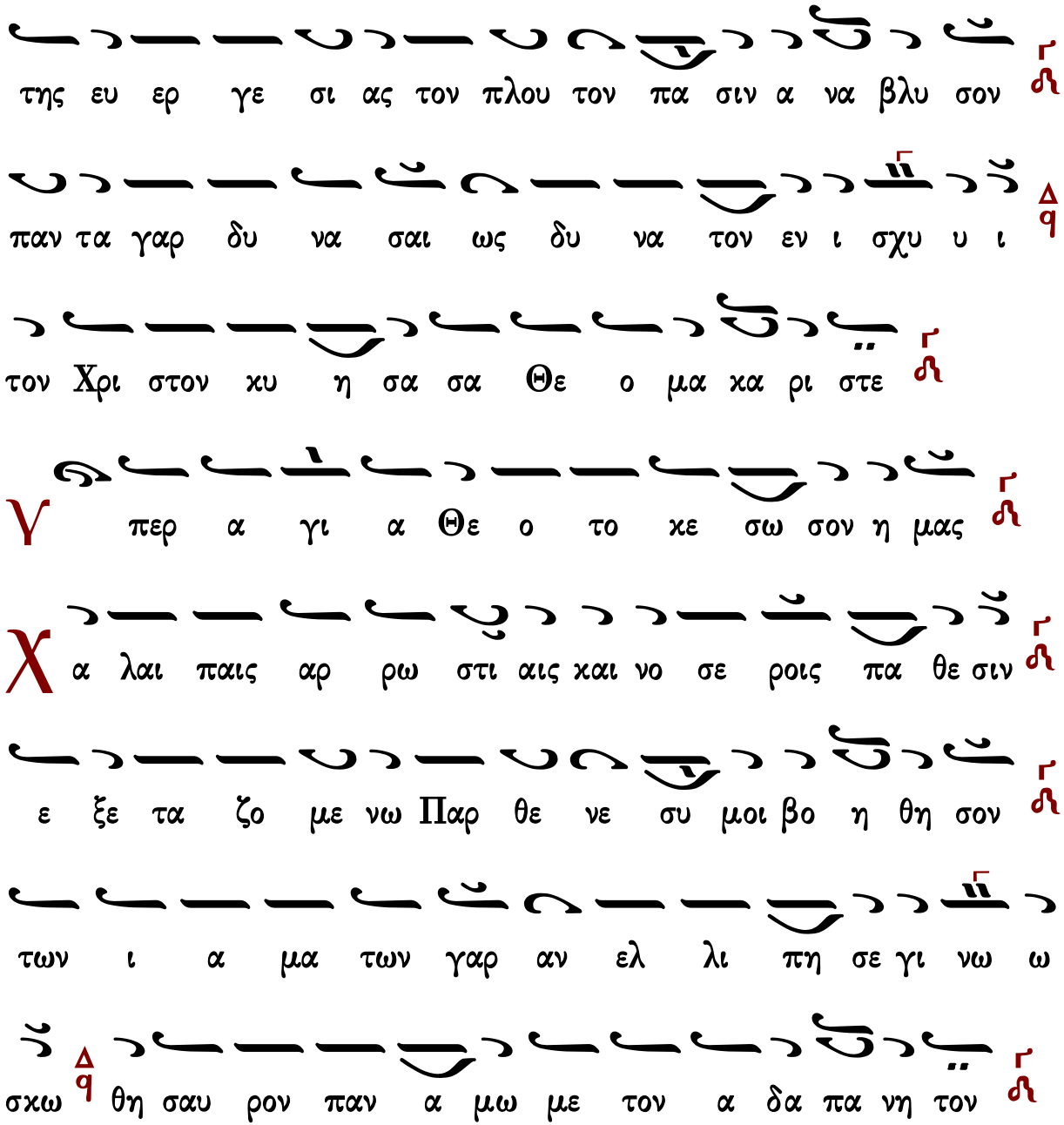

Κανὼν α΄ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ γ΄

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.204/1244#

α γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων

ω ς α ρι ι στος προ φη τα ο ε στι α τωρ ο

χο ρα α ξι τε λων σοι την παν δαι σι αν ο μο νος εμ

πι πλων πα αν ζω ον ευ δο κι ας ω παν τες χρα ζο μεν

συ ει Θε ος η μων Δ ο και ουκ ε στιν α γι ος πλην

σου Κυ ρι ε

α γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων

χ α ρις τω ευ ερ γε τη και κη δε μο νι τω χη ρα αν και

προ φη την αλ λη λο τρο φους αρ ρη τω εκ τε λε

ε σαν τι προ μη θει α ω παν τες χρα ζο μεν συ ει Θε

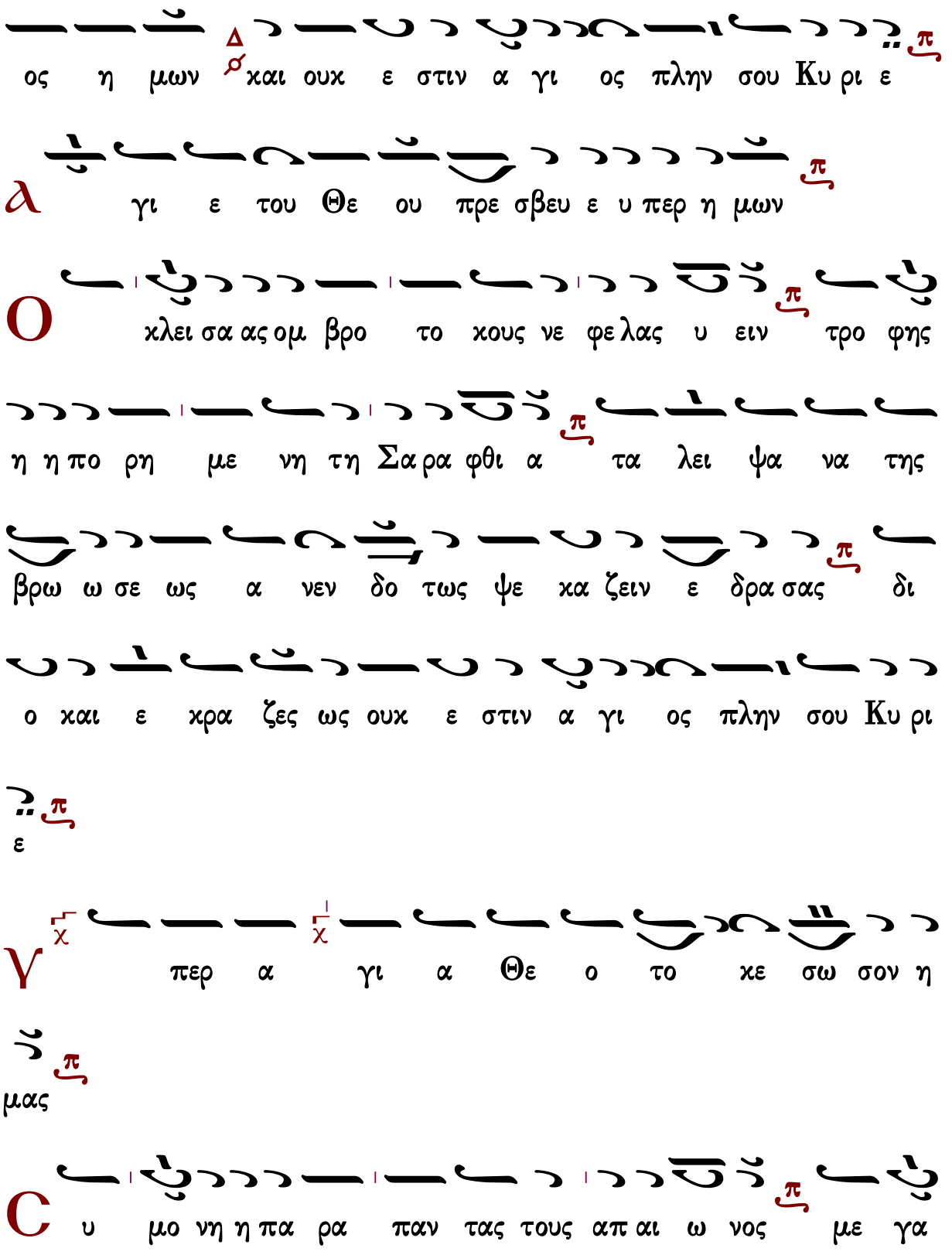
ος η μων και ουκ ε στιν α γι ος πλην σου Κυ ρι ε
λ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων
Ο κλει σα ας ομ βρο το κους νε φε λας υ ειν τρο φης
η η πο ρη με νη τη Σα ρα φθι α τα λει ψα να της
βρω ω σε ως α νεν δο τως ψε κα ζειν ε δρα σας δι
ο και ε κρα ζες ως ουκ ε στιν α γι ος πλην σου Κυ ρι
ε
γ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η
μας
C υ μο νη η πα ρα παν τας τους απ αι ω νος με γα

λω ων η ξι ω θης και υ περ φυ σιν Θε ον γαρ τον

α χω ω ρη τον πα ση κτι σει εν μη τρα η νεγ κας και ε

σω μα τω σας ο θεν Θε ο το ο κον σε παν τες

σε βο μεν

Κανὼν β′ τοῦ προφήτου, ᾠδὴ γ′

Οὐρανίας ἀψῖδος

Ἦχος λ π ἡ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.205/1245#

λ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων

ι ε ρεις της αι σχυ νης ως δυσ με νεις ε κτει νας

εν δο ξε προ φη τα ζη λω Θε ου πυρ πο λου με νος

ο θεν κραυ γα ζω σοι των της αι σχυ νης με ερ γων

και δι αι ω νι ζον τος πυ ρος εξ αρ πα σον
λ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων
C ε προ βαλ λο μαι πρε σβυν προς τον Θε ον με γι στον
σω ζειν με δυ να με νον μα χαρ πα σης κα κω σε ως
προσ ε πι καμ φθη τι τη τα πει νη μου δε η
σει και μη υ περ ι δης με πα ρα καλουν τα σε
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
M ε γα λυ νει Θε ος σε ο παν τουρ γος εν δο ξε πα
λαι Η λι ου δι ορ νε ου τρε φων προ φη τα σε ον

εκ δυ σω πη σον της αι ω νι ου τρυ φης με και

φω τος του μελ λον τος ποι η σαι με το χον

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Θεοτοκίον

Δ δι ο δευ τε πυ λη η προς Θε ον φε ρου σα

πυ λας με τα νοι ας μοι Κο ρη α νοι ξον δε ο μαι

α πο κα θαι ρου σα α μαρ τι ων μου τον ρυ πον

ομ βροις του ε λε ους σου θε ο χα ρι τω τε ε ε

ε

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν... Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.206/1246#

Ω ς προ φη την του ον τως θει ου φω τος τους

προ φη τας του ψε ευ δους κα τα βα λων εν του

ου τω δι η λεγ ξας Α χα αβ α νο μη σαν τα μη προσ

κυ νειν δι δα ξας τω Βα αλ παν εν δο ξε και ευ χη

αι τη σας εξ υ ψους τα να μα τα ο ο θεν εν

πυ ρι νω α νε λη η φθης Η λι α ο χη η

μα τι με ταρ σι ος δι φρη λα της προς Κυ ρι ον δι α

του το βο ο ω μεν σοι πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω

των πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα σθαι τοις ε

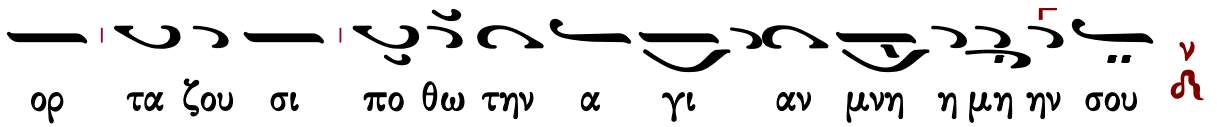

Θεοτοκίον·
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.19/1059#

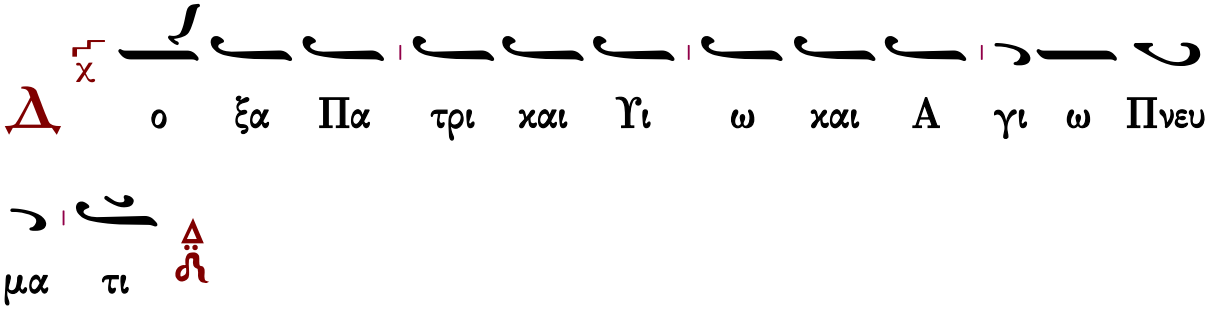

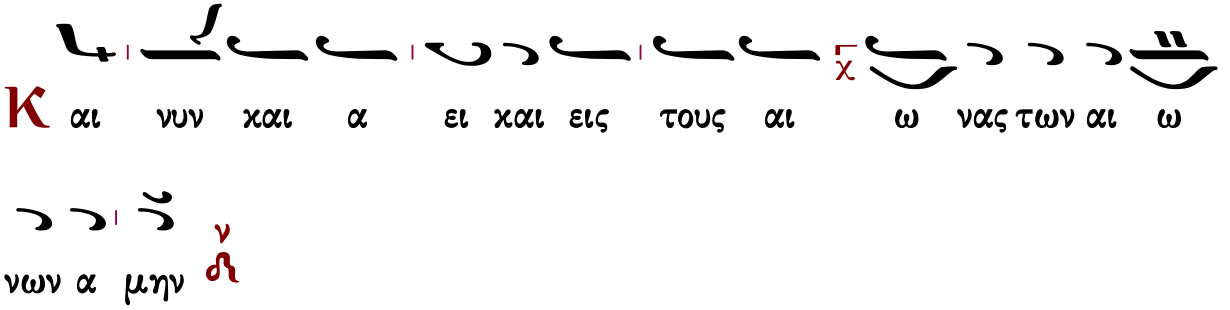

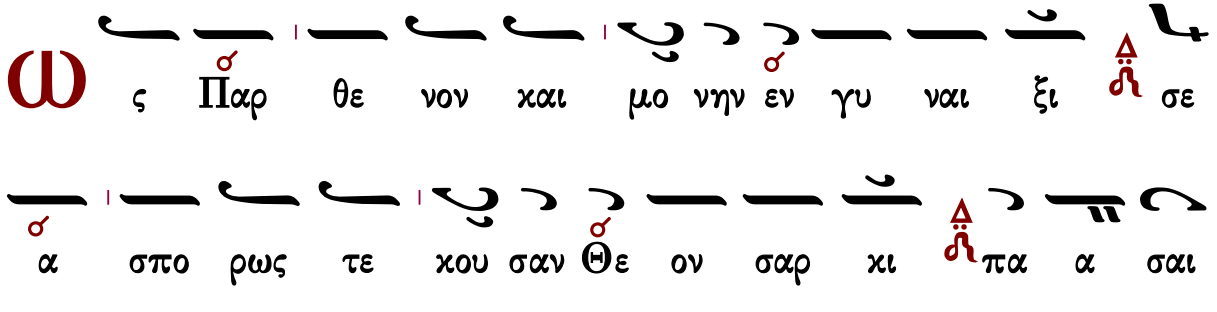

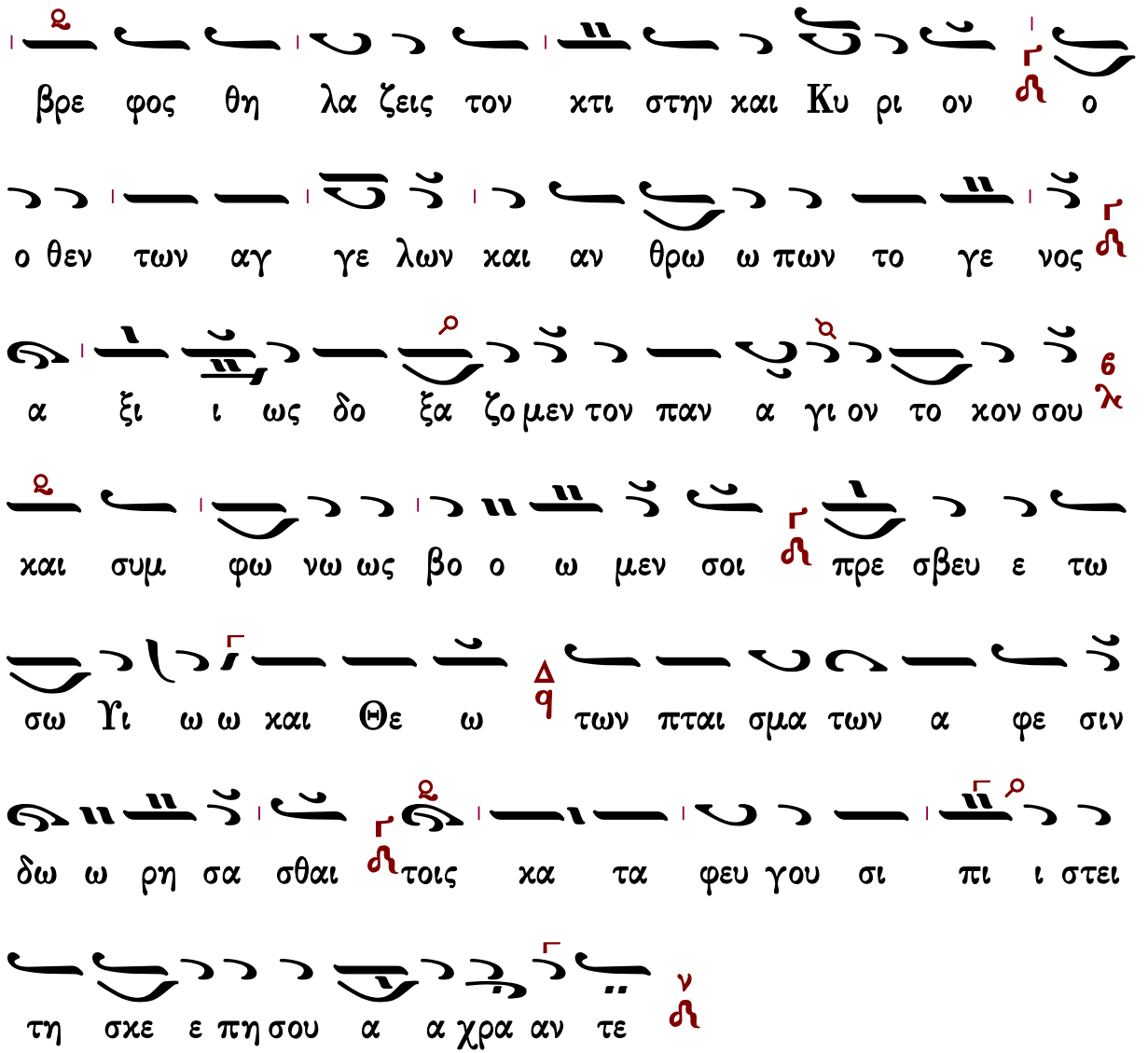

Καταβασίαι εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

Σύντομοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βγ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

λ νοι ξω το στο μα μου και πλη ρω θη σε ται
πνευ μα τος λ και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι Μη
τρι και ο φθη σο μαι φαι δρως παν η γυ ρι ζων π q και
α σω γη θο μενος ταυ της τα θαυ μα τα λ
ᾠδὴ γ΄
Τ ους σου ους υ μνο λο γους Θε ο το ο κε η
ζω ω σα και α φθο νος πη γη Δ θι α σον συγ κρο τη σαν
τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον π q και εν τη θει α
δο ξησου Δ χορὸς α΄ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον λ
ᾠδὴ δ΄
Τ ην α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην λ της εκ
της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως λ σου του υ ψι στου λ

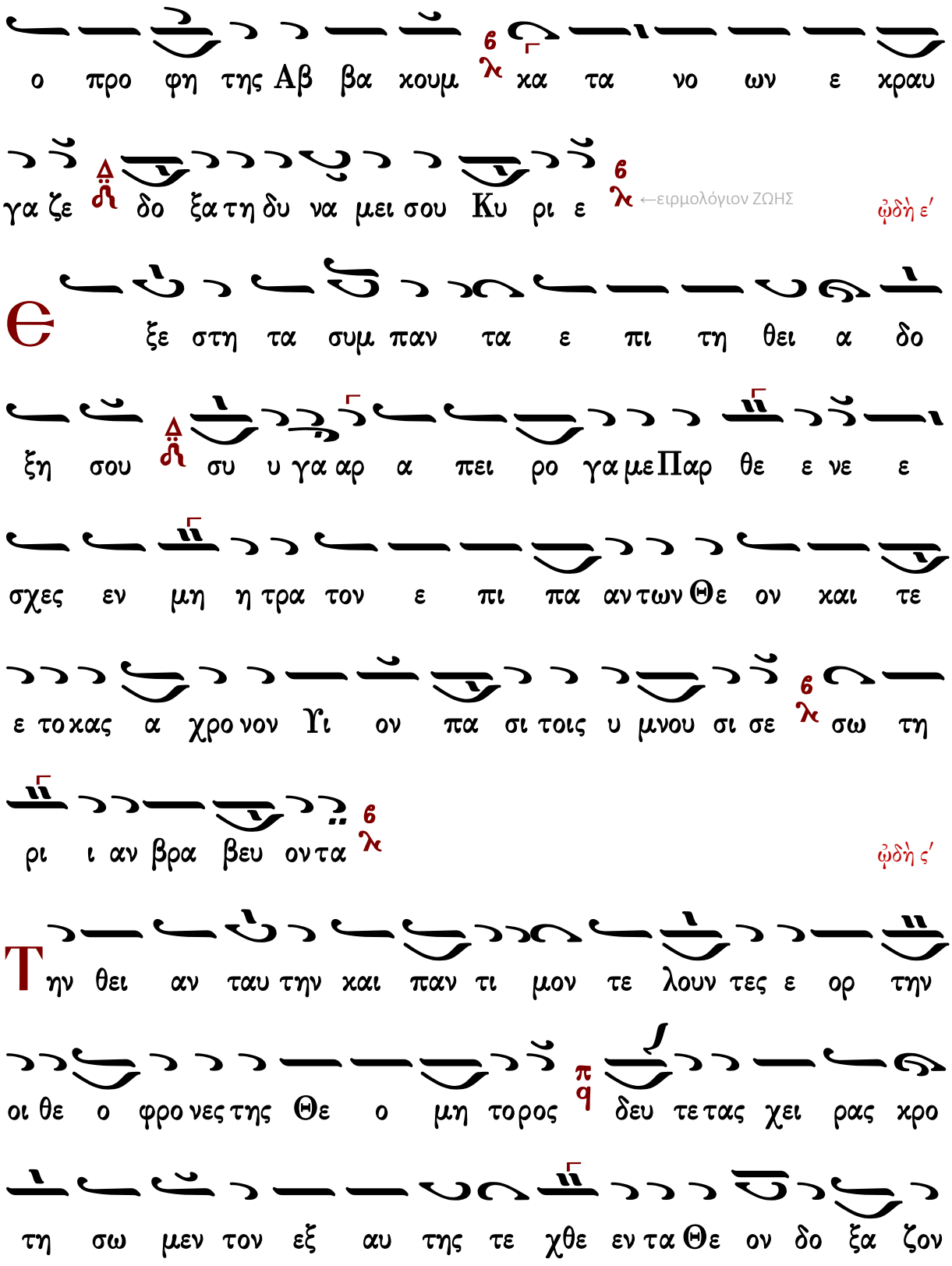
ο προ φη της Αβ βα χουμ χα τα νο ων ε χραυ
γα ζε δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε
←ειρμολόγιον ΖΩΗΣ
ᾠδὴ ε΄
Θ ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο
ξη σου συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε
σχες εν μη η τρα τον ε πι πα αν των Θε ον και τε
ε τοκας α χρο νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω τη
ρι ι αν βρα βευ ον τα
ᾠδὴ ς΄
Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ την
οι θε ο φρο νες της Θε ο μη τορος δευ τε τας χει ρας χρο
τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον δο ξα ζον

τες

ᾠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι θε ο φρο νες πα

ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν

δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ περ υ μνη

η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη το

ος ει

ᾠδὴ η΄

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου μεν

τον Κυ ρι ον

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω ο

το ο κος της Θε ο το κου δι ε σω σα το ο το τε

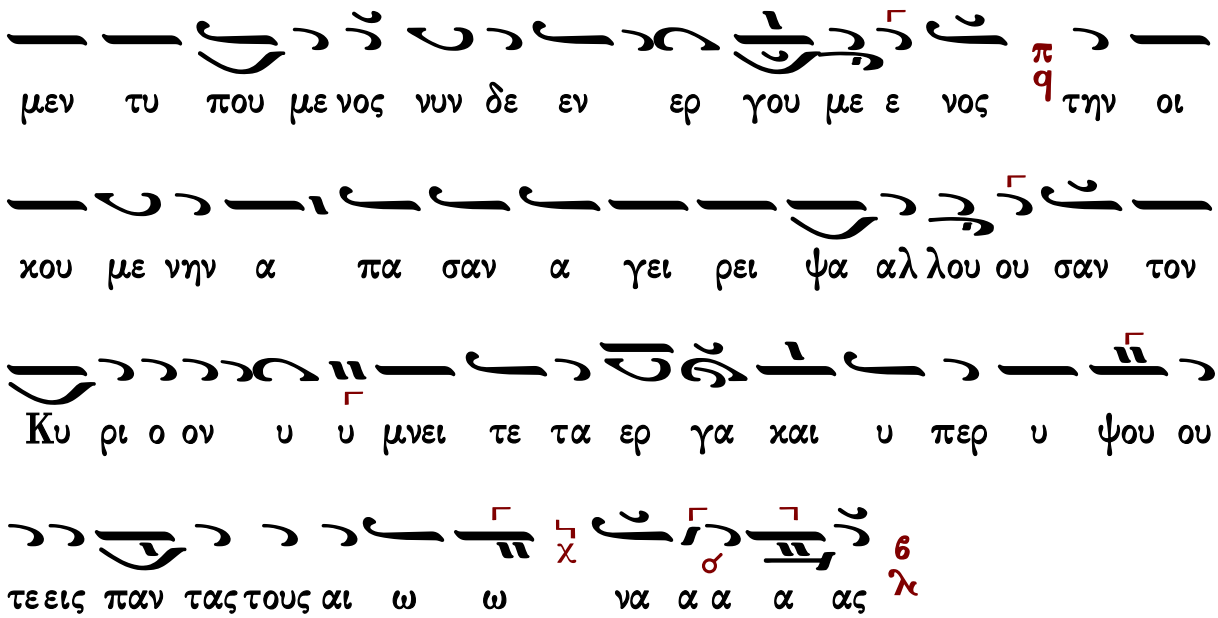

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.511*

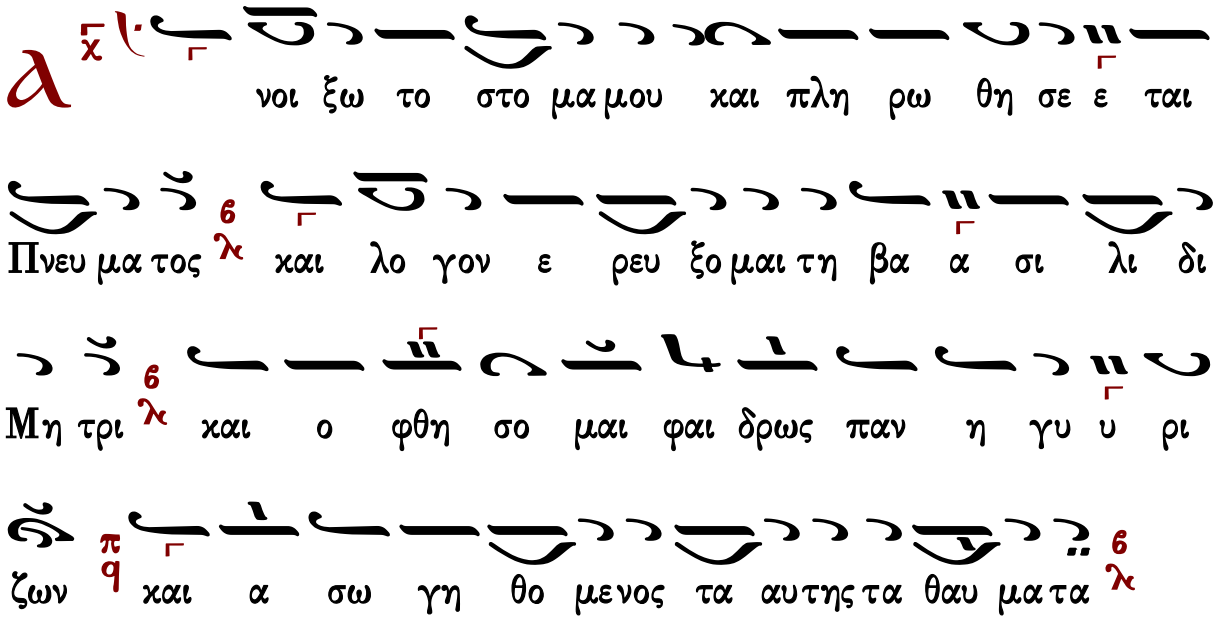

ᾠδὴ γ΄

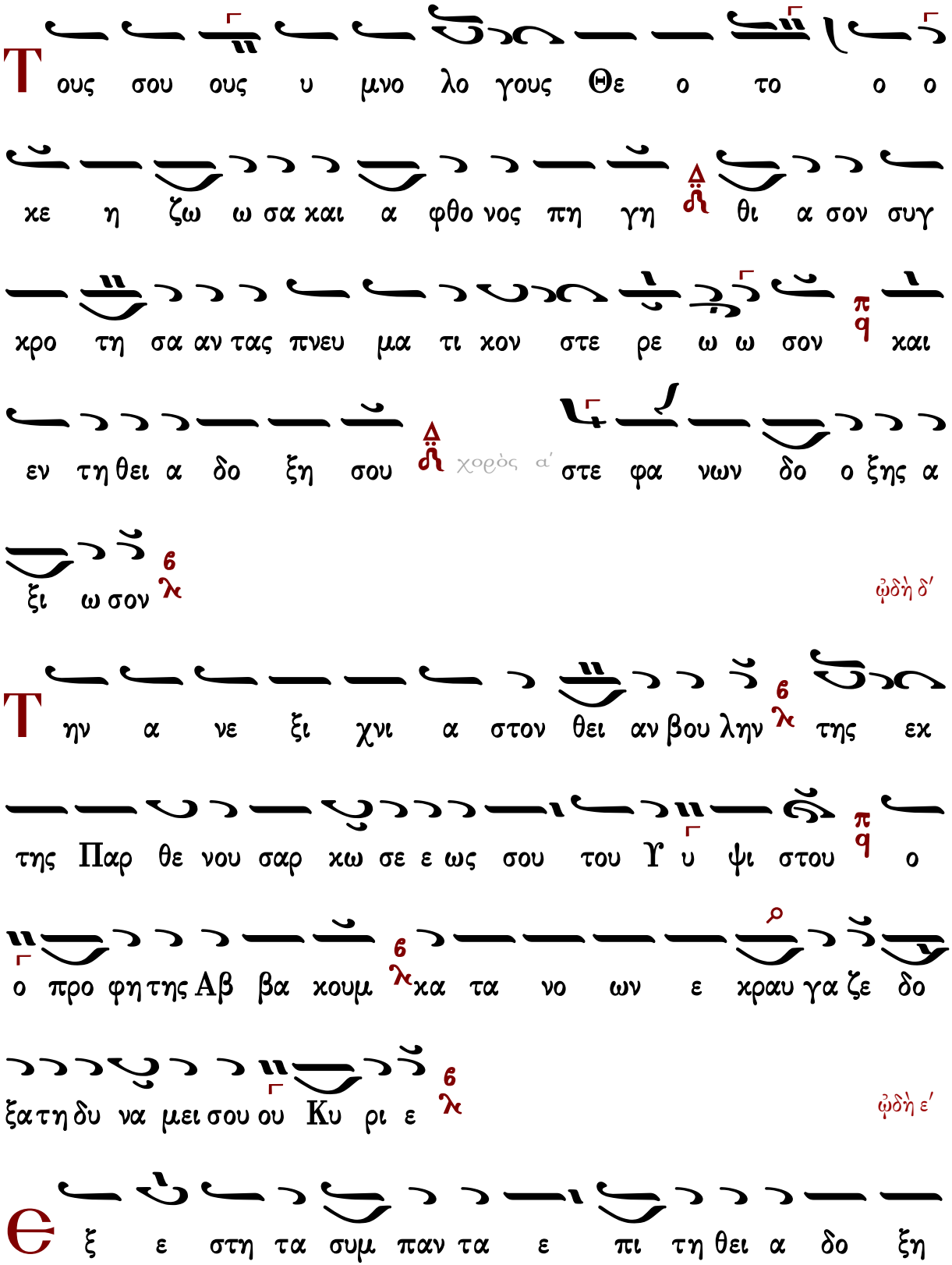
Τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο το ο ο
κε η ζω ω σα και α φθο νος πη γη θι α σον συγ
χρο τη σα αν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και
εν τη θει α δο ξη σου χορὸς α΄ στε φα νων δο ο ξης α
ξι ω σον
ᾠδὴ δ΄
Τη ν α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην τη ς εκ
τη ς Παρ θε νου σαρ κω σε ε ως σου του Υ υ ψι στου ο
ο προ φη τη ς Αβ βα κουμ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε δο
ξα τη δυ να μει σου ου Κυ ρι ε
ᾠδὴ ε΄
Θ ξ ε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο ξη

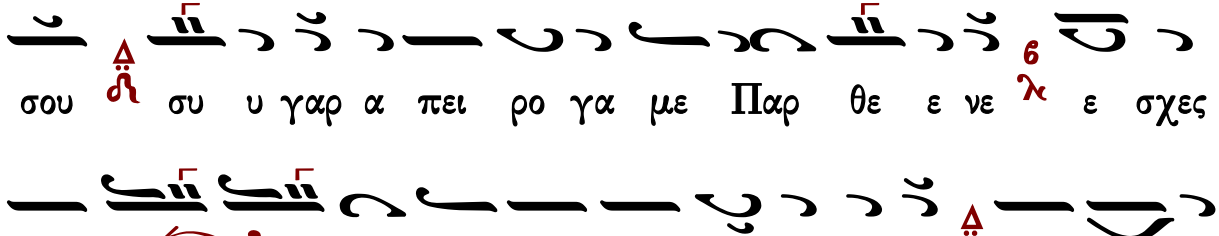
σου συ υ γαρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε σχες

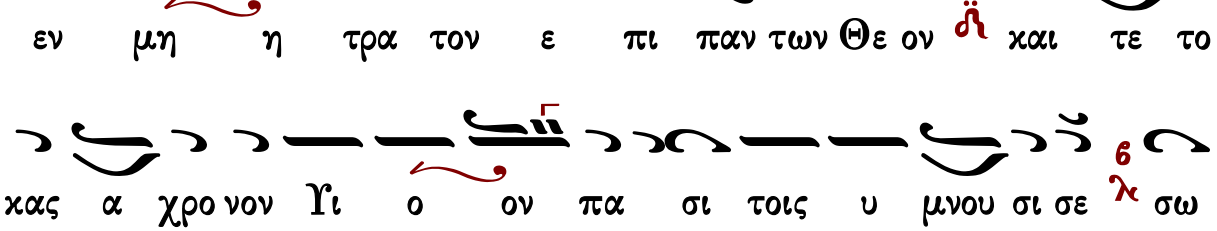
εν μη η τρα τον ε πι παν των Θε ον και τε το

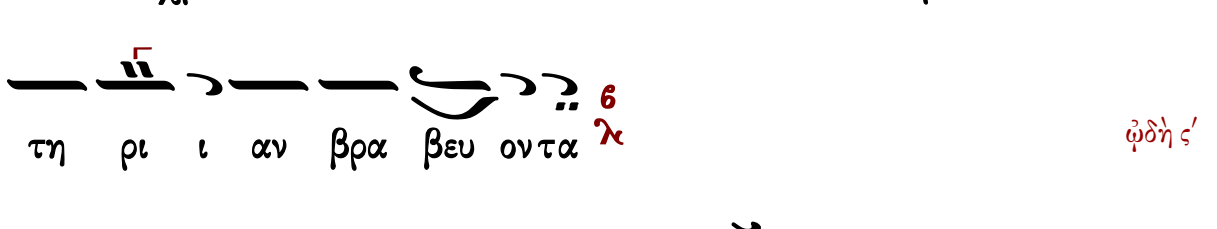
κας α χρο νον Υι ο ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω

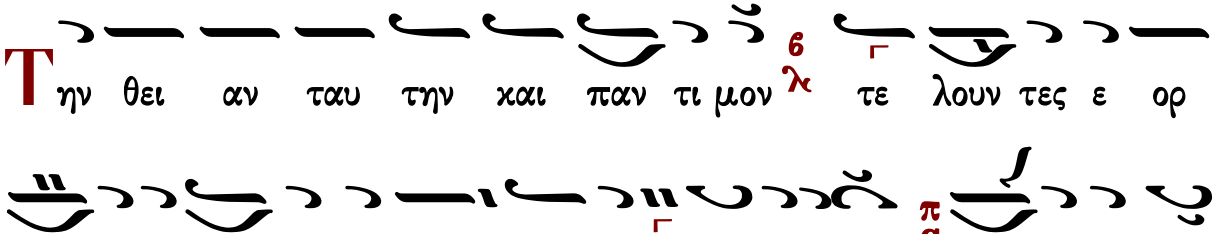
τη ρι ι αν βρα βευ ον τα

ᾠδὴ ς′

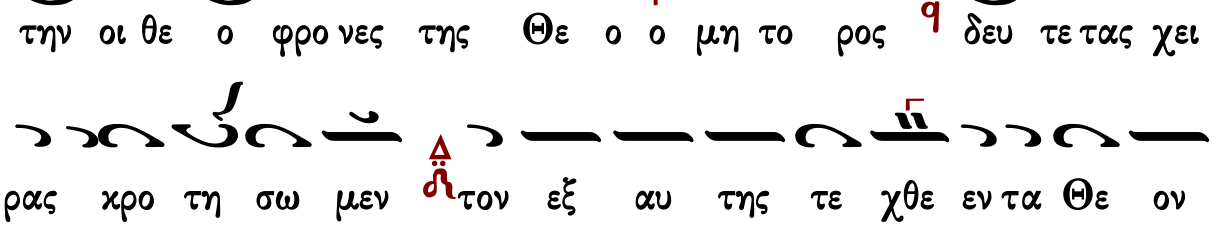
Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ

την οι θε ο φρο νες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας χει

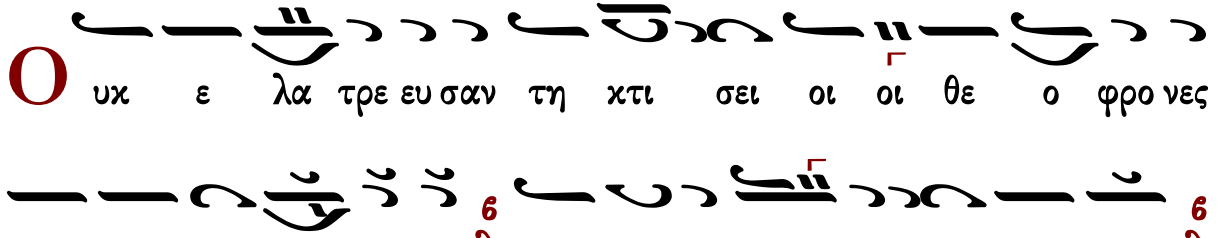
ρας χρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον

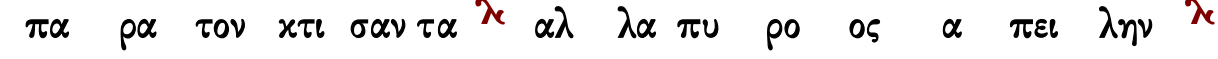
δο ξα ζον τες

ᾠδὴ ζ′

Ο υκ ε λα τρε ευ σαν τη κτι σει οι οι θε ο φρο νες

πα ρα τον κτι σαν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην

αν δρει ως πα α τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ

περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος

ευ λο γη το ος ει

ᾠδὴ η΄

α ι νου μεν ευ λο γου μεν χαι προσ κυ νου ου μεν

τον Κυ ρι ον

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω ο το

ο χος της Θε ο το χου δι ε σω σα το το τε μεν τυ

που με ε νος νυν δε ε εν ερ γου με νος την οι κου

με νην α πα σαν α γει ρει ψαλ λου ου σαν τον Κυ ρι ον υ

μνει ει τε τα ε ερ γα χαι υ περ υ ψου ου τε εις

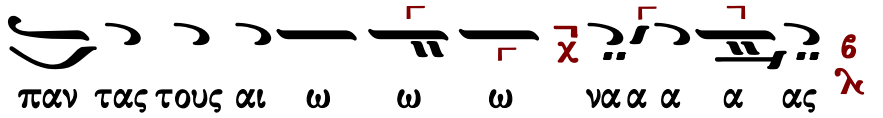

Ἀργαί

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.234/1932*

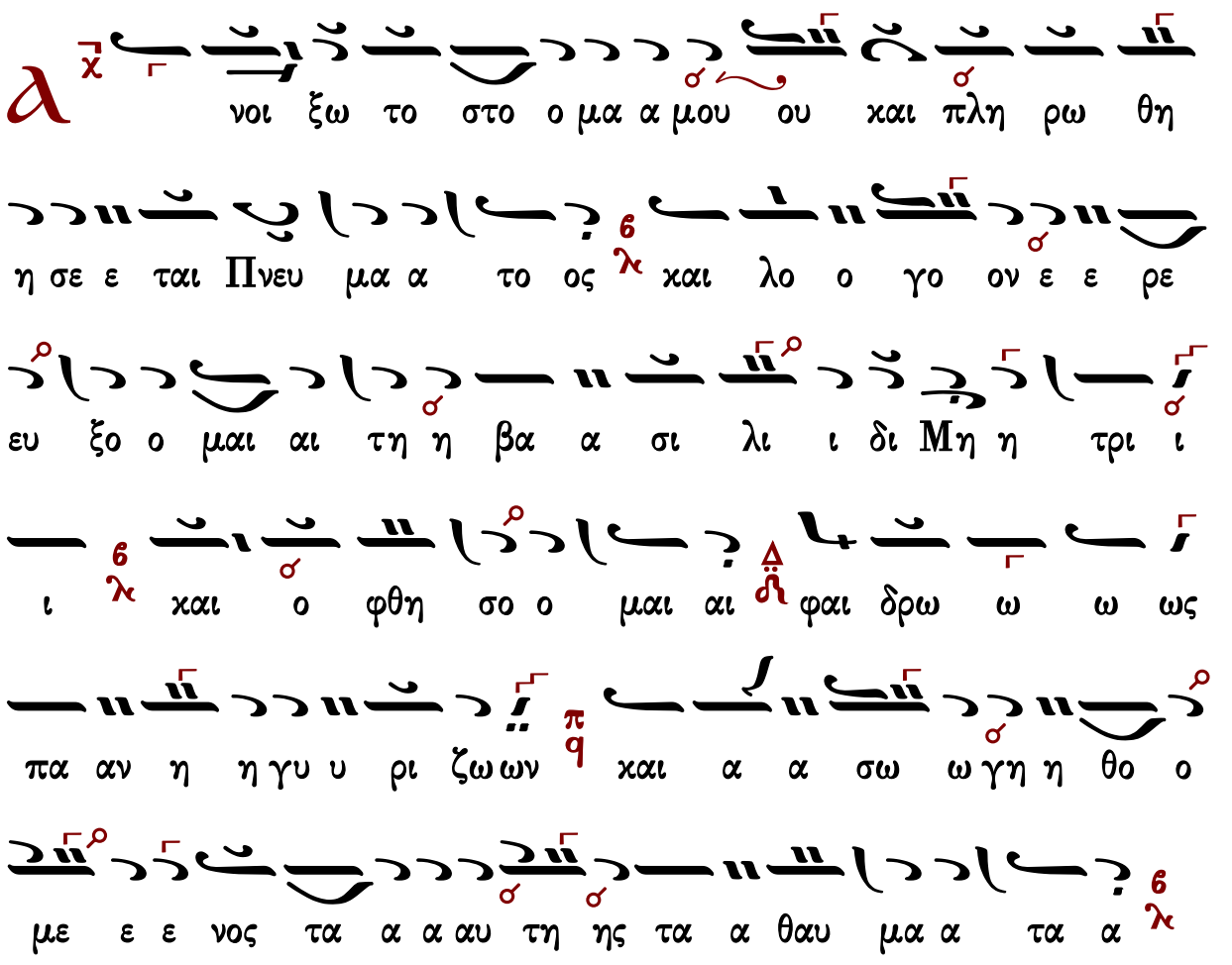

Τ ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο
ο το ο ο ο χε ὑ ως ζω ω ω ω σα α χαι αι
α α α φθο νος πη η γη ὑ θι α α σο ον συ υγ
χρο τη η σα αν τας πνε ευ μα τι ι χον στε ρε ε ε ω ω
ω ω σον π q χαι εν τη θει α α δο ο ξη η σου χορὸς α΄
* ὑ στε φα α α α α α α α α νω ων δο ο ο
ο ξη ης α α ξι ω ω σο ον 6 λ
* Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551 ὑ στε φα α α νω ων... ᾠδὴ δ΄
Τ ην α νε ξι ι χνι ι α στο ον θει ει α αν
βου ου λη η ην 6 λ της εκ της Παρ θε νου σα αρ κω ω

ω σε ε ε ε ε ω ω ως σου του ου Υ υ ψι

στου ου π q ο προ φη η της Αβ βα α κουμ Δ ϡ κα τα

νο ο ων ε ε κραυ γα α ζε ε Δ ϡ δο ο ο ο ξα

τη δυ να α α α μει ει σου Κυ ρι ι ε ε 6 λ

ᾠδὴ ε΄

θ ξ ε στη η τα συ υμ πα αν τα α π q ε πι

τη θει ει α α δο ο ξη η σου Δ ϡ συ υ υ γα α α

α αρ α πει ει ρο ο γα α με Παρ θε ε ε νε ε 6 λ ε

σχες εν μη η η η η τρα τον ε πι ι ι πα α α

α αν τω ων Θε ε ε ον χαι αι τε ε ε το ο ο *

ο κας Δ ϡ α α χρο ο νο ον Υι υι ο ο ο ον πα α

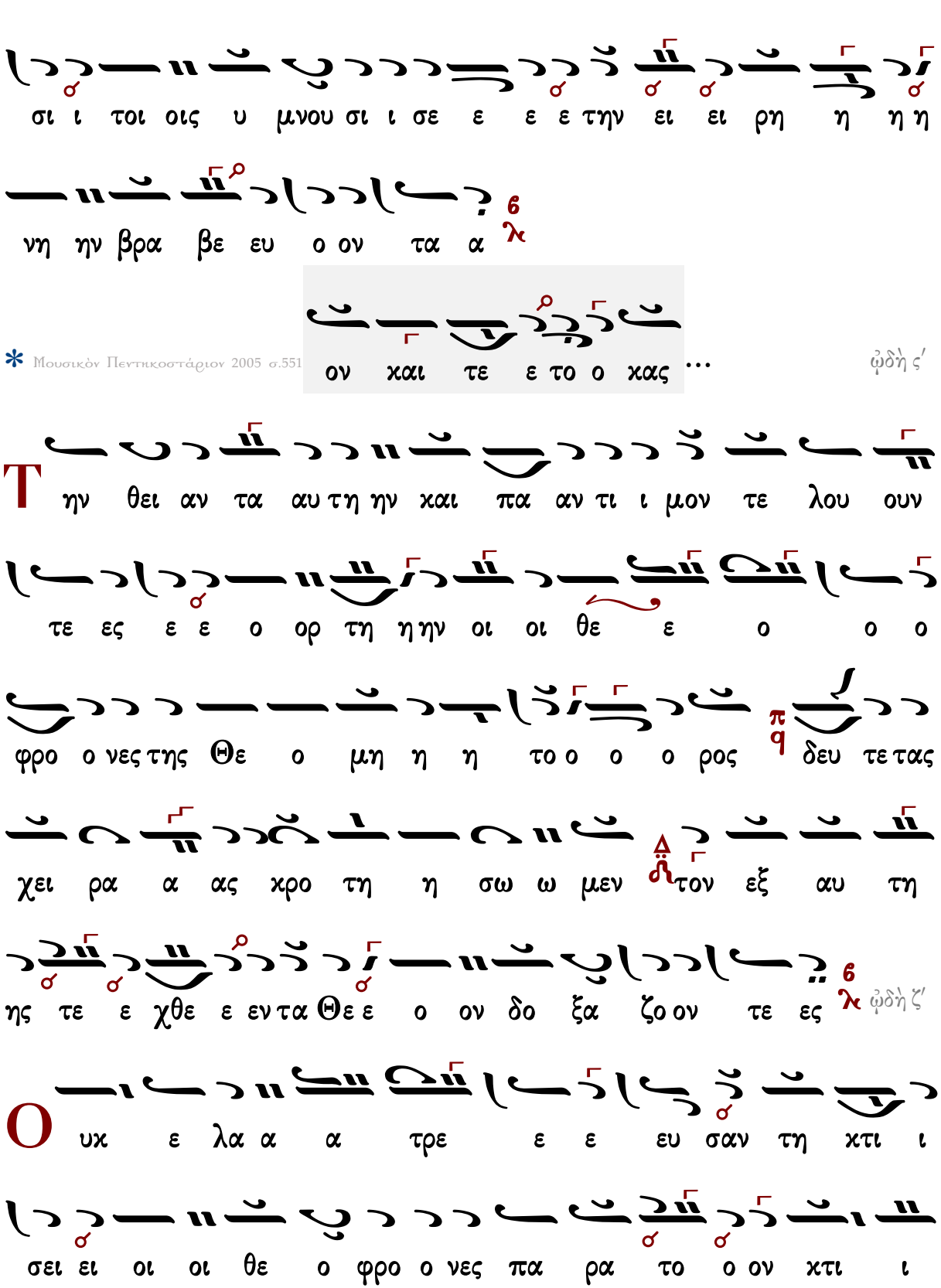

* Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551

ὠδὴ ς΄

ὠδὴ ζ΄

σα α α αν τα α αλ λα α α α πυ ρο ος α πει ει

λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη η σα αν τες χαι αι ρο ον

τες ε ψα αλ λο ον υ περ υ υ υ μνη η

η η τε ε ο των πα τε ρω ων Κυ ρι ι ο ος

και Θε ε ος ε ευ λο γη η το ο ος ει ει

ᾠδὴ η΄

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου

με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον

Π αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη η κα μι ι

ι νω ω ο το ο ο ο ο κος της Θε ε

ο το ο κου δι ε ε σω ω σα α το το ο τε ε με

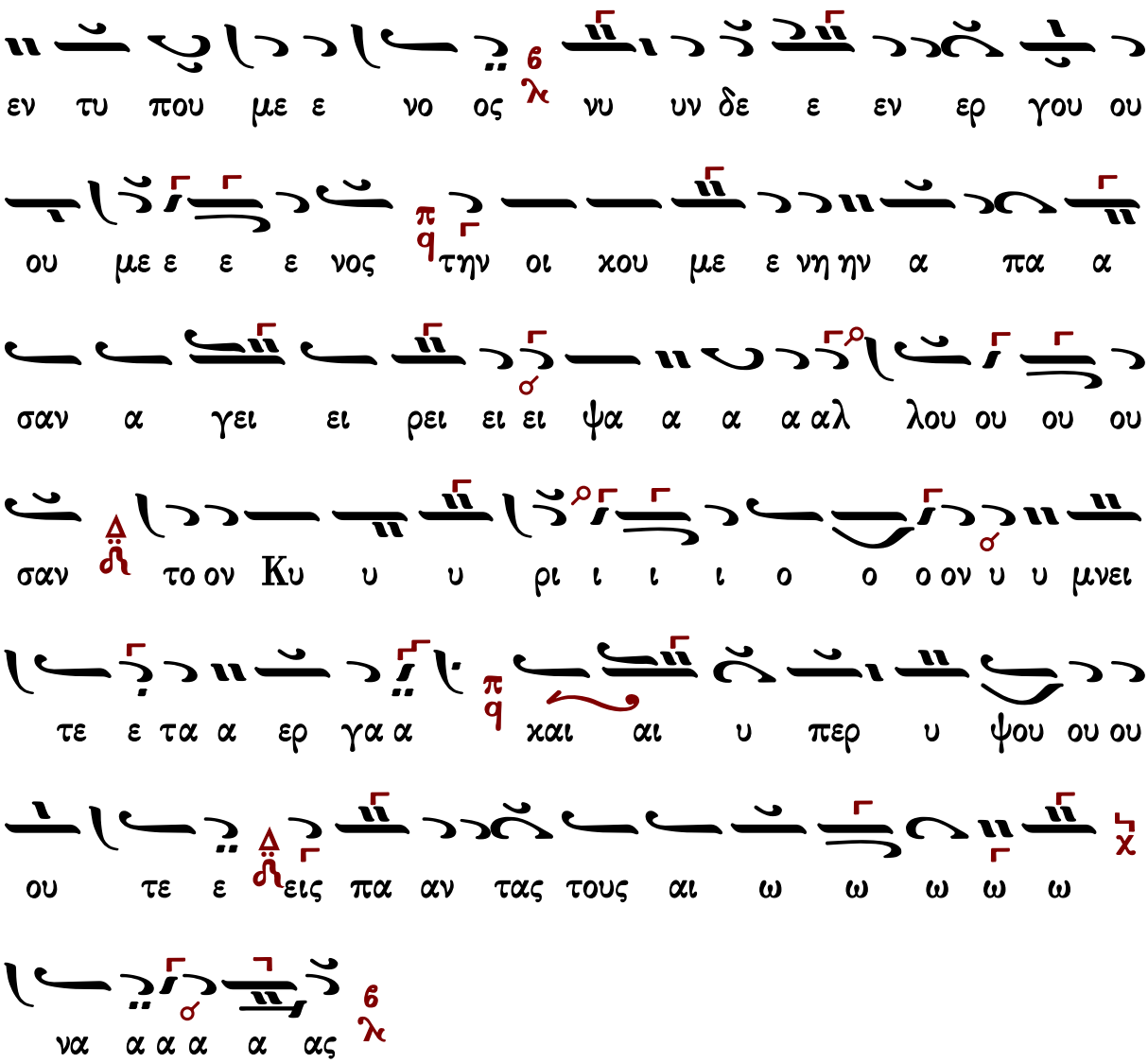

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τιμιωτέρα — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)

χρόνος διπλοῦς
ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βου

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.507*

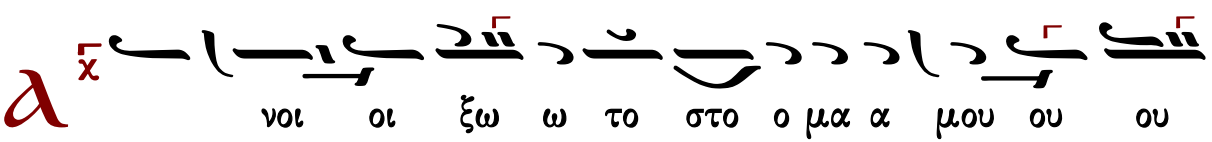

και πλη η ρω θη η σε ε ται Πνε ευ μα α το ος και

λο ο γον ε ε ρε ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι δι

Μη η τρι ι και ο ο φθη σο ο μαι φαι δρω ω ω ως

πα αν η η γυ υ ρι ζω ων και α α σω γη η η θο

ο με ε νος τα α α αυτης τα α θαυ μα α τα α ᾠδὴ γ′

Τ ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο

ο το ο ο ο κε η ζω ω σα και αι αι α

φθο ο νος πη η η γη η θι α σον συγ κρο τη η η

σα α α α αν τα ας πνευ μα τι κο

ον στε ρε ε ε ω ω ω ω σον και εν τη η

η θει α α δο ξη η σου ου ου χορὸς α΄ στε φα α α νω

ων δο ο ο ο ξης α α ξι ω ω σο ον

ᾠδὴ δ΄

Τ ην α νε ξι χνι α στο ον θει ει ει ει α αν βου

ου λη ην τη ης εκ της Πα αρ θε ε ε νου ου σαρ κω

ω σε ε ω ως σου ου του Υ υ ψι στου ου ο ο προ ο

φη η η της Αβ βα α κου ου ουμ κα τα νο ω ων

ε ε κραυ γα α ζε δο ο ξα τη η δυ να α α α μει

ει σου ου Κυ ρι ι ε ε

ᾠδὴ ε΄

Θ ξ ε στη η τα συ υμ πα αν τα α ε πι

τη η η θει α α δο ξη η σου συ υ υ γα αρ α

πει ει ρο ο γα α με Παρ θε ε ε νε ε ε σχες εν

μη η η η τρα τον ε πι ι ι πα α α αν τω

ων Θε ε ε ον χαι αι τε ε ε το ο ο ο χας

α α χρο ο νο ον Υι υι ο ο ον πα α σι ι τοι οις

υ μνου ου σι ι σε ε ε ε σω τη η ρι ι ι ι α αν βρα

βε ευ ο ο ον τα

ᾠδὴ ς΄

Τ ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν τι ι μο ον τε λου

ουν τε ες ε ο ορ τη η ην οι οι θε ο ο φρο ο νε

ες της Θε ο μη η η το ο ο ο ο ρο

ος δευ τε τας χει ει ει ει ρας χρο ο τη η η σω ω ω

ω με εν ἅγιον εξ αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον

δο ξα α ζο ον τε ες

ᾠδὴ ζ′

Ο υκ ε λα α α τρε ε ε ε ευ σα αν

τη κτι ι σει ει οι οι θε ο ο φρο ο νε ες πα

ρα α τον κτι ι ι σα α α αν τα αλ λα α

πυ ρο ος α πει ει λη ην αν δρει ει ως πα α α τη

η σα αν τες χαι αι αι αι ρο ον τες ε ε ψα αλ λο ον

υ περ υ υ υ μνη η η η τε ε ο των πα

α τε ρω ων Κυ ρι ι ος ἅγιοι Θε ο ος ε ευ λο

ο γη το ο ος ει ει

ᾠδὴ η′

α
ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν
τον Κυ υ ρι ι ο ον
Π
αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη κα
α μι ι ι νω ω ο το ο ο ο ο κος της
Θε ε ο το ο κου ου δι ι ε σω ω σα α το ο
το ο τε με εν τυ υ που με ε νο ο ος νυ υν δε
ε ε εν ερ γου ου ου με ε ε ε νος την οι
κου με νη ην α πα α σαν α γει ρει ει ει ψα α
α αλ λου ου ου ου σαν το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο
ο ο ον υ υ μνει τε τα α ερ γα α και αι αι υ υ περ

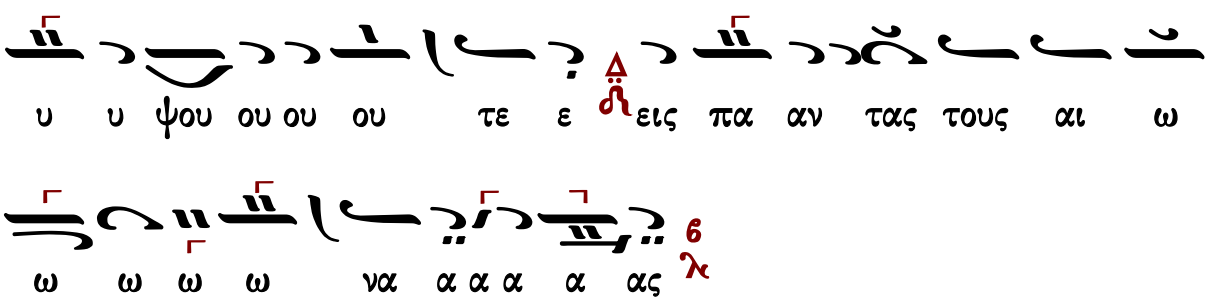

Τιμιωτέρα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου Ἦχος δ΄ Βυ Πανδέκτη Ὄρθρος 1850 σ.502#

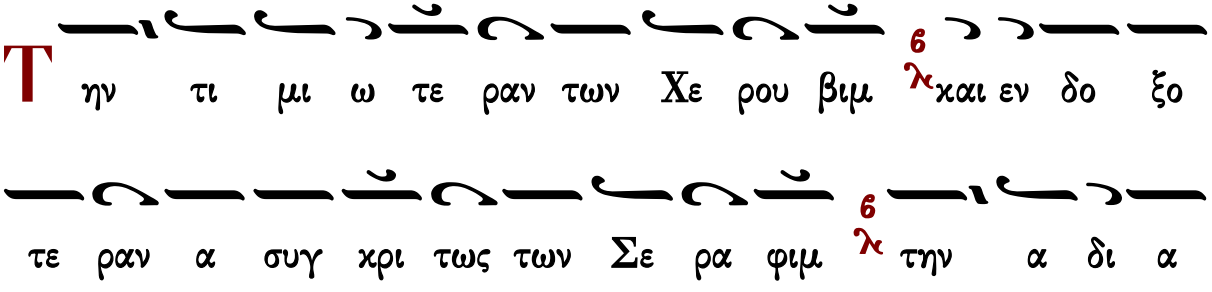

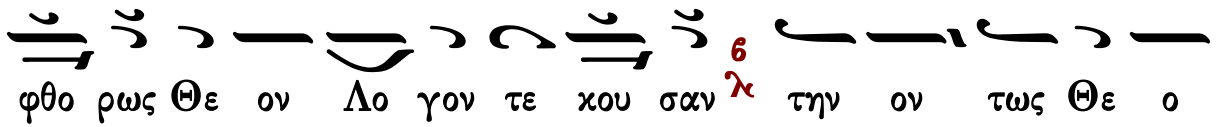

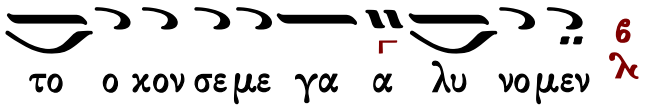

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βϛ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.26#

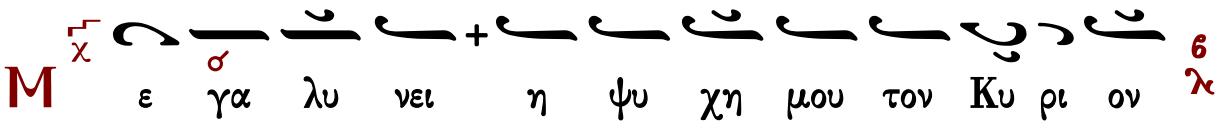

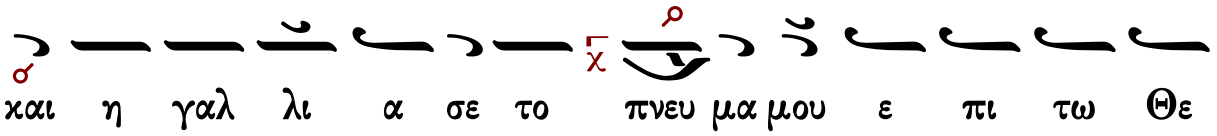

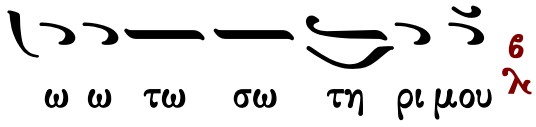

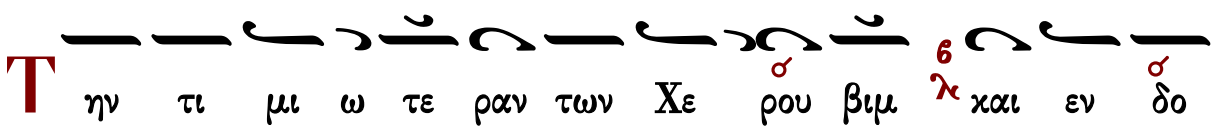

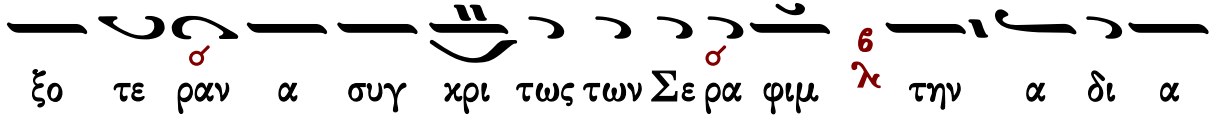

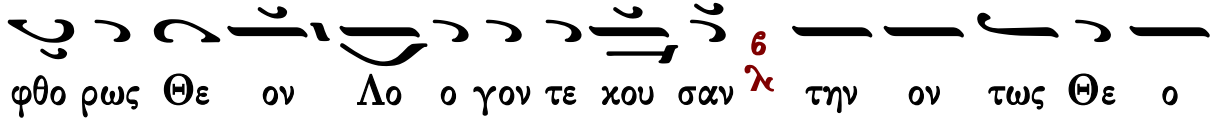

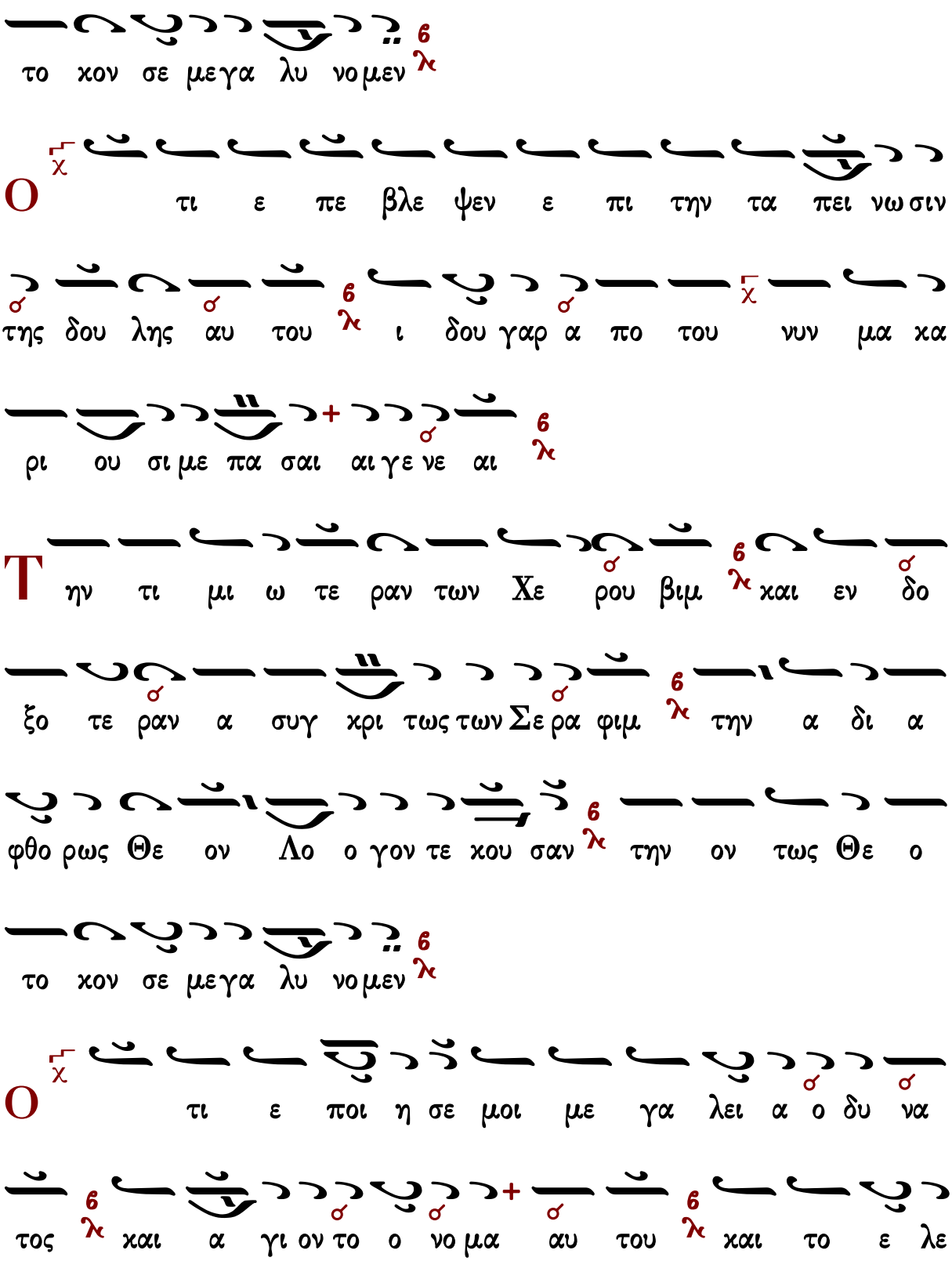
το χον σε μεγα λυ νο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το χον σε μεγα λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε

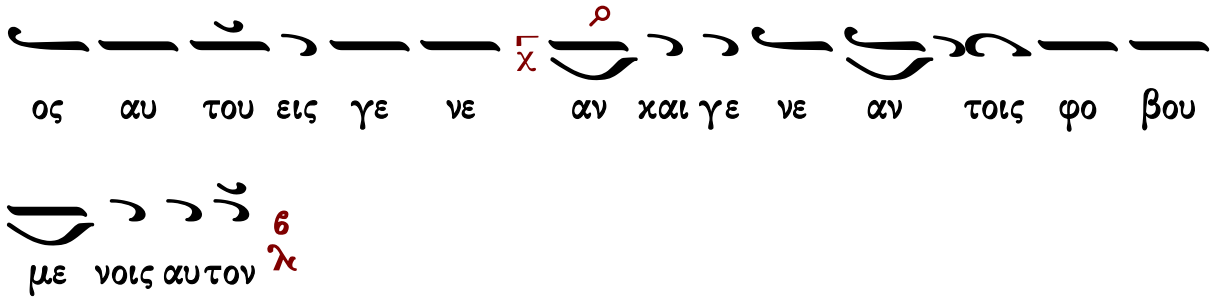
ος αυ του εις γε νε αν χαι γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον

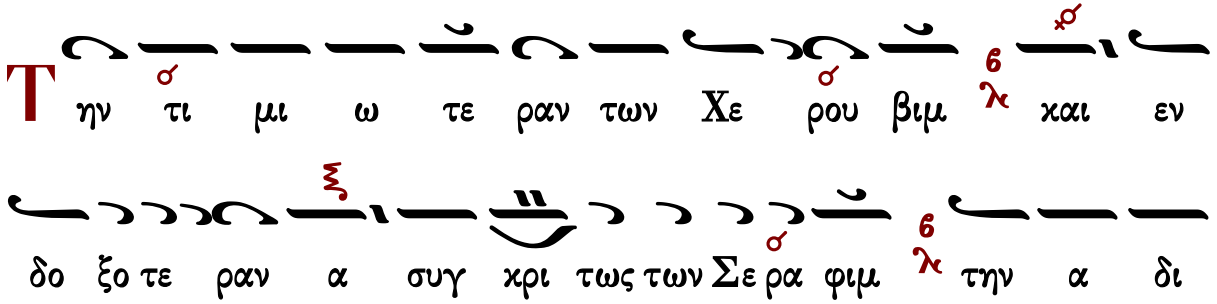
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

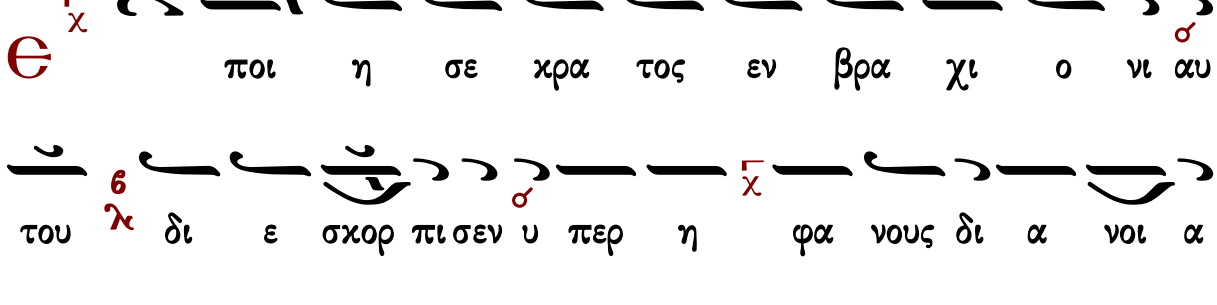
Є ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α
καρ δι ας αυ των

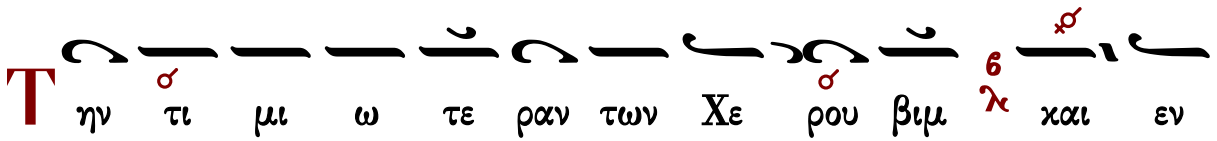
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν

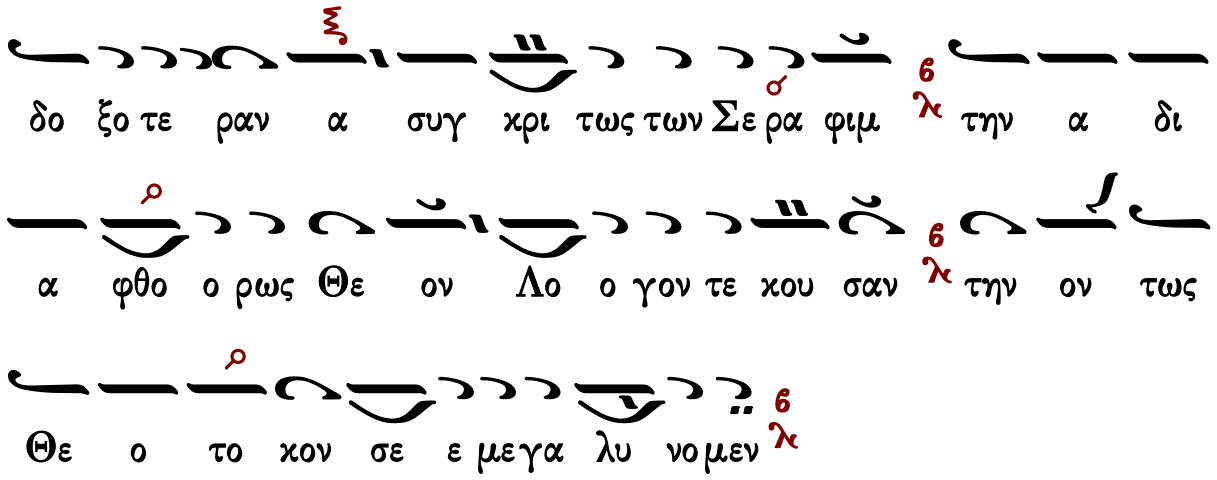
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

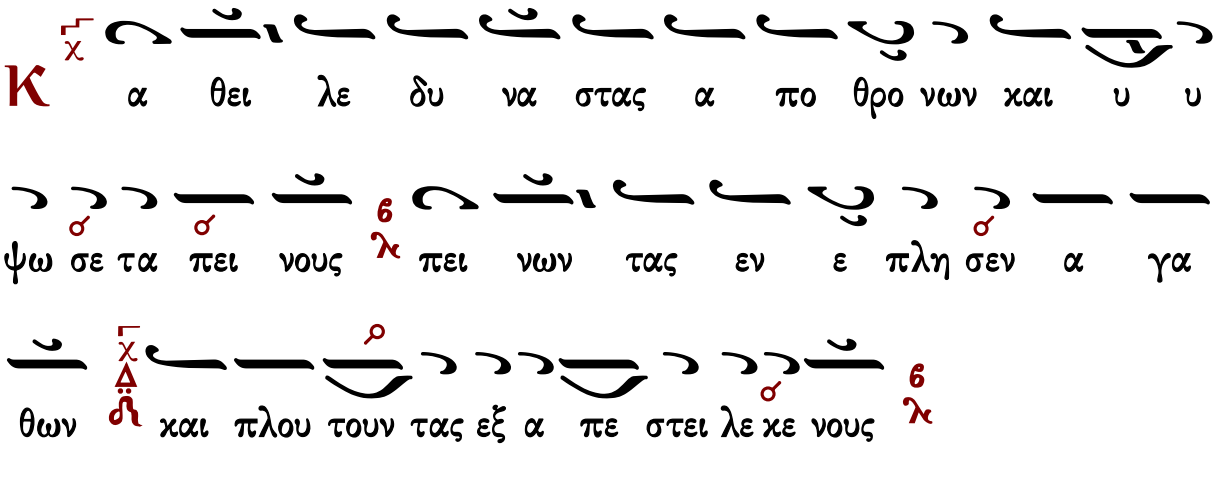
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ
ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους

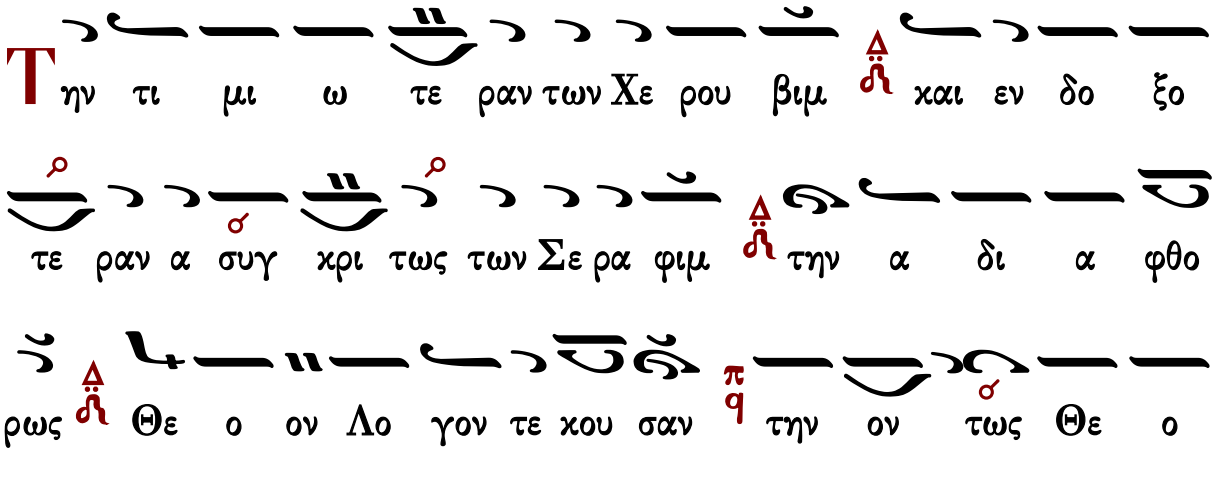
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

Σύντομος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

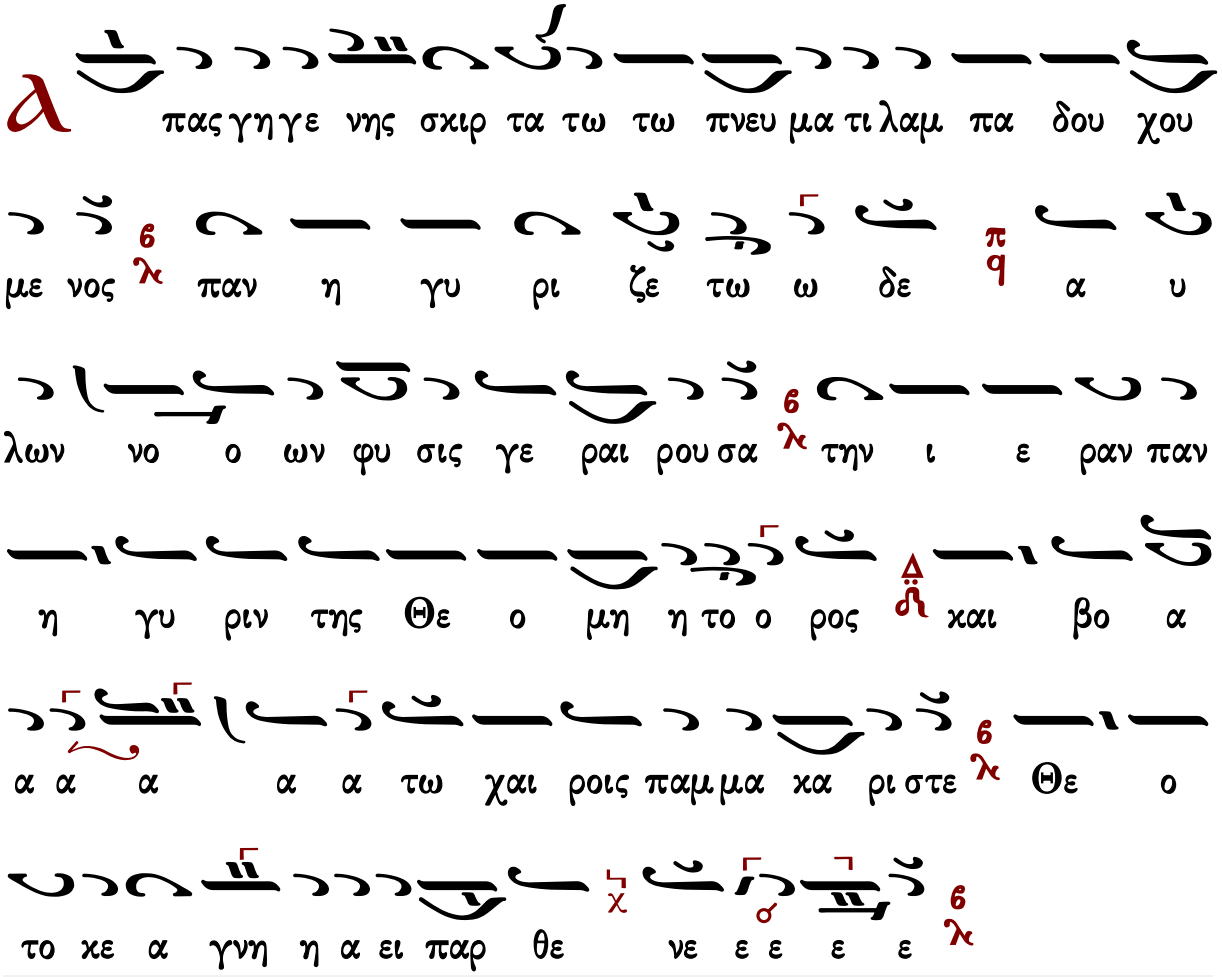

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάρια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.514*

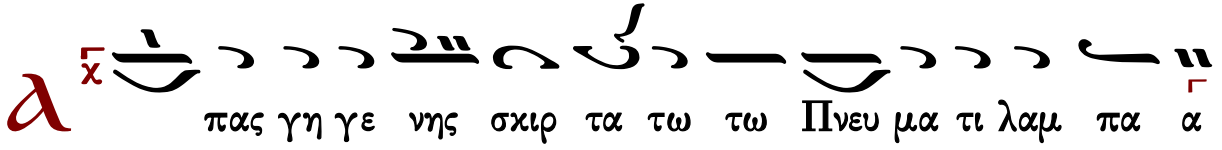

δου χου με νος παν η γυ ρι ζε τω ω δε α υ λων

Νο ων φυ υ σις γε ραι ρου σα τα ι ε ρα θαυ

μα σι α της Θε ο μη το ο ρος και βο α α τω χαι ροις

παμ μα κα α ρι στε Θε ο το ο κε α γνη η α ει

πα α αρ θε νε ε ε ε ε

Ἀργὴ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βου

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1905 σ.55#

α πας γη γε νη η ης σκιρ τα τω τω πνε ευ μα

τι ι λα αμ πα α δου χου με ε νο ο ος παν η γυ

υ ρι ζε ε ε τω ω ω ω δε α υ λω ων νο ο

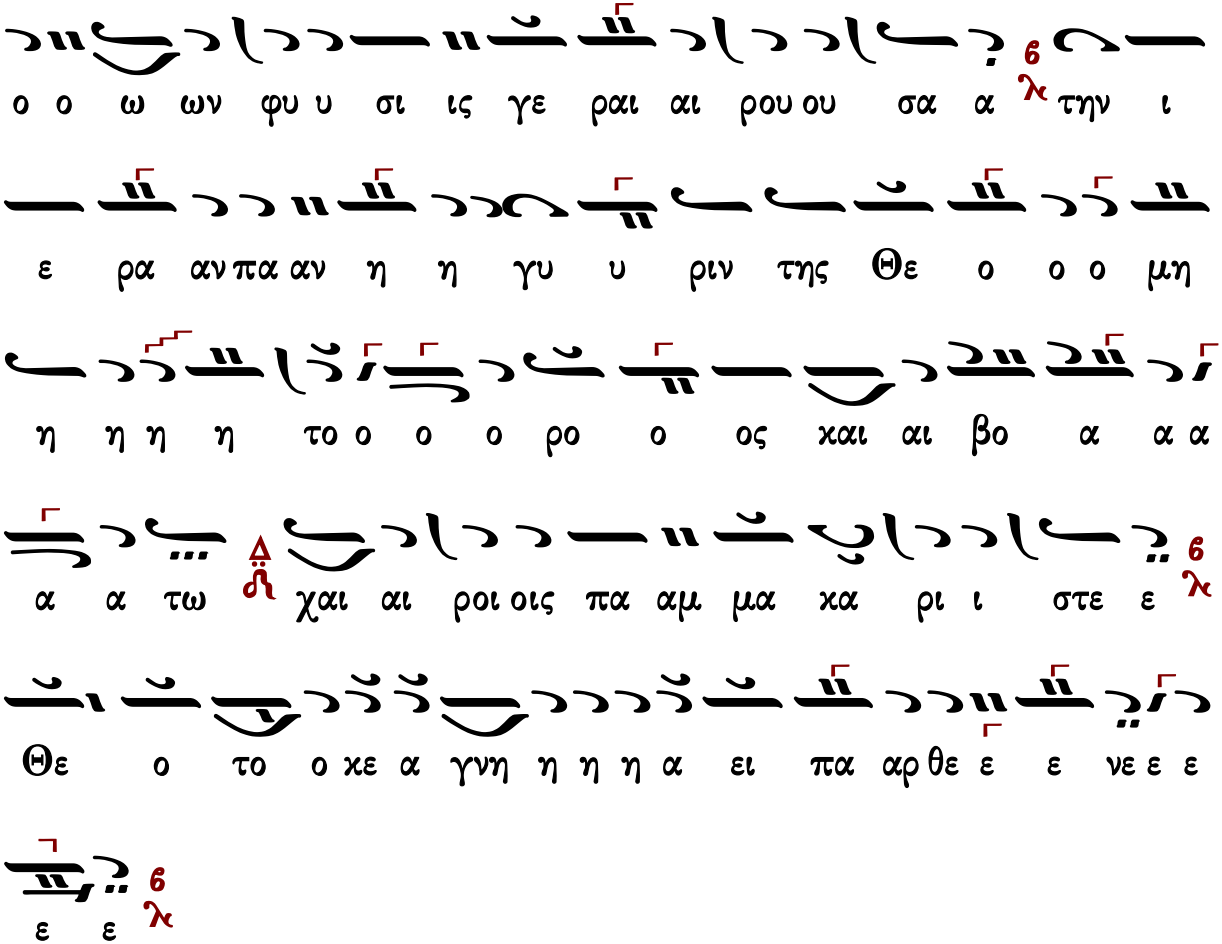

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.237/1936*

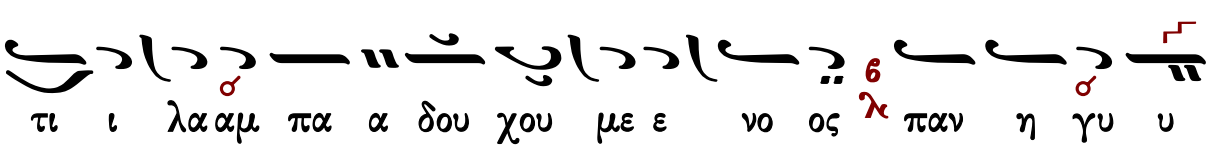

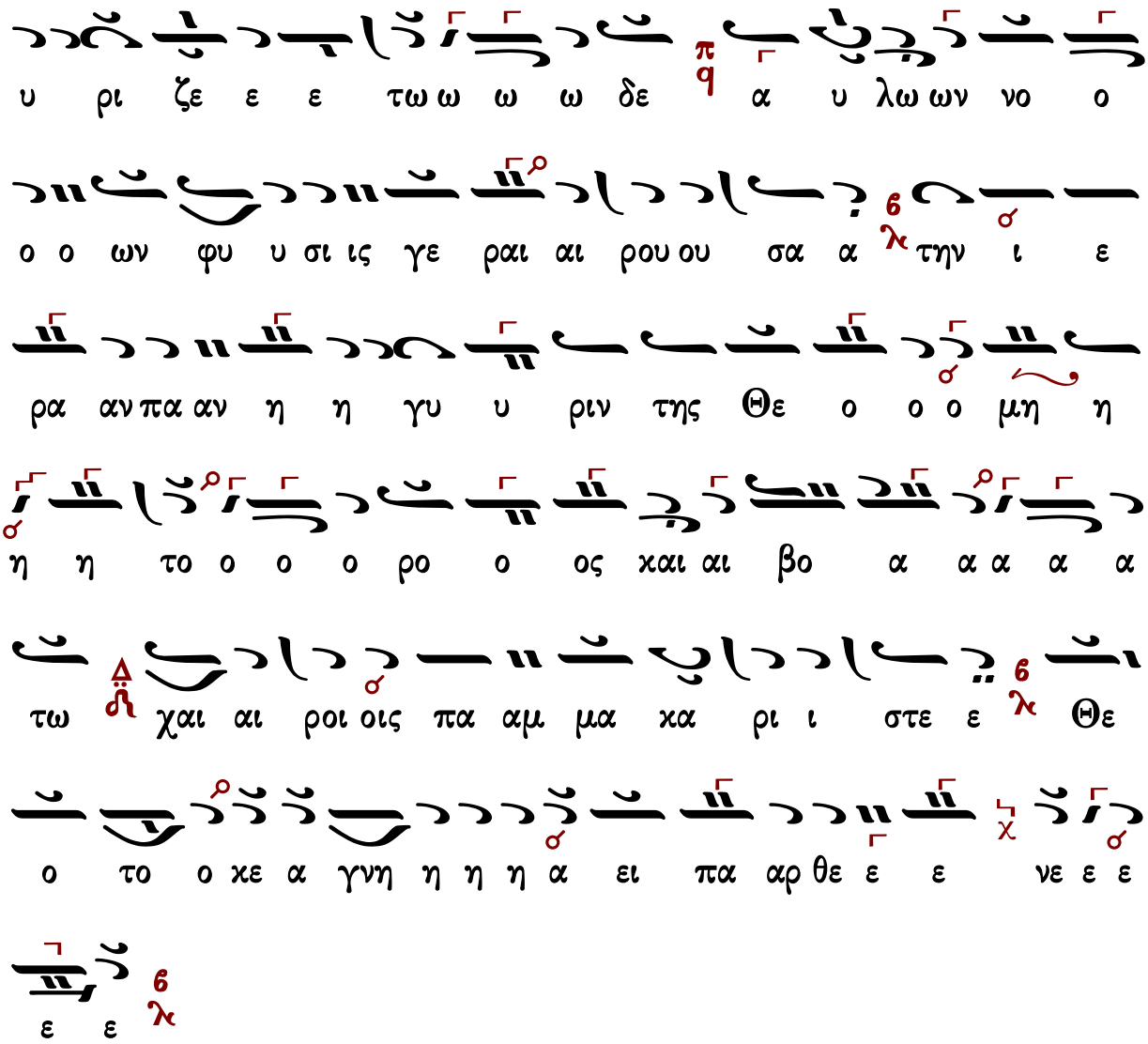

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.510*

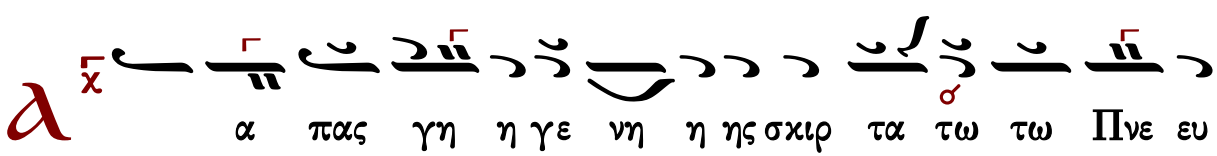

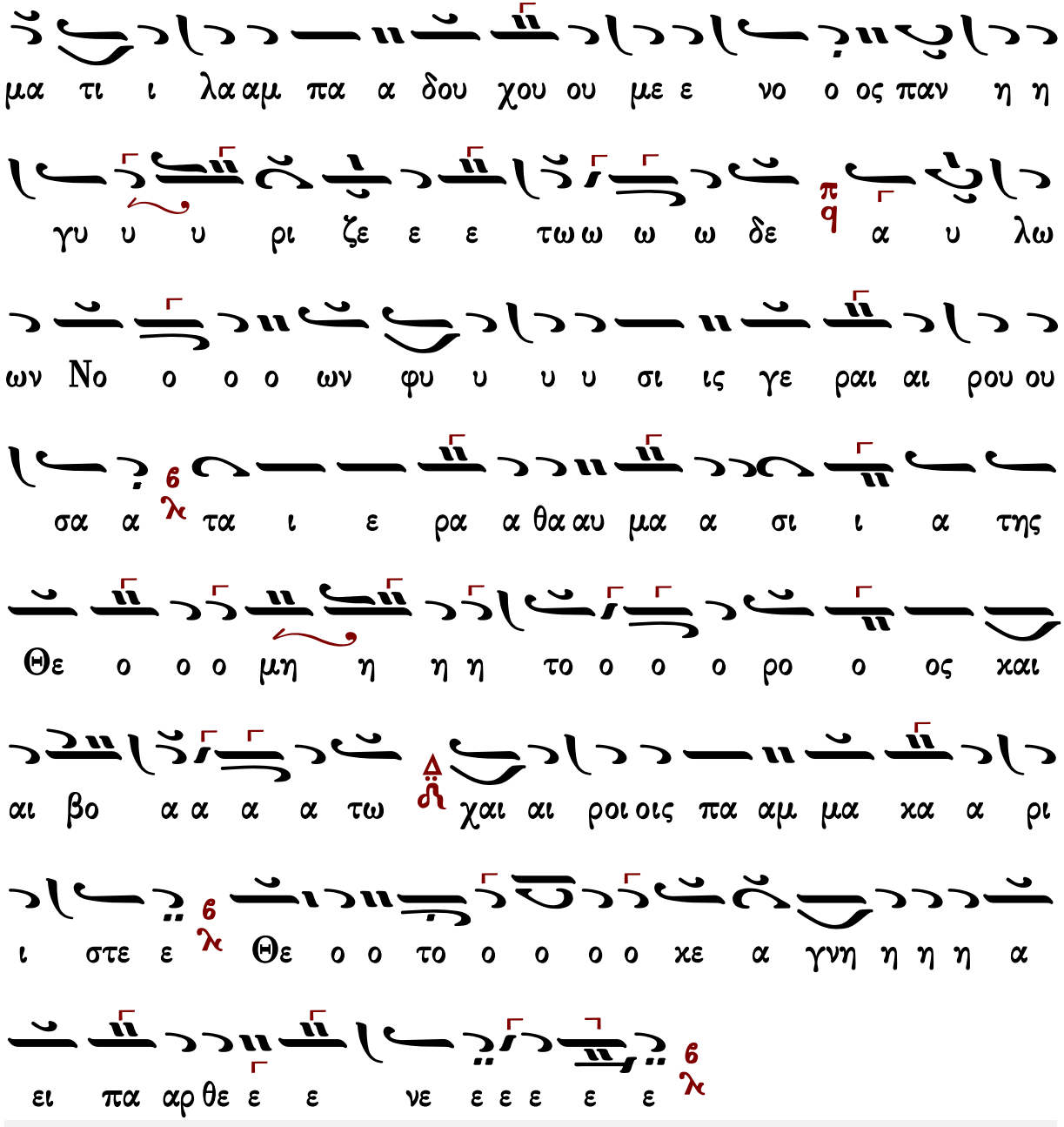

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάρια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐξαποστειλάριον

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.208/1248#

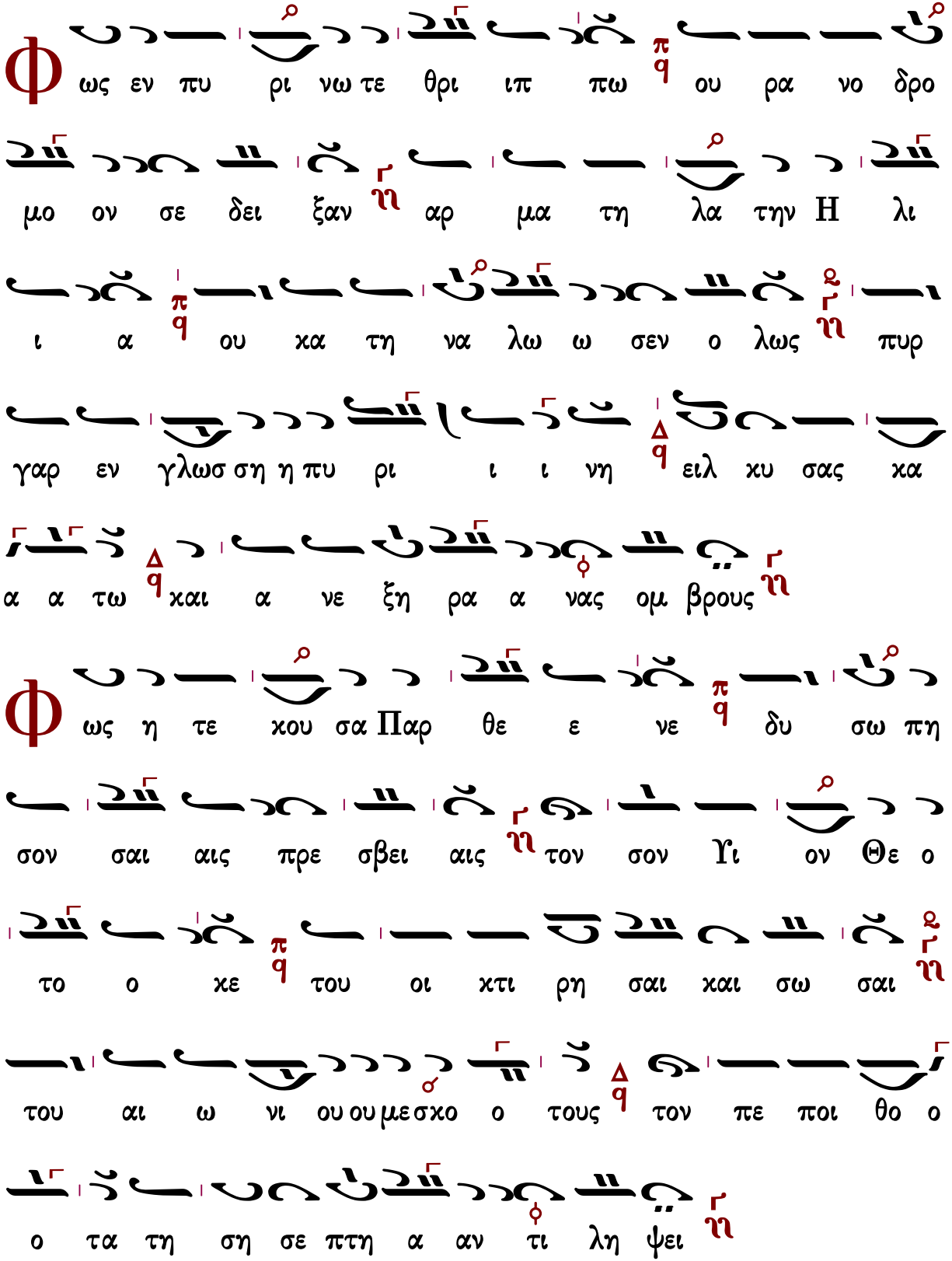
Φ ως εν πυ ρι νω τε θρι ιπ πω ου ρα νο δρο
μο ον σε δει ξαν αρ μα τη λα την Η λι
ι α ου κα τη να λω ω σεν ο λως πυρ
γαρ εν γλωσ ση η πυ ρι ι ι νη ειλ κυ σας κα
α α τω και α νε ξη ρα α νας ομ βρους
Φ ως η τε κου σα Παρ θε ε νε δυ σω πη
σον σαι αις πρε σβει αις τον σον Υι ον Θε ο
το ο κε του οι κτι ρη σαι και σω σαι
του αι ω νι ου ου με σκο ο τους τον πε ποι θο ο
ο τα τη ση σε πτη α αν τι λη ψει

Αἶνοι

Πασαπνοάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ πλ δ Νη

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.536*

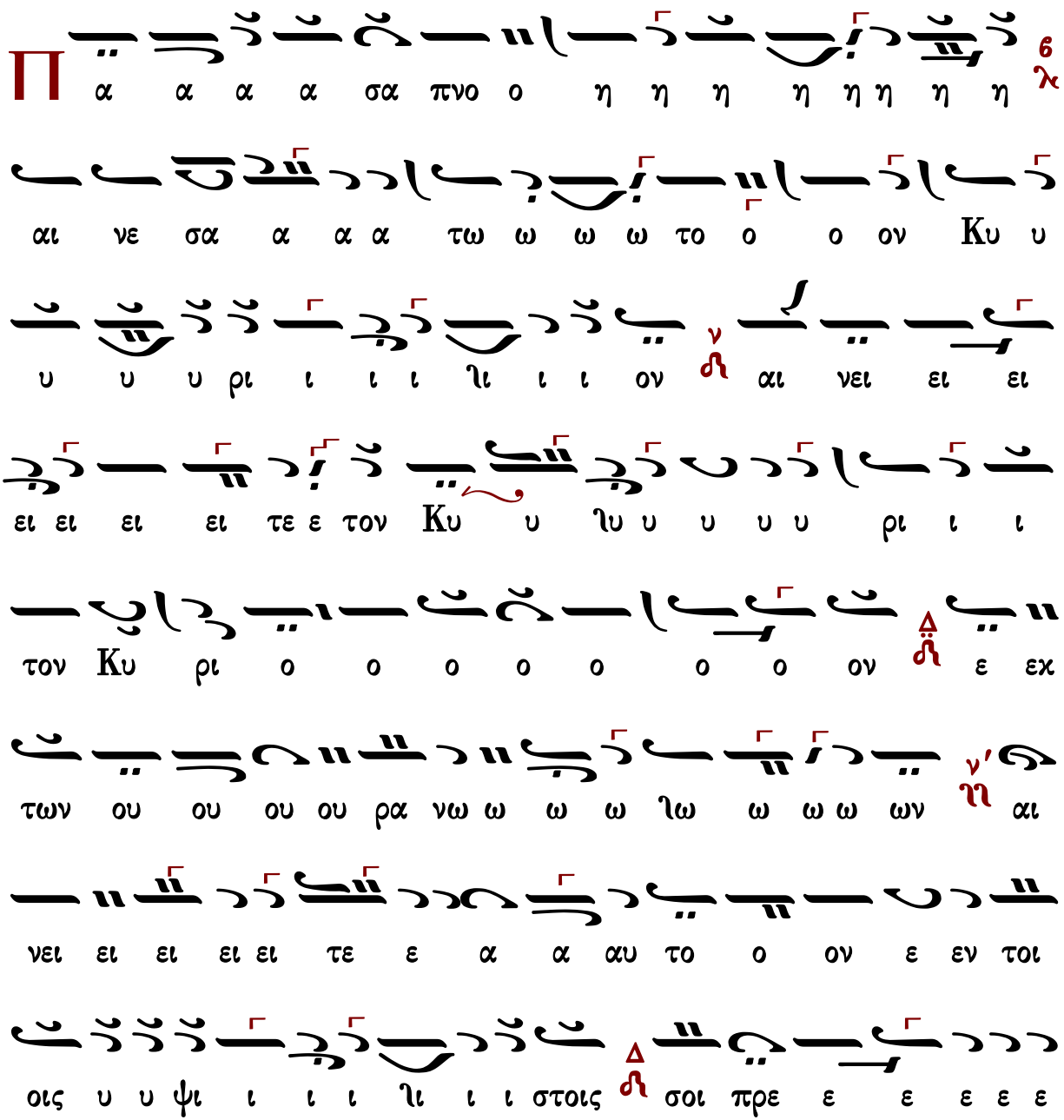

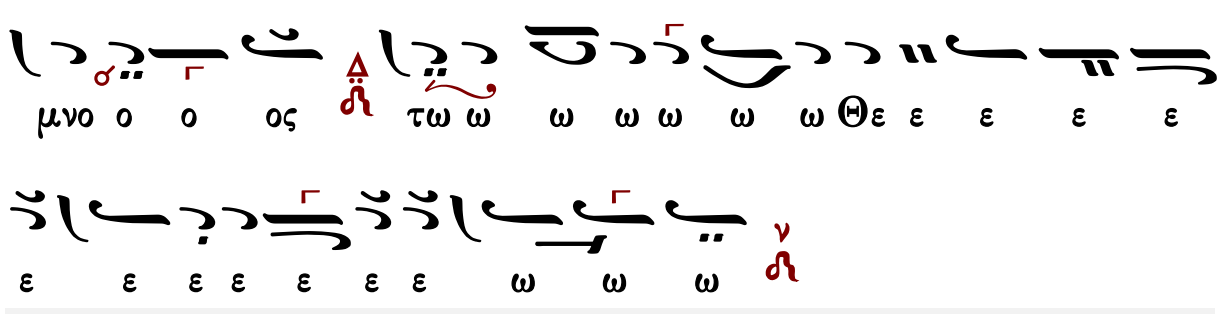

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ ἡ Νη

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.228*

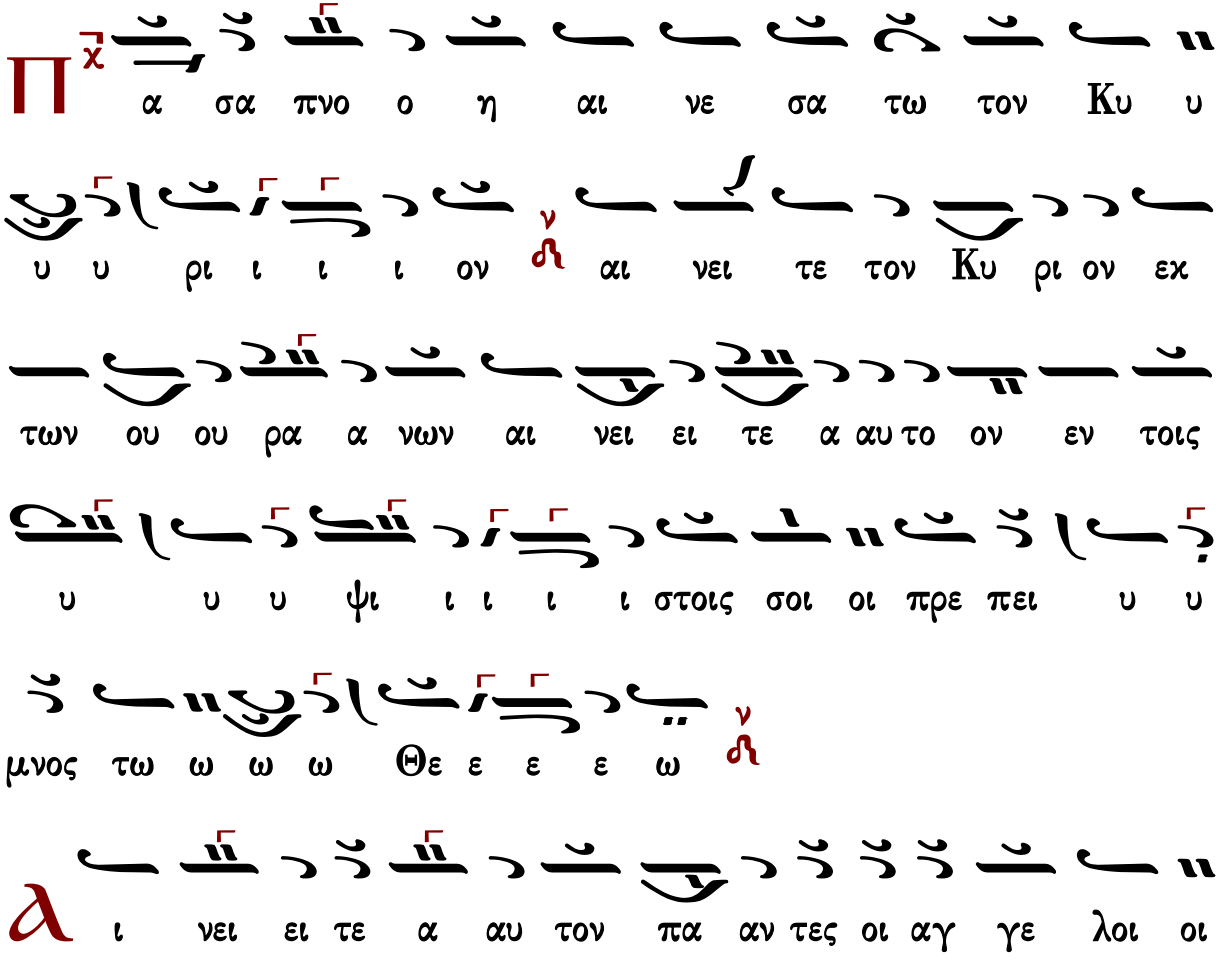

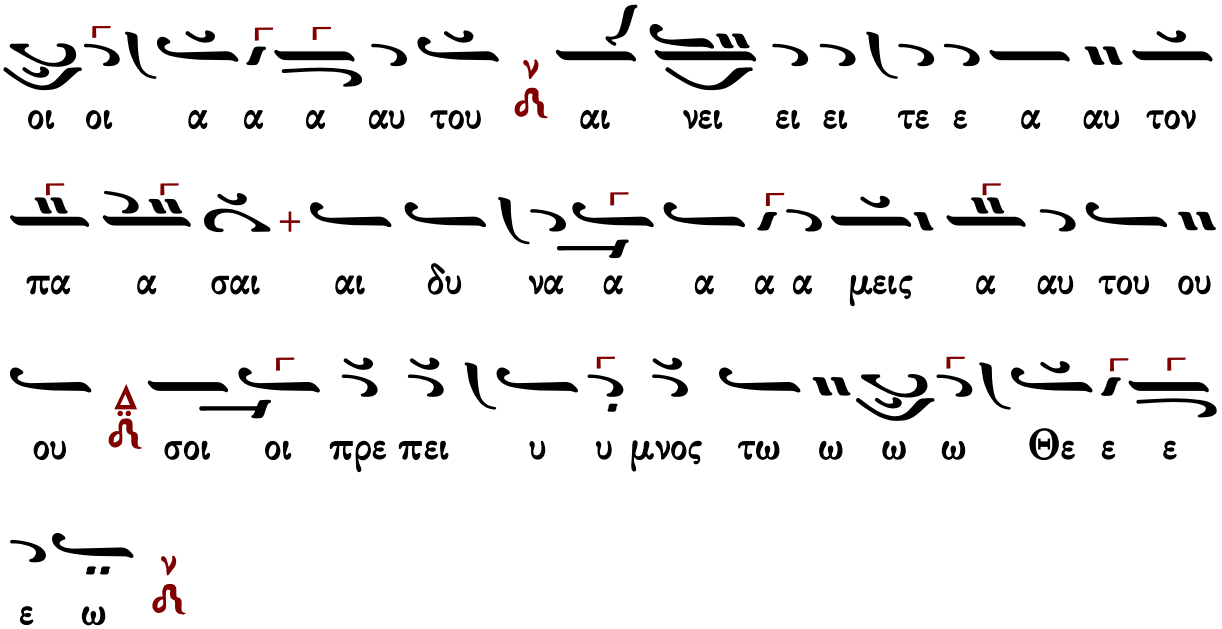

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ ἡ̈ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.420#

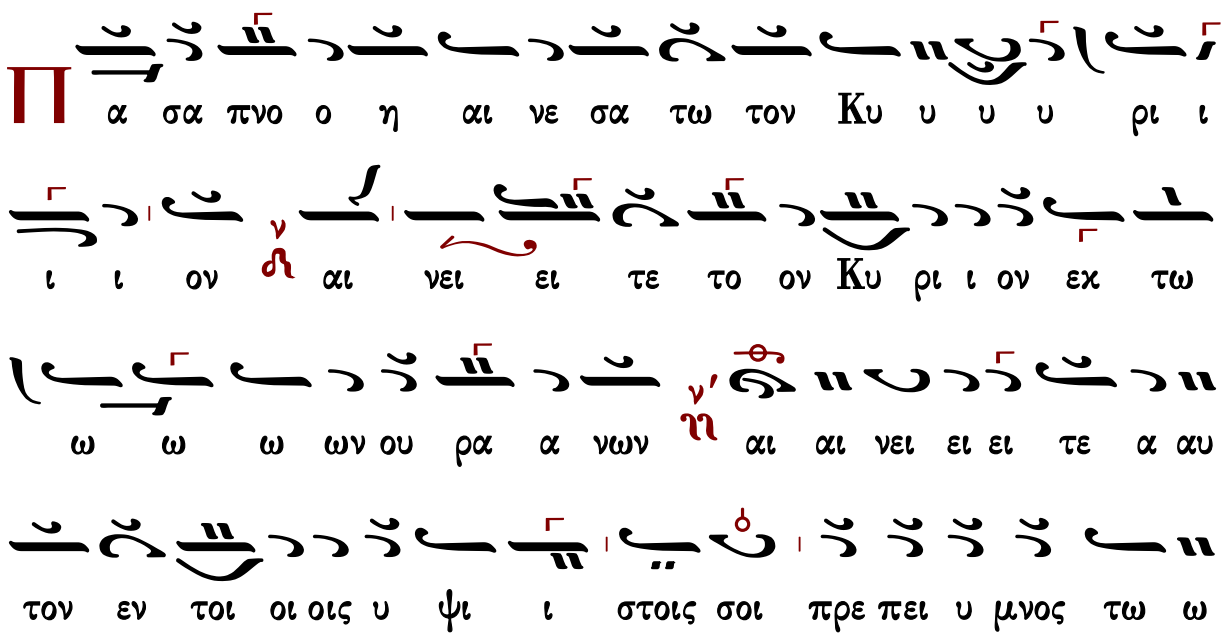

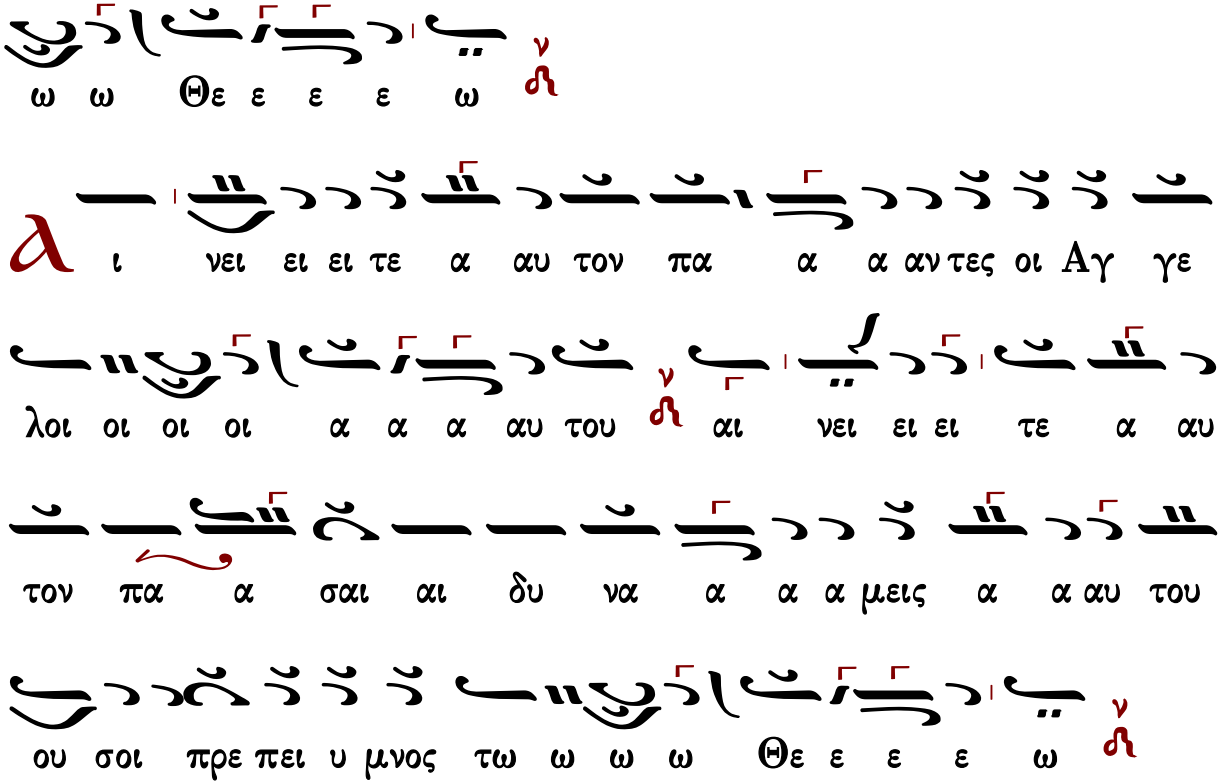

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̇ π̇ ἡ̇ Νη̇

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.141*

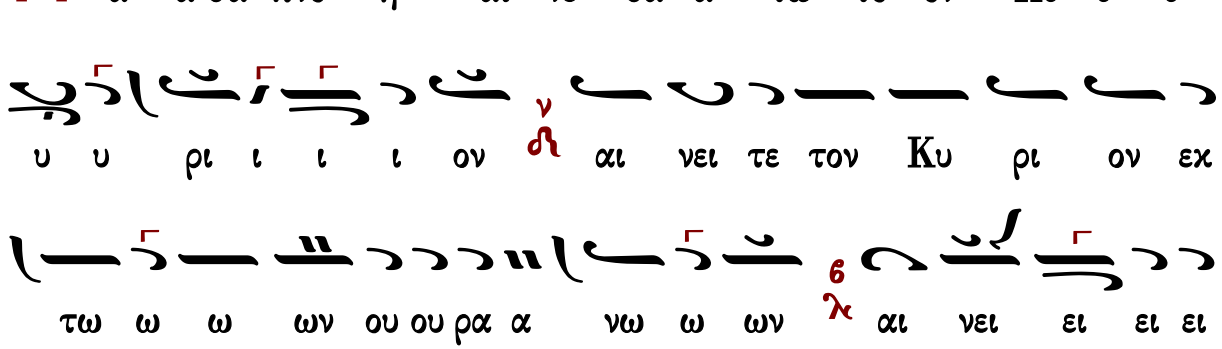

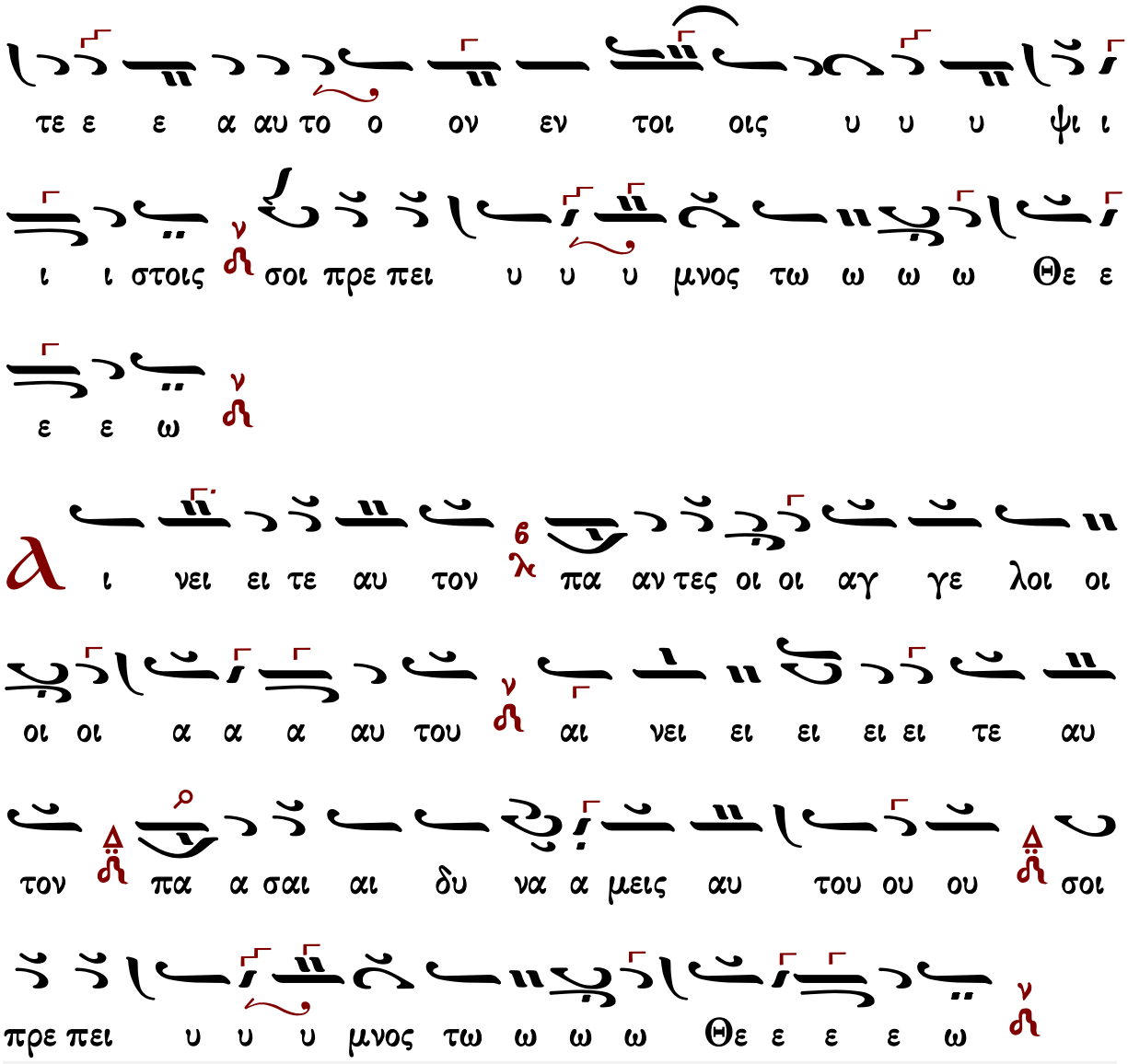

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.516*

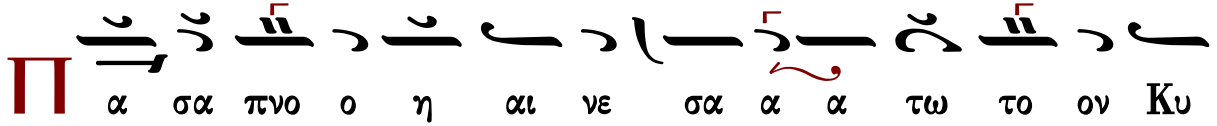

υ υ ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον

εκ τω ω ω ω ων ου ου ρα α α νω ων αι

αι νει ει ει τε α αυ τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι

στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

ι νει ει τε α αυ το ον πα α αν τες οι α αγ γε

λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει ει τε α

αυ τον πα σαι αι δυ να α α μει εις α α αυ

του σοι πρε πει υ υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε

ω

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Άθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.136*

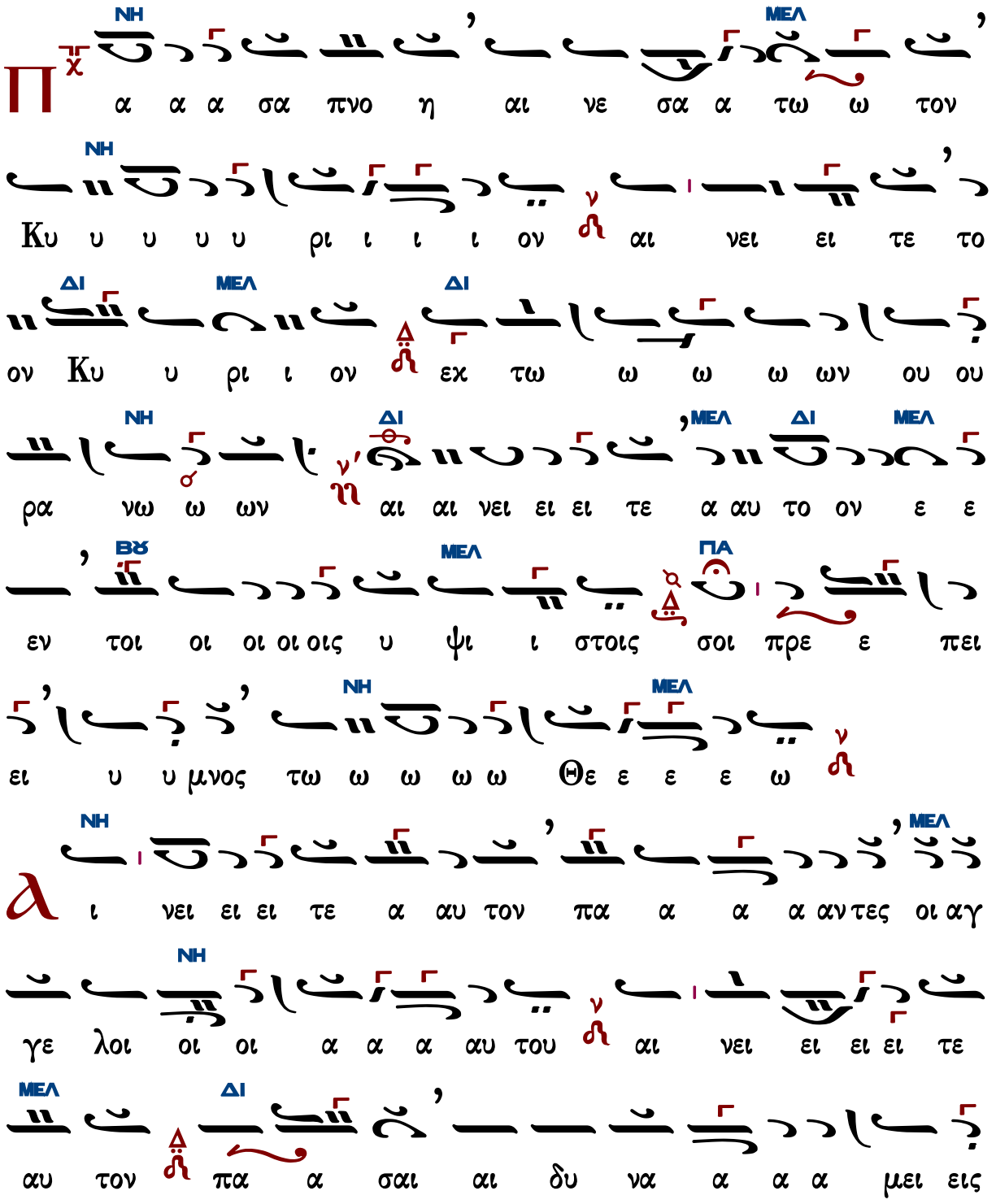

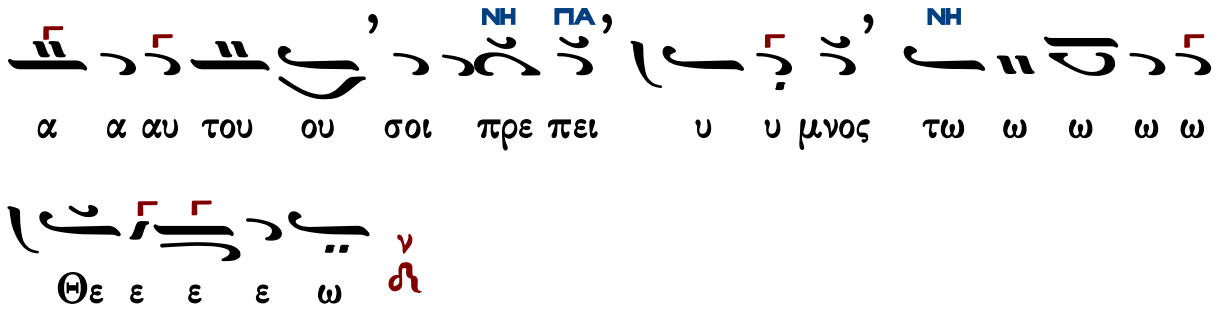

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ381*

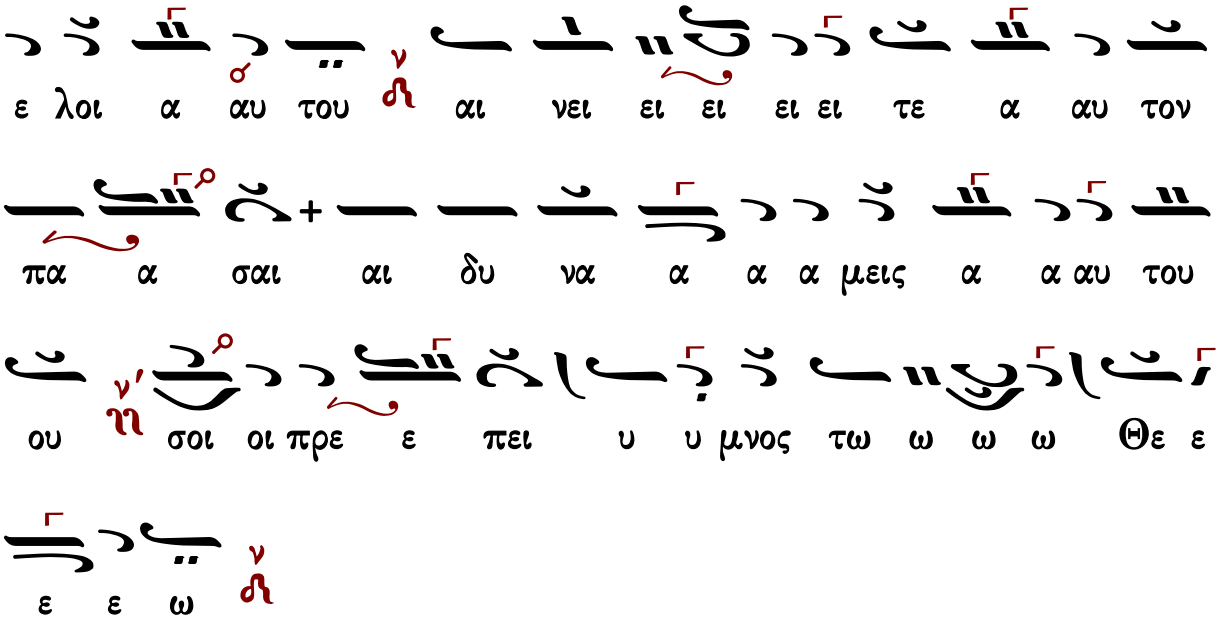

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̇ ἡ̈ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.381/1248*

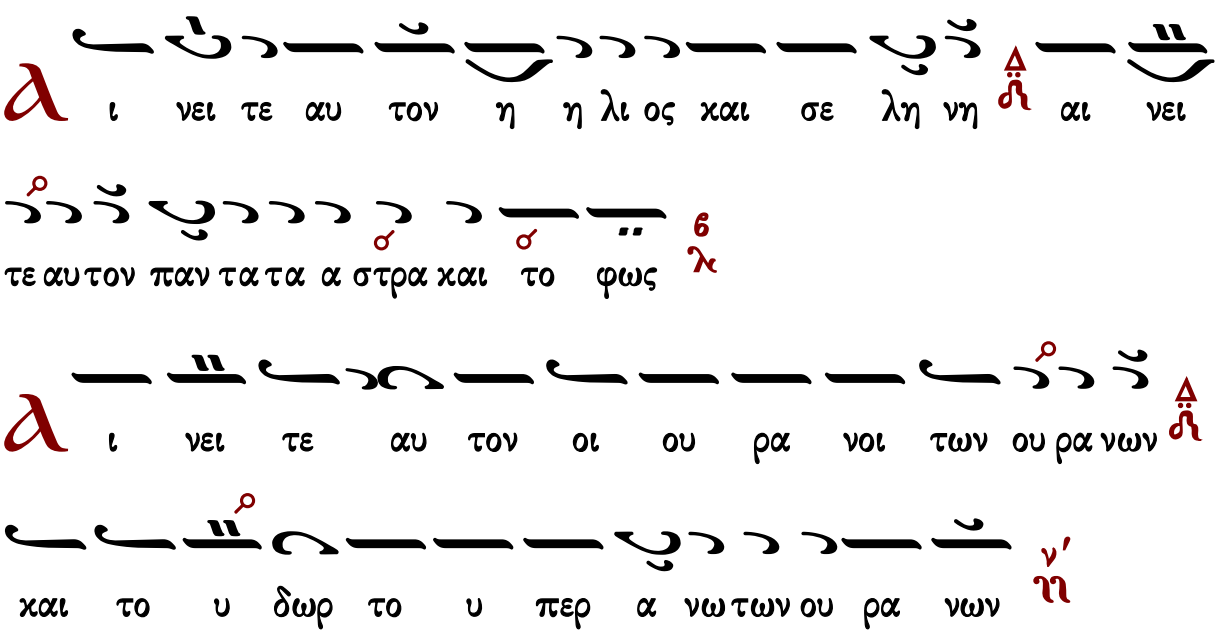

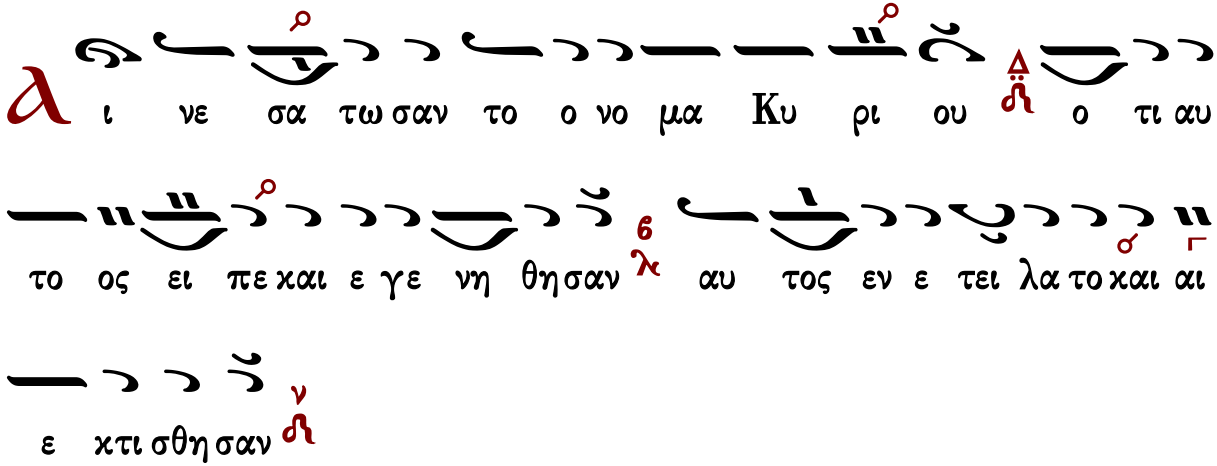
α
ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου ο τι αυ
το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος εν ε τει λα το και αι
ε κτι σθη σαν

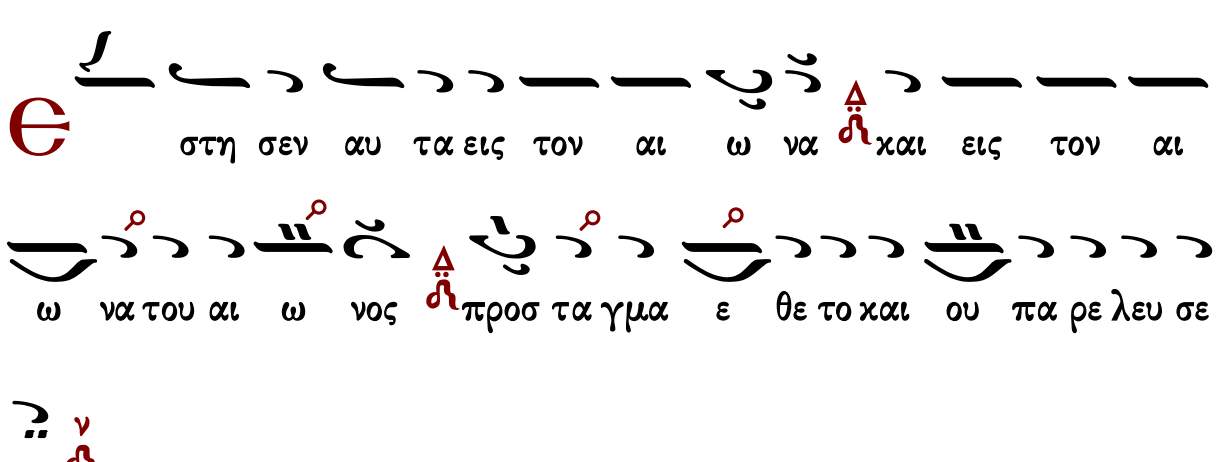
Θ
στη σεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι
ω να του αι ω νος προσ τα γμα ε θε το και ου πα ρε λευ σε
ται

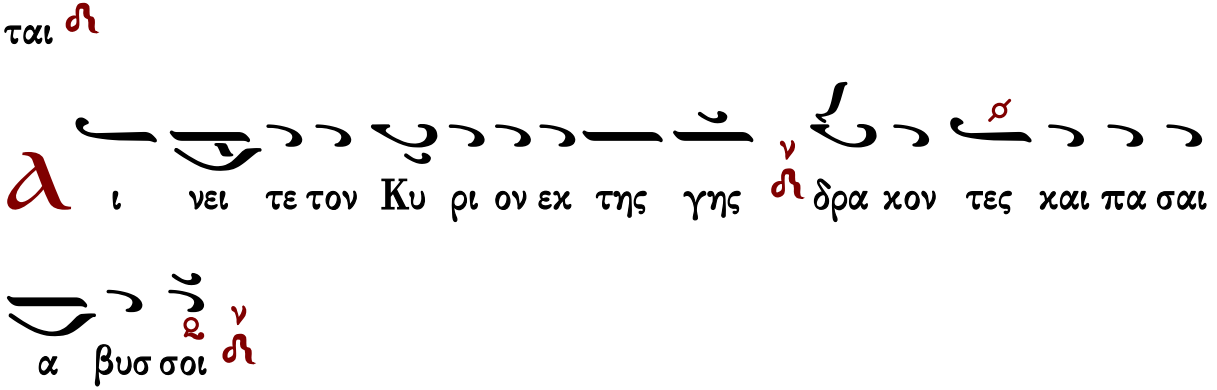
α
ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και πα σαι
α βυσ σοι

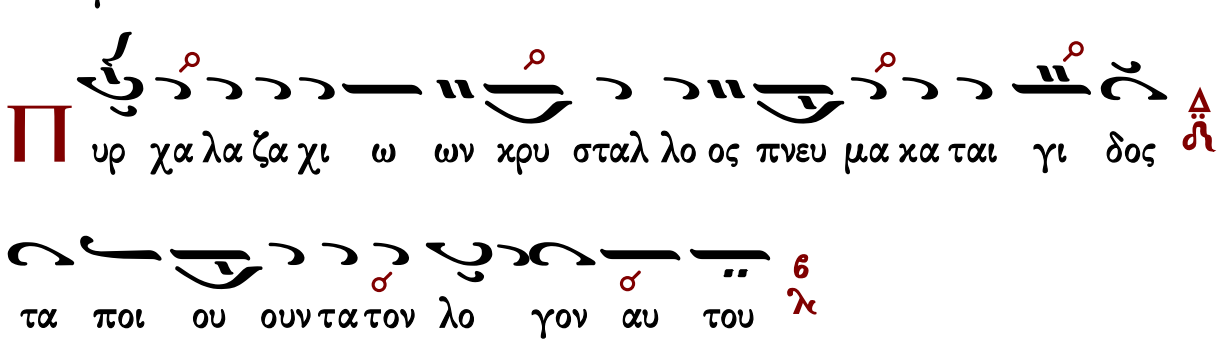
Π
υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λο ος πνευ μα κα ται γι δος
τα ποι ου ουν τα τον λο γον αυ του

T α ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο

ο ρα και πα σαι κε δροι

T α θη ρι α και παν τα α τα κτη η η νη ερ πε τα

και πε τει να πτε ρω τα

B α σι λεις της γης και πα αν τες λα οι αρ χον

τες και πα αν τες κρι ται αι γης

N ε α νι σκοι και παρ θε ε ε νοι πρε σβυ τε ροι με

τα νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ

ρι ι ου ο ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ

του ου μο νου

Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

ου ρα νου και υ ψω σει χε ε ρας λα ου αυτου

Υ μνος πα σι τοις ο σι ι οις αυ του τοις υι οις

Ισραηλ λα ω εγ γι ζον τι αυ τω

α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι νε σις

αυτου εν εκ κλη σι ι α ο σι ων

Θ υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι

αυ τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα α σι λει αυτων

α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο

ρω εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ι ω ψα λα τω σαν

αυ τω

Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του

και υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α

Κ αυ χη η σον ται ο σι οι εν δο ξη και α γαλ

λι α σο ον ται ε πι των κοι τω ων α αυ των

Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ

των και ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν α αυ των

Τ ου ποι η η σαι εκ δι ι κη σιν εν τοις ε θνε

σιν ε λε γμους εν τοις λα οις

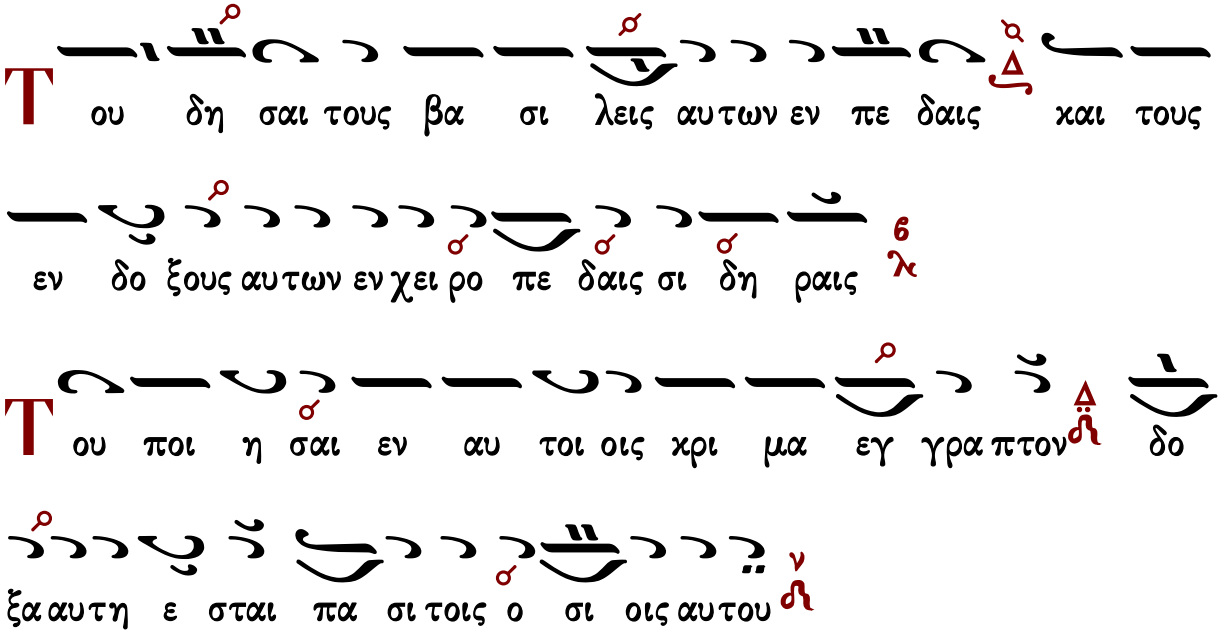

Προσόμοια

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν

Ἦχος λ̀ π̀ ν̈ Νη

Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.309*
(διασκευὴ Γερασίμου μοναχοῦ)

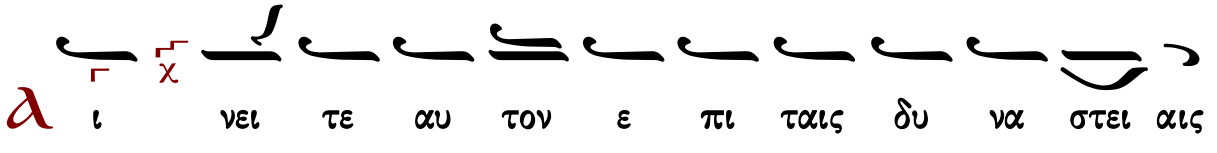

αυ του αι νει τε αυ τον χα τα το πλη θος της με

γα λω συ νης αυ του

Ο τε ε συ προ φη η η τα α θε σπε ε σι ε τω Θε

ω δι α ρε ε της και πο λι ι τει ει ει ας α χραι

φνου ου ους συν ε χρα θης παρ αυ του ου ου την εξ

ου ου σι ι ι αν ει λη φω ως την χτι ι ι ι ι

σιν χα τα γνω μη ην με ε τερ ρυ υ θμι σα ας και

πυ υ υ υ υ λας υ ε του θε ε ε ε λω ων

α πε ε χλει σα ας και α νω ω θε εν πυρ χα α

τη γα α γε ες και δυσ σε βει ει ει εις χα τη

η να λω ω σα ας ι κε ε ε τε ε ε ευ ε

ε του σω θη η ναι τας ψυ χα α α α ας η η

η η μων

α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ρα

τὸ ἴδιο

α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα α

νω

Z η λω ω του Κυ ρι ι ι ου ου πυ ρου ου με νος πα ρα

λεγ ξας η η η εξ ε δι συ λεις ι ι σι βα μους νο

συ εις ει ρει ε ι νης σχυ αι της ως ω δρω σφο

ξο ο δο α ρα α πα ι τι α δα υ εν πυρ ψας η η

η η η ω μω ας αν η η η ας α α α τω σας θερ α α θα ε

ο ρ ο α τα α μα α και ας σα γα πη ε ον

ου δι σου η η η η τη μη λω τη α α α νι δα

ε ε ε ευ ε ε τε ε κε ι ες με ε τε ι ε

η η ας α α α χα ψυ ας ναι η η θη σω του ε

η η μων

α
ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου
πα σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ ρι ον
Ο
τε ε συ προ φη η η τα α κα τε ε δει ξας ε πι
γης ως α λη η θως την ε που ου ρα α α νι ον ζω
η η ην την ζω ην εν σε αυ τω ω την εν υ υ
πο ο ο στα τον πλου τω ων θα νο ο ο ο ον
τα σοις φυ ση μα α σι ιν α νε ε στη σα ας
θα να α α α α του χρειτ των ε ε τι ι συ υ
δι ε ε μει να ας αρ μα πυ ρο ο ο ος ε

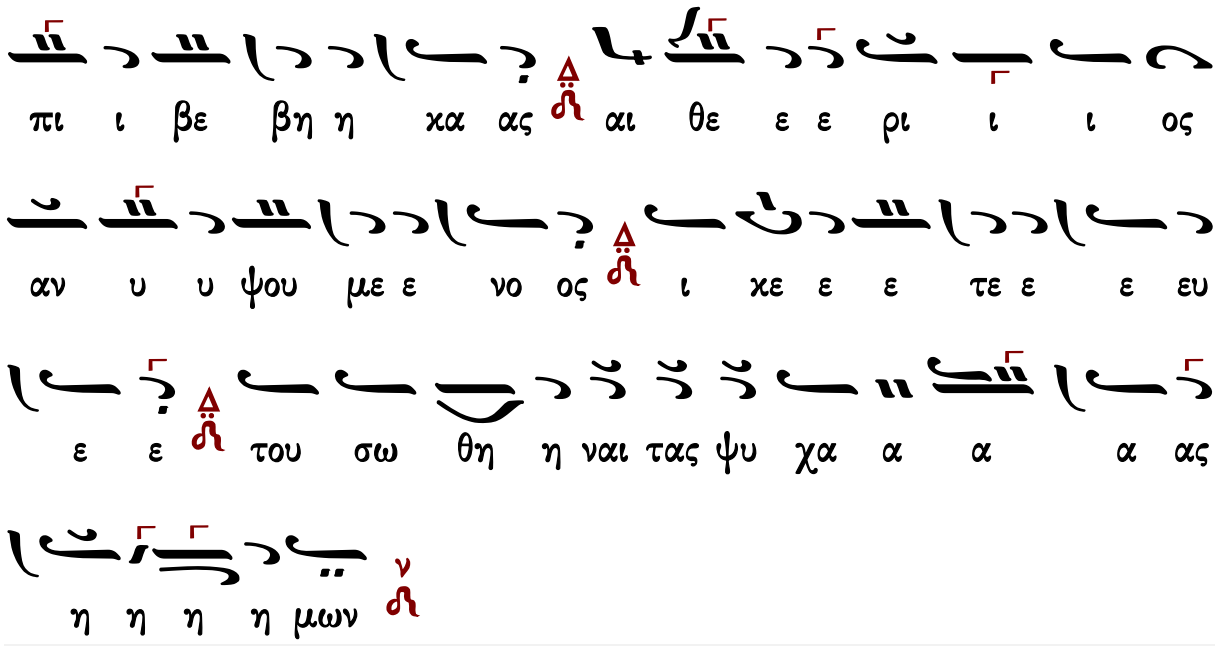

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.209/1249#

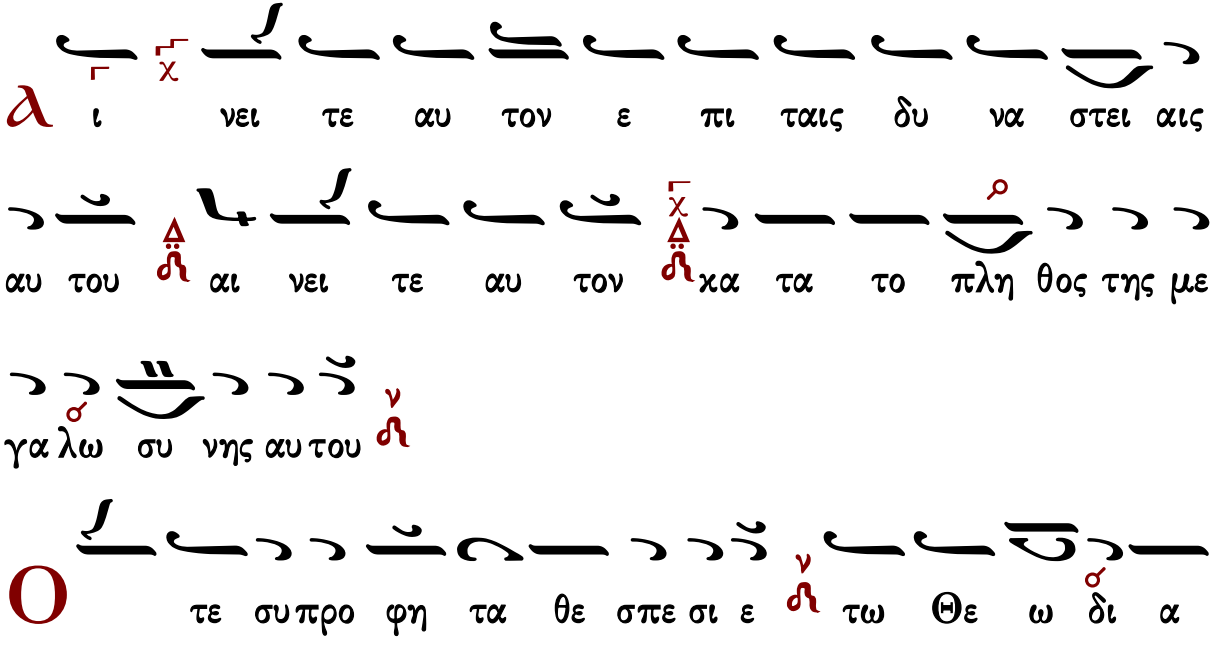

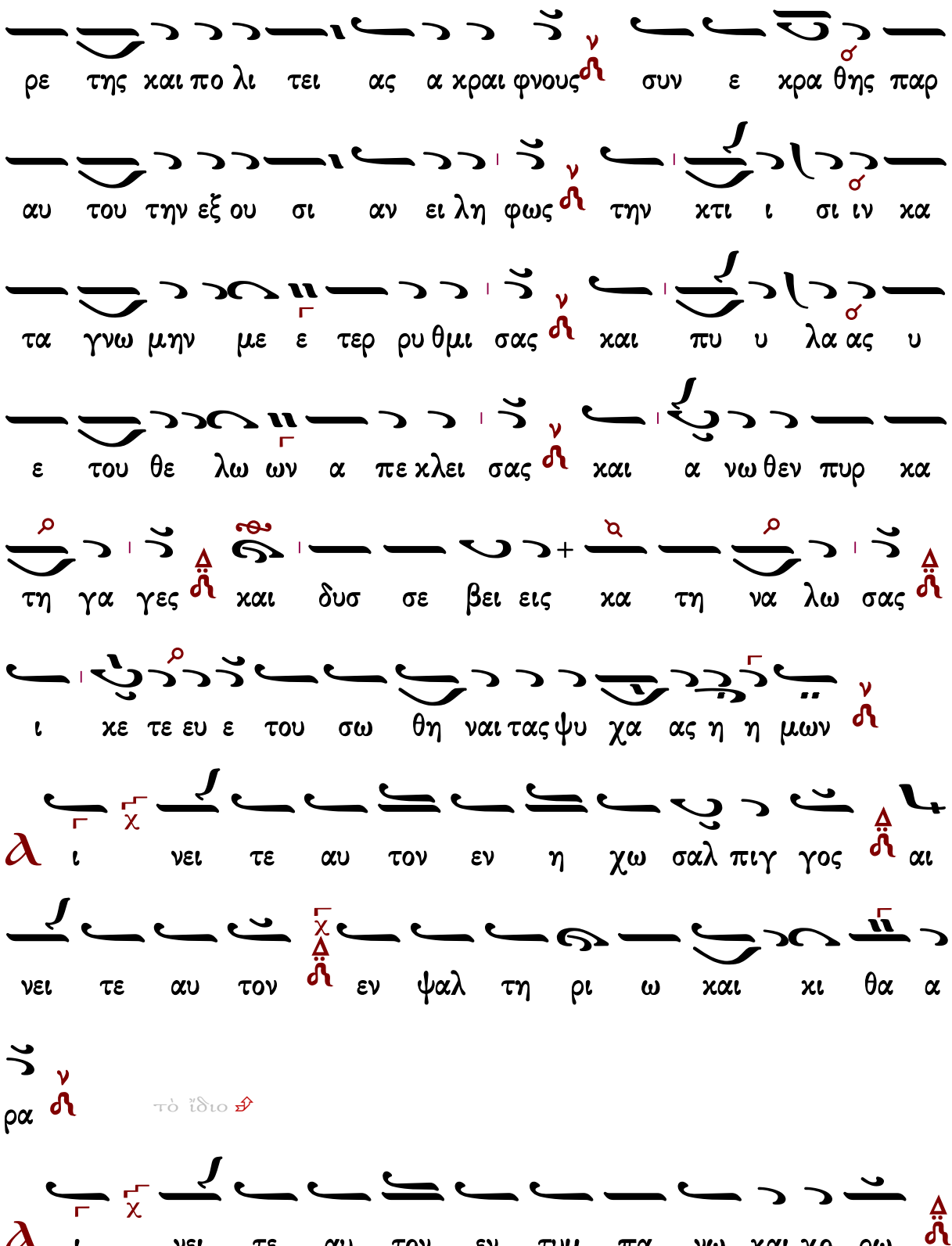
ρε της και πο λι τει ας α κραι φνους συν ε κρα θης παρ
αυ του την εξ ου σι αν ει λη φως την κτι ι σι ιν κα
τα γνω μην με ε τερ ρυ θμι σας και πυ υ λα ας υ
ε του θε λω ων α πε κλει σας και α νω θεν πυρ κα
τη γα γες και δυσ σε βει εις κα τη να λω σας
ι κε τε ευ ε του σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων
α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α
ρα
τὸ ἴδιο
α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα α

νω

Z η λω του Κυ ρι ου πυ ρου με νος πα ρα νο μους

βα σι λεις συ δι εξ η λεγ ξας σφο δρως της αι

σχυ νης ι ε ρεις συ ε θα να τω σας αι σχρως

α νη η ψα ας πυρ εν υ δα τι ι πα ρα δο ξον τρο

φη ην δε ε α γε ωρ γη το ον ε πη γα σας και

να μα τα Ι ορ δα νει α τη μη λω τη η σου δι

ε τε μες ι κε τε ευ ε του σω θη ναι τας ψυ χα ας

η η μων

α ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου
πα σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ ρι ον
ο τε συ προ φη τα κα τε δει ξας ε πι γης ως α
λη θως την ε που ρα νι ον ζω ην την ζω ην εν σε
αυ τω την εν υ πο στα τον πλου των θα νο ο ον τα
σοις φυ ση μα σι ιν α νε στη σας θα να α α του κρειτ
των ε τι συ υ δι ε μει νας αρ μα πυ ρο ος α να
βε βη κας αι θε ρι ος α νυ ψου με νος ι κε τε
ευ ε του σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ πα νη

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.208#

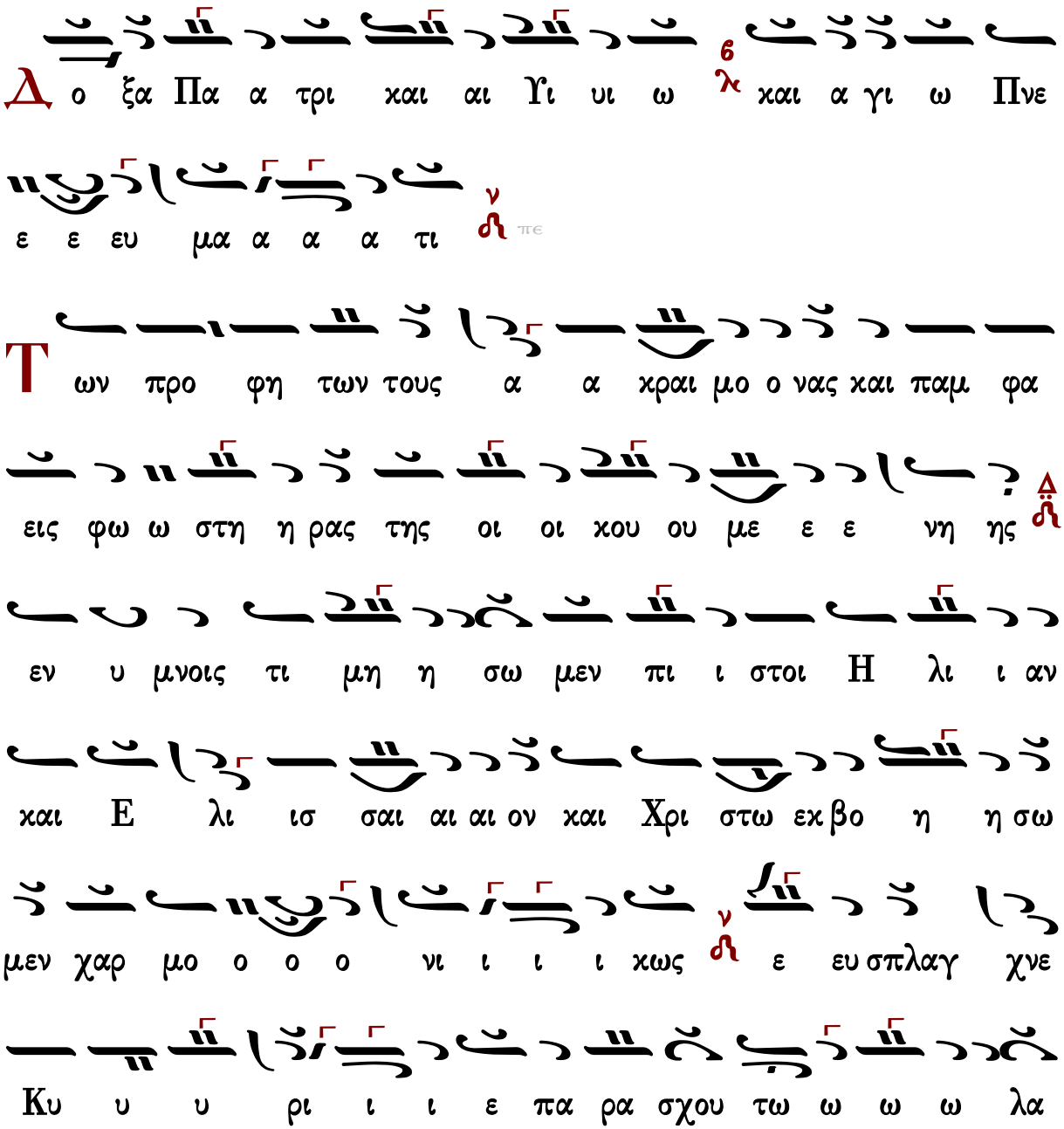

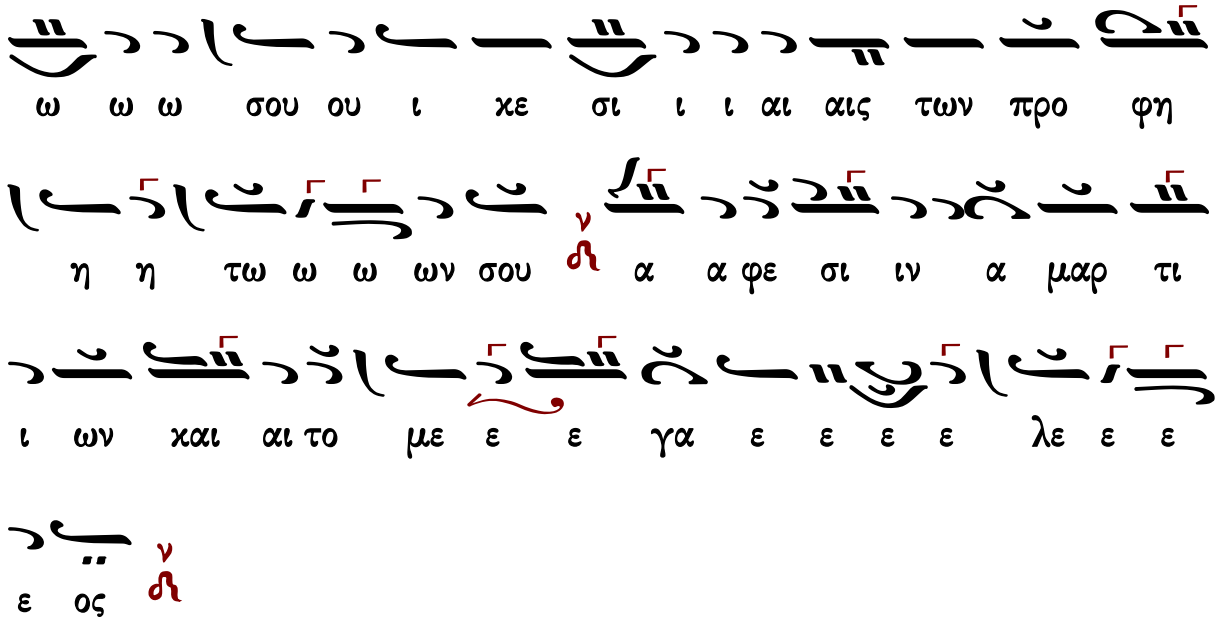

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη

Μουσική Κυψέλη
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
1883-2007 σ.327#

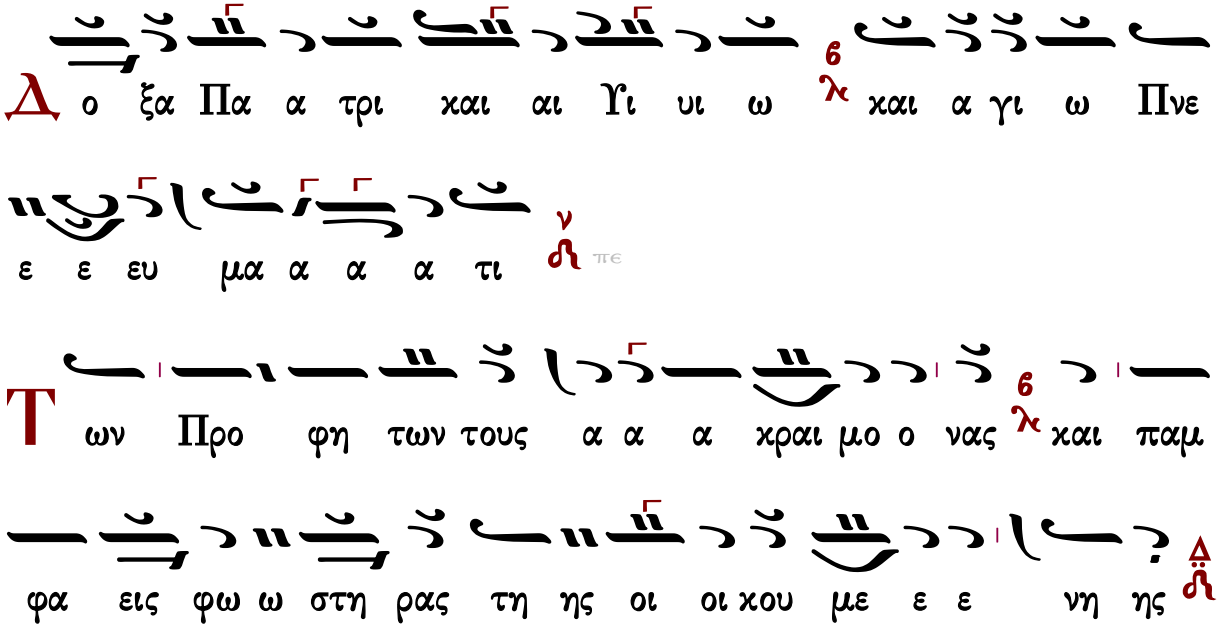

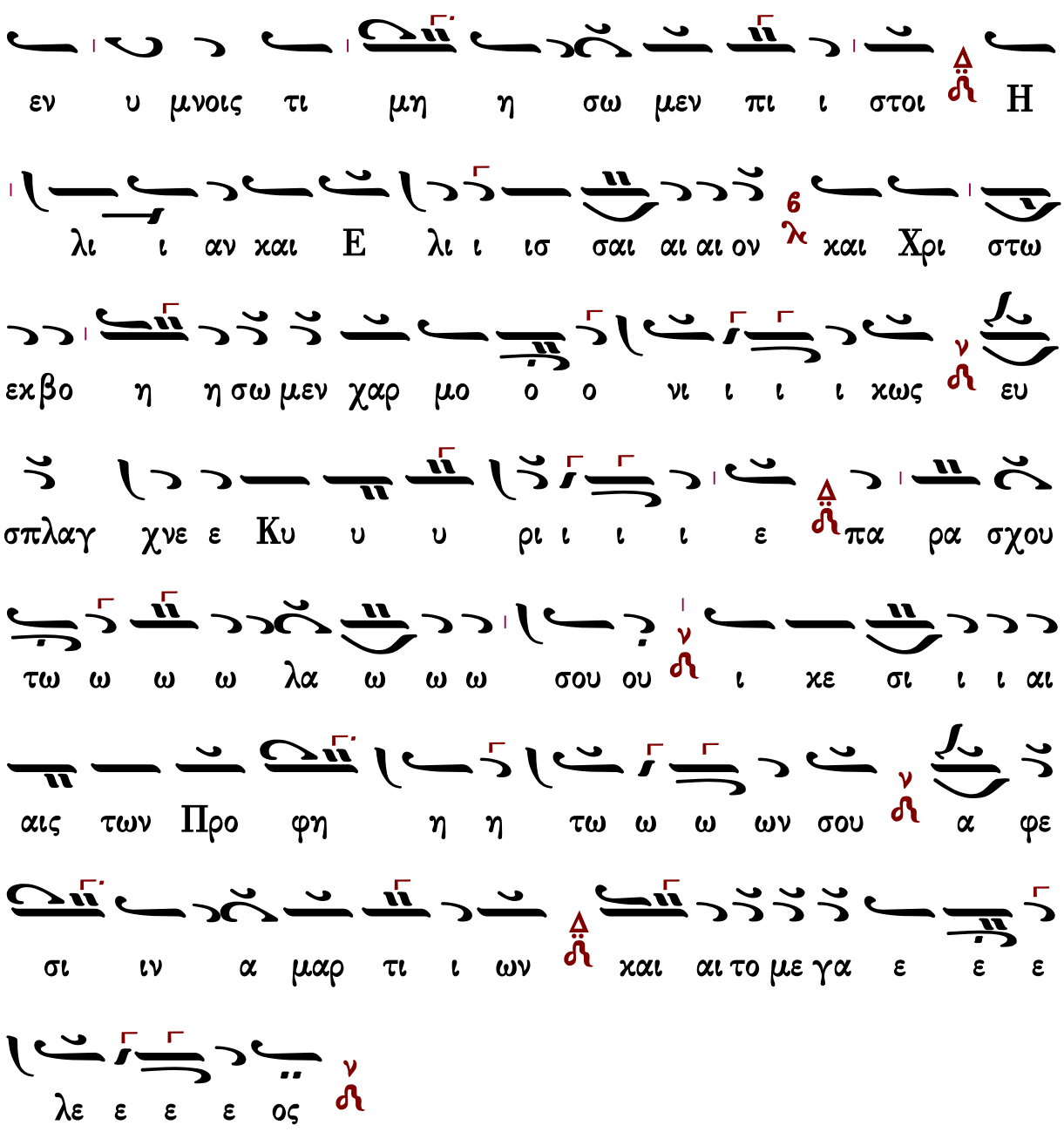

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
Δοξαστάριον Α 1841 σ.264*

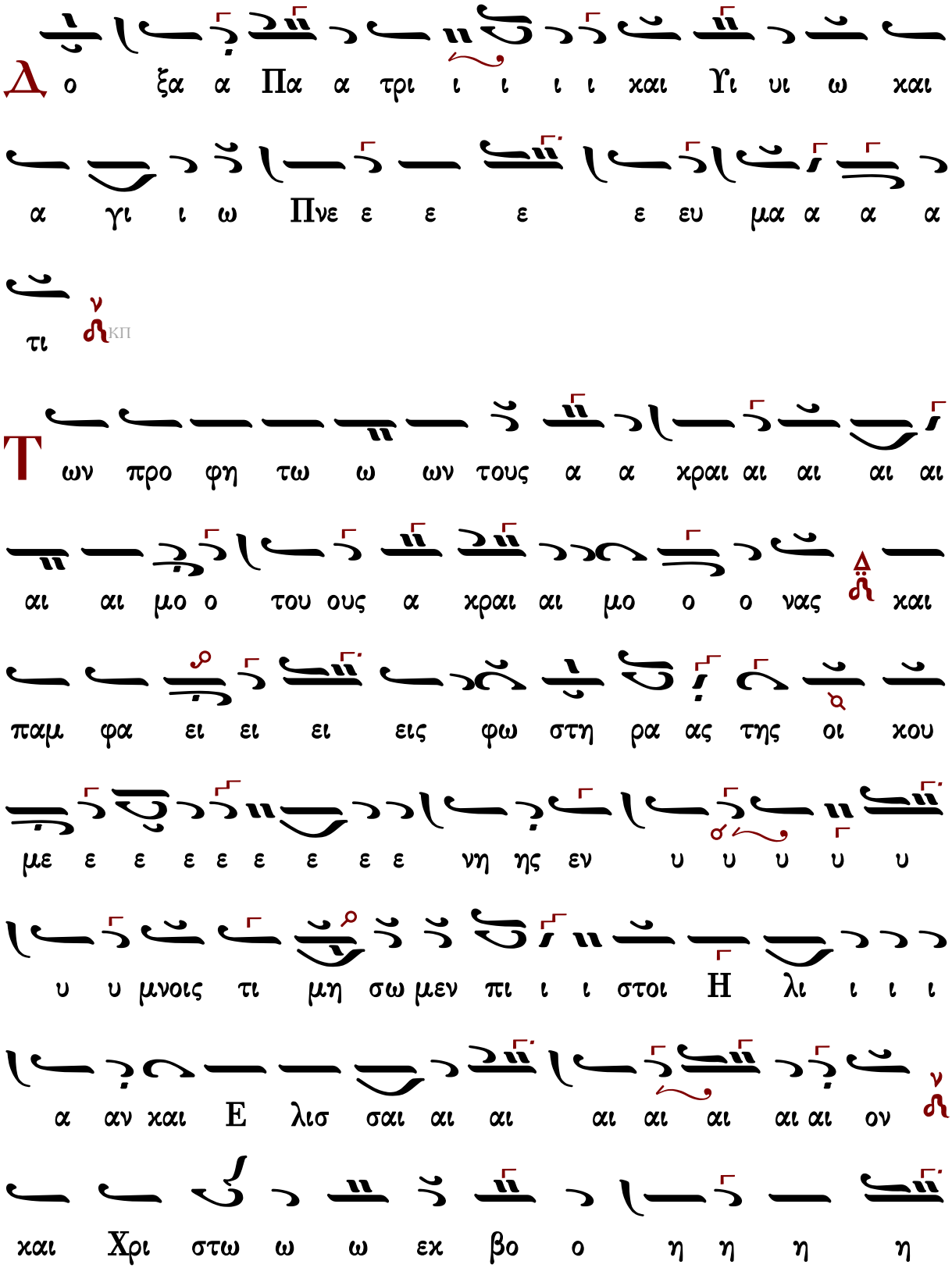
Δ
ο ξα α Πα α τρι ι ι ι ι και Υι υι ω και
α γι ι ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α
τι
κπ
Τ
ων προ φη τω ω ων τους α α χραι αι αι αι αι
αι αι μο ο του ους α χραι αι μο ο ο νας και
παμ φα ει ει ει εις φω στη ρα ας της οι κου
με ε ε ε ε ε ε ε ε νη ης εν υ υ υ υ υ
υ υ μνοις τι μη σω μεν πι ι ι στοι Η λι ι ι ι
α αν και Ε λισ σαι αι αι αι αι αι αι αι ον
και Χρι στω ω ω εκ βο ο η η η η

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Θεοτοκίον Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.639#

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω λ̇ και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι ν̇ πε

Τ ων Προ φη των τους α α α χρε μο ο να ας και

παμ φα α εις φω ω στη η η ρας τη ης οι οι χου ου

με ε ε νης δ̇ εν υ υ μνοις τι μη η σω μεν πι

ι στοι Η λι ι αν και Ε λι ι ισ σαι αι αι ον λ̇ και Χρι

στω ω εκβο η σω μεν χα α α αρ μο ο νι ι κως ν̇ ε

ευ σπλαγ χνε ε Κυ υ υ ρι ι ι ι ε πα ρα σχου

τω ω ω ω λα ω ω ω σου ν̇ ι κε σι ι ι αι αις

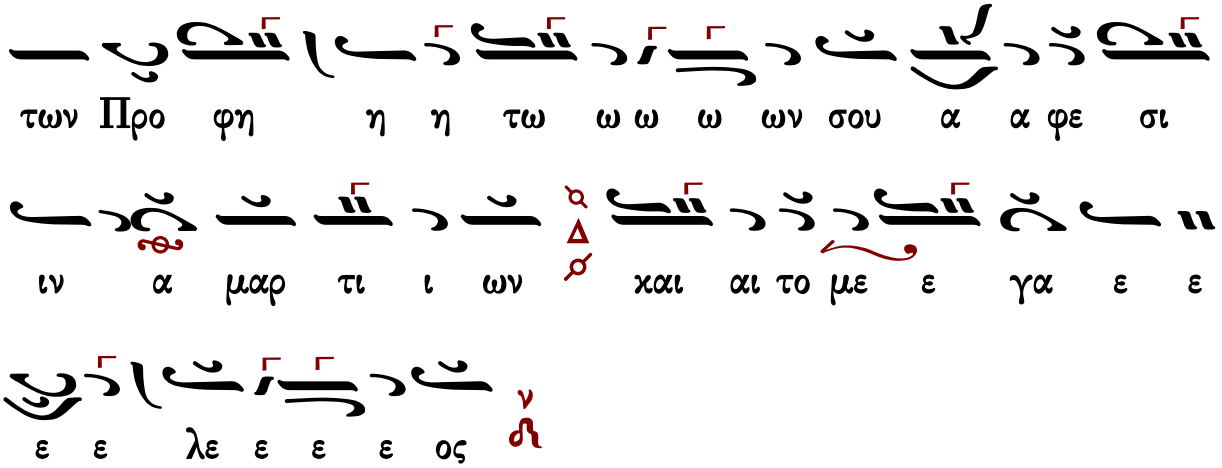

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ̇ ἀ̇ Νη̇

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.379*

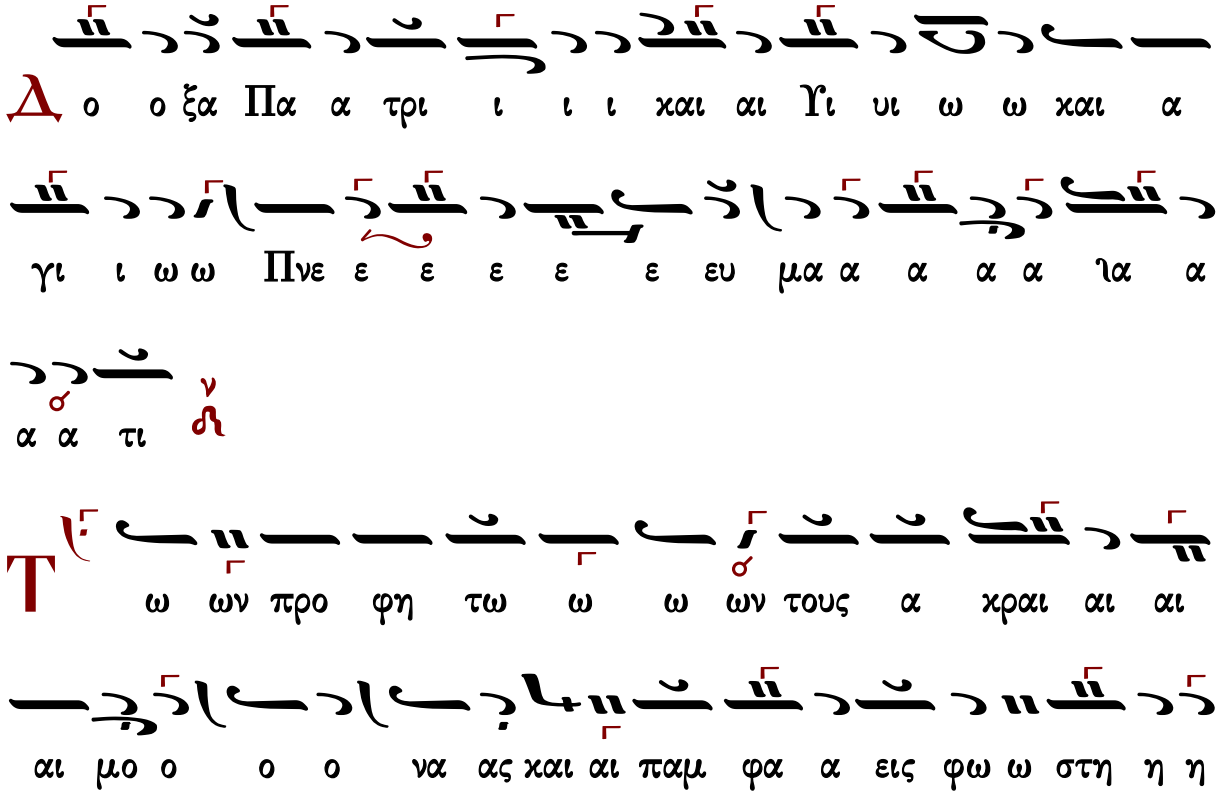

ης η η η νη ε ε ε με χου οι της ρας η η η η

πι ε ε εν μη η σω ω με ε υ υ υ μνοι οις τι

ι ι λι Η ν οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι στοι ι ι ι

αι αι αι αι αι αι αι αι σαι λισ ε Ε αι χαι αν α ι ι

βο εχ ω ω ω στω ι ι Χρι αι χαι ν ον αι αι

αρ α α χα εν ε ε με ω ω ω η σω η η η η η

ς ν ω ω ω ω ω ω ω ω χω ι ι ι νι ο μο

ι ι ι ι ρι υ υ υ Κυ χνε αγ πλα σπ ευ ε

ω ω ω ω τω ου ου σχου ου α α ρα α α πα ν ε ε

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου σου ω ω ω τω λα α λα ν

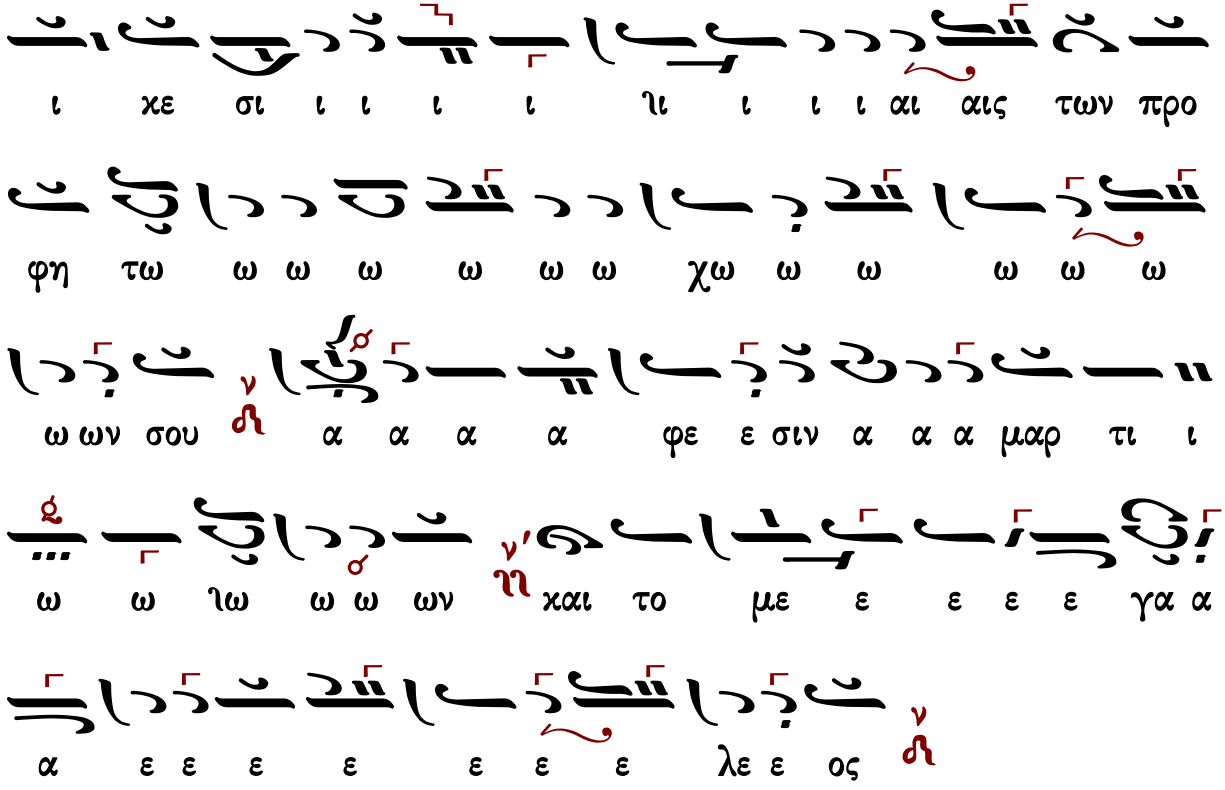

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ πα νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.137*

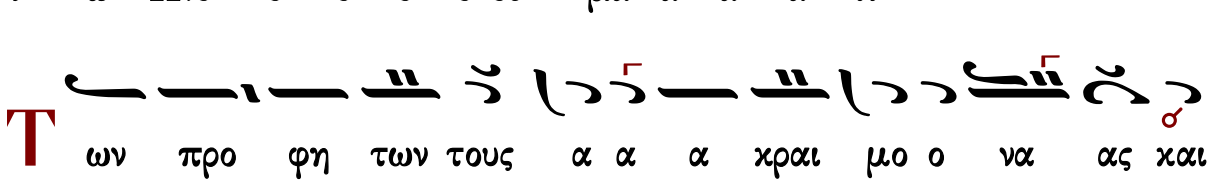

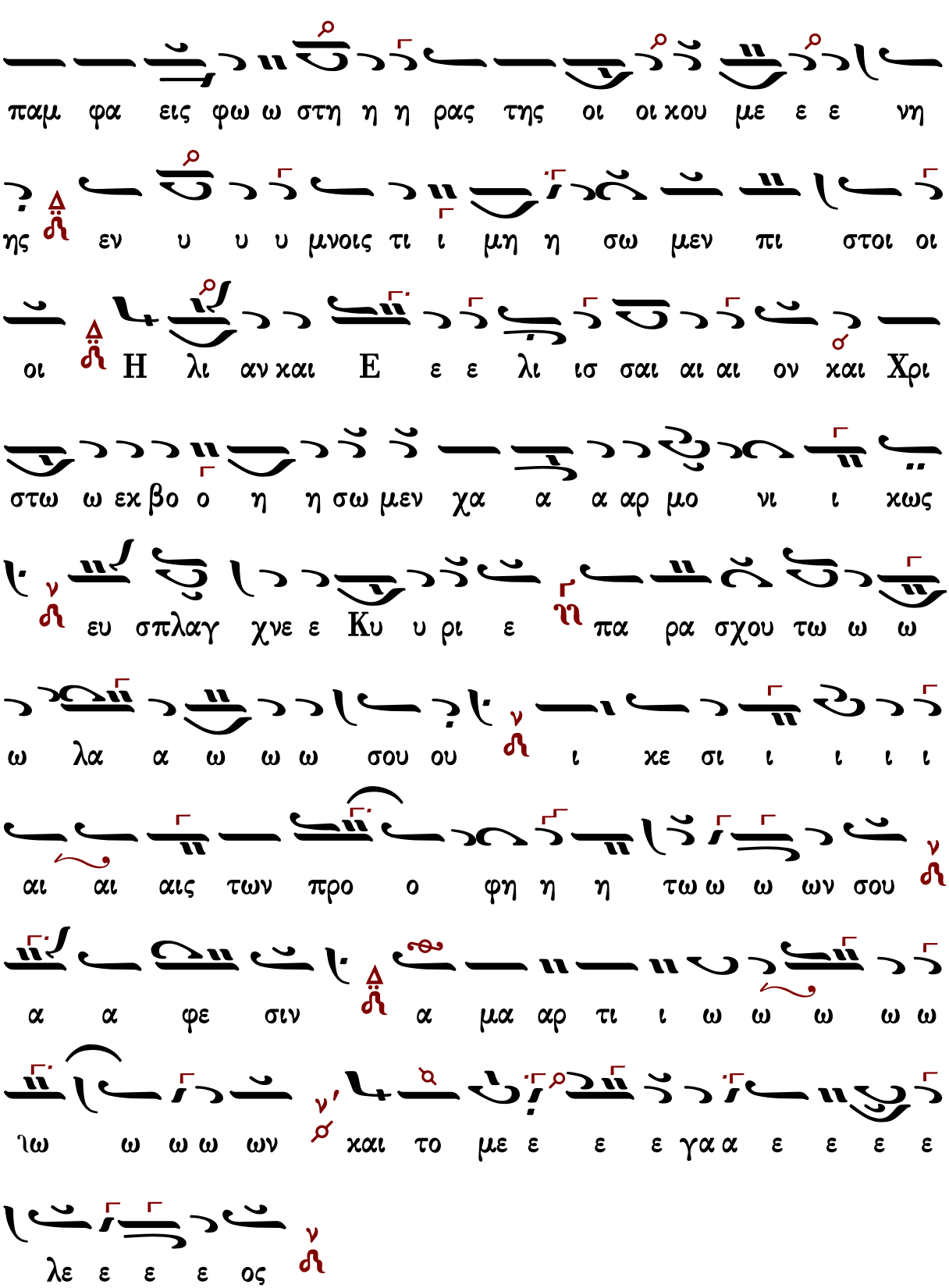
παμ φα εις φω ω στη η η ρας της οι οι χου με ε ε νη
ης εν υ υ υ μνοις τι ι μη η σω μεν πι στοι οι
οι Η λι αν χαι Ε ε ε λι ισ σαι αι αι ον χαι Χρι
στω ω εκ βο ο η η σω μεν χα α α αρ μο νι ι κως
ευ σπλαγ χνε ε Κυ υ ρι ε πα ρα σχου τω ω ω
ω λα α ω ω ω σου ου ι κε σι ι ι ι ι
αι αι αις των προ ο φη η η τω ω ω ων σου
α α φε σιν α μα αρ τι ι ω ω ω ω ω
ιω ω ω ω ων και το με ε ε ε γα α ε ε ε ε
λε ε ε ε ος

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος λ̇ π̇ ⸗ Νη χ

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
τόμος Γ΄ 1965 σ.264*

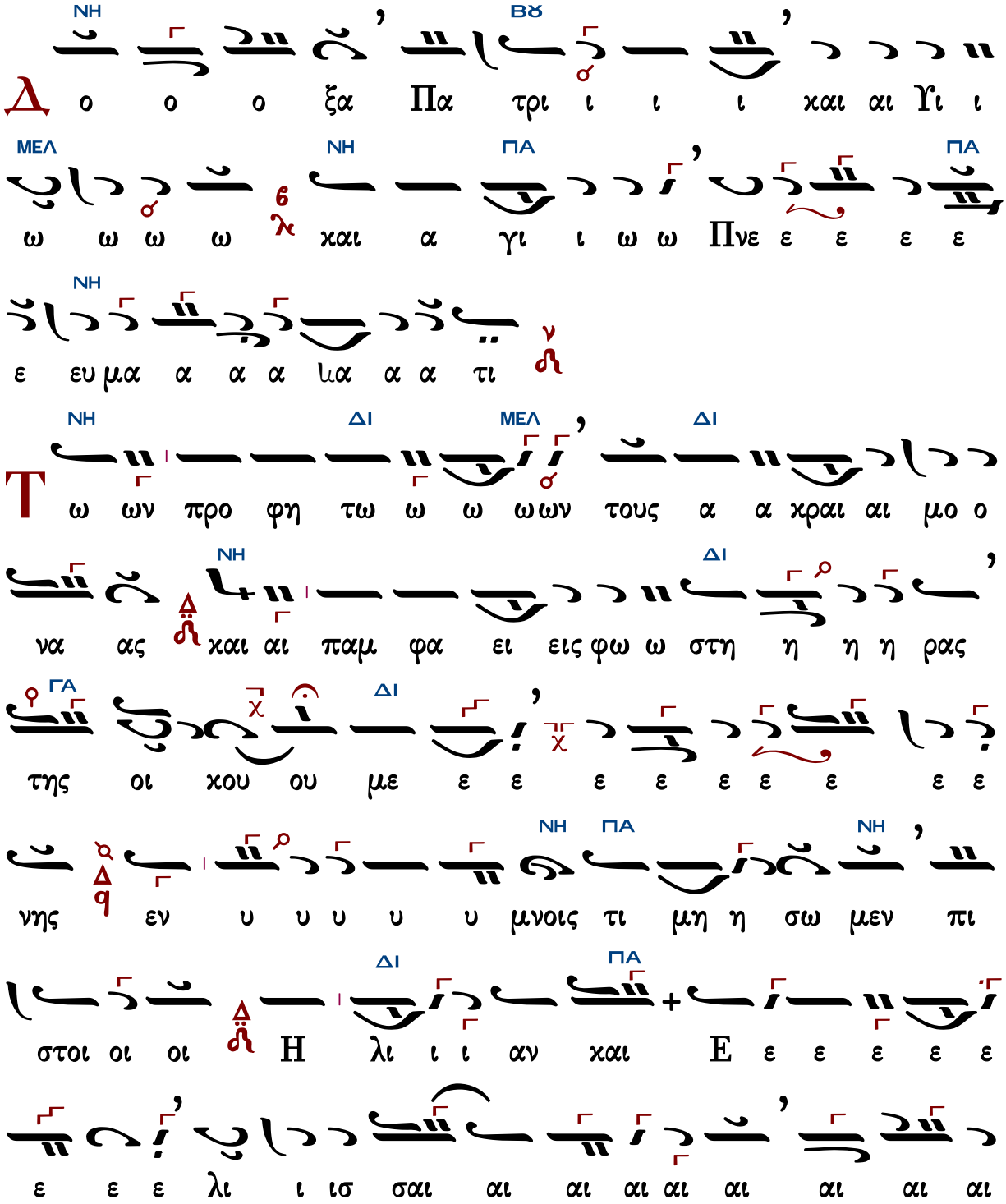

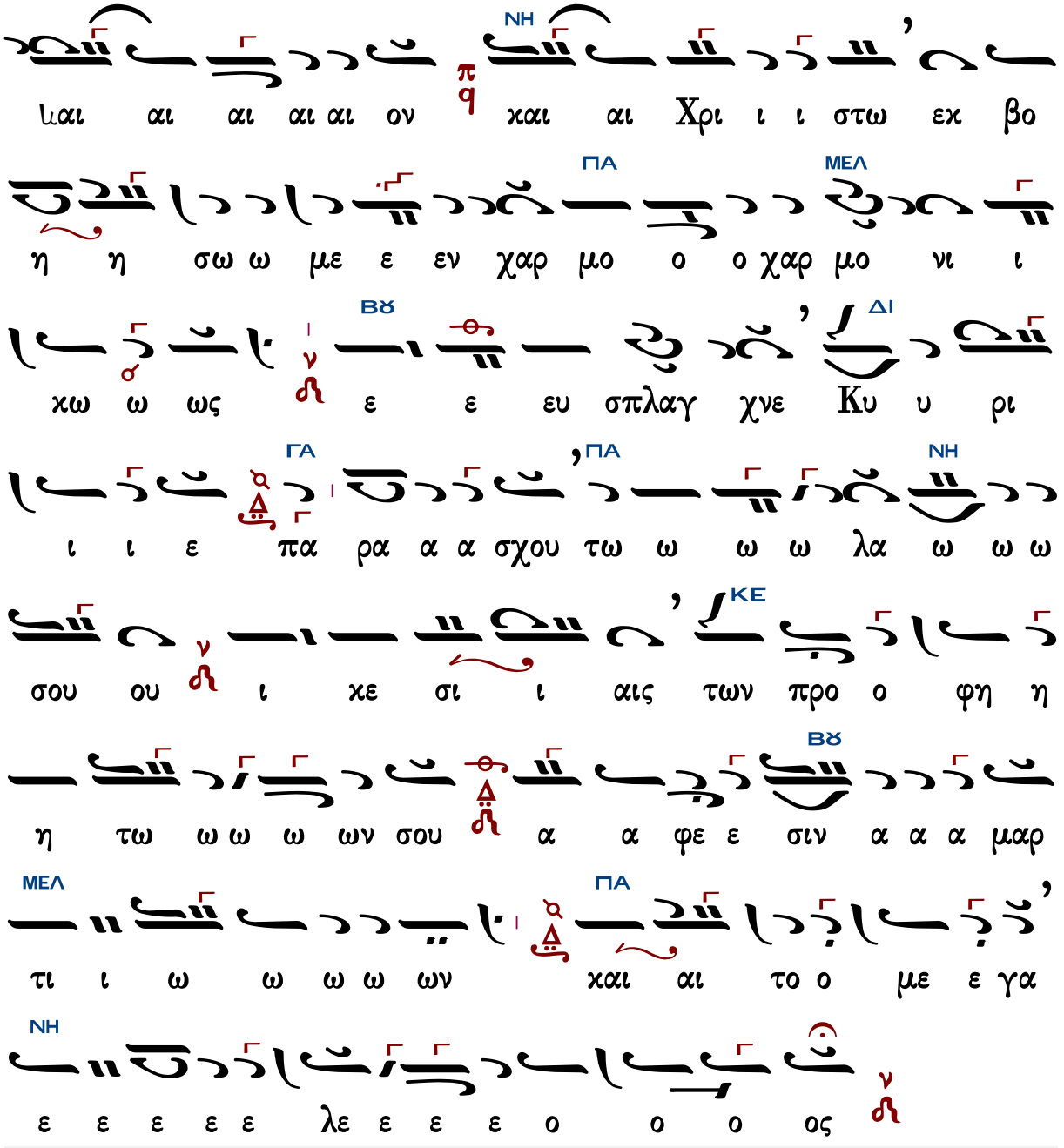

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ̀ π̀ ν̀ Νὴ

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Ιούνιος 2020*

Δο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω λ6 και α γι ι

ω Πνε ε ευ μα α α α τι ν ΚΛ

Των προ φη τω ων τους α α χραι μο ο να ας Δ

και παμ φα ει ει εις φω ω στη η η ρας της οι χου με ε ε

νη ης λ6 εν υ υ μνοις τι ι μη η σω ω μεν πι

στοι οι οι Δ Η λι ι ι αν και Ε ε ε λι ισ σαι

αι αι ον λ6 και Χρι στω ω εχ βο ο η η σω ω μεν χαρ μο

ο ο νι ι ι ι χως ν ε ε ευ σπλαγ χνε ε Κυ υ

υ υ ρι ι ι ε Δπα ρα α σχου τω ω ω ω

λα α ω ω ω σου ου ν ι χε σι ι ι αις των

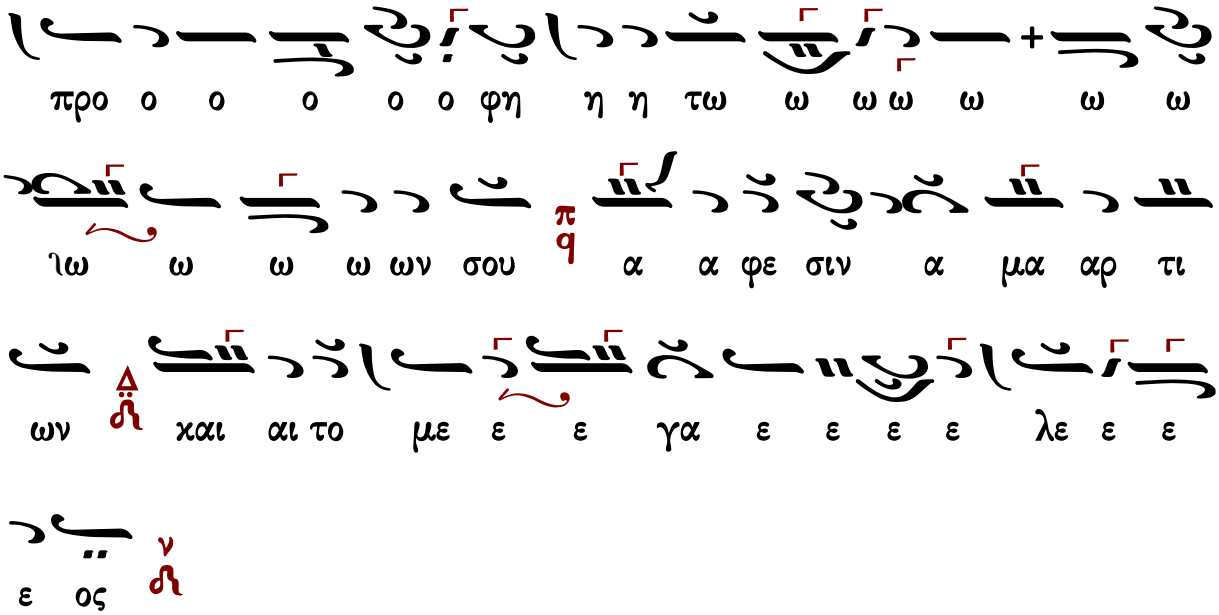

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.168/923#

Ἦχος λ̇ ἀ Νη

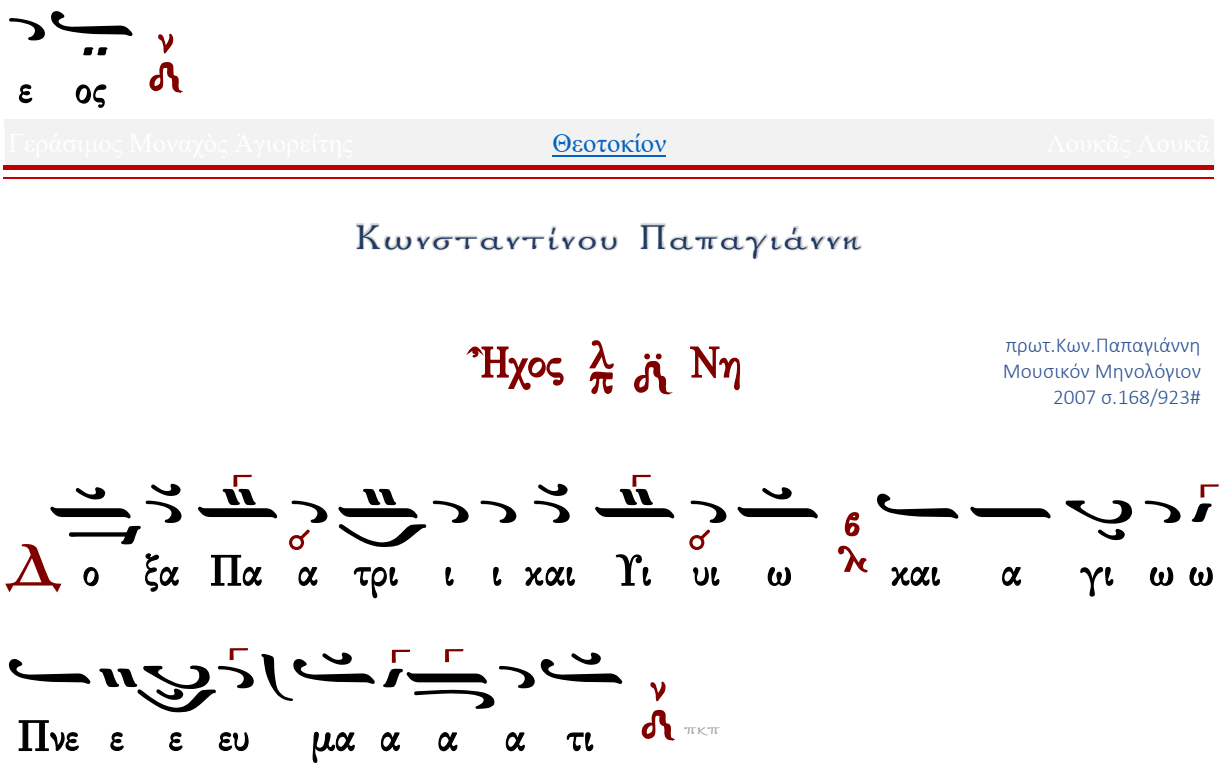

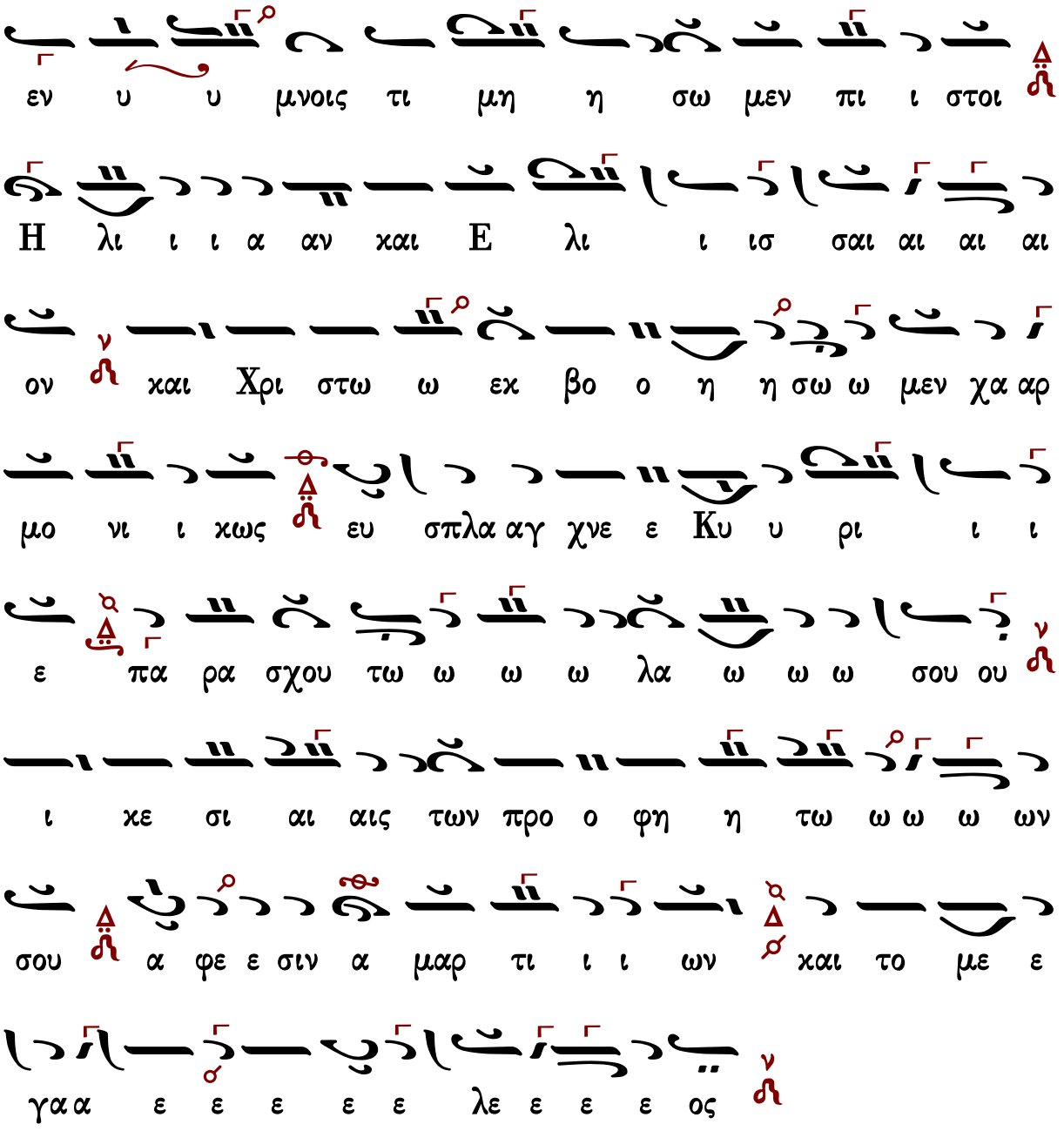

Θεοτοκίον

Ἦχος λ ἀ Νη

πρω.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.96/1136*

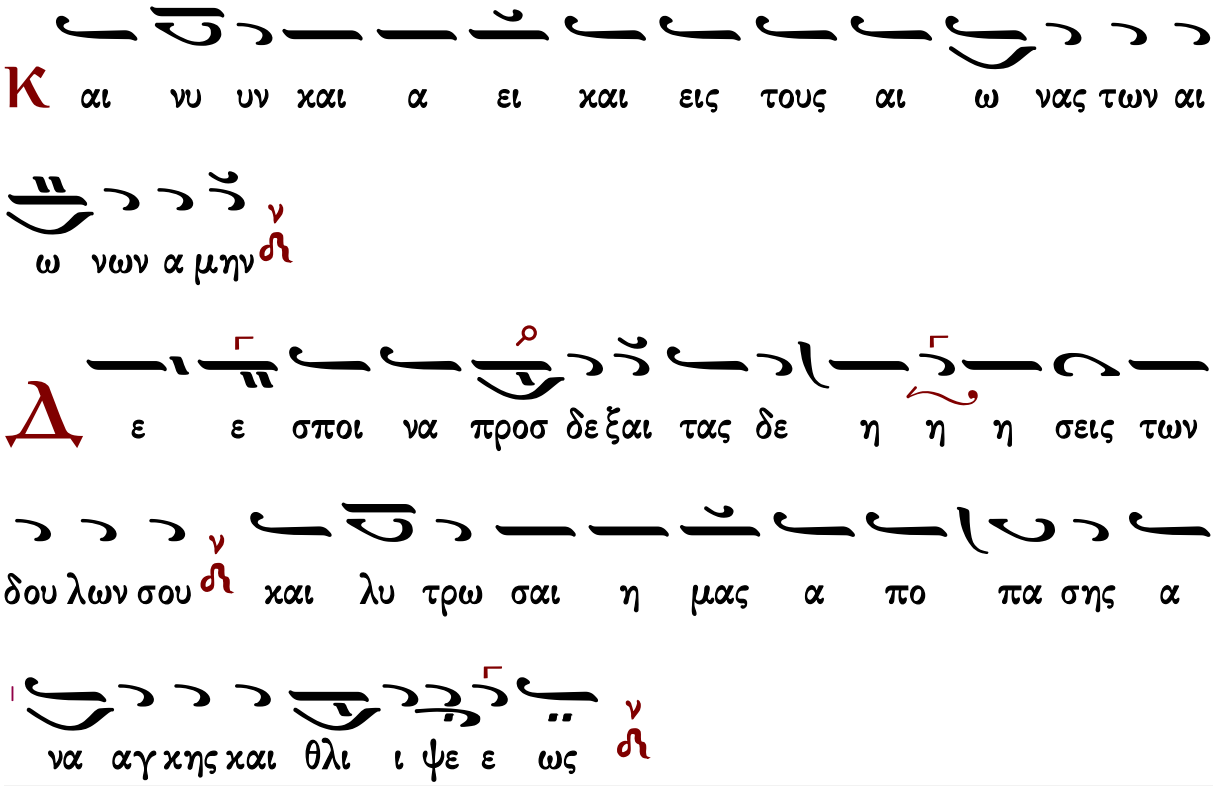

Δοξολογίαι

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 608*

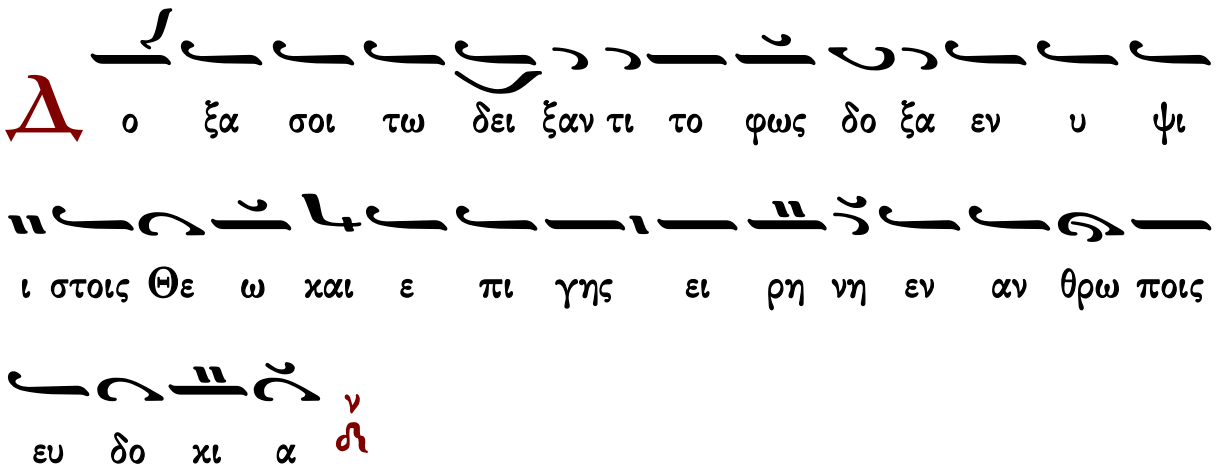

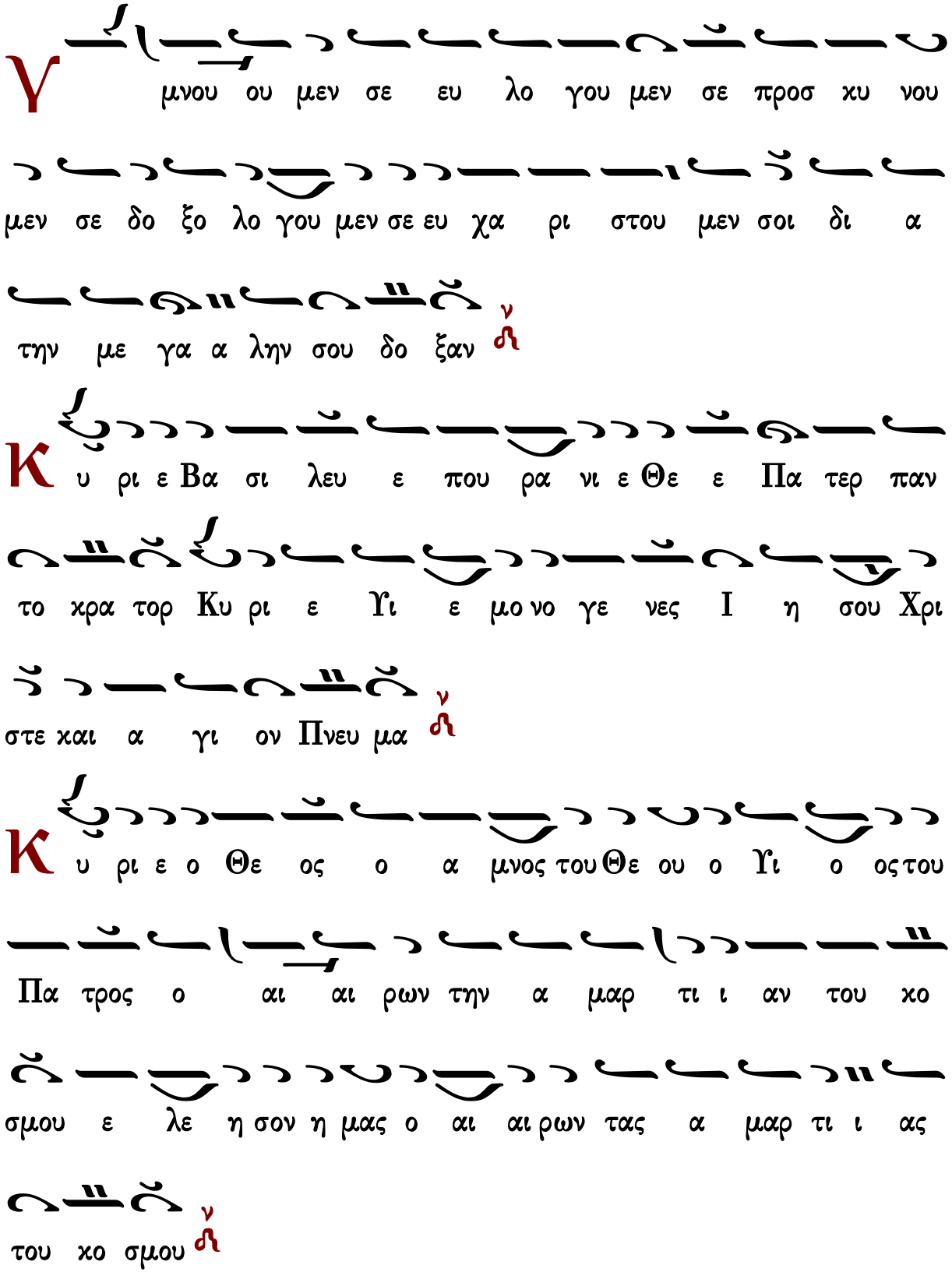
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
την με γα α λην σου δο ξαν
Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ παν
το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι
στε και α γι ον Πνευ μα
Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο ος του
Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο
σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας
του κο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας ν

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος

Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην ν

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις

τον αι ω να του αι ω νος ν

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ τη

α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μα ας ν

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

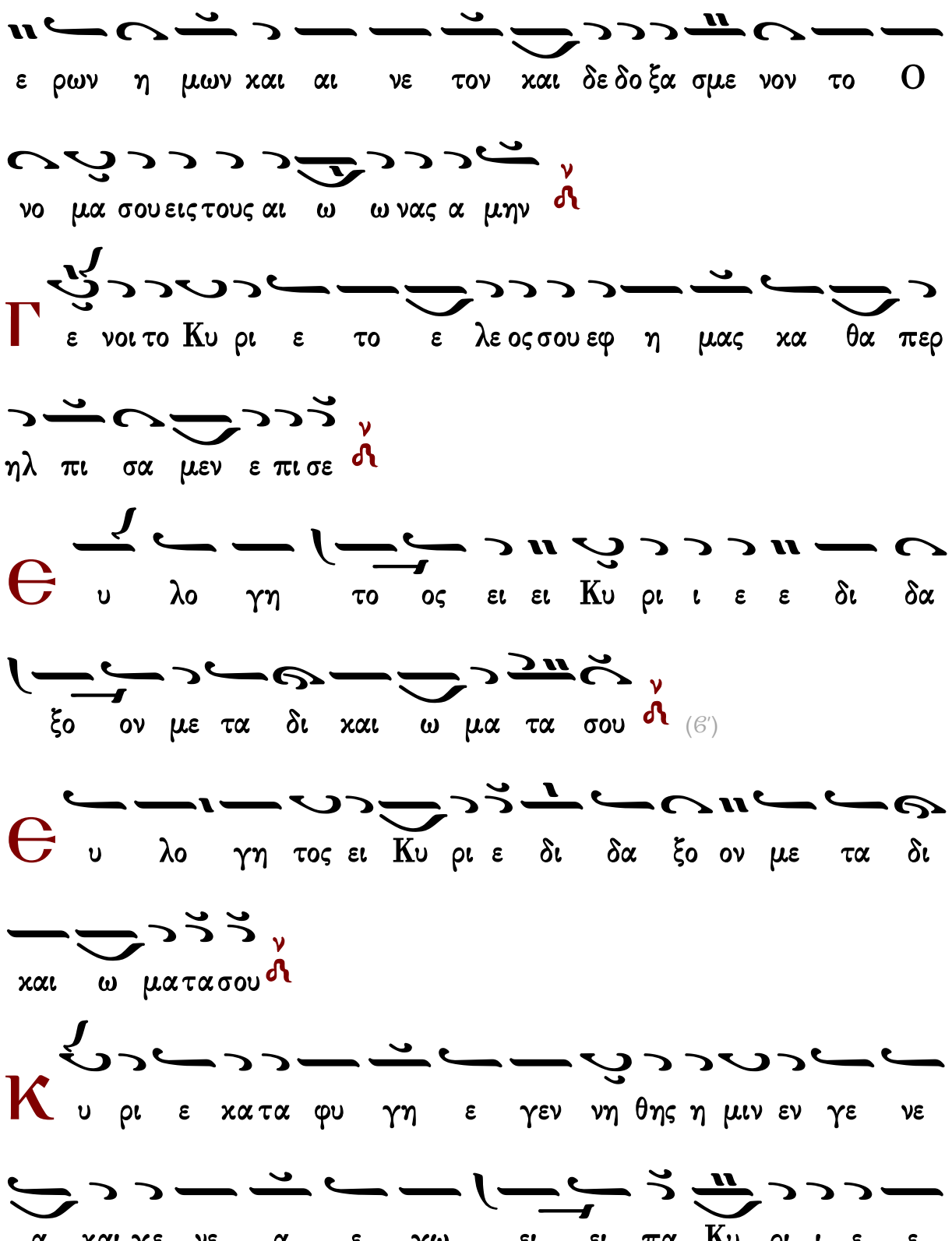
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το Ο
νο μα σου εις τους αι ω ω νας α μην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περ
ηλ πι σα μεν ε πι σε
Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε δι δα
ξο ον με τα δι και ω μα τα σου (Β')
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα σου
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ι ε ε

λε η σον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ

τον σοι ν

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ον με του ποι

ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου ν

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως ν

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι νω σκου σι

σε ν

Α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α θα να

τος ε λε η σον η μας ν (γ΄)

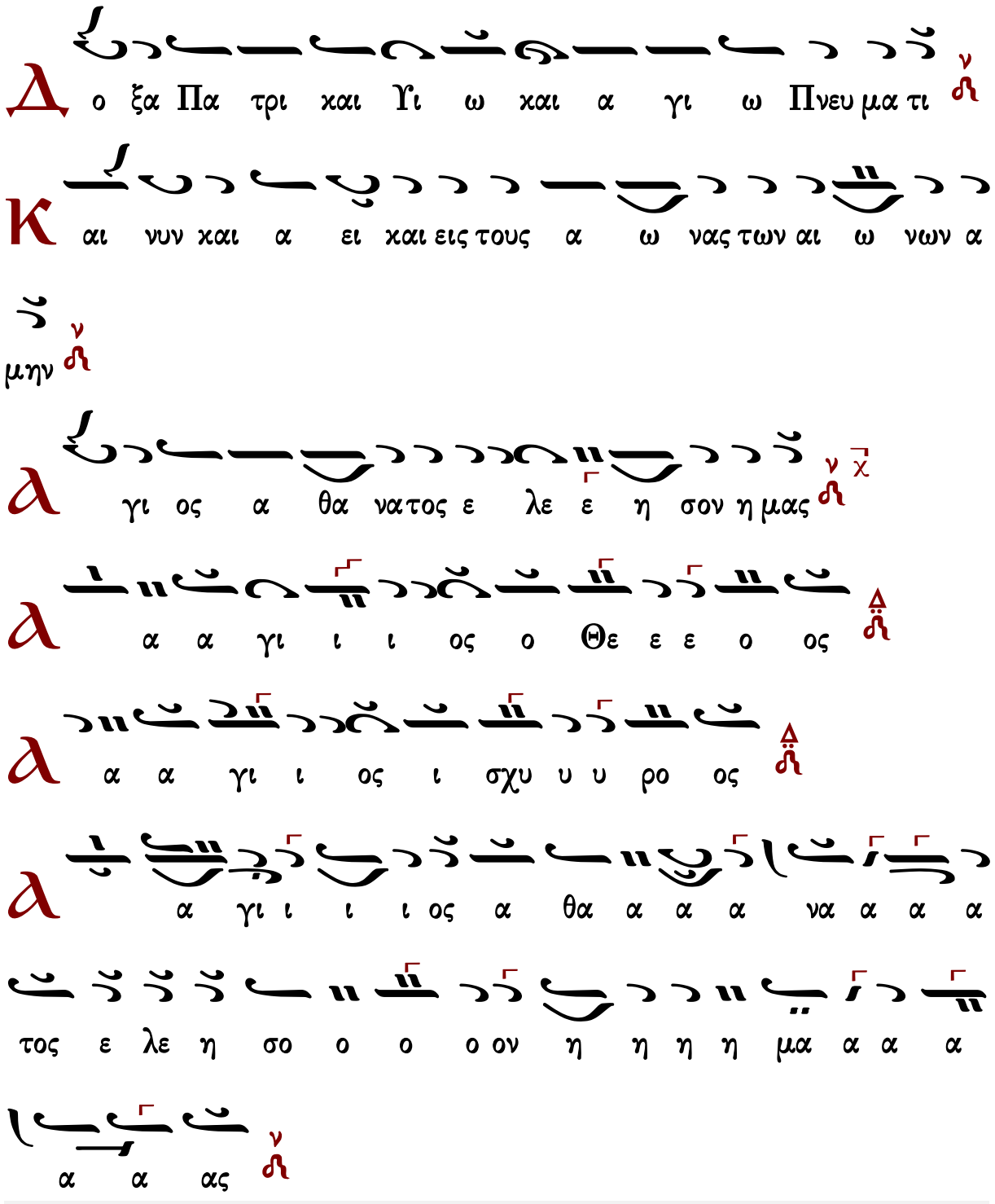

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ̅ π̅ ν̈ Νη

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.426*

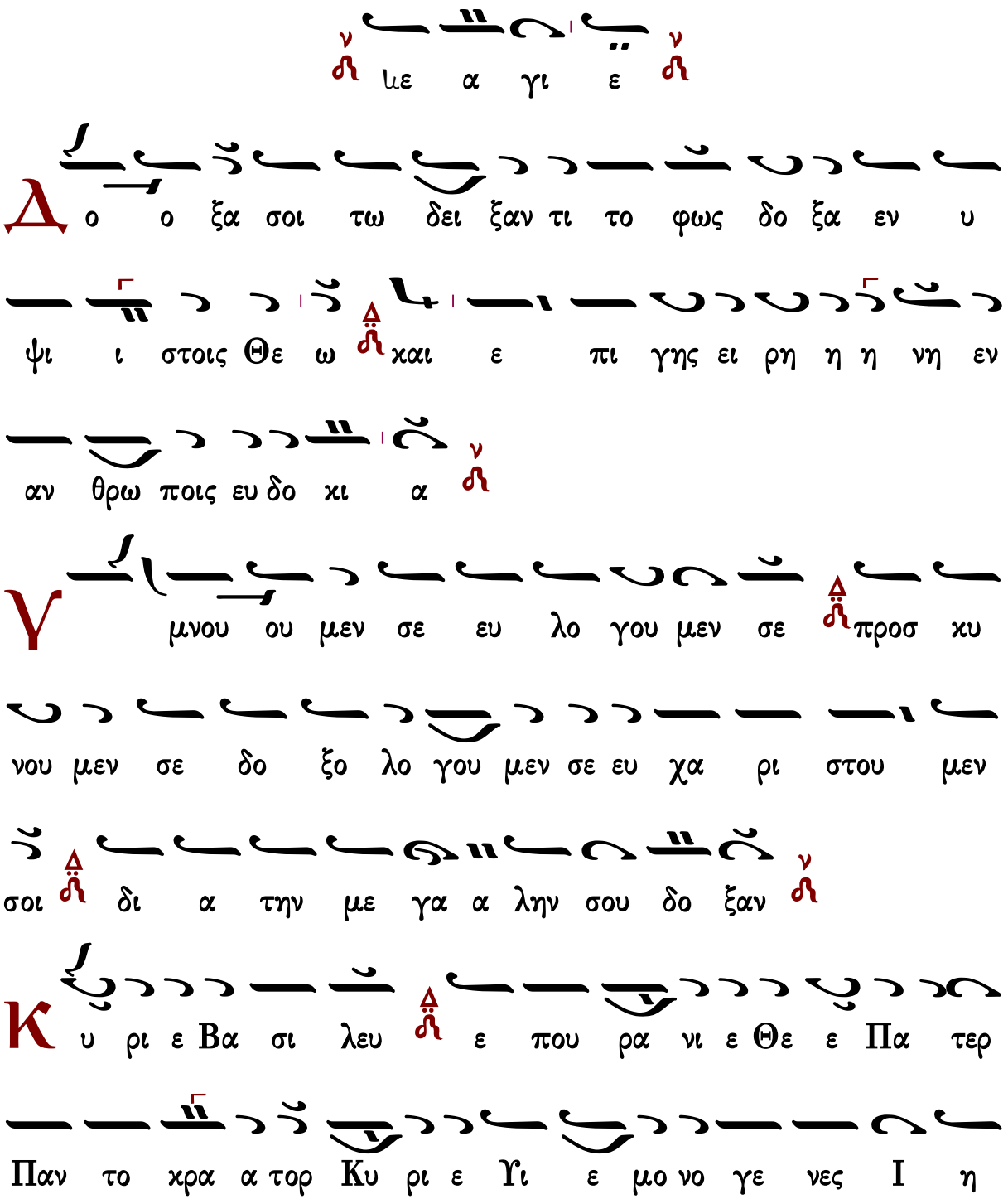

σου Χρι στε και α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του χο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του χο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος α μη ην

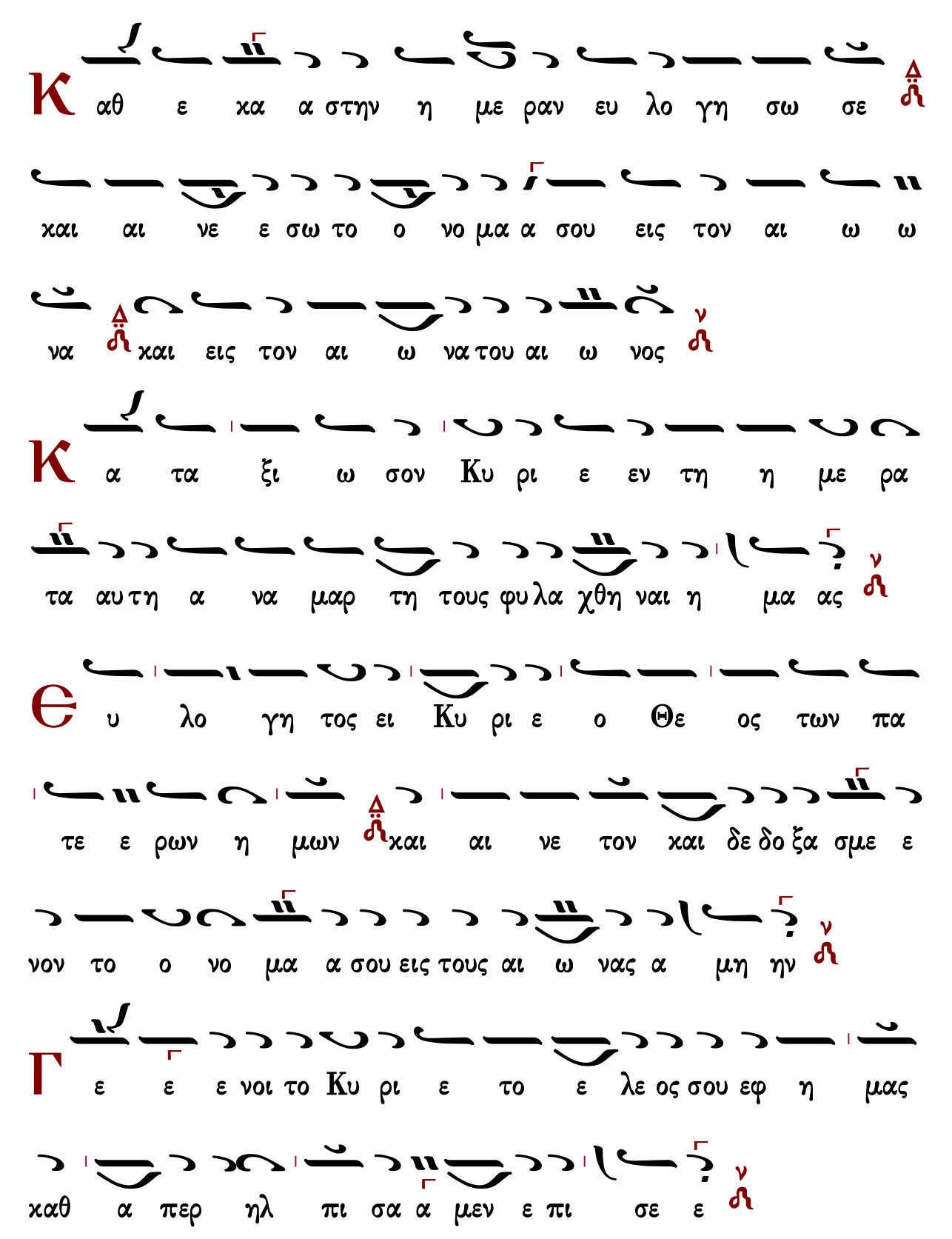
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω
να και εις τον αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην
Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
καθ α περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι χαι ω μα τα σου (γ')

Κ υ ρι ε χα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε

νε α χαι γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε

λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η

μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο

Θε ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Δ α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μα ας (γ′)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μη ην

Δ γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας χ

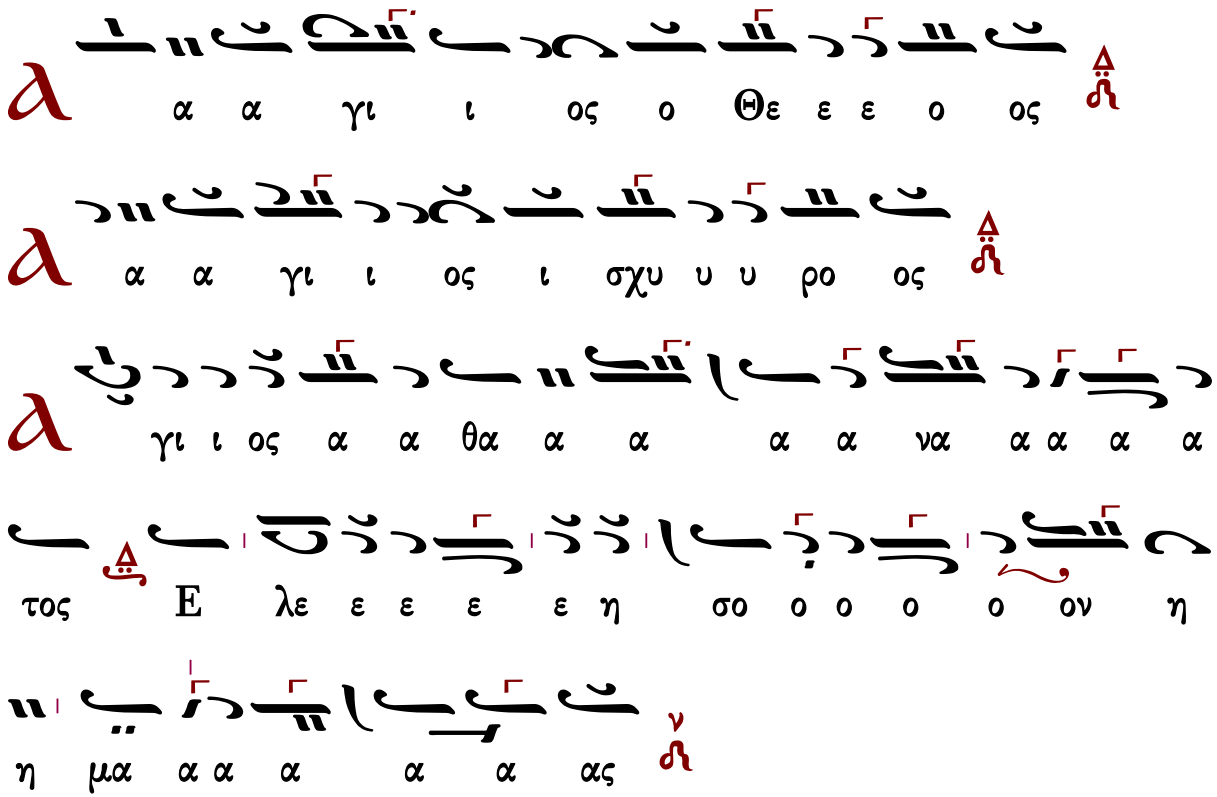

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος λ̇ ἡ Νη̣

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.85*

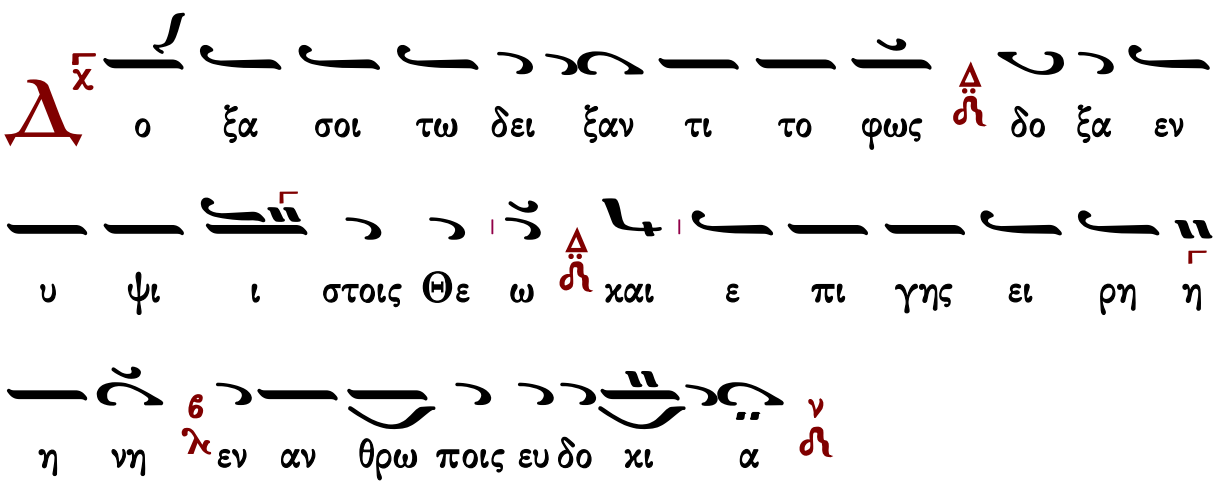

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ

κυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου

μεν σοι δι α τη νμε γα α λη νσου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

τερ παν το κρα α α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε

νες Ι η σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι αι

ρων τας α μαρ τι ι ας του κο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι

ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω

σε και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι

ω ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο

ξα σμε νον το ο νο μα α α σου εις τους αι ω νας α

μην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον

με τα δι και ω μα τα σου

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σο ο ον με ι α σαι την ψυ χη η ην μου

ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ο ον

με του ποι ειν το θε λη μα α α σου ο τι συ

ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Δ γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α

θα να τος ε λε η σον η μας (6″)

Δ γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν

α γι ο ο ο ο ος ο Θε ε ε ε ο

ος ο ο

α γι ο ο ο ο ος ι σχυ υ υ υ ρο

ος ο ο

α α γι ι ο ος α α θα α α να ιε α

θα α να α τος ε ε λε ε η η η σο ο ο ο

ο ο ον η η μα α α α α α ας

καὶ οὕτω

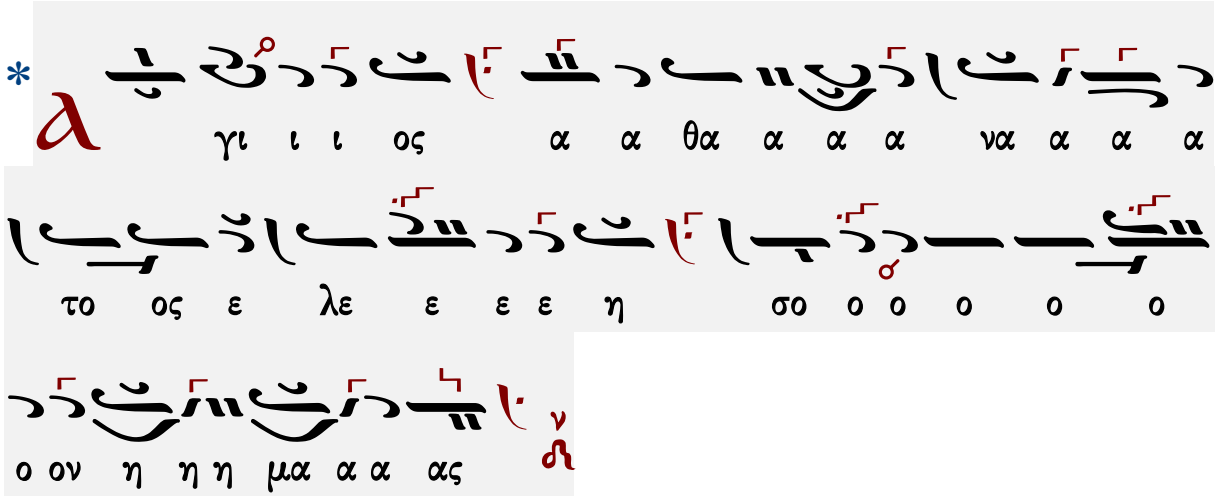

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Χριστοδούλου Γεωργιάδου Κεσσανιέως
(διασκ. Κουντιάδου)

Ἦχος λ̅ ν̅ Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1η ἔκδοση 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.414*

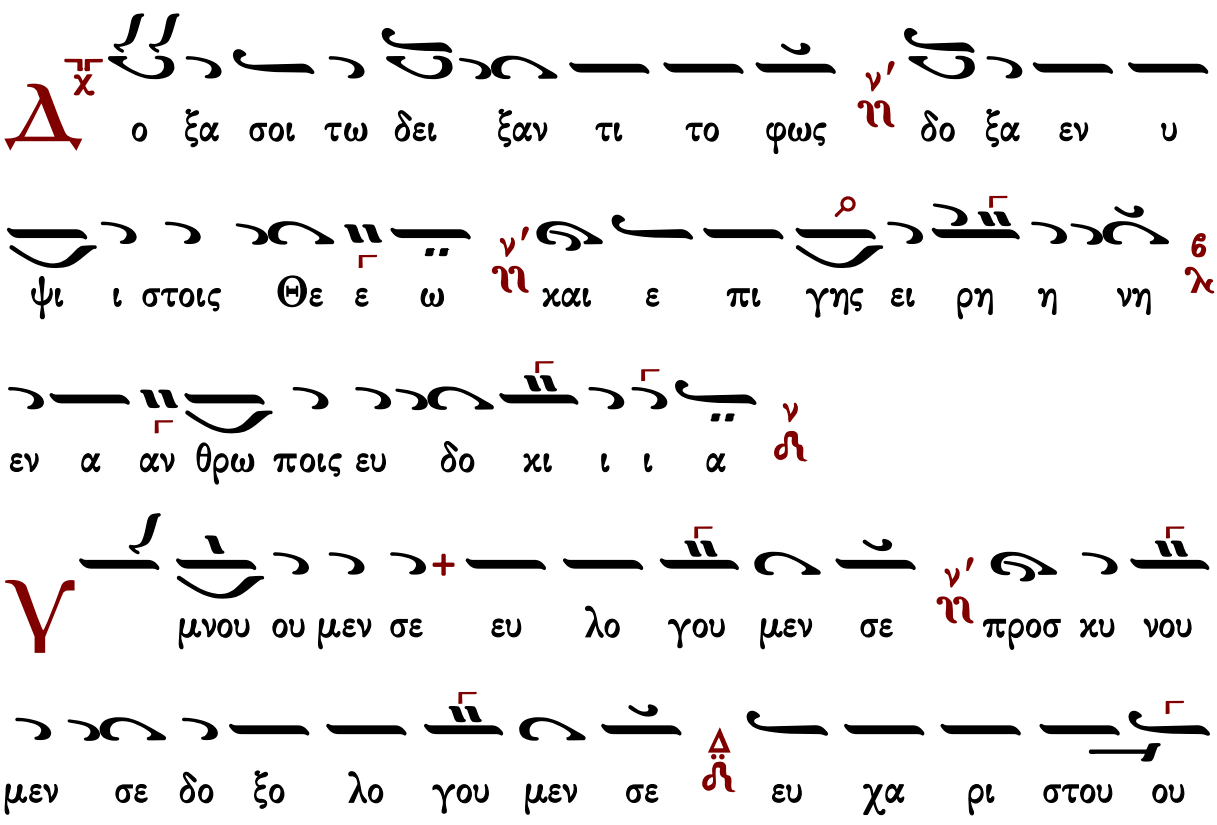

μεν σοι δι α την με ε γα α λην σου δο ο ο ξαν

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

ε Πα τερ παν το κρα α α τορ Κυ υ ρι ε Υι

ε μο νο γε νες Ι η σου ου Χρι στε και αι

α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα αρ τι

ι αν του κο ο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι

αι ρων τας α μα αρ τι ι ας του κο ο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα α

θη η με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος χαι ε

λε η σον η μα ας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ε ου Πα

τρος α μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε

χαι αι νε ε ε ε ε σω το ο νο μα α α

σου εις τον αι ω ω να χαι εις τον αι αι ω να

του αι ω ω ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ε ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

η ναι η η μας

Θ υ λο γη το ο ος ει ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ε ε ρων η μων και αι νε το ο ο ο

ον και δε δο ξα σμε ε ε νον το ο νο μα

α σου εις τους αι ω ω ω νας α α μην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα α περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι ι

σε

Θ υ λο γη το ο ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε

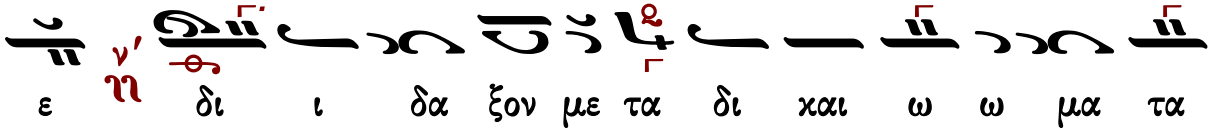
ε δι ι δα ξον με τα δι χαι ω ω μα τα

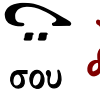
σου

(γ΄)

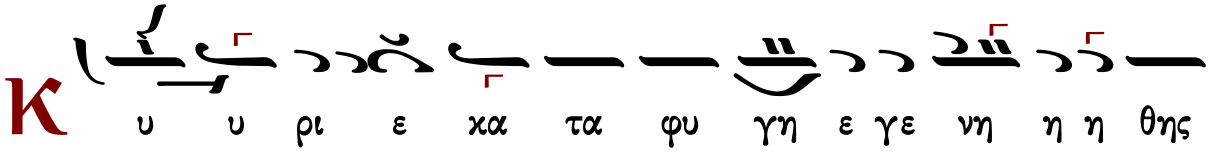
Κ υ υ ρι ε χα τα φυ γη ε γε νη η η θης

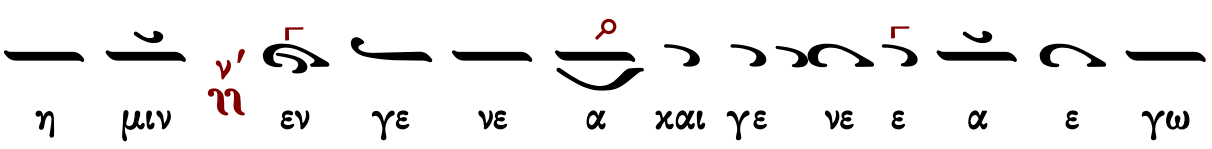
η μιν εν γε νε α χαι γε νε ε α ε γω

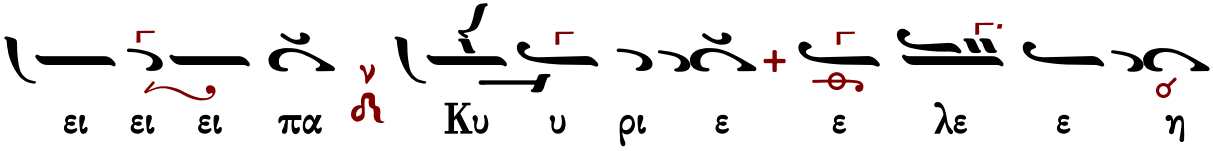
ει ει ει πα Κυ υ ρι ε ε λε ε η

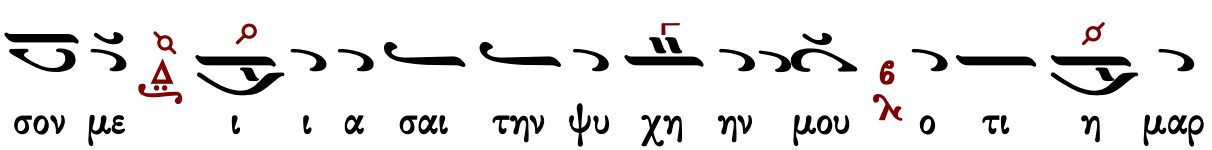
σον με ι ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ

το ον σοι

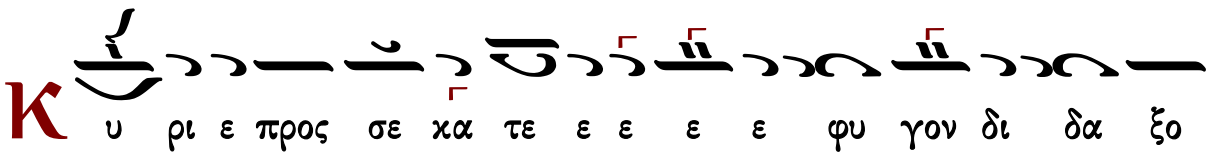
Κ υ ρι ε προς σε χα τε ε ε ε ε φυ γον δι δα ξο

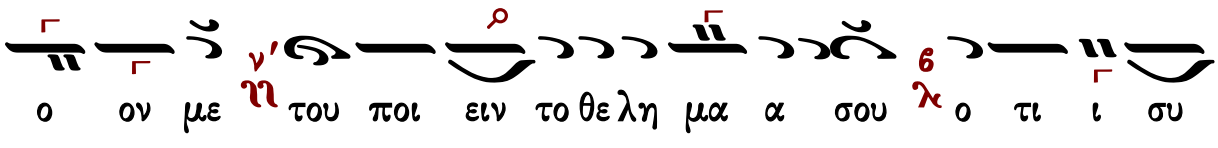
ο ον με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι ι συ

ει ο Θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ν΄ ν εν τω φω τι

ι σου ο ψο ο ο με θα φως ν

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ο ος σου

τοις γι ι νω σχου σι ι σε ν

Α α γι ος ο Θε ο ος α α γι ο ος ι

σχυ ρος ν΄ ν α α γι ος α θα να τος ε λε ε η

σον η μας ν (γ΄)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ν΄ ν και α γι ω Πνευ

μα τι ν

Κ αι νυ υ υν και α ει ν΄ ν και εις τους αι ω

νας των αι ω ω ω νων α α μην
α γι ος α θα να τος ε λε ε η σον
η μας
ος ο ο Θε ε ε ο ος
α α α γι ι ος ο ο ι ι ι σχυ υ υ
ρο ο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι
ος α θα α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α χα α α α α α α α χα α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

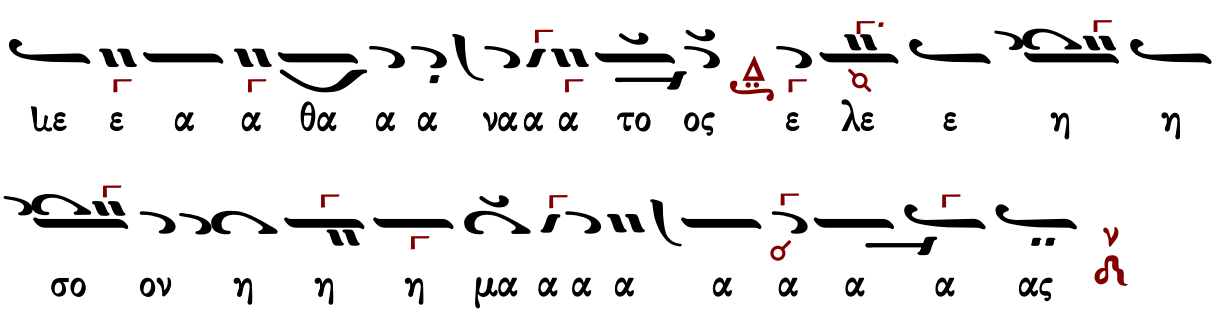

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Χρωματικός (Σουζινάκ)

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη

Μουσική Συλλογή Γεωργίου Πρωγάκη 1909 σ.354/636*

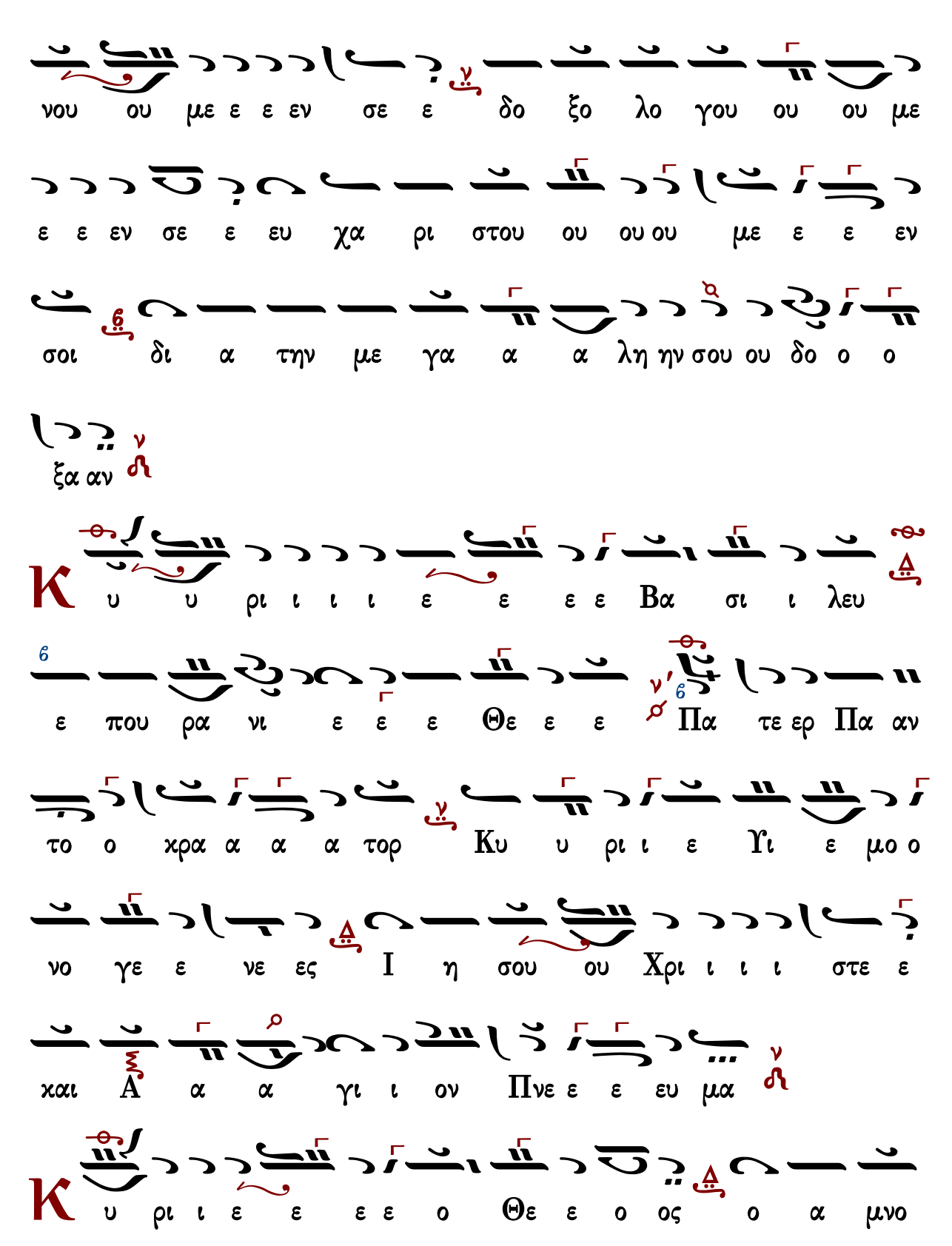
νου ου με ε ε εν σε ε δο ξο λο γου ου ου με
ε ε εν σε ε ευ χα ρι στου ου ου ου με ε ε εν
σοι δι α την με γα α α λη ην σου ου δο ο ο
ξα αν
Κ υ υ ρι ι ι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ
ε που ρα νι ε ε ε Θε ε ε Πα τε ερ Πα αν
το ο χρα α α α τορ Κυ υ ρι ι ε Υι ε μο ο
νο γε ε νε ες Ι η σου ου Χρι ι ι ι στε ε
χαι Α α α γι ι ον Πνε ε ε ευ μα
Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ο ος ο α μνο

ο ο ος του ου Θε ε ε ου ο Υι ο ο

ο ος του ου Πα α α τρος ο αι αι αι

ρω ων την α μαρ τι ι ι α αν του χο ο ο ο

σμου ε λε η η σο ον η η μα ας ο αι

αι αι ρω ων τας α μαρ τι ι ι α ας του ου χο ο ο

σμου ου

Π ρο ο δε ε ε ε ξαι αι την δε ε η η σιν η

η μω ων ο χα θη η η η με ε ε ε

νος εχ δε ξι ω ω ω ων του ου Πα α α

τρος και ε λε η σο ον η η η μας

Ο

α A νος ο ο μο ει ει υ σι ι τι ο

ρι υ Κυ νος ο μο ει συ ος ι ι ι γι α

ο ο δο εις στο ος ι σους Χρι η Ι ος ι ι

μην α α α ος τρο Πα ου ου ου Θε ξαν

Κ

ευ αν ρα ε ε με η στην α α χα ε αθ

ε αι χαι σε ω ω ω ω σω η η η γη λο

ω ω ω ου εις τον αι μα α α ο ο το σω ε

νο ω ω ω αι του ω αι ω χαι εις τον α ν

ος

Κ

ε ε ι ρι Κυ ο ον σο ω ω ξι τα α

ν

τη η με ρα α τα α α αυ τη η α να μαρ τη

η η του ους φυ λα χθη η η ναι αι η η η

μας

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε ο Θε ε ο ος των Πα τε ε ρω

ων η η η μων χαι αι νε ε το ον χαι αι δε

δο ξα α σμε ε ε ε νο ο ον το ο νο μα

α α σου ου εις τους αι ω ω ω ω ω ω ω να

ας α α α μην

Γ ε ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι ε το ε λε ε

ο ος σου ου εφ η η μα ας χαθ α α α πε ερ ηλ
πι ι σα α με ε εν ε ε πι ι σε ε
Θ
ευ λο γη τος ει ει ει Κυ υ ρι ι ι ε
ε δι δα ξο ο ον με ε τα δι χαι ω ω μα α τα α
α σου ου (γ')
Κ
υ ρι ι ε ε χα α τα φυ υ γη η ε γεν νη
η θη ης η η μι ιν εν γε νε α χαι αι
γε ε νε ε α α ε γω ει πα Κυ υ ρι ι
ε ε λε ε ε ε η η σο ο ον με
ι ι α α σαι αι την ψυ χη η ην μου ου ο ο τι

η μαρ το ο ον σοι οι

K

υ ρι ι ε προς σε χα τε ε ε φυ υ υ υ γο ον

δι ι δα α ξο ο ον με ε του ποι ειν το θε ε λη

μα α α σου ο τι ι συ υ ει ει ο ο ο Θε

ο ο ος μου ου

O

τι ι πα ρα σοι πη γη η ζω ω ω ω η ης

εν τω φω τι ι σου ο ψο ο ο ο ο ο ο

με ε θα α α φως

Π

α ρα α α α α α τει ει ει πα ρα α τει ει

νον το ε λε ο ο ος σου ου τοις γι νω ω

σχου ου σι ι ι σε

α γι ι ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο ος

Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ο ος α α θα α να α τος

ε ε ε λε ε η σο ον η η η μας (γ′)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και α

γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α μην

α γι ι ο ος α α θα α να α τος ε ε ε λε ε

η σο ον η η η μας

N
A

N
A

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου (†1800)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ335/617*

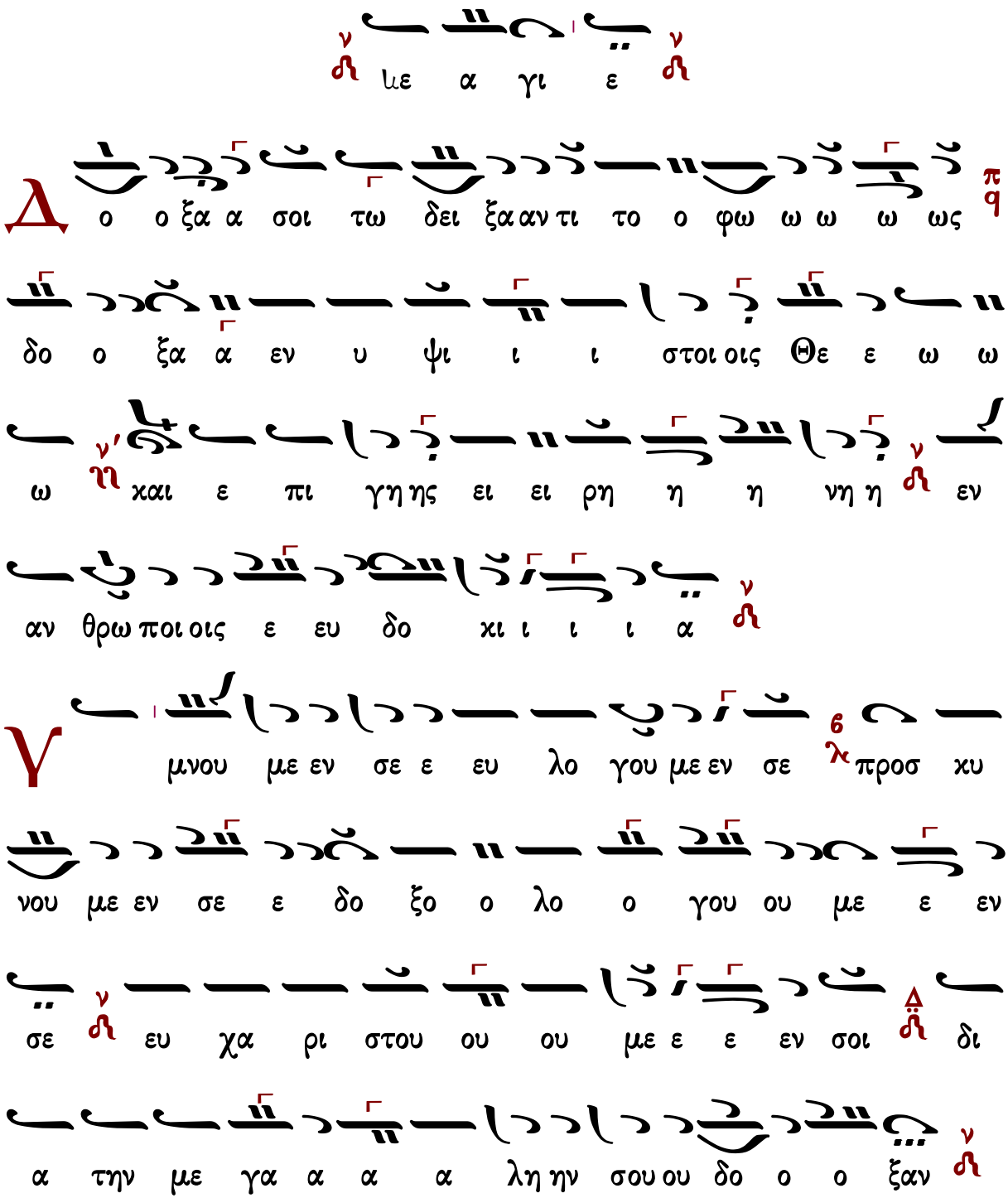

Κ υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ ε που ρα νι ι ε ε

Θε ε ε ν΄ Πα α τερ παν το χρα α το ο ορ ν΄ Κυ

ρι ε Υι ε ε ε μο νο γε ε νες Δ Ι η σου Χρι

στε χαι αι α α α γι ι ον Πνε ε ε ευ μα ν

Κ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος 6 λ ο α μνο ο ος

του ου Θε ε ου π 9 ο Υι ο ο ος του ου Πα α τρος ν ο

αι αι αι ρω ων Δ την α μαρ τι ι ι αν του ου ο

ου ου χο ο ο ο σμου ν ε λε η η σον η η μας ο

αι αι αι αι αι ρω ων ν΄ τας α μαρ τι ι ι α

ας του ου χο ο ο σμου ν

Π

ρο ο ο ο οσ δε ξαι την δε η η

σι ιν η η μων ο κα θη με νο ος εκ δε ξι

ω ω ων του Πα α τρος και ε λε η η σο ον η

η η μας

Ο

τι συ υ ει μο νο ος α α α γι ι ι ι

ος συ υ ει μο νο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι

ος Ι η σου ους Χρι ι στος εις δο ο ο ξαν Θε ε ου

Πα α τρο ο ος α α α μη ην

Κ

αθ ε κα α α στην η με ε ραν ευ λο ο γη

η η η σω ω ω ω σε και αι νε ε ε σω

το ο ο νο μα α α α σου εις τον αι ω ω ω ω
ω να και εις τον αι ω να α του ου αι ω ω ω
ω νος
Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν τη
η με ε ε ε ρα α τα α αυ τη α να μαρ
τη η η του ους φυ λα χθη η η η ναι αι η η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι ε ο
Θε ο ο ο ος των πα τε ε ε ε ε ρων η
η μω ω ων και αι νε ε τον και δε δο ξα σμε ε
ε νον το ο νο ο μα α α σου εις τους αι ω ω ω

ν
μην
α
α
α
ας
να
Γ
ε
νοι
οι
το
ο
Κυ
ρι
ι
ε
ε
το
ε
λε
ε
ο
ος
σου
ου
εφ
η
η
μας
χα
θα
α
α
περ
ηλ
πι
σα
α
με
ε
εν
ε
πι
ι
σε
ν
Θ
υ
λο
γη
η
τος
ει
Κυ
υ
ρι
ι
ε
ν'
δι
ι
δα
α
ξο
ο
ο
ον
με
ε
τα
δι
χαι
ω
ω
μα
τα
α
α
α
σου
ν
(γ')
Κ
υ
υ
υ
ρι
ι
ε
χα
τα
φυ
υ
γη
η
ε
γεν
νη
η
η
η
θης
η
η
μιν
εν
γε
νε
α
χαι
αι
γε
νε
ε
α
ν
ε
γω
ω
ει
πα
α
Κυ
υ
ρι
ι
ε
ε
π
ε
ε

λε ε η σο ο ο ον με π ι ι α α σαι την

ψυ χη η η η ηην μου ο ο τι η μα αρ τοο ο ον

σοι ν

Κ υ ρι ι ε π προς σε κα α τε ε φυ υ υ υ

γον δι ι ι ι δα α ξο ο ον με λ του ποι ειν το

θε λη η μα α α σου ο ο τι συ ει ει ει ο ο

Θε ε ο ο ος μου ν

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης ν' εν τω φω

τι ι ι ι σου ου ο ψο ο ο ο ο με ε θα α α

φως ν

Π

α ρα α α τει ει πα ρα α τει ει νον το ε

ε ε ε λε ε ος σου ου τοις γι νω ω σχου ου σι ι ι

σε

Α

γι ος ο Θε ε ος α γι ος Ι σχυ υ ρος

α γι ι ο ος Α α θα α να α α τος ε ε

λε ε η σο ον η η η μας (γ΄)

Δ

ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι

ω Πνε ευ μα α α τι

Κ

αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω νας τω ω ων αι ω ω ω ω ω νω ων α

α α μην
γι ι ο ος Α α θα α να α α τος ε ε
λε ε η η σο ον η η η μας
ἀσματικόν
α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι α α γι ι ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο Θε
ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ος
α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι α α γι ι ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι σχυ
υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

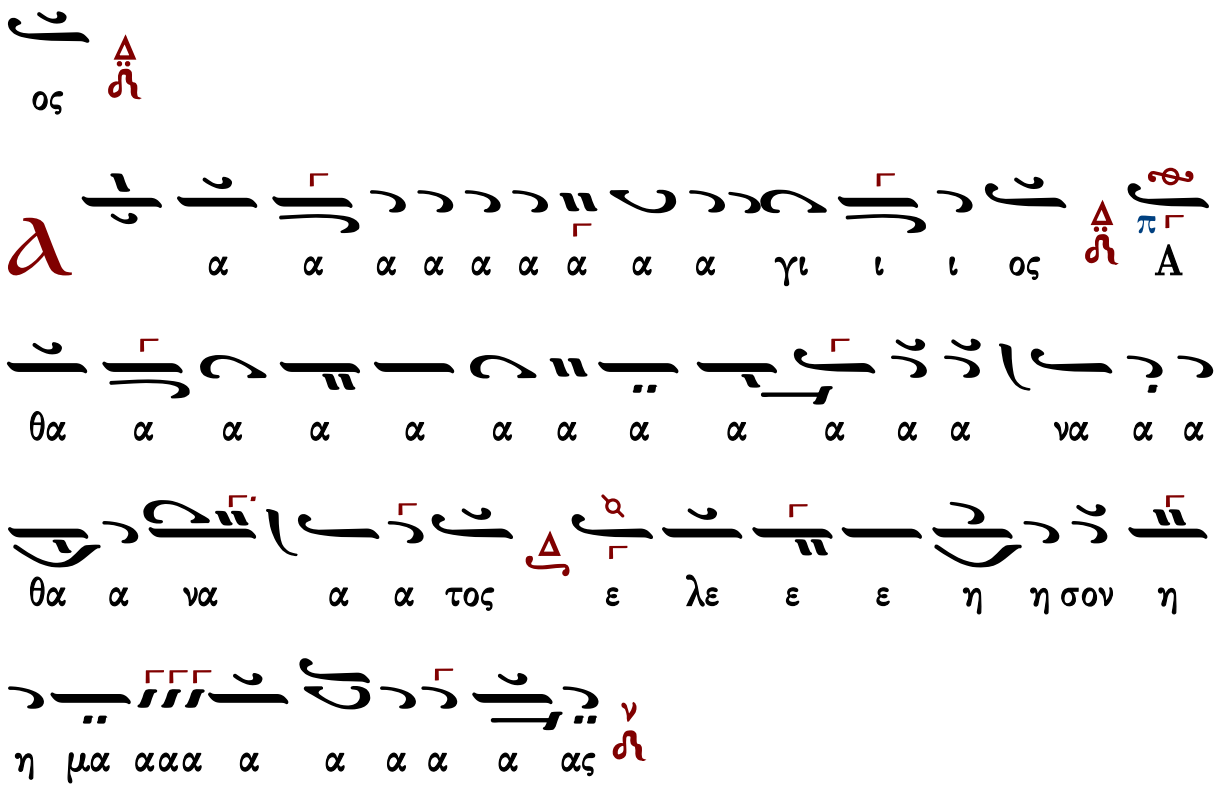

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικά

Ἁγιορείτικης Παραδόσεως

α΄ στάσις

Ἦχος λ ἡ Νη

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

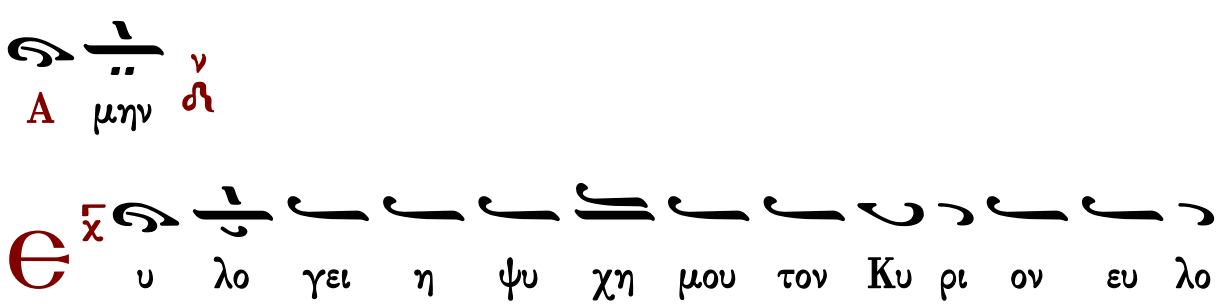

γη τος ει Κυ ρι ε ν ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ

ρι ον και πα αν τα τα εν τος μου το ο νο μα σ το α γι

ον αυ του ν

Θ υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον π q και μη

ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις αυ του ν

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι

ας σου σ τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σ ου ν

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω ην σου π q τον στε

φα νουν τα σε εν ε λε ε ει και σ οι κτιρ μοις ν

Τ ον εμ πι πλων τα εν α γα θοις την ε πι θυ

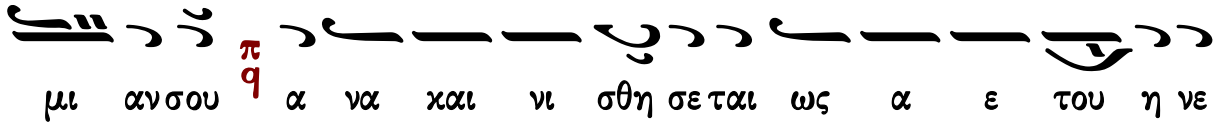
μι αν σου α να και νι σθη σε ται ως α ε του η νε

ο της σου

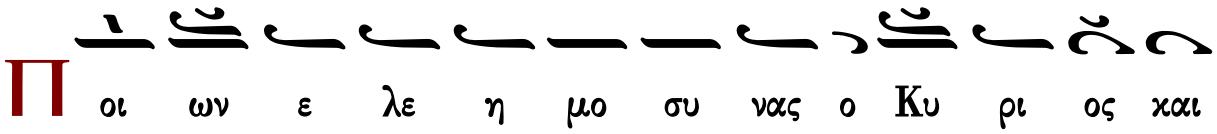
Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και

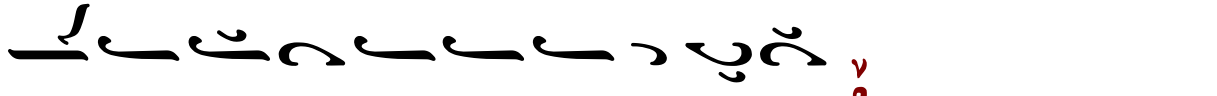
χρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις

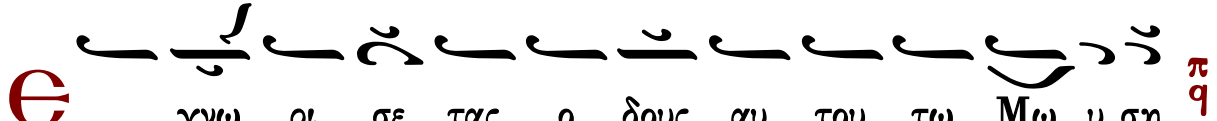
Є γνω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ ση

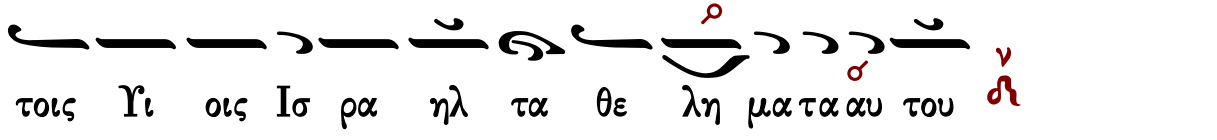
τοις Υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του

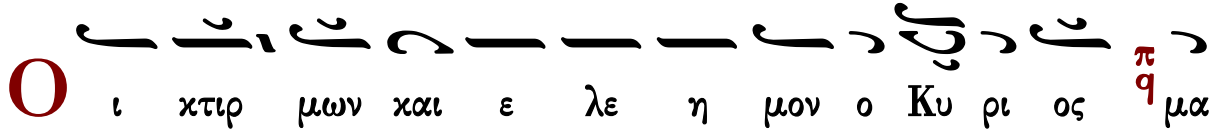
Ο ι κτιρ μων και ε λε η μον ο Κυ ρι ος μα

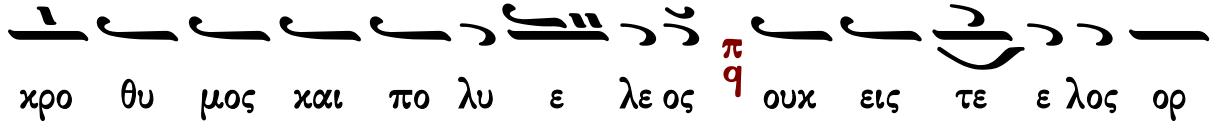
χρο θυ μος και πο λυ ε λε ος ουκ εις τε ε λος ορ

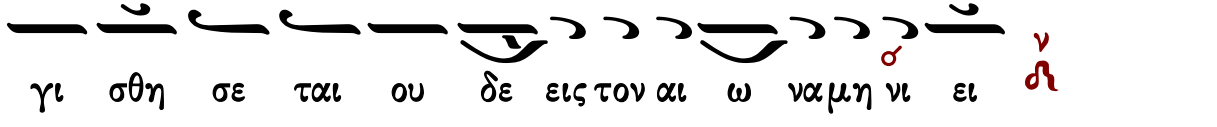
γι σθη σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει

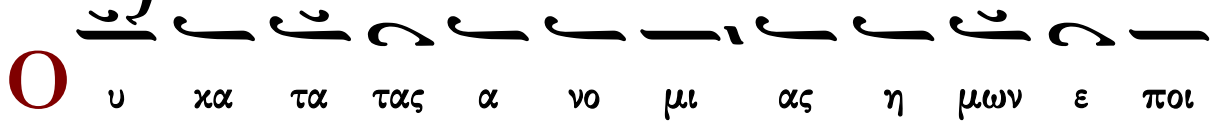
Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι

η σεν η μιν ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας η

μω ων αν τα πε δω κεν η μιν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα νου α πο της

γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ του

ε πι ι τους φο βου με νους αυ τον

Κ αθ ο σον α πε χου σιν α να το λαι α πο δυ

σμων ε μα κρυ νεν αφ η μων τας α νο μι ας η

μων

Κ α θως οι κτι ρει Πα τηρ Υι ους ω κτει ρι σε

Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ

τος ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χους ε σμεν
λ ν θρω πος ω σει χορ τος αι η με ραι αυ του
ω σει α αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη η η
σει
ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα
αρ ξει και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το πον αυ του
Τ ο δε ε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι ω
ω ω νος και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο βου
με νους αυ τον
Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε πι υι οις

υι ων τοις φυλ ασ σου σι την δι α θη χην αυ του ου

και με μνη με νοις των εν το λων αυ του του ποι η σαι

αυ τας

Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι μα σε τον θρο

νον αυ του ου και η βα σι λει α αυ του παν των δε

σπο ο ο ζει

Θ υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι αγ γε

λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον λο

γον αυ του του α κου ουσαι της φω νης των λο γων

αυ του

Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον λ πα σαι αι δυ

να μεις αυ του λ λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε

λημα αυ του ν

Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον λ παν τα τα ερ γα αυ

του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ του χ λ ευ

λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ν

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω Δ και α γι ω

Πνευ μα τι ν

Κ αι νυ υν και α ει Δ και εις τους αι ω νας των

αι ω ω νων Α μην ν

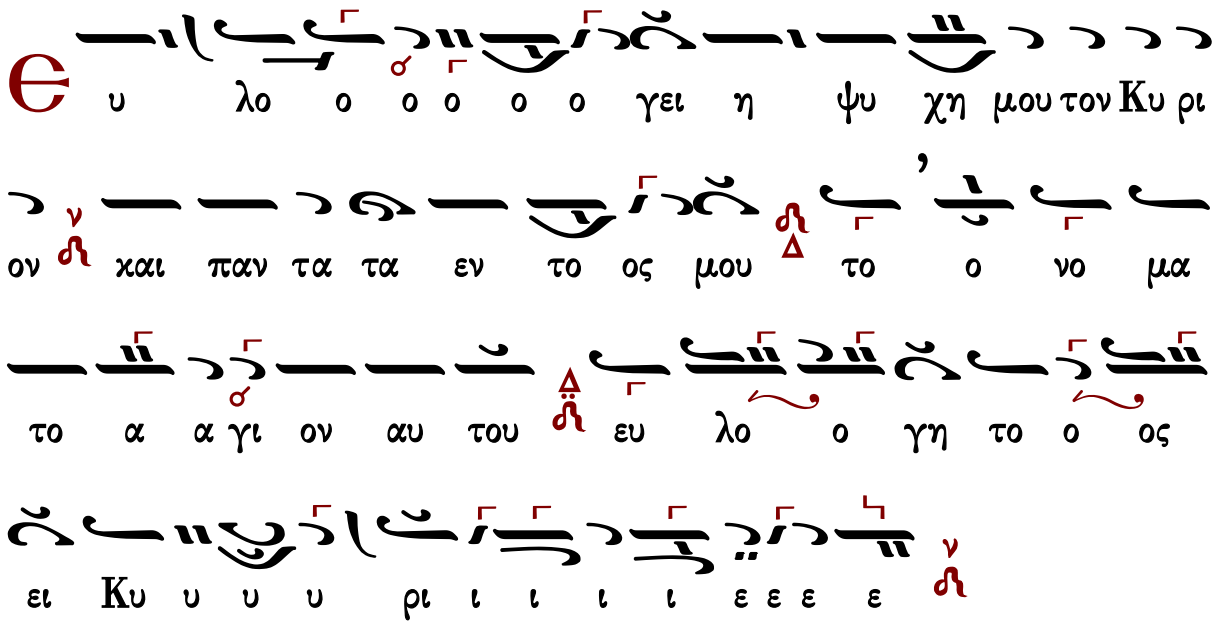

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

β' στάσις

Ἦχος Βʁ

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

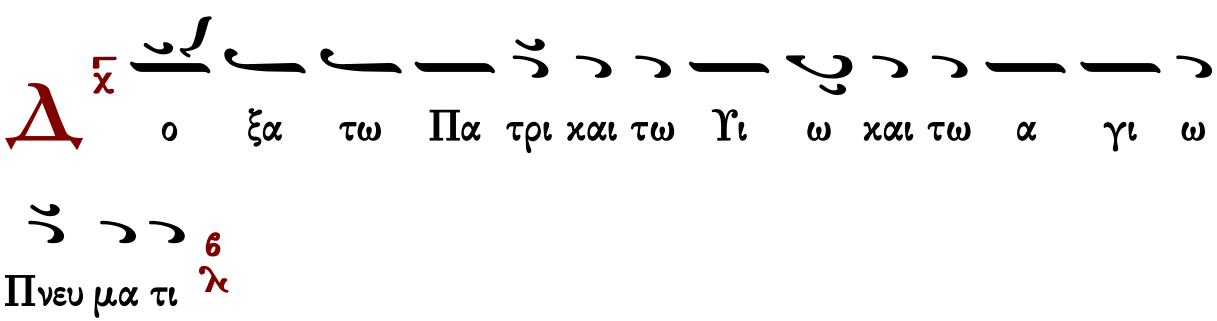

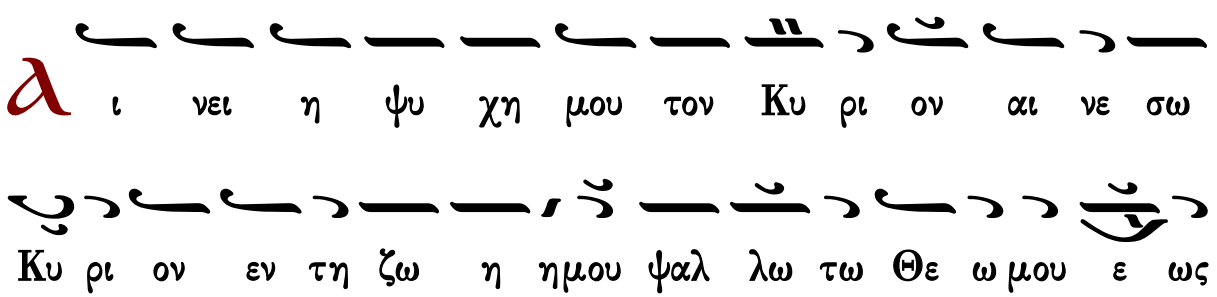

υ πα αρ χω

Μη πε ποι θα τε επ α αρχον τας ε πι υι ους αν θρω ω

ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι α

Θξε λευ σε ται το πνε ευμα αυ του και ε πι στρε

ψει εις την γην αυτου

Θν ε κει νη τη η με ρα α πο λου ουν ται παν τες

οι δι α λο γι σμοι αυ του

Μα κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ βο η θος αυ του

η ελ πις αυ του ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ του

Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και την γην την

θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις

Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω ω να ποι

ουν τα χρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φην

τοις πει νω ω σει

Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε νους Κυ ρι ος σο φοι τυ

φλου ους Κυ ρι ος α νορ θοι κα τερ ρα γμε ε νους Κυ

ρι ος α γα πα δι και αι αι αι ους Κυ ρι ος φυ λασ

σει τους προ ση λυ τους

Ορ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και ο

δον α μαρ τω λων α φα νι ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ωνα ο Θε

ος σου Σι ων εις γε νε αν χαι γε νε αν

Κ αι νυ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου

Α θα να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ

της α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι

ι ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε

Χρι στε ε ο Θε ος θα να α τω θα να τον πα τη

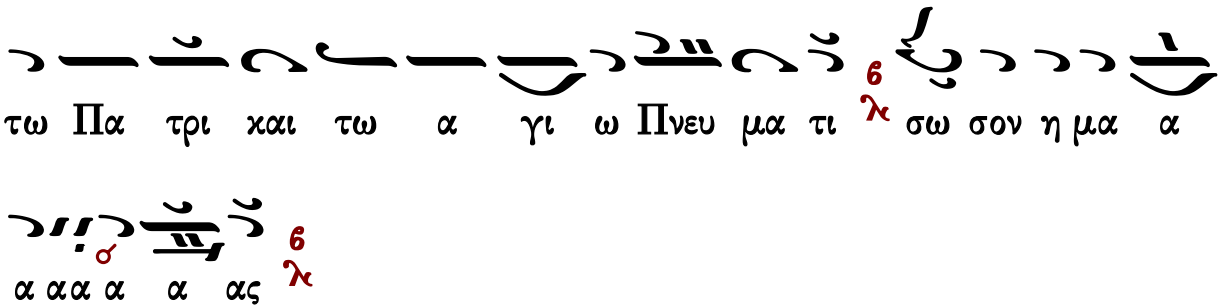

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος…	Ἀμήν.

Πατριαρχικῆς Παραδόσεως

Στάσις Α΄

Ἦχος λ πα νη

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.11*

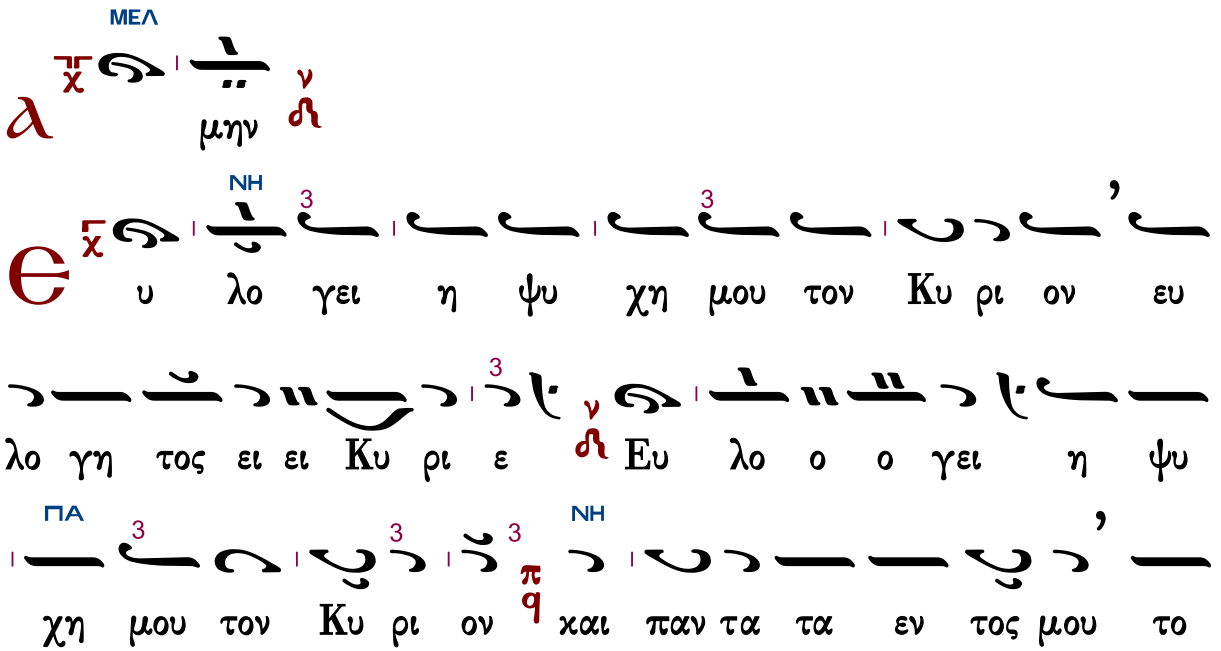

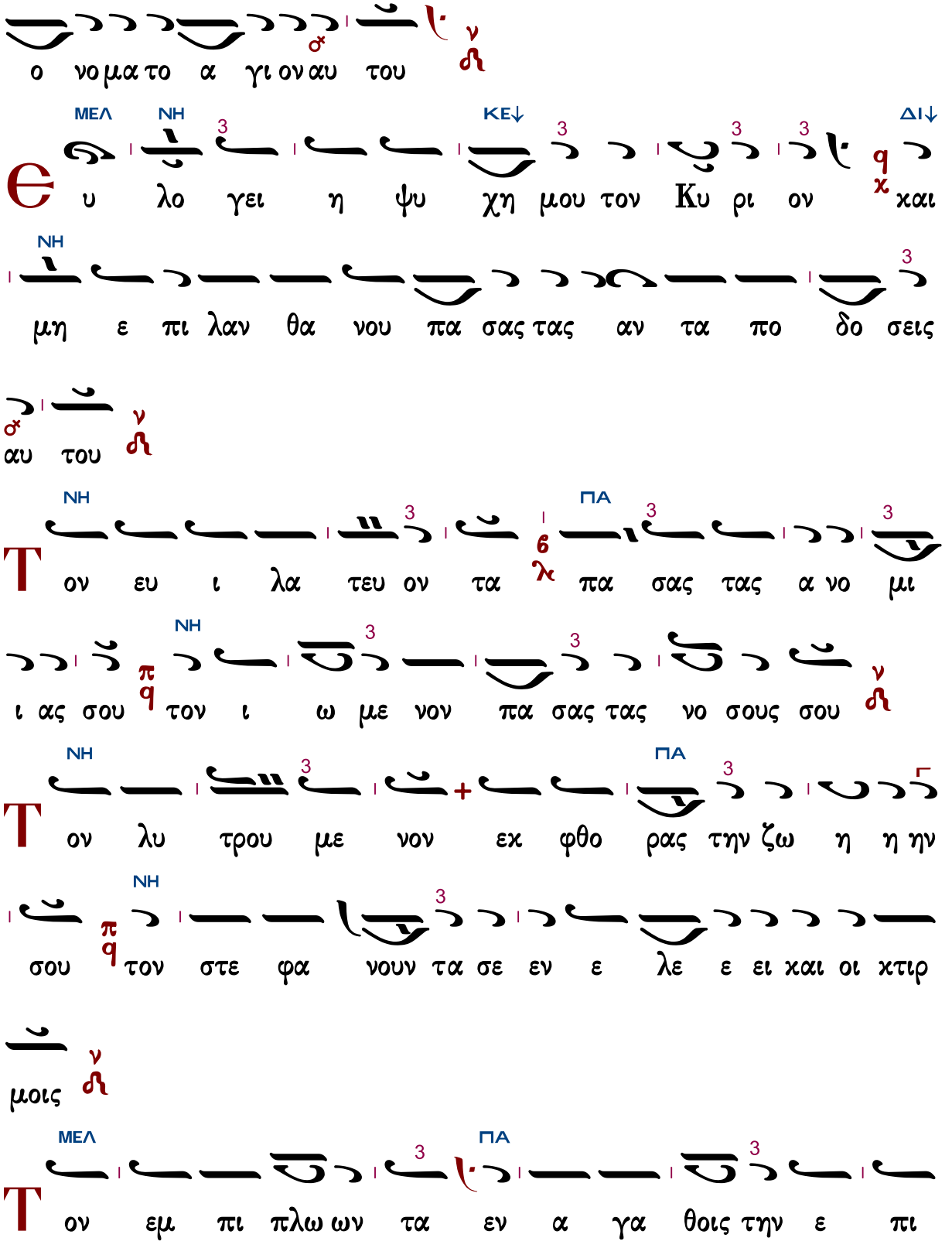
ο νο μα το α γι ον αυ του
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓
υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και
ΝΗ
μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις
αυ του
ΝΗ ΠΑ
ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι
ι ας σου ΝΗ τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου
ΝΗ ΠΑ
ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω η η ην
σου ΝΗ τον στε φα νουν τα σε εν ε λε ε ει και οι κτιρ
μοις
ΜΕΛ ΠΑ
ον εμ πι πλω ων τα εν α γα θοις την ε πι

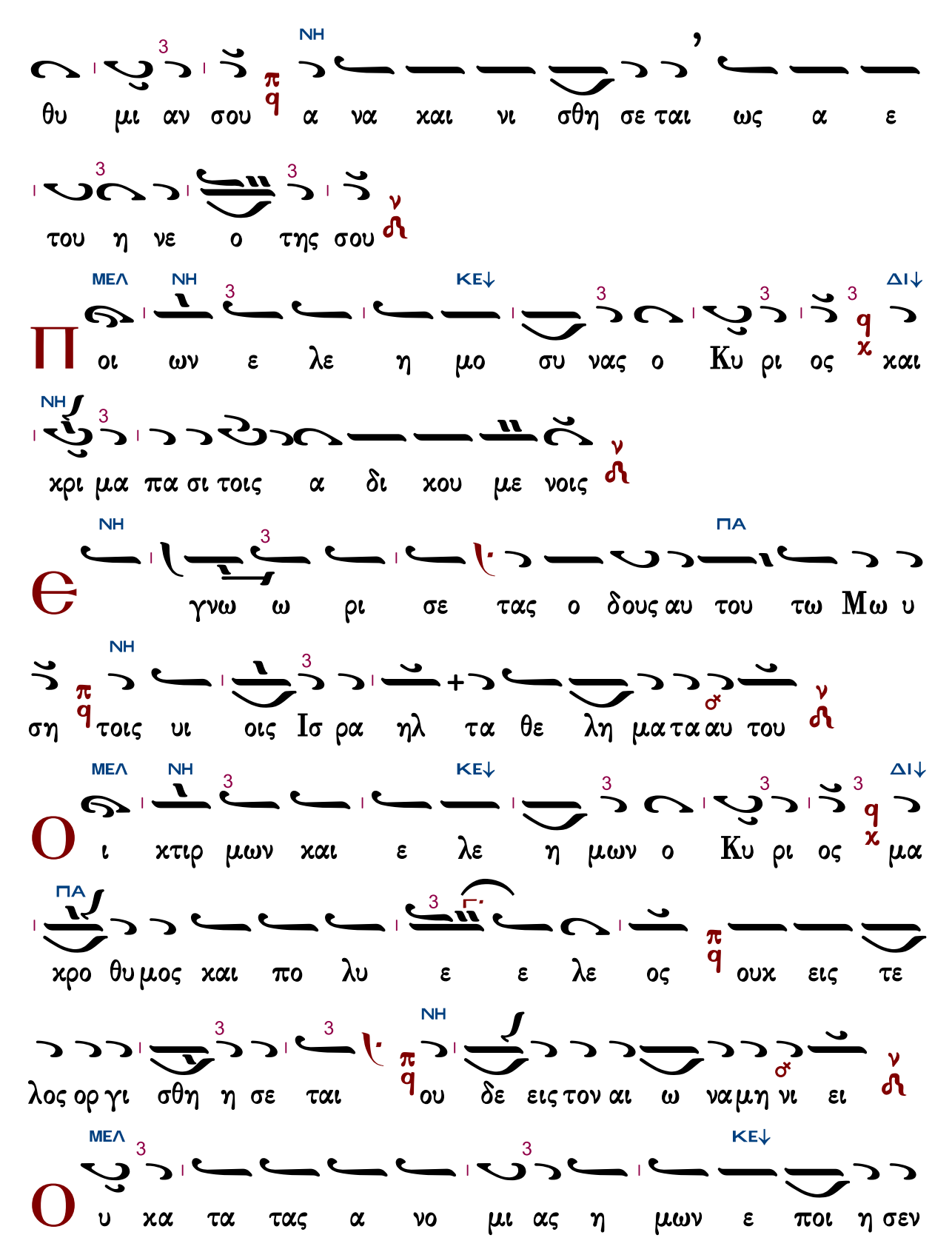
NH
θυ μι αν σου α να χαι νι σθη σε ται ως α ε
του η νε ο της σου
ΜΕΛ NH ΚΕ↓ ΔΙ↓
Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος χαι
NH
χρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις
NH ΠΑ
Θ γνω ω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ
NH
ση τοις υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του
ΜΕΛ NH ΚΕ↓ ΔΙ↓
Ο ι κτιρ μων χαι ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα
ΠΑ
χρο θυ μος χαι πο λυ ε ε λε ος ουκ εις τε
NH
λος ορ γι σθη η σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει
ΜΕΛ ΚΕ↓
Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι η σεν

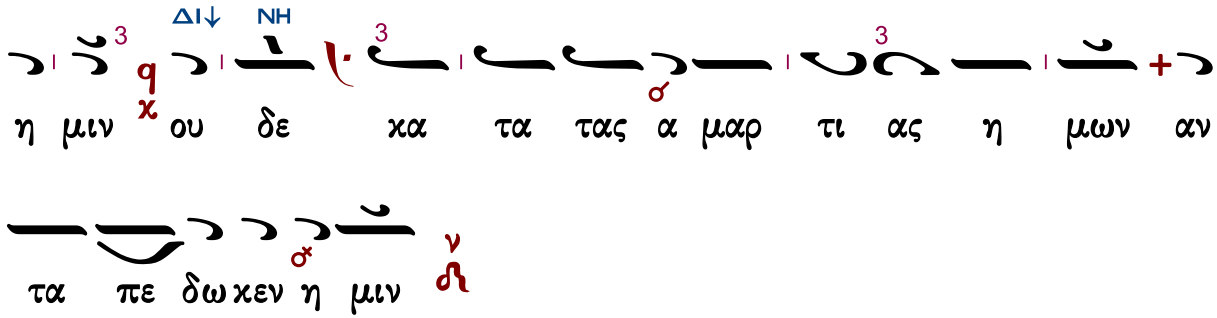
ΔΙ↓ ΝΗ
η μιν ου δε κα τα τας α μαρ τι ας η μων αν
τα πε δω κεν η μιν

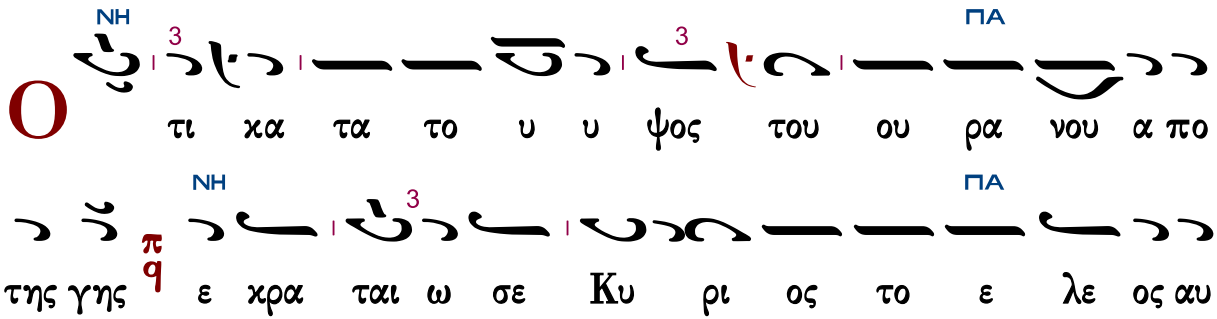
Ο
ΝΗ ΠΑ
τι κα τα το υ υ ψος του ου ρα νου α πο

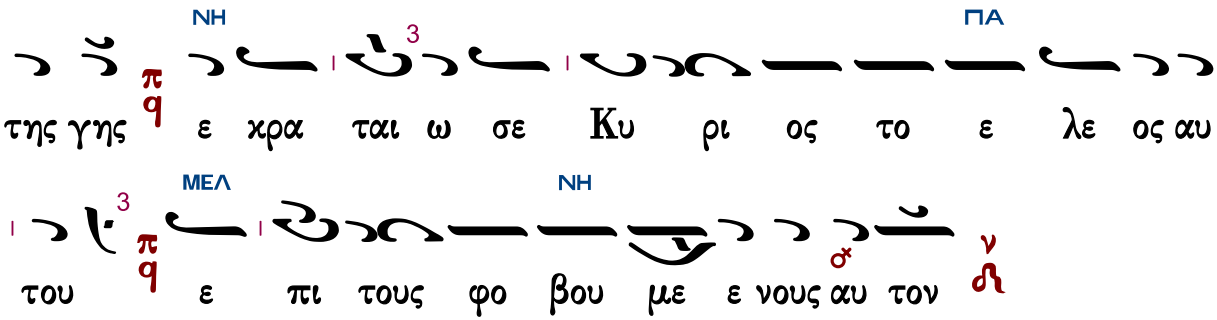
ΝΗ ΠΑ
της γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ

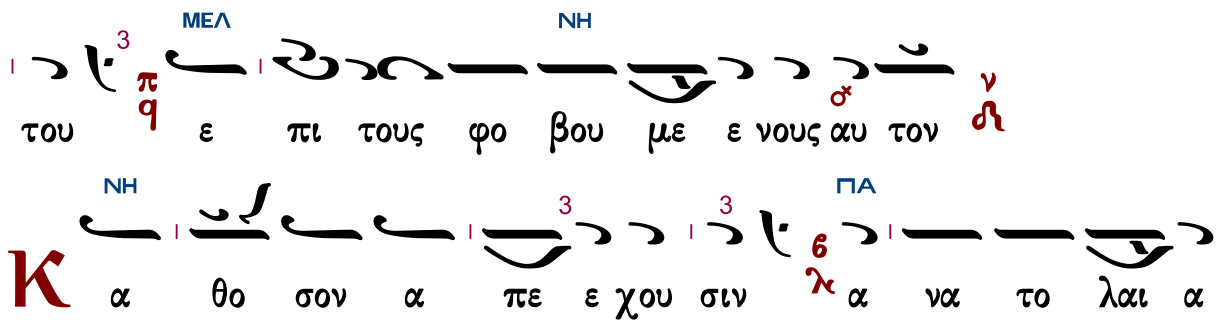
ΜΕΛ ΝΗ
του ε πι τους φο βου με ε νους αυ τον

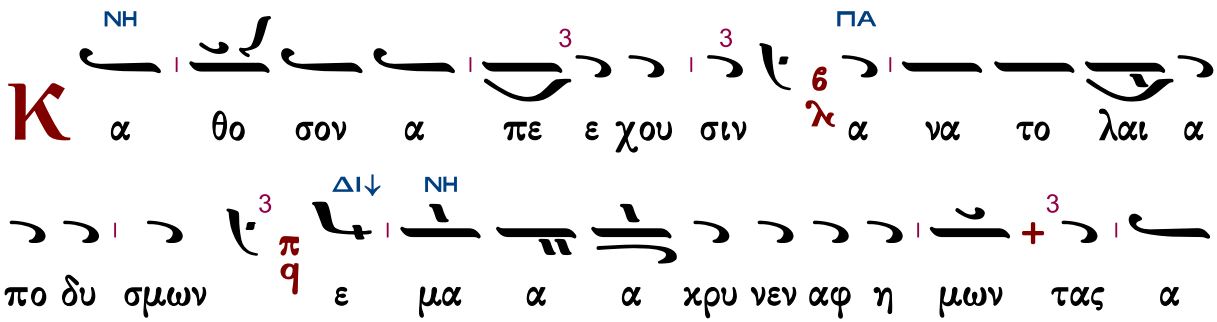
Κ
ΝΗ ΠΑ
α θο σον α πε ε χου σιν α να το λαι α

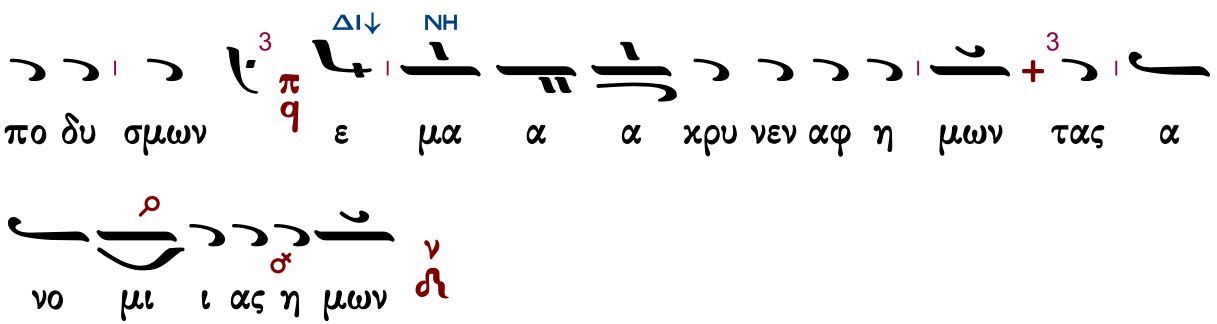
ΔΙ↓ ΝΗ
πο δυ σμων ε μα α α κρυ νεν αφ η μων τας α
νο μι ι ας η μων

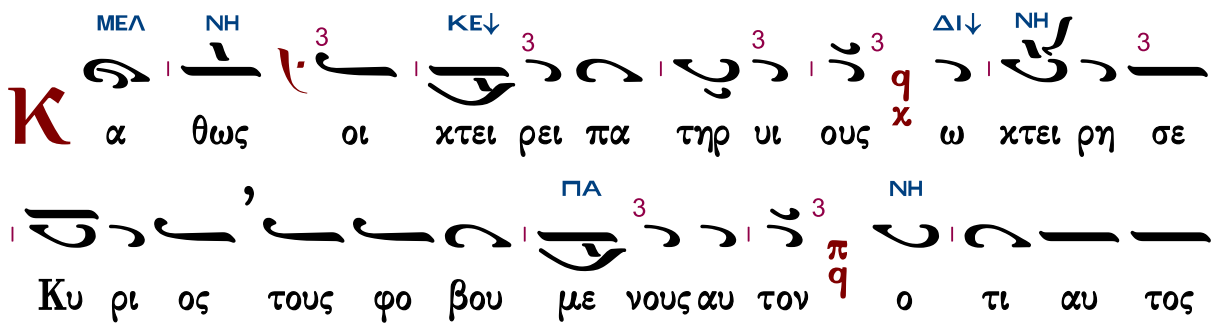
Κ
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓ ΝΗ
α θως οι κτει ρει πα τηρ υι ους ω κτει ρη σε
ΠΑ ΝΗ
Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ τος

ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ

ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χου ους ε

σμεν

ΝΗ ΠΑ

Α ν θρω πος ωσ ει χο ορ τος αι η με ραι αυ

ΝΗ

του ωσ ει αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη σει

ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓,

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα αρ

ΔΙ↓ ΝΗ

ξει και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το ο πον αυ

του

ΝΗ

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι

ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ

ω ω νος και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο

βου με ε νους αυ τον

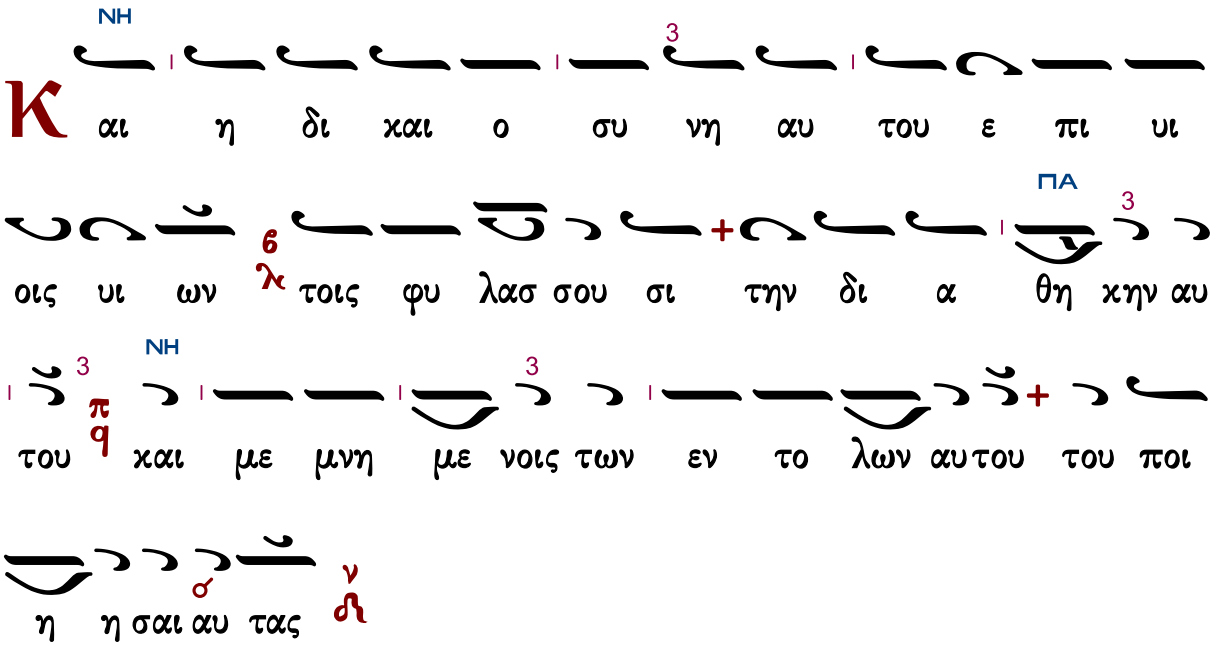
Κ
αι η δι χαι ο συ νη αυ του ε πι υι
οις υι ων τοις φυ λασ σου σι την δι α θη χην αυ
του χαι με μνη με νοις των εν το λων αυτου του ποι
η η σαι αυ τας
Κ
υ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι οι μα
σε τον θρο νον αυ του χαι η βα σι λει ει α αυ
του παν των δε σπο ζει
Ε
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι
αγ γε λοι αυτου δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον
λο γον αυ του του α κου σαι της φω νης των λο

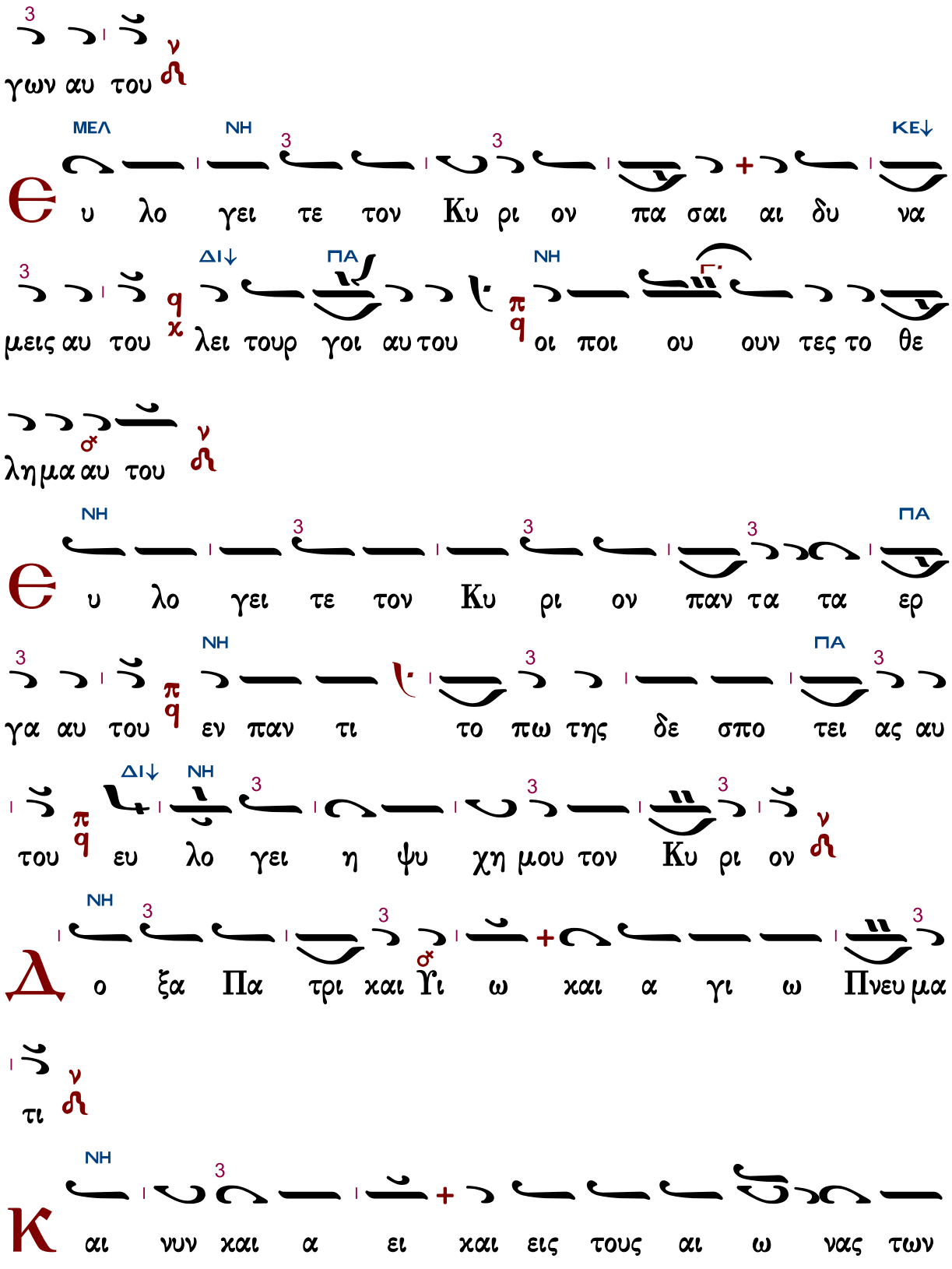
γων αυ του
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓
Θ υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ να
ΔΙ↓ ΠΑ ΝΗ
μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε
λημα αυ του
ΝΗ ΠΑ
Θ υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ
ΝΗ ΠΑ
γα αυ του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ
ΔΙ↓ ΝΗ
του ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
ΝΗ
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
ΝΗ
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

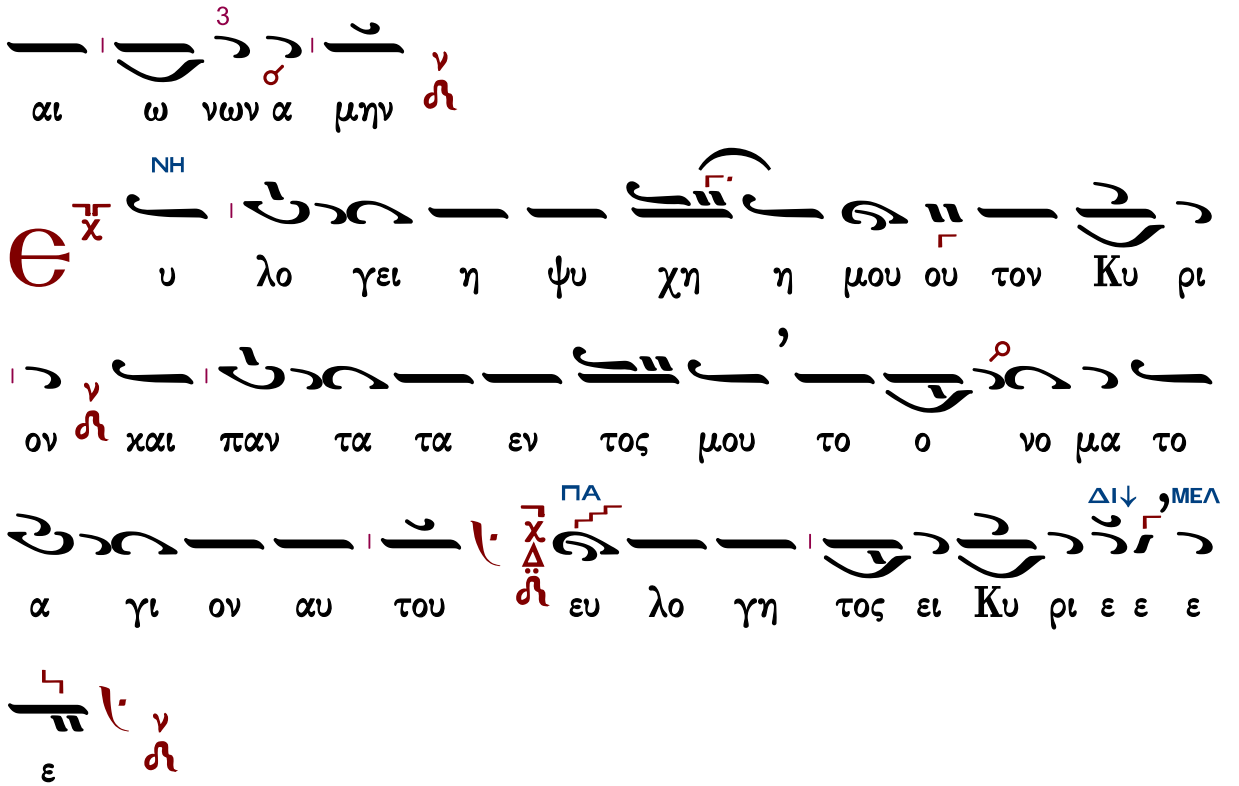

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Στάσις Β΄

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.17*

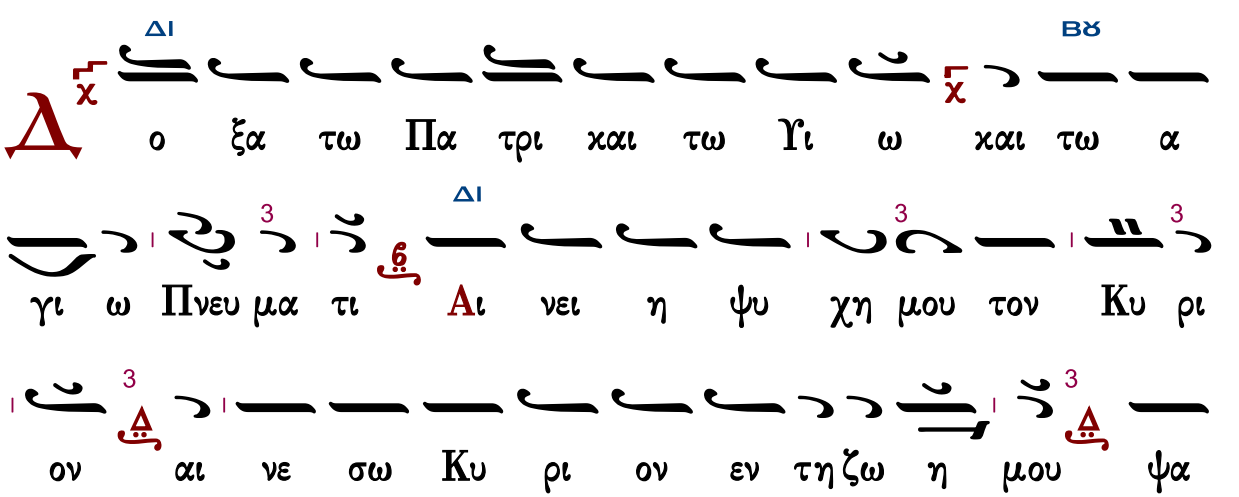

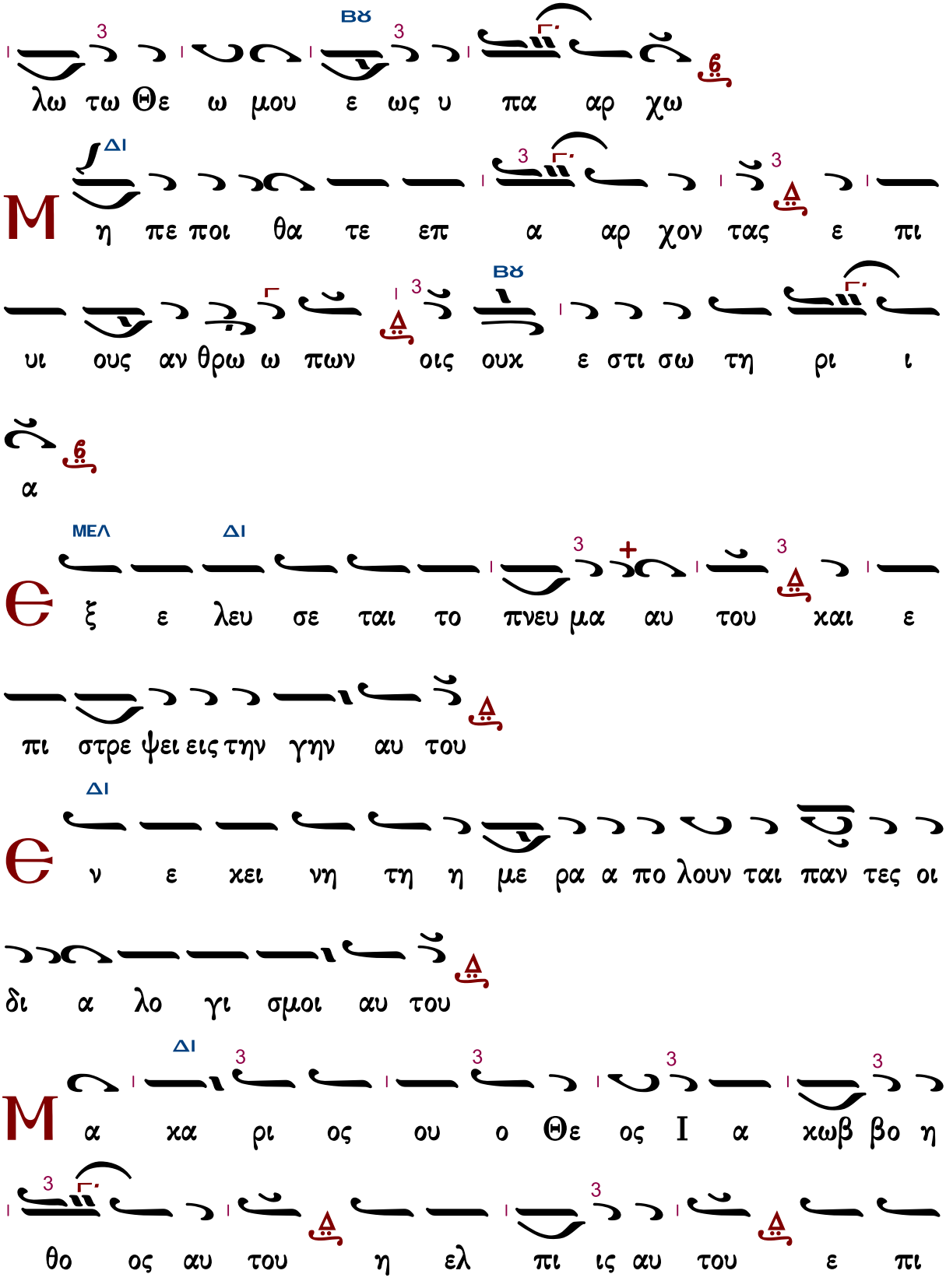
ΒΫ
3
3
λω τω Θε ω μου ε ως υ πα αρ χω
ΔΙ
3
3
Μ η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας ε πι
ΒΫ
υι ους αν θρω ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι
α
ΜΕΛ
ΔΙ
3
3
Θ ξ ε λευ σε ται το πνευ μα αυ του και ε
πι στρε ψει εις την γην αυ του
ΔΙ
Θ ν ε κει νη τη η με ρα α πο λουν ται παν τες οι
δι α λο γι σμοι αυ του
ΔΙ
3
3
3
3
Μ α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ βο η
3
θο ος αυ του η ελ πι ις αυ του ε πι

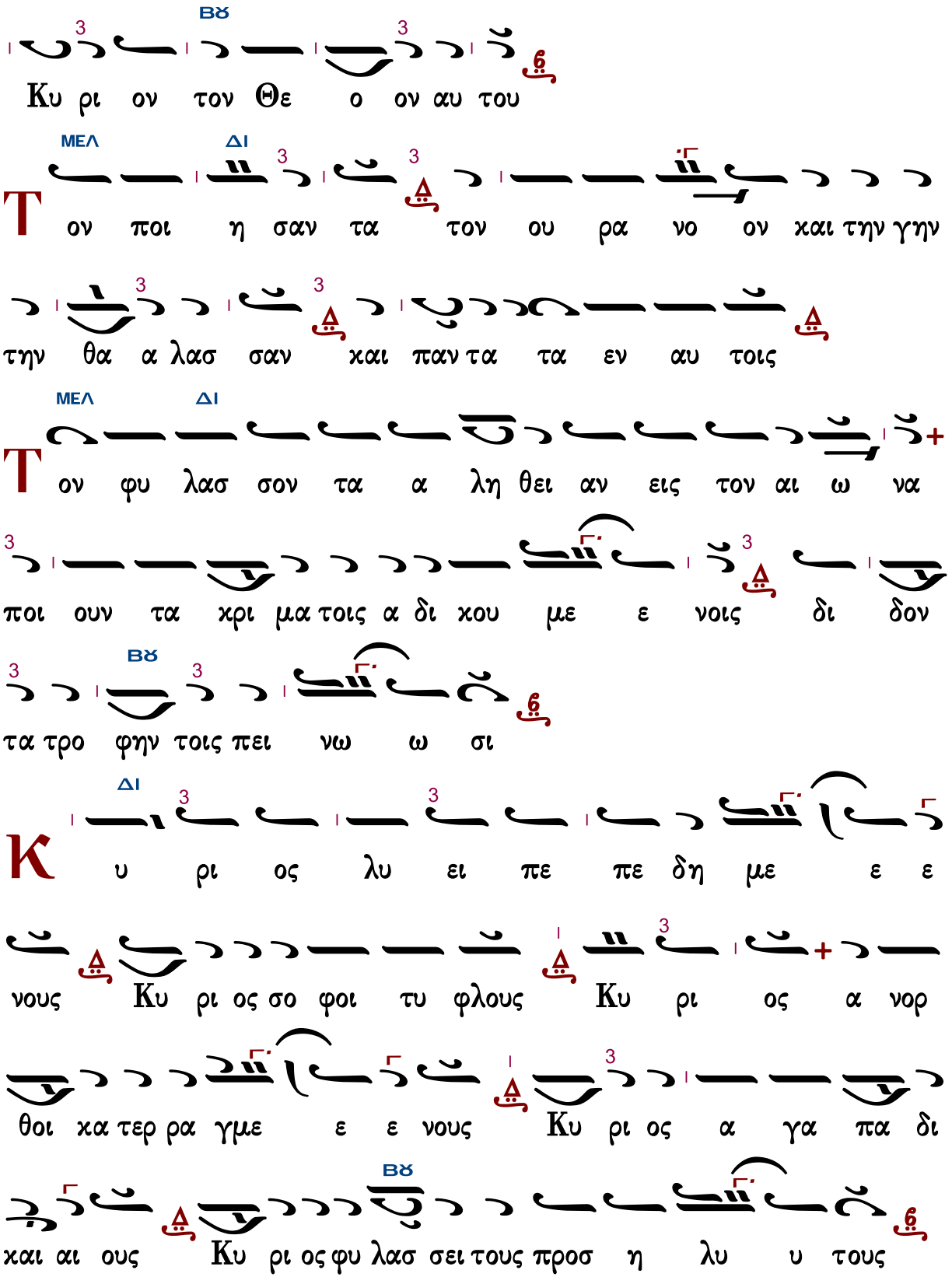
ΒΫ
Κυ ρι ον τον Θε ο ον αυ του
ΜΕΛ ΔΙ
Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νο ον και την γην
την θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις
ΜΕΛ ΔΙ
Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω να
ποι ουν τα κρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον
τα τρο φην τοις πει νω ω σι
ΔΙ
Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε ε
νους Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α νορ
θοι κα τερ ρα γμε ε ε νους Κυ ρι ος α γα πα δι
ΒΫ
και αι ους Κυ ρι ος φυ λασ σει τους προσ η λυ υ τους

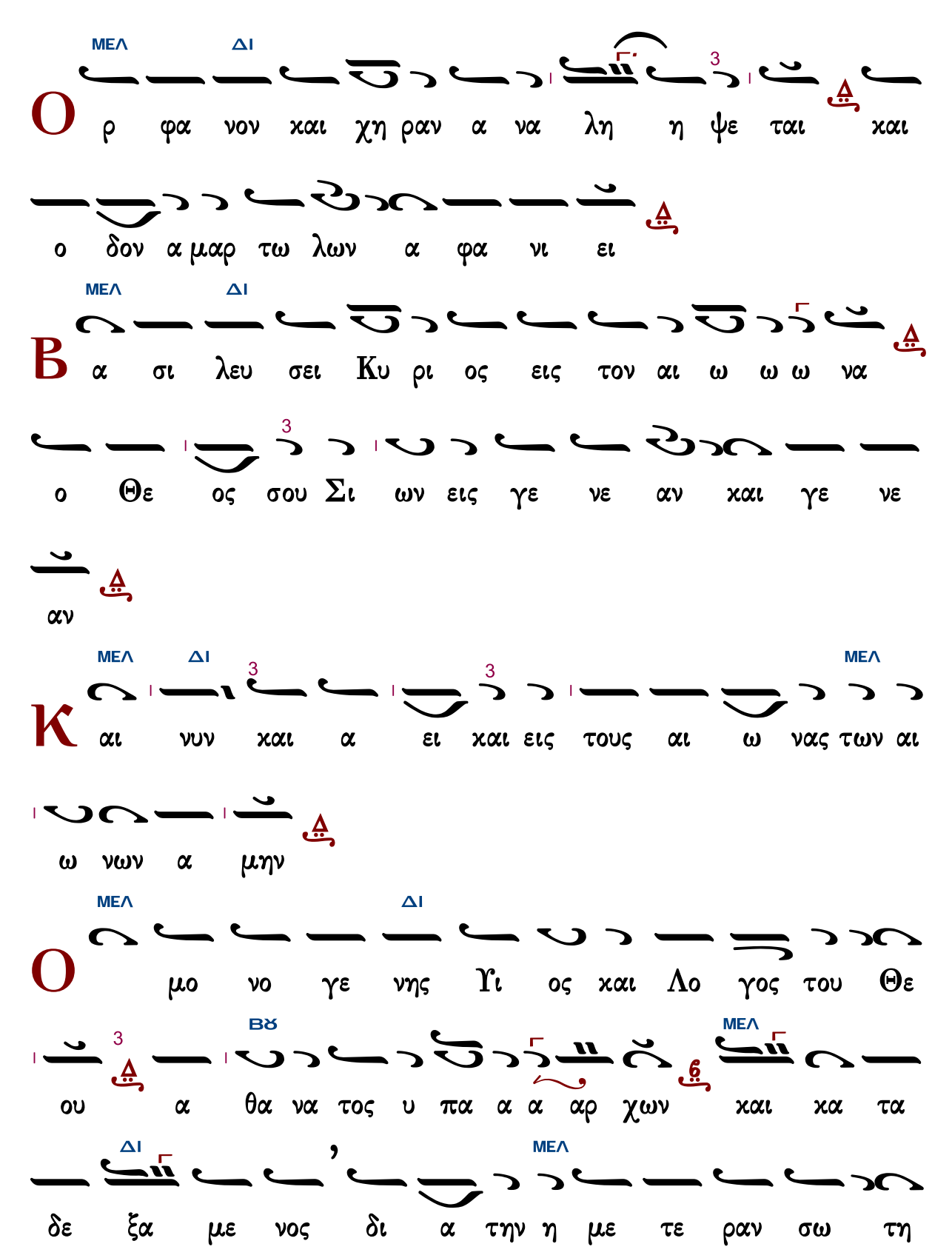
ΜΕΛ ΔΙ
Ο
ρ φα νον χαι χη ραν α να λη η ψε ται χαι
ο δον α μαρ τω λων α φα νι ει
ΜΕΛ ΔΙ
Β
α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν χαι γε νε
αν
ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ
Κ
αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
ΜΕΛ ΔΙ
Ο
μο νο γε νης Υι ος χαι Λο γος του Θε
ΒΘ ΜΕΛ
ου α θα να τος υ πα α α αρ χων χαι χα τα
ΔΙ ΜΕΛ
δε ξα με νος δι α την η με τε ραν σω τη

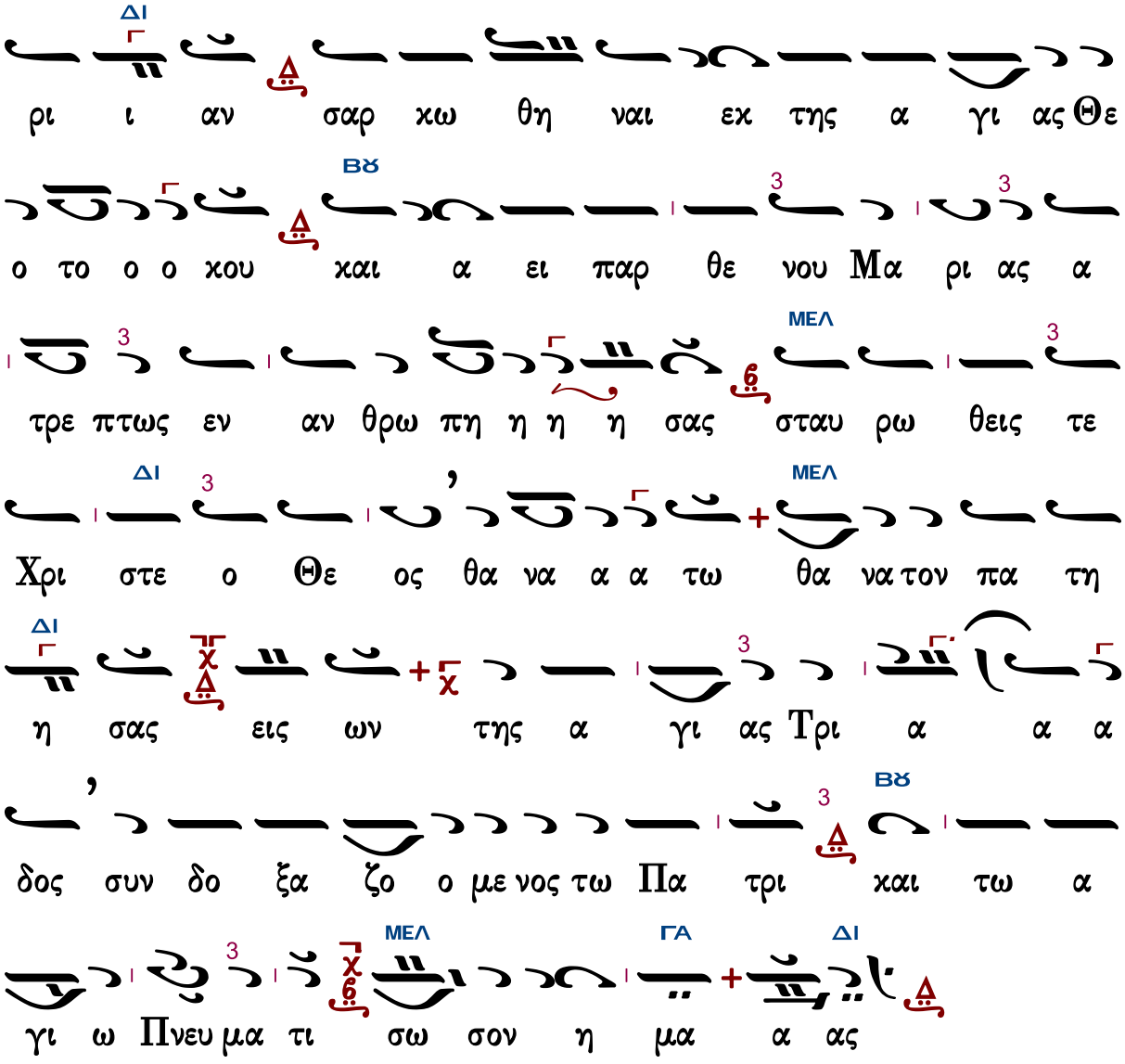

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

Μακαρισμοὶ

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.57*

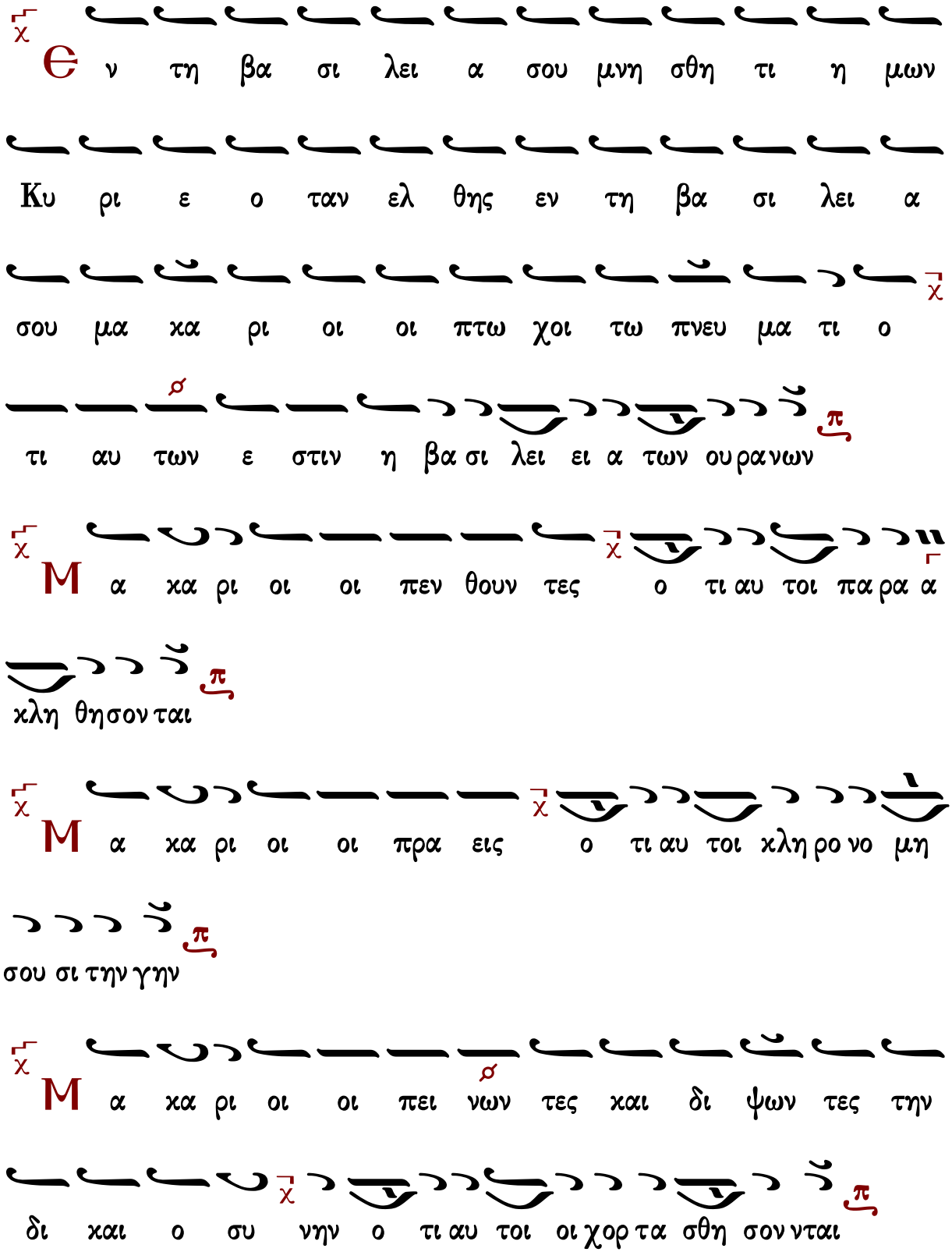
Θν τη βα σι λει α σου μνη σθη τι η μων
Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη βα σι λει α
σου μα χα ρι οι οι πτω χοι τω πνευ μα τι ο
τι αυ των ε στιν η βα σι λει ει α των ου ρα νων
Μα χα ρι οι οι πεν θουν τες ο τι αυ τοι πα ρα α
κλη θη σον ται
Μα χα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κλη ρο νο μη
σου σι την γην
Μα χα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες την
δι και ο συ νην ο τι αυ τοι οι χορ τα σθη σον νται

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.204/1244#

Μα χα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι αυ

τοι ε λε ε η θη σον ται

Ω ς α ρι ι στος προ φη τα ο ε στι α τωρ ο

χο ρα α ξι τε λων σοι την παν δαι σι αν ο μο νος εμ

πι πλων πα αν ζω ον ευ δο κι ας ω παν τες χρα ζο μεν

συ ει Θε ος η μων Δ χαι ουκ ε στιν α γι ος πλην

σου Κυ ρι ε

Μα χα ρι οι οι χα θα ροι τη καρ δι α ο

τι αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται

Χ α ρις τω ευ ερ γε τη και κη δε μο νι τω χη ρα αν και
προ φη την αλ λη λο τρο φους αρ ρη τω εκ τε λε
ε σαν τι προ μη θει α ω παν τες κρα ζο μεν συ ει Θε
ος η μων Δ και ουκ ε στιν α γι ος πλην σου Κυ ρι ε
Μ α κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι αυ τοι
υι οι Θε ου κλη θη σον ται
Ο κλει σα ας ομ βρο το κους νε φε λας υ ειν τρο φης
η η πο ρη με νη τη Σα ρα φθι α τα λει ψα να της
βρω ω σε ως α νεν δο τως ψε κα ζειν ε δρα σας δι
ο και ε κρα ζες ως ουκ ε στιν α γι ος πλην σου Κυ ρι

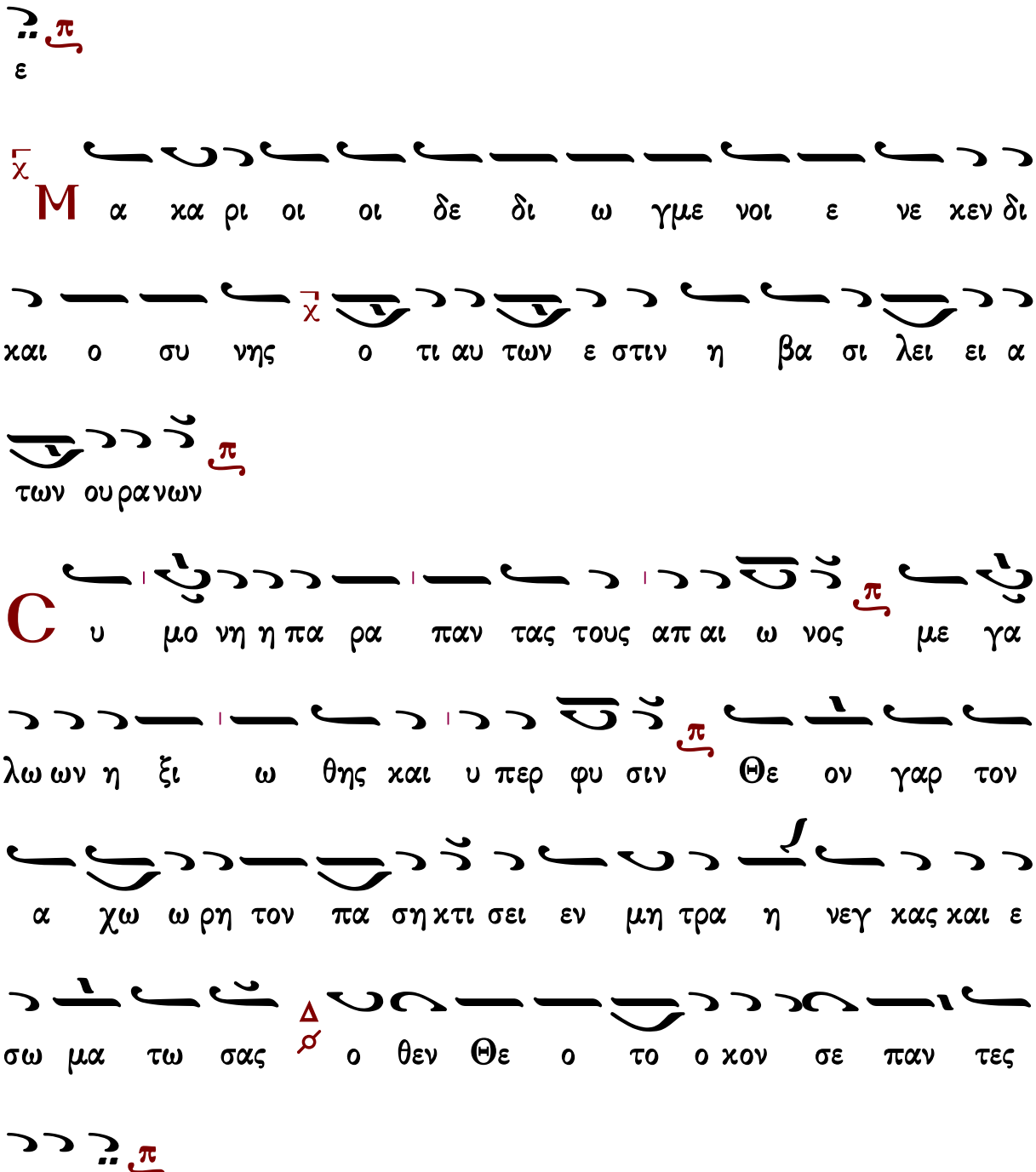

Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ

ἦχος πλ.δ΄

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι,
καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ᾽ ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ σοι ἀφρόνως πταίσαντι, καὶ τῆς μενούσης ἐκεῖ, κολάσεως λύτρωσαι, ἔχων δυσωποῦντά σε, Ἡλιοὺ τὸν μέγαν, καὶ τὴν ἄχραντον Μητέρα σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἁγνείας ὡς φυτουργός, ἁγνὸν ψυχῇ με συντήρησον, ὡς ζηλωτὴς Ἡλιού, ζήλου θείου πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὅπως τῆς κακίας, τὰς ἐφόδους ἀποκρούσωμαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νηστεύεις βρώσει μιᾷ, ὁδὸν τεσσαρακονθήμερον, ἀνύων θείᾳ ῥοπῇ· διὸ ἱκετεύω σε, πάσης παραβάσεως, ἐγκρατεῦσθαί με, θεοφόρε ἐνδυνάμωσον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ πύλη ἡ τοῦ Θεοῦ, εἰσόδους θείας ὑπάνοιξον, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἐν αἷς εἰσελεύσομαι, ἐξομολογούμενος, καὶ κακῶν τὴν λύσιν, Θεοτόκε ἀπολήψομαι.

Εἰσοδικὸν

Σύντομον (κλασικό)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

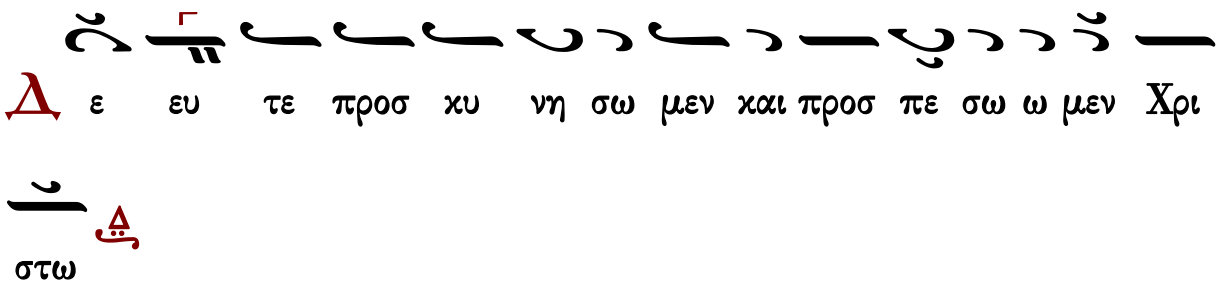

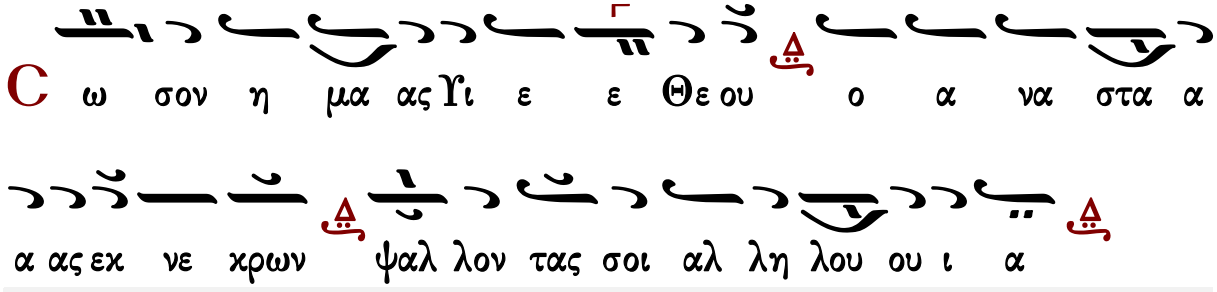

π. Ἀγαθονίκου Λαξόγλου

ἀργὸν

Ἦχος

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.23*

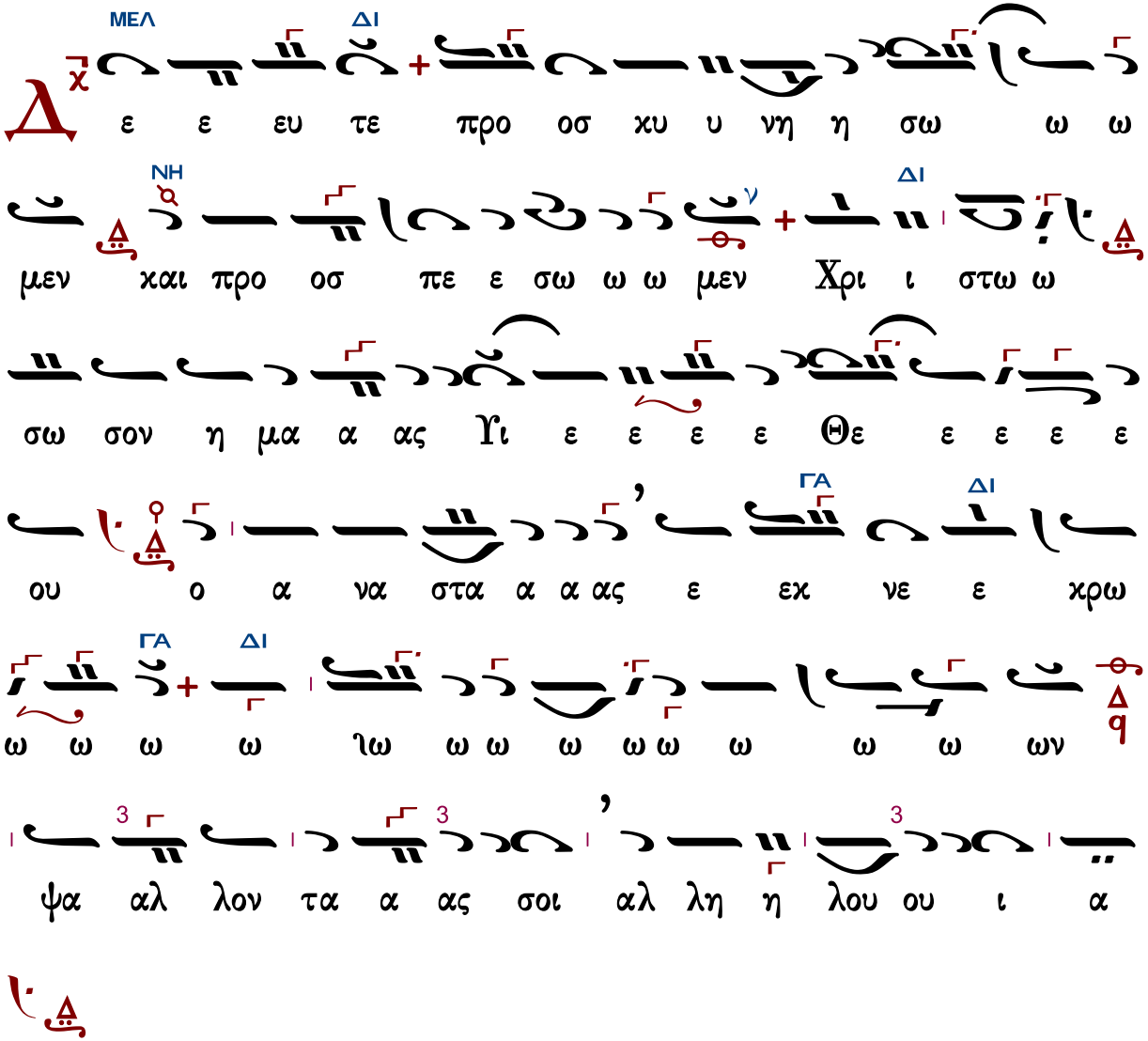

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κοντάκιον

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία
1909 σ.30/704#

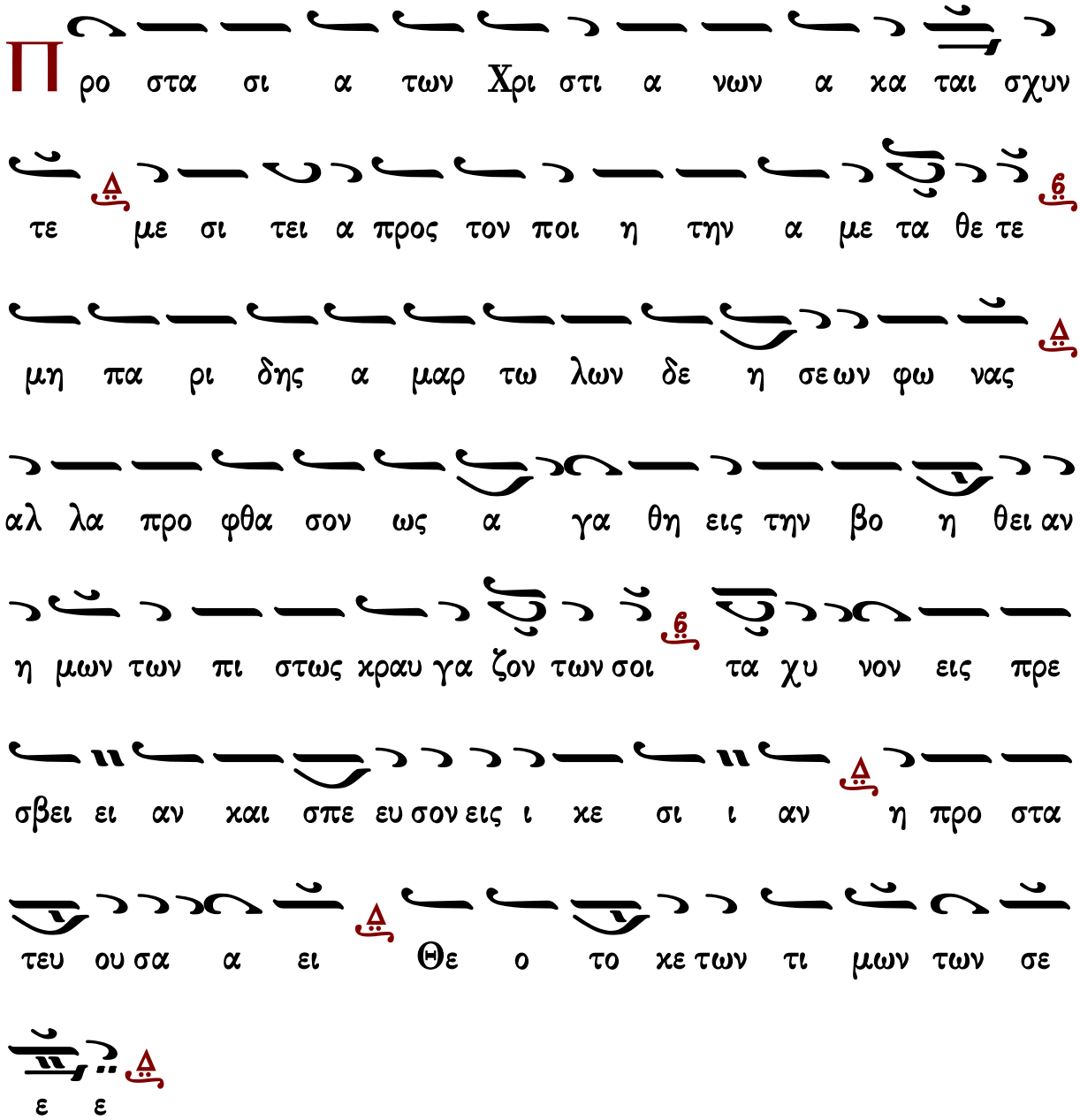

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τρισάγιος ὕμνος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.312/2334*

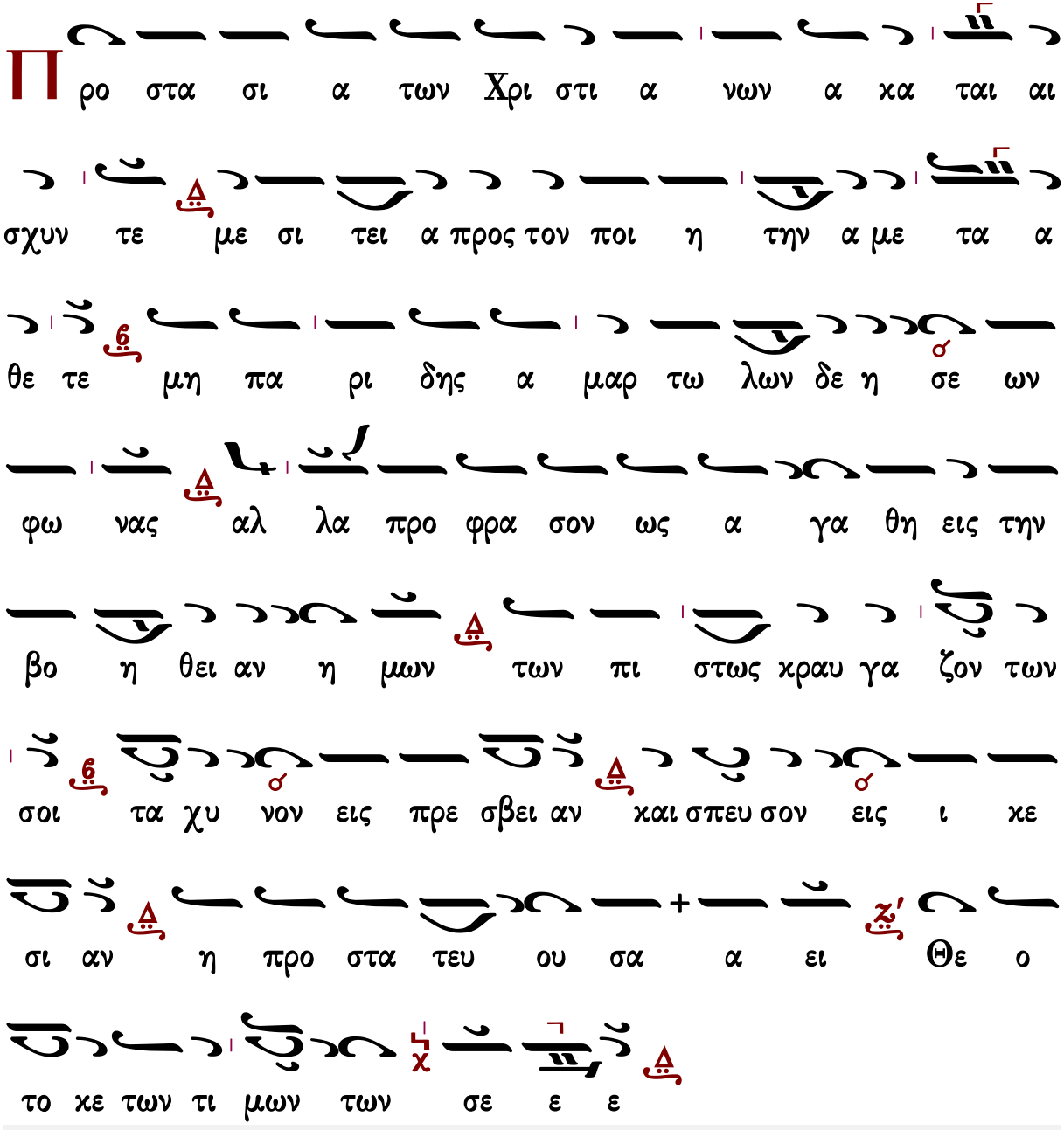

Τρισάγιος Ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

μην α α α γι ι ι ο ο ος ο ο ο
Θε ο ο ο ος α α α γι ι ι ο ο ος ι
ι ι σχυ ρο ο ο ος α α α γι ι ι ος α θα
α α να α α α τος ε λε ε ε η σο ο
ο ον η μα α ας

τὸ τρίτον

γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος α α γι ι ι
ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε
η σο ο ον η μα α ας

ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ε

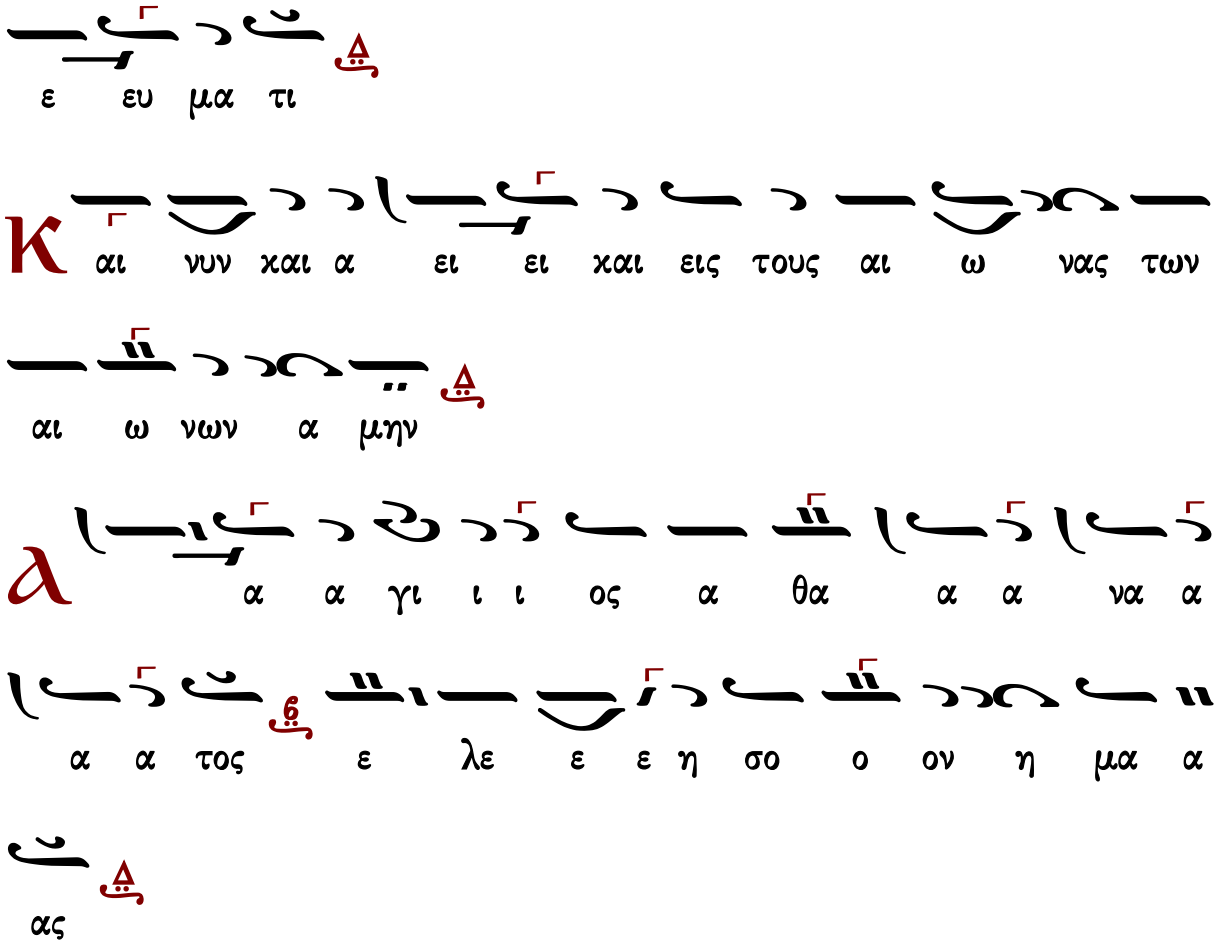

Δύναμις

κλασικὸ	τὸ συνηθισμένον	Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ	Ἰωάννου Παλάση
τοῦ βήματος	ἕτερον τοῦ βήματος	Νηλέως Καμαράδου	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

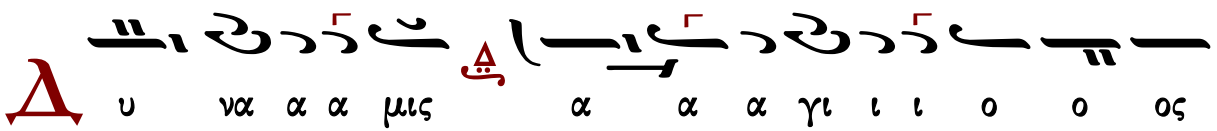

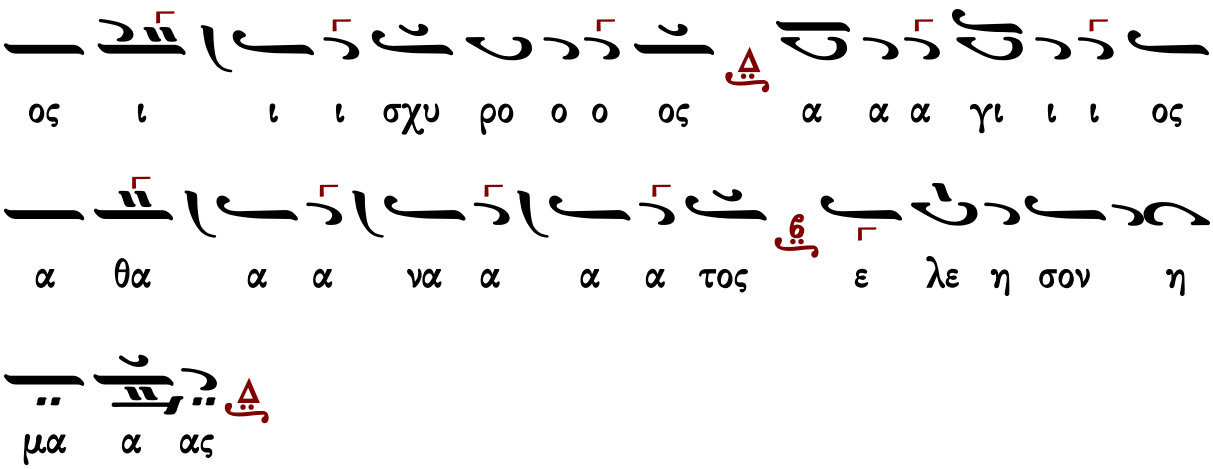

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

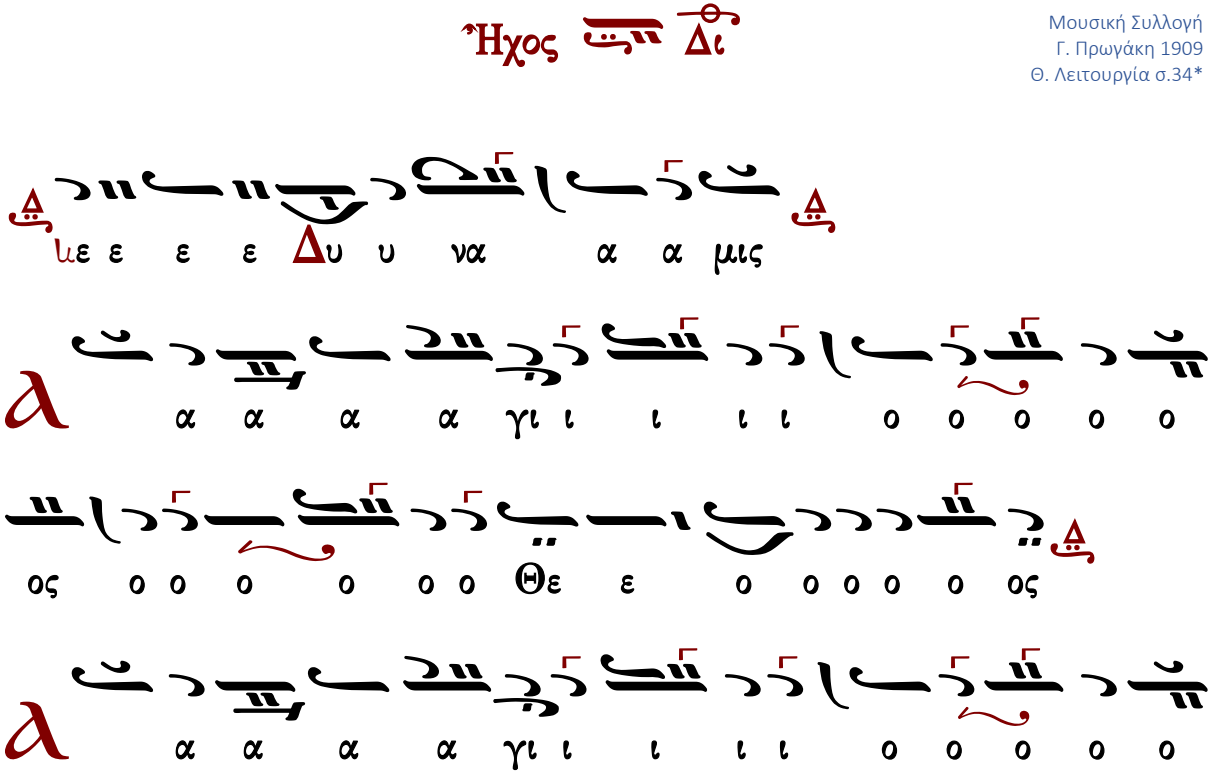

τὸ συνηθισμένον

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

ἕτερον τοῦ βήματος

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

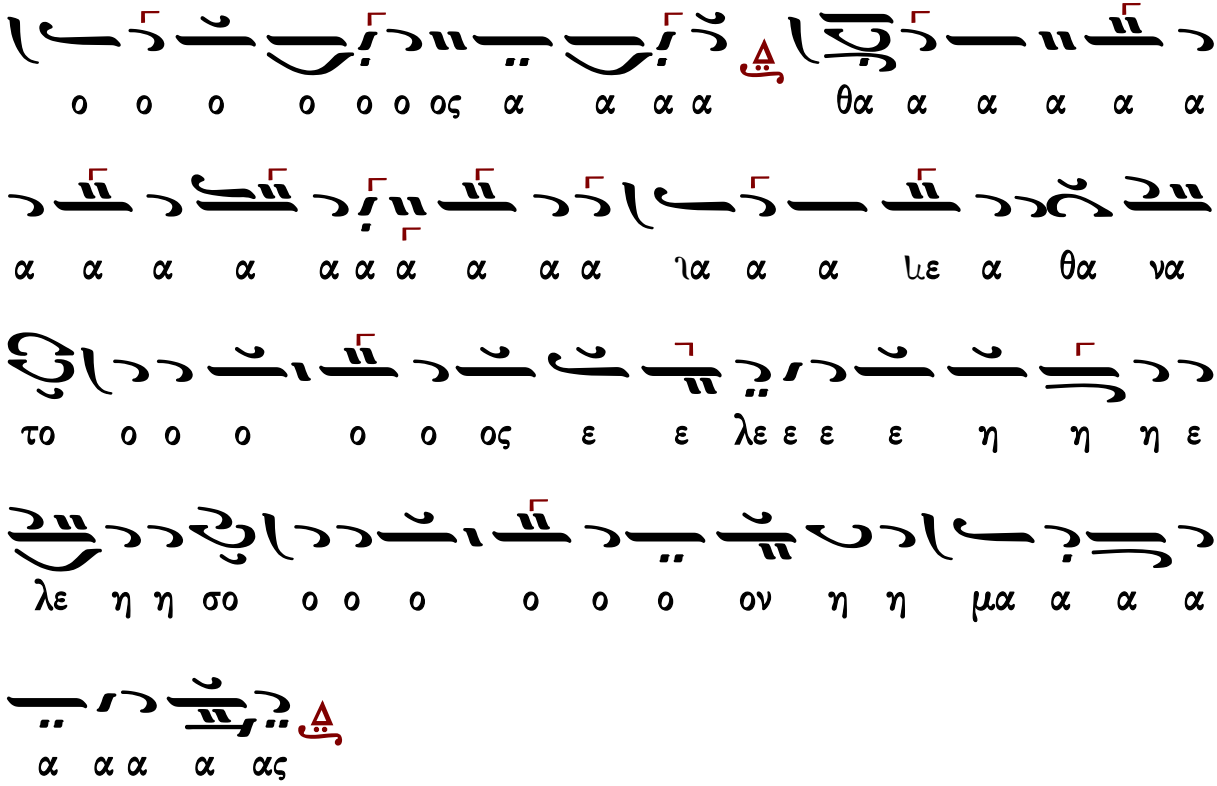

Σίμων Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

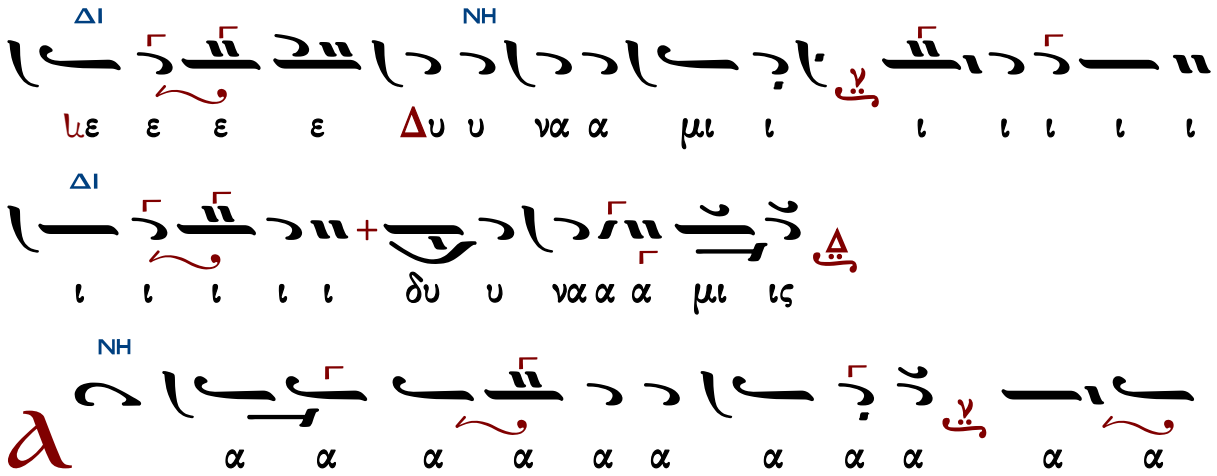

ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ

NH
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ

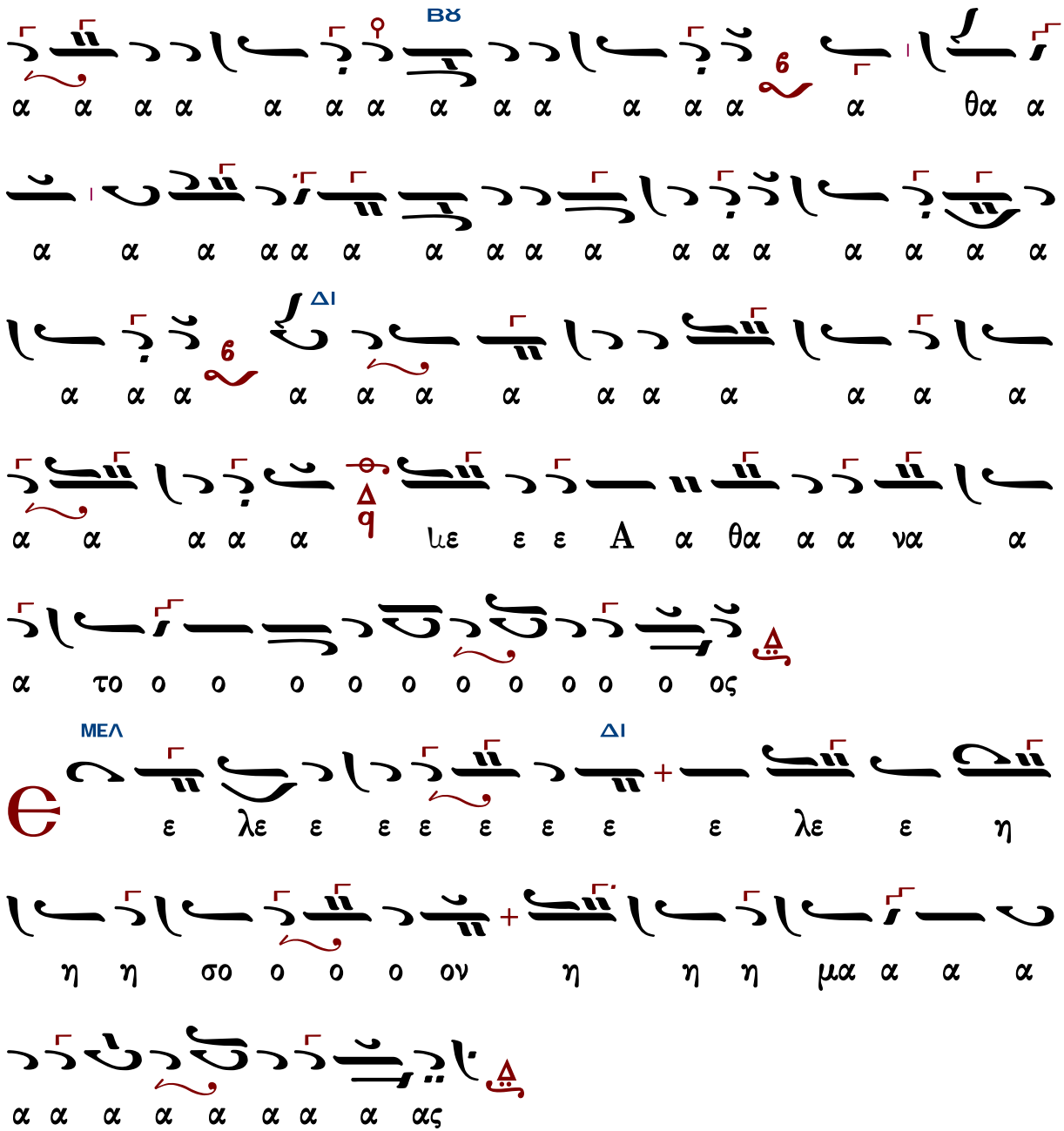

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Νηλέως Καμαράδου (1847-1922)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

Ἰωάννου Παλάσκ (1891-1942)

Ἦχος

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

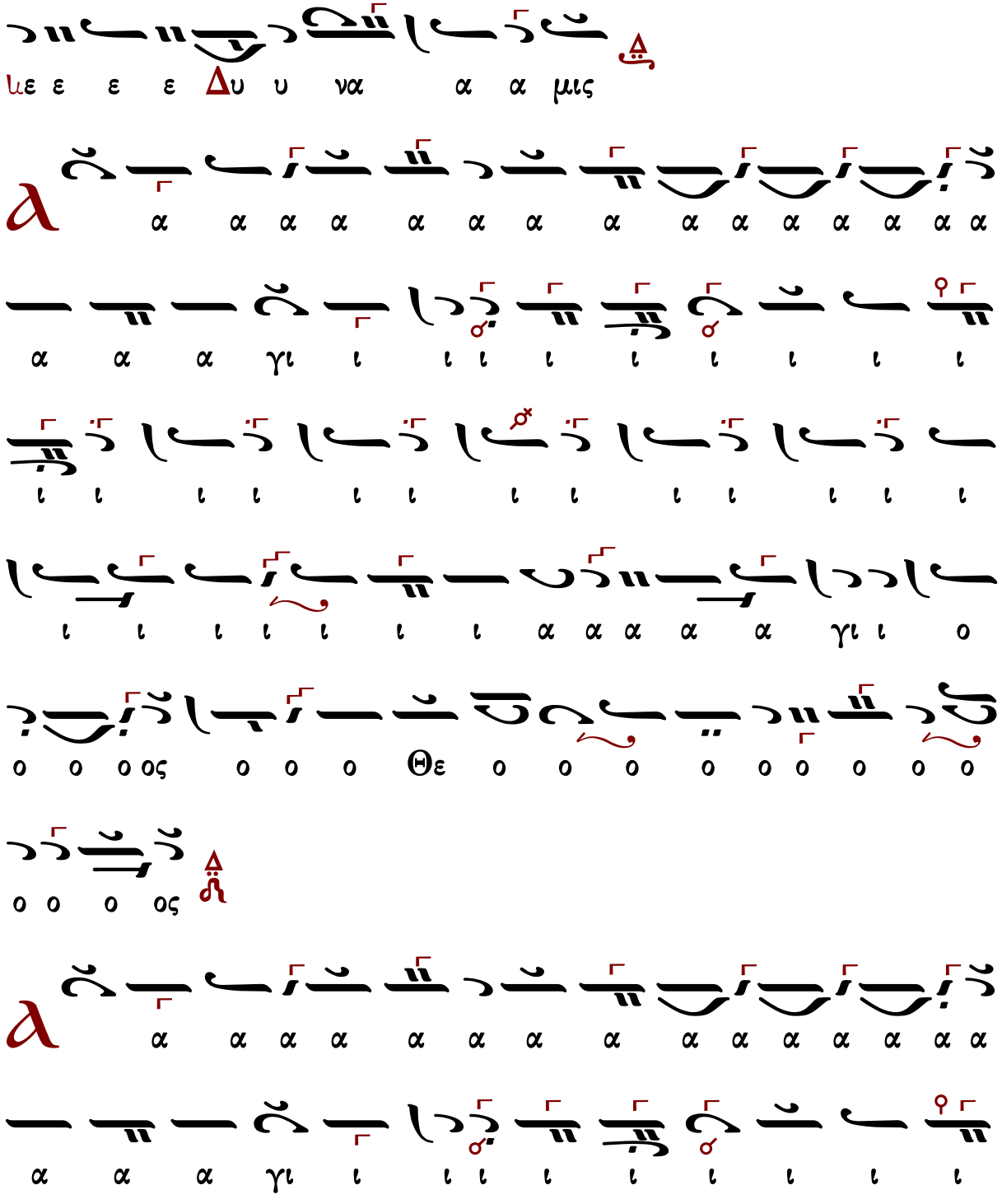

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

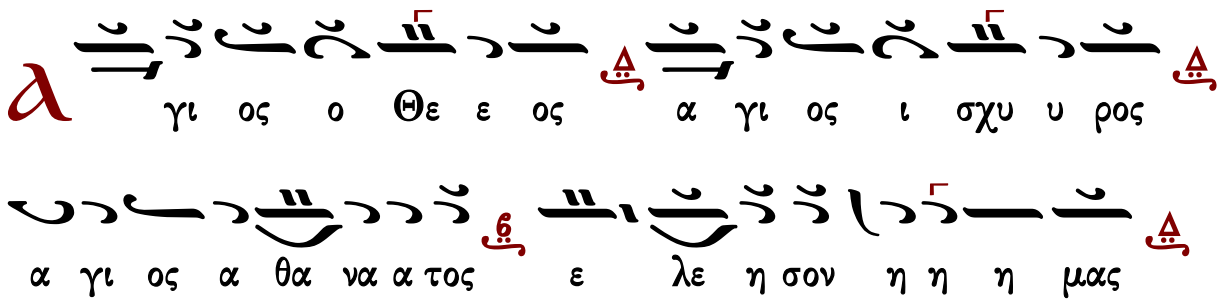

τὸ τρίτον

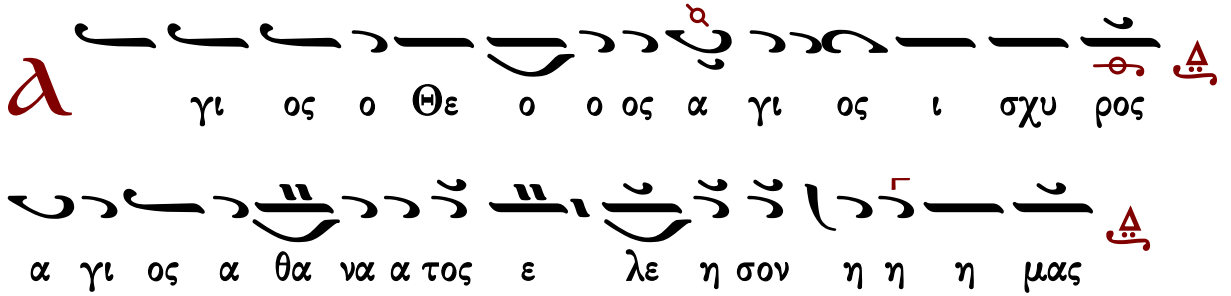

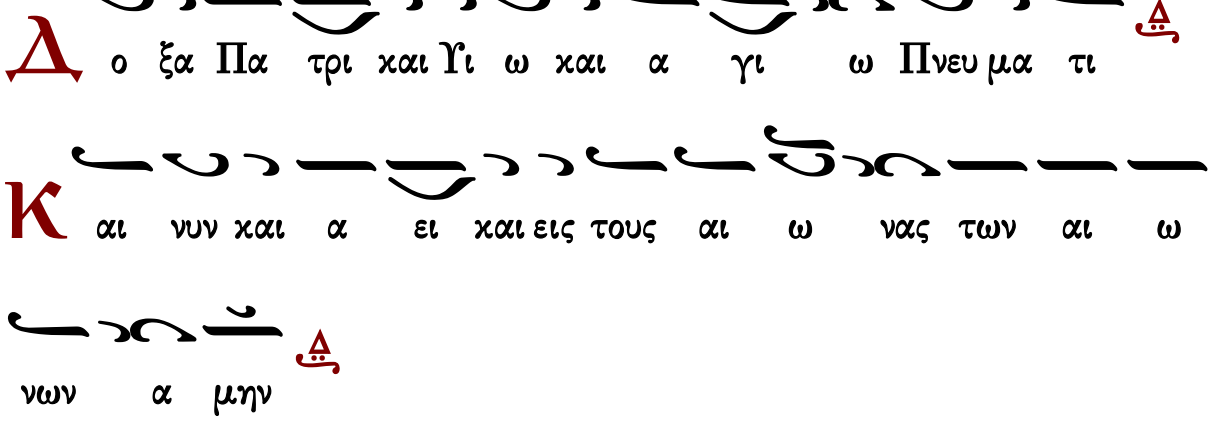

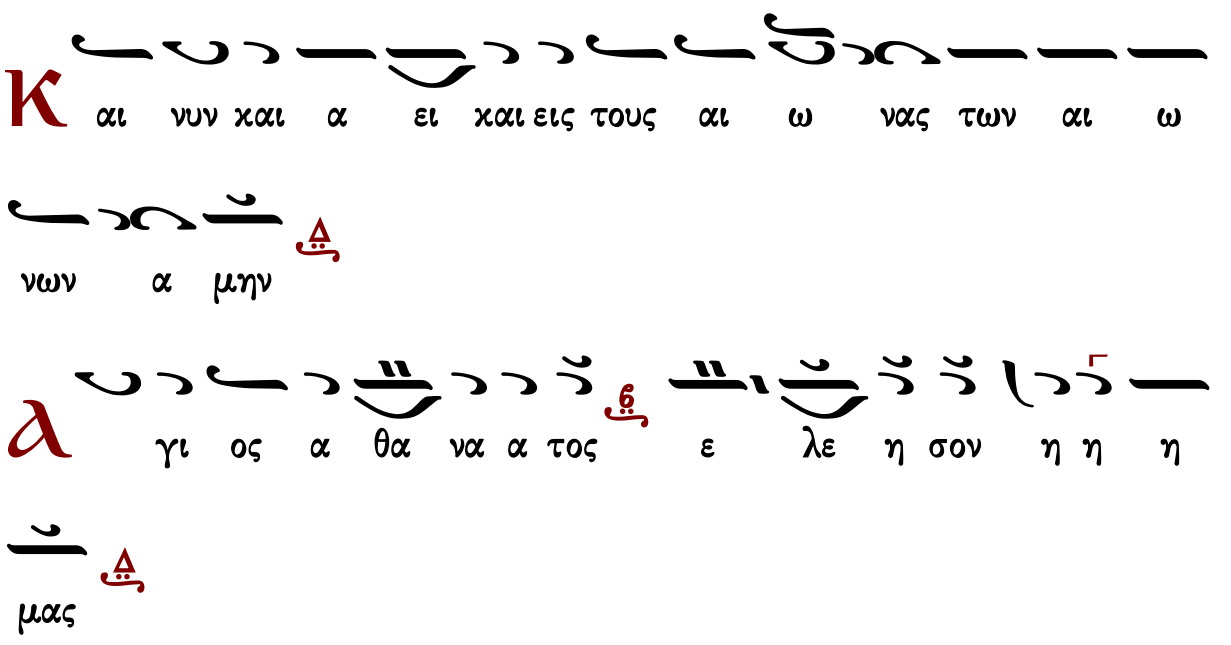

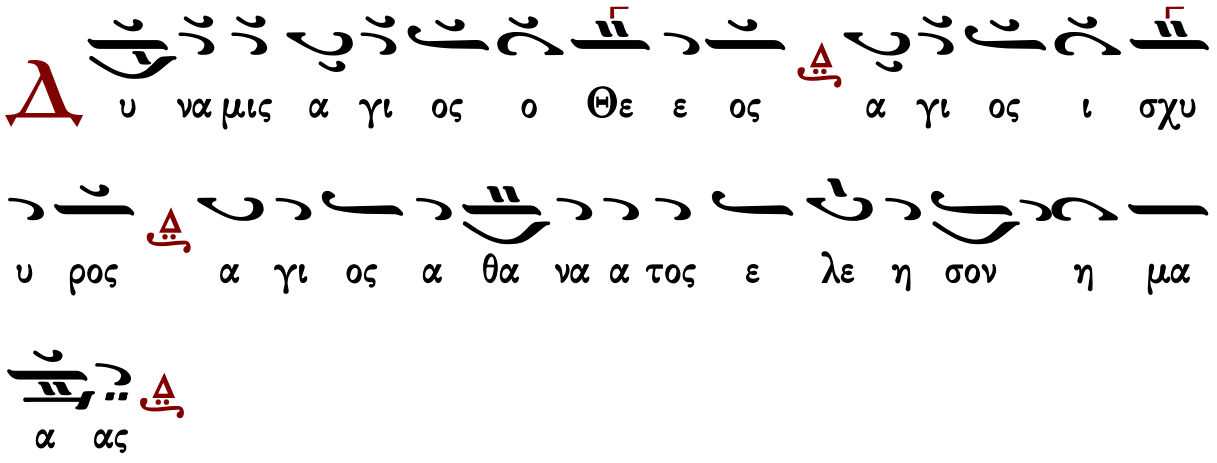

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
επανέκδοσις 1991 σ.263*

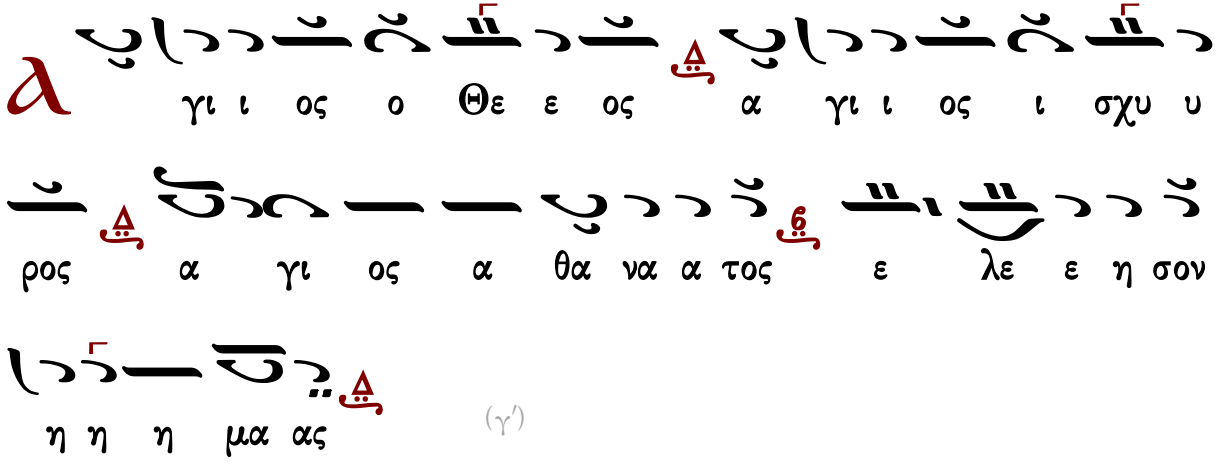

(γ΄)

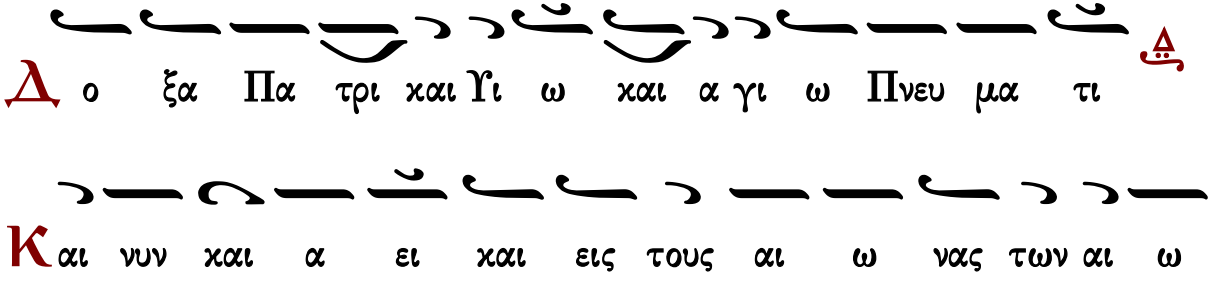

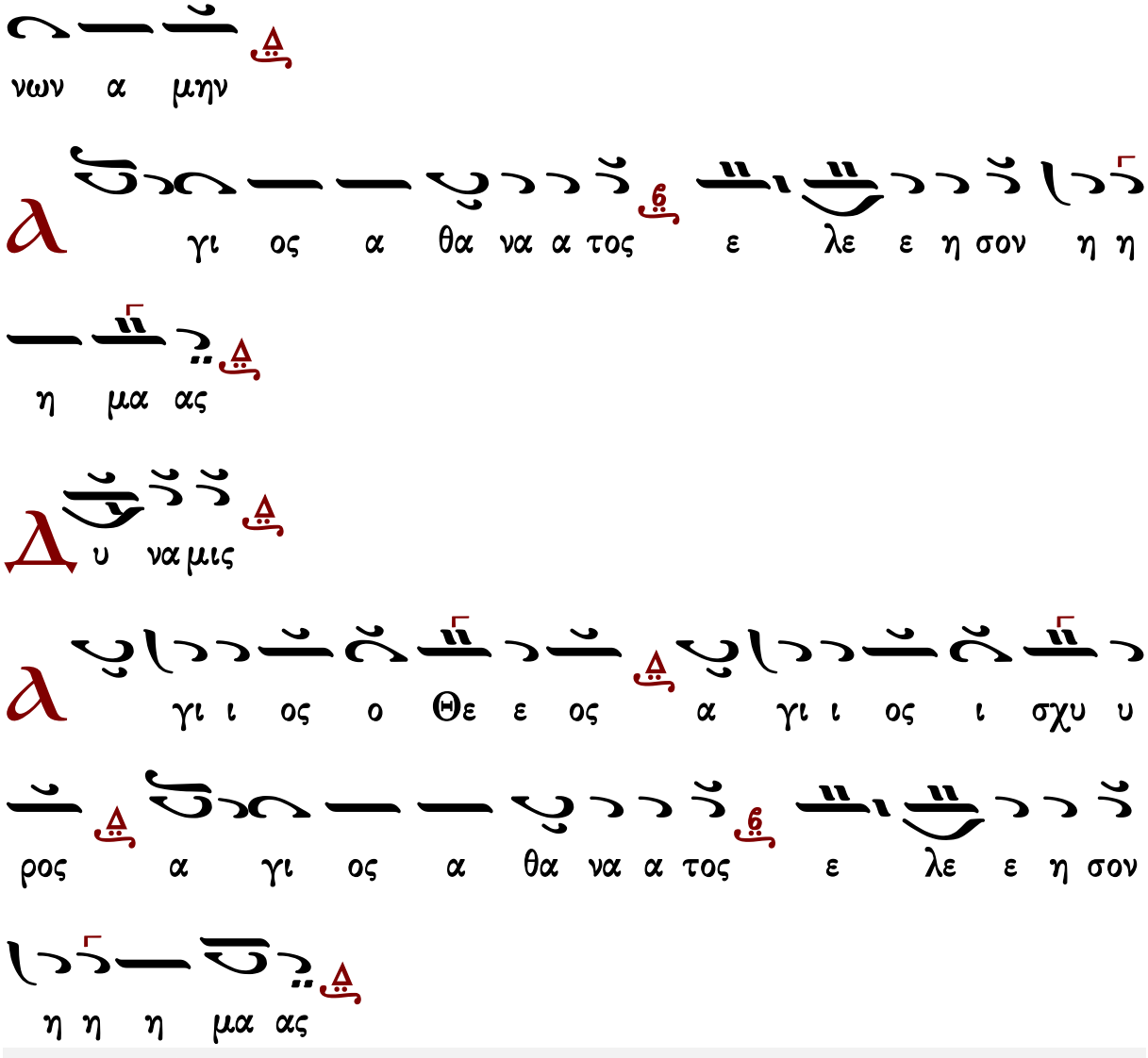

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου

Ἦχος

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

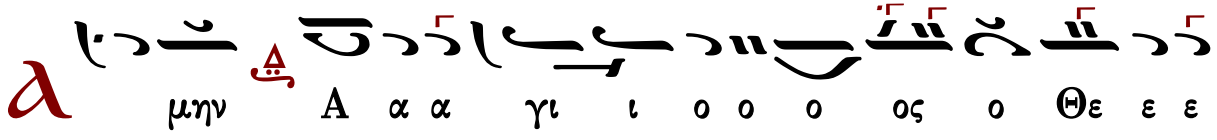

τὸ τρίτον

τὸ τρίτον καὶ ἄλλως

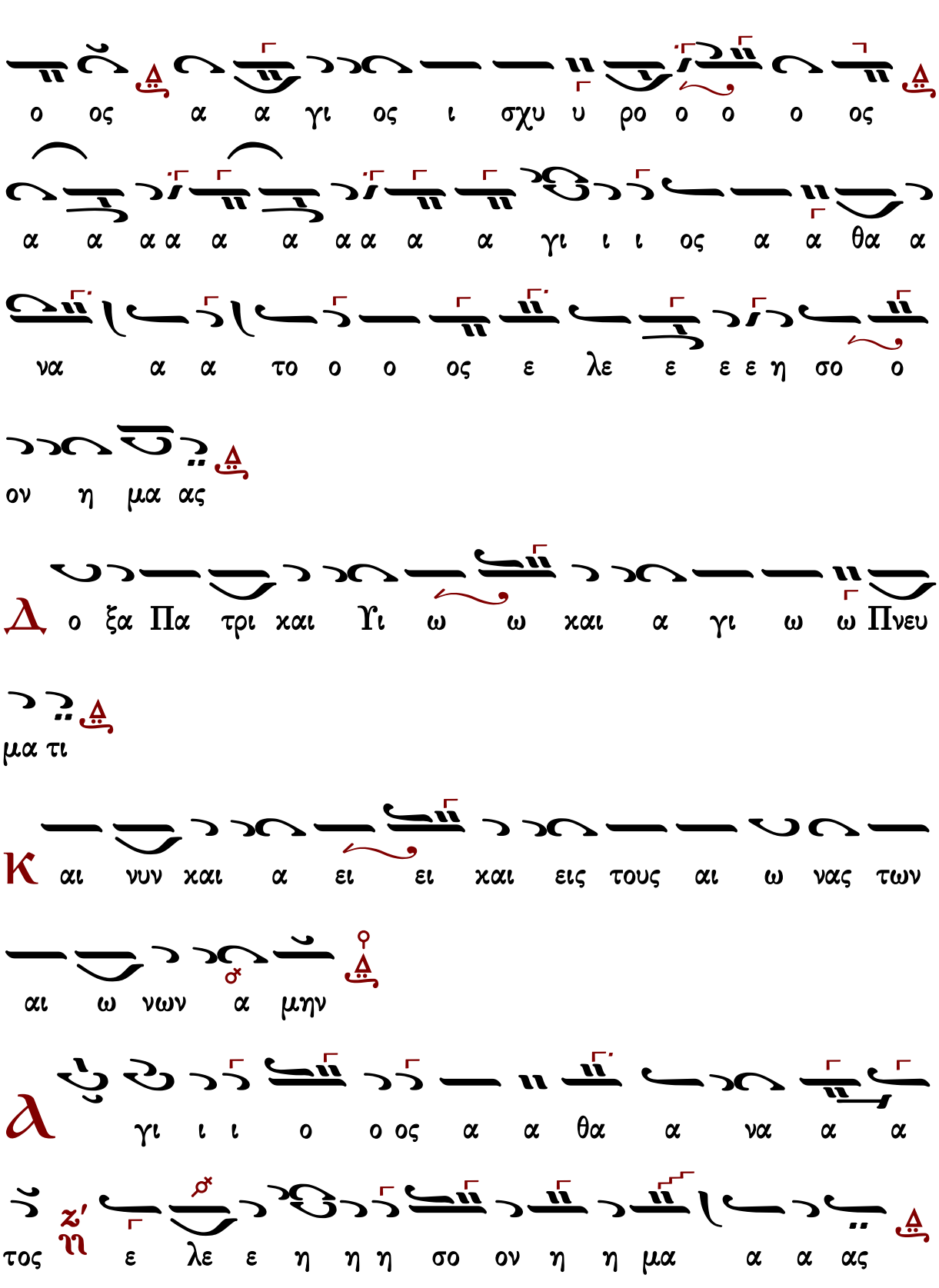
ο ος α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι ος α α θα α
να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο
ον η μα ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
Α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
τος ε λε ε η η η σο ον η η μα α α ας

α θα α α ιε η α α α

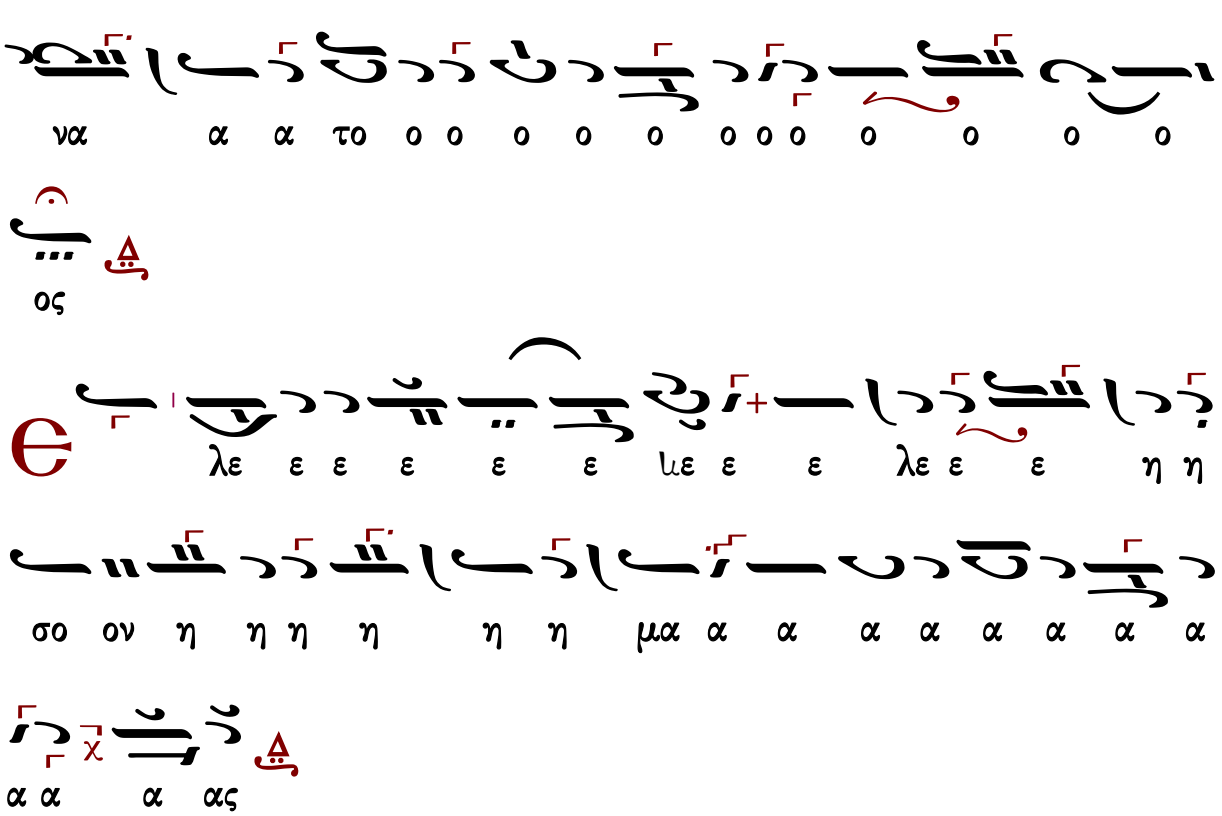

Χερουβικὸν

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

ἑβδομάδος

Ἦχος Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ. 96#

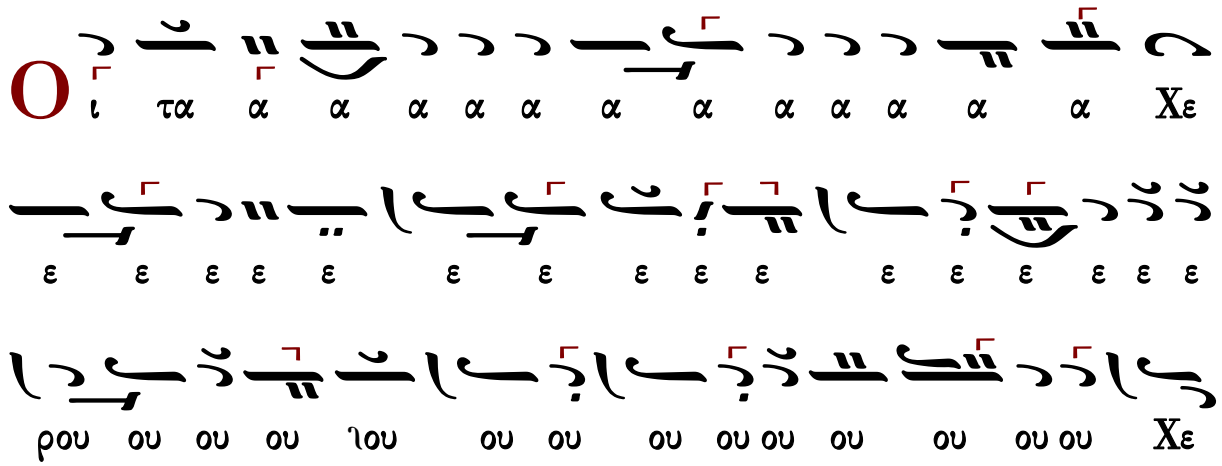

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α δι τον τρισ α α α α γι ον υ

υ υ μνο ον προ οσ α α α δον τε ες πα α α α

α α α α α α α α α α σαν την βι ο ο τι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι κη η η η η

η η η ην α πο θω ω ω με ε θα με ε ε

ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι

μνα αν

ω ς το ον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

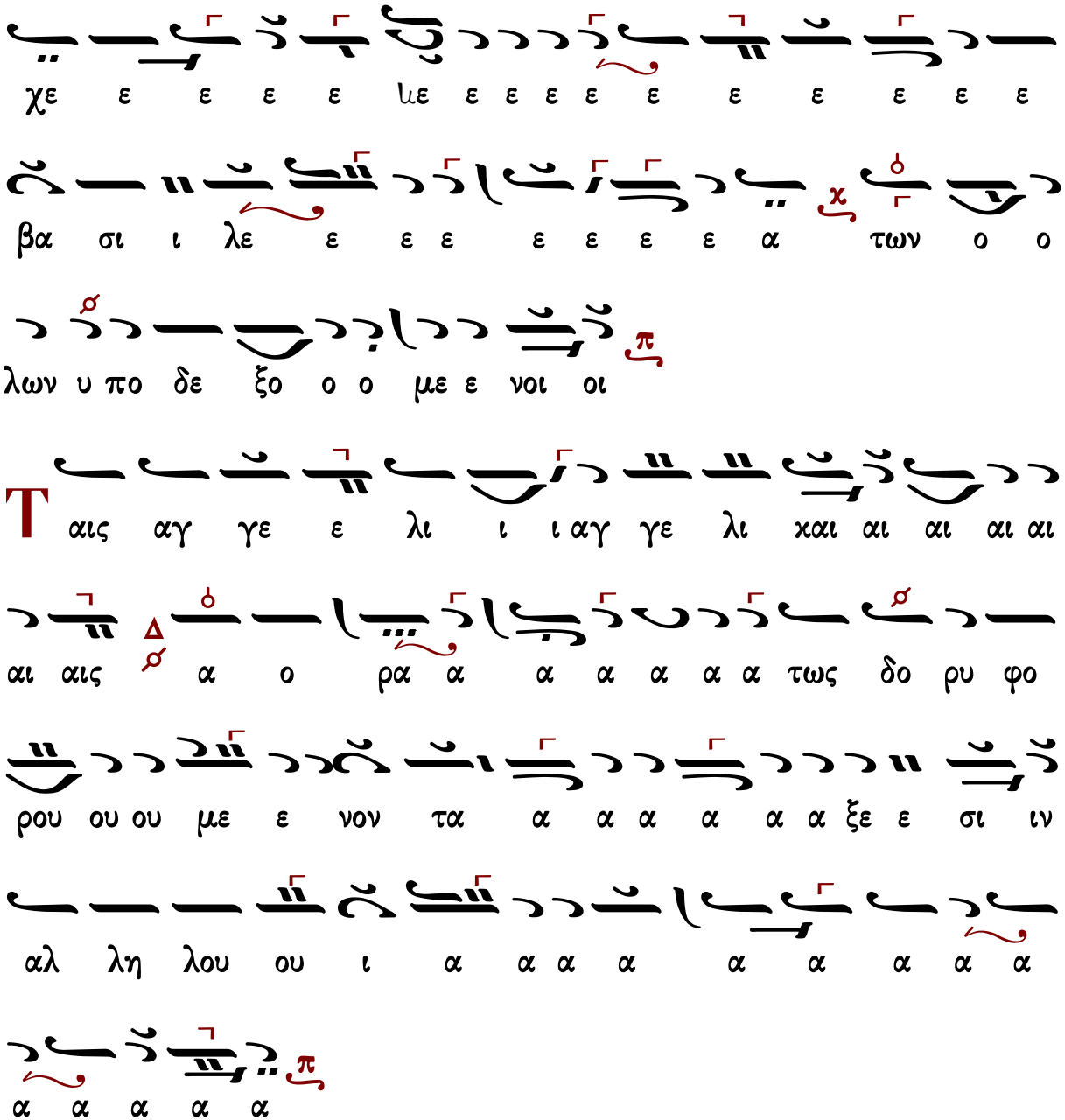

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Λειτουργικὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α'
1931 σ.323#

α α α α α α α α α α α α α τρι α α

α α α α α δι ι χ το ον τρι ισ α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι το ον τρισ α α

α α α γι ι ο ον υ υ υ υ μνο ο ον προ οσ α π

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α προ ο οσ α α α δο ον τε ες πα σαν π

η η η χη ι ι τι ο ο ο ι βι ιι η η ην τη

ε ε ε ε με ω ω ω ω ω θω ο πο α α ην π'

ε ε θα α α α α α με ε ε ε ε ε ε

ε ε με ε ρι ι μνα αν χ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ. 98#

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

Ν-Δ′

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία
1909 σ.65#

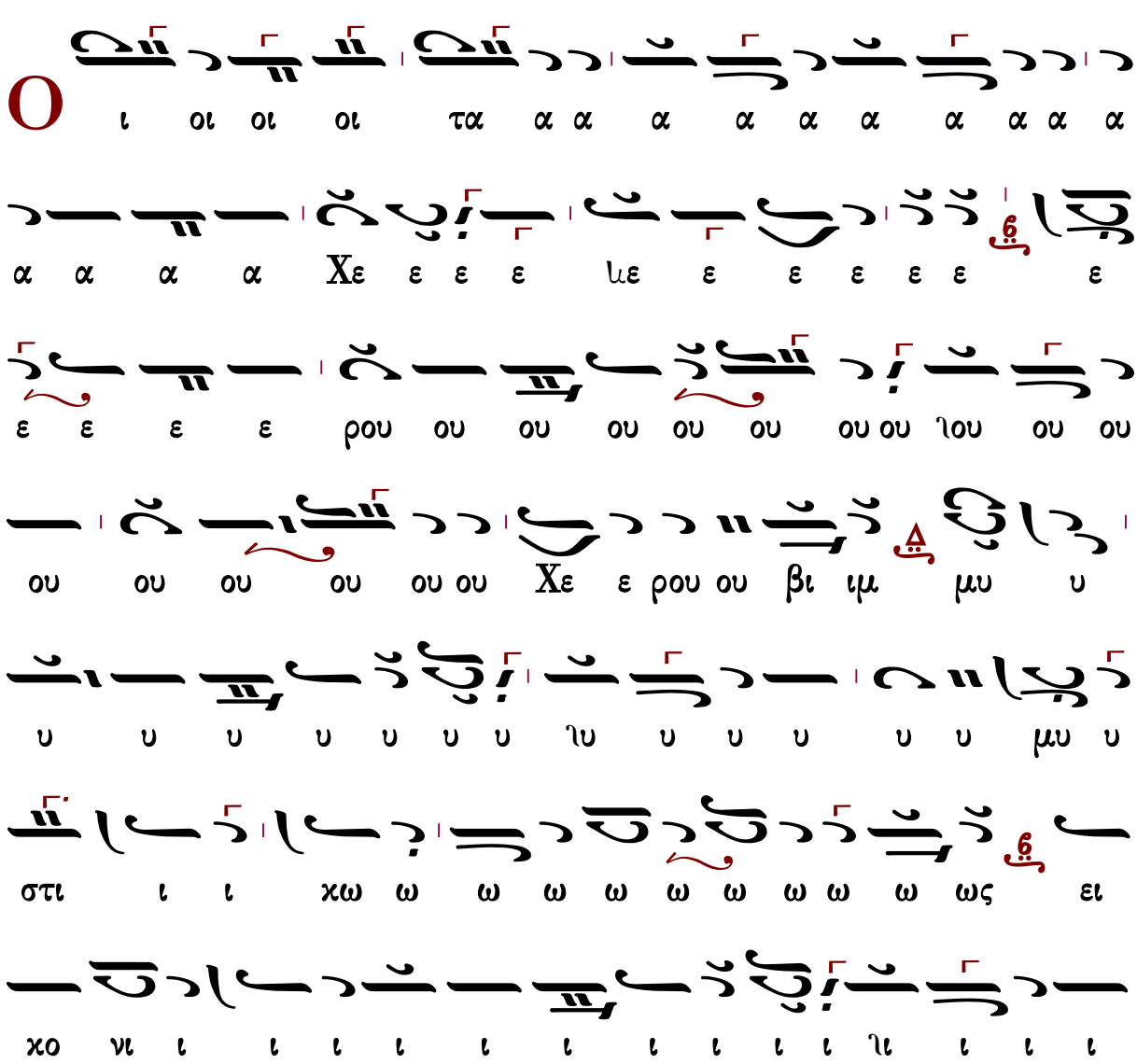

δο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα α
α α α α α α α α α ια α α α α α σα αν την
βι ι ο ο ο τι ι ι ι ι ι ι την βι ο ο
τι ι χη ην α πο θω ω ω με ε ε θα με ε ε ρι
ι μνα α α α α α α α α αν
ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε ε ε α α
α α α α α α α α α των ο ο ο ο λω ων
υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι
αις α αγ γε ε λι ι χαι αις α ο ρα α α τω

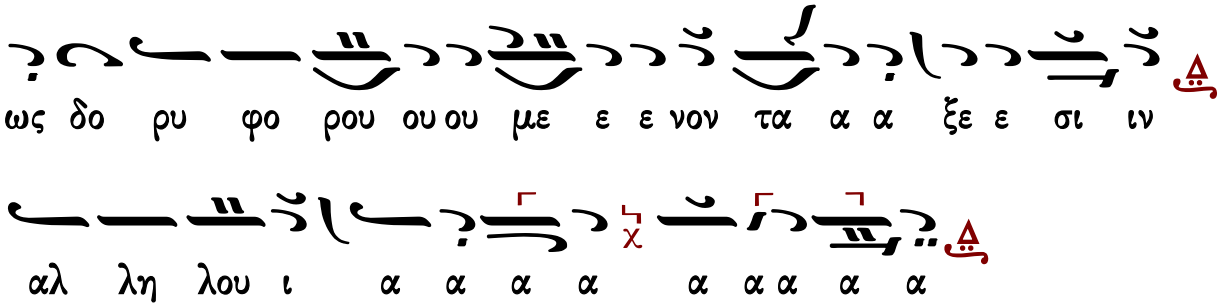

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος Πα

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
1846 σ.21#

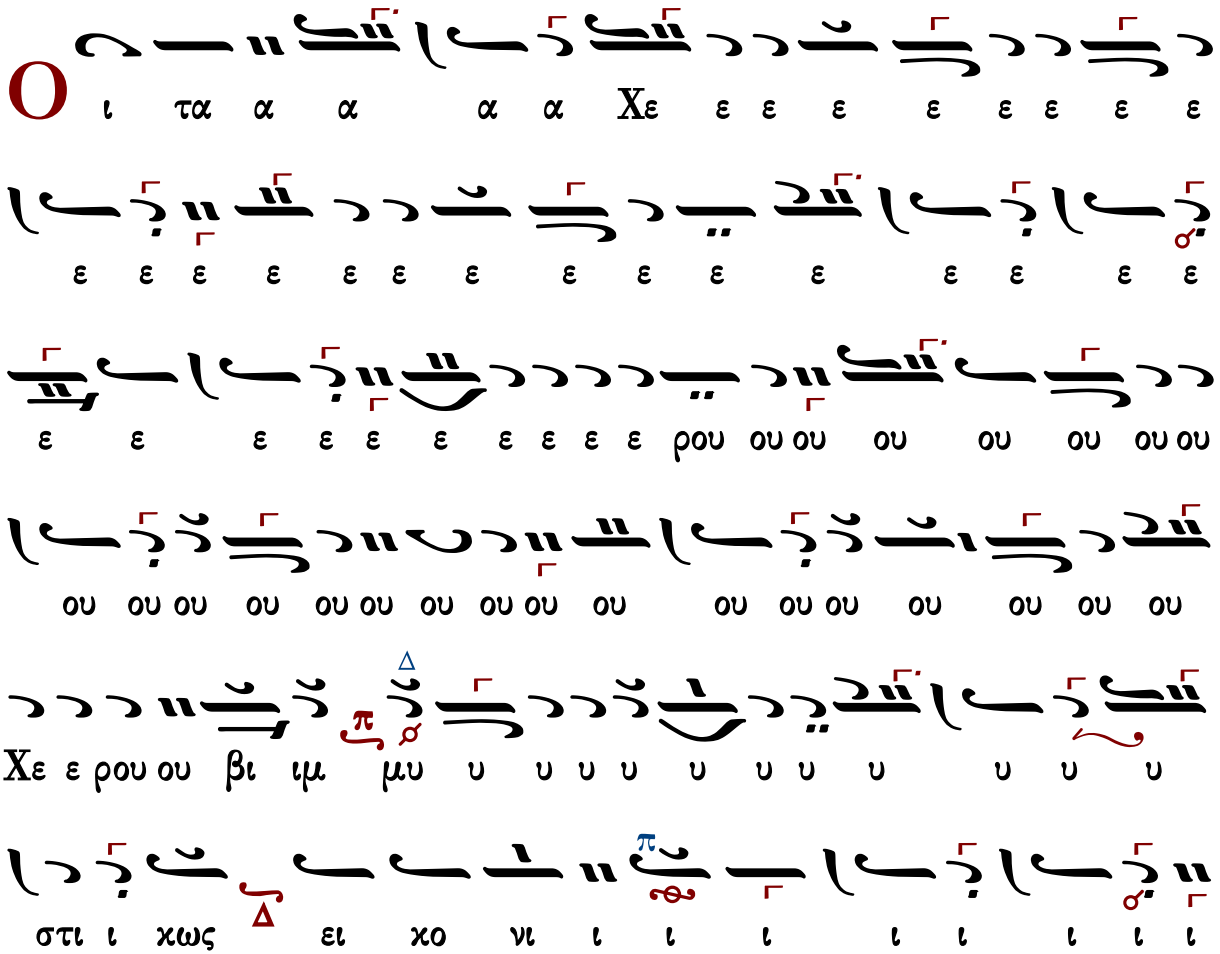

ι ι ι

Taις αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι χαι αι
ιο
νοι
ω ς τον βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε χε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
λω ο ο ο των α α α α α ε ε ε ε ε
ων υ πο δε ξο ο ο ο ο ο με ε ε ε ε
μναν
ι ιρ ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε θα με ε ε θω ω ω με ε ε ην η η η η

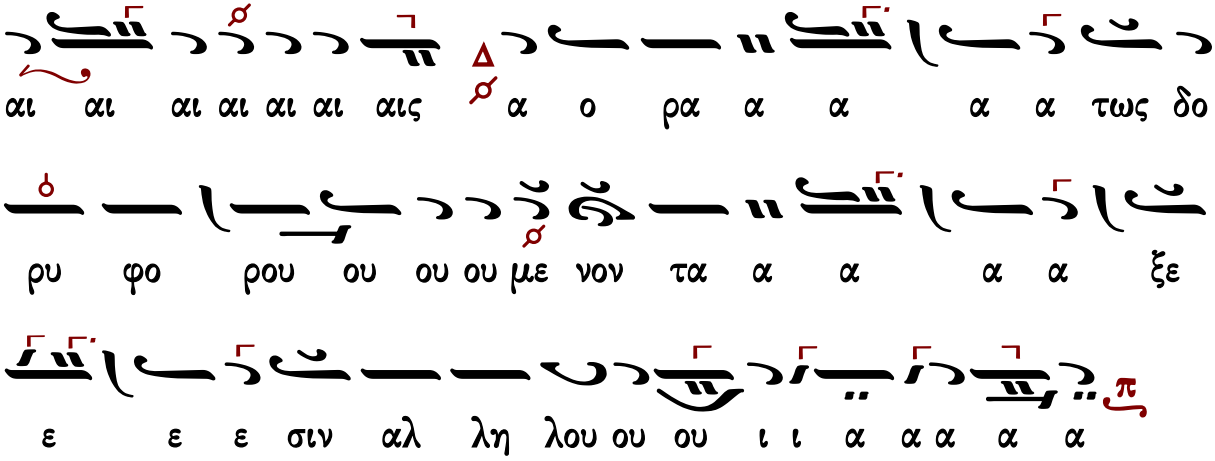

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος Βʹ

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.93#

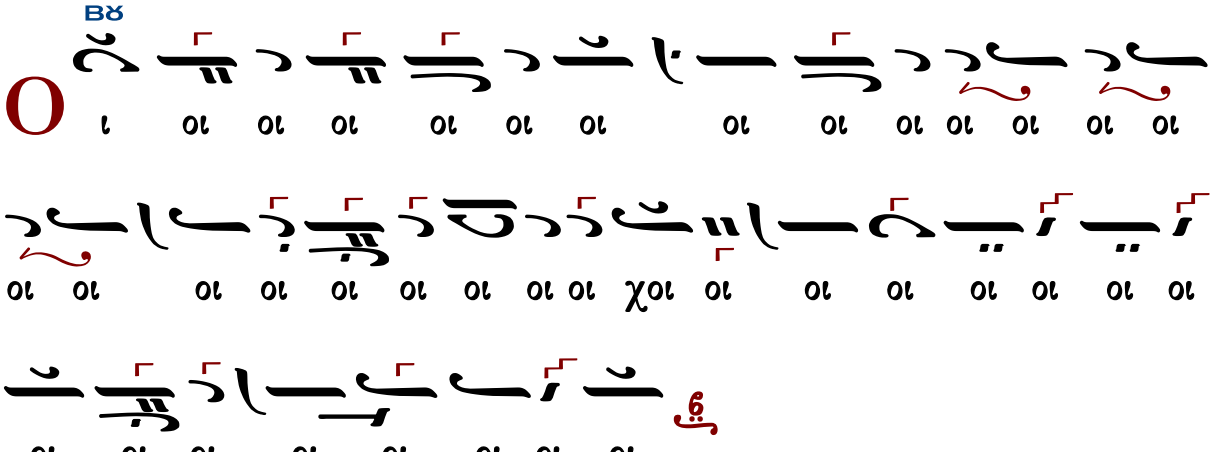

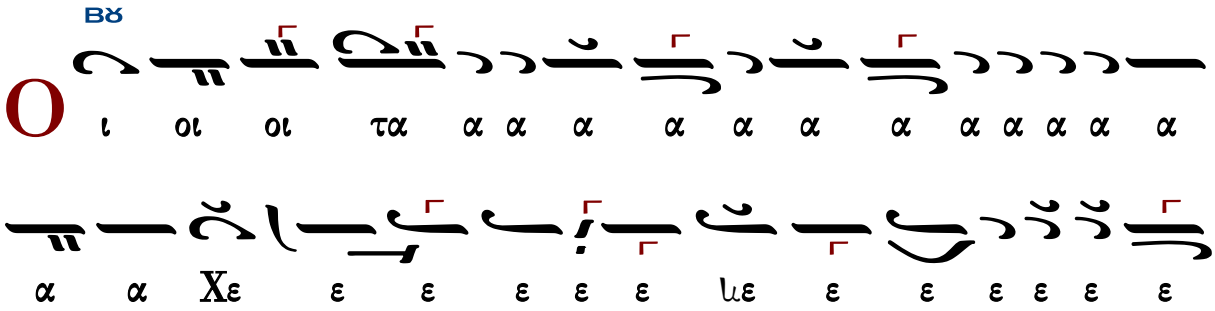

ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι

ιμ μυ υ υ υ υ ιυ υ υ υ υ στι ι ι χω ως

ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ει χο νι ι

ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες χαι

αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι οι

ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι α α

α α α α α α Τρι α α α α α δι

ι τον τρισ α α α α γι ι ο ον υ υ υ

υ υ μνο ο ο ο ον προσ α α α α

α α α δο ον τες πα α α α α σαν την βι ι

ε με ω ω ω ω ω θω πο α ην χη ι τι ο

ε ρι με ε ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε θα α α

ιν α α α α α α α α α μνα ι ι

Ω χε ε ε ε ε ε ε ε λε ο ον βα τι ς

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα τι λε ε ε ε ε ε

λων ο ο των α α α α α α α α α α

νοι ε ε ε με ο ο ο ξο δε ο πο υ

Τ ξε α τα ον νο με ου ου ρου φο ρυ δο ως α α

λη αλ ιν ι ι ι ι ι ι ι ι σι ε ε

ΜΕΛ

α α ρα ο α ι και ι λε ε γε αγ α αις

ΖΘ

ΒΘ

ΚΕ

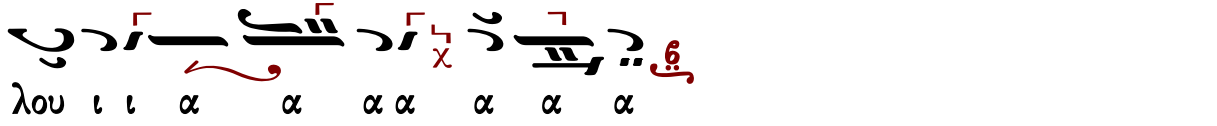

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος Δι

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.19#

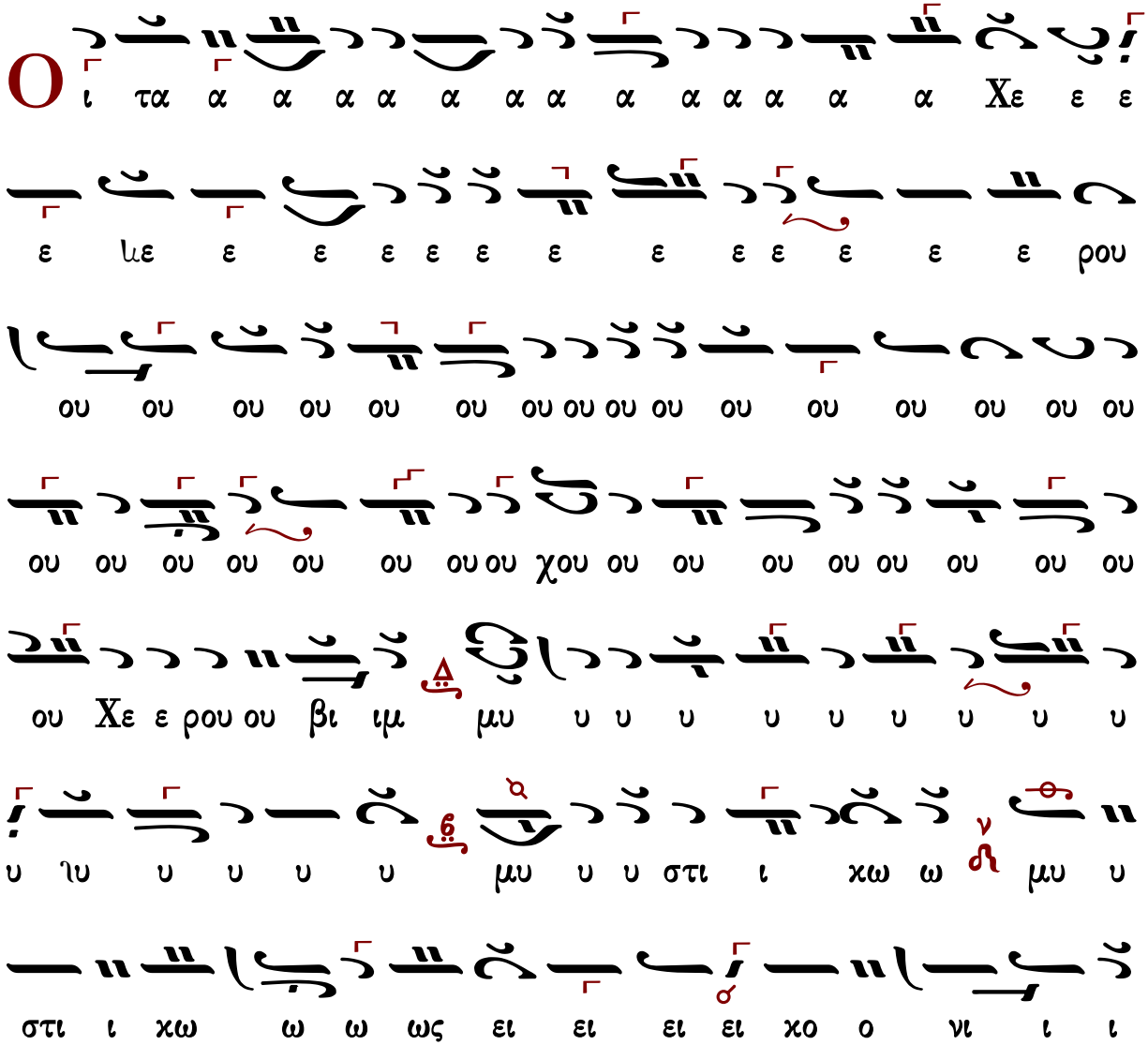

ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ιο ο ει κο νι ι

ζο ον τε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

ιαι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η και τη η ζω

ο ο ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ω ο ποι οι ω ω

ω Τρι ι α α α α α α α α α α α α α α α

α δι ι ι ι π q το ον τρι ι σα α α α α α α

γι ι ι ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ον προσ α α

α α α α δο ο ο προσ α α δο ον τε ες πα α α

α σα α αν τη η ην βι ι ι ο τι ι κη η η η ην

α πο ο θω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε

θα α α α α α με ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι με ε ρι ι μνα αν

Ω ς τοον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε βα

σι ι λε ε ε ε ε ε α των ο ο ο λω ων

υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι

Τ αις α αγ γε λι ι και αι αι αι αις α ο ρα α α

α α τω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου ου ου

με ε ε ε ε ε νο ο ο ο ο ον τα α α α α

α ξε ε ε ε τα α ξε ε σι ιν αλ λη λου ου ι

ι ι α α α α α

Ἐμμανουήλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος Δι

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.14#

Τρι ι α α α α α α α α α α α α α

ΜΕΛ

γι ι λω ο ο ο ο των α ε ε λε ι σι βα τον ς

ΔΙ

ΓΑ

ΒΘ

ΔΙ

μνα α α α α ρι ι ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε αν α α α α α α

ΔΙ

ΒΘ

ΜΕΛ

ε ε με ω ω ω ω ω ω θω πο α ην η η η

ΔΙ

η η η η χη ι τι ο ι βι ην τη αν α σα α α

ΔΙ

ΒΘ

ΜΕΛ

πα α α α α α α α α τες ον ο ο δο

ΔΙ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε θα πο α

ε ε ε ε ε ε με ε ε ρι ι μνα α α α α

α α α α α α αν

ΔΙ

ΜΕΛ

ο ο ο ο των α ε ε λε σι βα τον ς

ΔΙ

ΓΑ

ΒΘ

ΔΙ

ο ον υ υ υ υ μνον προ οσ α α α α α α α

ΔΙ

ΒΘ

ΜΕΛ

α α α α α α α α α δι τον τρισ α γι ι

α α α α α α α α α α α α α α α

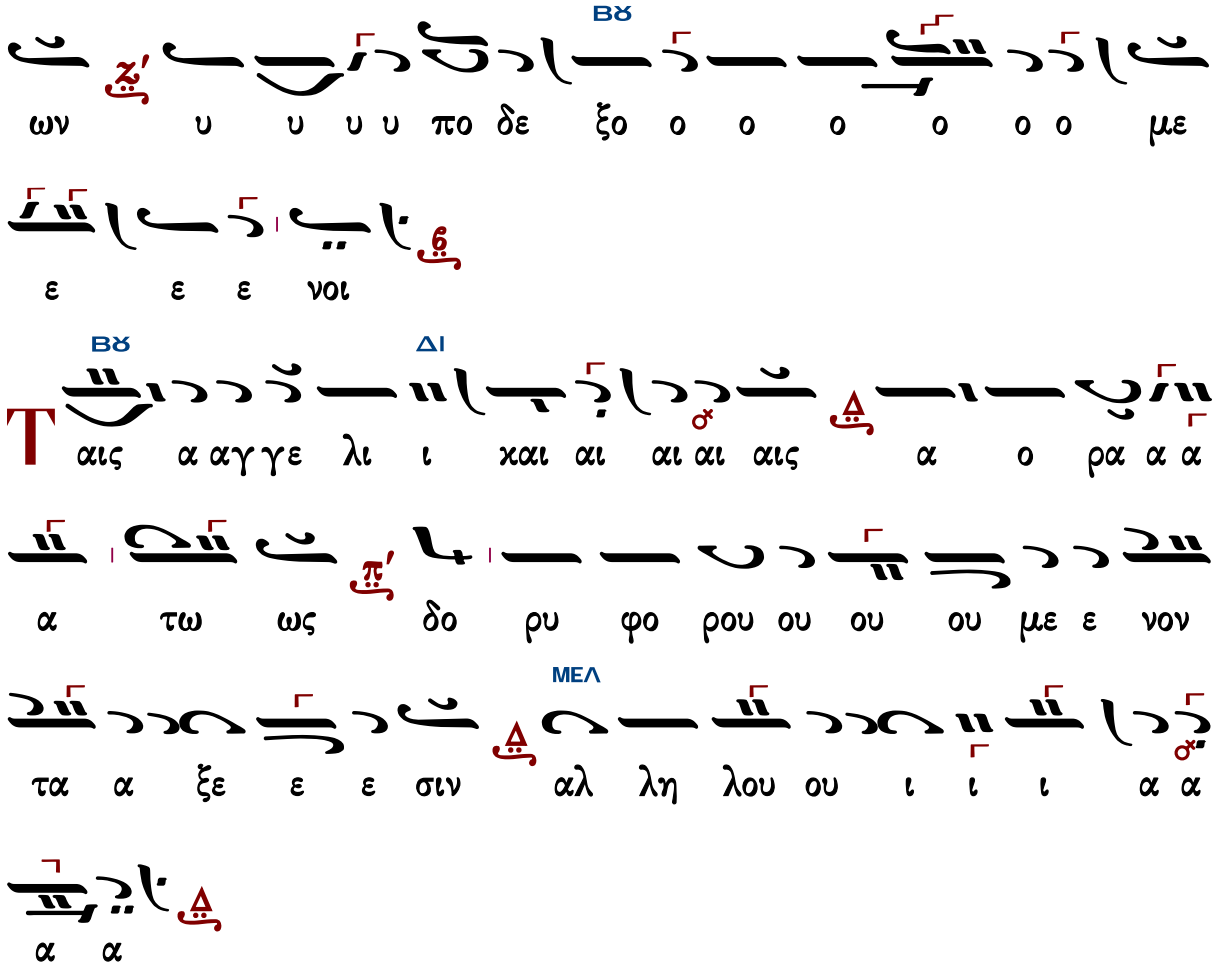

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος Δι

Γα βριήλ Κουντιάδου Ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1991 σ.207#

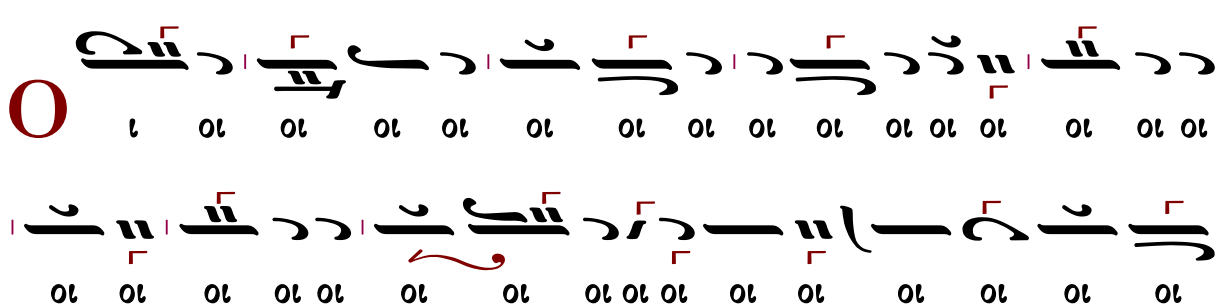

ω ω ω ω ω ω ω με ε
θω ω ω πο α ην η η η κη ι ι τι ο ο βι
ι ι τι ο ο ο βι ι την σαν α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α ια α α Πα ες
ε ε ε

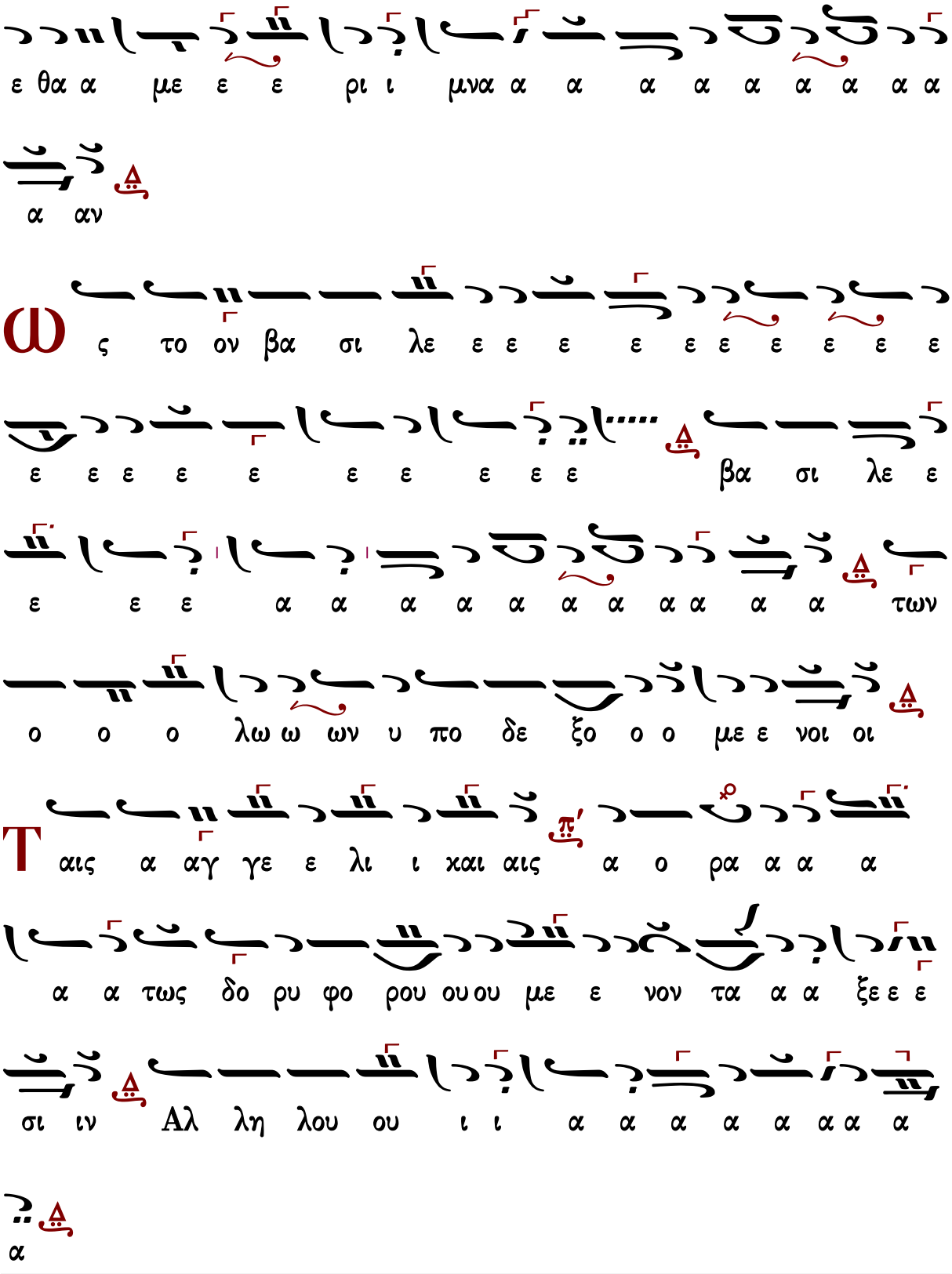
ε θα α με ε ε ρι ι μνα α α α α α α α α α
α αν
ω ς το ον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε
ε ε ε α α α α α α α α α α α των
ο ο ο λω ω ων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι
Τ αις α αγ γε ε λι ι και αις α ο ρα α α α
α α τως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α α ξε ε ε
σι ιν Αλ λη λου ου ι ι α α α α α α α α
α

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

σύντομον

Ἦχος Δι

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.83#

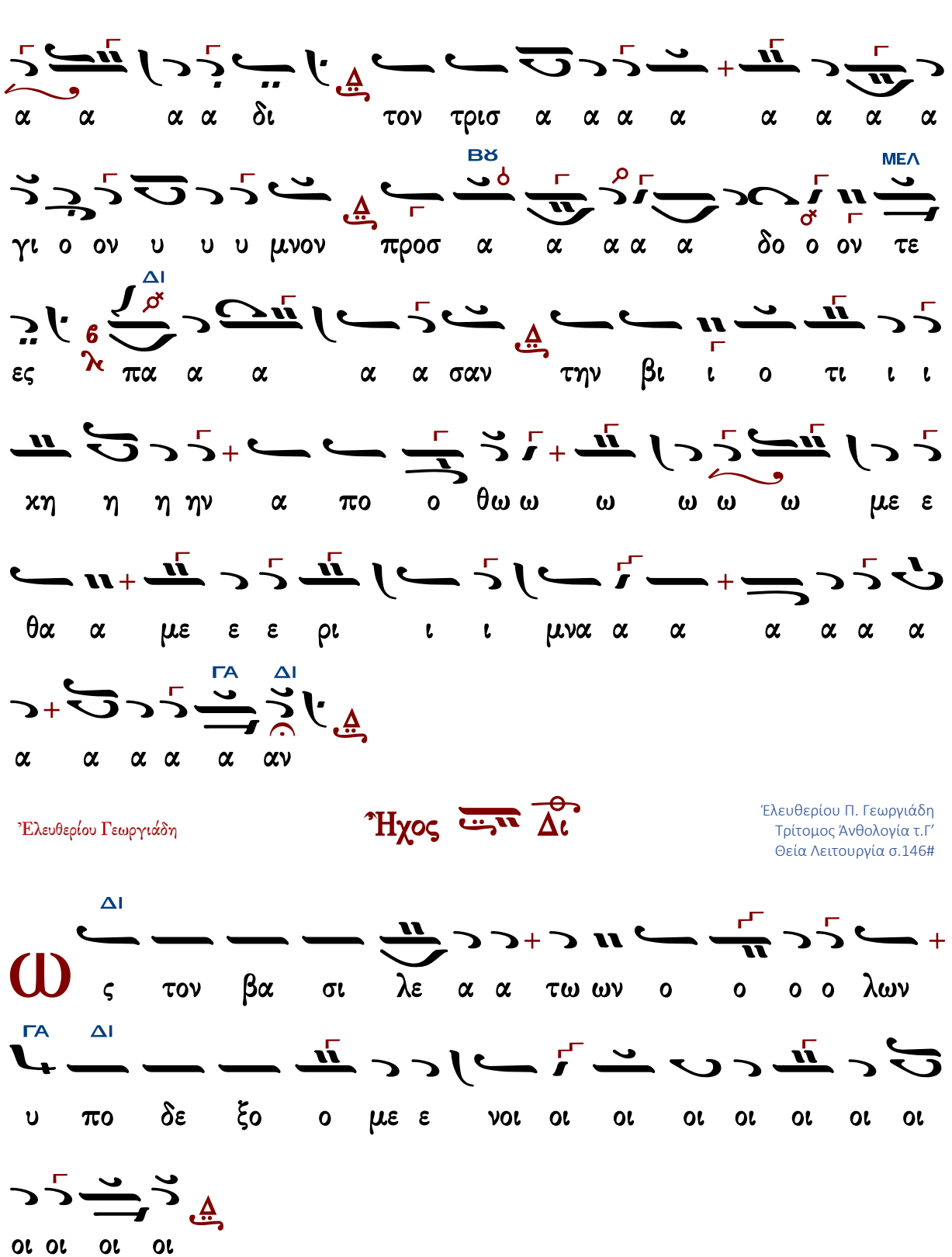

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.146#

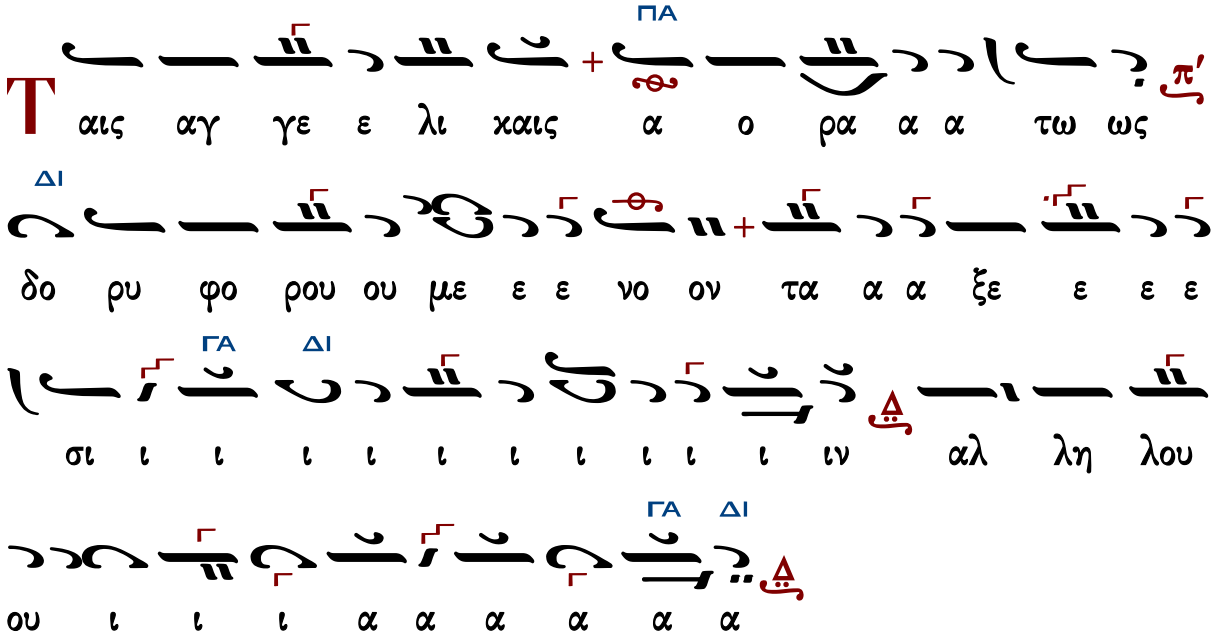

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.44*

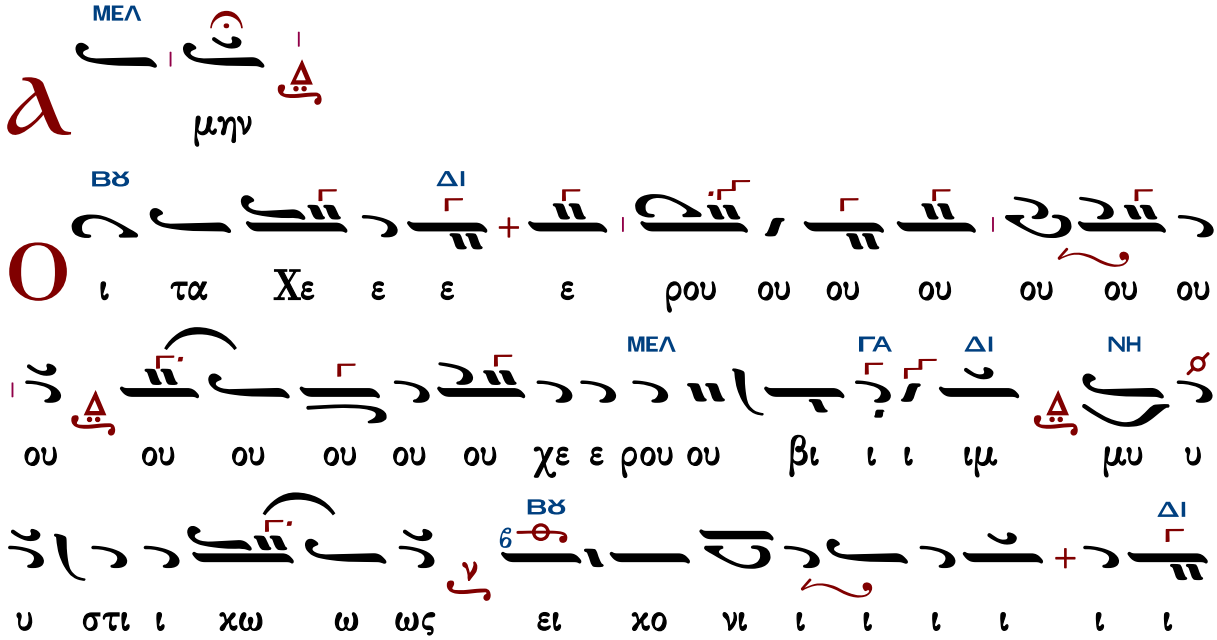

ΔΙ
ΓΑ
ΔΙ
ΓΑ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΒΘ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
Τρι

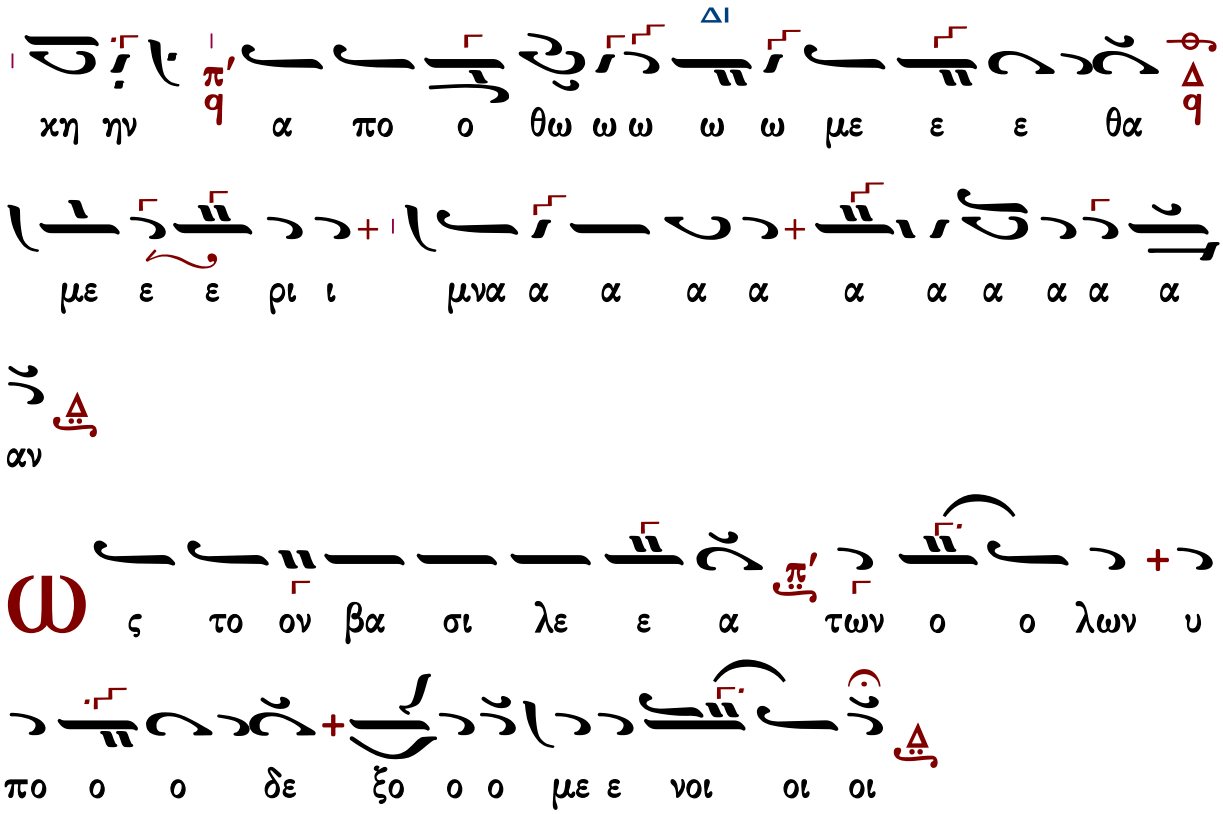

«Ταῖς ἀγγελικαῖς...» Θεοδώρου Φωκαέως

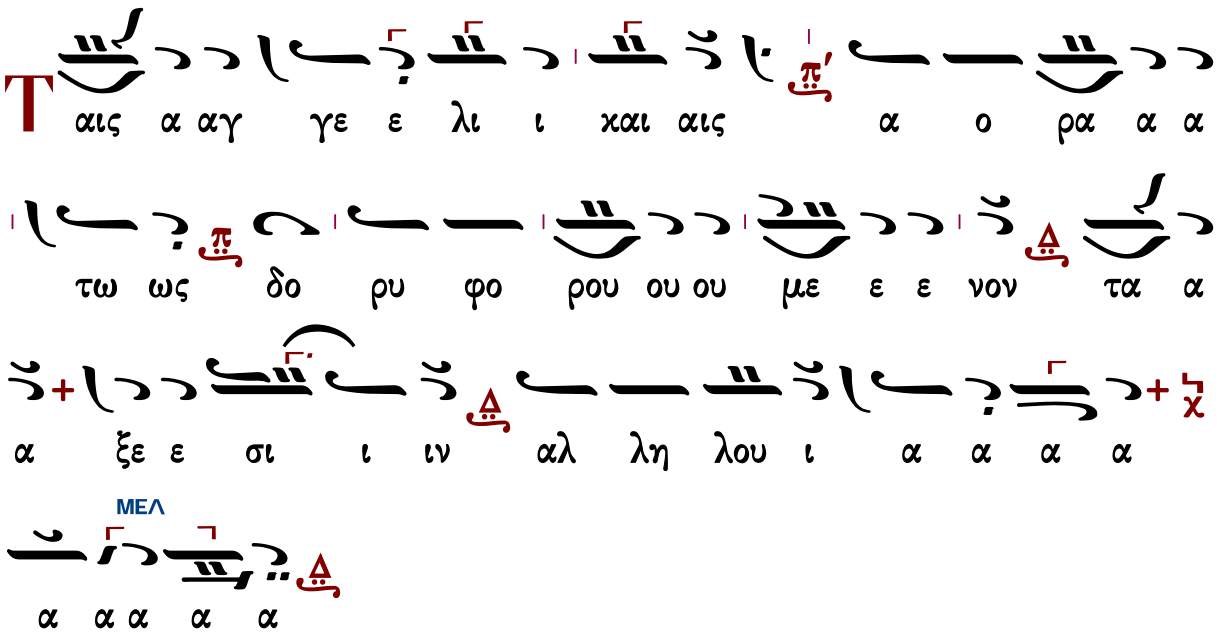

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος Δι

Λειτουργικά π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.27#

Ο ι τα Χε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε

ε ρου ου βι ιμ μυ υ στι ι ι χω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ως ει χο νι ι ι ι ι ι ιι ι ι

ι ει χο νι ι ι ι ζο ο ο ον τες χαι αι αι

αι αι αι αι τη ζω ω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ο ποι οι ω ω Τρι α α α α α α α α α α

α α α α α τρι α α α α α α α α α

δι τον τρισ α α α α α γι ο ον υ υ υ

μνον προ οσ α α α α ια α α α α προ οσ α

πα ες ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε τε ον ο δο

ι ι ι ι τι ο ο βι την σαν α α α α α α α

ε ε με ω ω θω πο α ην χη ι ι τι ο ο βι την ι ι

αν α α α α α α α α α α α μνα ρι ε με θα

ι.

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ι σι βα τον ς

ω

α α α α α α α α α α α σι λε ε ε βα

ε ε με ε ε ε ο ο ξε δο πο υ λων ο ο ο των

νοι

α α ρα ο α ι αι αι αι αι αις χαι ι λι γε αγ αις

Τ

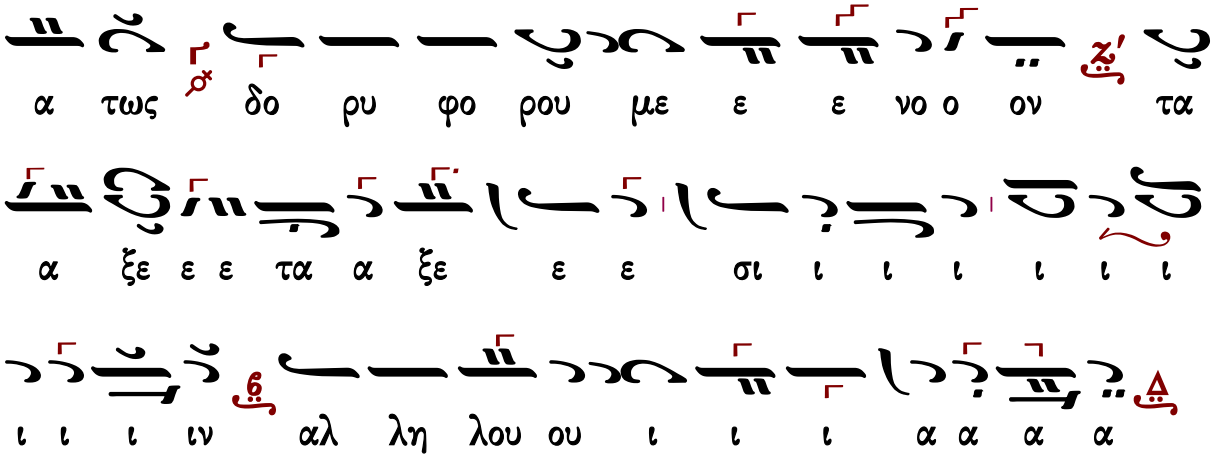

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ν-Γ'

Ἦχος Δι

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.119#

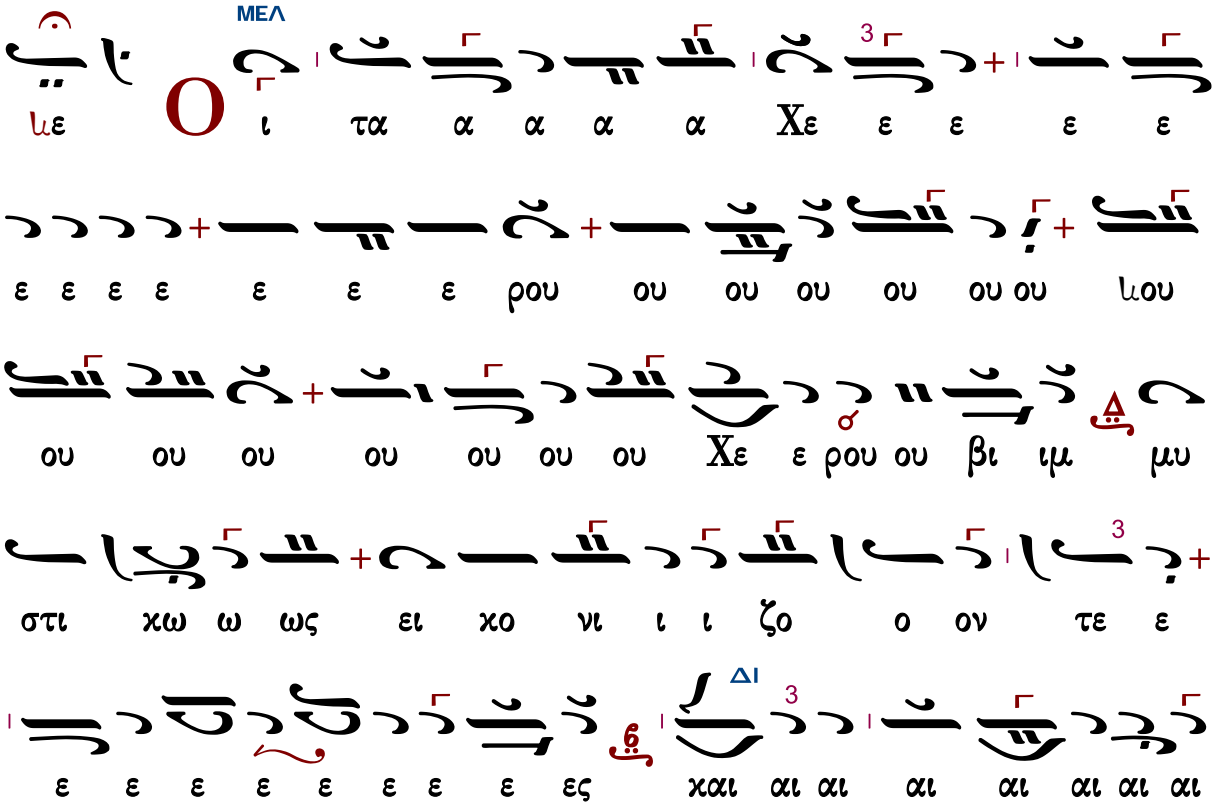

ΜΕΛ ΔΙ

αι αι αι τη ζω ω ω ο ο ο ο ποι οι χαι τη ζω

ΔΙ

ο ο ποι οι ω ω Τρι α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α Τρι α α α

α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι τον τρισ

α γι ι ι ον υ υ υ υ μνον προσ α α α δο

ΒΡ

ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα σαν

ΔΙ

την βι ι ο τι ι χην α πο θω ω με ε ε θα α

με ε ε ρι ι ι μνα α α α α α α α α α

αν

ΜΕΛ ΔΙ

ω ως το ον βα σι ι λε ε ε ε α α των

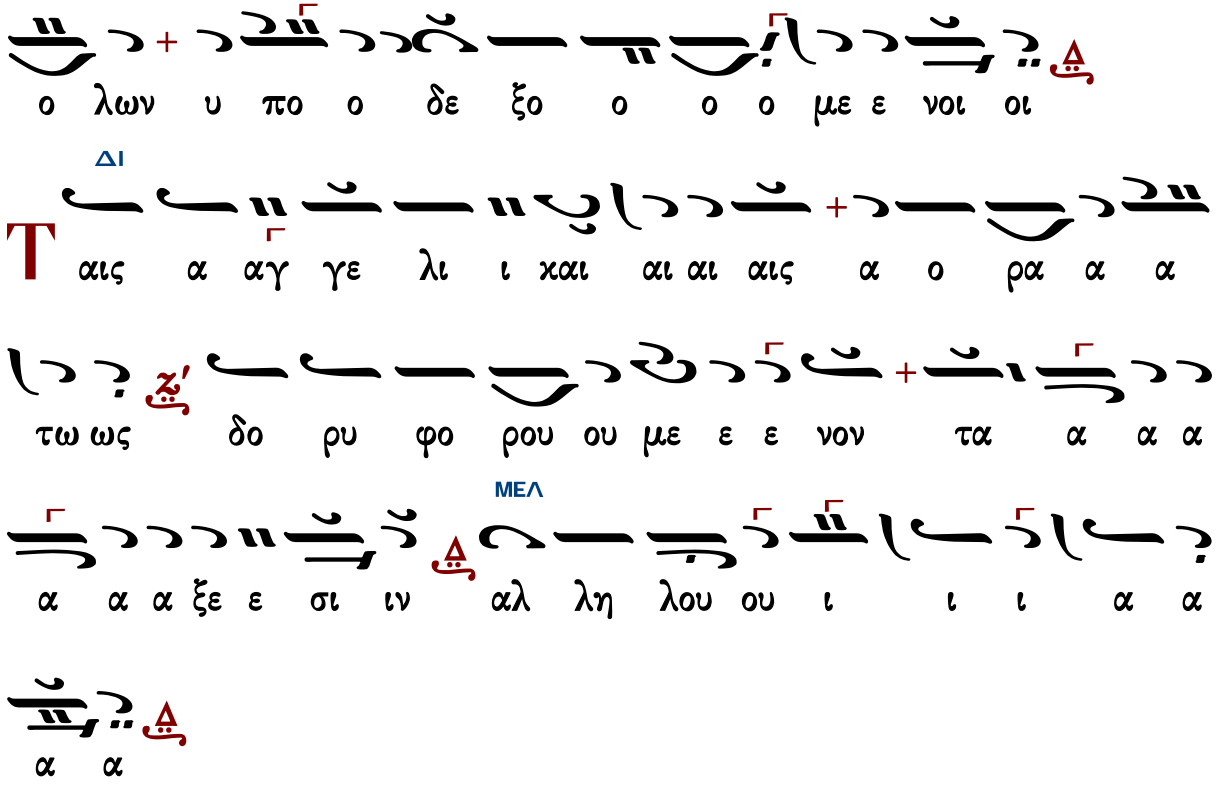

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.331#

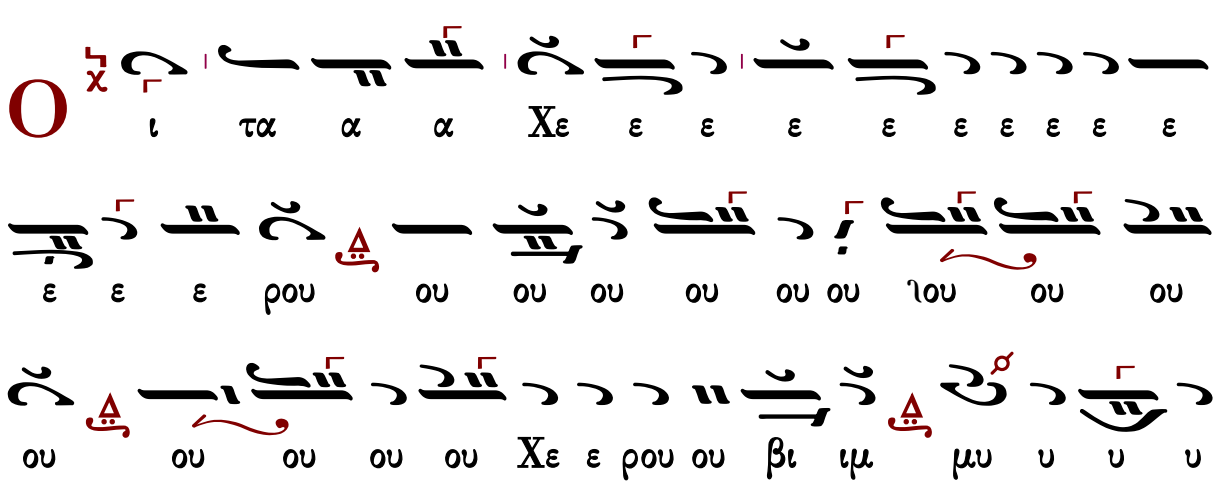

ον ο ο ζο ι νι χο ει ως ωχ ι στι υ υ

ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες χαι αι αι αι αι τε

ι ι ι

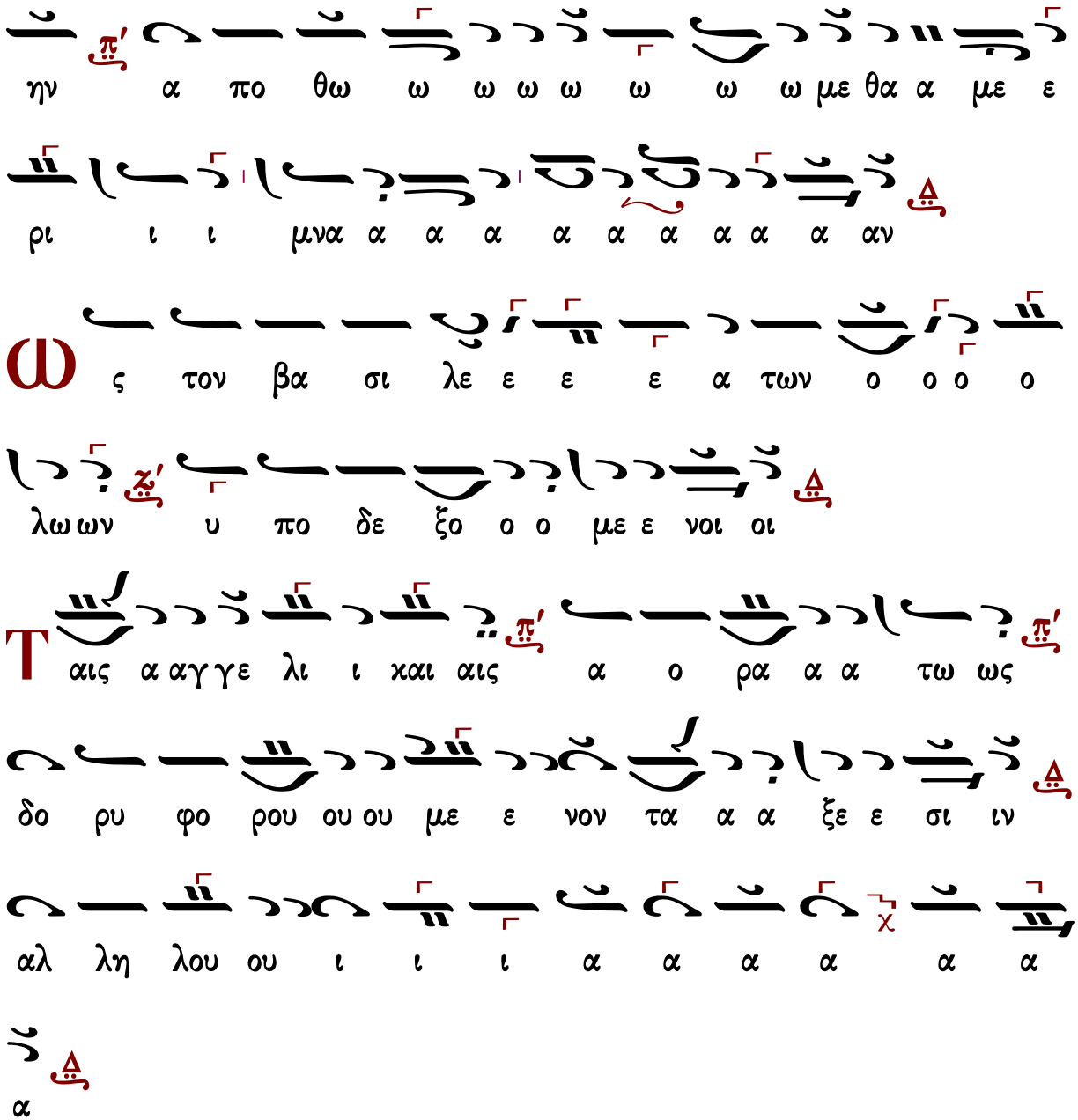

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.144*

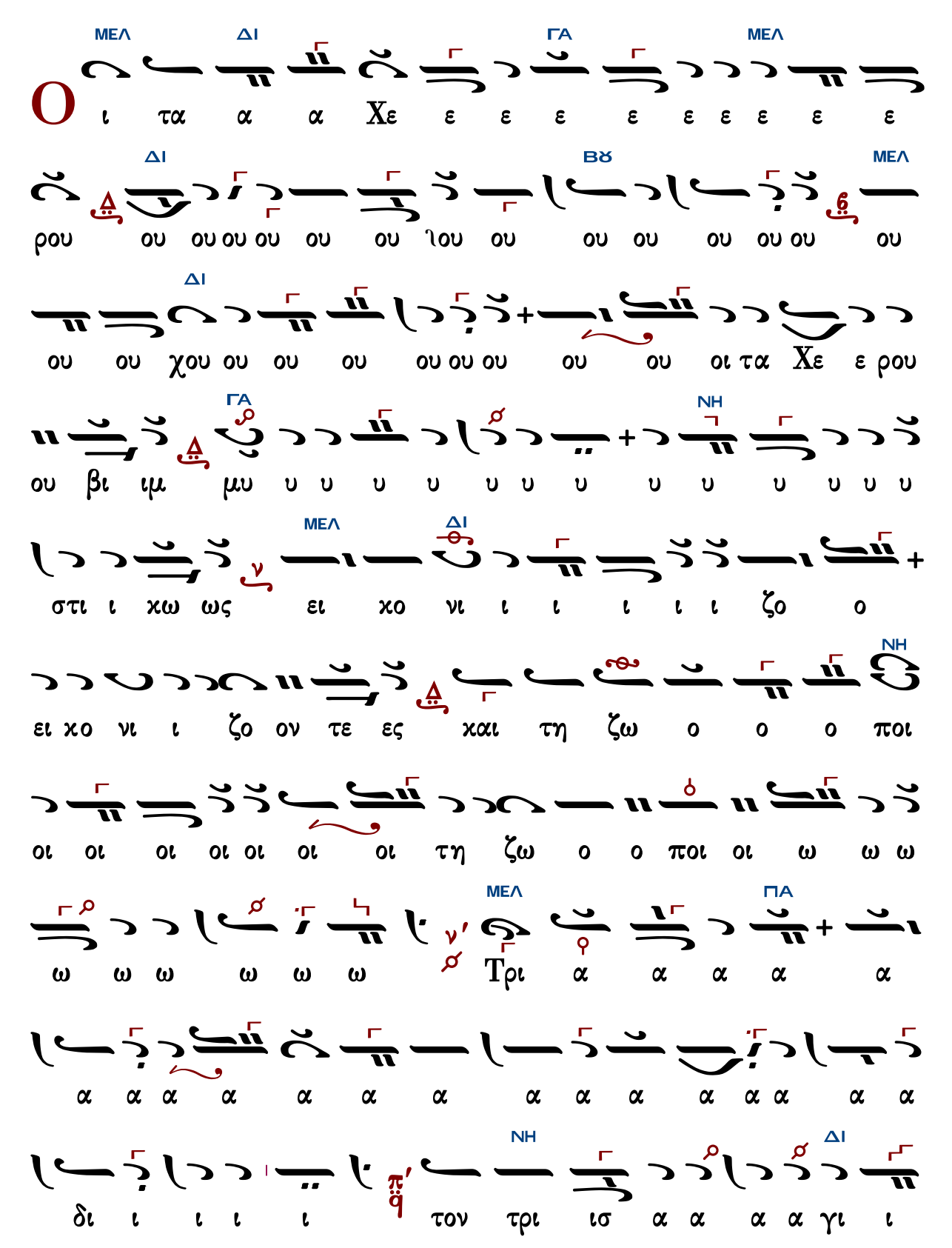
ΜΕΛ ΔΙ ΓΑ ΜΕΛ
Ο ι τα α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΔΙ ΒΘ ΜΕΛ
ρου ου ου ου ου ου ου ιου ου ου ου ου ου ου ου ου
ΔΙ
ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου οι τα Χε ε ρου
ΓΑ ΝΗ
ου βι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ΜΕΛ ΔΙ
στι ι χω ως ει χο νι ι ι ι ι ι ζο ο
ΝΗ
ει χο νι ι ζο ον τε ες χαι τη ζω ο ο ο οι
οι οι οι οι οι οι οι τη ζω ο ο οι οι ω ω ω
ΜΕΛ ΠΑ
ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
ΝΗ ΔΙ
δι ι ι ι ι τον τρι ισ α α α α γι ι

ι ον υ υ υ υ υ μνο ο ο ον προσ α α α

α α α α α προσ α α δο ο ον τε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ες πα σαν τη η ην βι ι ι ο

τι ι κη η η ην α πο θω ω ω ω με ε ε θα

α με ε ρι ι ι μνα α α α α α α α α α α

ΓΑ ΔΙ

α αν

ΔΙ

ς τον βα σι λε α α τω ων ο ο ο ο λων

ΓΑ ΔΙ

υ πο δε ξο ο με ε νοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι

ΠΑ

αις αγ γε ε λι καις α ο ρα α α τω ως

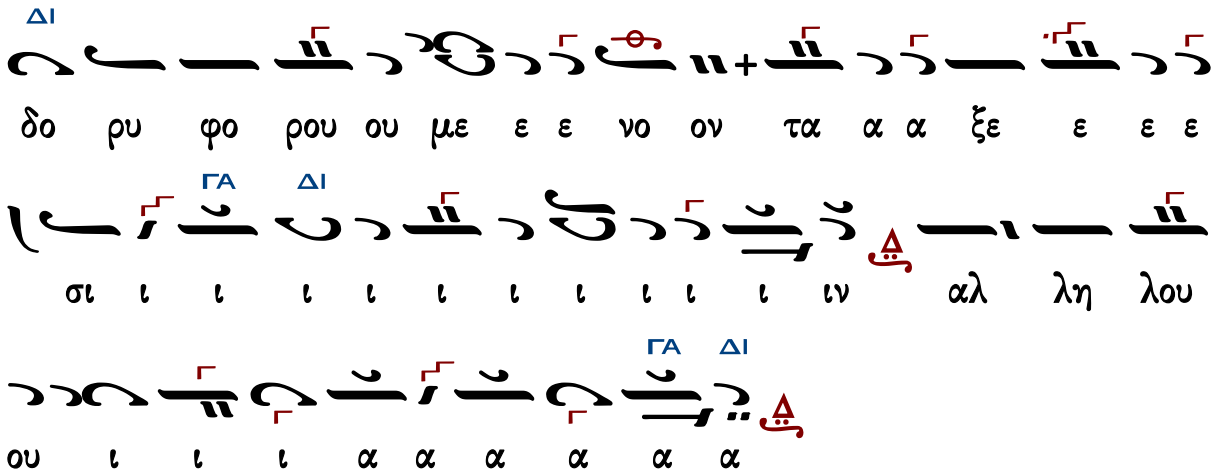

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.31*

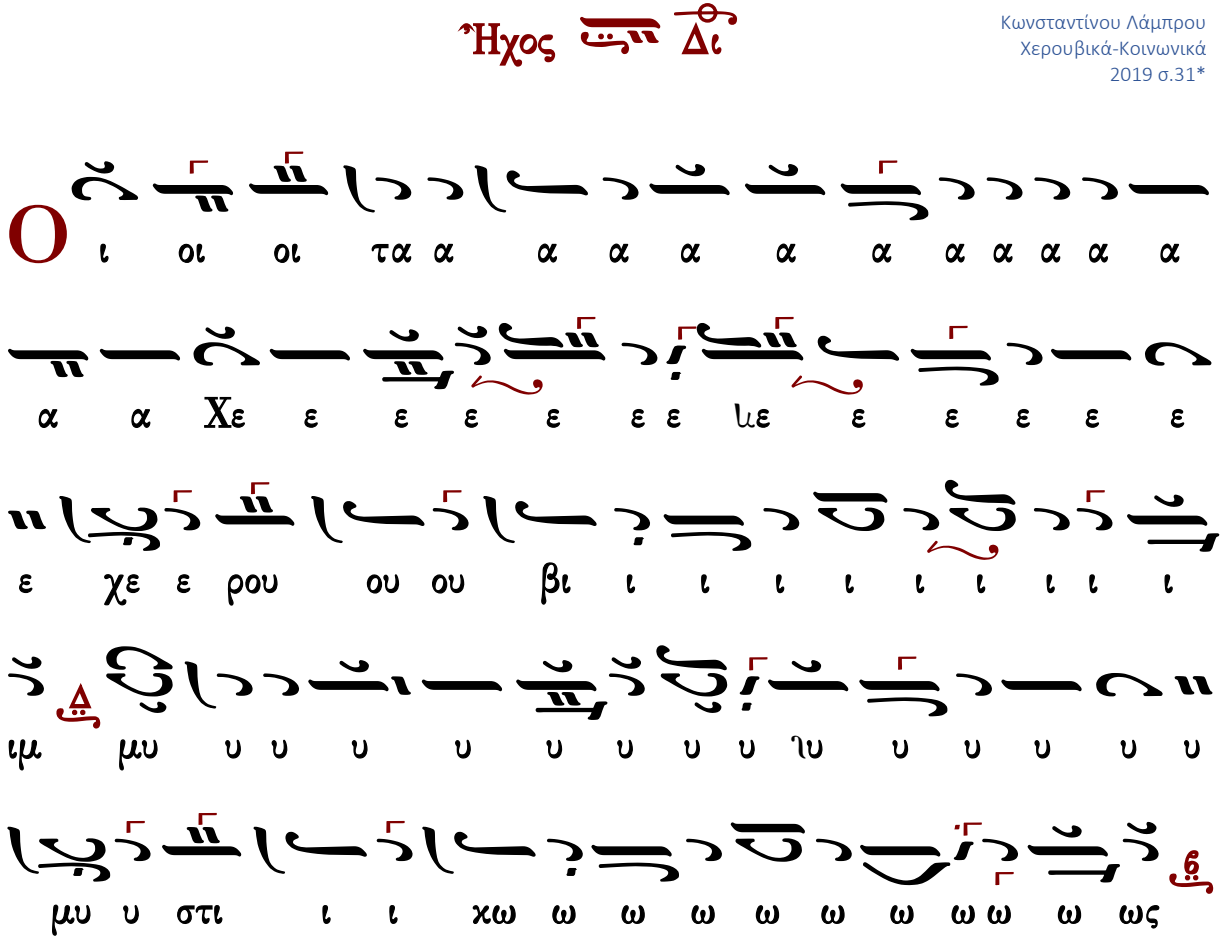

α προσ μνον υ υ υ υ υ υ ον ο ι γι α α α

ες ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε τε ον ο δο α α
α α α α α ια α α α σα α α α α α α α πα
α ι ι ι τι ο ο ο βι ην η τη αν α α α
ω ω ο θω ο πο α ην χη ι ο ο τι ι την βι ι ι ι
ι ι ρι ε με α θα με ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
αν α α α α α α α α α μνα
ιο οι νοι ε με ο ο ξο
δε πο υ λων ο των α σι λε ον τα ς

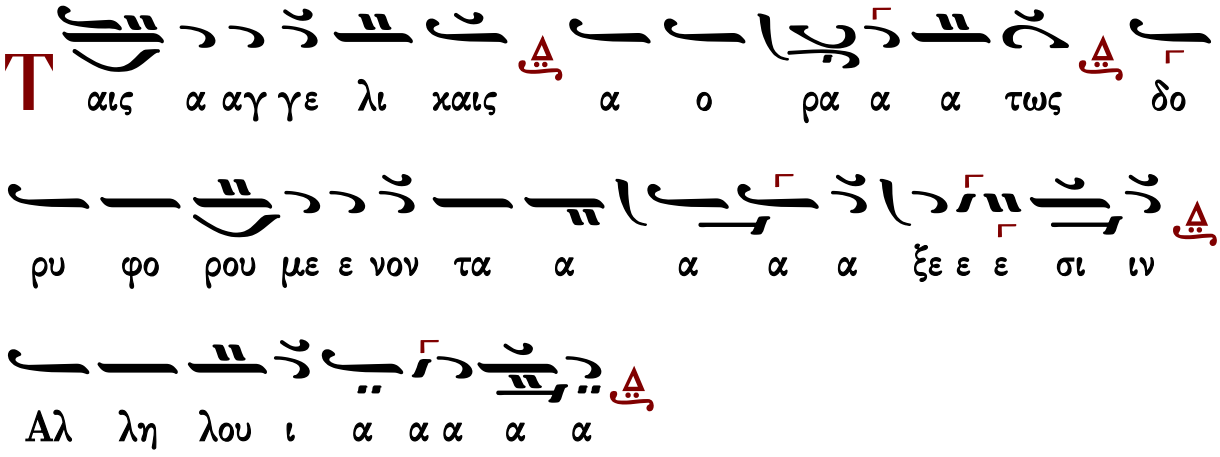

Λειτουργικά

Βασιλείου Νικολαΐδου

Ἦχος Δι

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2003 σ.28#

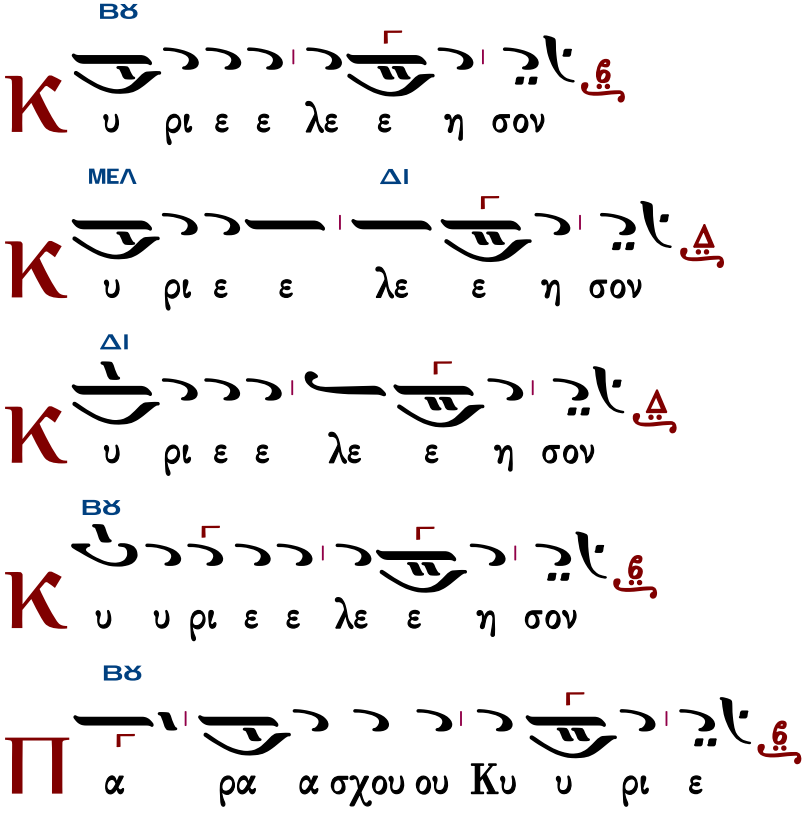

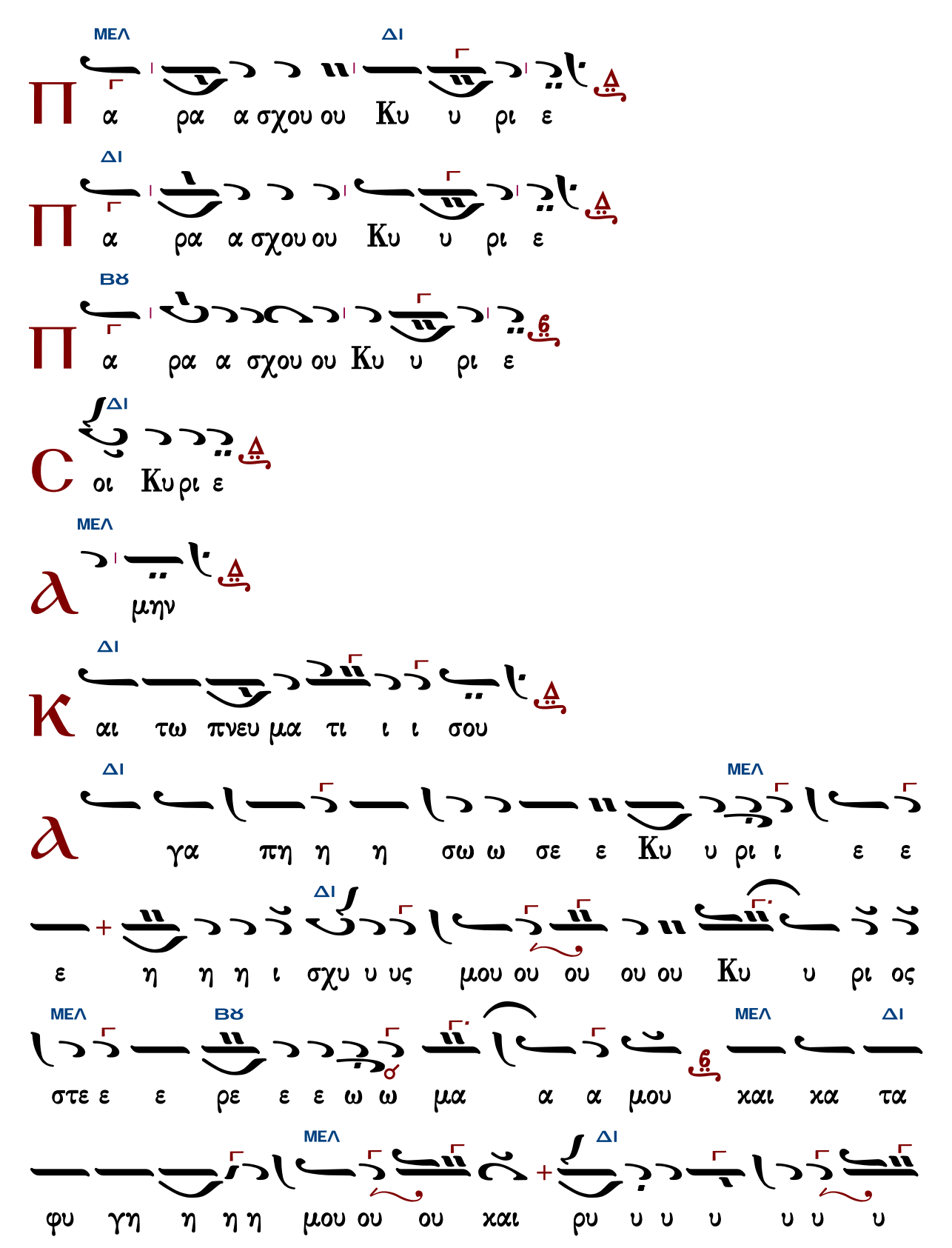
ΜΕΛ ΔΙ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ΔΙ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ΒΘ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ΔΙ
C οι Κυ ρι ε
ΜΕΛ
A μην
ΔΙ
K αι τω πνευ μα τι ι ι σου
ΔΙ ΜΕΛ
A γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι ι ε ε
ΔΙ
ε η η η ι σχυ υ υς μου ου ου ου ου Κυ υ ρι ος
ΜΕΛ ΒΘ ΜΕΛ ΔΙ
στε ε ε ρε ε ε ω ω μα α α μου και κα τα
ΜΕΛ ΔΙ
φυ γη η η η μου ου ου και ρυ υ υ υ υ υ υ

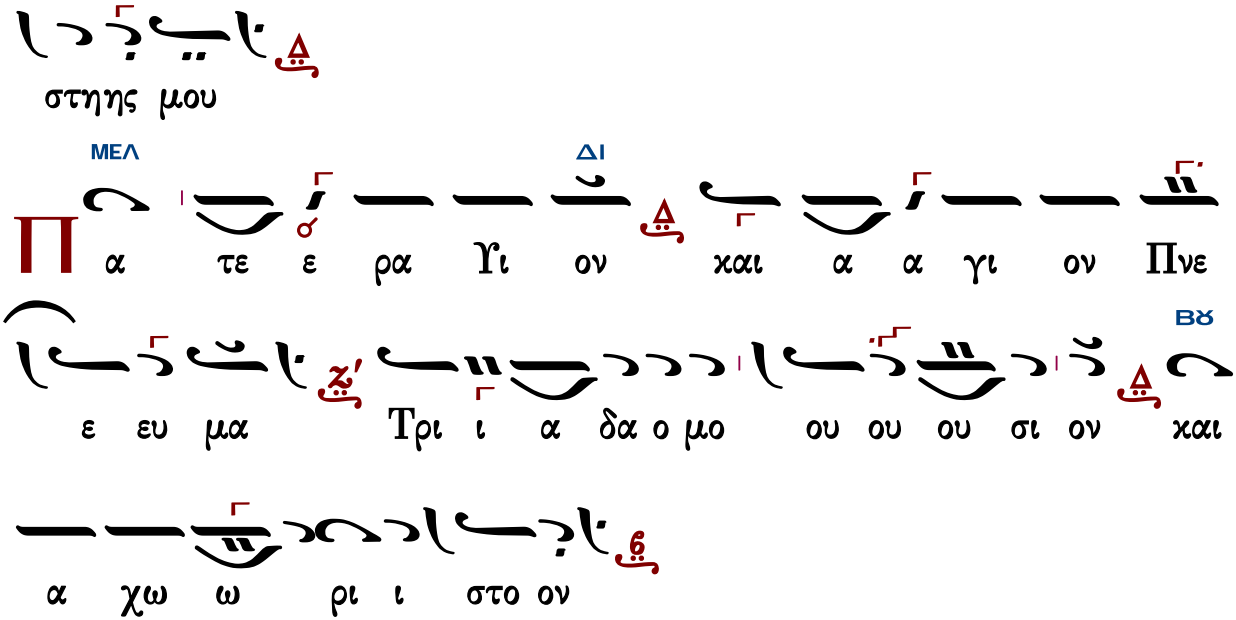

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

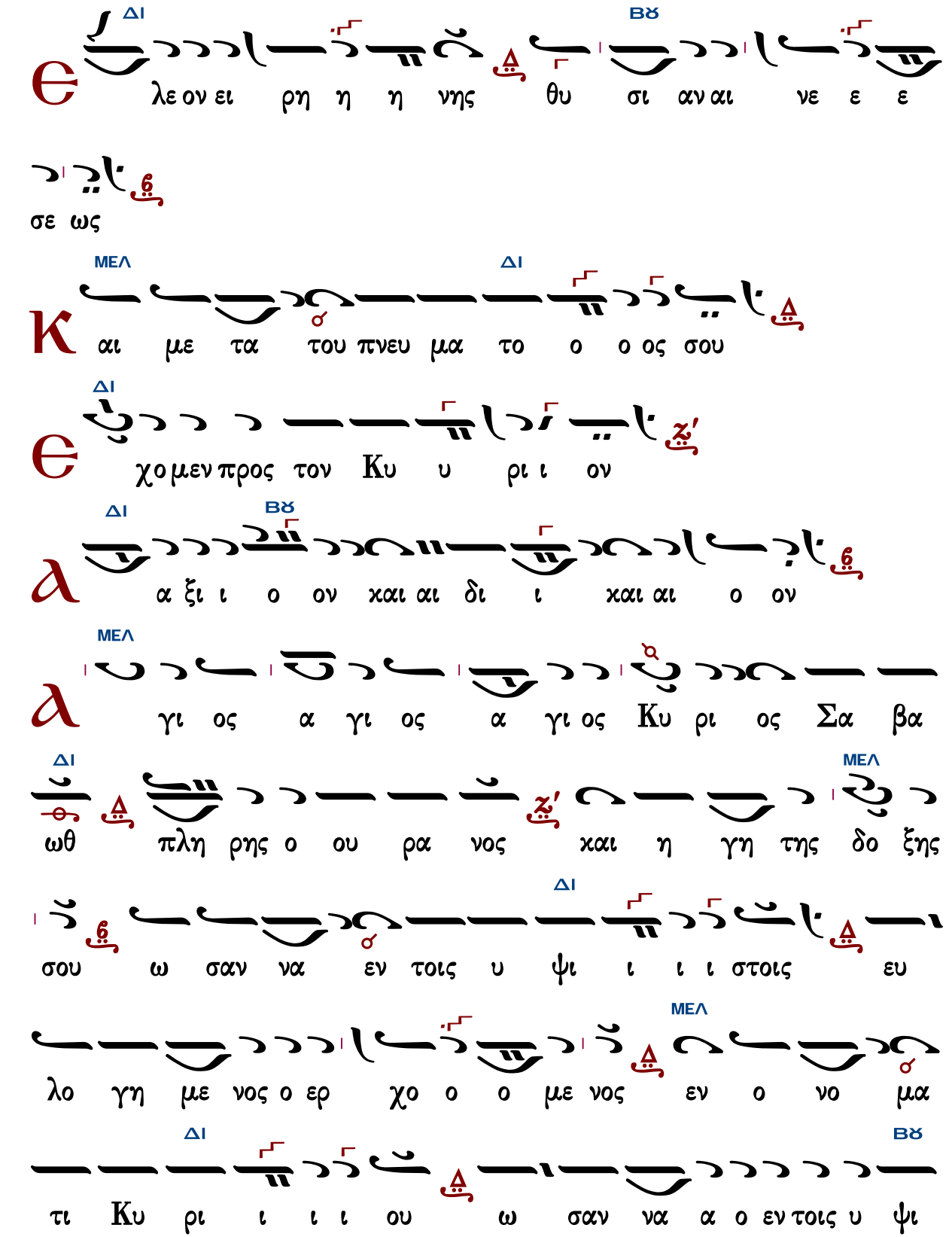

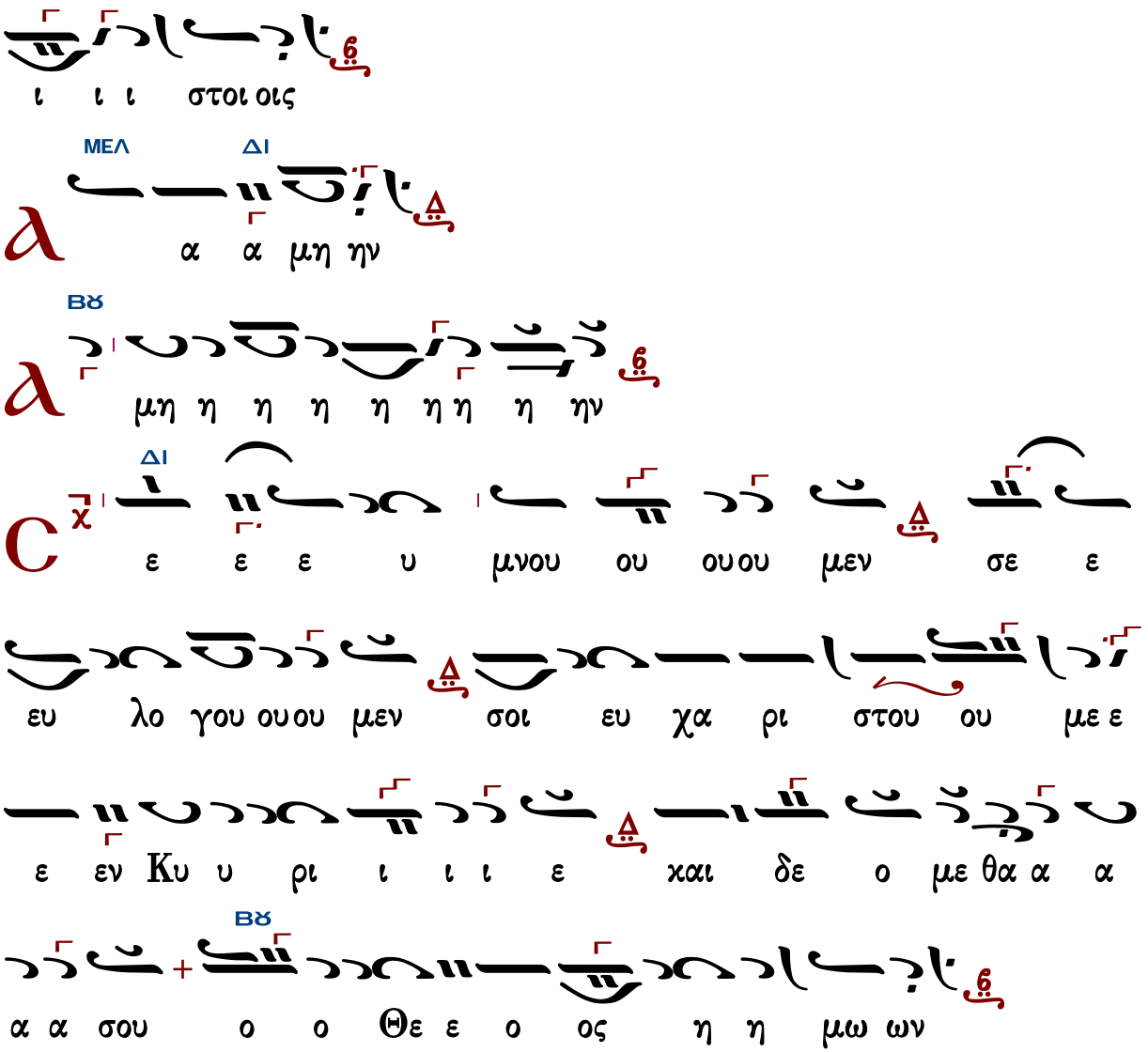

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος	Πέτρου Φιλανθίδου

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

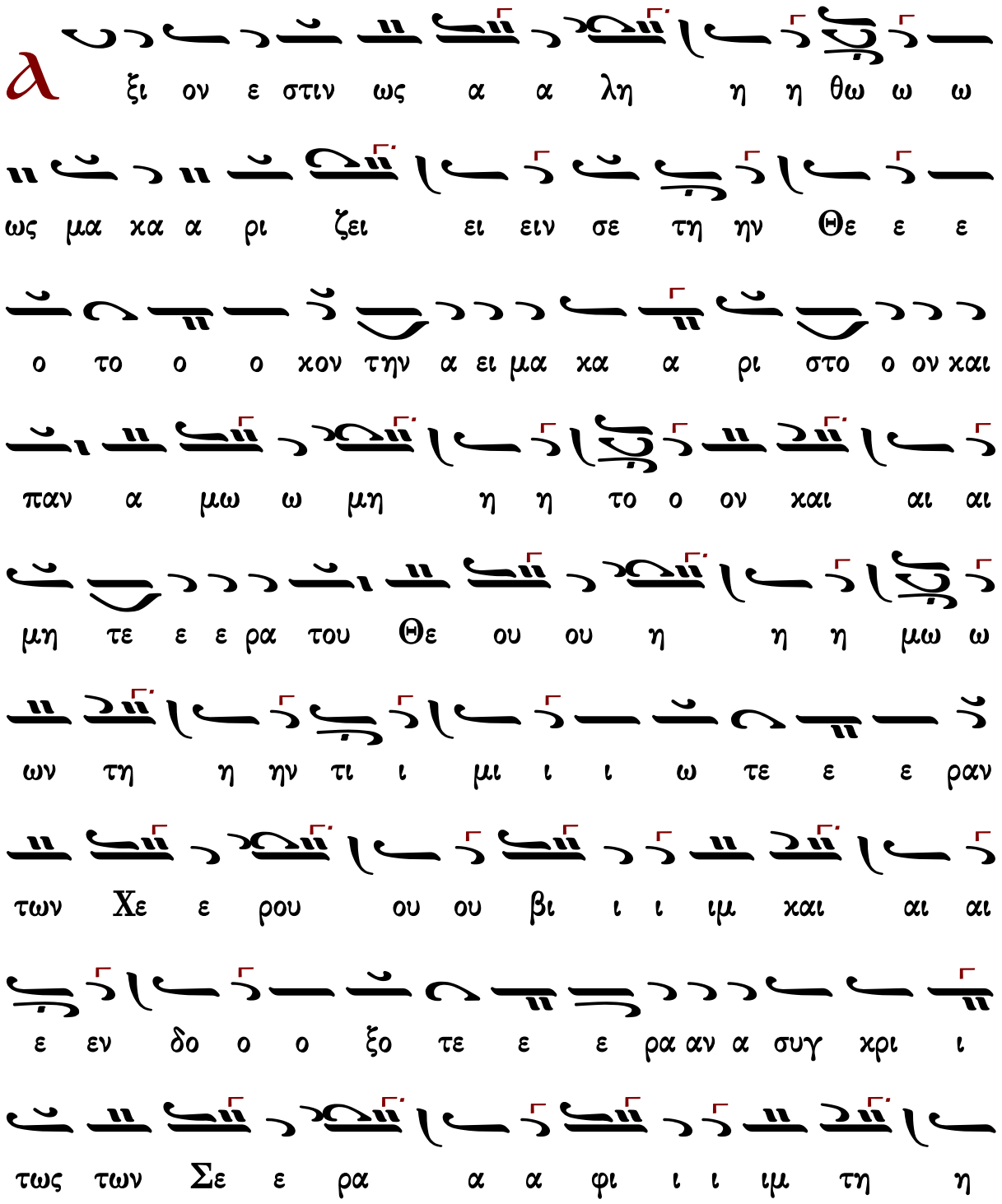
α
ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω
ως μα κα α ρι ζει ει ειν σε τη ην Θε ε ε
ο το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
παν α μω ω μη η η το ο ον και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω
ων τη η ην τι ι μι ι ι ω τε ε ε ραν
των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι
ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι
τως των Σε ε ρα α α φι ι ι ιμ τη η

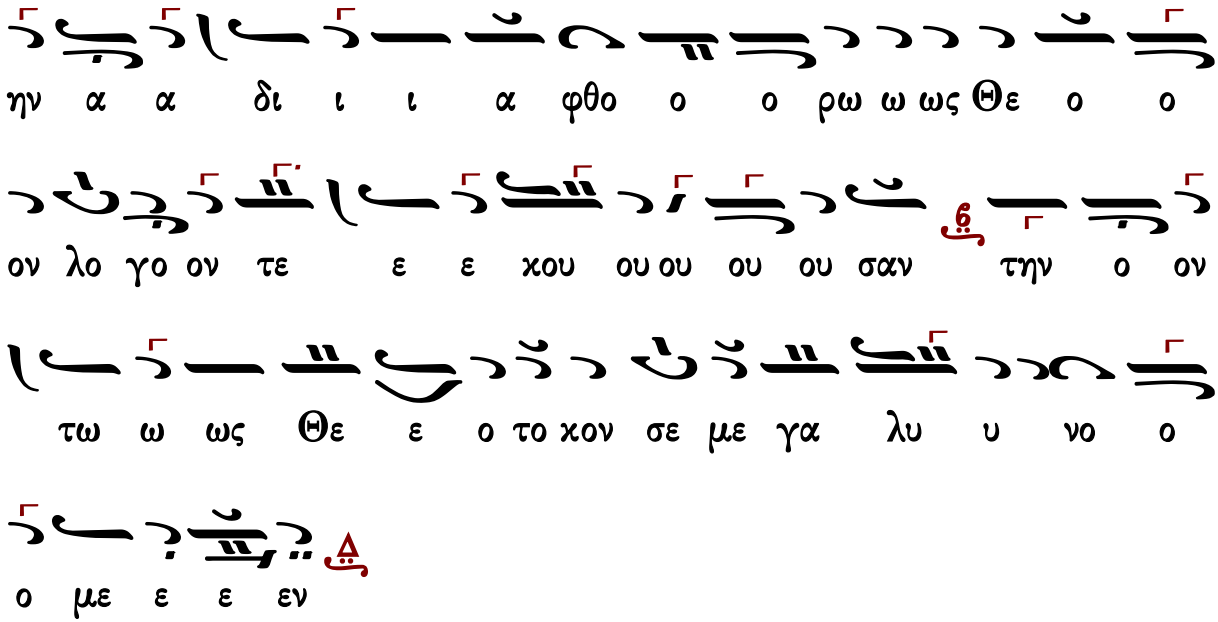

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος Δι

Ιερατικόν Εγκόλπιον
Παν. Κηλτζανίδου
1870 σ.44#

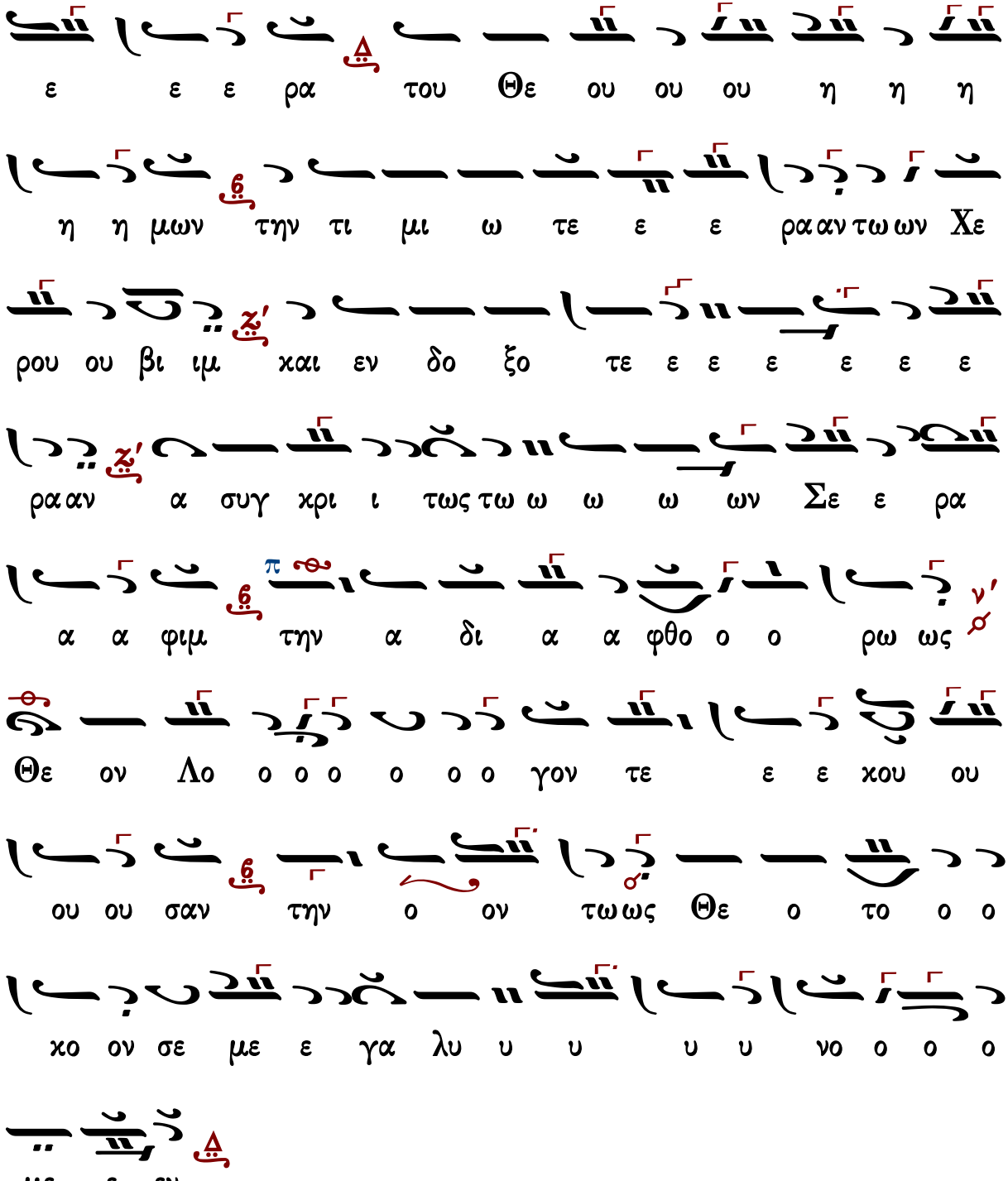
η η η ου ου ου Θε του ρα ε ε ε
Χε ρα αν τω ων ε ε τε μι ω τι τη μων η η
ε ε ε ε ε ε τε ξο δο εν και ι βι ου ρο
ρα αν α συγ χρι ι τως τω ω ω ων Σε ε ρα
ρω ως ο ο φθο α α δι α α φιμ η ρα α α
ου ου χου ε ε τε γον ο ο ο ο ο ο Λο ον Θε
ο ο το ο Θε ω ως τω ον ο η ρα ου ου
ο ο ο νο υ υ υ υ υ γα λυ υ υ χο ον σε με
εν ε με

Ἦχος Δι

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.22#

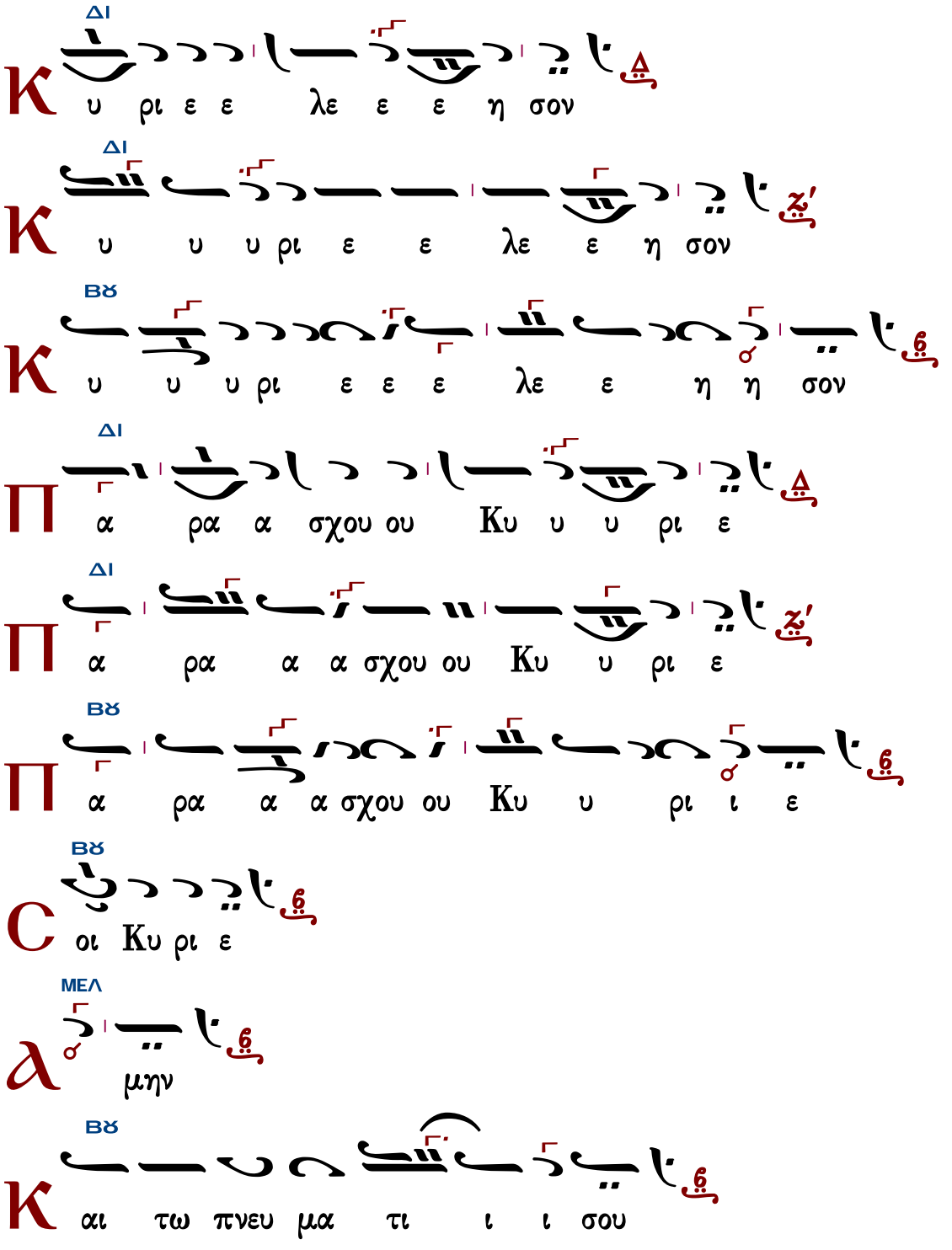

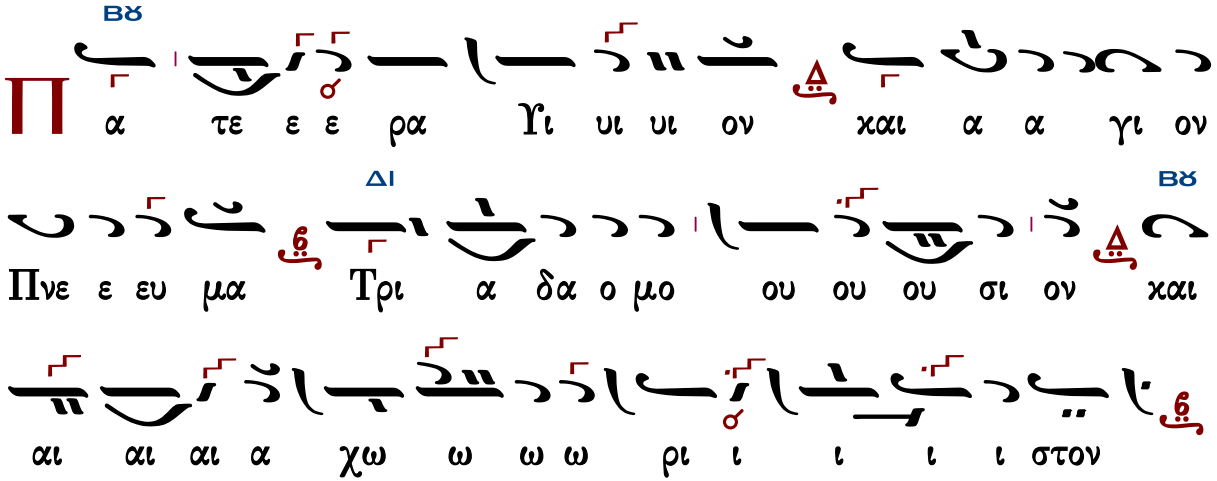

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

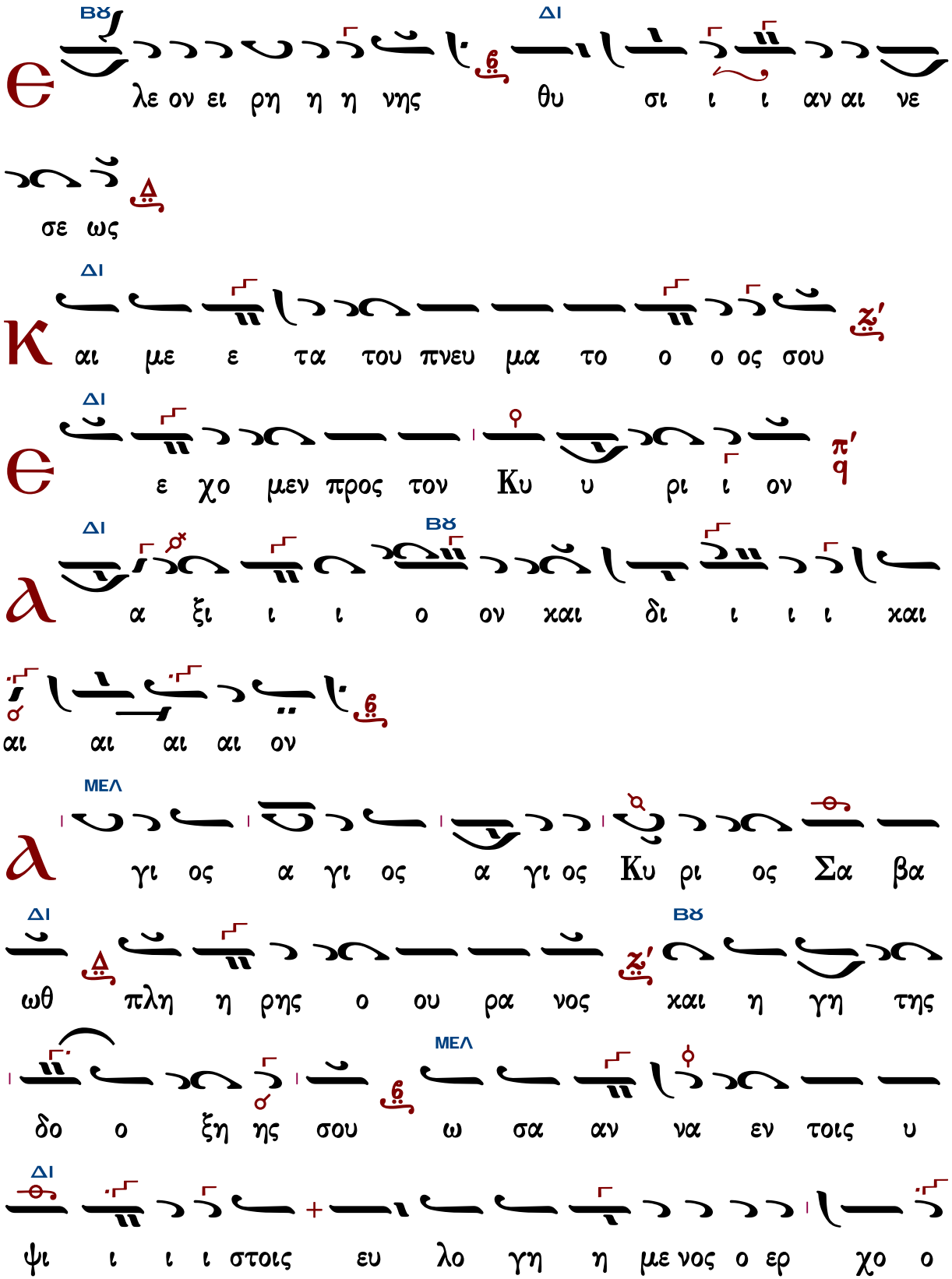
ΒΫ
ΔΙ
Є
λε ον ει ρη η η νης θυ σι ι ι αν αι νε
σε ως
ΔΙ
Κ
αι με ε τα του πνευ μα το ο ο ος σου
ΔΙ
Є
ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ον
ΔΙ
ΒΫ
α ξι ι ι ο ον χαι δι ι ι ι χαι
αι αι αι αι ον
ΜΕΛ
α
γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα
ΔΙ
ΒΫ
ωθ πλη η ρης ο ου ρα νος χαι η γη της
ΜΕΛ
δο ο ξη ης σου ω σα αν να εν τοις υ
ΔΙ
ψι ι ι ι στοις ευ λο γη η με νος ο ερ χο ο

ο με νος εν ο ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ι ι

ου ω σαν να ο εν τοι οι οι οις υ ψι ι ι

ι ι ι ι ι ι στοις

Βϛ

α μη η η η η η η η η η η ην

Βϛ

α α α α α μη η η η η η η η η η η η ην

Δι

C χ ε υ μνου ου ου ου μεν σε ε ευ λο γου

ου ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου ου με ε ε εν

Κυ υ ρι ι ι ι ε χαι δε ο ο ο με ε

Βϛ

θα α σου ου ο ο ο Θε ο ο ο ος η η

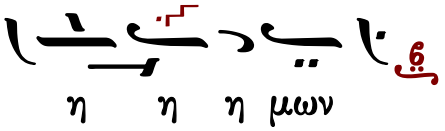

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος Βȣ

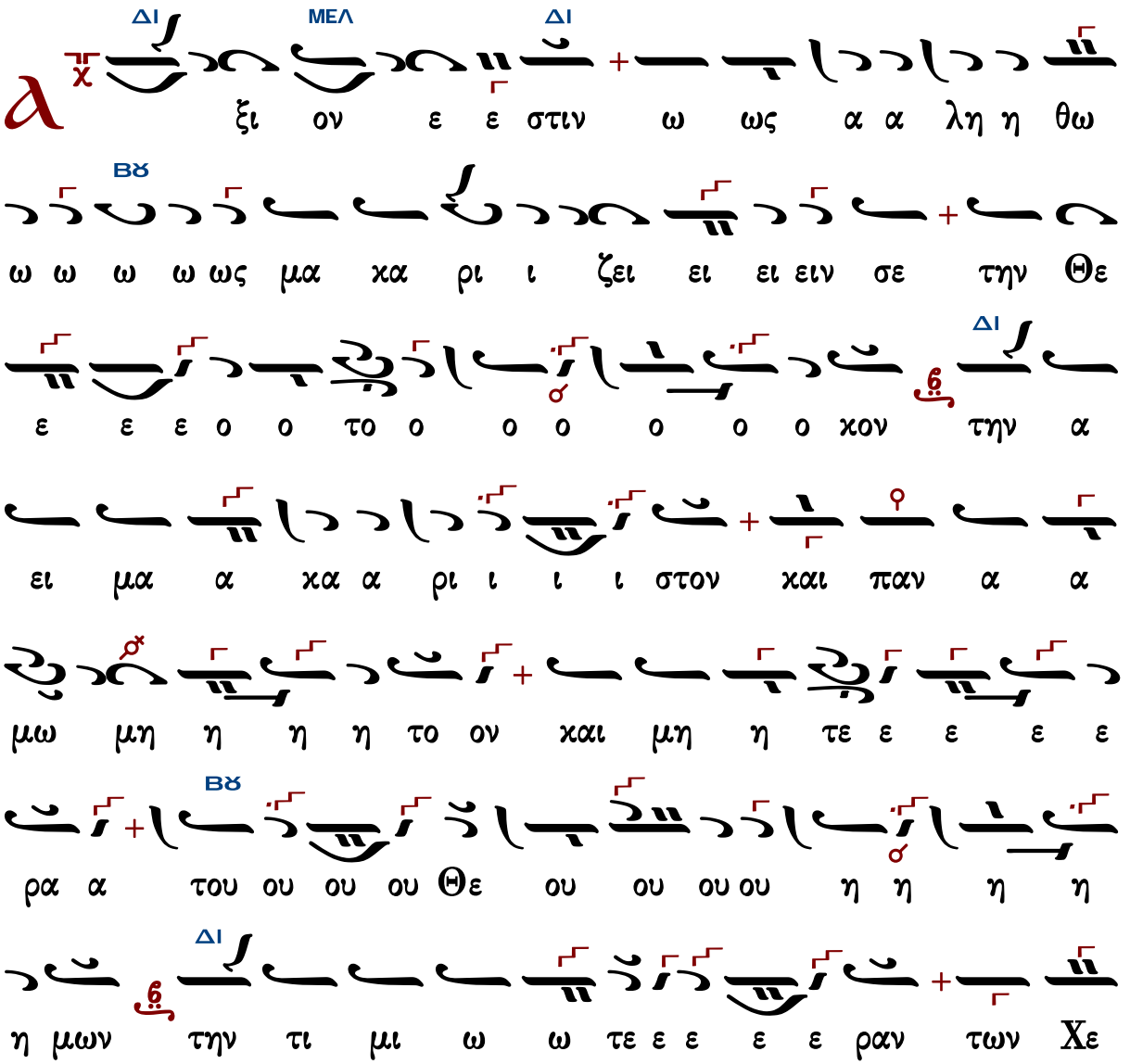

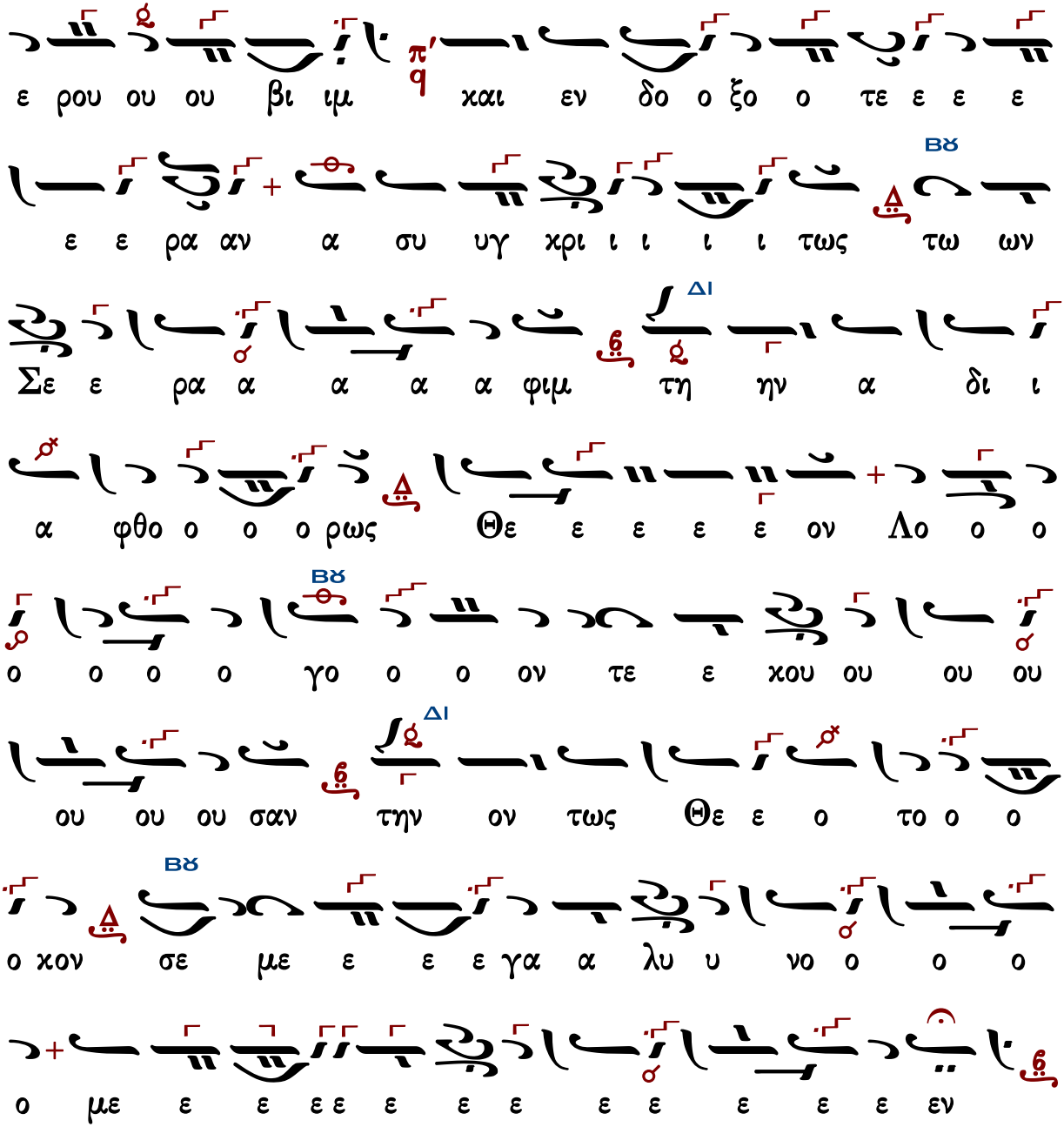

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θρασυβούλου Στανίτσα

δευτερόπρωτος

Ἦχος Δι

Θρασύβουλου Στανίτσα
Θεία Λειτουργία
2014 σ.176*

ΔΙ ΓΑ ΔΙ ΓΑ ΔΙ

Κ υ ρι ε ε ε λε η η η σον

Κ υ υ ρι ε ε ε λε η η η σον

ΠΑ

Κ υ ρι ε ε ε λε η η η σον

ΝΗ ΔΙ

Κ υ ρι ε ε ε λε η σον

ΓΑ ΔΙ

Κ υ ρι ε ε ε ε λε η η η σον

ΠΑ

Κ υ υ υ ρι ε ε ε ε λε η η η σον

ΓΑ ΔΙ

Π α ρα σχου ου Κυ ρι ε

Π α ρα σχου ου ου ου Κυ ρι ι ι ε

ΠΑ

Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε

ΝΗ ΔΙ

Π α ρα σχου ου ου ου Κυ ρι ε

Π α ρα α σχου ου ου Κυ ρι ι ι ε

Π α ρα α α σχου ου ου Κυ ρι ι ι ε

C οι οι οι οι Κυ ρι ι ι ε

a μην

K αι τω πνευ μα τι ι ι ι σου

a γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ υ ρι ι ε

ε η η ι ι σχυ υ υ υ υ υς μου ου ου ου Κυ

ρι ος στε ρε ε ω ω ω μα α α α μου ου

χαι αι χα τα φυ γη η η η η η μου χαι αι αι

αι ρυ υ υ υ υ χαι ρυ υ υ στη ης μου ου

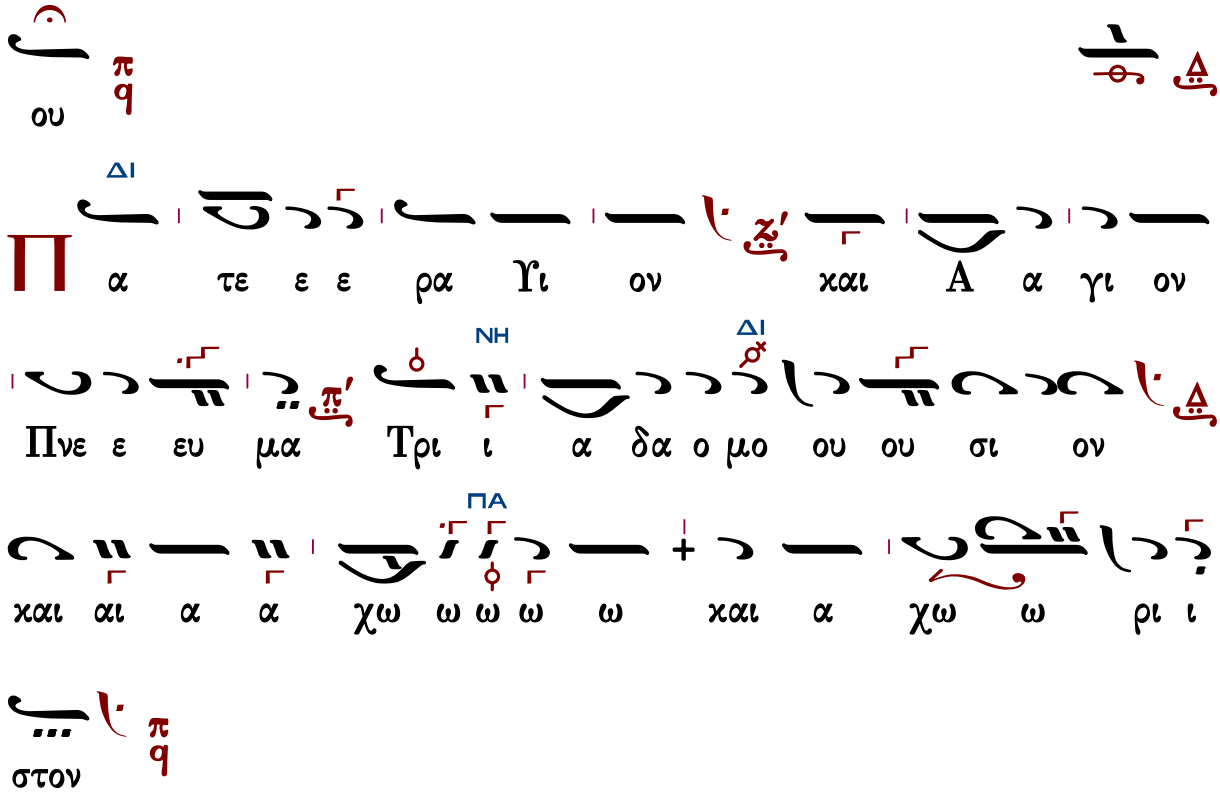

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος Δι

Θρασύβουλου Στανίτσα
Θεία Λειτουργία
2014 σ.180*

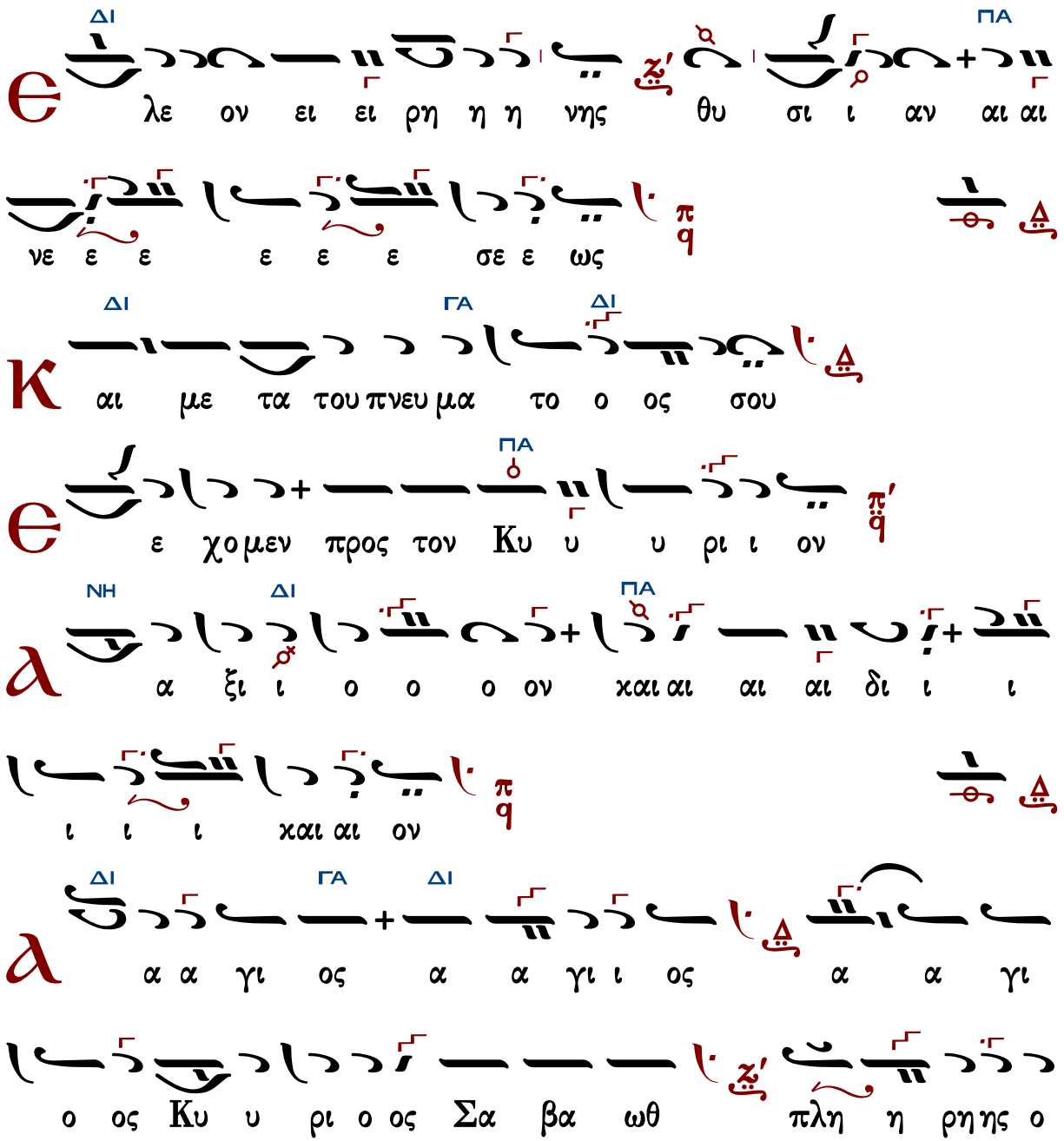

ω σου ξη ης δο της γη η και ος ο νο α ρα ου

λο ευ στοις ι ι ι ι ψι υ τοις εν σαν

Κυ τι μα νο ο εν νος χο με νος ερ ο νος με ε γη

τοις εν α α α α ναν σα ω ου ι ι ι ρι

στοις ι ι ι ι ι ι ψι υ υ

ηη μη α α α α

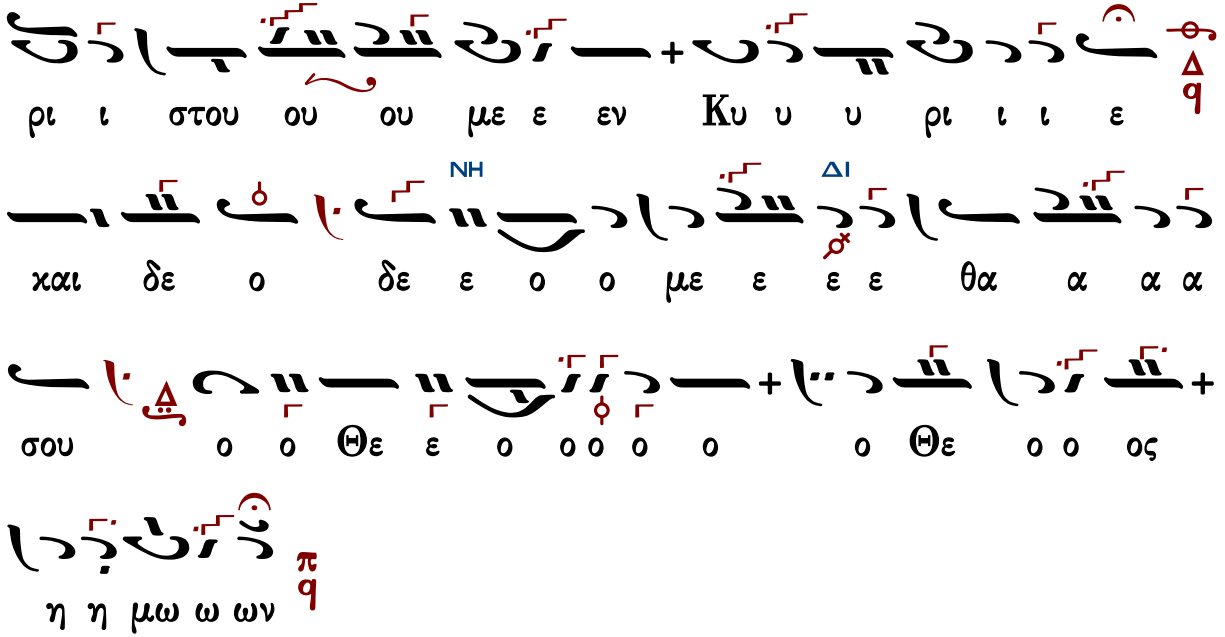

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ἕτερον Π.Φιλανθίδου

Ἦχος

Θρασύβουλου Στανίτσα
Θεία Λειτουργία
2014 σ.185*

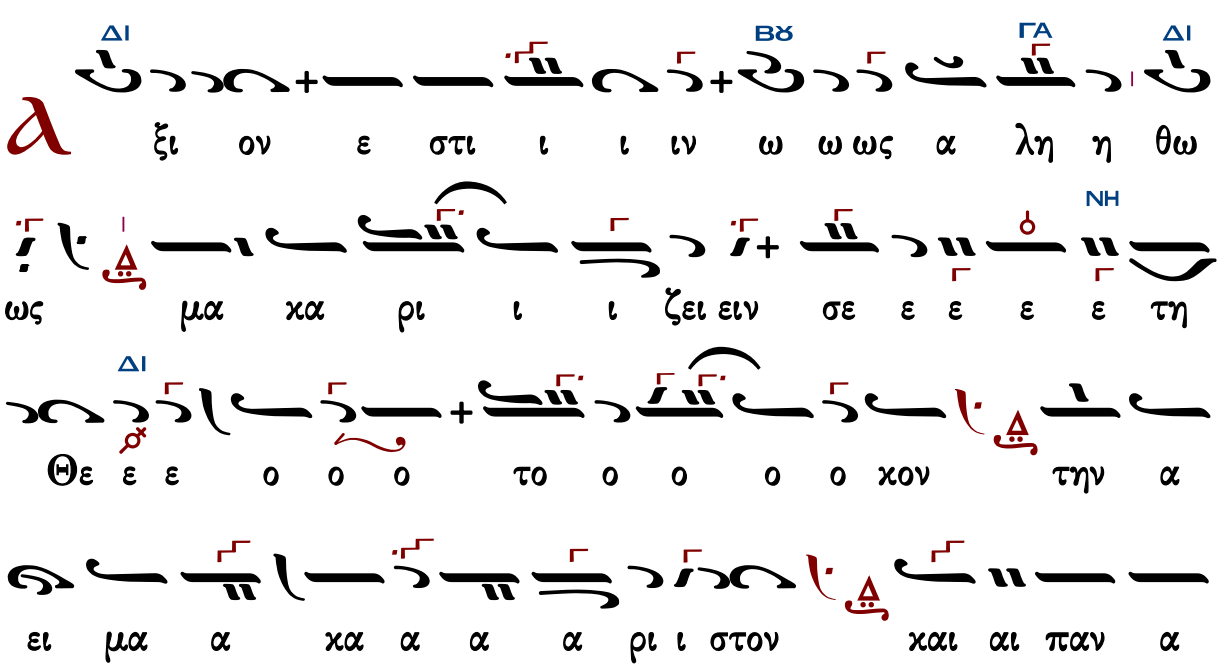

ε ε τε μη και ον ο το η η μη ω ω μω

ου ου ου ου ου ου ε ε ε Θε ου ου ου του ε ε ε ρα

ου του Θε ου ου ου η η μω ω ων τη η ην τι

μι ι ω ω τε ε ρα α αν τω ων Χε ρου ου ου

βι ιμ και εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ε ε

ραν α συ υγ χρι ι ι ι ι ι ι τως τω ω ω

ω ω ων Σε ε ε τω ων Σε ε ε ρα α φι ι ιμ

την α δι α φθο ο ο ο ο ρως Θε ο ο ο ο

ον λο γο ο ον τε ε ε χου ου ου ου σαν τη

ην ον τως Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο χον

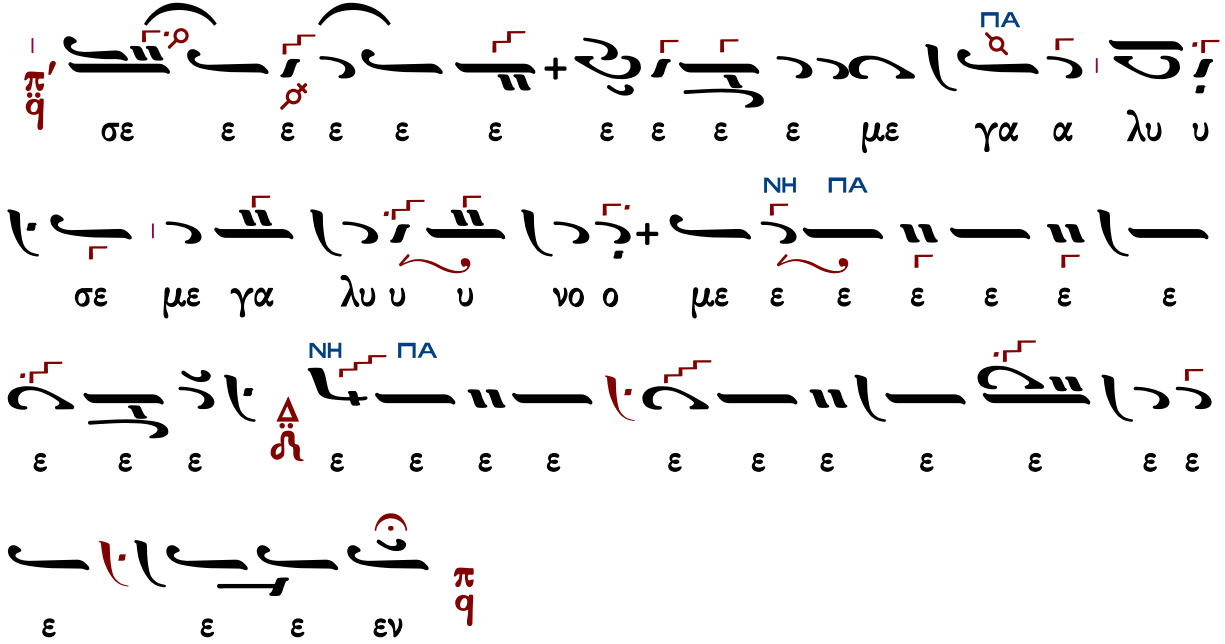

Ἄξιόν ἐστιν... Πέτρου Φιλανθίδου

δευτερόπρωτος

Ἦχος Δι

Μουσικό Θησαυρός
Θείας Λειτουργίας
Νεκταρίου Μοναχοῦ
1931 σ.458#

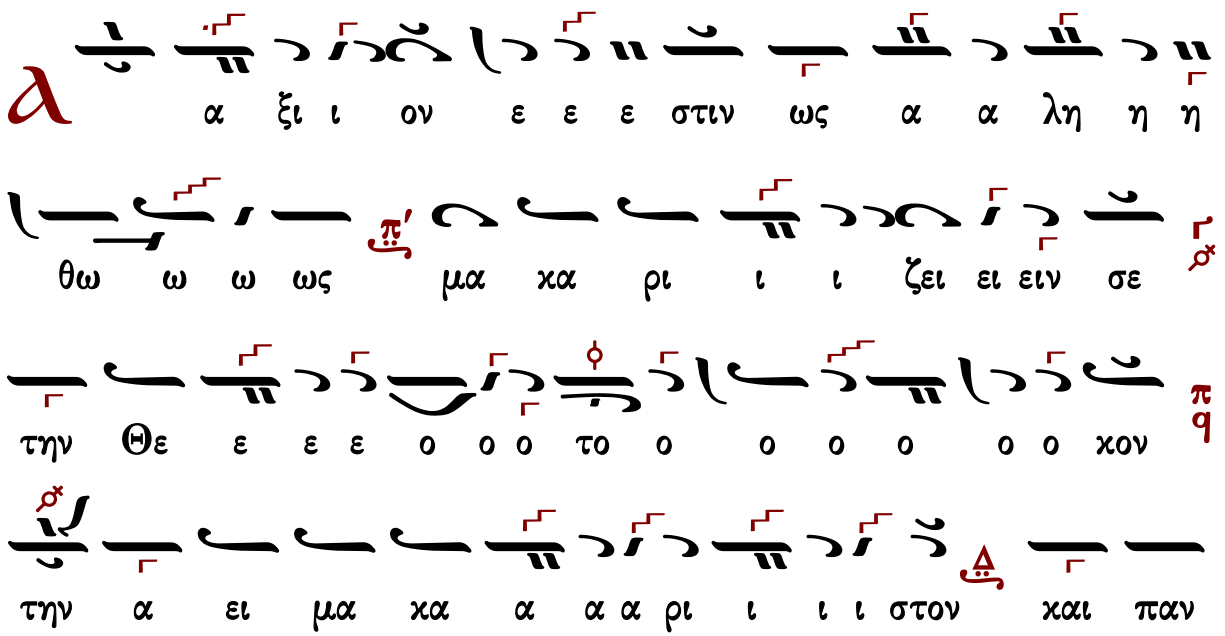

α μω ω μη η η η το ο ο ον και μη

τε ε ε ρα α α του ου Θε ε ε ε ου ου ου

ου η η η η μων τη̅ν τι μι ω τε ε ε ε ε

ε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι ι ι

τως των Σε ε ε ε ε ε ε ε ρα α φι ι ι

ι ι ιμ τη̅ν α δι α φθο ο ο ο ο ο ο ρως

Θε ον Λο ο ο ο γον τε ε χου ου ου ου ου

ου ου σαν τη̅ν ον τω ως Θε ε ο ο το ο ο ο

χον σε ε ε ε με γα α α λυ υ υ υ υ υ υ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

δευτερόπρωτος

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Θεία Λειτουργία 1983 σελίς 69#

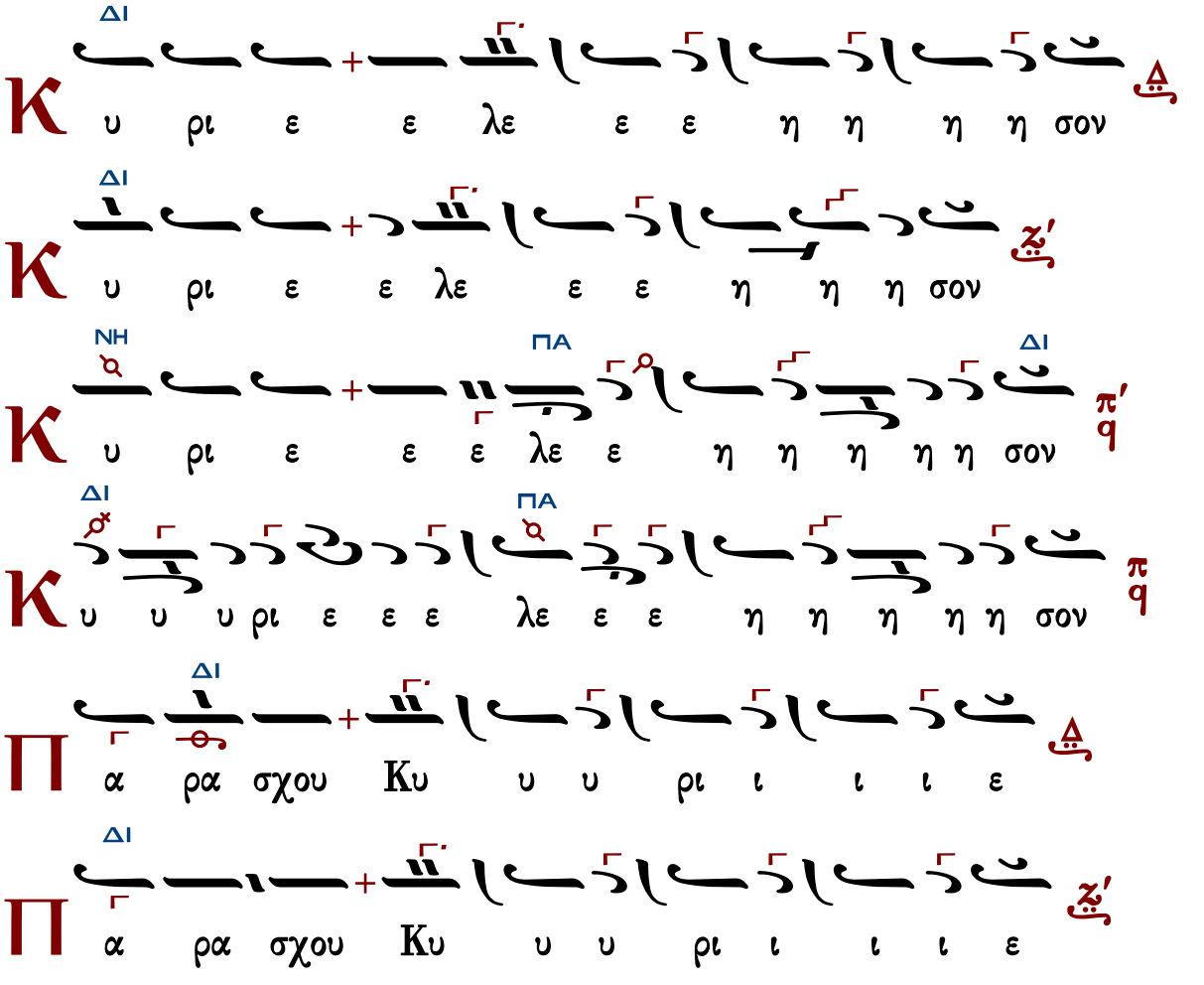

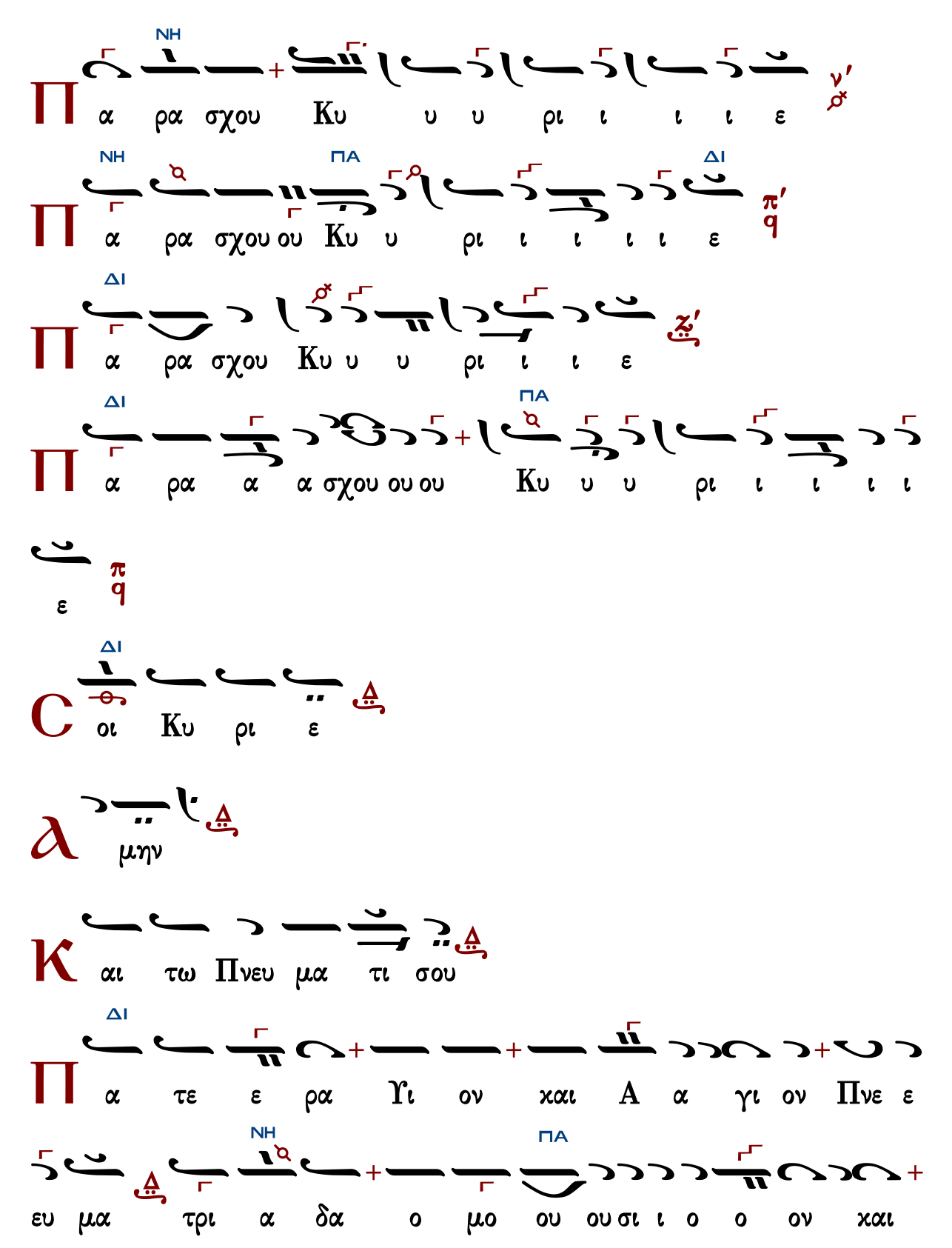
ΝΗ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ν'
ΝΗ ΠΑ ΔΙ
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ι ι ι ε π'
ΔΙ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε ζ'
ΔΙ ΠΑ
Π α ρα α α σχου ου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ι
ε π
ΔΙ
C οι Κυ ρι ε
Α μην
Κ αι τω Πνευ μα τι σου
ΔΙ
Π α τε ε ρα Υι ον χαι Α α γι ον Πνε ε
ΝΗ ΠΑ
ευ μα τρι α δα ο μο ου ου σι ι ο ο ον χαι

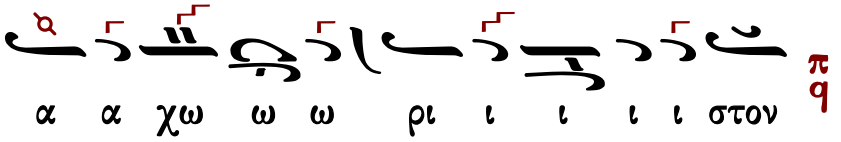

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

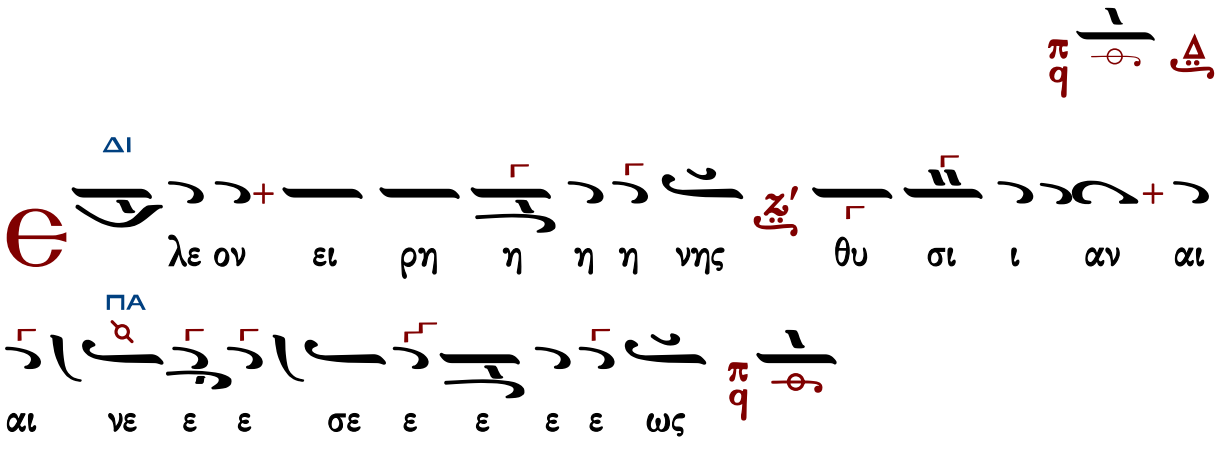

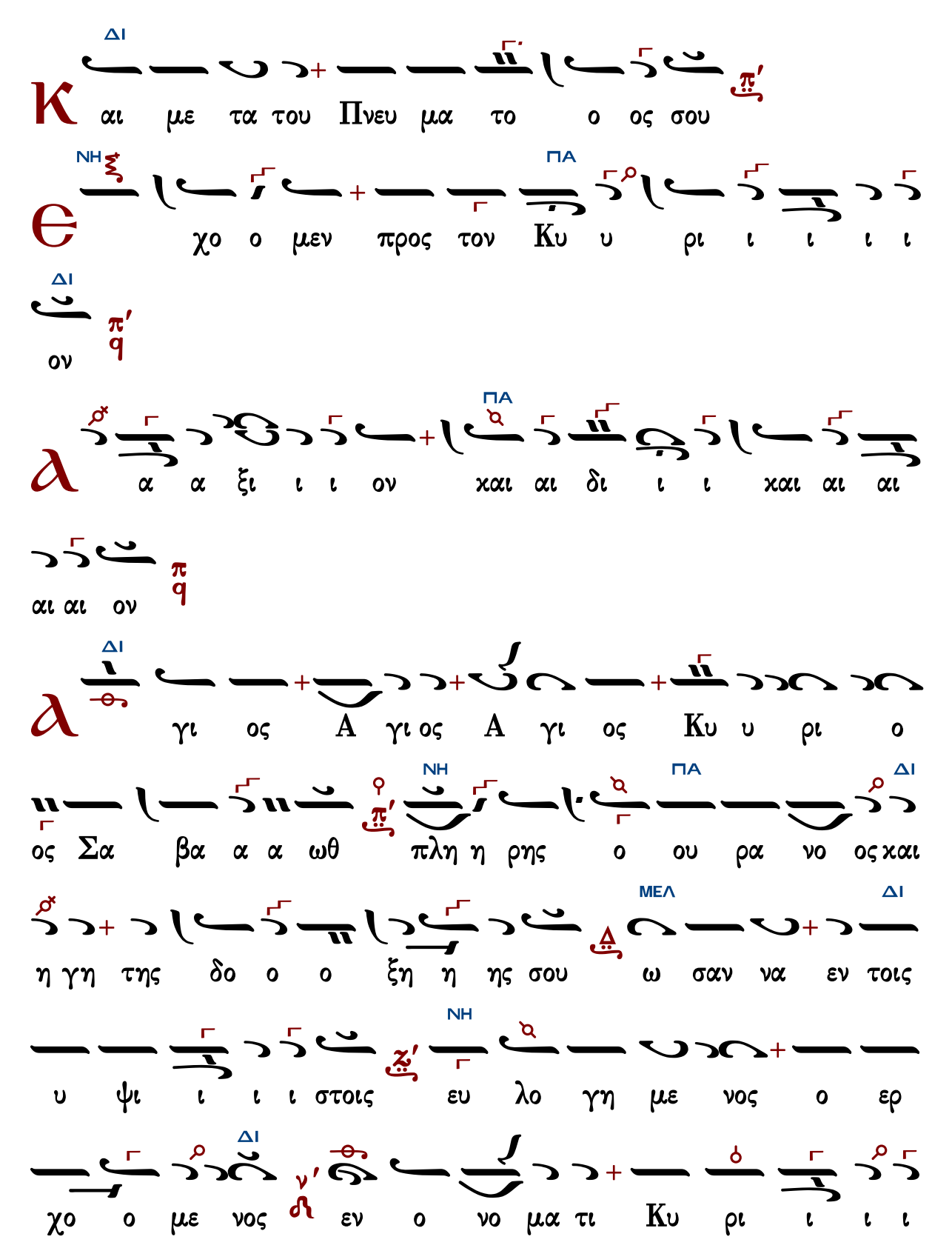
ΔΙ
κ
αι με τα του Πνευ μα το ο ος σου
ΝΗ
ΠΑ
χο ο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ι ι ι
ΔΙ
ον
ΠΑ
α α ξι ι ι ον χαι αι δι ι ι χαι αι αι
αι αι ον
ΔΙ
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ο
ΝΗ
ΠΑ
ΔΙ
ος Σα βα α α ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι
ΜΕΛ
ΔΙ
η γη της δο ο ο ξη η ης σου ω σαν να εν τοις
ΝΗ
υ ψι ι ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ
ΔΙ
χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι

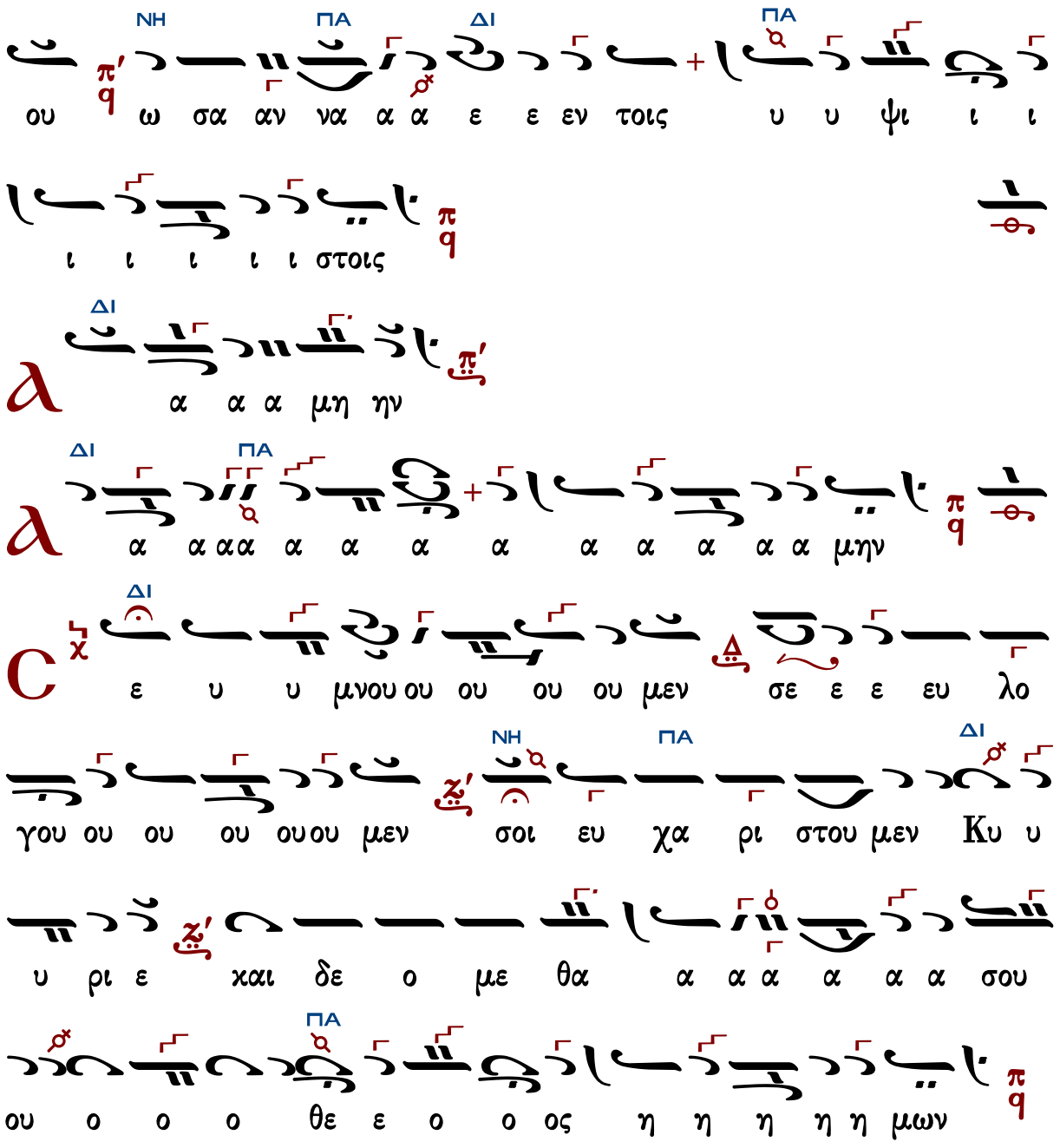

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

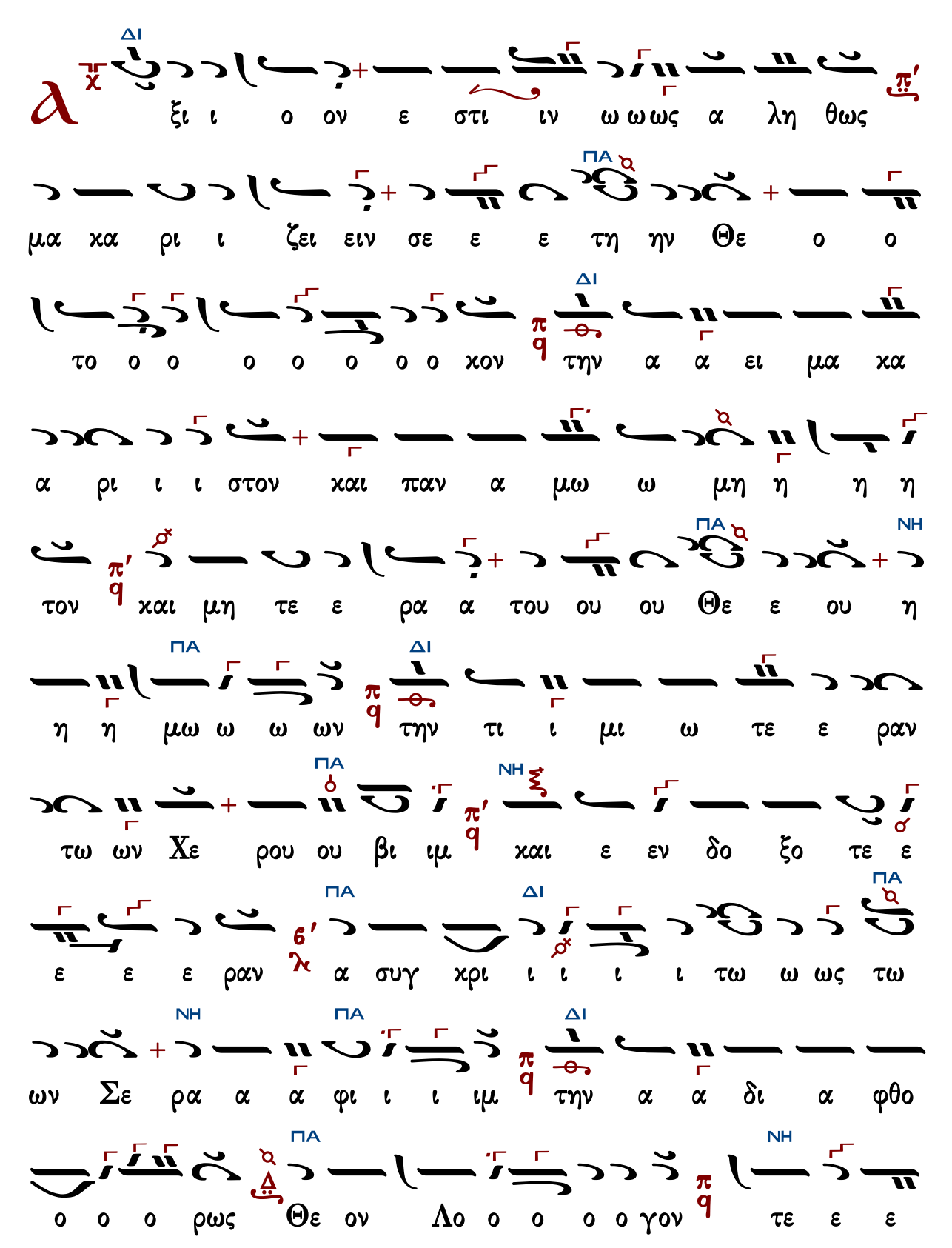
ΔΙ
ξι ι ο ον ε στι ιν ω ω ως α λη θως
ΠΑ
μα χα ρι ι ζει ειν σε ε ε τη ην Θε ο ο
ΔΙ
το ο ο ο ο ο ο ο χον την α α ει μα χα
α ρι ι ι στον χαι παν α μω ω μη η η η
ΝΗ
ΠΑ
τον χαι μη τε ε ρα α του ου ου Θε ε ου η
ΠΑ
ΔΙ
η η μω ω ω ων την τι ι μι ω τε ε ραν
ΠΑ
ΝΗ
τω ων Χε ρου ου βι ιμ χαι ε εν δο ξο τε ε
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι ι τω ω ως τω
ΝΗ
ΠΑ
ΔΙ
ων Σε ρα α α φι ι ι ιμ την α α δι α φθο
ΠΑ
ΝΗ
ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο ο γον τε ε ε

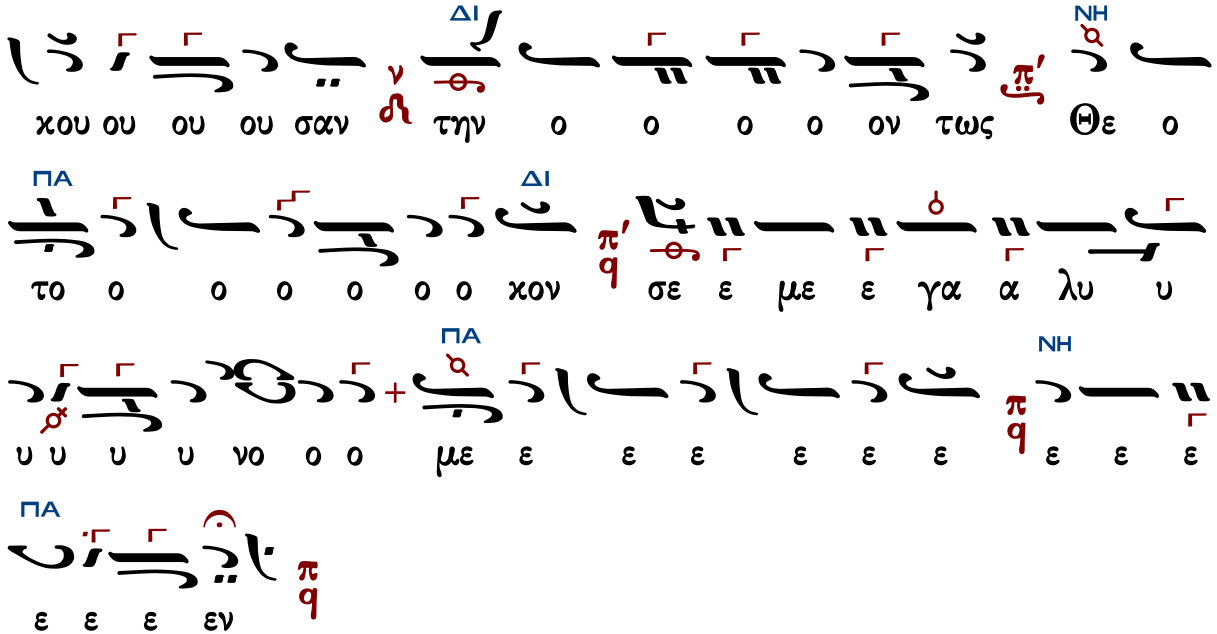

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος Δι

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.109#

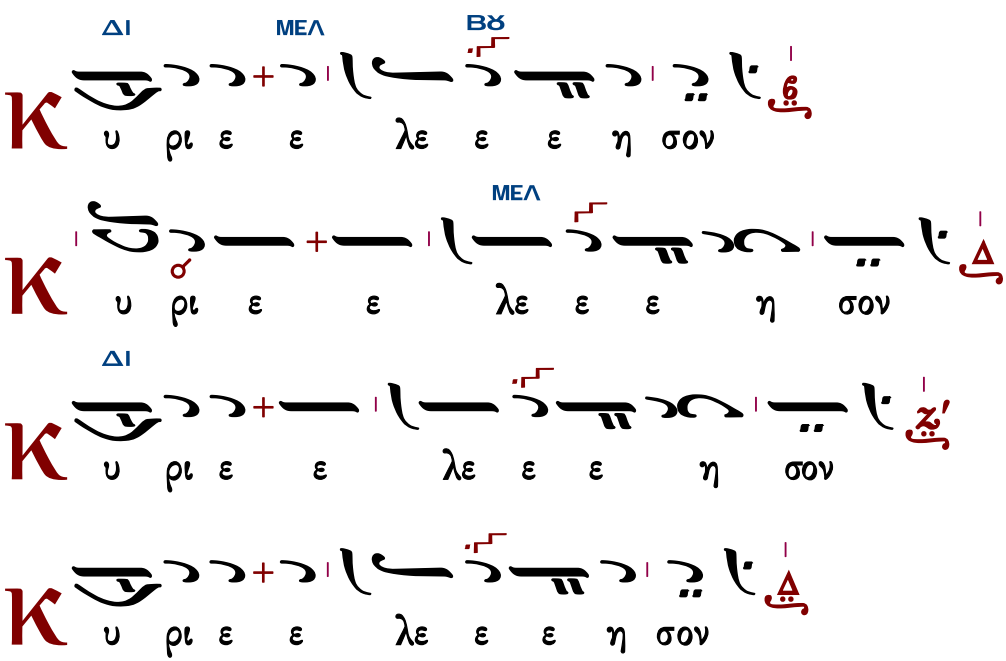

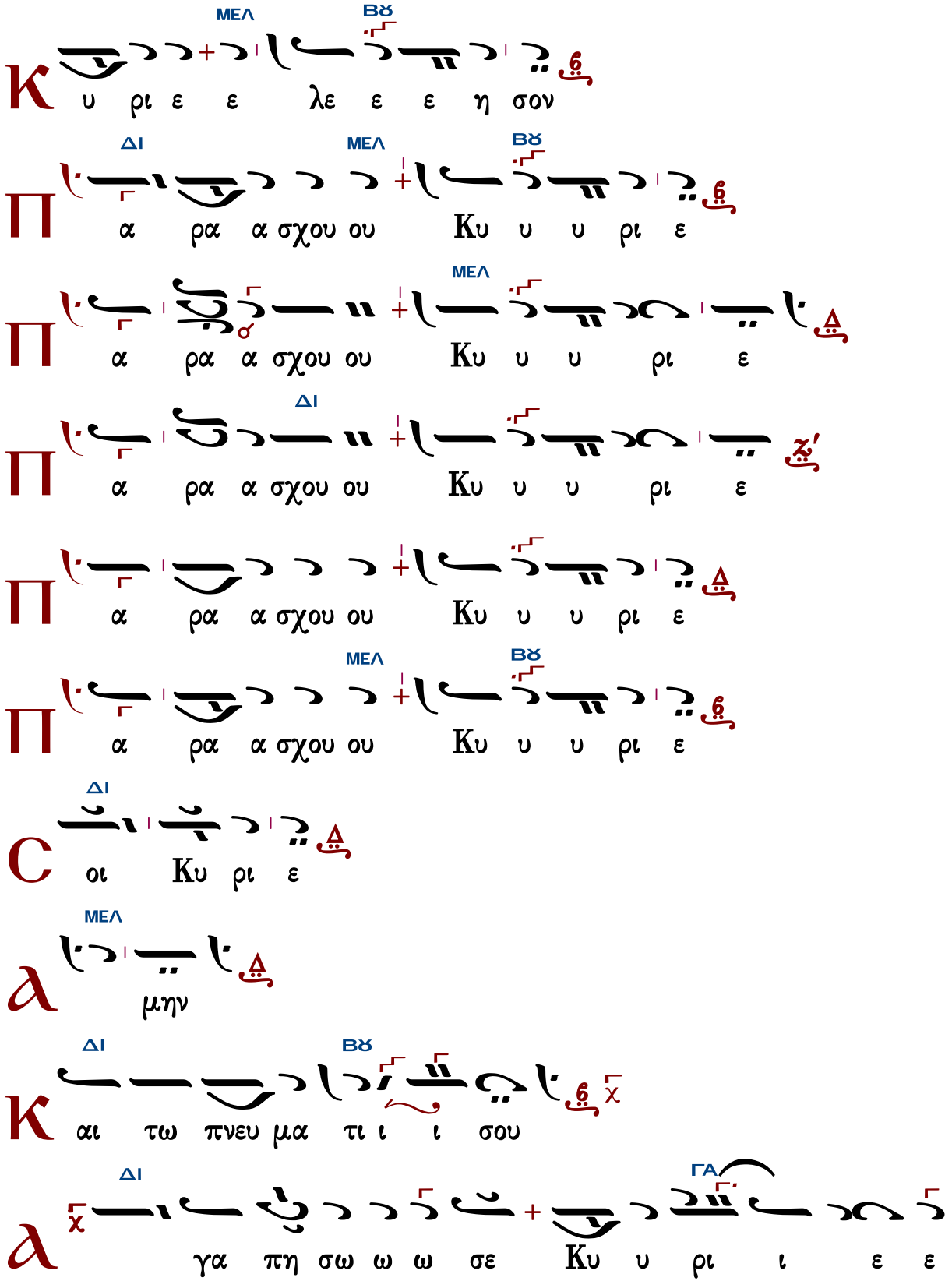
ΜΕΛ
ΒΫ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΔΙ
ΜΕΛ
ΒΫ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΜΕΛ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΔΙ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΜΕΛ
ΒΫ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΔΙ
C οι Κυ ρι ε
ΜΕΛ
a μην
ΔΙ
ΒΫ
Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σου
ΔΙ
ΓΑ
a γα πη σω ω ω σε Κυ υ ρι ι ε ε

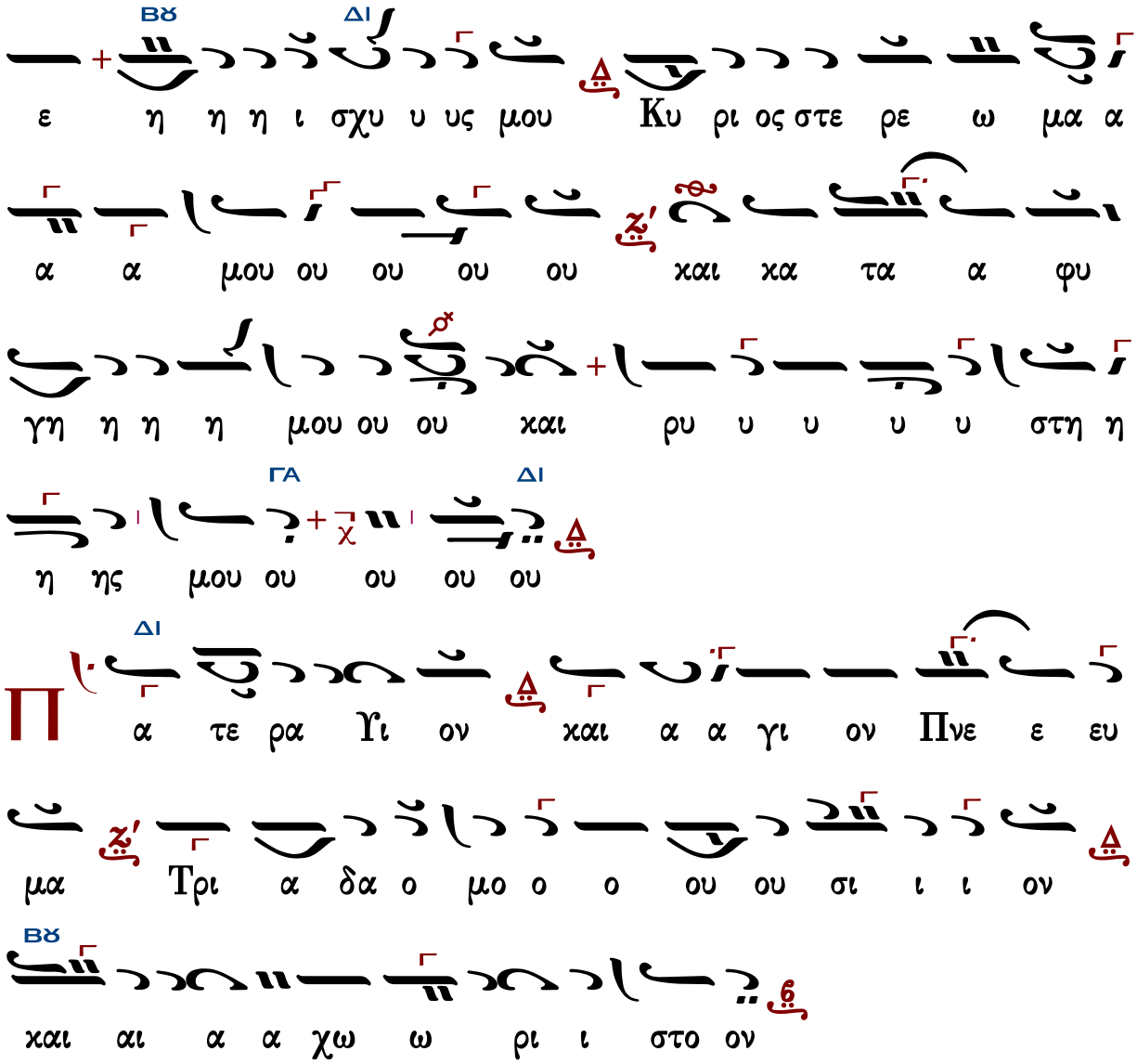

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

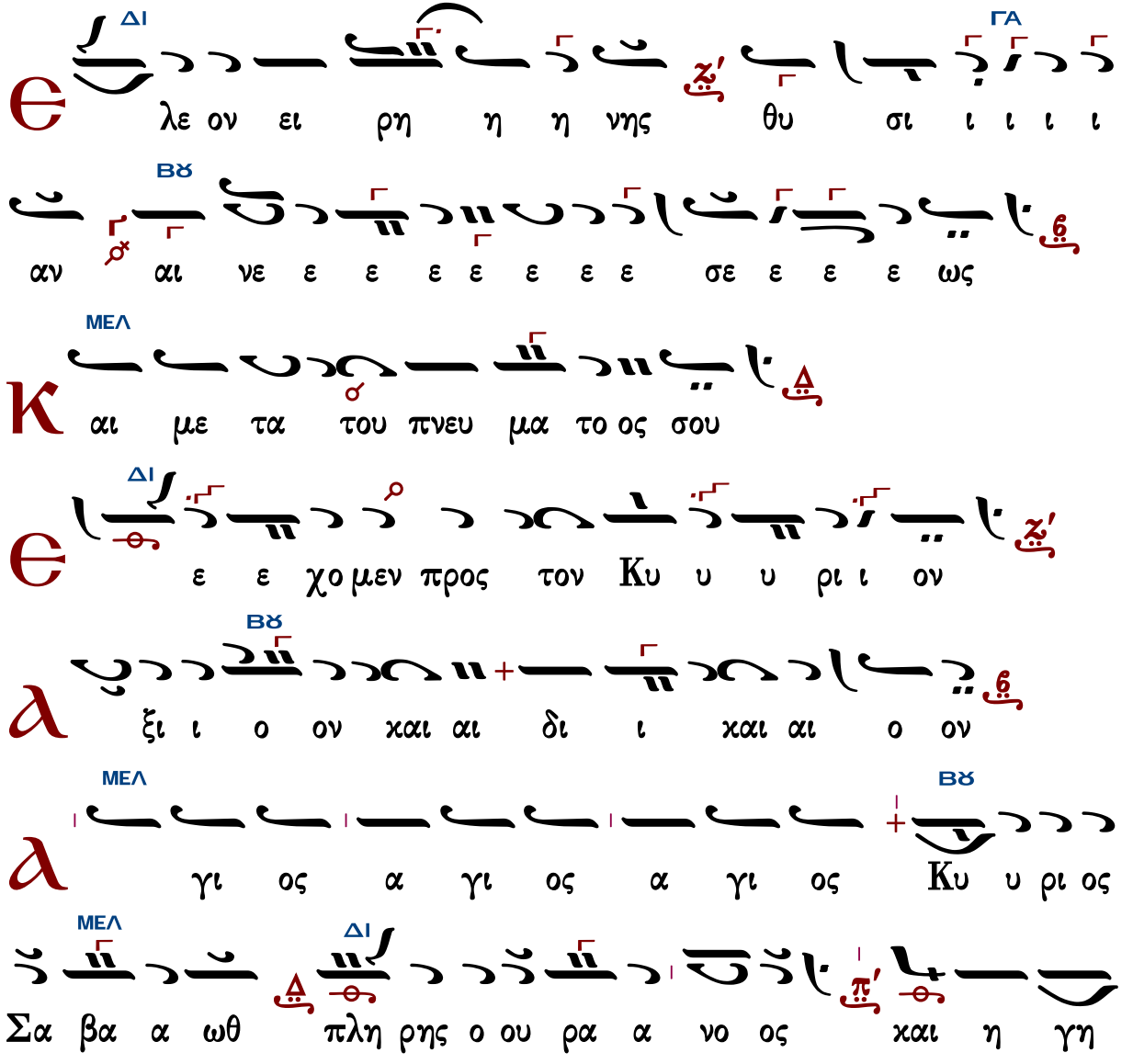

ΒΘ
ΔΙ
της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε νος
εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σα αν να α
ΒΘ
ΔΙ
ΒΘ
ΔΙ
ΓΑ
ΔΙ
α α α α μην
ΔΙ
ΓΑ
ΔΙ
ΒΘ
α α α α α α α α α α α α
μην
ΔΙ
ε ε υ υ μνου ου ου ου με εν σε ευ λο
γου ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου ου ου με ε
εν Κυ υ ρι ι ι ε χαι αι δε ε ο δε

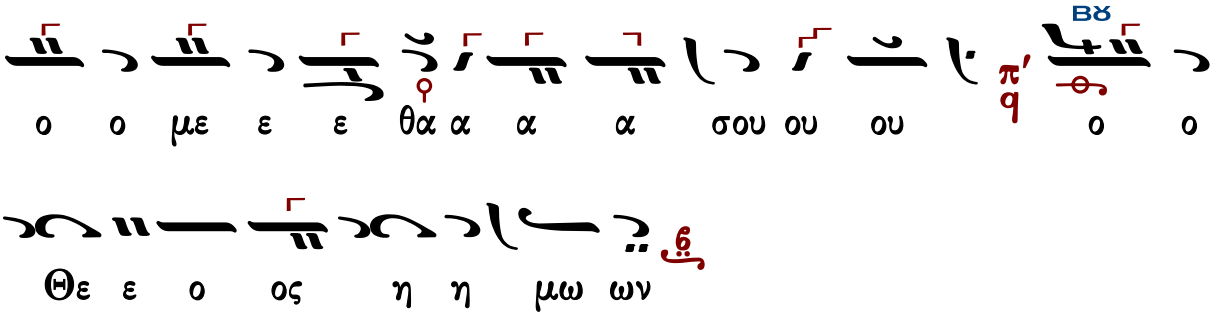

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος Δι

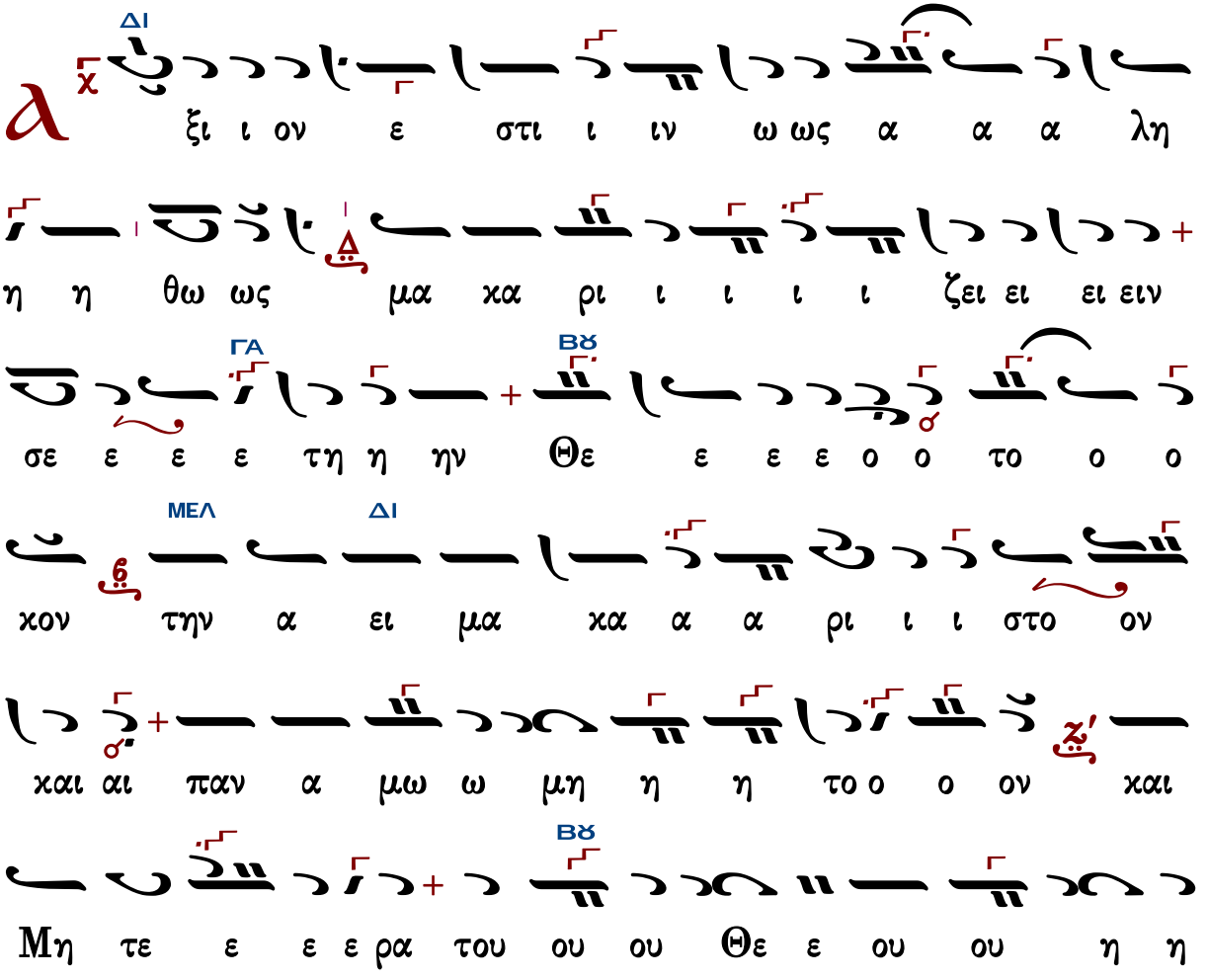

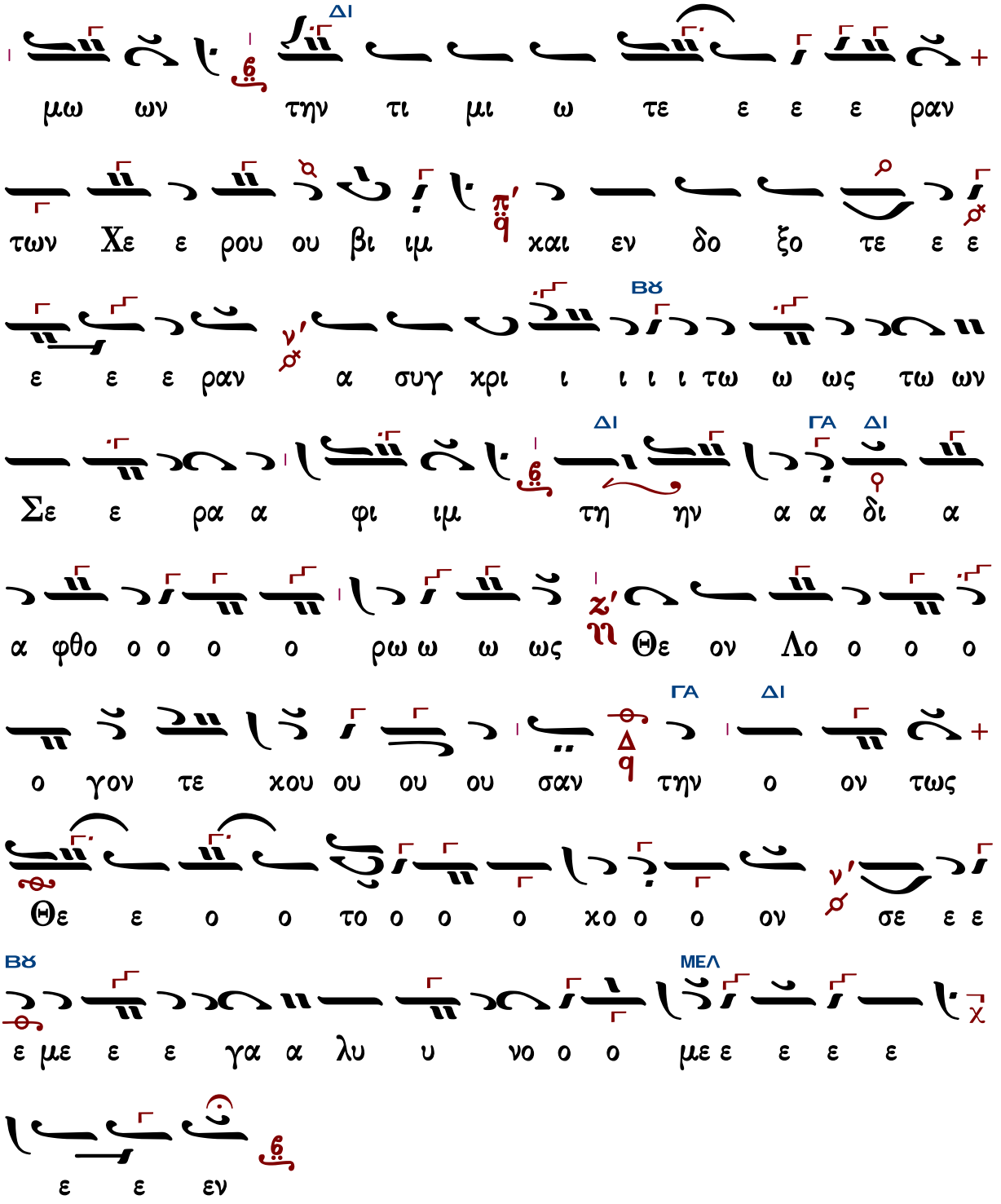

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.332#

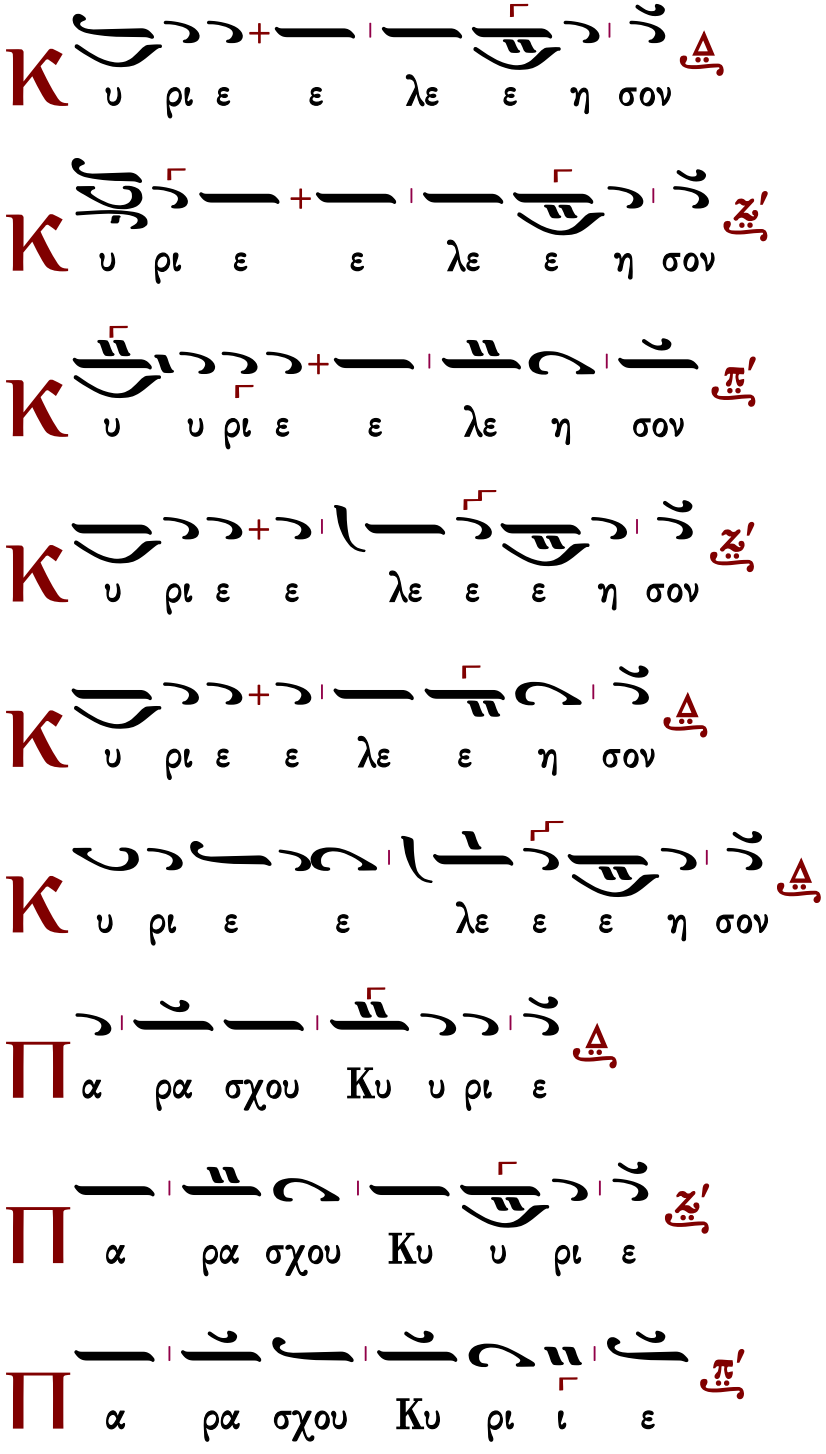

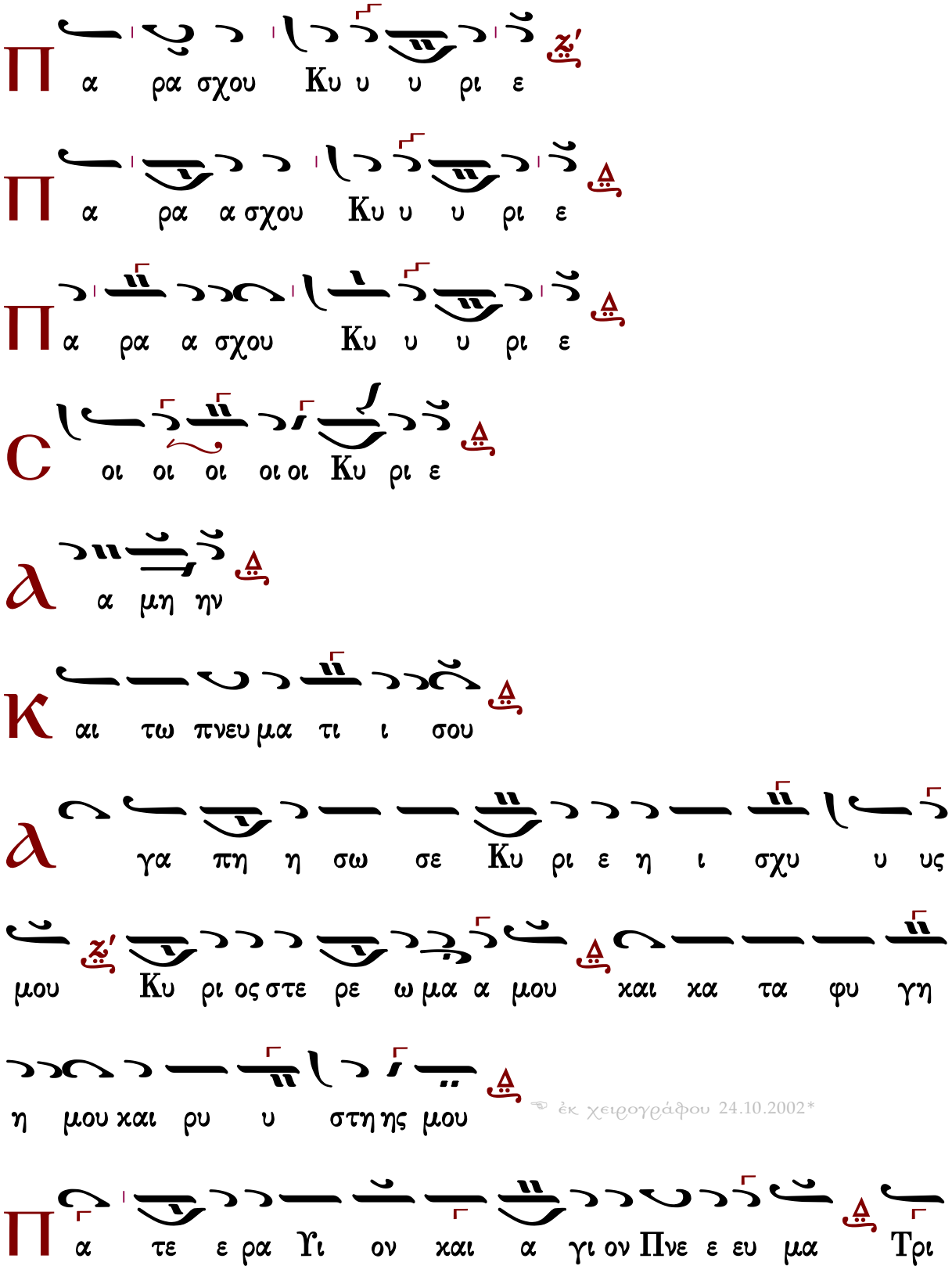

ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

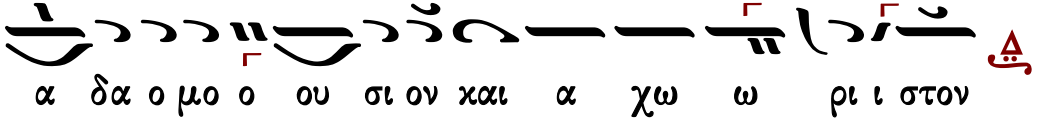

α δα ο μο ο ου σι ον και α χω ω ρι ι στον

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

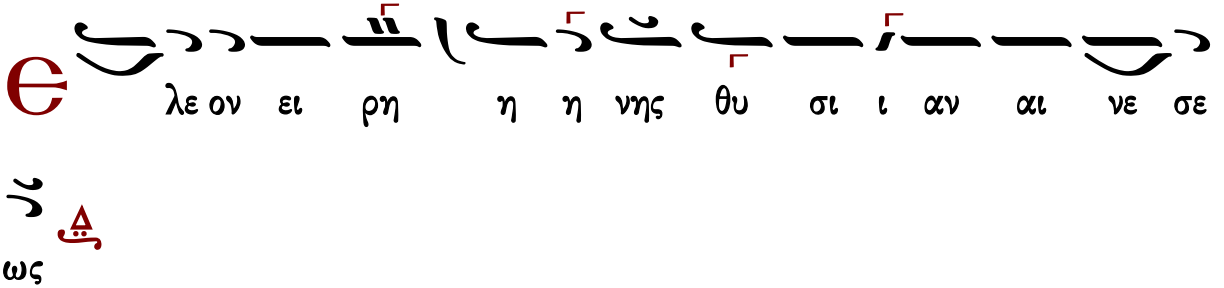

λε ον ει ρη η η νης θυ σι ι αν αι νε σε

ως

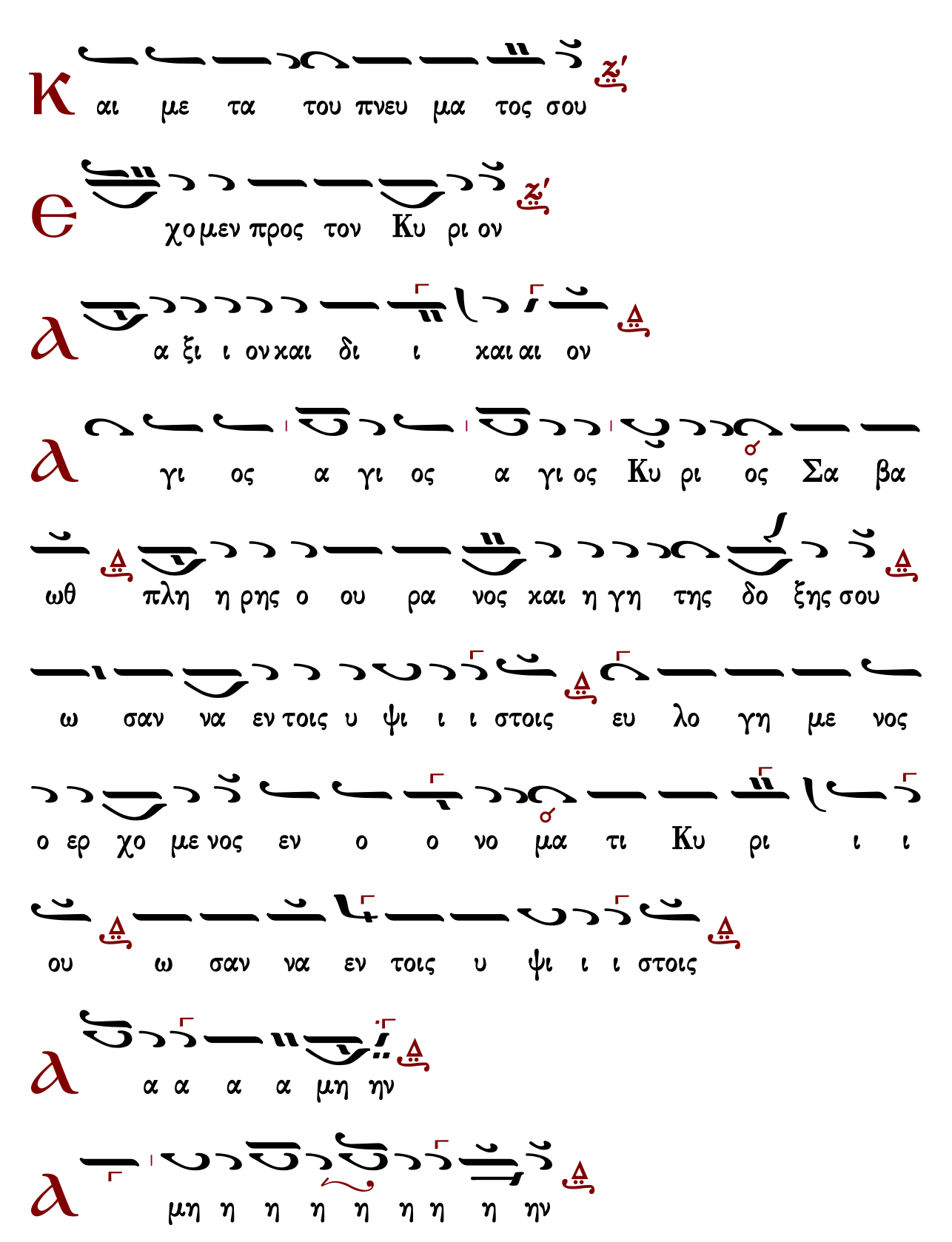
κ αι με τα του πνευ μα τος σου
ϵ χο μεν προς τον Κυ ρι ον
α α ξι ι ον και δι ι και αι ον
α γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα
ωθ πλη η ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης σου
ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη με νος
ο ερ χο με νος εν ο ο νο μα τι Κυ ρι ι ι
ου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις
α α α α μη ην
μη η η η η η η η ην

C

ε ε υ υ μνου ου μεν σε ε ε ευ λο γου

ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ι ε και

δε ο με θα α α σου ο Θε ο ος η η μω ων

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

α

ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα ρι ζει ειν σε

την Θε ο το ο ο ο κο ον την α ει μα κα ρι ι

στον και παν α μω ω μη η τον και μη τε ε ρα α

του ου Θε ε ου ου η η μω ων την τι μι ω

τε ε ραν τω ων Χε ρου ου βιμ και εν δο ξο τε ε

ρα αν α συγ κρι ι ι ι τως τω ων Σε ρα α α φι ιμ

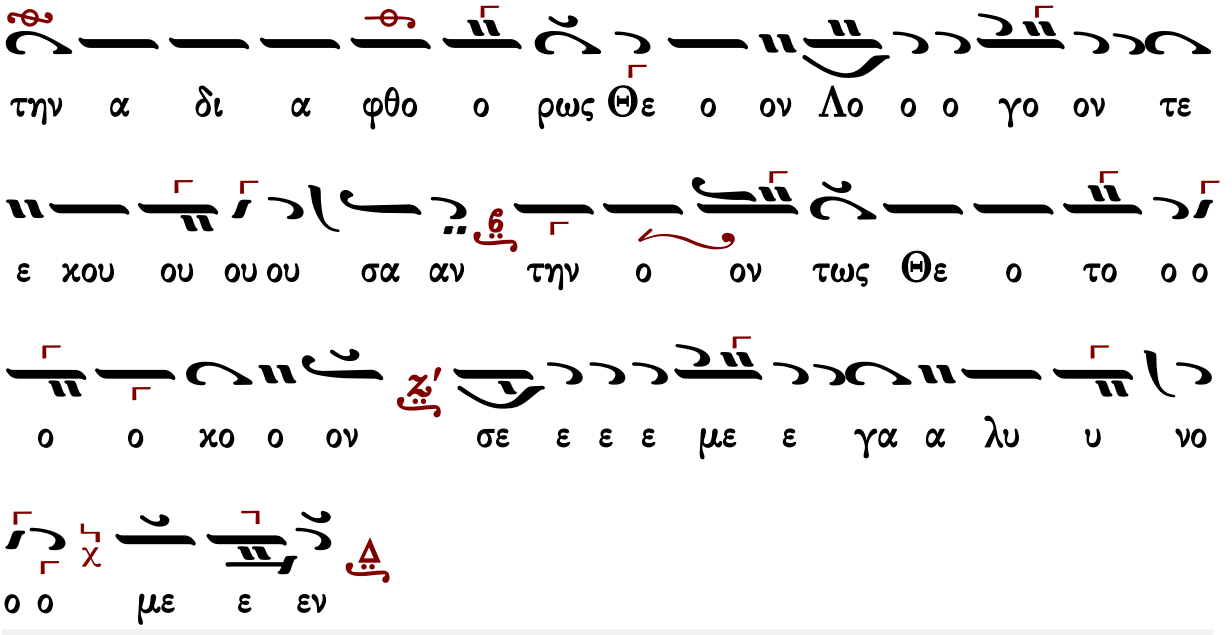

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος ⸗ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

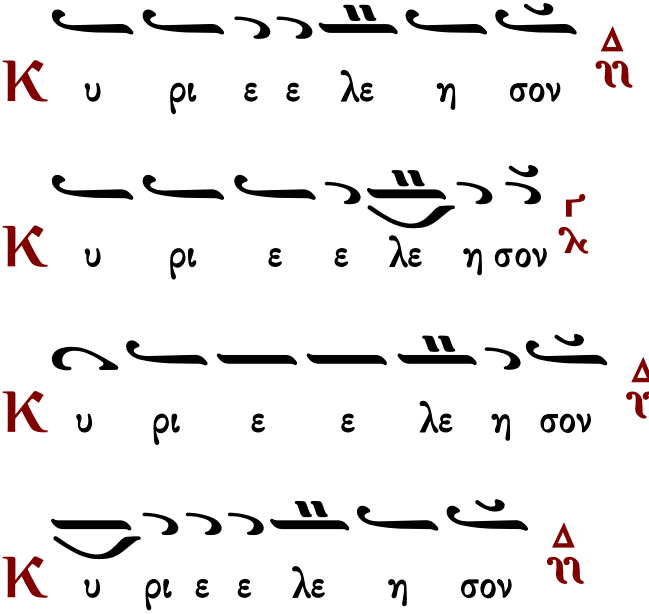

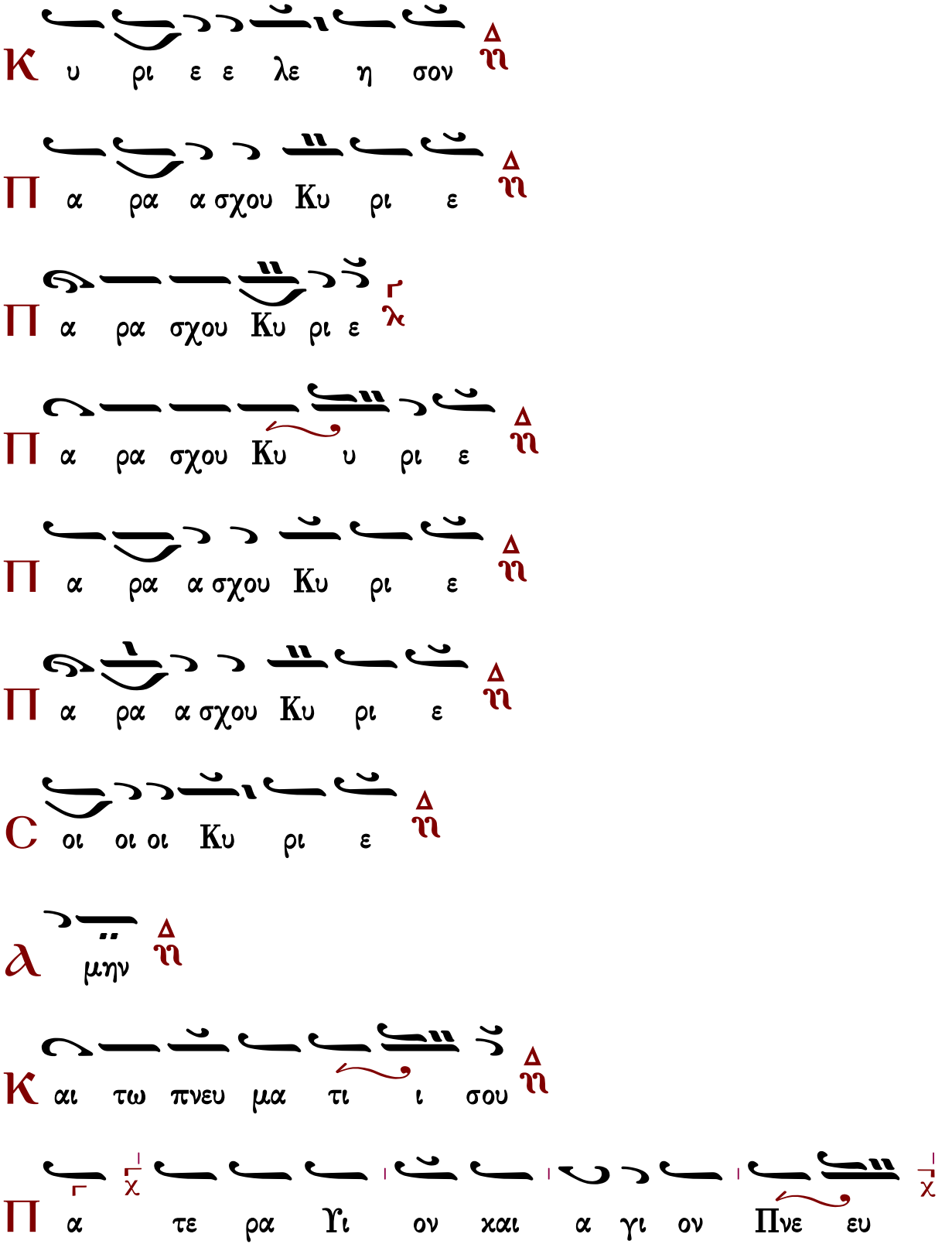
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
C οι οι οι Κυ ρι ε
λ μην
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου
Π α τε ρα Υι ον χαι α γι ον Πνε ευ

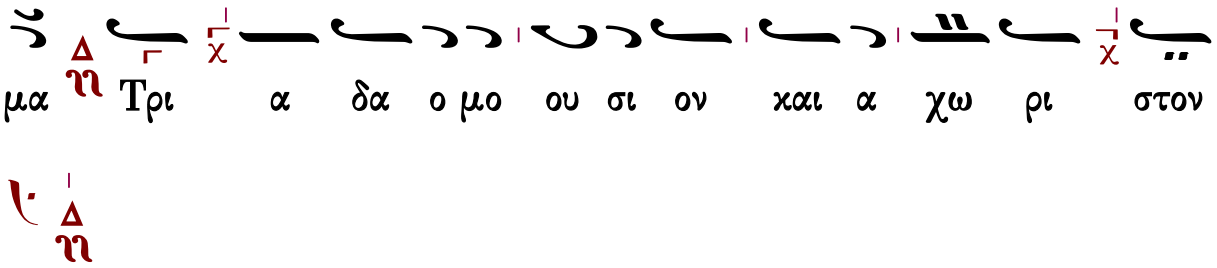

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν

Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος ⸗ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

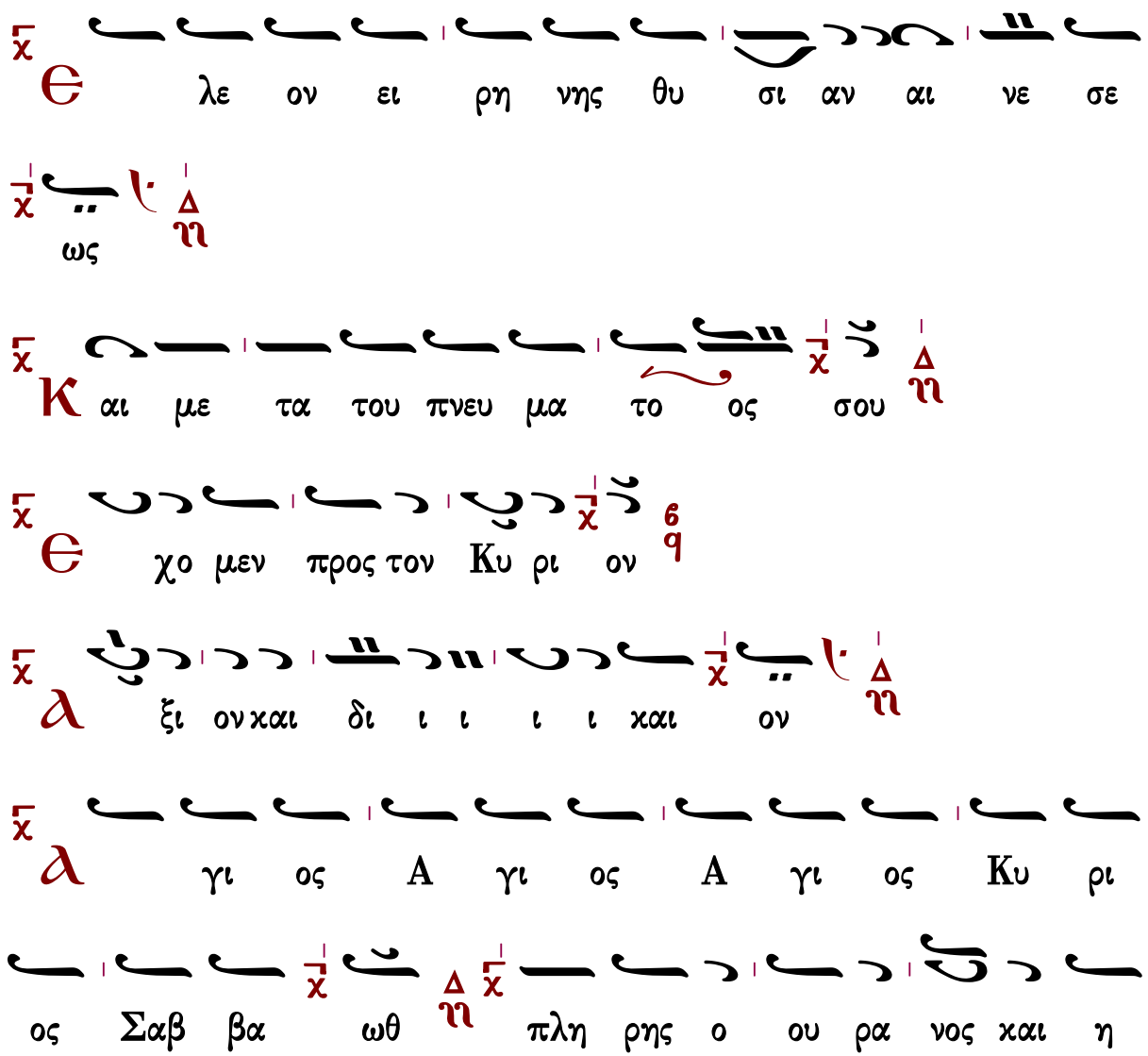

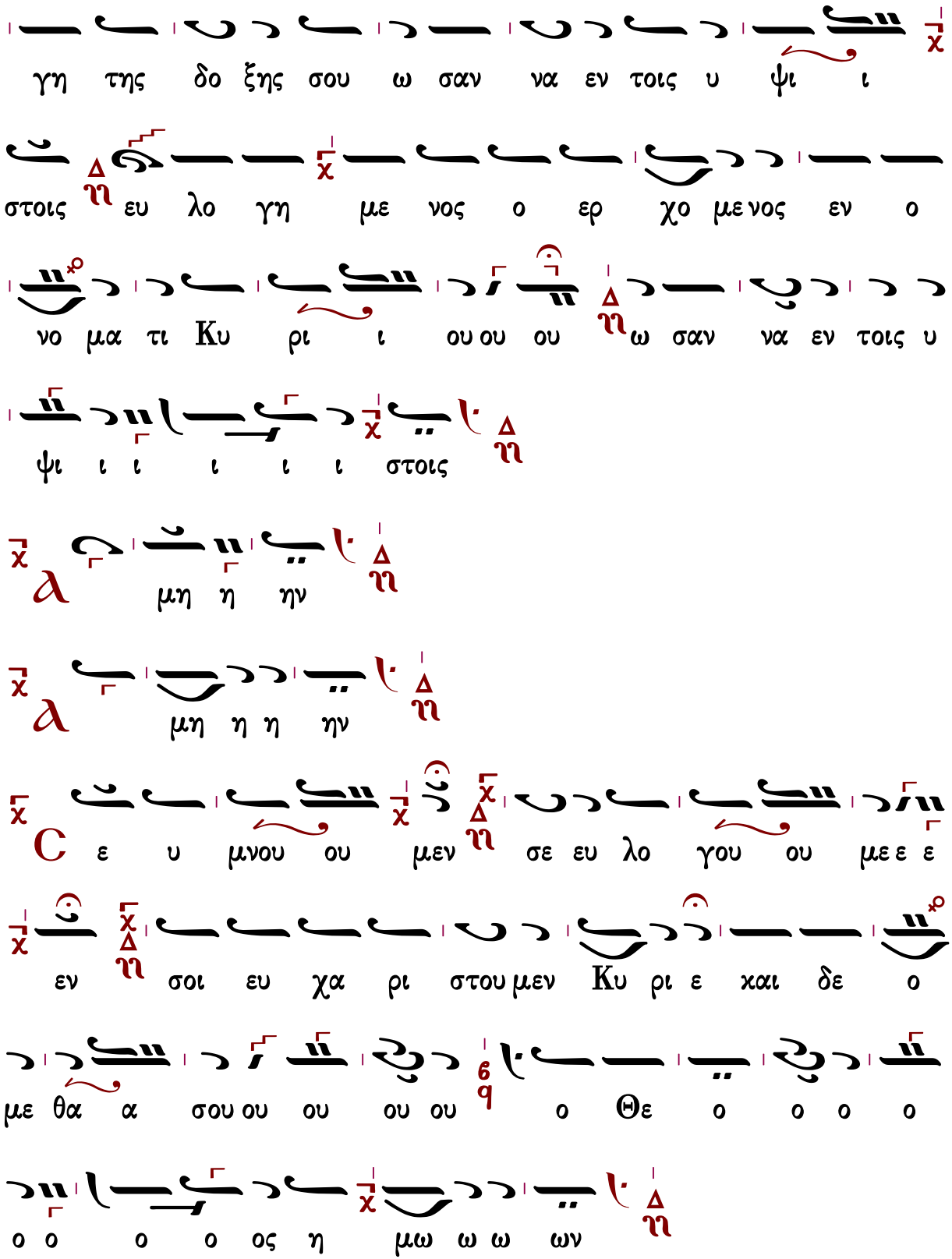

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,

δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.444#

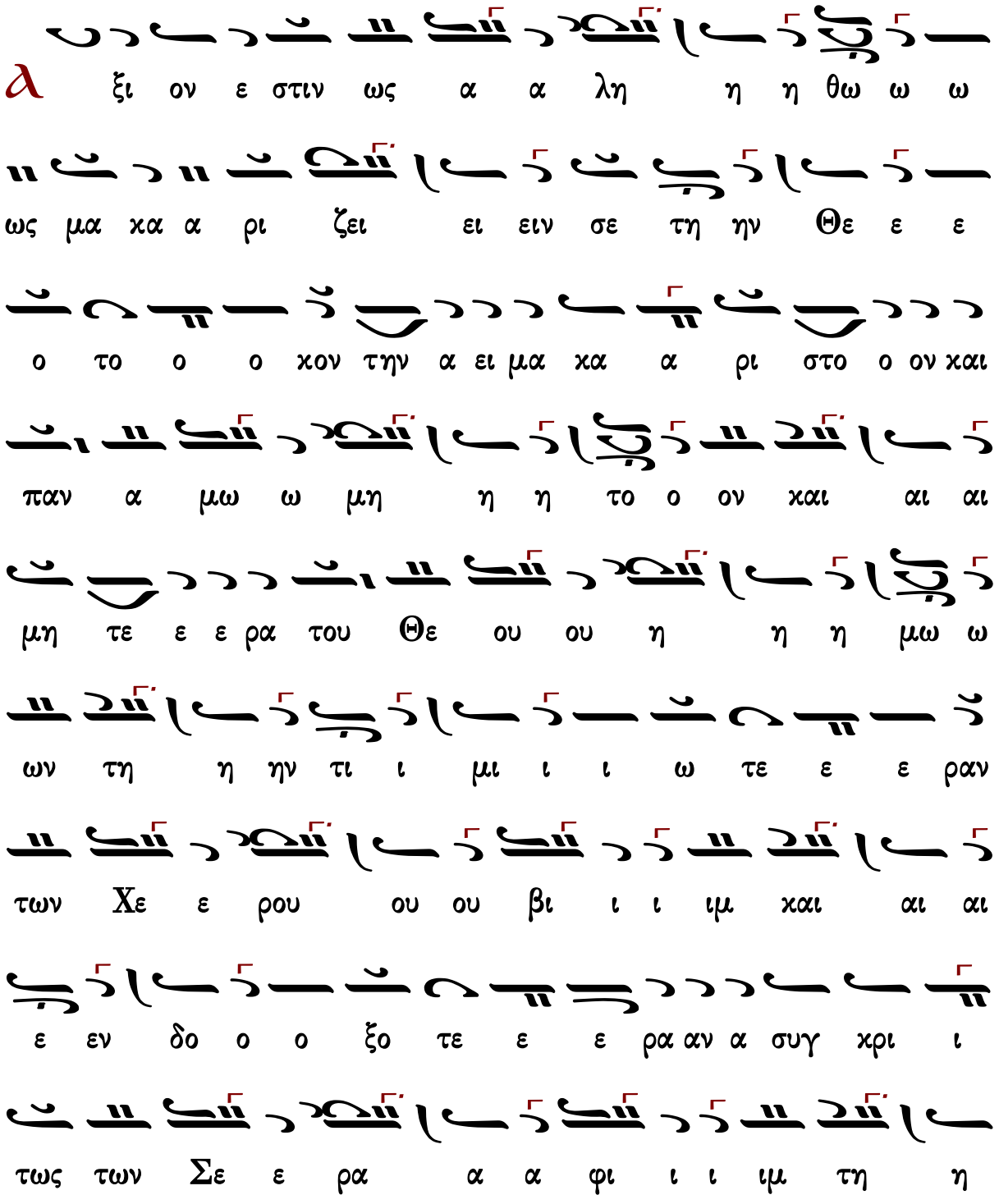

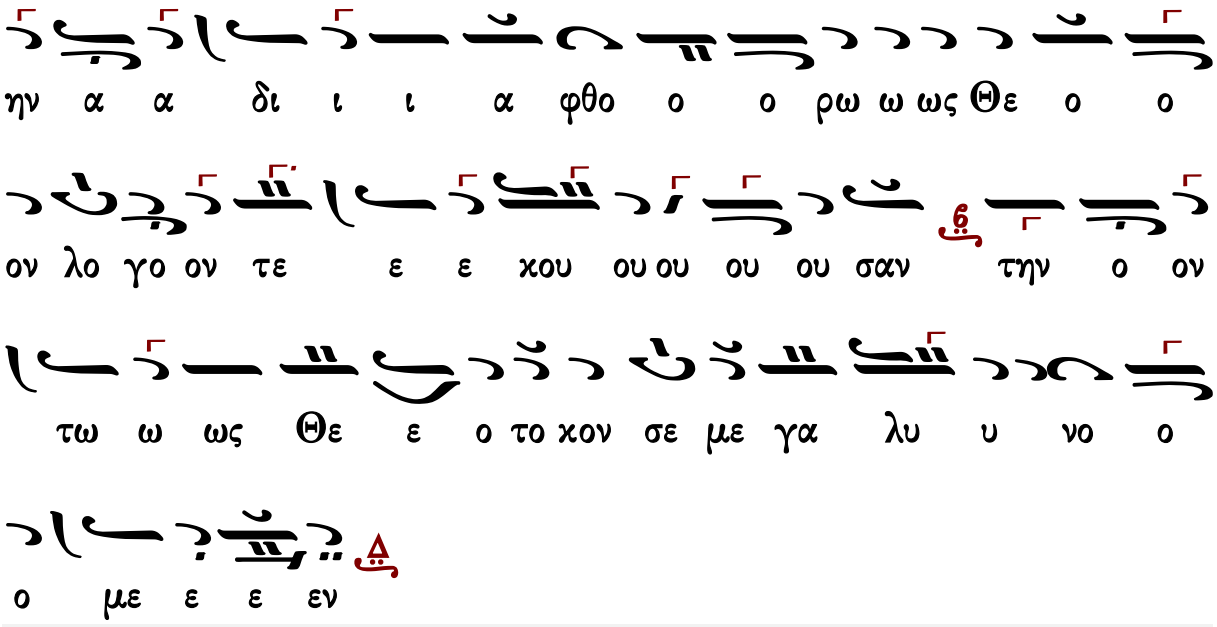

Κοινωνικὸν

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος Δι

Κοινωνικών Εκλογάριον
Μονή Αγίου Διονυσίου
Άγιον Όρος 2002 σ.26*

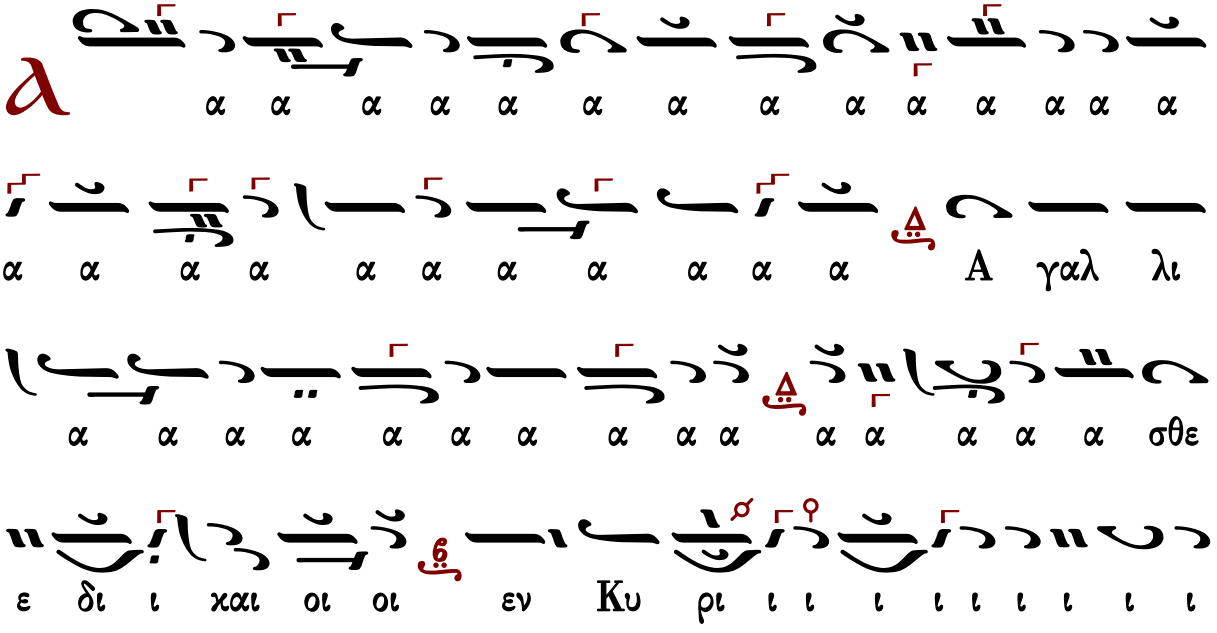

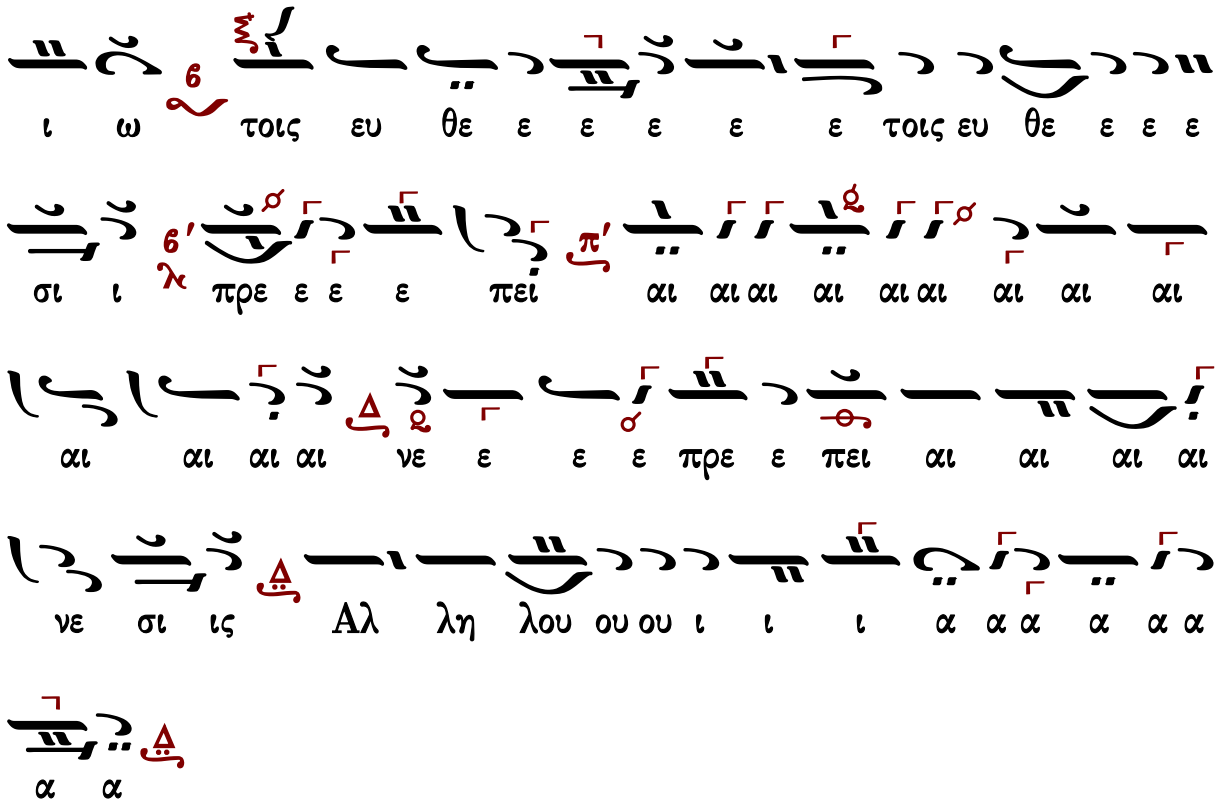

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀστερίου Δεβρελῆ

Ἦχος Δι

Ἀστερίου Δεβρελῆ
Θεσσαλονίκη 2022*

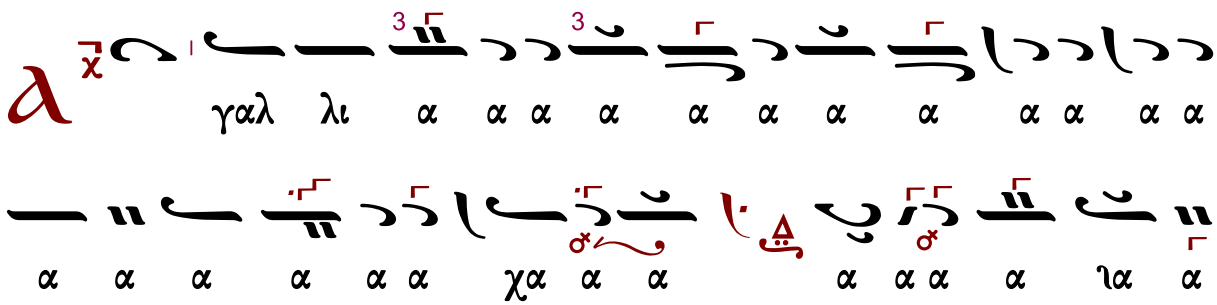

ι ι ι ι q ι ι ι εν Κυ υ ρι ι ι ι ι

ι ι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

τοις ευ θε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε τοις ευ θε ε ε ε ε ε ε ε ε

σι ι ι πρε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε πρε ε ε ε ε ε ε ε ε πει ει ει

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι πρε ε ε πει ει

αι αι αι αι αι αι αι αι νε ε αι αι αι αι νε ε ε ε

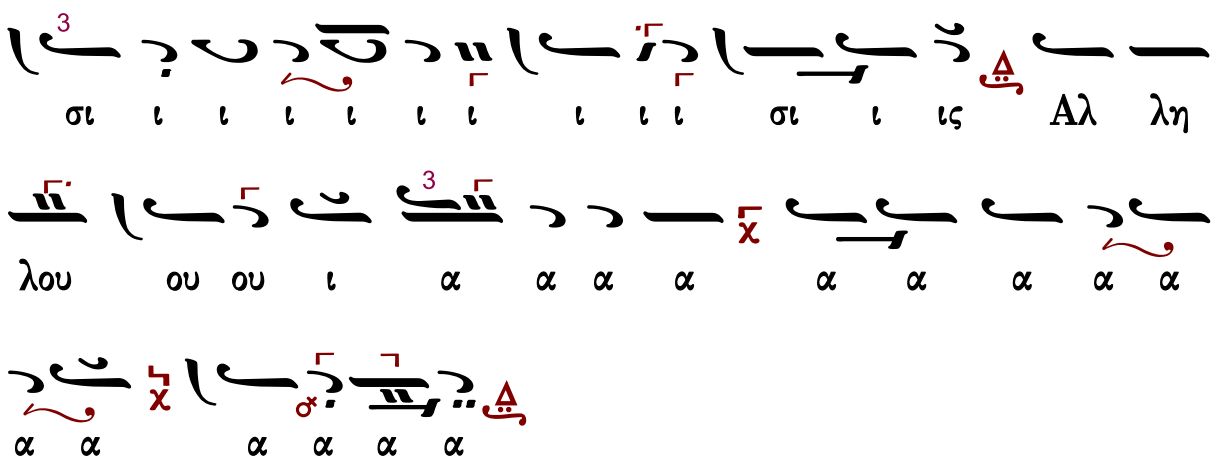

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά ἐνιαυτοῦ
2019 σ.368*

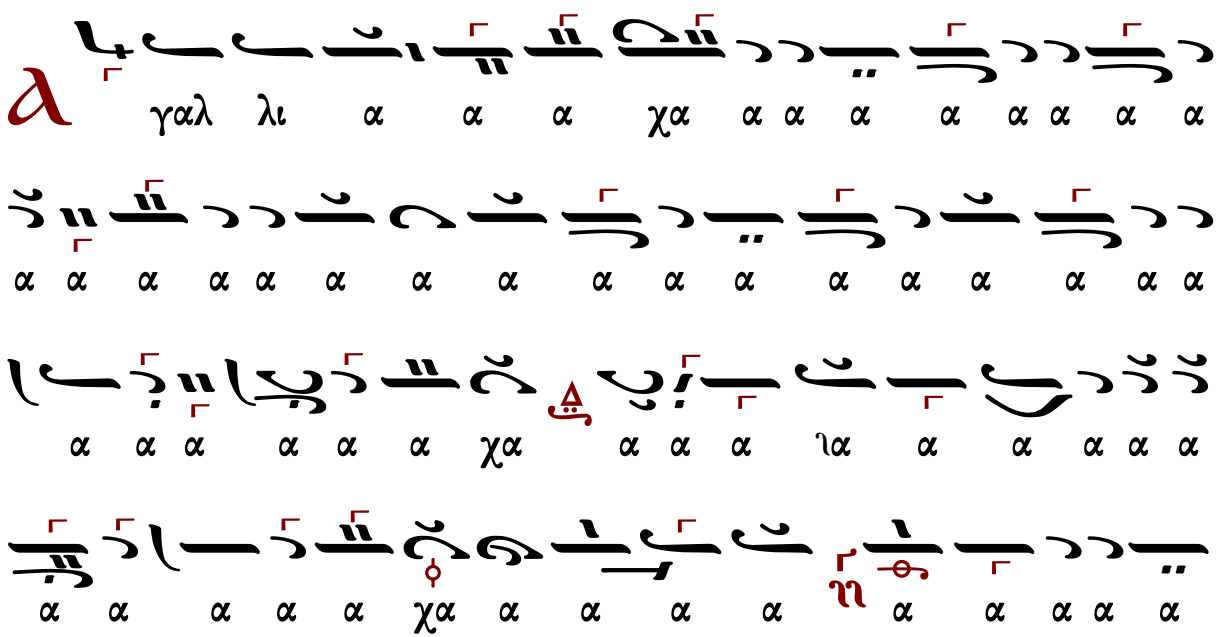

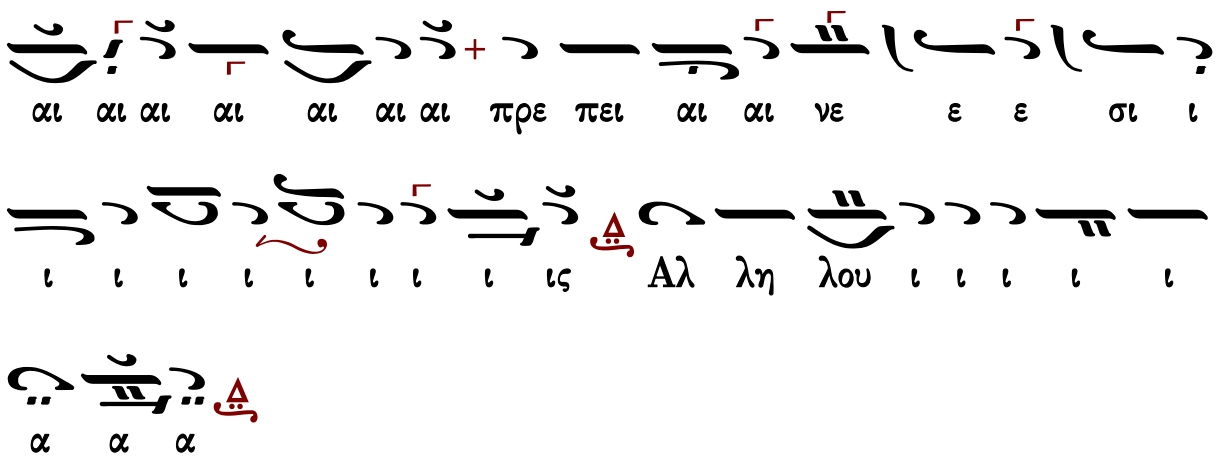

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου Λουκᾶς Λουκᾶ

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

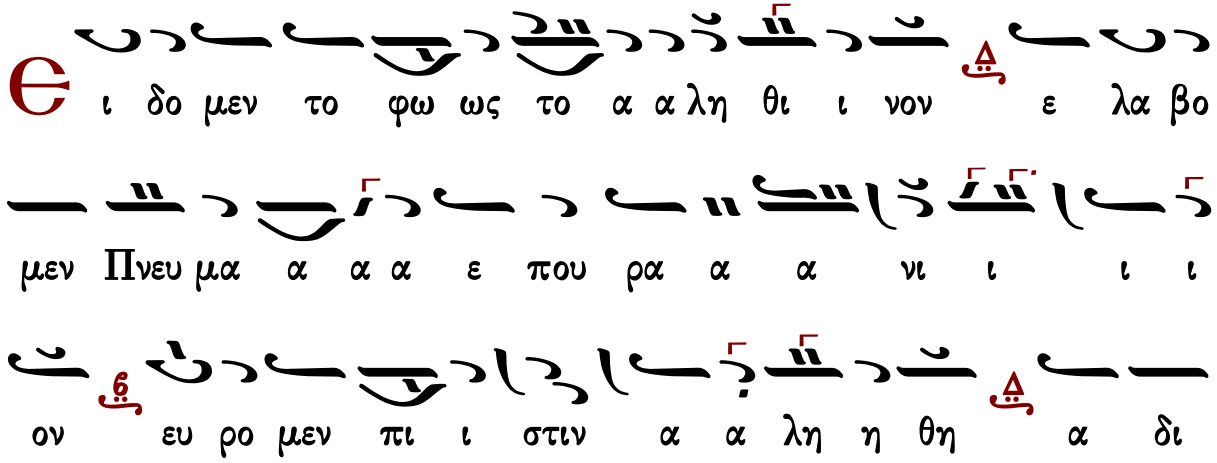

αι ρε ε τον Τρι α δα α α προ ο οσ κυ υ νου ου ουν

τες αυ τη η γαρ η μα α α ας ε ε ε σω ω ω

ω ω σεν

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

Ει δο μεν το φως το α λη θι νον ε λα βο μεν

Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι στιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προσ κυ νου ου ου ου

ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε ε εν

Δημητρίου Γουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

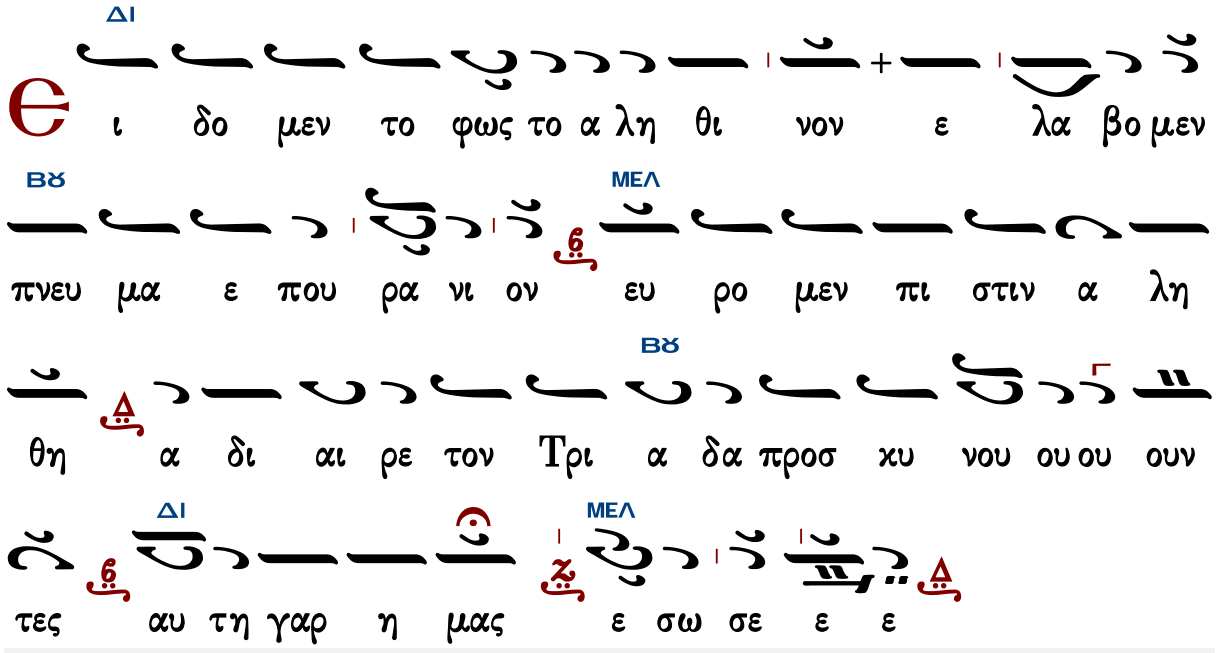

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

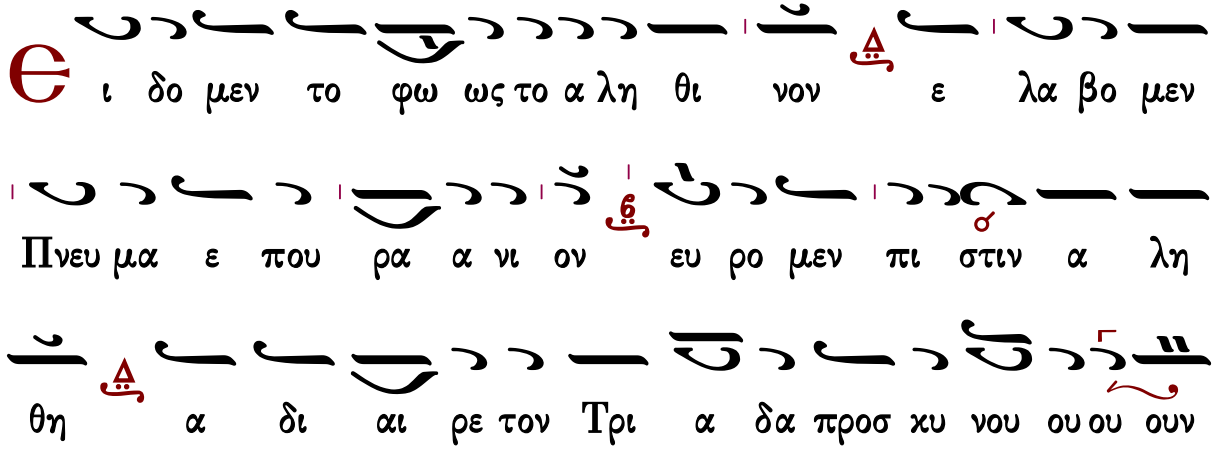

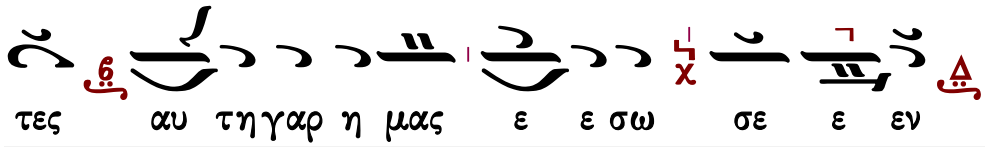

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

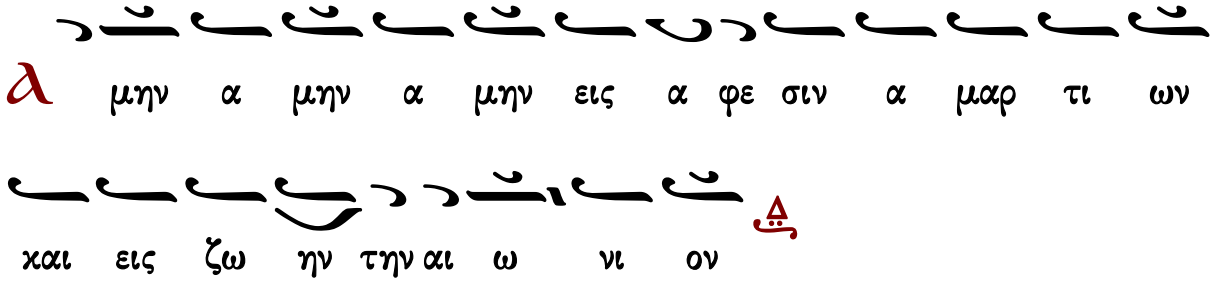

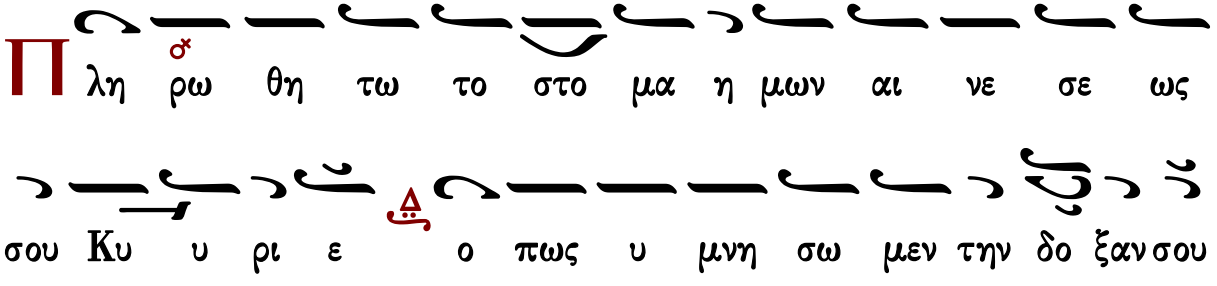

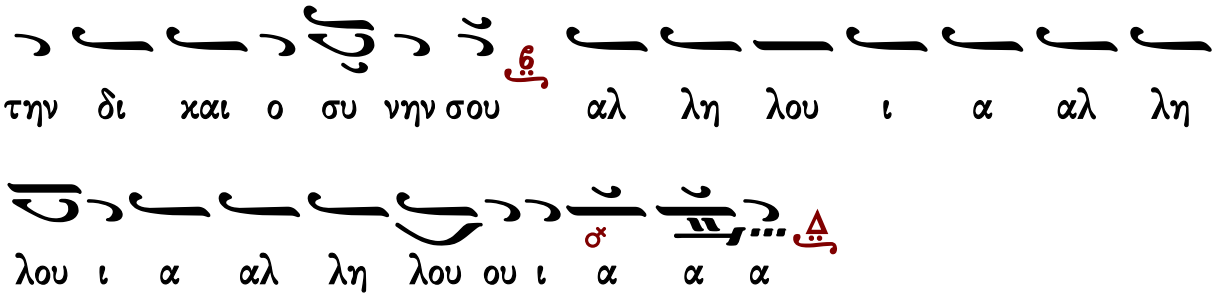

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.301*

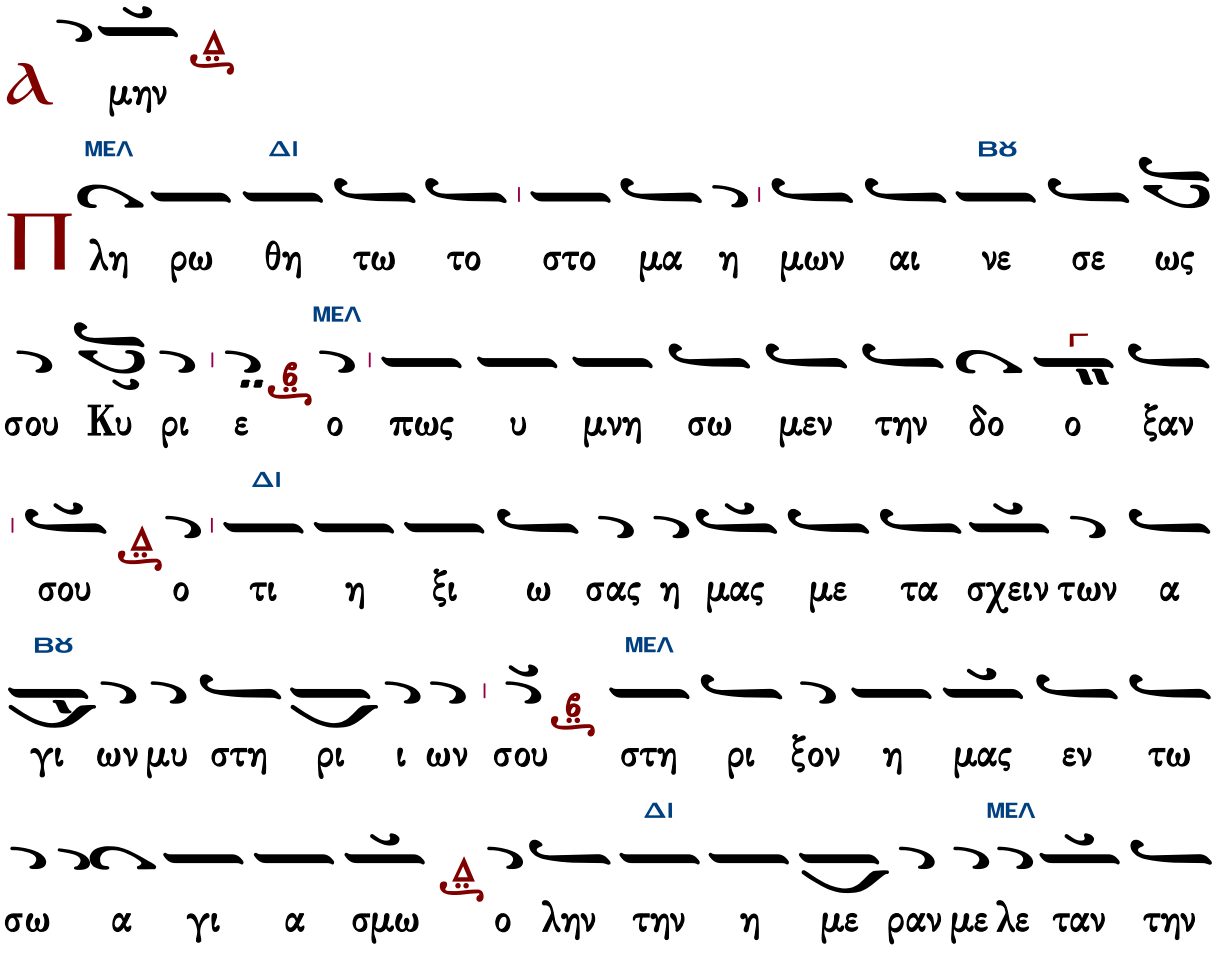

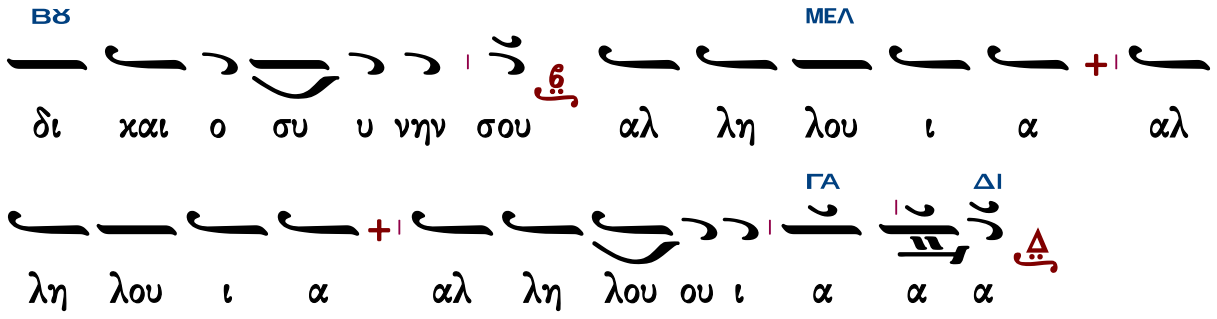

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ἦχος λ π ϋ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

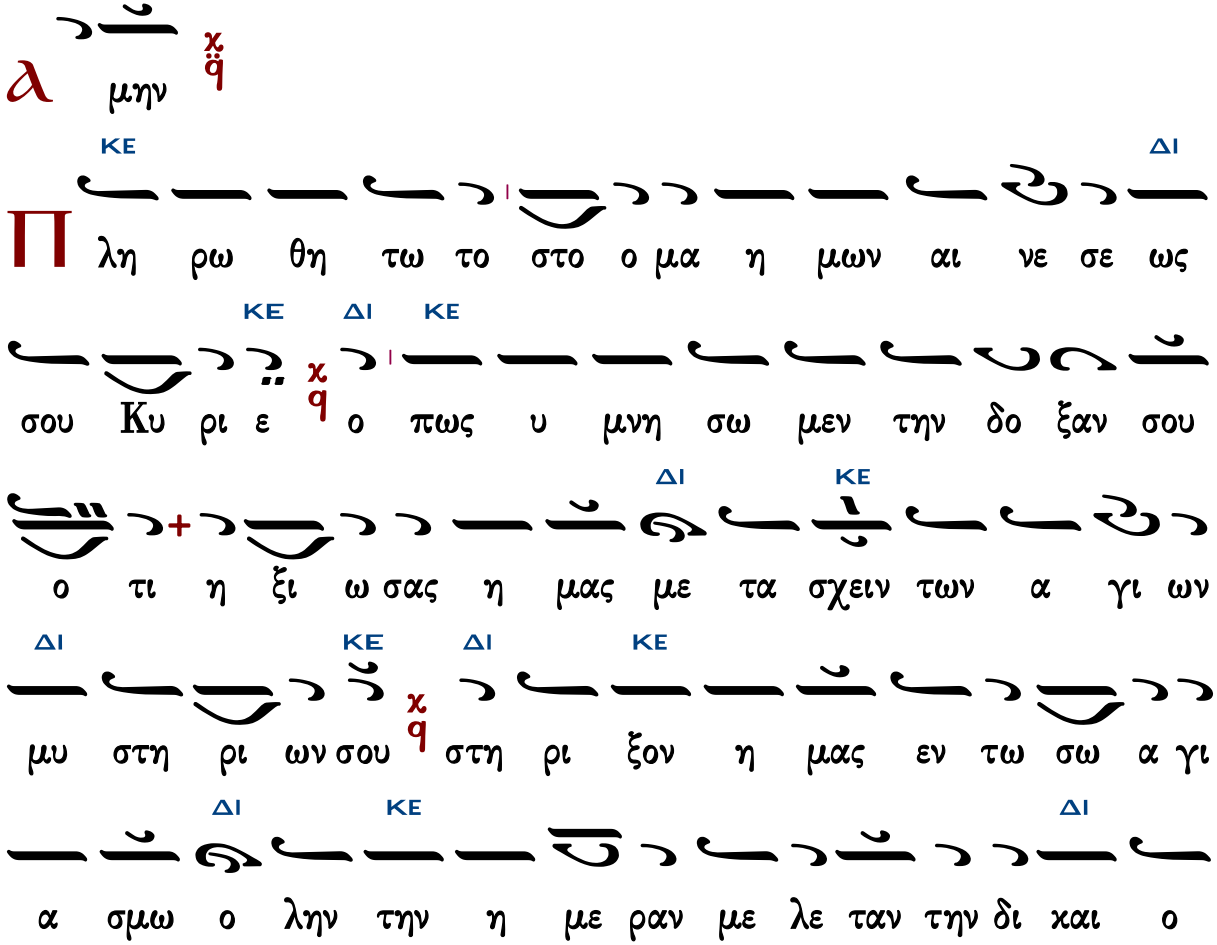

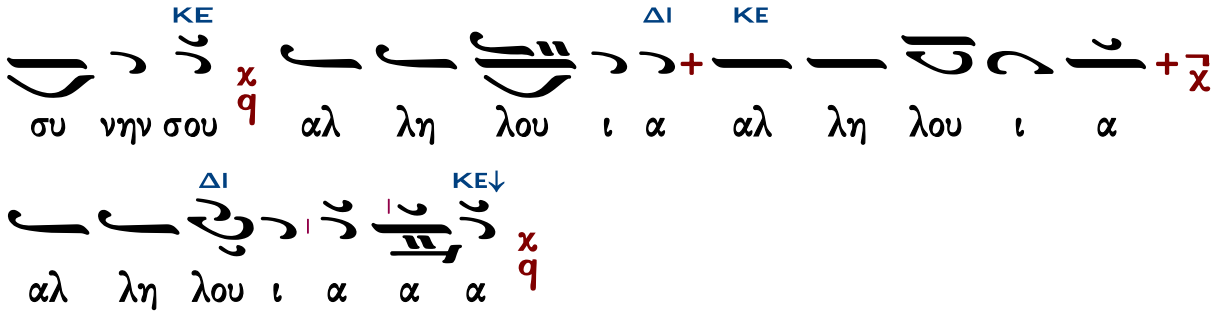

Θεῖη τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

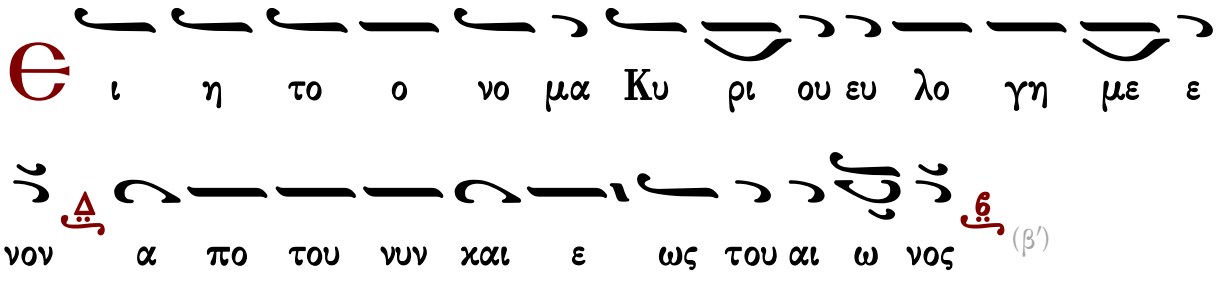

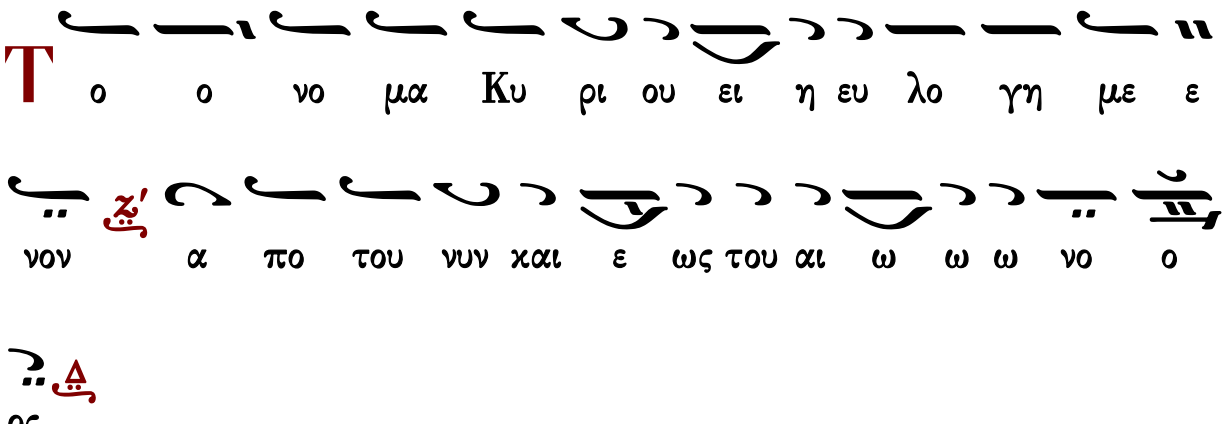

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

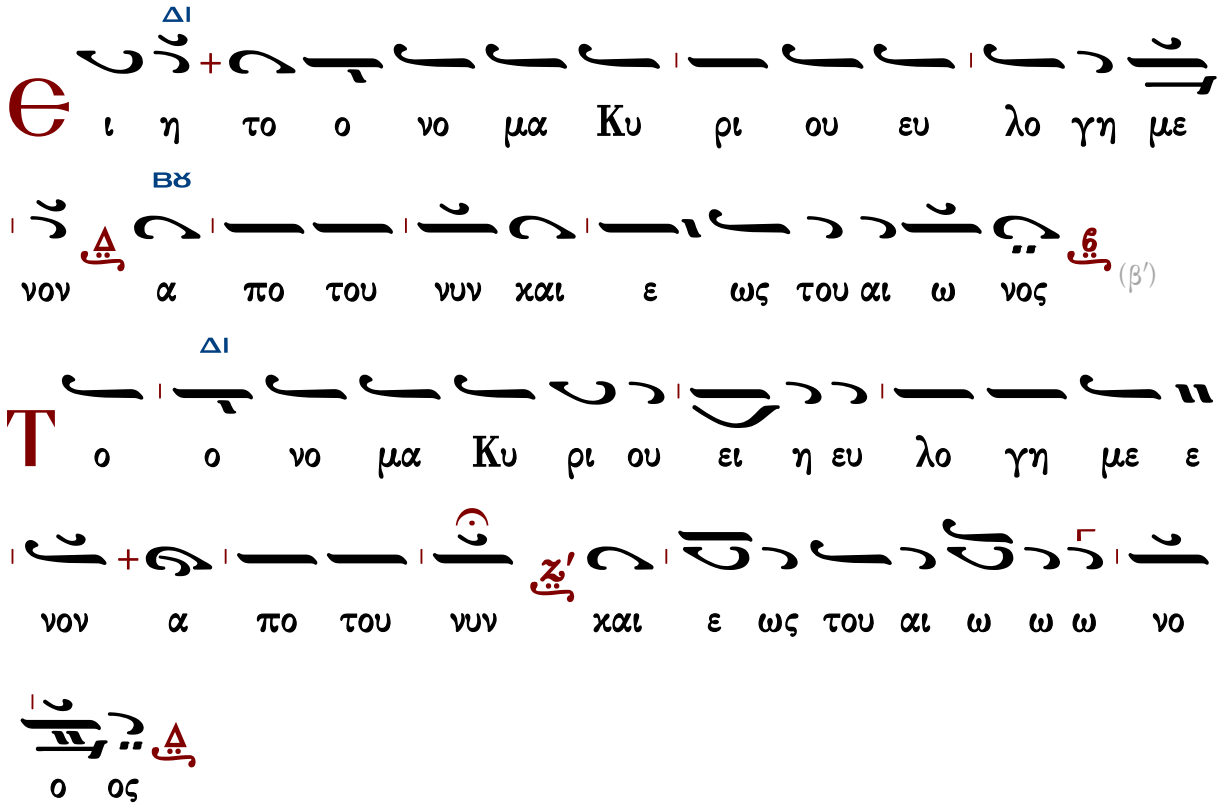

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

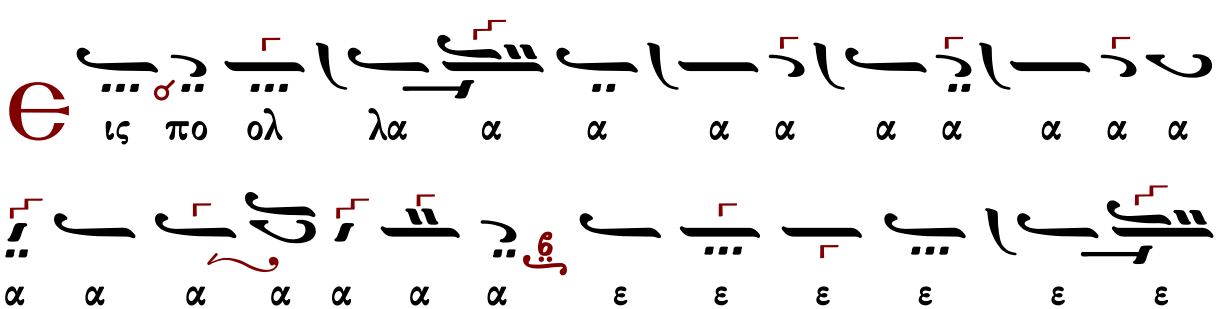

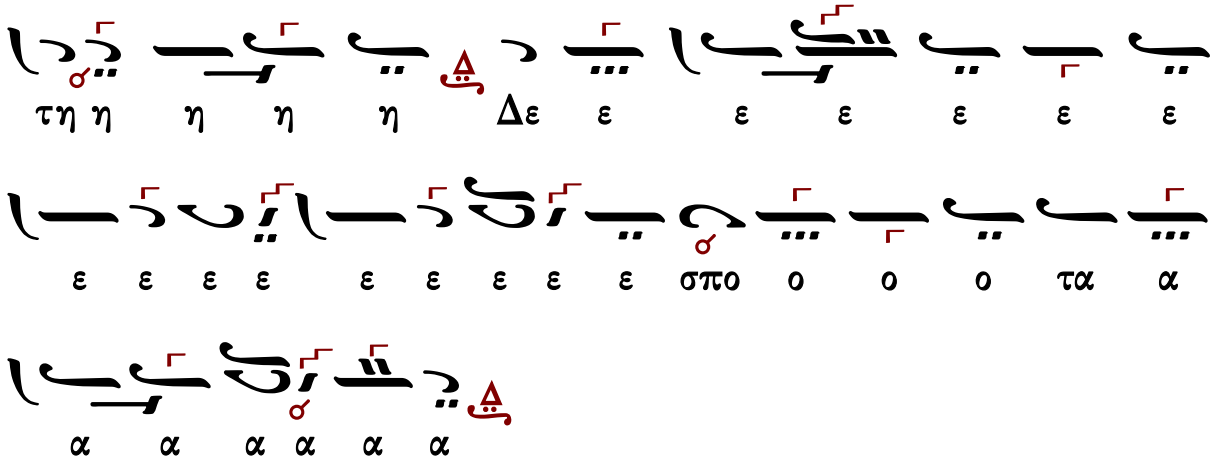

Προοιμιακὸς ψαλμὸς Καταβασίαι

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Όρθρος 1909 σ.197/471*

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος Ζω

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

ΖΩ
ΜΕΛ
ΖΩ
ΠΑ

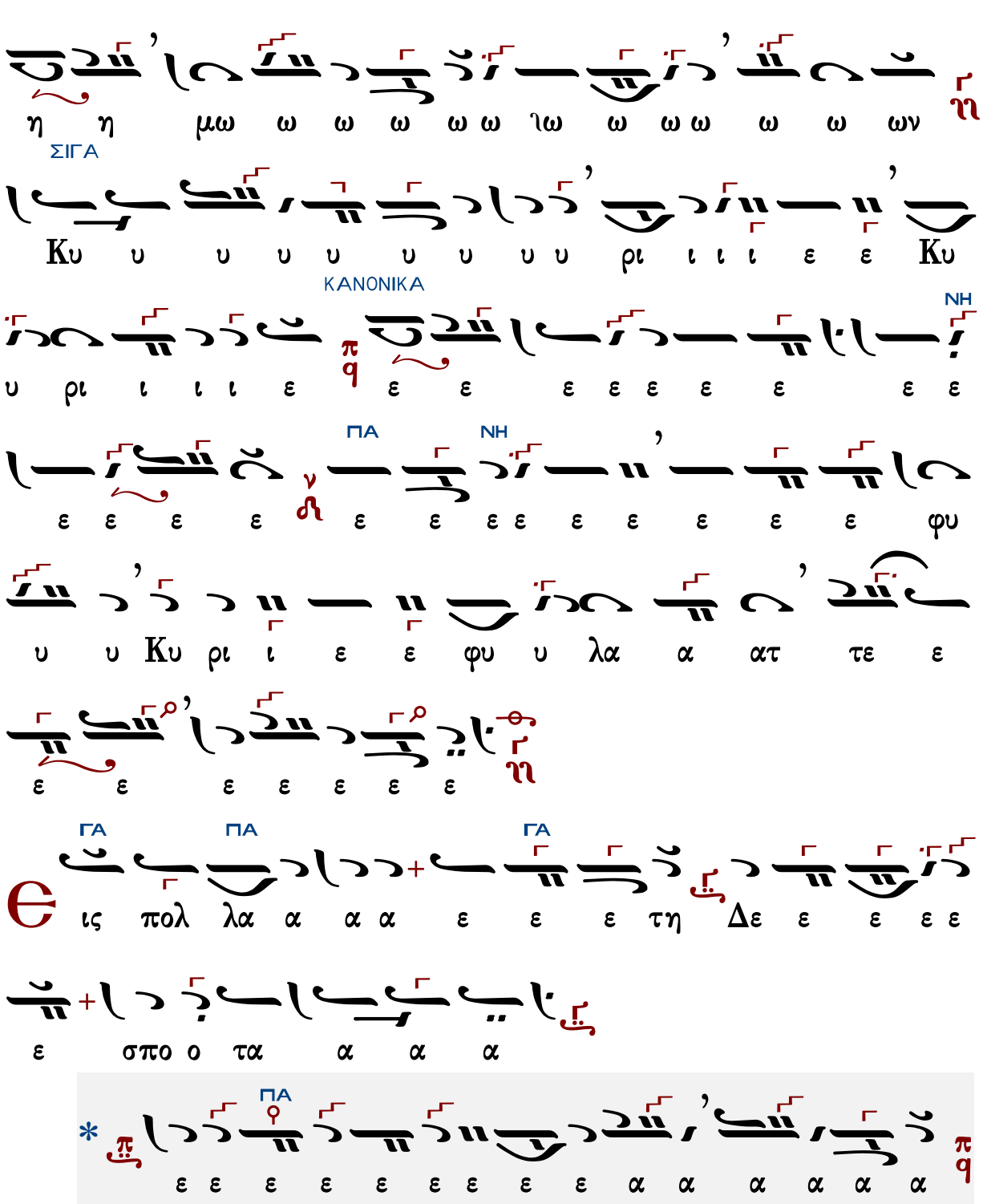

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκηι
Μουσική συλλογή
Όρθρος 1909 σ.200/473*

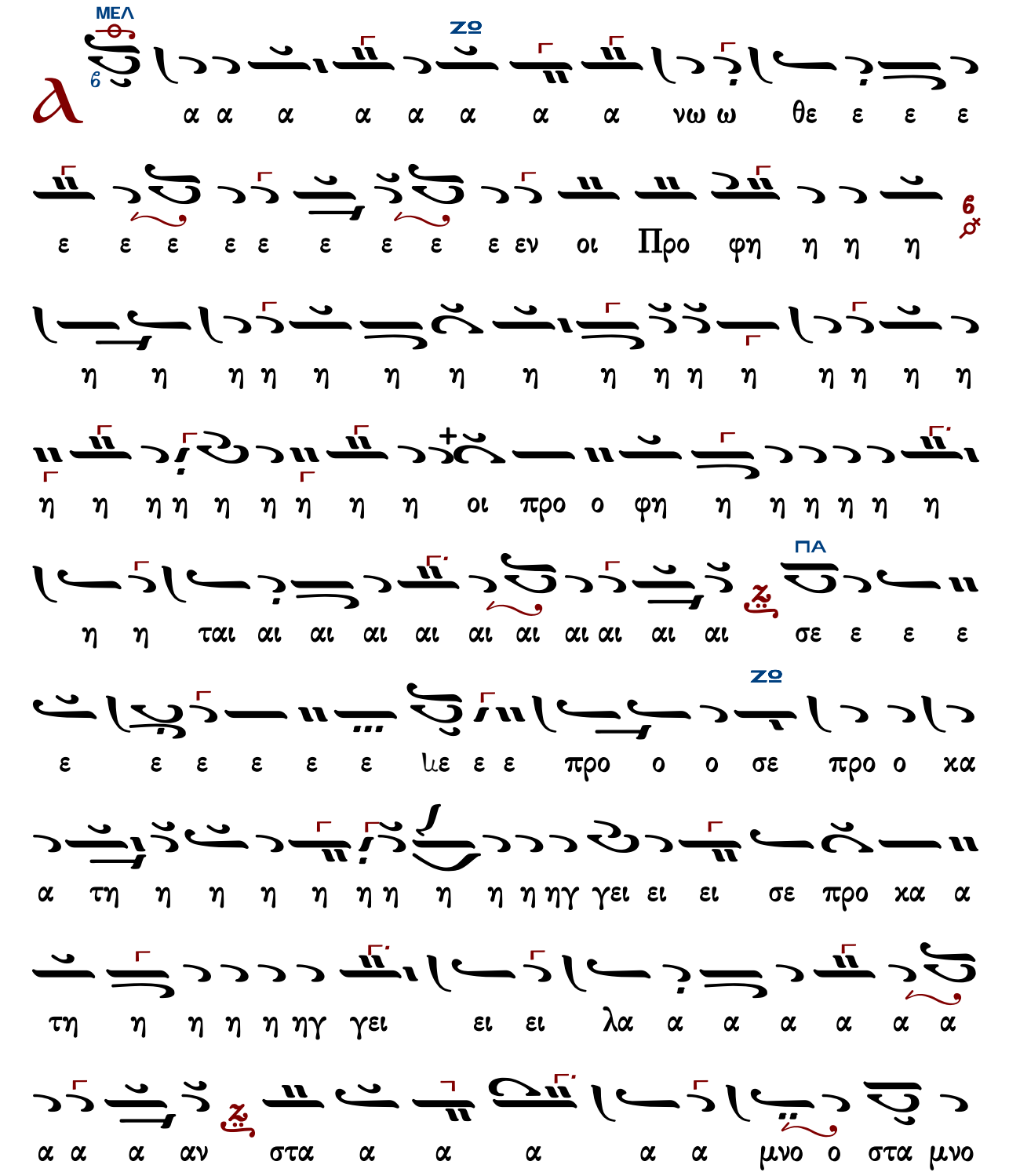

ΠΑ
ο ον ρα α α βδο ον πλα α α α α α α α α ραβδον
πλα α α κα α α α α α α α α κι ι
π
q
ι ι ι ι ι ι βω ω ω ω κι ι βω το ο ο
ΖΘ
ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α
ζ
α α α ια α α α α α α α α α αν
τρα α α α α α α α α α α πε ε ε λυ χνι α αν
τρα α α α α α α α α α πε ζα α α α α α
ζ
α α α α α αν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ΠΑ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
π
q
ο ο ο ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ο ο ος

θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ο
α δι ο ο δευ το ο ο ο ο ο ο ον χαι
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
υ λην α δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
μι ι ι α α τη η η ρι ι ι ο ον πυ υ υ υ
ου ουν θυ μι α α τη η η η η ρι ι θυ
ου ου σου υ υ υ υ χρυ ον ο ο το μη ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο μη ο ρος α λα α α το ο
α α α α ο ρο ος α α λα α α το ο ο ιο ο
α α α α α α α α λα α α α α α α α α

ΔΙ ΜΕΛ

ε ε ε ε λε ι σι α βα του νον ο ο ο

ΚΕ

ηγ η η η η τη κα προ ως ω ω ω ω ω ω ω ω

ΠΑ ΓΑ

η η η η η η η η φη προ οι αν α α λα ει γει

ΖΟ ΝΗ

ι αι αι ται η η η η η η φη ο προ οι η η η η η

ΜΕΛ ΖΟ

ρε ρε ε ρε ρε ε ρι ρε τε ε ρι ρε τε ε ρι ρε ρε ι αι αι

ε ε ρι ρε ε ε ρρε τε ρεμ ρε ρι ρε ε ρε ρε ρι

ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρε ρι ρι ρε ρε ε ρε ρε

ΔΙ

τε ρεμ ε ρε ε ρι ρι ρε ε ρεμ τε ε ρε ε ρι ρι ρε ρι

ΖΟ ΚΕ ΔΙ ΚΕ

ρι ρι ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ρι ρε ρε ρι

ΖΟ ΠΑ

ου ου ρου ε ρι ρε ρου ου ου τε ρι ρε ε ρεμ ε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρου ου ου

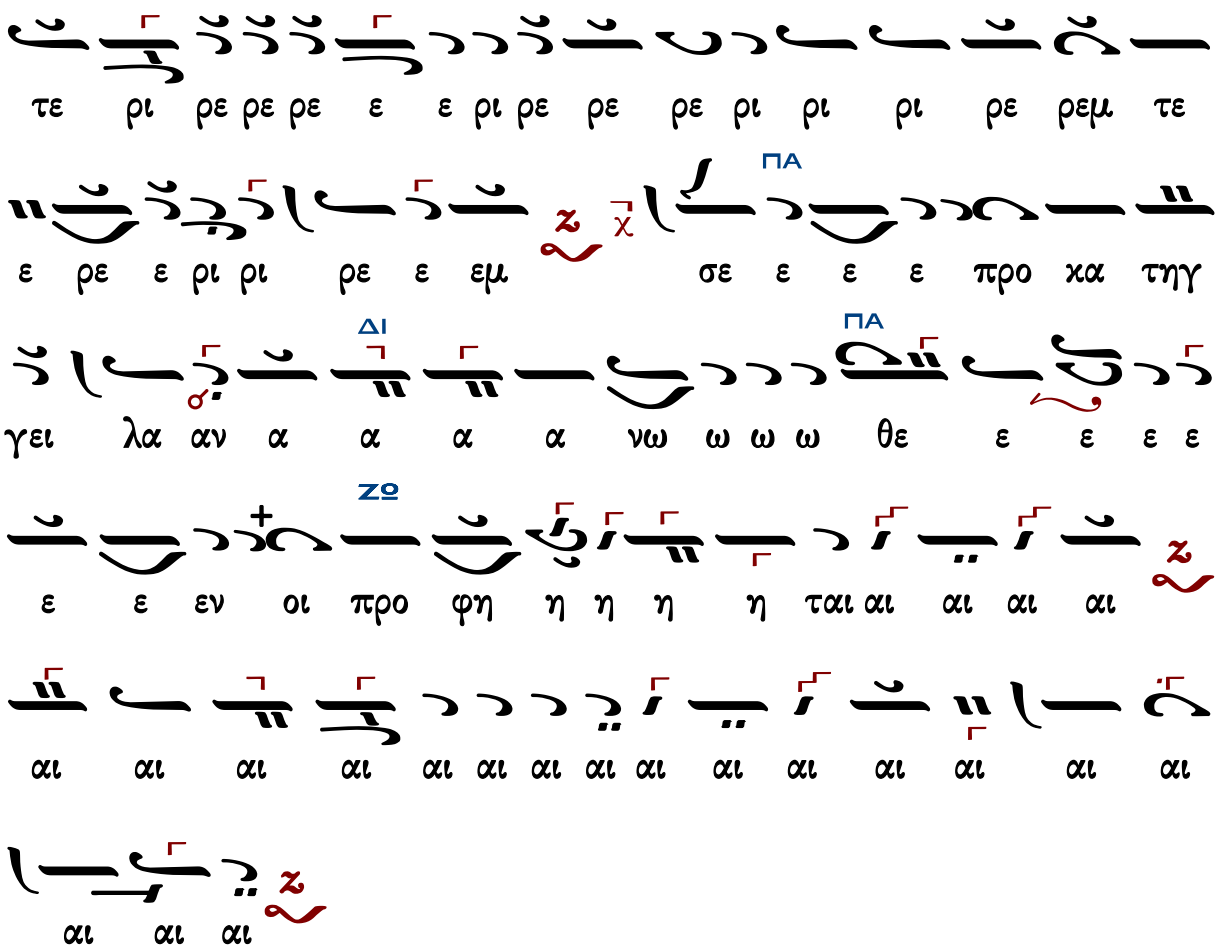

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*

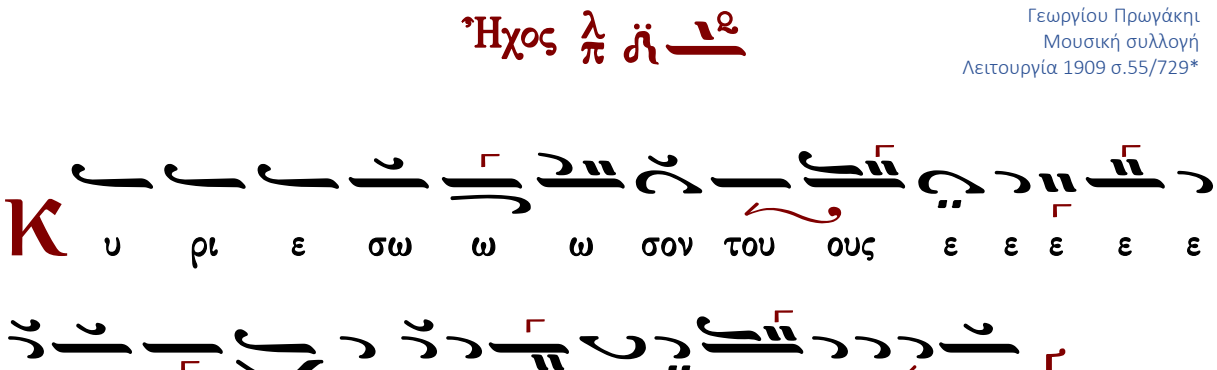

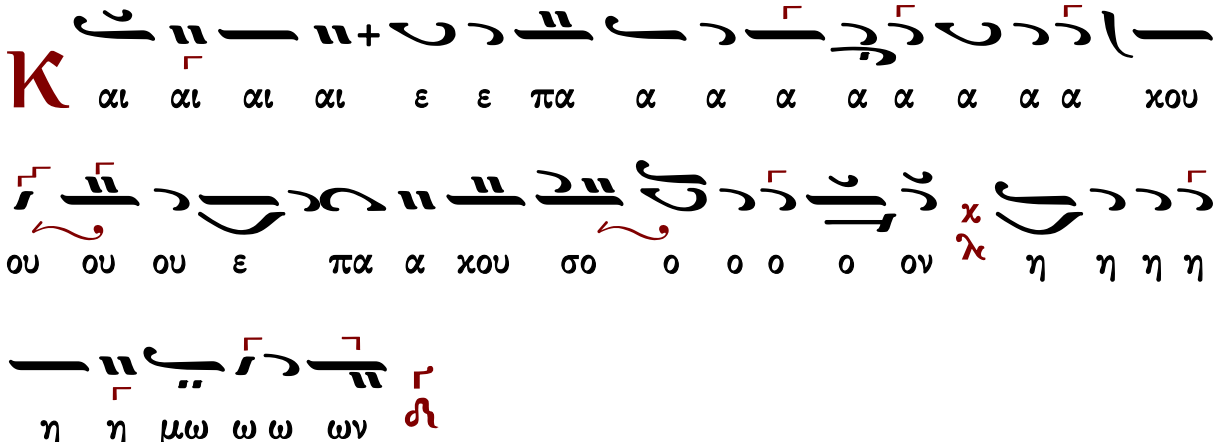
Κ
αι αι αι αι ε ε πα α α α α α α α α χου
ου ου ου ε πα α χου σο ο ο ο ο ον
η η η η
η η μω ω ω ων